അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ

പദ്യകൃതികൾ

പ്രസാധകൻ മഹാകവി

ഫാദർ ട തേർമഠം (MOL)

അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ

പദ്യകൃതികൾ

പ്രസാധകൻ

മഹാകവി

ഫാദർ ട തേർമഠം (MOL)

അർണോസ് പാതിരിയുടെ
പദ്യകൃതികൾ

പരിഷ്കരിച്ച
ഒന്നാം പതിപ്പ്

കോപ്പി 1000

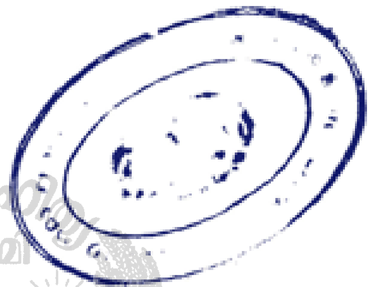
പ്രസാധകൻ
മഹാകവി ഫാ. ജ തേർമഠം (MOL)

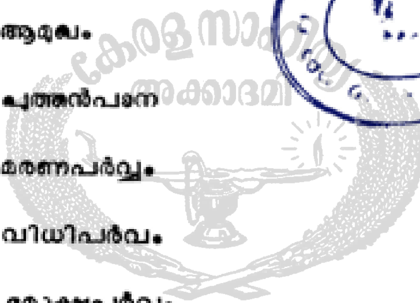
വില രൂപ 50.

അച്ചടി
ഇമ്മാനുവേൽ പ്രസ്
കുന്നംകുളം

ബ്ലോക്സ്
വിവിഡ് പ്രോസസ്
തൃശൂർ

വിഷയവിവരം

ബഹു. അർണ്ണോസ് പാതിരി

HERE REV. RESTS
FATHER
JOHN
ERNESTES. SJ

AN AUSTRIAN, A VALIANT
MISSIONARY, AN ACKNOW
LEDGED SCHOLAR &
RELIGIOUS POET IN
MALAYALAM
FIRST LIVED & WORKED
AT VELUR; THENCE
CAME OVER TO PAZHAYU
WHERE DIED ON 20th
MARCH 1732 A-D.

ERECTED IN MEMORY
OF THE 7th CENTENARY
CELEBRATION OF St. ANTONI
DEATH.
13th JUNE 1931
R.I.P.

രണ്ടുവാക്ക്

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അഭിമാനപാത്രമാണല്ലോ അർണ്ണോസ് പാതിരി. ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു സുവൃത്ത ചന്ദ്രനായി ശോഭിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം മൺമറഞ്ഞിട്ട് കാലചക്രം 250 പ്രാവശ്യം തിരിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഒരു കാലത്ത് ക്രൈസ്തവരുടെ നിത്യപാരായണ വിഷയമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദ്യകൃതികൾ, ആരും പുനഃപ്രകാശനം ചെയ്യുവാൻ മുന്നോട്ടുവരാത്തതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത കൃതികൾ വിസ്മൃതിയിലേക്ക് ആണ്ടുപോവുകയാണ്. ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യത്തിനു വരാൻ പോകുന്ന ഈ തീരാനഷ്ടത്തെ ഓർത്ത് മനംനൊന്ത് പല പഴയ ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങളിലും പോയി അവരുടെ പഴയ പെട്ടികൾ തപ്പിത്തിരഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് പഴകി ദ്രവിച്ചു ഉടഞ്ഞിയ പാതിരിയുടെ പദ്യകൃതികൾ ശേഖരിക്കുവാൻ സാധിച്ചത്.

നല്ല സാഹിത്യവാസനയുള്ള യുവതീ-യുവാക്കന്മാർ ഇന്ന് ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിൽ വിരളമല്ല-പക്ഷേ, പ്രോത്സാഹനത്തിന്റെ അഭാവംകൊണ്ട് അവരുടെ വാസന മുരടിച്ചുപോവുകയാണ്. സമ്പത്തുള്ള ധാരാളം പള്ളികൾ നമുക്കുണ്ട്, വെടിക്കെട്ടിനും മററു അനാവശ്യമായ ആഡംബരങ്ങൾക്കും വാരിക്കോരി പണം ചിലവിടുവാൻ അവർക്ക് തെല്ലും മടിയില്ല. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രോത്സാഹനത്തിനു എന്തെങ്കിലും സംഭാവന ചോദിച്ചാൽ നിരാശതയായിരിക്കും അനുഭവം. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പുനഃ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു സാമ്പത്തികമായി എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള തൃശ്ശൂരിലെ ധർമ്മോദയം കമ്പനി, ദേവമാതാ സി. എം. ഐ. പ്രൊവിൻഷ്യാൾ ഹൌസ്, പാട്ടുരായ്ക്കൽ, ഫാദർ എവുസേബിയസ്, സൌത്ത് ഇൻഡ്യൻ ബാങ്ക്, കൊച്ചിൻ കുറീസ്, ഭാരത ക്ഷേമം എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങളോട് ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു.

എന്നാൽ എന്റെ എല്ലാ പ്രതീക്ഷകൾക്കും അതീതമായി എന്നെ സഹായിച്ച ധർമ്മോദയം കമ്പനിയുടെ ബഹു: ചെ

യർമാനോടും, ഡയറക്ടർ ബോർഡ് അംഗങ്ങളോടും എനിക്കുള്ള പ്രത്യേക നന്ദി ഈ അവസരത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

സംസ്കൃത പദ ബാഹുല്യമുള്ള പാതിരിയുടെ കൃതികൾക്ക് വിപുലമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം എഴുതണമെന്നാണ് ഞാനാദ്യം കരുതിയിരുന്നത്. എന്നാൽ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് അസാധാരണമായ വലിപ്പം വരുമെന്നും സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് അതുകൊണ്ട് വലിയ പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കയില്ലെന്നും നേരെമറിച്ച് ഓരോ ഈരടികളുടെയും അർത്ഥം തനി മലയാളത്തിൽ ചെയ്താൽ മതിയെന്നും പലരും ഉപദേശിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അപ്രകാരം ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ട് ഗദ്യരൂപത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അർത്ഥത്തോടുകൂടി പദ്യം വായിച്ചാൽ പാതിരിയുടെ ആശയം ആർക്കും നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

പ്രൗഢഗംഭീരമായ ഒരു അവതാരികകൊണ്ട് ഈ കൃതിയെ അലങ്കരിച്ച ഡോ: ചുമ്മാർ, ചൂണ്ടൽ അവർകളോടും, സാഹിത്യ ശിരോമണി നെല്ലുവായി കെ. നീലകണ്ഠൻ നമ്പീശൻ അവർകളോടും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരോടും ഞാൻ ഹൃദയപൂർവം നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

(ഒപ്പ്)

പഴുവിൽ
26-12-1982

ഫാ: എസ്. തേർമഠം (M.O.L.)

അവതാരിക

അർണ്ണോസ് പാതിരിയും മഹാകവി തേർമഠവും

ഡോക്ടർ ചുമ്മാർ ചൂണ്ടൽ M. A. Phd

1 മഹാകവി ഫാദർ തേർമഠം (എം. കെ. എൽ.) പ്രസാധനം ചെയ്യുന്ന "അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ പദ്യ കൃതികൾ" എന്ന പുസ്തകത്തിന് എന്റെ ഒരവതാരിക ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കവി, ഗദ്യകാരൻ, നാടകകൃത്ത് സർവ്വോപരി സുപ്രസിദ്ധവാഗ്മി എന്ന നിലകളിൽ പ്രശോഭിക്കുന്നു. ഫാദർ തേർമഠത്തിനെ കേരളീയർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ഞാനീ അവതാരികകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഇള്ളിവപ്പൂരിന്റെ സാംസ്കാരിക പ്രാധാന്യം രണ്ടര നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് കണ്ടറിഞ്ഞ വിദേശീയ പണ്ഡിതനായിരുന്നു അർണ്ണോസ് പാതിരി. അദ്ദേഹം ലത്തീൻഭാഷയിൽ ഇള്ളിവപ്പേരൂർ സർവ്വകലാശാല എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. പാതിരി സംസ്കൃതവും വേദശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിച്ചത് ഇള്ളൂരിലും പരിസരങ്ങളിലും വച്ചുതന്നെയായിരുന്നു. വേലൂർ പള്ളിമുറ്റത്ത് പാതിരി താമസിച്ചിരുന്നതായ കെട്ടിടവും, പഴുവിൽ പള്ളിയിലെ സ്മാരകശിലയും, സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾ മരണസമയത്തും, പെസഹാ കാലത്തും പാടാറുള്ള 'പുത്തൻപാന'യിലെ ഈരടികളുമാണ് അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ സ്മരണ നിലനിർത്തുന്നതെന്ന് പറയാം.

പാതിരി ആദ്യത്തെ നിഘണ്ടുകാരനായിരുന്നു: മലയാളം പോർട്ടുഗീസ് നിഘണ്ടുവാണദ്ദേഹം രചിച്ചത്. പാതിരി സംസ്കൃതം പഠിച്ച യൂറോപ്യന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നുവെന്ന് മാക്സ്മുള്ളറുടെ വരികൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു: "തന്റെ സമകാലീനന്മാരേക്കാൾ വ്യുത്പത്തി സമ്പാദിച്ച ഒരു സാക്ഷാൽ സംസ്കൃതപണ്ഡിതൻ."

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ പുരോഹിതന്മാർക്ക് സംസ്കൃത പഠനത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവും മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്ത അർണ്ണോസ് പാതിരിക്ക് കുറെ ശിഷ്യന്മാരെ പിന്നീട് ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; ഒന്നുരണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ഫാദർ എസ്. തേർമഠം, ഫാദർ ജോൺ കുന്നപ്പിള്ളി, ഡോ. ജെ. കട്ടയ്ക്കൽ തുടങ്ങിയവർ. വൈദികപഠനപദ്ധതിയിലെ ഭാഷാപഠനത്തിൽ സംസ്കൃതം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അടുത്തകാലംവരെ. ഗ്രീക്കും ലാററിനും പഠിക്കുന്നവർക്ക് സംസ്കൃതം ബാലികേറാമലയായിരുന്നില്ലതാനും.

ഇട്ടിവരപേരൂർ തട്ടകത്ത്-വേലൂരും പാവറട്ടിയിലും, പഴുവിലും മററ് പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലുമായി സർഗവ്യാപാരം നടത്തിയ രണ്ടു പാതിരിമാരും ജീവിതത്തിന്റെ വിഭിന്നസന്ധികളിൽ മുഖാമുഖം നടത്തുന്നുണ്ട്. അർണ്ണോസും തേർമഠവും കാവ്യപഥത്തിൽ സഞ്ചരിച്ച അപൂർവ്വ സഹോദരന്മാരാണ്.

അനുഗൃഹീത വാഗ്മി–

വള്ളത്തോൾ, ഉള്ളൂർ, പള്ളത്തു രാമൻ തുടങ്ങിയ മഹാകവികളും, കെ. എം. ചെറിയാൻ മുണ്ടശേരി തുടങ്ങിയ സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരന്മാരും സന്നിഹിതരായിരുന്ന കോട്ടയം സാഹിത്യപരിഷത്തിൽ വെച്ച്, പദ്യസാഹിത്യത്തിലെ ആധുനിക പ്രവണതകൾ എന്നവിഷയത്തെപ്പററി മഹാകവി തേർമഠം ചെയ്ത പ്രസംഗമാണ് അദ്ദേഹം അനുഗൃഹീത വാഗ്മിയാണെന്നു കേരളം മനസ്സിലാക്കിയതു്. കോഴിക്കോട്ട് തലശ്ശേരി, തൃശ്ശൂർ, ഇരിങ്ങാലക്കുട എന്നീ രൂപതകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം അലയടിക്കാത്ത ഒരൊററ ഇടവകപോലും ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അനേകായിരങ്ങളെ മണിക്കൂറുകളോളം പിടിച്ചിരുത്തുവാൻ ഗംഗാപ്രവാഹംപോലെ ഒഴുകുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്ധോരണിക്ക് കഴിവുണ്ട്, "ഫാദർ തേർമഠത്തിനെ കുത്തിക്കൊല്ലുവാൻ കഠാരിയുമായി പാഞ്ഞടുക്കുന്നവൻ, തേർമഠത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടാൽ കഠാരി വലിച്ചെറിഞ്ഞു വന്നവഴിക്ക് പോകുമെന്ന പരേതനായ ആലപ്പാട്ട് മെത്രാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ജീവചരിത്രകാരൻ

മാർക്കോപോളോ, അലക്സാണ്ടർ, ഫ്ളോറൻസ് നൈറ്റിൻ ഗെയിൽ, ബാലഗംഗാധരതിലകൻ. ജൂലിയസ് സീസർ നെപ്പോളിയൻ, മഹാദേവ് ഗോവിന്ദറാനഡെ തുടങ്ങിയ സ്വദേശീയരും വിദേശീയരുമായ ആദർശരത്നങ്ങളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിലായി 1954-55 കാലഘട്ടങ്ങളിൽ മഹാകവി തേർമഠം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. മദിരാശി ഗവൺമെന്റിന്റെ പാഠപുസ്തകങ്ങളായിട്ടംഗീകരിച്ച കൃതികളായിരുന്നു അവ. അമ്മറാണി എന്നൊരു ജീവചരിത്ര കൃതിയും, പരേതനായ ബിഷപ്പ് ജോർജ്ജ് ആലപ്പാട്ടിന്റെ ജീവചരിത്ര (രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ) വും അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ അസ്സീസ്സിയിലെ സന്യാസി, പാരീസിലെ ലില്ലിപുഷ്പം ത്യാഗവീരൻ, ധർമ്മധീരൻ, ലോകഗുരു തുടങ്ങിയ ജീവചരിത്രപരമായ ഗദ്യകൃതികൾ പ്രചാരം നേടിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇതരകൃതികളാണ്. മഹാകവി തേർമഠം ഒമ്പതാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ എഴുതിയ കൃതിയാണ് പാരീസിലെ ലില്ലിപുഷ്പം. ചരിത്രം തിരുത്തിയെഴുതിയ മഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം വായിക്കുന്ന സ്വഭാവം ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

നാടകകൃത്ത്

ഫാദർ തേർമഠത്തിന്റെ കണ്ണീരിന്റെ പുത്രി, വേലക്കാരൻ എന്നീ സാമൂഹ്യനാടകങ്ങൾ കാൽനൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് പള്ളിമുറ്റങ്ങളിലെ അരങ്ങുതകർത്ത നാടകങ്ങളായിരുന്നു. രംഗബോധമുള്ള ഒരു നാടകകൃത്താണെന്ന് വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന കൃതികളാണവ ലൂർദ്ദ് മാതാവ് 1954) എന്നൊരു നാടകവും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്പോഴിതാ പഴയ നാടകത്തിലെയും പുതിയ നിയമത്തിലെയും സംഭവപരമ്പരകളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് നൂറോളം രംഗങ്ങളിലായി ബൃഹത്തായ ബൈബിൾ നാടകം രചിച്ചിരിക്കുന്നു. ബൈബിൾ പഠിച്ചും പ്രസംഗിച്ചും അരച്ചുകുടിച്ച വൈദിക പണ്ഡിതന്റെ അരങ്ങിലെ മഹാകാവ്യമായിരിക്കുമിതെന്ന പ

റയാം. ബൈബിൾ നാടകത്തിന്റെ അവസാന മിനുക്കുപ്പണികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. നാടകീയ മുഹൂർത്തങ്ങളുള്ള ചരിത്രകഥകളെ ചാട്ടുളിപോലെ തുളച്ചുകയറുന്ന കൊച്ചുകൊച്ചുവാചകങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ബൈബിൾ സംബന്ധമായ മററു ഇംഗ്ലീഷ് നാടകങ്ങൾ അദ്ദേഹം വായിച്ചിട്ടില്ല, പ്രഖ്യാതങ്ങളായ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുപോലുമില്ല. യൂറോപ്പിലുള്ളവരുടെ കൃതികളോടൊട്ടും കടപ്പാടില്ലാതെ സ്വതന്ത്രമായി ബൈബിൾ ചരിത്രത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണനാടകാവിഷ്കരണം മഹാകവി തേർമഠം പൂർത്തിയാക്കിയതു്. മലയാളനാടകത്തിന്റെ ശതാബ്ദിയാഘോഷിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ ഒരു സംഭവമായിരിക്കും.

വിലാപകാവ്യം

കേരളത്തിലെ ചരിത്രബോധമുള്ള പണ്ഡിതന്മാരായ ക്രൈസ്തവ മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ കേസരിയായിരുന്ന പരേതനായ വാഴപ്പിള്ളി മെത്രാൻ. തേർമഠത്തിന്റെ സദ്വാസനകളെ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ ആത്മാർത്ഥതയോടെ സഹായിച്ച വാഴപ്പിള്ളി ബിഷപ്പിന്റെ വേർപാടു് വിലാപകാവ്യമായി അക്ഷരങ്ങളിലൂടെ ഒഴുകി അച്ചുകൂടത്തിലൂടെ പുറത്തുവന്നതാണു് അന്ത്യഹാരം. 1943-ലാണു് ആ കൃതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്. പള്ളത്തു രാമന്റെ പ്രൌഢമായ അവതാരികയും കെ. എസ്സ്. ശർമ്മയുടെ ടിപ്പണിയും ആ കൃതിയെ അർത്ഥസമ്പുഷ്ടമാക്കി.

“അന്ത്യഹാരം” എഴുതിക്കഴിഞ്ഞു മഹാകവി വള്ളത്തോളിനെ കാണിച്ചപ്പോൾ, “പാതിരി ഇതുപോലെ കവിതയെഴുതുമോ” എന്നു് മഹാകവി അത്ഭുതപ്പെട്ടു് മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ബഹുമുഖപ്രതിഭാധനനായിരുന്ന വാഴപ്പിള്ളി മെത്രാന്റെ ജീവിതകഥാലേഖനം ചെയ്ത ഈരടികൾ ചൊല്ലുമ്പോൾ മഹാകവി തേർമഠത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ നനയാറുണ്ടു്.

പീഡനങ്ങളേററു് മുന്നാണികളിൽ മരക്കുരിശിൽ പിടഞ്ഞുപിടഞ്ഞു മരിയ്ക്കുന്ന ഓമനപുത്രനെ നോക്കി ഇടനെഞ്ഞു പൊട്ടി വിലപിക്കുന്ന അമ്മയുടെ അവിസ്മരണീയമായ വികാ

തീവ്രമായ രംഗമാണ്‌ "കുരിശിൻചുവട്ടിലെ മേരി"യിൽ തേർമാം ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. അക്ഷരങ്ങൾക്ക വിവരിക്കയാൻ ശക്തിയുണ്ടോ എന്ന്‌ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലാപഗീതങ്ങൾ വായനക്കാരനെ ഉണർത്തുന്നു.

മഹാകാവ്യം

കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു കൊല്ലക്കാലമായി ഫാദർ തേർമാം മേരീവിജയം എന്ന മഹാകാവ്യത്തിന്റെ പണിപ്പുരയിലായിരുന്നു 21 സർഗ്ഗങ്ങളിലായി രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറോളം ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട്‌ പുതിയ നിയമത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള മേരിയുടെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ അപദാനങ്ങളെയും കുറിച്ച്‌ വിപുലമായ കാൻവാസിൽ ഒരു മഹാകാവ്യം എഴുതി പൂർത്തിയാക്കി. അതിന്റെ അച്ചടിയും ഏറെക്കുറെ തീർന്നുവെന്ന്‌ പറയാം

ശബ്ദാർത്ഥങ്ങൾക്ക തുല്യഭംഗിയുള്ള_അസൂയാവഹമായ രചനാ രാമണീയകംകൊണ്ടു_ഉല്ലേഖകല്ലോലിതവും ഉൽപ്രേക്ഷ കല്പനാ വിചിത്രവുമായി ഒന്നാം കിടയിൽ നില്ക്കുന്ന_വൈചാരികവും വൈകാരികവുമായ സത്തയിൽ പ്രകാശമാനമായ കൃതിയെന്നാണ്‌ പണ്ഡിത മഹാകവിയായ ടി. ആർ. നായർ അവതാരികയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്‌. ക്രിസ്തുമതസംബന്ധികളായ കാവ്യങ്ങളിൽ വാഗ്മയ വൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടും മഹത്വംകൊണ്ടും കാരണവസ്ഥാനം ശ്രീയേശു വിജയത്തിന്നാണെങ്കിൽ മേരീവിജയം ഉമാകേരളത്തിന്റെ ഒരു കനിഷ്ഠസഹോദരിയാകാൻ അർഹതയുണ്ടു്‌. അര നൂററാണ്ടു കാലമായി മഹാകവി തേർമാത്തിന്‌ മനസ്സിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടിക്കിടന്നിരുന്ന ഒരാശയമായിരുന്നു_കന്യകാമറിയത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു മഹാകാവ്യം രചിക്കുക എന്നുള്ളതു്‌. ആ ചിരകാല സ്വപ്നം നിറവേററിയതോടെ ക്രൈസ്തവ ജനതക്കും ഭാഷക്കും ഒരമൂല്യസംഭവം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

അർണ്ണോസ്‌ പാതിരിയുടെ കൃതികൾ

മലയാളത്തിൽ ഏററവും കൂടുതൽ വിററഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രചാരം നേടിയതുമായ എഴുത്തച്ഛന്റെ രാമായണ ഭാരത കൃതികൾ കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത സ്ഥാനം വിദേശ മിഷനറിയാ

യിരുന്ന അൎണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ 'പുത്തൻപാന' യാണെന്ന് പറയാം. ഭാഷയിലെ ആദ്യത്തെ വിലാപകാവ്യവുമതാണല്ലോ. പാതിരിയുടെ മലയാള കൃതികൾ തേടിപ്പിടിച്ച്

സംശോധിത പാഠം തെയ്യാറാക്കി മഹാകവി തേൎമഠം സ്വന്തമായി പ്രസാധനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ കടലുതാണ്ടി ഇന്ത്യയിലെത്തി, തൃശ്ശൂരിലെ ബ്രാഹ്മണരിൽ നിന്ന് സംസ്കൃതം പഠിച്ച്, വേലൂരിൽ താമസിച്ച് കാവ്യങ്ങൾ രചിച്ച് പഴുവിൽ വന്ന് മരിച്ചുപോയ അൎണ്ണോസ് പാതിരി (1681–1732) ക്ക് ശാശ്വത സ്മാരകം നിൎമ്മിക്കുന്നതു്, പാവറട്ടി സംസ്കൃത വിദ്യാപീഠത്തിൽ നിന്ന് സംസ്കൃതത്തിൽ ഉന്നത ബിരുദമെടുത്തു് അര നൂറ്റാണ്ടിലേറെ കാലം സാഹിത്യ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച സംസ്കൃത ചിത്തനായ് മറ്റൊരു കത്തോലിക്കാ വൈദികനാണ്. വിദേശിയനായ ഒരു കവിക്ക് നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനിയായ ഒരു മഹാകവിയുടെ തിരുമുല്ക്കാഴ്ച—അതാണ് ഫാദർ തേൎമഠം കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്ന അൎണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ പദ്യകൃതികൾ.

അർണ്ണോസ്സ് പാതിരിയെക്കുറിച്ച്—

യശശ്ശരീരനായ അർണ്ണോസ്സ് പാതിരി മലയാള സാഹിത്യ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ വിദേശീയരുടെ ഗണത്തിൽ ഒരുജ്ജ്വലതാരകമാണ്. വിദേശത്ത് നിന്ന് കേരളക്കരയിലെത്തി മലയാളവും സംസ്കൃതവും അഭ്യസിച്ചുകൊണ്ട് മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് പദ്യശാഖയിൽ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതി ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തെ സമുദ്ധരിക്കുവാൻ അർണ്ണോസ്സ് പാതിരി പരിശ്രമിച്ചതോർക്കുമ്പോൾ ആരാണ് അദ്ദേഹത്തെ വിസ്മരിക്കുക. 1982 മാർച്ച് 20-ാം-ന്നു് മലയാളഭാഷയ്ക്കും സംസ്കൃതത്തിനും അവിസ്മരണീയമായ സംഭാവനകൾ നല്കിയ അർണ്ണോസ്സ് പാതിരി അന്തരിച്ചിട്ട് ഇരുനൂറ്റിഅമ്പതു് കൊല്ലം തികയുകയാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സ്മരിക്കേണ്ടതു് കേരളീയരുടെയും പ്രത്യേകിച്ച് കേരള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും കർത്തവ്യമാണ്.

അർണ്ണോസ്സ് പാതിരി എന്നു് മലയാളത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ പാതിരിയെൻ ഹംഗറി ദേശക്കാരനായിരുന്നു. ഹംഗറി അന്നു് ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നതുകൊണ്ട് പാതിരി ജർമ്മൻകാരനാണെന്നു പറയുന്നവരും ഉണ്ടു്. ഏർണ്ണസ്റ്റ് ഹാൻക്സിലേഡൻ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ പേര്. 1681 ൽ ഓസ്നാബ്രൂക്കിൽ ജനിച്ച അദ്ദേഹം 1699 ഒക്ടോബർ 8-ാം- വെബ്ബർ, മേയർ, ഫാദർ ഷില്ലിംഗർ എന്നീ വൈദികരോടുകൂടി ഇന്ത്യയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവരുടെ റോവിസ്സ് മാറ്റർ ഫാദർ വില്യം ആയിരുന്നു. 20-ാമത്തെ വയസ്സിൽ, 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭ ദശയിൽ കേരളത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന അർണ്ണോസ്സ് പാതിരി അമ്പഴക്കാട്ട് ആശ്രമത്തിലാണ് ആദ്യമായി താമസമുറപ്പിച്ചതു്. അദ്ദേഹം ഒരു ഈശോസഭാ സന്ന്യാസി വൈദികനായി പൗരോഹിത്യപട്ടം സ്വീകരിച്ചതു് അവിടെവെച്ചു് തന്നെയായിരിക്കണം. പാതിരിയുടെ ആഗമനകാലത്തു് കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്ക സഭാന്തരീക്ഷം കലഹം കൊണ്ടും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ ആഗമനത്തിനു മുമ്പു് പാപ്പായുടെ അംഗീകാരത്തോടു കൂടി ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കീസുമാരായിരുന്നു കേരള സഭയുടെ ഭരണകർത്താക്കൾ. 1599 ൽ നടന്ന ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസു മൂലം കേരള സഭയിൽ സമൂലമായ മാറ്റം സംഭവിച്ചു. തന്മൂലം കേരള സഭയെ ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കീസുമാരുടെ ഭരണത്തിൽനിന്നു് വേർപെടുത്തി പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ ആധിപത്യത്തിലാക്കി. 1600 ൽ ഫ്രാൻസിസ് റോസ് പോർച്ചുഗീസുകാരനായ ഒരു ഈശോ സഭാംഗം സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. കൽദായ സുറിയാനി റീത്ത് മാറ്റി ലത്തീൻ റീത്ത് സ്വീകരിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഇതോടു് കൂടി റീത്ത് സംവാദങ്ങളും

ഉടനുണ്ടായി. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരിക്കലും പോർച്ചുഗീസുമെത്രാന്മാരുടെ മർദ്ദന നയവും വിശ്വസിക്കുവാനും എതിർക്കുവാനും ഇടങ്ങിയിരുന്ന കാലഘട്ടമായിരുന്നു. പോർച്ചുഗീസുകാരായ ഈശോ സഭക്കാർക്ക് അധീനമായി വർത്തിക്കയില്ലെന്ന് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ച 'കൂനൻ കുരിശു സത്യം' ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. കലങ്ങിമറിഞ്ഞിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ കേരള പ്രവേശനത്തിന് വിദേശീയർക്കുണ്ടായിരുന്ന തടസ്സങ്ങൾ 1698-ാമാണ്ടോടുകൂടി നീങ്ങിയപ്പോൾ കർമ്മലീത്ത വൈദികന്മാർ വീണ്ടും കേരളത്തിൽ വന്ന് സുറിയാനിക്കാരുടെ പുനരൈക്യ പ്രവർത്തനത്തിന് ആരംഭമിട്ടു. 1700 ൽ കർമ്മലീത്താ വൈദികരിൽ ഒരാളായ ആൻജെല്ലൂസ് ഫ്രാൻസീസ് കേരളത്തിലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെയാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയിൽനിന്ന് വരാപ്പുഴ ഒരു സ്വതന്ത്ര കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നത്. കൊച്ചിരാജാവ് കരമൊഴിവായി നല്കിയ സ്ഥലത്ത് (വരാപ്പുഴ) രാജാവിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ഒരു ദേവാലയവും സെമിനാരിയും അവർ സ്ഥാപിച്ചു. അന്നുമുതൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയെ വരാപ്പുഴയെന്നും കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നും രണ്ടു രൂപതകളായി തിരിച്ചത്. പോർച്ചുഗീസ് ഈശോസഭക്കാരുടെ മെത്രാസനാധികാരം കൊടുങ്ങല്ലൂർ കേന്ദ്രമാക്കിയും റോമിൽനിന്ന് നേരിട്ട് ഭരണം നടത്തുന്നതിന് കർമ്മലീത്താ വൈദികന്മാർ വരാപ്പുഴ കേന്ദ്രമാക്കിയും ഭരണം നടത്തിപ്പോന്നു. ഈശോസഭക്കാർ നടത്തിയിരുന്ന ഭരണത്തെ പാദ്രുവാദോ ഭരണമെന്ന് പറയുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണം ഡച്ചുകാരുടെ ആക്രമണത്തിന് അധീനമായപ്പോൾ സാമൂതിരി രാജാവിന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന പുത്തൻചിറയിൽ താമസിച്ച് കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 1701 ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയുടെ ഭരണം മാർ ജോൺ റിബെയ്റോ എന്ന പോർച്ചുഗീസ് മെത്രാനാണ് ഭരണം ഏറ്റെടുത്തിരുന്നത്. അദ്ദേഹം അധികകാലം അമ്പഴക്കാട്ട് താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(തൃശ്ശൂർ രൂപത ജൂബിലി സോവനീറിൽനിന്ന്.)

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ് അർണ്ണോസ് പാതിരി അമ്പഴക്കാട്ട് എത്തിച്ചേർന്നത്.

പുത്തൻചിറ വന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ തർക്കത്തിന് ഇടയില്ല. പുത്തൻചിറയിലും അമ്പഴക്കാട്ടും വെച്ച് ഓരോ വസ്തുക്കളെ ചോദിക്കും തൊട്ടുകാണിച്ച് ആദ്യമായി മലയാളം പഠിച്ചെന്നാണ് പാരമ്പര്യം. അമ്പഴക്കാട്ട് നിന്ന് അദ്ദേഹം പല സ്ഥലങ്ങളിലും പോയി ക്രൈസ്തവരുടെ ആത്മീയ ഉന്നമനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ച് പഠിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. പുത്തൻചിറയിൽനിന്ന് വേലൂർക്ക് പോരുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ച് ഒരു

ഐതിഹ്യം പറയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഉദരരോഗമുണ്ടായി. വളരെ വൈദ്യം ചെയ്തു് ഒടുവിൽ ഒരു വൈദ്യന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരിച്ച് 'കറുപ്പ്' തിന്നാൽ ഭേദമാകുമെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ ധാരാളം കറുപ്പ് കിട്ടുവാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള വേലൂക്ക് പോന്നുവെന്നതാണ് ആ ഐതിഹ്യം. അങ്ങനെയാണ് "വെളുത്ത പാതിരി കറുപ്പിന് വിധേയമായതു്."

കേരളത്തിലെ സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ ആഴത്തിൽ പതിപ്പിക്കുവാൻ ഭാഷാജ്ഞാനമില്ലാതിരുന്നതു ഒരു പോരായ്മയായി അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. അത് പരിഹരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഭാഷയും അക്കാലത്ത് നിലവിലുള്ള സംസ്കൃതവും പഠിക്കുവാൻ പ്രേരിതനായി. ആധുനിക മലയാളത്തിന്റെ പിതാവെന്ന അപരനാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾ നിറഞ്ഞ സമുദായത്തിലെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ സന്ധ്യാസമയത്ത് ഭക്തിനിർഭരം പാരായണം ചെയ്യുന്നത് കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് കൂടുതൽ അഭിനിവേശം നല്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആഗ്രഹങ്ങൾ കലശലായപ്പോൾ മലയാളഭാഷയും സംസ്കൃതവും പഠിക്കുവാൻ അമ്പഴക്കാട്ട്നിന്ന് കേരളത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാരുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായി കഴിയുന്ന തൃശിവപേരൂർ പട്ടണത്തിന്റെ പരിസരപ്രദേശമായ വേലൂർ വന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും യോജിക്കുന്നതു്. അവിടെ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചപ്പോൾ പല പ്രശ്നങ്ങളും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നെങ്കിലും ശൗരിയാർ പുണ്യവാന്റെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹത്താൽ അതു സാധിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തിൽ പള്ളി സ്ഥാപിതമായതു്.

വേലൂരുള്ള താമസകാലഘട്ടത്തിൽ എഴുത്തച്ഛന്റെ ശിഷ്യന്മാരും കൂടാതെ സംസ്കൃത പണ്ഡിതന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാരും ആ ദിക്കിലുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പരിചയം സമ്പാദിക്കുവാൻ പാതിരിക്ക് കുറെ വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ആദ്യകാലത്ത് നമ്പൂതിരിമാർക്ക് ഈ വെള്ളക്കാരനെ കുറിച്ച് അല്പം നീരസവും അധികം സംശയവുമുണ്ടായതിനാൽ സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്കൃഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൈയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നതിന് അവർ ഒട്ടും മനസ്സായില്ല. എങ്കിലും ഒടുവിൽ അങ്കമാലിയിലുള്ള കുഞ്ഞൻ എന്നും കൃഷ്ണൻ എന്നും പേരായ രണ്ട് നമ്പൂതിരിമാർ പാതിരിയെ യഥാർത്ഥമായി സഹായിക്കുവാൻ തയ്യാറായി. അവർ അദ്ദേഹത്തിന് താളിയോലയിൽ എഴുതിയ സിദ്ധരൂപം മുതലായ സംസ്കൃത വ്യാകരണകൃതികളും മഹാഭാരതം മുതലായ കാവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും നല്കി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. മലയാള

ത്തിലുള്ള എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾ അദ്ദേഹം ആദ്യംതന്നെ ഹൃദ്യസ്ഥമാക്കിയിരിക്കണം. വളരെക്കാലത്തെ അദ്ധ്യയനത്തിന്റെ ശേഷം രണ്ടു ഭാഷകളിലും സാമാന്യം വ്യുല്പന്നനായിത്തീർന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഈ രണ്ടു ഭാഷകളിലും കാവ്യകൃതികൾ എഴുതി തുടങ്ങി. "അർണ്ണോസ്സ് പാതിരി സ്മാരകം വായനശാല" പഴയൂർ പി. ഒ. പഴുവിൽ കൊച്ചിൻ സ്റ്റേറ്റിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന "അർണ്ണോസ്സ് പാതിരി" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ 23 പേജുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

അർണ്ണോസ്സ് പാതിരി വേലൂർ താമസമാക്കി പാർത്തുവെങ്കിലും കൃതികൾ മിക്കതും പഴയൂർ പള്ളിയിൽ ഇരുന്നാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്നു പഴമക്കാർ പറയുന്നു. കാരണം നമ്പൂതിരി ഇല്ലക്കാർക്ക് അർണ്ണോസ്സിനെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന് പല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പോകാതെ മീൻ പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ അർണ്ണോസ് പാതിരി ശകാരിക്കുകയുണ്ടായി. ശകാരമേറ്റവൻ നമ്പൂതിരി ഇല്ലത്തിന്റെ പണിക്കാരുടെ കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്നതിനാൽ നമ്പൂതിരിയെ വിവരം ബോധിപ്പിച്ചതിനാൽ അർണ്ണോസിനോട് വിരോധം തോന്നാൻ മറ്റ് ഒരു വഴി വേണമെന്നില്ല. കൂടാതെ വേറൊരു ദിവസം വലിയ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി യാഗം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കവേ ക്രിസ്തുവിന്റെ വേഷഭൂഷാദികളോടെ കുതിരപ്പുറത്ത് കയറി യാഗസ്ഥലത്ത് ചെന്ന് യാഗപാത്രമെടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന് തന്റെ മുറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചു. ചതുരംഗകളിയിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയ അർണ്ണോസ്സ് പാതിരിയോട് കൂടി നമ്പൂതിരിമാർ കളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കളിക്കാൻ വന്ന നമ്പൂതിരിയോട് യാഗത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഭഗവാൻ പ്രസാദിച്ച് മഴപെയ്യുമെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ താൻ തലേദിവസം കൊണ്ടു വന്ന യാഗപാത്രം മുറിയിൽനിന്ന് കൊണ്ടുവന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഇത് കണ്ടപ്പോൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ വിരോധത്തിന് മൂർച്ചകൂടി. മറ്റൊരു ദിവസം സാക്ഷാൽ ക്രിഷ്ണന്റെ രൂപത്തിൽ മറ്റൊരു നമ്പൂതിരി കുടുംബത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും നമ്പൂതിരി ഇല്ലത്ത് ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ വീട്ടുകാർ യഥോചിതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്പൂതിരി ഇല്ലത്ത് വന്നപ്പോൾ ഈ വിവരം വീട്ടുകാർ പറഞ്ഞു. നമ്പൂതിരി കാര്യം മനസ്സിലാക്കി ഭ്രഷ്ട് ഭയന്ന് അന്നു രാത്രിതന്നെ സ്ഥലം വിട്ടതായി പറയുന്നു. ഈ ഐതിഹ്യങ്ങൾ ഫാദർ സി. കെ. മറ്റത്തിന്റെ "അർണ്ണോസ്സ് പാതിരിയിൽ" രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നമ്പൂതിരി ഇല്ലക്കാർക്ക് വെറുപ്പ്, ഭ്രഷ്ട് നേടുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു പോന്നിരുന്ന അർണ്ണോസ്സിനോട് നീരസം തോന്നുകയും അദ്ദേഹത്തെ വകവരുത്തു

വാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്നുവേണ്ടി നമ്പൂതിരി കുടുംബത്തിലെ പണിയാളുകളായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ തന്നെ കരുക്കളാക്കി. ക്രിസ്ത്യാനികളായ അവർ അർണ്ണോസിനെ കൊല്ലുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. കൊല്ലുന്നതിന്ന് വട്ടമൊരുക്കിയ രാത്രി ഈഴവ കുടിയന്റെ വീട്ടിൽ പോയി കള്ള് മൂക്കറ്റം സേവിച്ചു. കള്ള് അകത്ത് ചെന്നപ്പോൾ കള്ളം പുറത്ത് വന്നു. ഈഴവസ്ത്രീ അത് മനസ്സിലാക്കി. ആ വിവരം അർണ്ണോസ്സ് പാതിരിയെ അറിയിച്ചു. അന്നു രാത്രിതന്നെ താൻ കിടന്നിരുന്ന കട്ടിലിന്മേൽ വാഴത്തടിവെച്ച് പുതപ്പിച്ച് വാതിൽ കതകിന്റെ പിറകിൽ ഒളിച്ചുനിന്നു. രാത്രിയായപ്പോൾ കൊലയാളികൾ വരുകയും കട്ടിലിൽ കിടന്നിരുന്ന വാഴത്തടി അർണ്ണോസ്സ് പാതിരിയെന്നു വിചാരിച്ച് വെട്ടി കഷ്ണങ്ങളാക്കി അട്ടഹസിച്ച് പോകുകയും ചെയ്തു. അന്നുരാത്രി സ്ഥലംവിട്ട അർണ്ണോസ്സ് പാതിരി പഴുവിൽ എത്തിച്ചേർന്നു എന്നതായിരുന്നു പഴുവിലെ പഴമക്കാരുടെ അഭിമതം.

പഴുവിൽ എത്തിച്ചേർന്ന അർണ്ണോസ്സ് പാതിരി കാവ്യകൃതികൾ എഴുതാൻ തുടങ്ങിയെന്നതിന്ന് തെളിവായ കാരണമുണ്ട്.

“പുത്തൻപാന” യുടെ ആരംഭത്തിൽ “മാർ അന്തോനിയനോട് കല്പിച്ചന്നാൾ” എന്ന വരിയിൽനിന്ന് മെത്രാനായിരിക്കുന്ന അന്തോണിസ്സ് പരാമർശിച്ച് താൻ കൃതികൾ എഴുതാൻ തുടങ്ങിയത്. ആരാണ് ഈ മെത്രാൻ? മാർ അന്തോണി പിമെന്റൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം 1701ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയുടെ ഭരണം ഏറ്റെടുത്തുവെന്ന് ചരിത്രമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ പിൻതുടർന്ന അന്തോണി പിമെന്റൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ കാലം 1721 മുതൽ 1762 കൂടിയുള്ളതായിരുന്നു. 1752 കുംഭമാസം 21-ാംനു- പുത്തൻചിറ വെച്ച് മരണം പ്രാപിച്ചതായി രേഖകളിൽ കാണുന്നു. 1906ൽ “ഒല്ലൂർ പള്ളി മാഹാത്മ്യം” എന്ന പേരിൽ അച്ചടിച്ചിറക്കിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അന്തോണി പിമെന്റൽ മെത്രാപ്പോലീത്ത ഈശോ സഭാംഗമായിരുന്നെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് പള്ളികളുടെ അഭിവൃദ്ധിയും ജനങ്ങളുടെ ഐക്യത്തിനും ഉത്സാഹത്തോടെ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഒരു തികഞ്ഞ പണ്ഡിതനും ശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നെന്നും തെളിയിക്കുന്ന വരികൾ പുത്തൻപാനയിൽനിന്ന് തന്നെ എടുക്കാം; അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലഘട്ടം സുവർണ്ണഘട്ടമായിരുന്നു. 1722 മിഥുനമാസം 13-ാംനു- മാർ അന്തോണി പിമെന്റൽ മെത്രാപ്പോലീത്ത ഒല്ലൂർ പള്ളിയുടെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മം നടത്തിയെന്നും അന്നു അർണ്ണോസ്സ് പാതിരിയുണ്ടായിരുന്നെന്നും പ്രസംഗം ചെയ്തിരുന്നെന്നും രേഖയുണ്ട്. (ഒല്ലൂർ പള്ളി

മാഹാത്മ്യം.) പഴുവിൽ പള്ളിയിൽ നിന്നു് പിരിഞ്ഞു് പോയി പ്രതിഷ്ഠാ കർമ്മം നടത്തുന്ന കർമ്മത്തിൽ മുൻപള്ളി വികാരി പങ്കെടുക്കയെന്നുള്ളത് പ്രധാന ചുമതലയാണ്. അതനുസരിച്ചായിരിക്കും അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തത്. ഈ കാരണങ്ങൾ വച്ചു് നോക്കുമ്പോൾ അന്തോണി പിമെന്റൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലം തുടങ്ങുന്നതിനു് 1721ലും 1722ൽ ഒല്ലൂർ പള്ളിയുടെ പ്രതിഷ്ഠാ കർമ്മത്തിൽ അർണ്ണോസു് എത്തിയിരുന്നെന്നും പറയുമ്പോൾ 1721 നു് പിൻപു് പഴുവിൽ താമസിച്ചിരുന്നെന്നു് വ്യക്തമായി തെളിയുന്നു. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് "പുത്തൻപാന" തുടങ്ങിയ കൃതികൾ പഴുവിൽവെച്ചു് തന്നെയാണ് എഴുതിട്ടുള്ളത്. പള്ളിക്കുറ്റുള്ള കിണറിന്റെ മെത്താരണയിൽ ചാരിയിരുന്നാണ് പുത്തൻപാനയെഴുതിയിരുന്നതെന്നു് മറ്റൊരു ഐതിഹ്യം പഴുവിൽ പരന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ആ കിണറ്റിന്റെ മെത്താരണയ്ക്കു് അരികിൽ കൊല്ലവർഷം 1113ൽ അരിക് വളഞ്ഞു മതിൽകെട്ടിയത് ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ പള്ളിയിൽ മൊസായിക് ഇടുന്നതിനു് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു കുഴിമാടം ഇടിഞ്ഞു കണ്ടു് നോക്കിയപ്പോൾ അസ്ഥികളും മറ്റും കിട്ടുകയുണ്ടായി. അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റേതാണെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു. പരിശോധനയ്ക്കു് വിധേയമാക്കിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1732 മാർച്ച് 20-ാം തിയ്യതി അർണ്ണോസിനെ പഴുവിൽ പള്ളിയിൽ സംസ്കരിച്ചുവെന്നു് കാണിക്കുന്ന ഒരു ശിലാലേഖനമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം സർപ്പദംശനം മൂലമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. പണ്ഡിതന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഇടയിൽ വളർന്ന അദ്ദേഹത്തിനു് തർക്കങ്ങളിലും സംഭാഷണങ്ങളിലും പ്രത്യേക പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്നതായി തെളിയിക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ ഒരു നമ്പൂതിരി പാതിരിയെ കണ്ടപ്പോൾ "ഗണപതി വാഹനാരിപുനയന" (പൂച്ചക്കണ്ണാ) എന്നു് പരിഹസിച്ചപ്പോൾ "ശേഷധ നന്ദന മുഖമുഖ" (കരണ്ടന്റെ മുഖത്തോടു കൂടിയവൻ) എന്നർത്ഥത്തിൽ തിരിച്ചടിച്ചു. മറ്റൊരിക്കൽ ഒരിളയത് പാതിരിയെ മാത്സര്യസ്ഥതിനു് നല്ല തന്നഭിപ്രായത്തിൽ പാതിരി ചില്ലിനു് വിശേഷമാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉടനെതന്നെ "ഇളയതായാൽ ശ്രാദ്ധശേഷം" എന്നുള്ള പ്രത്യുത്തരവും കൊടുത്തു.

അർണ്ണോസു് പാതിരിയുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം ഹിന്ദുക്കൾക്കുള്ള രാമായണ ഭാരതാദി കൃതികളെപ്പോലെ ക്രിസ്ത്യാനി കുടുംബങ്ങളിൽ സന്ധ്യാ സമയത്ത് പാരായണത്തിനു് ഉത്കൃഷ്ട കാവ്യകൃതികൾ ഉണ്ടാവണമെന്നുള്ളതു്

മാത്രമാണ്. അതിനുവേണ്ടി എഴുത്തച്ഛൻ, ചെറുശ്ശേരി, പൂന്താനം എന്നിവരെ അനുകരിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം മരണം ഉത്ഥാനം എന്നിവയെ പുരസ്കരിച്ച് രചിച്ചതാണ് പുത്തൻപാന. ആകൃതിയിലും മട്ടിലും അവയോട് സാമ്യമുണ്ടെന്ന് അനുവാചകർക്ക് ആസ്വദിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികളിലെ ചില ആശയങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പുത്തൻപാന, ചതുരന്ത്യം, ഉമ്മാപർവ്വം ഉമ്മായുടെ ദുഃഖം, ഉമ്മാടെ വ്യാകുലപ്രബന്ധം, ജനോവപർവ്വം, സംസ്കൃതവ്യാകരണം, മലയാള സംസ്കൃത നിഘണ്ടു, മലയാളം പോർച്ചുഗീസ് നിഘണ്ടു മുതലായവ അർണ്ണോസ്സ് പാതിരിയുടെ കൃതികളാണ്.

നാട്ടും വീടും ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്തിരി തോപ്പിൽ വേല ചെയ്ത് സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ സാഹിത്യ സരണിയിലൂടെ കാണിച്ച് കൊടുത്ത് മൺമറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം പഴയ ഏട്ടുകളിൽ മങ്ങികിടക്കുകയാണ്. അവയെ വെളിച്ചത്ത് കൊണ്ട് വന്ന് സാഹിത്യസരണിക്ക് മനുഷ്യ ഹൃദയത്തിൽ എന്ത് സ്ഥാനമുണ്ടെന്ന് കാണിച്ച് കൊടുക്കാൻ പിൻതലമുറക്കാരായ നാം മുമ്പോട്ട് വന്ന് പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. പാഠാവലികളിൽ അദ്ദേഹത്തെയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യ കൃതികളെയോ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പുത്തൻതലമുറയ്ക്ക് ആ പേര് സുപരിചിതമാക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

എൻ. എ. ജോസ്
പഴുവിൽ.

അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ കവിതകൾ

ആമുഖം

വിദേശീയരായ പല ക്രിസ്ത്യാനികളും കേരളത്തിൽവന്ന് താമസിച്ച് മലയാളവും സംസ്കൃതവും പഠിച്ച് മലയാളത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. മിഷ്യനറിമാരിൽ പലരുടെയും ഉദ്ദേശ്യം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുദേവന്റെയും ആദർശങ്ങളുടെ പ്രചാരണമായിരിക്കാം. എങ്കിലും ആ വിദേശികൾ മലയാളഭാഷയിൽ ആദ്യമായി നിഘണ്ടുവും വ്യാകരണവും നിർമ്മിച്ചു എന്നതു് പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. എങ്ങനെ ആയാലും കേരളത്തിൽ വന്ന് നിരന്തരമായ പരിശ്രമശീലത്തിന്റെ ഫലമായി മലയാളത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലും പാണ്ഡിത്യം നേടി ആ ഭാഷകളിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് കേരളത്തിന്റെ മഹിമ വിദേശങ്ങളിൽ പരത്തിയ ആ വിദേശീയർ അഭിനന്ദനീയരാണ്. അവരിൽ വെച്ച് പ്രഥമഗണനീയനാണ് അർണ്ണോസ് പാതിരിയെന്ന് പറയാം.

ജീവചരിത്രം

മഹാകവി ഉള്ളൂർ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിൽ ഹംഗറി രാജ്യത്തുജനിച്ച അർണ്ണോസ് 1699ൽ കേരളത്തിൽ വന്നുചേരുകയും ആദ്യം അമ്പഴക്കാട്ട് ഈശോസഭക്കാരുടെ ആശ്രമത്തിൽ കുറെക്കാലം താമസിക്കുകയും പിന്നീട് തൃശ്ശൂരിൽ ചെന്ന് കുഞ്ഞനെന്നും, കൃഷ്ണനെന്നും പേരുള്ള രണ്ടുനമ്പൂതിരിമാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സംസ്കൃതഭാഷ അഭ്യസിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ആദ്യമായി പഠിച്ച കാവ്യം യുധിഷ്ഠിരവിജയമായിരുന്നു. വേലൂർ എന്ന സ്ഥലത്തെ പള്ളി പണിയിച്ചതു് അദ്ദേഹമായിരുന്നു. 1732 ാമാണ്ട് (കൊല്ലം 907ൽ) മീനമാസം 20-ാംനു- പഴുവിൽ പള്ളിയിൽ വെച്ച് കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു.

കൃതികൾ

അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ മുഖ്യകൃതികൾ ഒൻപതു് എണ്ണമാണ്.

1 ചതുരന്ത്യം. 2 പുത്തൻപാന. 3 ഉമ്മാപർവം 4 വ്യാകുലപ്രബന്ധം 5 ആത്മാനുതാപം. 6 വ്യാകുലപ്രയോഗം 7 മലയാ

ഉനിഘണ്ടു 8 മലയാള പോർത്തുഗീസ് നിഘണ്ടു. 9 മലയാള വ്യാകരണം, ഇവ കൂടാതെ അദ്ദേഹം വാസിഷ്ഠസാരം, ചില ഉപനിഷത്തുകൾ, വേദാന്തസാരം, അഷ്ടാവക്ര ഗീത, യുധിഷ്ഠിരവിജയം എന്നീ സംസ്കൃത കൃതികളെ അധികരിച്ചു ലാററിൻ ഭാഷയിൽ പ്രബന്ധങ്ങൾ രചിച്ചതായും അറിയുന്നു.

അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ കവിതകളുടെ സമാഹാരമാണല്ലൊ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം, അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള കൃതികൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1 മരണപർവ്വം 2 വിധിപർവ്വം 3 മോക്ഷപർവ്വം 4 നരകപർവ്വം 5 ദേവമാതൃസംക്ഷേപ ചരിത്രം 6 പുത്തൻപാന. 7 ദേവമാതാവിന്റെ വ്യാകുലപ്രബന്ധം.

അർണ്ണോസു പാതിരിയുടെ വിവിധകൃതികളെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ഗ്രന്ഥം 1790-ാം മാണ്ടിനിടക്കു പൌലിനൊസ് പാതിരി രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മഹാകവി ഉള്ളൂർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കവിതകൾ

പാതിരി ആദ്യമായി നിർമ്മിച്ച കൃതിയായ ചതുരന്ത്യത്തിൽ പെട്ടതാണ് മരണപർവ്വം, വിധിപർവ്വം, നരകപർവം മോക്ഷപർവം എന്നിവ. മഹാഭാരതത്തെ അനുകരിച്ച് കവി പർവം എന്ന വിഭാഗ സംജ്ഞ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ആസന്നമരണനായ മനുഷ്യന്റെ അന്തർഗതങ്ങളുടെ വിവരണമാണ് മരണപർവത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. മരണാനന്തരം മനുഷ്യാത്മാവിന്ന് ലഭിക്കുന്ന വിധിയാണ്_പുണ്യവാന് സ്വർഗ്ഗലബ്ധി, പാപിക്കു നരകപ്രാപ്തി വിധിപർവത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതു്. നരകത്തിന്റേയും മോക്ഷത്തിന്റേയും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും_വർണ്ണനയാണ് യഥാക്രമം നരകപർവത്തിലും മോക്ഷപർവത്തിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അവസാനത്തിലുള്ള നാലെണ്ണമാണല്ലൊ മരണവിധ്യാദികൾ അതുകൊണ്ടായിരിക്കും ആ നാലുകൃതികൾക്കുംകൂടി ചതുരന്ത്യം എന്ന സംജ്ഞകൊടുത്തതു് എന്നു തോന്നുന്നു. മരണപർവം മഞ്ജരീവൃത്തത്തിലും, വി

ധിപർവം കളകാഞ്ചിയിലും തദനന്തരമുള്ള രണ്ടു പർവങ്ങൾ കേകയിലും ആണ്ട് നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ഉമ്മാപർവത്തിലെ ദേവമാതൃസംക്ഷേപചരിത്രത്തിലെ പ്രമേയം ക്രിസ്തുദേവന്റെ മാതാവായ മേരിയുടെ ജീവചരിത്രസംഗ്രഹമാണ്. പ്രസ്തുതകൃതിയും നിബന്ധമായിട്ടുള്ളതു്. കേകാവൃത്തത്തിൽ തന്നെ. പുത്തൻപാനയിലെ അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷാകരവേദകീർത്തനത്തിലെ ഇതിവൃത്തം ബൈബിളിലെ ലോകസൃഷ്ടിമുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗാരോഹണം വരെയുള്ള കഥയാണ്. അതിൽ പതിനാലുപാദങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പാന എന്ന പേരുകൊണ്ടുതന്നെ വൃത്തം ഇന്നതാണെന്ന് തീരുമാനിക്കാമല്ലോ പ്രസ്തുതകൃതിയിലെ പന്ത്രണ്ടാം പാദം ദൈവമാതാവിന്റെ വ്യാകുലപ്രലാപമാണ്. പുത്രനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശുമരണത്തിൽ മാതാവായ കന്യാമറിയത്തിന്റെ വിലാപമാണ്. അതിൽ വഞ്ചിപ്പാട്ടാണ് നതോന്നതയാണ് കവി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വൃത്തം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ചിലപഴയ പാനകൾ പ്രചരിച്ചിരുന്നതിനാലായിരിക്കണം പുത്തൻപാന എന്നു് കവി കൃതിക്ക് പേരിട്ടിരിക്കുന്നതു് എന്നു് ഡോ. പി. ജെ. തോമസ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദൈവമാതാവിന്റെ വ്യാകുലപ്രലാപം പന്ത്രണ്ടാം പാദമായി പുത്തൻപാനയിലുണ്ടല്ലോ. താദൃശമായ ഒരു കൃതിതന്നെയാണ് ദൈവമാതാവിന്റെ വ്യാകുലപ്രബന്ധവും. അതു് നിബന്ധമായിട്ടുള്ളതു് സംസ്കൃതവൃത്തമായ ഉപജാതിയിലാണ്. അറുപതിൽപരം ശ്ലോകങ്ങളുടങ്ങിയ ഒരു ലഘുകൃതിയാണ് ഇതു്.

പശ്ചാത്തലം

ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെപ്പററി നിരൂപണം ചെയ്യുമ്പോൾ അന്നത്തെ സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നുവെന്നും അന്നത്തെ പ്രവണതകൾ എന്തായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. മാത്രമല്ല ആ കവി ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതികൊണ്ടും, ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്തായിരുന്നുവെന്നും നാം ഗ്രഹി

ക്കേണ്ടതാണ്. 250 ൽപരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു് മുമ്പ് വിദേശീയനായ അർണ്ണോസ് പാതിരി കേരളത്തിൽവന്നു് സംസ്കൃതവും മലയാളവും പഠിച്ച് ഉപനിഷത്തുക്കളിലും മററും വിജ്ഞാനം സമാർജിച്ചു. എഴുത്തച്ഛന്റെ രാമായണം, ഭാരതം തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചു. സുപരിഷ്കൃതമായ മണിപ്രവാള ഭാഷയിലായിരുന്നുവല്ലോ അന്നത്തെ കവിതകൾ. ആ കവിതകളുടെ അനുവാചനം. കവിതയും പാണ്ഡിത്യവും തോളോടുതോൾചേർന്നു് പരിലസിക്കുന്ന അർണ്ണോസ് പാതിരിയെ ക്രിസ്തുവിനേയും ബൈബിളിലെ ആശയങ്ങളേയും അവലംബമാക്കി ഭക്തിസംബന്ധകങ്ങളായ കവിതകൾ എഴുതുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അത്തരം കൃതികൾ അന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ അപൂർവമായിരുന്നുവല്ലോ. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുമതധർമ്മങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാനും മലയാളഭാഷയെ സേവിക്കാനും അദ്ദേഹം ഒരുങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടായതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ കവിതകൾ. സംസ്കൃത കാവ്യങ്ങളുടേയും എഴുത്തച്ഛൻ മുതലായ മലയാളകവികളുടെ കവിതകളുടേയും അനുവാചനം കൊണ്ടും ഉണ്ടായ ഒരു സംസ്കാരവിശേഷം പ്രസ്തുതകവിയുടെ കൃതികളിൽ നിഴലിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം.

ഭാഷാരീതി.

പാതിരിക്കവിതകളിലെ ഭാഷാരീതിയെ ആദ്യമായി പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. ആദ്യമാദ്യം എഴുതിയകവിതകളിൽ സംസ്കൃത പദബാഹുല്യം കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അവസാനത്തേത് എന്നു് ഊഹിക്കാവുന്ന പുത്തൻപാനയിലെ ഭാഷ വളരെ മധുരവും ലളിതവുമാണ് എന്നു പറയാം. നോക്കുക.

ദൈവപ്രസാദഗുണങ്ങളെ വർജ്ജിച്ചെൻ
ഭാവിസുഖാഗ്രഹം ദൂരെനീങ്ങി
ഉഗ്രമദത്തോടുകൂടെ മദിപ്പതി-
ന്നാഗ്രഹം മാനസേതോന്നീയുള്ളൂ.

(മരണപർവ്വം)

സർവ്വനന്മക്കടലൊന്റെ സർവ്വനന്മപാട്ടുകേട്ട്

V

സർവ്വജ്ഞത്വം നിറഞ്ഞുള്ളോ പുത്രനെ നോക്കി
എൻമകനെ നിർമ്മലനെ നന്മയൊക്കും നിറഞ്ഞോനെ
ജന്മദോഷത്തിന്റെ ഭാരമൊഴിപ്പോനെ പുത്രാ

(പുത്തൻപാന)

വിദേശീയരായ ക്രിസ്ത്യാനികളാൽ കവിത്വംകൊണ്ട് പ്രഥമഗണനീയനായി പരിശോഭിക്കുന്നതു് അർണ്ണോസ് പാതിരിയാണ്. എന്നുപറഞ്ഞ മഹാകവി ഉള്ളൂർ തന്നെ കവിക്ക് ആശയസമ്പത്ത് ഉണ്ടെങ്കിലും രചന ദോഷഭൂയിഷ്ഠമാണെന്നും പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതു് ഈയവസരത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്. ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും ഗാനാത്മകങ്ങളാണ്. ഗാനാത്മകതക്ക യോജിക്കാത്ത ഈരടികൾ ധാരാളം കാണാം. സംസ്കൃതവൃത്തത്തിലുള്ള കവിതയിൽ ഗുരു ലഘുവാക്കിയും ലഘു ഗുരുവാക്കിയും ചൊല്ലിയാലെ ശരിയാകയുള്ളു. രണ്ടിനും യഥാക്രമം ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കുക.

മമഗതി കരുണനിർജ്ജനയനമൊട്ട ദർശിച്ചവർ
അനുഗ്രഹഫലം രസിച്ചു കൊള്ളുവിൻ
കരിശിലേററ തന്ദുഃഖമോക്ക
സ്വാകീർത്തിഹീനം ബഹുസങ്കടത്താൽ
ഈ ദുഃഖമെല്ലാം മനസ്സും സഹിച്ചു
സ്വപ്രാണയാത്രാ സമയം ഭവിച്ചു.

പദരചനയിലും അർത്ഥായബോധത്തിലും സമസ്തപദങ്ങളിലും കഷ്ടത പലയിടത്തും അനുഭവപ്പെടുന്നതായി തോന്നും എങ്കിലും മററനേകം ഗുണങ്ങളും ഉള്ള ഇതിൽ ഈ ദോഷം ചന്ദ്രനിൽ കളങ്കം പോലെ മുങ്ങിപ്പോകുന്നു എന്നു പറയാം.

മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ കവിതയെപ്പോലെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിലും സാധാരണക്കാർക്കു ദുർഗ്രാഹാർത്ഥങ്ങളായ പദങ്ങൾ ധാരാളം കാണാം. ഭവിഷ്ഠം, അണ്ണസ്സ്, തർഷം പുഷ്കരം, ഘൃഷ്ടി; ഘൃണാരിഷ്ടം, കപൂയം തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരിക്കാവുന്നതാണ്. പണ്ഡിതന്മാർക്ക് സന്ദർഭാനുസൃതമായി സാദൃശ്യങ്ങളായി പദങ്ങളും കവിതയെഴുതുമ്പോൾ രസനാഗ്രത്തിൽ ഉദയം ചെയ്യുകയാണ്. ഉള്ളൂരിന്റെ ആദ്യ

കാല കവിതകളെപ്പോലുള്ള കഠിനപദങ്ങൾ പിൽക്കാലത്തു് എഴുതിയകവിതകളിൽ കാണുകയില്ല. അതുപോലെതന്നെയാണ് അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ കവിതയിലേയും സ്ഥിതി.

വിശേഷണപദങ്ങളെ നാമരൂപങ്ങളായി പ്രയോഗിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പ്രസ്തുത കവിതയിൽ ധാരാളം കാണാം. ചഞ്ചലം, പരിപൂർണ്ണം, ക്രോധഹീനം, കലുഷം, നിർമ്മലം, പരവശം എന്നീ വിശേഷണപദങ്ങൾ ചാഞ്ചല്യം, പരിപൂർണ്ണത, ക്രോധഹീനത കാലുഷ്യം, നിർമ്മലത, പാരവശ്യം എന്നീ അർത്ഥത്തിലാണ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അന്നത്തെ ഭാഷാകവികളുടെ കവിതകളിലും ഏതദൃശമായ പ്രയോഗം കാണുന്നുണ്ട്. എന്ന കാര്യം ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. വിശേഷണവിശേഷ്യപദങ്ങളുടെ പൌർവ്വാപര്യം മാററിക്കൊണ്ടുള്ള പദപ്രയോഗവും കാണാവുന്നതാണ്. വധൂവിശിഷ്ട, ദോഷാൽപം തുടങ്ങിയ വാക്ക് വിശിഷ്ടവധു, അൽപദോഷം എന്നർത്ഥമാണ് കവി വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു് വിഷയമനുപമം, നിരുപമസങ്കടം, അനൌപമ്യദുഷ്കരെ പ്രബലയത്നമനുപമം, ധീരതാ, നിരുപമാ എന്നിങ്ങനെ ഒരേ പദത്തിന്റെ ആവർത്തനം കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവിനെപ്പററി വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ കരുണാബ്ധി, ദയാലു, കൃപാവാരിധി, കരുണാലയം എന്നിങ്ങനെ കരുണവാൻ എന്നർത്ഥത്തിലുള്ള പദങ്ങൾ ധാരാളം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഭക്തനായ എഴുത്തച്ഛൻ ശ്രീരാമനെപ്പററി പറയുമ്പോൾ എന്നപോലെ അർണ്ണോസ് പാതിരി ക്രിസ്തുവിനെപ്പററി പറയുമ്പോൾ ധാരാളം വിശേഷണപദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. സംഭാഷണഭാഷയിലെ ജീവനുള്ള പല പദങ്ങളും കവിതയിൽ സന്ദർഭാനുസൃതമായി പ്രയോഗിച്ച് അതിനെ ചൈതന്യവത്താക്കിത്തീർക്കുന്നതിൽ കവി ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അലങ്കാരങ്ങൾ

കവിതയുടെ ശോഭാധായകങ്ങളായ ധർമ്മങ്ങളാണ് അലങ്കാരങ്ങൾ. ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങളും അർത്ഥാലങ്കാരങ്ങളും സന്ദർഭാനുസൃതമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ പ്രസ്തുത കവിക്ക് അസാധാരണമായ കഴിവുണ്ട്.

ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങൾ

ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങൾ കവിതയുടെ ശരീരത്തെ മനോഹരമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. രചനക്കു് ആകർഷകത്വം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. മലയാളഭാഷയുടെ നെടുമംഗല്യമെന്നു് പറയപ്പെടുന്ന ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസം സാമാന്യേന കാണാവുന്നതാണ്. അനുപ്രാസത്തിനു് ഒരുദാഹരണം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

അടിതൊട്ടു മുടിദേഹം കടുകിടയിടയില്ല
കഠിനമായ് മുറിച്ചല്ലോ വലഞ്ഞോ പുത്രാ

(പുത്തൻപാന)

യമകം തുടങ്ങിയ അലങ്കാരങ്ങളുടെ പ്രയോഗങ്ങളിലും കവി പിന്നണിയിലല്ല. നോക്കുക.

തനുജന്മത്തിൽ ദേവൻ
ജനിപ്പാൻ കല്പിക്കുമ്പോൾ
തനുജൻ മമ പിന്നെ
യെങ്ങനെ പിറക്കുന്നു.
നാര്യാദ്യാഹാവാസർപ്പ-
ശ്രവണനിയിതമായ്
നാര്യാദ്യാവാപൃഥിവ്യോ
രനിഷ്ടം ഭവിപ്പിച്ചു.

ദേവമാതൃസംക്ഷേപചരിത്രം, അർത്ഥത്തെ ബലികഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ശബ്ദാലങ്കാരത്തിനു് അടിമപ്പെടുന്നില്ല. കവിയുടെ രസനാഗ്രത്തിൽ ഏതാദൃശങ്ങളായ പദങ്ങൾ അഹമഹമികയാ നൃത്തം ചവിട്ടുന്നതായി നമുക്കുതോന്നാം. കവിയുടെ പദസ്വാധീനം കവിതയിൽ എങ്ങും തെളിഞ്ഞുകാണാം.

അർത്ഥാലങ്കാരങ്ങൾ

ഇനി നമുക്കു് അർത്ഥാലങ്കാരപ്രയോഗത്തിൽ കവിക്കുള്ള കഴിവിനെയും ഒന്നുപരിശോധിച്ചു നോക്കാം. ധാരാളം ആഭരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞു് തന്റെ സമ്പത്തിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന കുബേരവനിതയെപ്പോലെയല്ല അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ കവിത. സന്ദർഭാനുസൃതമായി ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ചു് വേണ്ട അലങ്കാരങ്ങളെ പ്രയോഗിക്കുന്നുള്ളു. അവയാകട്ടെ പ്രായേണ അചുംബിതാശയങ്ങളും ആയിരിക്കും. നോക്കുക.

കുപ്പിക്കു കോട്ടം വരാതെയാദിത്യൻ
കുപ്പി തന്നുള്ളിൽ കടക്കുമതുപോലെ
ഉദരത്തിന്നു ഖേദം വരുത്താതെ
മേദിനിയിലിറങ്ങി സർവ്വ പ്രജ

പുത്തൻപാന

പുറത്തുനിന്നു ജലം വരാതെ നാളികേരേ
നിതരാമങ്ങുള്ളിൽ ഭവിക്കും തൈലം പോലെ
നിർമ്മല ജനനിക്കു കന്യാത്വ ഹാനം വിനാ
മാതാവിന്നുദരത്തിൽ ഗർഭമായി ചമഞ്ഞുടൻ
മർത്ത്യനായ് കന്യാ പുത്രൻ ഭൂമിയിൽ പിറന്നു നീ
അർക്കാഭ പളുങ്കിനകക്കടക്കുമതുപോലെ

മോക്ഷപർവം

സമുദ്രതീരത്തു് മൃത്തികാ സംഖ്യയെ
സംഹരിച്ചീടുകിൽ ഒപ്പിക്കാമോ
വർഷക്കാലത്തെ തുള്ളിയു് ഇത്രയെന്നു്
പരിച്ഛേദിച്ചു കൊള്ളുവാൻ കൂടുമോ.
സികതഭൂതൃണ പൃഷത സംഖ്യകൾ
ഒക്കെക്കാളെൻ ദുരിതങ്ങൾ ഏറ്റം
എന്നുടെ ദോഷങ്ങൾ ഒക്കെക്കൂട്ടുന്നേരം
അംബുധിത്തുള്ളികൾ ഒക്കെയില്ല

മരണപർവം

മേലെഴുതിയ ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലെ ഉപമകൾ മനോഹരങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. സാധാരണക്കാർക്ക് ഏറ്റവും സുപരിചിതങ്ങളായ ഉപമാനങ്ങളാണു് അതിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. വർണ്ണ്യത്തിന്റെ രൂപം ഹൃദയത്തിൽ പതിപ്പിക്കാൻ ഉപമാനങ്ങൾക്കു് കഴിയും. അവസാന ഭാഗത്തിലെ അതിശയോക്തിയും വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത സാധാരണക്കാർ പോലും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതാണു് ഇതൊരലങ്കാരമാണെന്നു് അവർക്കറിയില്ലെങ്കിൽകൂടി. ഉൽപ്രേക്ഷ രൂപകം തുടങ്ങിയ മററലങ്കാരങ്ങൾക്കും ഉദാഹരണങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടു്. വിസ്തരഭയത്താൽ ഈരടികൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.

തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾ വായിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സംസ്കാരവിശേഷം പാതിരിയുടെകൃതികളിൽകാണാം.

സർവ്വേശം മൃത്യുഞ്ജയം	സുകൃത ജനപ്രിയം
നരത്രാതാരം നാഥം	ദേവജം മേ തനയം
സർവ്വജ്ഞവേദജ്ഞം	മർത്ത്യജം ദേഹിനരം

ദേവജ്ഞം മനുഷ്യം പാ മൃതഞ്ചാ, മൃതംചെയ്ത്‌വാ
വേദാന്തമിച്ഛു, പ്രദം നിർഗ്ഗുണം ദയാകരം
വേദനാഹരം സാക്ഷാൽ ഗുണദം മോക്ഷപ്രദം
ദുരിതഹരം പീഡിതാധാരം നരാശ്രയം
സ്വരീശം സർവ്വപാലം സാംഷ്ടാംഗം നമാമിഹം

സാഷ്ടാംഗം നമാമ്യഹം ഇത്ര ശ്രീരാമനെപ്പററി പറയുമ്പോഴ്‌ എഴുത്തച്ഛൻ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വിശേഷണപദങ്ങൾ പലതും മേലെഴുതിയ ഈരടികളിൽ കാണാവുന്നതാണ്‌.

വർണ്ണനകൾ

സുദീർഘങ്ങളും ആശയസമ്പന്നങ്ങളുമായ വർണ്ണനകൾ ധാരാളം അർണ്ണോസ്‌ കൃതികളിൽ ഉണ്ട്‌. മരണപർവ്വത്തിലെ ആസന്ന മരണത്തിന്റെ ചിന്തകൾ, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സുഖങ്ങളെ പററിയും, നരകത്തിലെ ദുഃഖങ്ങളെപ്പററിയും ഉള്ള വിവരണം മരണാനന്തരമുള്ള വിധിനിർണ്ണയം എന്നിവയെല്ലാം വർണ്ണനകളുദാഹരണങ്ങളാണ്‌ നോക്കുക.

പരസ്ത്രീ ശാമിജനം	നിയതം പൊറുക്കുന്നു.
കത്തുന്ന ചൂളതന്നിൽ	സരസങ്ങൾ സാധിച്ചീടാൻ
സർപ്പങ്ങളുടെ സുദാഹിഷ്ടാ	ക്ലേശിച്ചവർ
ദുർഗ്ഗന്ധം കടികളും	മാംസകൃമികളിപ്പോൾ
സുഗന്ധത്തോടും കൂടെ	പ്രാത്ഥിച്ച്‌ പീഡിക്കുന്നു

നരകപർവ്വം

തേനിന്റെ മാധുര്യവും
പഞ്ചസാരയും പാലും
എന്നതിന്നല്പരസ
ഉപരിലോകത്തിലെ
രസസാധനങ്ങളോടൊട്ടുമേയൊക്കുന്നില്ല
അസാരരസം ദൈവ്യ ഭക്ഷ്യമെന്നറിയുക
മോക്ഷവിഷ്ടപത്തിങ്കൽ
ഭവിക്കും ശ്രേഷ്ഠഭാഗ്യം

സുകമുലമറിവാനിന്ദ്രിയമെന്നറിയേണം
നാസിക സുഗന്ധങ്ങളെപ്പോഴും ഘ്രാണിച്ചീടും
കസ്തൂരി പരിമള ഗന്ധയോഗങ്ങളാം കൂട്ടി

മോക്ഷപർവ്വം

നരകവർണ്ണനം ദുഃഖാനുഭൂതിക്കു കാരണമായ പാപകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻതിരിപ്പിക്കാനും, സ്വർഗ്ഗവർണ്ണനം സുഖപ്രാപ്തിക്കു നിദാനമായ പുണ്യകർമ്മങ്ങളിൽ താല്പര്യമുണ്ടാക്കാനും അനുവാചകരെ പ്രചോദിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. സ്വഭാവോക്തി കവിതയിലെ കൊച്ചു ചിത്രമാണെങ്കിൽ വർണ്ണനവിപുലമായ ചിത്രപരമ്പരയാണ് എന്ന് പറയാം.

കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരെപ്പോലെ ആശയത്തെ വിസ്തൃതമാക്കി പ്രതിപാദിക്കാനുള്ള കവിയുടെ കഴിവ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്ന ഈരടികൾ

മരണം നിങ്ങൾക്കുമൊരു കാലം വരും
പരാപരേശ്വര കല്പനയാൽ
കാലമെന്നതെന്ന് നിശ്ചയിച്ചില്ലല്ലോ
എല്ലാക്കാലങ്ങളിൽ പേടിക്കണം
എവിടെയെന്നതുനിശ്ചയമില്ലല്ലോ
സർവ്വസ്ഥലങ്ങളിൽ ശങ്കവേണം
ഏതുപ്രകാരത്തിൽ മൃത്യും വരുന്നതോ
അതുമറിഞ്ഞുകൂടാത്തതല്ലോ
എല്ലാക്കാലങ്ങളിടങ്ങളൊക്കയിൽ
എല്ലാപ്രകാരത്തിൽ സൂക്ഷിക്കണം
നല്ലവണ്ണമൊരിക്കൽ മരിച്ചീടുകിൽ
നല്ലതുണ്ടായ്‌വരും മോക്ഷം കിട്ടും

ആശയസമ്പത്ത്

മരണപർവ്വം ആശയസമ്പത്തിലും താത്ത്വികങ്ങളായ ചിന്തകളിലും കവി അദ്വിതീയനാണ്. നോക്കുക.

അക്ഷിഗോചരത്തെക്കാൾ ജ്ഞാനഗോചരം മുഖ്യം
ചക്ഷുഷാ സുഖത്തെക്കാൾ സംവിദാ സുഖമേറും

മോക്ഷപർവ്വം

മൃത്യുകാലം കൃശം പാദം കുളിർച്ചുപോം
അധരം മുറുങ്ങിപ്പോം ഫലം വിനാ
പാദം കുഴഞ്ഞുപോം സാരകാര്യത്തിന്നു
പാദകരങ്ങളുത്സാഹിച്ചില്ല

മരണപർവം

രണ്ടാമത്തെ ഈരടികളിലെ ആശയം ഒരു സംസ്കൃത ശ്ലോകത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തതാണെന്നു തോന്നുന്നു.

മലയാളത്തിൽ മാത്രമല്ല, സംസ്കൃതത്തിലും പ്രസ്തുത കവിക്ക് കവിതയെഴുതാൻ കഴിയും. മന്ത്രം ചൊല്ലി കുമ്പസാരം നടത്തണമെന്ന് പാതിരി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയരുടെ മന്ത്രങ്ങളെല്ലാം സംസ്കൃത ഭാഷയിലും ആണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇതും കവി സംസ്കൃത ഭാഷയിലാക്കിയിരിക്കയാണ്.

സർവ്വസ്മാൻ പരം മയാസ്സ്വാതത്വം തത കൃതം ദുരിതം ചേഷ്യാമ്യഹം ആയതി: സൽഭാവേന വർജ്ജിതം തയാ സർവ്വം വർജ്ജിഷ്യാമ്യഹം സദാ

ഈ മന്ത്രം ജപിച്ചുടനേനസാം സങ്കീർത്തനം

രസഭാവങ്ങൾ

അർണ്ണോസ് കവിതയിലെ പ്രധാനമായ രസം ഭക്തിയാണ്. മറ്റുള്ള രസങ്ങൾ അംഗങ്ങളായി പ്രധാനരസത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. ജനങ്ങളിൽ ഭക്തി എന്ന ഭാവം വളർത്തുക, പുണ്യത്തിലും ധർമ്മത്തിലും താല്പര്യമുളവാക്കുക, അധർമ്മത്തിലും പാപകർമ്മങ്ങളിലും വെറുപ്പ് വർദ്ധിപ്പിക്കുക, സർവ്വോപരി ക്രിസ്തുദേവനിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക എന്നിവയാണ് പ്രസ്തുത കവിതയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ. അവ നിറവേറുന്ന

വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ കവി വിജയശ്രീ ലാളിതനായിട്ടുണ്ട് എന്ന് തീർത്തു പറയാവുന്നതാണ്. (മധുരവും ആകർഷകവുമായ രീതിയിൽ അവ പ്രതിപാദിച്ചു മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ ആനന്ദത്തിന്റെ തേൻമധു പൊഴിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു)

ഉപസംഹാരം

കേരളത്തിൽ വന്ന് സംസ്കൃതവും മലയാളവും പഠിച്ച് കവിതാ രചന നടത്തിയ വിദേശീയരിൽ അഗ്രഗണ്യനാണ് അർണ്ണോസ് പാതിരി. ആശയ സമ്പത്ത്, ഭാവനാ വിലാസം, കവിത്വം മുതലായവ അദ്ദേഹത്തിൽ തോളോടു തോൾ ചേർന്ന് പരിലസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ മലയാളഭാഷക്ക് എന്നെന്നും അലങ്കാരങ്ങളായി പ്രശോഭിക്കുന്നു. രചനാദോഷം മുതലായ ദോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അവ ഗുണധോരണിയിൽ അദൃശ്യങ്ങളായിത്തീരുന്നുണ്ട്. അർണ്ണോസ് പാതിരിക്ക് മററു സ്മാരകങ്ങളില്ലെങ്കിലും കവിതകൾ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകങ്ങൾ എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

പുത്തൻപാന

അഥവാ

രക്ഷാകരവേദകീർത്തനം

മൂന്നാം പാദം

— (*) —

ദൈവത്തിൻറ സ്ഥിതി. അവിടുന്ന് ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ദൈവദൂതന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗം ദൈവാധിപത്യത്തോട് എതിർക്കുന്നു. അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നു .. മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു, അവരെ ചതിക്കുവാൻ പിശാച് സർപ്പരൂപത്തിൽ ഹവ്വായുടെ സമീപത്തേയ്ക്കു വരുന്നു.

ദ്രോഹംചെയ്തു പിഴയാലെ വന്നതും.
ഖേദനാശവും രക്ഷയുണ്ടായതും, 1
ശിക്ഷയാംവണ്ണം ചൊല്ലുന്നു സത്വരം
ദക്ഷരായോർ കഥ കേൾക്കേണമെവരും. 2
എല്ലാ മംഗലകാരണ ദൈവമേ!
നല്ല ചിന്തയുദിപ്പിക്കേണമെ. 3
ജന്മദോഷമൊഴിച്ചു രക്ഷിച്ചോരു
നിർമ്മലനീശോ കാരുണ്യമേകണം. 4
അമ്മകന്യകേ! ശുദ്ധ ശോഭാനിധേ,
എന്മനസ്സിരുളൊക്കെ നീക്കണമെ. 5
വാനവർ നിവിയന്മാർ ശ്ലീഹന്മാരും,
വാനത്തിൽ വിളങ്ങും പുണ്യവാളരും 6
വന്നെനിക്ക സഹായമായുള്ളിലെ
മന്ദം നീക്കി വെളിവുദിപ്പിക്കണം. 7

സത്യമിതറിയിച്ച ഗുരുവരൻ,
മാർത്തോമ്മായാം സഹായമേകനാമ! 8
ഇന്നും കേരളസത്യവേദികളെ
നിത്യം ചിന്തയാൽ പാലനം ചെയ്യുന്ന 9
ദൈവമാതാവിൻ സന്മയശോഭനൻ.
മെല്പട്ടത്തിന്നലങ്കാരം വർദ്ധനൻ, 10
മെത്രാനമ്മാരിലഗ്രസരോത്തമൻ
ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലാദ്യൻ തപോനിധി, 11
പാവന ഗുണാഞ്ചിത ശീലകൻ
മാർദ്ദിവന്നാസ്യോസെന്നാദ് കല്പിച്ചനാം 12
ആശംസയാശീർവ്വാദത്തിന്നനുഗ്രഹം,
മംഗല വാഗ്ദത്തമറിയിച്ചു ഞാൻ, 13
വരവാഗ്ദാനമായ് ചൊന്ന ഗുണവര
സാരസ്യമിതു കേട്ടുകൊൾക്കുന്നമെ. 14
ആദിക്ക മുമ്പിൽ സർവ്വ ഗുണങ്ങളാൽ
സാമ്യമെന്നിയെ സംപൂർണ്ണ മംഗലൻ, 15
ആദിതാനുമനാദിയായൊരു പുരാൻ
ഖേദനാശനനാം സ്വസ്ഥനാഥൻ 16
ഇഹമാകെയും വ്യാപിച്ച സ്വാമിയും,
ഇടത്തിലടങ്ങാത്ത മഹത്വവും, 17
സർവ്വകർമ്മങ്ങൾക്കാദിയുമന്തവും,
സർവ്വവസ്തുക്കൾക്കാധാരനാഥനും, 18
എല്ലാ രൂപത്തിന്നരൂപരൂപവും
എല്ലാ തൃപ്തി നിറവൊരു പ്രാപ്തിയും. 19
എല്ലാം ബുദ്ധിയാൽ കണ്ടറിയുന്നവൻ,
എല്ലാം സാധിപ്പാനാം വശമുള്ളവൻ, 20
ഒന്നിനാലൊരു മുട്ടു വരാത്തവൻ,
ഒന്നും തിട്ടതിയില്ലാത്ത ഭാഗ്യവാൻ. 21
തന്റെ മുഷ്കരം കാട്ടുവാൻ കാരണം
മറ്റു സൃഷ്ടികൾ നിർമ്മിച്ചാരംഭിച്ചു. 22

ആകാശമുടൻ ഭൂമിയുമാദിയായ്
വാക്കിൻ ശക്തിയാൽ ഭൂതമായ് വന്നിതു്. 23

ഏറ്റുഭേദമായുള്ള ലോകങ്ങളെ
ചിത്രമർമ്മലക്ഷണംകൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചു 24

ഭൃതിയുള്ളതമായതിൽ നിർമ്മിച്ചു
ചിത്രകൗശലമെത്ര മനോഹരം! 25

മാലാഖമാരാം പ്രതാപമേറിയ
സ്വർല്ലോക പ്രഭു സമൂഹവും തദാ 26

സൂക്ഷ്മം അക്ഷയം, ദീപ്തി, ലഘുത്വവും
രക്ഷകൻ നൽകി ഭൃത്യവൃന്ദത്തിനു് 27

ധീ, സ്മരണ, മനസ്സിതു ത്രിവരം
വിസ്മയനാഥൻ നൽകി സ്വാതന്ത്ര്യവും. 28

തൽപ്രതാപപ്പെരുമയറിവാനും,
തല്പരനെ സ്തുതിച്ചാരാധിപ്പാനും, 29

ഇപ്രകാരമരൂപി സമൂഹത്തെ
താൻ പ്രിയത്തോടെ സൃഷ്ടിച്ചനാധി- 30

അവർക്കാനന്ദമോക്ഷത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ
ദേവൻ കല്പിച്ചു ന്യായപ്രമാണവും 31

അരൂപരൂപമായവനിയതിൽ
നരവർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കും ദാസരായ് 32

ഭൂനരകത്തിലായ് വലയും വിധൌ
ഭൂനരത്രാണത്തിന്നു മമ സുതൻ 33

ഭൂതലേ നരനായവതരിക്കും
ഭൂതനാഥനെ വന്ദിച്ചാരാധിച്ചു 34

നീതിസമ്മതമൊടു കൃപാഫലം
സതതാനന്ദ മോക്ഷത്തെ നേടുവിൻ. 35

മേ വിധിയിതു സമ്മതമല്ലെങ്കിൽ
ഭവിക്കും സദാ സങ്കടം നിശ്ചയം. 36

പരീക്ഷിപ്പതിന്നായൊരു കല്പന
പരമദേവൻ കല്പിച്ചനന്തരം 37

സ്വാമിതന്നുടെ ന്യായമായാവിധി
സുമനസ്സോടെ സമ്മതിച്ചു പലർ 38
അസമേശനെക്കണ്ടവരക്ഷണേ
അസമഭാഗ്യപ്രാപ്തിയെ നേടിനാർ 39
മോക്ഷഭാഗ്യം ഭവിച്ച മാലാഖമാർ
അക്ഷയസുഖം വാഴുന്നാനന്ദമായ്. 40
ശേഷിച്ച മഹാ മുഖ്യസ്വരൂപികൾ,
ഭോഷത്വം നിരൂപിച്ചു മതിച്ചുടൻ. 41
അവർക്കു ദേവൻ നൽകിയ ഭാഗ്യങ്ങൾ
അവർ കണ്ടു നിഗളിച്ചനേകവും. 42
ദേവനോടു സമമെന്നു ഭാവിച്ച്,
ദേവകല്പന ലംഘനം ചെയ്തവർ. 43
നിന്ദ ചെയ്തതു കണ്ടഖിലേശ്വരൻ
നിന്ദാഭാജന നീചവൃന്ദത്തിനെ 44
സ്വരൂപശോഭ നീക്കി വിരൂപവും
അരൂപികൾക്കു നൽകി നിരാമയം 45
ദേവകോപ മഹാശാപവും ചെയ്ത്
അവനിയുടെ ഉള്ളിലധോലോകേ, 46
നിഷ്ഠുരികളെ തട്ടിക്കളഞ്ഞുടൻ.
കഷ്ടമായ മഹാ നരകാഗ്നിയിൽ 47
ദുഷ്ടരായ പിശാചുക്കളൊക്കെയും
നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ വീണു നശിക്കിലും 48
ധൃഷ്ടത, ഗുണദോഷ, ചൈതന്യവും
ഒട്ടുമേ കുറവില്ലവർക്കൊന്നുമേ. 49
മുന്നമിങ്ങനെ സൃഷ്ടിച്ചു തമ്പുരാൻ
പിന്നെ മന്നിലുണ്ടാക്കി പലതരം 50
ആറാംനാളതിൽ മർത്യരിൽ മുമ്പനെ
ആറാവൃത്തായിൽ സൃഷ്ടിച്ചു തമ്പുരാൻ. 51
മണ്ണുകൊണ്ടൊരു യോഗ്യശരീരത്തെ-
യുണ്ടാക്കിയതിൽ ജീവനെ പൂകിച്ചു. 52

ബുദ്ധി ചിത്തവും പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും
ആത്മമെന്നൊരു പേരും കൊടുത്തിട്ടു 53
പറുദീസായിലിരുത്തിയാദത്തെ
ഏറ്റെസ്സൗഖ്യമുള്ള സ്ഥലമായതു്. 54
സ്വപ്നത്തിലവന്റെയൊരു വാരിയാൽ
തമ്പുരാൻ സ്ത്രീയെ നിർമ്മിച്ചു തൽക്ഷണം. 55
ആദിനാഥനു പുത്രിതന്നെപ്പോൽ
ആദം ഹവ്വായും നരപിതാക്കളായ്. 56
തൽബുദ്ധിയും മനസ്സുമതുപോലെ
നൽകി ദൈവമവർക്കു കരുണയാൽ 57
നേരു ബുദ്ധിയാൽ തോന്നിടും നേരിനു
വൈരസ്യമവർക്കില്ലയായ് വന്നിടാ 58
ന്യായംപോൽ നടപ്പാൻ വിഷമമില്ല.
മായമെന്നതു ബുദ്ധിയിൽ തോന്നിടാ. 59
ദൃഷ്ടിക്കൊത്തുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും.
സൃഷ്ടമായൊരീഭൂമിയും വ്യോമവും 60
അവർക്കുപകാരത്തിനു തമ്പുരാൻ
കീഴടക്കിക്കൊടുത്തു ദയവോടെ, 61
സിംഹവ്യാഘ്രങ്ങളും പക്ഷിനാല്ക്കാലികളും
അങ്ങനൊക്കെ മാനുഷർക്കു നൽകിനാൻ. 62
മൃഗങ്ങളും, വിധിയായവണ്ണമുടൻ
വശ്യത്താൽ സ്വർഗ്ഗനാഥനെ ശങ്കിക്കും, 63
നക്ര, ചക്ര, മകരാദി മത്സ്യങ്ങളും,
ഭക്ഷ്യകായ്കനികളുടെയുമവ്വണ്ണം 64
വൃക്ഷങ്ങളും പുല്ലും പുഷ്പാദിവസ്തുവും
കൈക്കയാദത്തിൻ കല്പന കേൾക്കുമേ. 65
കണ്ടതെല്ലാമനുഭവിപ്പാൻ വശം
ഖേദത്തിനുടെ പേരുമില്ല സദാ. 66
കേടും ക്ലേശവും ഏതെന്നറിവില്ല,
പേടിക്കുമൊരു ശങ്കരിപ്പുവില്ല. 67

പൈയും ദാഹവും തീൎപ്പതിന്നൊക്കവെ
വിയൎപ്പെന്നിയെ ഭൂമി കൊടുത്തീടും! 68

ചിന്തിച്ചതെല്ലാം സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
അന്തമില്ലാത്തൊരീശൻ ദയാപരൻ. 69

തൻപിതാവു തനയന്മാൎക്കെന്നപോൽ
താൻ പ്രിയത്തോടു സൃഷ്ടിച്ചു നൽകിനാൻ. 70

പിൻപവൎക്കൊരു പ്രമാണം കല്പിച്ചു
അൻപിനോടിതു കാക്കേണം പഥ്യമായ് 71

തല്പരനെന്നൊരുൾഭയമെപ്പോഴും
ഉൾപ്പൂവിലവരോൎക്കണമെന്നിട്ട്, 72

വൃക്ഷമൊന്നു വിലക്കി സൎവ്വേശ്വരൻ,
അക്ഷിഗോചരമൊക്കെയും ഭക്തമായ്. 73

ഒന്നുമാത്രമതൊരു കായ്കനി,
തിന്നാൽ ദോഷവും നാശവുമാമതു് 74

എപ്പോഴുമെന്നെയോൎത്തു പ്രിയത്താലെ
ഇപ്രമാണം വഴിപോലെ കാക്കണം. 75

ഇക്കല്പനയ്ക്കൊരീഷൽ വരുത്തായ്കിൽ
എല്ലാ ഭാഗ്യവുമന്തരിക്കയില്ല. 76

അവൎക്കുമവൎക്കുള്ള ജന്മത്തിന്നും
നിൎവ്വിശേഷസൗഖ്യം രസിക്കാം സദാ. 77

കല്പനയ്ക്കൊരു വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ
അപ്പോൾ മൃത്യുവാതിൽ തുറന്നുപോം. 78

അനൎത്ഥങ്ങളനേകമുണ്ടായ് വരും
സന്തതിയും നശിക്കുമനന്തരം, 79

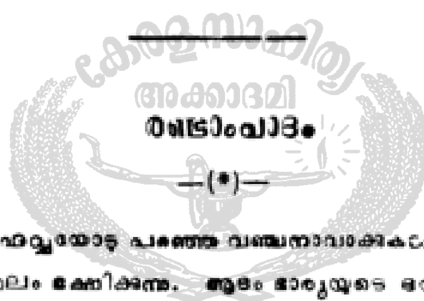
ഇഗ്ഗുണ ശ്രേഷ്ഠഭാഗ്യവും നാസ്തിയാം,
നിൎഗ്ഗുണ താപവാരിയിൽ വീണുപോം. 80

ഇപ്പടി ഗുണദോഷ ഫലങ്ങളും
തൽപ്പരനരുളിച്ചെയ്തിരുത്തിനാൻ 81

ചൊല്ലേറിയവൻ കല്പിച്ചതുപോലെ
ഉൾപ്രസാദിച്ചവരിരിക്കും വിധൌ. 82

അറപ്പാഴ് നരകത്തിലസുരകൾ
ഉറപ്പുവിലതിദ്വേഷം കലർന്നവർ 83
മുന്നം വാനതിപാവുകളായ് നാം
ഉന്നതപ്രഭയോടെ വിളങ്ങുന്നോർ 84
അന്നു ദൈവതിരുവുള്ളക്കേടിനാൽ
ഘോരനരകത്തിൽ പോന്നതിവർഗ്ഗം 85
ദൈവമെന്നെ വന്ദിച്ചാരാധിപ്പാൻ
ചിന്തിച്ചിന്നും നമുക്ക വിധിച്ചുള്ള്. 86
ഒത്തുസമ്മതിച്ചില്ലെന്ന കാരണാൽ
കർത്താവു നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചു യോഗ്യരാക 87
അന്ന നാശം നമുക്ക ഭവിച്ചുള്ള-
തിന്നരകത്തിന്റെ കാരണം. 88
എന്നതുകൊണ്ടീമാനുഷവർഗ്ഗത്തെ
ഇന്നരകത്തിൽ കൂടെ മുടിക്കേണം. 89
ദൈവൻ നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചതിനന്തരം
ദൈവസേവകരെ നശിപ്പിക്കേണം. 90
ദൈവനോടും മാലാഖാ വൃന്ദത്തോടും
ആവതല്ലിവരോടെ ഫലിച്ചീടു. 91
എന്നതിനൊരുപായം നമുക്കെന്നു
വന്നരക പിശാചുക്കൾ ചിന്തിച്ചു. 92
ദൈവനിഷ്ടരവരത്രെ കാരണം.
ആവതില്ല നമുക്കവരോടിപ്പോൾ 93
അവരിൽ തിരുവുള്ളം കുറയുമ്പോൾ
അവരോടു ഫലിക്കും നമുക്കഹോ. 94
തിരുവുള്ളം കുറയണമെങ്കിലോ
അരുളപ്പാടവർ കടക്കേണം 95
ദൈവകല്പന ലംഘിക്കിലാരെയും
ദൈവൻ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചല്ലോ 96
എങ്കിലോയിവർക്കൊരു പ്രമാണം
സകലേശൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 97

എന്നാലാവില്ല ഖണ്ഡനം ചെയ്യിപ്പാൻ
എന്ന വേലചെയ്യേണം നാമിപ്പുഴെ. 98
എന്നതു പിശാചു പുറപ്പെട്ട
താനവനാകുന്ന തൻവ്യാജക്രിയയ്ക്കു്. 99
തക്കവാഹനമായുള്ളൊരു സർപ്പത്തെ
എക്കാലവും മർത്യർക്കു രിപു സർപ്പം 100
അറപ്പാൻ യോഗ്യൻ വിഷം ധൂളുന്നവൻ.
മാറാതിഴയും ഭൂമിയിൽ മേവുന്നോൻ. 101
നീചൻ ഘാതകൻ മർത്യരിപു സാത്താൻ
നീചസർപ്പത്തിൽ ചെന്ന ഹവ്വായോടോന്നിത്. 102

രണ്ടാംപാദം

—(*)—

പിശാചു് ഹവ്വയോടു പറഞ്ഞ വഞ്ചനാവാക്കുകൾ. ആദാം അവരെ വിശ്വസിച്ചു് ഫലം ഭക്ഷിക്കുന്നു. ആദം ഭാര്യയുടെ ഉപദേശമാവും കേട്ടു ദൈവാജ്ഞ ലംഘിക്കുന്നു. ദൈവത്തോടു മാപ്പപേക്ഷിക്കുന്നു. അവരുടെ പശ്ചാത്താപത്താൽ സംപ്രീതനായ ദൈവം പാപത്തിനു പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ രക്ഷകനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. മിശിഹായുടെ ആഗമനത്തിനു വേണ്ടി പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

മാനുഷരെ പിഴപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
മാനസമോഹമോടു് പിശാചവൻ. 1
തൻകരുത്തു മറച്ചിട്ടുപായമായ്
ശങ്കകൂടാതെ ഹവ്വായോടോതിനാൻ. 2
മങ്കമാർ മണി മാണിക്യമേ,
പെൺകുലമൗലേ, കേൾ മമ വാക്കു നീ 3
നല്ല കായ് കനിയും ഭവതീന്നതിങ്ങനെ
അല്ലലായിരിപ്പാനെന്തവകാശം 4

ഉന്നതന്റെ മഹത്വം പറഞ്ഞപ്പോൾ
ചൊന്നവന്നോട് നന്ദിയായ വർത്തകൾ 5
കണ്ടതെല്ലാമടക്കി വാണീടുവാൻ
മടിയെന്നിയെ കല്പിച്ചു തമ്പുരാൻ 6
വേണ്ടുവതെല്ലാം സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
വേണ്ടുന്ന വരവും തന്ന തങ്ങൾക്ക്. 7
പിന്നെയിമ്മരത്തിന്റെ കനിയത്
തിന്നായ്കെന്ന പ്രമാണം കല്പിച്ചു. 8
ഈ മഹാകല്പന കാത്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ
ദേവസേവികളായിരിക്കുന്നിതാ. 9
ദൈവമിങ്ങനെ ചൊന്നതിനന്തരം
അവരും സമ്മതിച്ചുമനുഷ്യരാം 10
വഞ്ചനയായ വൻചതിവാക്കുകൾ
നെഞ്ചകം തെളിവാനരചെയ്യുവൻ. 11
കണ്ടകാര്യമിതെന്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ
ക്ഷുദ്രരായ് നിങ്ങളും വാഴ്‌വതെന്താണ്? 12
സാരമായ കനിഭുജിച്ചീടാതെ,
സാരഹീന ഫലങ്ങളും ഭക്ഷിച്ച്, 13
നേരറിയാതെ സാരരഹിതരായ്
പാരിൽ മൃഗസമാനമതിങ്ങനെ. 14
എത്ര വിസ്മയമായ കനിയിത്!
ഭദ്രമാണെന്റെ വാക്കെന്നറിഞ്ഞാലും! 15
നന്മയേറും വളർത്തുമിതിൻകനി
തിന്മാനാം രുചിയുണ്ടതിന്നേറവും 16
ഭാഗ്യമായ കനിയിതു തിന്നുവാൻ
യോഗ്യരോ നിങ്ങളെന്നറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ. 17
ആരുമില്ലിതു തിന്നാലതിൽ ഗുണം
കാര്യമവർക്കറിയാമെന്നതേ വേണ്ടു, 18
ദിവ്യമായ കനിയിതു തിന്നുകിൽ
ദേവനു സമമായ് വരും നിങ്ങളും 19

ഇത്യാദിയുള്ളകൊണ്ടു ദേവൻ വിരോധിച്ചു
ആജ്ഞാപാലനത്തിന്നു ഗ്രഹിച്ചു താനെ 20

സ്നേഹം നിങ്ങളെല്ലാരോടുമുള്ളതുകൊണ്ടു
മഹാനന്ദരഹസ്യം പറഞ്ഞു ഞാൻ. 21

ചൊന്ന സാരം ഗ്രഹിച്ചിട്ടു തിന്നുകിൽ
വന്നിടും മഹാ ഭാഗ്യമറിഞ്ഞാലും 22

ദുഷ്ടനിഷ്ടം പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ
ദുഷ്ടമാംകനി തിന്നു പിഴച്ചഹോ. 23

നഷ്ടമാമെന്നറിയാതെ പിന്നെയും
ഇഷ്ടഭക്ഷ്യമായ് നൽകി ഭർത്താവിന്നും. 24

ഹാവാ തങ്കൽ മനോരുചിയാകയാൽ
അവൾക്കിമ്പം വരുവതിന്നാദവും. 25

ദേവകല്പന ശങ്കിച്ചീടാതന്നു
അവളോ ചൊന്നതു സമ്മതിച്ചുകനി 26

തിന്നവൻ പിഴപ്പെട്ടോരനന്തരം
പിന്നെയും ദേവഭീതി ധരിച്ചില്ല 27

ഉന്നതനായ ദേവനുള്ളകണ്ടു
തന്നുടെ നീതിലംഘനം ചെയ്കയാൽ. 28

താതൻ തന്റെ തനയരോടെന്നപോൽ
നീതിമാനഖിലേശ്വരൻ കോപിച്ചു. 29

ആദം! നീയെവിടെയെന്നരുൾചെയ്തു
നാദംകേട്ടു കലങ്ങി പറുദീസാ. 30

ആദവുമഴകേറിയ ഭാര്യയും
ഭീതിപൂണ്ടു ഭ്രമിച്ചു വിറച്ചുടൻ. 31

ദൈവമംഗലനാദങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ
ദൈവികമുള്ളിൽ പുക്കടനാദവും 32

ദൈവന്യായം കടന്നതു ചിന്തിച്ചു
ദൈവമേ പിഴച്ചെന്നവൻ തേറിനാൻ 33

നാണമെന്തെന്നറിയാത്ത മാനുഷർ
നാണിച്ചു പത്രവസ്ത്രം ധരിച്ചുടൻ. 34

ചെയ്ത ദോഷത്തിനന്തരമപ്പോഴെ
സന്താപത്തോടനുഭവിച്ചാരവർ 35

അന്നവഴിയെ പിശാചിനോടൊന്നിച്ചു
പാമ്പു ദേവാജ്ഞ ലംഘിപ്പിക്കുന്നതാൽ. 36

നിന്റെ വായാൽ നീ വഞ്ചിച്ചതുകൊണ്ടു
നിന്റെ ഭോജ്യം നിൻവായിൽ വിഷമെന്നും 37

പൂണ്ടു മണ്ണിലിഴഞ്ഞു വലകെന്നും,
കണ്ടവർ കൊല്ലുകെന്നും ശപിച്ചുടൻ. 38

സർവ്വനാഥനെയാദം മറക്കയാൽ
സർവ്വജന്തുക്കളും മറന്നാദത്തെ 39

തമ്പുരാൻ മുമ്പവർക്കു കൊടുത്തൊരു
വമ്പുകമാം വരം നീക്കി വിധിച്ചിതു 40

വിശപ്പും ദാഹം ക്ഷമിക്കേണമെന്നതും,
വിയർപ്പോടു പൊറുക്കേണമെന്നതും, 41

വ്യാധി ദുഃഖങ്ങളാൽ വലകെന്നതും,
ഒടുവിലായി മരിക്കേണമെന്നതും' 42

ഉദരസങ്കടം കൊണ്ടു പ്രസൂതിയും
ഏറ്റമായുള്ള ബന്ധസമൂഹവും 43

മുള്ളുകളാം ഭൂമി തന്നിൽ മുളച്ചിതു
പള്ളക്കാടു പരന്ന ധരിത്രിയിൽ. 44

സ്വൈരവാസത്തിൽനിന്നവരെയുടൻ
ന്യായം കല്പിച്ചു തള്ളി സർവ്വേശ്വരൻ. 45

മൃഗങ്ങളുമവർ ചെയ്ത ദോഷത്താൽ
മൃഗവാസത്തിൽ വാഴുവാൻ യോഗ്യരായ്. 46

ഇമ്പമോടു പിഴച്ചതിന്റെ ഫലം
പിമ്പിൽ കണ്ടുതുടങ്ങി പിതാക്കന്മാർ 47

നല്ലതെന്നറിഞ്ഞീടിലും നല്ലതിൽ
ചെല്ലുവാൻ മടിപ്രാപിച്ചു മാനസേ 48

വ്യാപിച്ചു ഭുവി തിന്മയെന്നുള്ളതും.
മുമ്പിൽ തിന്മയറിയാത്ത മാനുഷർ. 49

തിന്മചെയ്തവർ തിന്മയിലയെപ്പോം
നന്മ പോയതിനാൽ തപിച്ചേറ്റവും 50

ഉള്ള നന്മയറിഞ്ഞീടുവാൻ പണി
ഉള്ള തിന്മയറിയായ്വാനുംപണി. 51

ആശ്രമത്തിലെ വിരസം കണ്ടവ-
രാഴ്ന്നുമുങ്ങീട്ടു ദുഃഖസമുദ്രത്തിൽ 52

വീണുതാണതി ഭീതി മഹാധിയാൽ
കേണപജയമെണ്ണിക്കരയുന്നു. 53

ജന്മപര്യന്തം കല്പിച്ച നന്മകൾ
മോഹംകൊണ്ടശേഷം കളഞ്ഞയ്യോ. 54

നല്ലകായ്കനി തോന്നിയതൊട്ടുമേ
നല്ലതല്ലതു ദോഷമനവധി. 55

സ്വാമിതന്റെ പ്രധാനമാം കല്പന
മോഹത്തിനാൽ ലംഘനം ചെയ്തു 56

കഷ്ടമെത്രയും സ്വർലോകനാഥനെ
ദുഷ്ടരായ നാം മറന്നതെങ്ങനെ! 57

സത്താം ദേഹവും തന്ന സ്രഷ്ടാവിനെ
എന്തുകൊണ്ടുനാം നിന്ദനം ചെയ്തയ്യോ. 58

ആപത്തെല്ലാം വരുത്തിച്ചുമല്ലൊ നാം
താപവാരിയിൽ വീണുമുഴുകിയ. 59

വീഴ്ചയാലടി നാശവും വന്ന നാം
താഴ്ചയേറും കുഴിയതിൽ വീണിതു് 60

പോയ്പോയ ഗുണം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
താപത്തിന്നു മറുകര കാണാതെ 61

പോറ്റു പോറ്റു കരഞ്ഞവർ മാനസേ
ഒറ്റു ചിന്തിച്ചു പിന്നെപ്പലവിധം. 62

ശിക്ഷയായുള്ള നന്മ കളഞ്ഞു നാം
രക്ഷക്കെന്തൊരുപായം നമുക്കിനി. 63

ഇഷ്ടവാരിധി സർവ്വൈകനാഥനെ
സാഷ്ടാംഗസ്തുതിചെയ്തു സേവിക്കണം. 64

അവിടെനിന്നിനി മംഗലമെ വരൂ
അവിടെ ദയാലോര മാർഗ്ഗമുണ്ടാം. 65
ആററമററ ദയാനിധി സ്വാമിയെ-
ക്കാററം പോവതിനേററ സേവിച്ചവർ. 66
സർവ്വൈക ഗുണസ്വരൂപ ദൈവമേ!
അവധി തവ കരുണയ്ക്കില്ലല്ലോ, 67
പാപം ചെയ്തു നാമേററ പീഡിക്കുന്നു
താപം നീക്കുക സർവ്വദയാനിധേ! 68
ന്യായം കല്പിച്ചു ദൈവമേ നിന്നുടെ
ന്യായം നിഷേധിച്ചു ഞങ്ങൾ ദുരാത്മാക്കൾ. 69
ന്യായലംഘനം കാരണം നിന്നുടെ
ന്യായശിക്ഷ തികയ്ക്കല്ലേ നായകാ! 70
കണ്ണില്ലാതെ പിഴയ്ക്കയാൽ ഞങ്ങൾക്ക്
ബന്ധമിപ്പോൾ ഭവിച്ചു പലവിധം. 71
ബന്ധത്തിൽ നിന്റെ തിരുവുള്ളക്കേടാൽ
ബന്ധമററം നമുക്കയ്യോ ദൈവമേ 72
ഉത്തരമറിയുന്നോരാർത്തിയമററുവാൻ
പോററു നീയൊഴിഞ്ഞാര ദയാനിധേ! 73
സർവ്വേശാ നിന്റെ കാരുണ്യശീതളം
സർവ്വവ്യാപ്തി സുഖം സകലത്തിനും 74
ദേവസൗഖ്യം ഞങ്ങൾക്ക കുറകയാൽ
അവധിഹീന സംക്രമവേദന, 75
അയ്യോ പാപം നിരന്ന മഹത്തമമേ
അയ്യോ ബുദ്ധിക്കന്ധതം ദുർഭാഗ്യമെ. 76
നിൻ തൃക്കൈബലം രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിലോ
ഗതിയെന്നിയെ മുടിഞ്ഞു നാം സമാ 77
ഇപ്രകാരമനേക വിലാപമായ്
സുപീഡയോടവരിരിക്കും വിധൗ 78
കണ്ണുനീരും തൃക്കൺപാർത്തു നായകൻ
ത്രാണം കല്പിച്ചനുഗ്രഹിച്ചു പുനഃ. 79

സ്ത്രീ, പാപത്തിന്റെ കേട വന്നിടാതെ
സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർത്തിടും. 80
ആ ദോഷത്തിന്റെ നാശമേല്ക്കാതെ ക-
ണ്ടാമത്തിന്റെ ജനനി ശുദ്ധയായ്. 81
കറകൂടാതെ നിർമ്മല കന്യകാ
സർവ്വപാലന്റെ ജനനിയായ് വരും. 82
പുത്രൻ തമ്പുരാൻ നരാവതാരത്തിൽ
ധാത്രിദോഷവിനാശമൊഴിച്ചീടും. 83
ദിവ്യവാക്കുകളും കേട്ടാരനന്തരം
ഉൾവ്യാധി കുറഞ്ഞാശ്വസിച്ചാരവർ. 84
രക്ഷകനന്തരം വരാതിരിപ്പാനായ്
ശിക്ഷയാം വസ്ത്രമിതന്ന സന്തതം. 85
അവർകളുടെ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ട്
അപേക്ഷയൊഴിക്കും പ്രകാരങ്ങളും. 86
മുമ്പിലോമത്തോടുതളിച്ചെയ്തപ്പോൾ
തമ്പുരാൻ പിന്നെ മോഹാഹത്തിനോടും, 87
ദാവിദാകുന്ന പുണ്യരാജാവോടും,
അവർക്കാത്മജൻമിശിഹായായ് വരും 88
എന്നുള്ള ശുഭവാർത്തയറിയിച്ച്,
മാനസാശയമേറെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. 89
ലോകമാന്യരായ മഹാജനം
ലോകനായകനെ സ്തുതിച്ചീടിനാർ. 90
ലോകൈകനാഥ! സർവ്വദയാനിധേ!
ലോകരക്ഷയ്ക്കു വന്നുകൊള്ളണമേ. 91
മേഘം പെയ്യുന്ന മഞ്ഞതിലെങ്കിലും
ശീഘ്രം നീയും വരാത്തതെന്തയ്യോ 92
ആകാശം വെടിഞ്ഞിറങ്ങും രക്ഷകാ,
ആകെ നിൻകൃപയില്ലാതെന്തുഗതി! 93
നിശ്ശ താമസം പാർക്കാതെ വേദന
പോക്കിക്കൊള്ളുക വേഗമെന്നാരവർ. 94

മൂന്നാം പാദം സമാപ്തം

മൂന്നാം പാഠം

— (*) —

ജന്മപാപംകൂടാതെയുള്ള പ. മറിയത്തിന്റെ ജനനം. ദേവാലയത്തിൽ താമസമാക്കിയ മറിയം കന്യാവ്രതം നേരുന്നു. ഒരത്ഭുത പ്രവൃത്തി വഴി വി. യൗസേപ്പിനെ മറിയത്തിന്റെ ഭർത്താവായി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അവരുടെ വിവാഹം. അവർ നസ്രത്തിൽ താമസമാക്കുന്നു.

[illegible] കുഴിയിൽ പിറന്നുയരുമാറാകും പോലെ
[illegible] 1
[illegible]
[illegible] 2
[illegible]
[illegible] 3
വെളിപ്പെടും നക്ഷത്രമെന്നപോൽ
തെളിവായ്‌വിളങ്ങി കന്യാമണി. 4
[illegible] ശരിവർദ്ധനത്തിനായ്
[illegible] 5
ഉത്തമഫലം പൂവിനാലുളവാൻ
ചിത്താപഹാര രൂപ പുഷ്പമിതു്. 6
ദൈവപുത്രനിറങ്ങിപ്പാനവനിയിൽ
ദേവാനുഗ്രഹ താരമുദിച്ചിതു്. 7
രാജരാജൻ ധര എഴുന്നെള്ളുവാൻ
രാജസിംഹാസനം പണിയിച്ചിതു്. 8
രാജപുഷ്കരതടത്തിനൊത്തൊരു
രാജധാനി പണിചെയ്തു ശോഭയിൽ 9
സ്വർമോക്ഷത്താൽ വലയും മർത്ത്യരെ
സ്വർമോക്ഷമകററി രക്ഷിച്ചിടാൻ 10
സർവ്വേശൻ നരനാവാൻ ജനനിയായ്
സന്നിർമ്മല കന്നി പിറന്നിതു്. 11
മാനക്കളങ്കശ്രേഷ്ഠതമിതു്,
തിരയററഗുണഗണശാലിനി. 12

ഭൂർല്ലോകത്തിന്നപജയകാരണം,
സ്വർല്ലോകത്തിന്നു മാന്യമാം സ്ത്രീവരഃ 13
കറയററ നൈർമ്മല്യം ധരിച്ചവൾ
നിറവുള്ള ധർമ്മങ്ങടെ ഭാജനം. 14
ജനിച്ചുടനെ സംപൂർണ്ണ ചന്ദ്രൻപോലെ
ഗുണാളിപ്രഭ വീശിത്തുടങ്ങിയോൾ 15
പാപത്തിന്റെ നിഴലും തൊട്ടില്ല
തമ്പുരാനിഷ്ടപ്പെടുന്നതെല്ലാമുണ്ട്, 16
മരണശേഷം നിഴൽപോലും തീണ്ടാതെ
നഭസ്സിൽ ഉള്ളപ്പെണ്ണായ നിർമ്മല 17
പുരോഹിതരായവളെയുടൻ
ഏകൻ സ്നേഹത്താലലംകരിച്ചുള്ള്. 18
ആത്മാവിന്റെ സാമർത്ഥ്യമായവ
സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടൊരു പ്രിയത്തോടെ. 19
മാലാഖമാർക്കും മനുഷ്യർക്കുമുള്ള
അത്ഭുതപ്പെട്ടിയിതിന്നൊരുത്തുവരാ. 20
പുത്രൻ തമ്പുരാൻ ജനനിയാകുവാൻ
മതിയെന്നങ്ങ വരച്ചു കൈക്കൊണ്ടു. 21
ബാവാ പുത്രിയിവളെന്നതുപോലെ
സർവ്വത്തേക്കാളുമേറെ സ്നേഹിച്ചിതു. 22
മാലാഖമാരിൽ പ്രധാനികളവർ
വെളിച്ചം നില്പാനൊരായുണ്ടാക്കിച്ചു. 23
ഗബ്രിയേലിനെ തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചു
സന്നിധിയാമറിയത്തെ കാപ്പാനായ്: 24
സദ്ഗുണത്തമാതരിപ്പാനായി
മറിയമെന്ന നാമധേയമിട്ടു 25
ത്രിലോകത്തിലും പൂജ്യമാം നാമത്തെ
കല്പിച്ചു പേരുമിട്ടു സാർവ്വേശ്വരൻ, 26
ജനിച്ചുടനെ തികഞ്ഞ ബുദ്ധിപ്രഭ
മാനസത്തെ നടത്തും യഥാചിതം. 27

അങ്ങനെ പക്ഷമുള്ളാക്കിയ തമ്പുരാൻ
അവളെക്കിഷ്ടമിതത്രെ പ്രമാണമാം 28

ബുദ്ധിധ്യാനവും ചിത്തരസങ്ങളും
പ്രധാന ഗുണമിപ്പിക്കും സന്തതം, 29

ഇഹലോകം പ്രീതിയിഷ്ടു ഒരിക്കലും
ഉള്ളിൽ പൂകാതെ വാണതപസ്വിനി. 30

മൂന്നുവയസ്സിൻകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
അന്നോറശലേം പള്ളിയിൽ പാർത്തവൾ 31

പിതാക്കന്മാരെ ചിന്തിക്കാതെ സദാ
ശാസ്ത്രത്തിലുറപ്പിച്ചു മാനസം. 32

അല്പഭക്ഷണം ദൈവജപം തപ-
സ്സെപ്പോഴുമിവ വൃത്തികളയാതെ 33

ഉറക്കത്തിലും മനസ്സും ബുദ്ധിയും
ഉറക്കത്തിന്റെ സുഖമറിയാതെ 34

ദൈവമംഗലം ചിന്തിച്ചും സ്നേഹിച്ചും
ജീവിതം കഴിച്ചീടുമാറായതു. 35

പുണ്യവാസത്തിൽ മാലാഖമാരുടെ
ശ്രേണിനിയതം കന്നിയെ സേവിക്കും 36

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പൊരുളും തിരിച്ചീടും
ഉത്തരലോകെ വാർത്തയറിയിക്കും 37

ആദത്തിന്റെ ദോഷമൊഴിപ്പാനായ്
യൂദജനത്തിൽ ജനിപ്പാൻ തമ്പുരാൻ 38

മുമ്പിൽ നിവ്യന്മാരോടരുൾ ചെയ്തപോൽ
കല്പിച്ചകാലമൊട്ടു തികഞ്ഞതു് 39

തമ്പുരാനെയീഭൂമിയിൽ കാൺമതി-
ന്നുപായമത്രെ വന്നിവയെന്നതും 40

സത്യവാർത്തകളറിയിക്കും വിധൌ
ചേതസി മോഹമുജ്ജ്വലിക്കും സദാ, 41

ശക്തിയേറിയ തീയിലനന്തരം
ഘൃതം വീഴ്ത്തിയാൽ കത്തുമതുപോലെ 42

വന്നരുളുക ദൈവമേ! താമസം
നീക്കുവാനനുഗ്രഹിക്ക സത്വരം 43

ഗുണമൊന്നും നീയല്ലാതെയില്ലല്ലോ,
പുണ്യം കൂട്ടുവാൻ വന്നരുളേണമേ! 44
പ്രാണപ്രാണൻ നീ സർവമംഗല്യമേ!
പ്രാണനാഥാ എന്നെ വന്നാശ്വസിപ്പിക്ക 45
കണ്ണിനു വെളിവെനിക്കു നീ തന്നേ
എന്നാലോചിതം പോവതാണിക്കനീ 46
പണ്ടു കാരണവർ ചെയ്തതോർക്കുമ്പോൾ
കണ്ടു നിന്നെ ഞാൻ വന്ദിച്ചുകൊള്ളുവാൻ 47
ഭാഗ്യത്തിനുടെ യോഗ്യനാകുമോ?
അഗതികൾ സഹായമുണ്ടാകകിൽ 48
അന്നിനിക്കുള്ള മോഹവിനാശമാം
അന്നതൽപരം ഭാഗ്യം വേണ്ടു ഭുവി. 49
നീയിഭൂമിയിൽ ജനിച്ചുകൊള്ളുകിൽ
പ്രിയത്താലപ്പോൾ ദാസിയാകയ്ക്കു ഞാൻ 50
ഭുവി വേണ്ട സമ്മാനവും ചെയ്യുമേ
വേലയാകെക്കഴിച്ചുമോളു ഞാൻ നിശ്ചയം 51
നിന്നെക്കാപ്പാനും നിന്നെയൂട്ടാനും
എന്നിലെല്ലാം മടിയില്ല ദൈവമേ! 52
ഉറങ്ങുന്നേരം നിന്നെ ദയവോടെ
ഉറങ്ങാതെ ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ടിരുവാൻ, 53
ഉറക്കത്തിനു ഭംഗം വരുത്താതെ
വെറുപ്പിക്കാതിരിക്കും തൃക്കാല്ക്കൽ ഞാൻ 54
തൃക്കാൽമയത്താൽ പരിഭവിക്കാതെ
ഭക്തിയോടു ഞാൻ മുത്തമിടുന്നേരം 55
ഉയർന്നിട്ടില്ലയൊക്കെയും സാധിപ്പാൻ
തണുപ്പിച്ചീടും മൂടുള്ള കാലത്തിൽ 56
ശീതംപോക്കുവാൻ കുളിർന്നിരിക്കുമ്പോൾ
ഒത്തപോൽ സദാ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു ഞാൻ 57
നടപ്പാൻ കഴിവു തൃക്കാലിനുള്ളപ്പോൾ
പിടിച്ചുണ്ണിയെ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ. 58
പ്രേമത്തിനുടെ കിരീടം ദൈവമേ!
എന്മനോരസം മുഴുപ്പിക്കുന്നുണ്ടു". 59

കന്യകാരത്നമീശനെ ചിന്തിച്ചു
പിന്നെത്തന്നിൽ വിചാരിച്ചപേക്ഷിച്ചു. 60

ഇക്കുമാരിയായ ഞാനിങ്ങു ചിന്തിച്ചാൽ
ഇക്രിയകൾക്ക യോഗ്യമെനിക്കെന്തോ? 61

നീയനന്തഗുണ സകലാംബുധി.
നീയഖിലപ്രഭു സർവ്വ മുഖ്യകരൻ. 62

ഒൻമ്പതുവൃന്ദം മാലാഖമാർ നിന്റെ
മുൻപിലാദരിച്ചുകൂപ്പിട്ടും നിൽക്കുന്നു. 63

ദേവനിന്നുടെ ശുശ്രൂഷയാസ്ഥയായ്
സേവിച്ചവർനിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. 64

മൺപാത്രം കഴിവുള്ളവൾ ഞാനല്ലോ
ഇപ്രകാരം ഞാനെന്നു മോഹിക്കുന്നു. 95

കാരുണ്യത്തിന്റെ വിസ്മയത്താലെ നീ
പരിപൂർണ്ണമെനിക്ക വരുത്തുക. 66

സൂര്യവെളിവത്തെ നോക്കുമ്പോലെ
ദൂരെയെങ്കിലും കണ്ടാവു നിൻപ്രഭ. 67

ഈവണ്ണം നിത്യംമാനസേ ചിന്തിച്ചു
ദൈവാനുഗ്രഹം പാർത്തിട്ടും കന്യക, 68

അന്യഭാവമൊന്നാകതന്നമ്മെ
മാനസത്തിലുദിച്ചില്ല നിശ്ചയം. 69

മാംസമോഹങ്ങളെറ്റെയറ്റവൾ
കന്യാത്വം നേർന്നു സർവ്വേശ സാക്ഷിണി 70

പന്തിരണ്ടു വയസ്സു തികഞ്ഞപ്പോൾ
ഭർത്താവൊരുവനാകുന്ന വിചാരമായ് 71

വിവാഹംചെയ്തു കന്യക്കു പുത്രനായ്
ദേവൻ ജനിപ്പാൻ കല്പിച്ച കാരണം 72

ദുഷ്ടിവർഗ്ഗമെല്ലാം വേൾക്കുന്നമെന്നു്
പൂർവ്വകലാപനയായതറിഞ്ഞാലും 7

ഈവണ്ണം നരജനത്തിലാരുമേ
ഭൂമിയിലുണ്ടായില്ലെന്നു നിശ്ചയം 74

രൂപസൗന്ദര്യം മഹാ വിരക്തിയും
ഉപേക്ഷാപേക്ഷ സൂക്ഷ്മ നീതിയും 75

ദേവസേവയും ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനവും
ഇവയങ്ങനെ കണ്ടവരാരുള്ളൂ. 76

ഇക്കന്യയുടെ മുഖത്തു നോക്കുമ്പോൾ
ശങ്കാചാരങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൂടുമോ? 77

ദേവിയില്ലെന്നു ശാസ്ത്രത്തിൽ കണ്ടു നാം
ഇവൾ ദേവിയെന്നോർത്തു പോമല്ലെങ്കിൽ 78

ഭുവാംക്ക ഇണയാകുവാൻ യോഗ്യനെ
ദ്യോവിൽനിന്നങ്ങു വരുത്തിക്കൂടുമോ? 79

പട്ടക്കാരരിതിങ്ങനെയെണ്ണുമ്പോൾ
കൂടുന്നില്ല വിചാരത്തിൽ ചഞ്ചലം 80

ദേവഭാവമപേക്ഷിക്കയെന്നതു്
നിർവ്വൈഷമ്യ മുറപ്പുവെച്ചു തദാ. 81

ദേവധ്യാനഫലമതിലെവരും
ദേവസേവാധ്യാനം ചെയ്യരപേക്ഷിച്ചു. 82

ദേവൻ താനറിയിച്ചീയു വാർത്തകൾ
സേവകരറിഞ്ഞവണ്ണം കല്പിച്ചു. 83

വിവാഹം ചെയ്യാനുള്ള പുരുഷന്മാർ
വിവാഹത്തിനു പള്ളിയിൽ കൂടുവാൻ 84

കൈവടിയാൽ വരുവാനറിയിച്ചു
കൈവടിയുമെടുത്തുകൊണ്ടാരവർ 85

കല്പിച്ചുപോലെ വേഗം പുറപ്പെട്ടു
ശില്പമായൊക്കെ ശൃംഗാരവേഷത്തിൽ 86

വന്നു പള്ളിയകം പുക്കനന്തരം
പിന്നാലെ വന്നു ധന്യനൗസപ്പും 87

ചിൽപുരുഷന്ന കൈവടിയില്ലാഞ്ഞു
കോപിച്ചു പട്ടക്കാരനയാളോട് 88

ഭക്തൻ മനോഭീതി പൂണ്ടപ്പോൾ
കൈവടിയൊന്നു നൽകിയൊരു സഖി 89

മർത്യരാജനാം പുണ്യവാന്റെ കൈയിൽ
ചേർന്ന മന്ധു വരണ്ടതറിഞ്ഞാലും. 90

പുണ്യശാലയിൽ കൈവടി വച്ചുടൻ
പൂവിതു കയ്യിട്ടുപേക്ഷിച്ചു സാദ്ധ്യമായ്. 91

കന്യകയെനിക്കാകണം ഭാര്യയായ്
എന്നപേക്ഷിച്ചു ബാലരെല്ലാവരും. 92
കന്യാതപക്ഷയം വരാതിരിപ്പാനായ്
ധന്യനാം യൗസേപ്പുമപേക്ഷിച്ചു. 93
ഒട്ടുനേരം കഴിഞ്ഞതാനന്തരം
ഏറ്റുള്ള വടി നോക്കിയ നേരത്ത് 94
ആശ്ചര്യമൊരു ശുഷ്കമായ വടി
പച്ചവെച്ചു കിളിർത്തു ചിത്രമഹോ. 95
ശാഖാപത്രവും പുഷ്പഫലങ്ങളും
ശാഖതന്മേലിറങ്ങിത്തു രൂഢമായും. 96
മന്നവരെല്ലാവരും നോക്കിയ നേരത്ത്
പുണ്യനാം യൗസേപ്പെന്നറിഞ്ഞുടൻ 97
ദാവീദിന്നുടെ രാജകുലമുള്ള
സുവിനീതൻ യൗസേപ്പു കന്യയെ 98
അക്കാലം യൂദരുടെ മര്യാദയ്ക്ക്
തക്കപോലെ വിവാഹവും ചെയ്തുടൻ. 99
ഭാര്യസുവ്രതം തന്നിലു കേട്ടപ്പോൾ
വീര്യവാൻ യൗസേപ്പു തെളിഞ്ഞുടൻ 100
ധർമ്മത്തിന്നു സഹായമതായെന്നു
ബ്രഹ്മചാരി പ്രധാനി സ്തുതിചെയ്തു. 101
ഭാര്യയ്ക്കുള്ള മുഖപ്രഭ നോക്കുമ്പോൾ
സൂര്യൻപോലെ തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങുന്നു 102
പുണ്യഭാവമുദിച്ചു ശോഭിക്കുന്നു,
ഗുണത്തിന്നു ചെലുത്തീടും മാനസം. 103
ആയവളെക്കൊണ്ടു യൗസേപ്പു ഭാഗ്യവാൻ
ഭാര്യയും കൊണ്ടുപോയി നസറസിൽ. 104

നാലാം പാദം

— (*) —

യൗസേപ്പും മറിയവും നസ്രത്തിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ഗബ്രിയേൽ ദൈവദൂതൻ മറിയത്തോട് ദൈവാവതാരത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു- മറിയം എലിസബത്തിനെ സന്ദർശിക്കുന്നു- തിരിച്ചുവരുന്നു- മറിയം ഗർഭ

വതിയാണെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ യൗസേപ്പ് വളരെ ദുഃഖിക്കുന്നു. ദൈവദൂതൻ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ ജനനത്തെ ഉത്സവം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

അമ്മകന്യക നസ്രസിൽ പോയപ്പോൾ
നന്മയ്ക്കുംഗുണവൃത്തി തപസ്സിനും 1
ഇമ്പമേറും വരുത്താതെ നിഷ്ഠയായ്,
മുമ്പിൽ പള്ളിയിൽ പാർത്തിരിക്കുംവണ്ണം 2
സ്വാമിതന്നുടെയിഷ്ടമതുപോലെ
ശ്രമിച്ചു പുണ്യഭർത്താവും താനുമായ് 3
ഏകമാനസാൽ പുണ്യകാര്യത്തിനു
സങ്കല്പിച്ചു പുറപ്പെട്ടു സന്തതം 4
ഒട്ടൊഴിയാതെ ധർമ്മഗുണത്തിനും
കൂടെ ക്ലേശിച്ചു വിഘ്നം വന്നിടാതെ 5
അവർകളുടെ മംഗലവൃത്തിയെ
നാവിനാൽ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചുകൂടുമോ? 6
യൗസേപ്പു ഗുണപൂർണ്ണനായിയെങ്കിൽ
ആ സ്ത്രീരത്നമബ്ധിയോടുപമിക്കാം 7
ആയവൻ മുഖ്യതകൊണ്ടദ്രിയെങ്കിലോ
ആയമ്മ മലമുകളെന്നു നൂനം 8
മാണിക്യംകൊണ്ടയാൾ പൊന്നെന്നാകിലോ
മണിനായകക്കല്ലായമ്മതന്നെ. 9
ഭൂതലത്തിലും സ്വർഭവനത്തിലും
ആ സ്ത്രീരത്നത്തോടൊപ്പമില്ലാരുമേ. 10
സൃഷ്ടിചെയ്ത കർത്താവിന്റെ മുഖ്യത
സൃഷ്ടിമുഖ്യമിതെന്നു സ്തുതിക്കുന്നു, 11
സൽഗുണനിധികളാൽ വ്യാപ്തമലംകൃതം
തമ്പുരാന്റെയിരിപ്പിനു പാത്രമായ് 12
എന്നു തോന്നിയ സമയം തമ്പുരാൻ
തന്നുടെ മനിഷ്പത്തയയച്ചു ഉട്. 13
കന്യകയുടെ സമ്മതം കേട്ടിട്ട്
കന്യകയ്ക്കു സുതനാകുവാൻ തമ്പുരാൻ 14
ദ്വിതീയത്തിന്നുടെ യോഗ്യമാകും യഥാ
ഒത്തരിൽ ബെച്ഛമാന്യനെ കല്പിച്ചു 15
രാത്രി പാതി ചെന്നെത്തിയ നേരത്തു
ഉത്തമധ്യാനയുക്തയുമമ്മയുമായ് 16

രഹസ്യനമസ്കാരം ചെയ്യുന്നപ്പോൾ
മഹാശക്തനാം ഗബ്രിയേൽ മാലാഖാ 17

സ്വസ്ഥാനമിതെന്നെത്തിയും ഭക്തിയാൽ
ചെന്നു വന്ദിച്ചു കമ്പിട്ടുണർത്തിനാൻ 18

''സ്വസ്തം നിന്നിൽ സർവ്വേശതിരുവുള്ളം
ഭക്തമാം ഗുണംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞോരാളെ 19

നിന്നോടുകൂടി നാഥനാം തമ്പുരാൻ
സ്ത്രീവധുക്കളിലാശീർവാദപ്പെട്ട.'' 20

ഇത്യാദി വാക്കു കേട്ടുടൻ കന്യക
അത്യന്തം പരിഭ്രമിച്ചു ശങ്കിച്ചു. 21

സ്തുതിരൂപമാം വാക്കിതെന്തിങ്ങനെ
ചിന്തിച്ചു മഹാവികാരം പൂണ്ടുടൻ 22

മാനസത്തിലെ ശങ്കാകാരണം വിധൗ
വന്ന ദൂതനുണർത്തിച്ചുത്തരം. 23

''ചിന്ത നീക്കിൻ മറിയം, ഭയപ്പെടിക്കണ്ട
തമ്പുരാന്റെ പ്രസാദം നിനക്കുണ്ട് 24

നിനക്കുടനെ ഗർഭമുണ്ടായ്‌വരും
സൂനുവെ പ്രസവിക്കുമെന്നതും 25

''അവനെ 'യീശോ' പേർ നീ വിളിക്കണം
ഭുവനങ്ങളിൽ വലിയവനാകും 26

ഏകത്തപ്പെട്ടവനാം പുത്രനിവൻ
സകലേശനാനന്ദദയാപരൻ. 27

ജനകനാകും ദാവീദുരാജന്റെ
തനയനിയാം വാഴും സിംഹാസനം'' 28

അന്നേരമതുളിച്ചെയ്തു കന്യക
''എങ്ങനെ ഭവിച്ചീടുമിതൊക്കവെ! 29

പുരുഷസംഗമറിയുന്നില്ലഞാൻ
നരസംഗമാഹവ്യത്യാശയില്ലമേ. 30

നിർമ്മലനായ സർവ്വേശസാക്ഷിണി
നിർമ്മലകന്യാവ്രതവും നേർന്നു ഞാൻ.'' 31

ഉത്തരമുണർത്തിച്ചിതു മാലാഖാ
സത്യമായ വചനങ്ങളും പിന്നെയും 32

“റൂഹാദക്കുദശായിറങ്ങും നിന്നിൽ
സിംഹാസനമായാംക്ഷ നീയാകുമേ, 33
അത്ഭുതപൂർവ്വ വിസ്മയവൃത്തിയാൽ
നിൻവയററിൽ ജനിച്ചീടും സുപ്രജ 34
കന്യാത്വത്തിന ക്ഷയമുണ്ടാകാതെ
കന്യകേ! ദേവമാതാവാകും നീയേ 35
ആലാഹാ പുത്രൻ നിൻമകനായ്മതം
ആലസ്യം നരർക്കായാളൊഴിച്ചീടും 36
ഏറ്റവും തന്നെയുമല്ല വിശേഷിച്ചും
നിന്നുടെയിളയമ്മയാമേലീശാ 37
വൃദ്ധത പൂക്കിരിപ്പതറിവല്ലോ?
വാർദ്ധക്യത്തിങ്കൻ ഗർഭം ധരിച്ചിട്ടു 38
മാസമാറായി മച്ചിയെന്നെങ്കിലും
അസാദ്ധ്യകാര്യം സർവ്വേശനില്ലല്ലോ.” 39
മാലാഖായങ്ങുണർത്തിച്ചുള്ളനേരം
കാലം വൈകാതെ കന്യയതാംചെയ്തു. 40
“ദൈവത്തെ ദാസിയാകുന്നു ഞാനിതാ!
ദൈവനിഷ്ടംപോലെയെനിക്കാകട്ടെ” 41
എൻപോടിങ്ങനെ കന്യക ചൊന്നപ്പോൾ
തമ്പുരാൻ റൂഹാ കന്യാമണിയുടെ 42
ഉദരത്തിലതിശുദ്ധ രക്തത്താൽ
സുദേഹം നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി സത്വരം 43
സർവ്വാബാധം നിറഞ്ഞൊരാത്മാവിനെ
സർവ്വേശൻ നിർമ്മിച്ചാദേഹെ പൂകിച്ചു 44
പുത്രൻ തമ്പുരാൻ കന്യാമണിയുടെ
പുത്രനായിയെഴുന്നള്ളി മനുഷ്യനും 45
ആത്മാവും ദേഹമായുസ്സാൽ വഹിച്ചു
ആത്മനാഥനമിങ്ങനെ മർത്ത്യനായ് 46
പുത്രൻ തമ്പുരാൻ ജഡമെടുത്തിങ്ങു
പുത്രരായ നരാദിയെ രക്ഷിപ്പാൻ 47
ദൈവമർത്ത്യസ്വഭാവമെടുത്തിങ്ങു
ദൈവമാനുഷനായിയാളിങ്ങനെ. 48

സാദരം തന്നിലുമമ്മക്കാൺമാനായ്
സാരപരാൎത്ഥകന്യക യാത്രയായ് 49
ശ്ലീവാപ്പൎവ്വതം കടന്നെഴുന്നെള്ളി
ശ്ലീവാപാതയിൽ ശ്ലീവ്യാഗ്രഹംപുക്ക് 50
അമ്മകന്നി, ശുഭയമ്മയെക്കണ്ടുടൻ
"ശ്ലാമ" ചൊല്ലിയന്നത്തു തഴുകിനാരവർ. 51
സ്വസ്തിയൊന്നത്രെ കേട്ടോരെലീശ്വാ
സന്തോഷത്താൽ പരിപൂൎണ്ണത പ്രാപിച്ചു. 52
ആഹ്ലാദക്കരയൊടുമുള്ളനാം
രഹസ്യവിധമെല്ലാമറിയിച്ചു 53
സത്യമെലീശാ ഗൎഭത്തിലെ പ്രജ
അത്യുദാരം തെളിഞ്ഞോടിച്ചാടിക്കൊണ്ട് 54
കന്നിതന്നുദരത്തിലെ നാഥനെ
വന്ദിച്ചെലീശ്വാതൻ പ്രജ കുമ്പിട്ട് 55
ഈശോനാഥനാം കന്യകാഫലം
ആശീൎവ്വാദം കൊടുത്തു യോഹന്നാനെ 56
ശുദ്ധമാക്കിയുദരത്തിൽവെച്ചു താൻ
ശ്ലീഹ്ശുദ്ധനെ സൎവ്വേശപാലൻ 57
അനന്തരം കന്നിതന്നെയെലീശ്വാ
വന്ദിച്ചാനന്ദത്തോടെയും ചൊല്ലിനാൾ 58
"നീ വധുക്കളിലാശീൎവ്വാദപ്പെട്ട
നിൻവയറ്റിലെ പ്രജയ്ക്കാശീൎവ്വാദം 59
എന്റെ നാഥമാതാവായുള്ളവൾ
എന്നെക്കാൺമതിന്നായെഴുന്നള്ളുവാൻ 60
എനിക്ക യോഗ്യതയെന്തതന്നെ?
നിനക്കുള്ള പ്രിയമെന്നതു വേണ്ടു. 61
നിന്നോടു ദൈവം കല്പിച്ചവയെല്ലാം
നിന്നിലിന്ന് തികഞ്ഞിടും നിൎണ്ണയം 62
വിശ്വസിച്ചു നിനക്കു ഭാഗ്യമഹോ
നിശ്ചയം നമസ്കാരിക ചൊല്കി നീ 63
നിൻനാദമെന്റെ കൎണ്ണത്തിലെത്തുടൻ
എന്നുള്ളിൽ പ്രജ ചാടി സന്തോഷിച്ചു." 64
അനന്തരം ദേവമാതാവരുൾചെയ്തു:
"എന്നുടെ ജീവൻ ദൈവം സ്തുതിക്കുന്നു. 65
എന്നുടെയാത്മാ സത്യ സൎവ്വേശനിൽ
ആനന്ദം ധരിച്ചേറെ സ്തുതിക്കുന്നു, 66

തനിക്കുള്ള ദാസിയുടെ താഴ്മയെ
അനുഗ്രഹമായ് തൃക്കൺപാർത്തമൂലം 67
എന്നതുകൊണ്ടു ഭാഗ്യമെനിക്കെന്നു
ജന്മംതോറും പറയുമെല്ലാവരും 68
മുഖ്യകരമെന്നെ സല്ക്കരിച്ചുററവും,
ശ്രേഷ്ഠതപൂണ്ടങ്ങ നാമമതുകൊണ്ടു 69
നിർമ്മലൻതന്നെ പേടിയുള്ളോർകളെ
ജന്മംതോറുമങ്ങുള്ളനുഗ്രഹം 70
തൻ തൃക്കൈ ബലമങ്ങിന്നെടുത്തുടൻ
ചിതറിച്ചഹങ്കാരമുള്ളോർകളെ 71
മുഖ്യരാസനത്താഴ്ത്തി, താഴന്നോർകളെ
സ്ഥാപിച്ചുയർത്തി സർവ്വേശ്വരൻ. 72
ഞെരുക്കമുള്ളോർകൾക്കു സംപൂർണ്ണം നല്കിതാൻ
വിത്തമുള്ളോരെ ശൂന്യരായും വിട്ടു 73
മുൻപറിവാളരോടരുളിച്ചെയ്തപോൽ,
തമ്പുരാന്റെ വിശ്വാസികളാം 74
താതനാകമബ്രാഹത്തിനും തന്റെ
സന്തതി കൂട്ടമാകും മനോജ്ഞനാം 75
ഓർമ്മിച്ചു തൻ ദയാവിനെയോർത്തൊരു
ദാസനാമിസ്രായേലെപ്പാലിപ്പാൻ 76
അന്തമില്ലാത്ത തന്റെ ദയവിനാൽ
സന്തതിയായി വന്നു ജനിച്ചു താൻ. 77
ഇത്യാദി ചൊല്ലിയവാറം തെളിഞ്ഞമ്മ
സന്തോഷമിളയമ്മയോടൊന്നിച്ചു 78
പലനാൾകൂടി പാർത്താളവിടത്തിൽ
പലമൊരാറു തിനാലു ദിനമായിട്ട്. 79
സൂര്യനാലിരുൾ നീങ്ങി തെളിവാകുംപോൽ
തീയടുക്കയാൽ ശീതമകലുംപോൽ 80
എന്നതുപോലെ ജന്മദോഷത്തിരുൾ
നീങ്ങിയുസ്നാപകൻ പുണ്യപൂർണ്ണനായ് 81
മോഹനമായിൽ നിറഞ്ഞിതു മോദവും
സ്നേഹമാതാവുതന്നുടെ ശക്തിയാൽ 82
ആ വീട്ടിലുള്ള ശീതളം നീക്കീട്ടു
മോക്ഷപ്രിയ പ്രകാശമുദിപ്പിച്ചു 83
സന്നിധിയുമവിടെയിരിക്കുമ്പോൾ
എന്നാലാവീട്ടിൽ ദാരിദ്ര്യമുണ്ടാമോ? 84

മൂന്നുമാസമവിടെയിരുന്നിട്ടു
കന്യ സ്വാലയം പ്രതിയെഴുന്നള്ളി 85
അർക്കൻ മേഘത്തിൽ പുക്കിരിക്കും വിധൗ
പ്രകാശമതിനു മറയ്ക്കമെന്നപോൽ; 86
ദിവ്യൻ പോകയ്ക്ക മനോഹരശോഭയും
ഭാഗ്യേശ്വരാതാതാദ്യവൃത്തിയും 87
ഉദരം തന്നിലീ ലക്ഷണമുണ്ടായി
ക്രമത്താലെ പ്രജ വളർന്നിങ്ങനെ 88
ഭാര്യ തന്നുടെ ലക്ഷണം കണ്ടിട്ട്
ഭർത്താവിനുള്ളിലുണ്ടായ ചഞ്ചലം 89
വൃത്തിഭേദം വിചാരിപ്പതിനൊന്നും
ഹേതു കണ്ടില്ല പുണ്യമെ കണ്ടുള്ളു. 90
ഏതവകാശമിങ്ങനെ കണ്ടതു്
ചിന്തയാലതിനന്തവും കഴിവില്ല 91
നിർമ്മലവൃത്തം താനുമെൻ ഭാര്യയും
ധർമ്മഭേദകരം ഏതിതു ദൈവമേ! 92
ഗർഭമെന്നു നിശ്ചയമെങ്കിലോ
കീർത്തിഹാനിയെ വരുത്തിക്കൊള്ളാതെ 93
ഭാര്യതന്നെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു്
ധൈര്യമുള്ളിലുറപ്പിച്ചു താപസൻ. 94
പുണ്യവാന്റെ മനസ്സിലെ വേദന
തണുപ്പിപ്പാൻ ദയാപരൻ കല്പിച്ചു 95
മാലാഖായുമന്നേരമയാളോടു
കാലം വൈകാതെ ചൊല്ലി സ്വവാർത്തകൾ 96
“സംശയമിപ്പ പാപിയെ ശങ്കിപ്പാൻ
ആശു ഭാര്യയെപ്പാലിക്ക സാദരം 97
ഗർഭം നവോഢ റൂഹായാലെന്നറി
നീ ഭയം നീക്കിസ്സന്തോഷിച്ചീടുക. 98
പുത്രനെപ്പെറും നിർമ്മലകന്യക
പുത്രനെ 'ഈശോ' പേർ നീ വിളിക്കണം. 99
ദോഷത്താലുള്ള കേടുകൾ തീർത്തിട്ടു
രക്ഷിക്കുമീശോ തനിക്കുള്ളോർകളെ.” 100
ദിവ്യവാക്കുകൾ കേട്ടാരനന്തരം
ഉൾവ്യാധിയൊഴിഞ്ഞാനന്ദിച്ചന്നയാൾ 101
വന്ന ഭാര്യയെക്കണ്ടിട്ടു പുണ്യവാൻ
തനിക്കുണ്ടായ ശങ്കയും കേൾപ്പിച്ചു 102

ദൈവമാതാവോടുള്ളലിവോടു താൻ
സേവിച്ചതിന്റെ പിഴ നീ പൊറുക്കണം. 103
ഉള്ളിലാധിയൊഴിഞ്ഞൊരു തന്നുടെ
ഉള്ളിലുള്ള സന്തോഷവും കേൾപ്പിച്ചു 104
പുണ്യവാളൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ
പുണ്യവാരിധി കന്യയതാംചൊല്ലി. 105
“ഭർത്താവിനുള്ള രീതിയറിഞ്ഞു ഞാൻ
ഹൃദയം കണ്ട ഭാവവികാരത്താൽ 106
ദൈവത്താലുള്ള ഗർഭമിതെങ്കിലോ
ദൈവം താനറിയിച്ചിടും നിശ്ചയം 107
[illegible] ഞാൻ പാർത്തിരിക്കും വിധൌ
തീർന്നു സംശയം അശേഷമെന്നാൽ.” 108
ഇത്തരമാം ബഹുകാരുണ്യഭാഷയിൽ
മാന്യനാം പതിയോടരുളിച്ചെയ്തു. 109
അന്നുതൊട്ടിയാളെത്രയും ഭക്തിയാൽ
കന്യകാരത്നത്തെപ്പരിപാലിച്ചു. 110
[illegible]തിമാസമടുക്കുന്നതാകുമ്മാ
ചിന്താപങ്കളേറെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു 111
ജനിച്ചിടേണമെൻ മൽപ്രിയ ദൈവമേ!
വെളിച്ചമുടൻ വന്നരുളീടുക! 112
ഇത്രമാസം ദിനംപ്രതി നാഴിക.
[illegible] മാനസം 113
ഓർക്ഷണം മഹായുഗമെന്നു തോന്നും
ഓർക്ഷണമീവിധ[illegible]പക്ഷവും 114
സന്തോഷത്തോടമ്മാ പാർത്തിരിക്കുമ്പോഴേ
പൂർണ്ണ വന്നിതു കാലമടുത്തിതു”. 115

അഞ്ചാം പാഠം

— (*) —

കാനേഷുമാരി കണക്കു കൊടുക്കുവാൻ ഔസേപ്പും മറിയവും ബേത്‌ലഹെമിലേക്കു പോകുന്നു. ഒരു രാത്രി വസിക്കുവാൻ സ്ഥലം കിട്ടാതെ ഒരു കാലിത്തൊഴുത്തിൽ അഭയം തേടുന്നു. അവിടെ ദൈവപുത്രനെ പ്രസവിക്കുന്നു. ദൈവദൂതന്മാർ പാട്ടുപാടി സ്തുതിക്കുന്നു. ദൈവദൂതന്മാരിൽനിന്ന് വിവരമറിഞ്ഞ് ഇടയന്മാർവന്നു ശിശുവിനെ ആരാധിക്കുന്നു. എട്ടാം ദിവസം ശിശുവിനു ഛേദനാചാരം നല്കി,

ന്നു, ഒരു നവീന നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഉദയം കണ്ടു് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ദിവ്യ പൈതലിനെ വന്നു ആരാധിച്ചു് സ്വർണ്ണവും, കുന്തുരുക്കവും മീറയും തിരുമുൻകാഴ്ച വെക്കുന്നു. നാല്പതാം ദിവസം ശിശുവിനെ ദൈവാലയത്തിൽ കാഴ്ചവെച്ചപ്പോൾ മുനീന്ദ്രനായ ശിമെയോൻ ദിവ്യ ശിശുവിനെ കരങ്ങളിലെടുക്കുന്നു. ഈ ശിശുമൂലം മറിയത്തിന്റെ ഹൃദയം വ്യാകുലവാളുകൊണ്ടു് പിളരുമെന്നു പ്രവചിക്കുന്നു. തിരുക്കുടുംബം ഈജിപ്തിലേക്കു് ഒളിച്ചോടുന്നു. ഹേറോദേസ് കുട്ടികളെ കൂട്ടക്കൊല നടത്തുന്നു. ഈജിപ്തിൽനിന്നു തിരിച്ചുവരുന്നു. പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചു് യേശുവിനെ മൂന്നുദിവസത്തേക്കു കാണാതാവുന്നു. അനന്തരം വളർത്തുപിതാവിനാൽ കീഴ്പ്പെട്ടു് നസ്രത്തിൽ താമസിക്കുന്നു.

വൻപനാം ഔഗുസ്തൂസ് കേസർ മഹാരാജൻ
കല്പിച്ചു തന്റെ ലോകരെയെണ്ണുവാൻ 1
നൂതനം തലക്കാണവും വാങ്ങിച്ചു്
സാധനത്തിലെഴുതേണം ലോകരു 2
ജന്മമായ നഗരിയിൽ കൂടുവാൻ
തന്മഹീപതി കല്പിച്ചറിയിച്ചു 3
ദാവീദു രാജപുത്രൻ യൗസേപ്പും
ദേവമാതാവും ദാവീദു ഗോത്രികൾ 4
താതൻ രാജാവു ദാവീദു വാണുള്ള
ബെത്ലഹം തന്നിലെന്നുള്ള കാരണം 5
പോകുന്നവർ ബെത്ലഹം ചന്തയിൽ
സകലരേവിധിയുമുള്ളപോലെ 6
ഉമ്മായും യൗസേപ്പു [illegible];
ജഗദ്ഗുരുവായവന്റെ മാതാവും, 7
ബെത്ലഹം പുക്കു രാജവീഥി പോലെ
ബെത്ലഹം ചന്തയാകെ നടന്നവർ 8
ഇരിപ്പാനൊരു വീടു തിരഞ്ഞാറെ
ആരും കൈക്കൊണ്ടില്ല നരമുഖ്യരെ 9
മുഷ്കരന്മാർ നൽകി ഭവനങ്ങൾ
സൽക്കരിച്ചു കൊടുക്കുന്നില്ലാവരും, 10
ഇവരെത്രയും നിർദ്ധനരാകയാൽ
ആവാസത്തിനു സ്ഥലമില്ലാഞ്ഞാറെ 11
ശ്രേഷ്ഠനാഥയും നിയോഗ്യയോഗത്താൽ
ഗോഷ്ഠാനത്തിലിറങ്ങി പാർത്താരവർ 12

വിഖ്യപഞ്ചവിംശതി തീയതി വാസരെ
സമാധാനം ഭൂമിയിൽ വ്യാപിച്ച കാലത്തിൽ 13
തീരാതുള്ള പാപങ്ങളെ നീക്കുവാൻ
ഭൂമിക്കാനന്ദത്തിനുള്ള കാരണം 14
ഉത്തമധ്യാനം പൂണ്ടൊരു കന്യക
പുത്രദർശനമതെ ഇച്ഛിച്ചുറപ്പാൽ 15
രാത്രി പാതി കഴിഞ്ഞോരനന്തരം
ചിത്രമെത്രയും നീങ്ങിയിട്ടുകൾ. 16
മനോജ്ഞനായൊരു മർത്ത്യാപമാനനായ്
കന്നിപുത്രൻ കൃപാലൻ പിറന്നു! 17
കന്യാത്വലക്ഷണം വരാതെ നിർമ്മല
[illegible] പൊരു സവിസ്മയം! 18
കണ്ണാടിക്കു ദുഃഖം വരാതെയാദിത്യൻ
കണ്ണാടിയിൽ കടക്കുമതുപോലെ 19
ഉദരത്തിനാമയം വരുത്താതെ
മെഴിനിയിൽ പിറന്ന സദ്ഗുണൻ 20
സൃഷ്ടിതാവെങ്ങുമറിയാതെ
പുത്രനെ [illegible] 21
ഉള്ളകത്തു കൊള്ളുന്ന സന്തോഷാൽ
പിള്ളതന്നെയങ്ങു ഭക്തിയാൽ 22
ആരാധിച്ചു [illegible] മുത്തി ബാലന്റെ
[illegible] മാനസെ പൂരിച്ചു 23
ദേവപുത്രനായ് വന്നു പിറന്നോരു
[illegible] കൊണ്ടാടിനാൾ 24
[illegible] സംശയം
[illegible] സമയത്തിൽ 25
[illegible]
[illegible] 26
[illegible]
[illegible] വികാര കാരണം 27
[illegible]
"[illegible] നിരവിൻ 28
[illegible]
[illegible] കാലമിതായല്ലോ" 29
അത്യ[illegible] കൊണ്ടാടുവിൻ
സത്യദേവനും വന്നു പിറന്നിതാ! 30

രക്ഷിതാവു നിങ്ങൾക്കു ഭവിച്ചുയാം
അക്ഷിഗോചരനായിട്ടുമപ്പോൾ 31
ദാവീദിന്റെ നഗരെ ചെല്ലുവിൻ
ഞാൻ പറഞ്ഞപോലുണ്ണിയെക്കണ്ടിടും 32
“അസഭോ”ന്നെന്ന ശീലയും ചുററിച്ചു
ആസകലനെ ഗോസ്ഥാനം തന്നിലെ 33
തൃണത്തിന്മേൽ കിടക്കുന്ന നാഥനെ
കാണുവിൻ നിങ്ങൾ ലോകങ്ങൾക്കീശനാം.” 34
ഈവണ്ണം ചൊല്ലിക്കൂടിയ തൽക്ഷണം
ദിവ്യന്മാർ വന്നുകൂടി സംഖ്യവിനാ. 35
“ഉന്നതത്തിലിരിക്കുന്ന ദേവന്നു
നിരന്തരസ്തുതി സർവ്വലോകത്തിനും 36
സുമനസ്സുള്ള ഭൂമി ജനത്തിനും
അനന്താനുകൂലമുണ്ടായിടുക,” 37
ഇത്യാദി ബഹു സുന്ദരഭാഷയിൽ
സത്യദേവനിൻ ദൂതന്മാർ പാടിനാർ. 38
ആനന്ദാന ദേവപാദവും വന്ദിച്ചു
സന്തോഷിച്ചു നടനം ചെയ്തവർ 39
ഇടയന്മാരും നേരം കളയാതെ
ഓടിച്ചെന്നവരുണ്ണിയെക്കണ്ടുടൻ 40
മുട്ടുംകുത്തി വന്ദിച്ചു തിരുമേനി
സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരവും ചെയ്തുടൻ! 41
“ഇടയർ ഞങ്ങളെളുതവരികിലും
ആടുകൾ നിനക്കായിലപാലക! 42
ആടുകളെ ഞങ്ങൾ രക്ഷിക്കുമെന്നപോൽ
ഇടയൻ നീയേ ഞങ്ങളെ പാലിക്ക 43
കണ്ണിന്നിവിടെ ദുർബലനെങ്കിലും
ഉണ്ണി നീ തന്നെ സർവ്വേശനല്ലോ 44
ദീനനെന്നു തോന്നീടിലും മംഗലം
ആനന്ദം നിനക്കുന്ന വിശ്വാസമായ്” 45
നിൻമുമ്പിലൊന്നർത്ഥിച്ചു കൊള്ളുവാൻ
സാമർത്ഥ്യം ഞങ്ങൾക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞു നീ 46
ഉപേക്ഷിക്കാതെ കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളെ
നീ പാലിക്കേണം സർവ്വദയാനിധേ.” 47
ഇതു ചൊല്ലി സ്തുതിച്ചു തൃക്കാൽ മുത്തി
സന്തോഷത്തോടു പോയാരവർകളും 48

എട്ടാന്നാൾ തികഞ്ഞന്നു ഛേദകർമ്മം
ഇട്ടു നാമവും "ഈശോ" വിളിച്ചിതു", 49
അന്നു മുമ്പിൽ ഭൂമിയുടെ രക്ഷയ്ക്കു"
തൻ തിരുമേനി ചിന്തി തിരുരക്തം 50
ഈശോ നാമാർത്ഥം രക്ഷകനെന്നല്ലോ
നിശ്ചയിച്ചവതരി പരമാർത്ഥം 51
ഈ നാമത്തിനാലന്നു മുമ്പിൽ ഭയം
മാനുഷപൂർണ്ണ ദുർഗ്ഗതിവാസികൾ 52
ഇതിനാല്പരലോക പുണ്യജനം
അത്യന്തസുഖം പ്രാപിച്ചു നിശ്ചയം 53
സർവ്വനാഥനെ ഭൂമിക്കു കാട്ടുവാൻ
പൂർവ്വദ്ദിശ ശോഭാന്വിത നക്ഷത്രം 54
കിഴക്കിൽനിന്നുദിച്ചു പുറപ്പെട്ടു
കീഴിൽക്കാണാത്ത താരകശ്രീയാൽ 55
മൂന്നു ലോകശ രാജപ്രസൂതിയെ
മൂന്നു രാജാക്കൾ ബോധിച്ചാരന്നേരം 56
സർവ്വപാലപ്രജയെന്നു ബോധിച്ചു
കീഴ്‌വഴങ്ങണമെന്നു ന്യായവശാൽ 57
ഗാംഗേയം, കുന്തുരുക്കവും മുതലും-
വേഗം കാഴ്ചയുംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു 58
നക്ഷത്രം വഴികാട്ടിയ ശോഭയാൽ
ഋക്ഷത്തോട്ടു നടന്നു രാജാക്കന്മാർ 59
പ്രാപിച്ചുടനവരോറശലേം പുര
അപ്പോളംബരേ നക്ഷത്രം മറഞ്ഞു പോയ്" 60
പകച്ചു പ്രത്യുത്തമപ്പന്നേരം
ലോകരാജനെ ചോദിച്ചന്വേഷിച്ചു, 61
ഹെറോദേശതു കേട്ടതി സംഭ്രമാൽ
ഏറെ ശാസ്ത്രികളെ വരുത്തീട്ടിനാൽ 62
ആ ജനത്തോട്ടു ചോദിച്ചവനപ്പോൾ
രാജരാജനാദ്യന്ത്യസ്വവാർത്തകൾ 63
ശാസ്ത്രോക്തംപോലെ മിശിഹാടെ ജാതം
ശാസ്ത്രസിദ്ധമറിഞ്ഞവർ ചൊല്ലുവിൻ. 64
ശാസ്ത്രക്കാരതുകേട്ടു വിചാരിച്ചു
ശാസ്ത്രസാക്ഷിയിൽ കണ്ടുണർത്തിച്ചു. 65
"ഇക്ഷിതാവായ ദാവീദിൻ പുത്രനായ്"
രക്ഷിപ്പാൻ മിശിഹാവരും നിശ്ചയം 66

ദാവീദ്‌രാജ ജനനഗരിയാം
ബെത്‌ലഹെമിൽ മിശിഹാ പിറന്നീടും" 67
ശാസ്ത്രക്കാരിത്ഥം ചൊന്നതു കേട്ടാറെ
ഒട്ടുനേരം വിചാരിച്ചു ചൊന്നവൻ 68
"പോക നിങ്ങളന്വേഷിച്ചു കണ്ടിട്ടു
പോരുമ്പോൾ വന്നിങ്ങെന്നോടു ചൊല്ലണം. 69
നിന്ദിച്ചു ഹിംസിപ്പാനറച്ചു ദുഷ്ടൻ
വന്ദിപ്പാനാശയുണ്ടെന്നു ചൊല്ലിനാൻ 70
ആയതുകേട്ടു ക്ഷത്രിരാജാക്കൾ
ആയവിടന്നു വേഗം നടകൊണ്ടു 71
പൂർവ്വനക്ഷത്രം പിന്നെയും കണ്ടവർ
ഉൾവ്യാധിയപ്പോൾ നീക്കി സന്തോഷിച്ചു 72
ബെത്ലഹം നഗരിയുടെ അന്തികെ
അന്നേരം തൊഴുത്തിന്നരികെ നിന്നടൻ 73
തൊഴുക്കൂട്ടിൽ പുക്കിതു രാജാക്കന്മാർ
തൊഴുതാദരവോടവർ നിന്നടൻ 74
രാജരാജനായുള്ളൊരു ബാലനെ
രാജാക്കൾ ഭക്ത്യാ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിനാർ 75
ആനനം നല്ല പ്രതാപപുഷ്ടിയും
മേനി സൂര്യനെ തോല്പിക്കും ശോഭയും 76
സർവ്വലക്ഷണമെല്ലാം തികഞ്ഞൊരു
സർവ്വപാലനാം ദേവജനന്നിയെ 77
കണ്ടുകൊണ്ടാടി നിന്നാനന്ദിച്ചവർ
വീണു സാഷ്ടാംഗം ചെയ്തവർ നാഥനെ 78
കാണിക്കയവർ വെച്ചു തിരുമുമ്പിൽ
സ്വർണ്ണം നല്ല കുന്തുരുക്കമെന്നതും, 79
മരത്തിൻ പശയാം മുരളെന്നിവ
പരൻമുമ്പിൽ സവിശ്വാസഭക്തിയാ" 80
രാജസമ്മതം പൊന്നും കുന്തുരുക്കം,
രാജരാജനാം ദേവനിയാളെന്നും 81
മാനുഷനെന്നും മരിക്കുമെന്നതും
തനുവിൽ ക്ഷയഹീനവും മൂന്നിവ 82
ഉറപ്പിന്നതിന്നടയാളമവർ
മുമ്പിൽ കാഴ്ചകൊടുത്തു ഭക്തിയോടും 83
കുന്തുരുക്കത്താൽ വിശ്വാസമെന്നതും,
പിന്നെ മുരളാൽ സുപ്രതീക്ഷാഗുണം 84

പൊന്നിനാൽ സർവ്വനായകസ്നേഹവും,
ചിഹ്നമായിവ കാഴ്ചവെച്ചാരവർ 85
ഉൾക്കാമ്പും മുത്തി യാത്രയുണർത്തിച്ചു
അകക്കാമ്പു തെളിഞ്ഞു പിരിഞ്ഞവർ 86
പോകുന്നേരം ഹേറോദേശറിയാതെ
പോകണമെന്ന ദിവ്യനറിയിച്ചു. 87
തൽക്കാരണത്താലന്യമാർഗ്ഗമായി
സ്വർല്ലോകം പ്രതി പോയവർ സാദരം 88
നാല്പതാം ദിനം തികഞ്ഞ കാലത്ത്
സ്വപുത്രനെയോറശലം പള്ളിയിൽ 89
ബാവാതമ്പുരാൻ മുമ്പിൽ കന്യാമണി
സ്വഭക്തിയോട് കാഴ്ചയായ് നൽകിനാൾ 90
അന്നേരം വയസ്സേറിയ ശെമഓൻ
ചെന്നു ജ്ഞാനദൃശാ ബാല്ല സാദരം 91
പാർത്തുകൊണ്ടു തൻ ബാഹുകമുയർത്തി
ചിത്തസമ്മതം വന്ദിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ:- 92
"ഭൂനരന്മാക്കിഷ്ടകം നീക്കുവാൻ
ഭൂനരനായി വന്ന ദയാപരാ! 93
ത്രൈലോകനിസ്സാരായെല്ലാരിക്കും
എല്ലാ ഭൂമിക്കും പ്രത്യക്ഷമാകുക! 94
വെളിവായിട്ടെൻ കണ്ണുകൾ കാണ്കയാൽ
വെളിവൊക്കെയും നീയല്ലോ! ദൈവമേ! 95
വെളിവു നിന്റെ ലോകർക്കു കാട്ടുവാൻ
തെളിവോടിങ്ങു വന്ന സർവ്വപ്രഭോ! 96
ഇപ്പോൾ ദാസനെ അനുക്രമത്തോടെ
പ്രേമപ്രഭോ യാത്രയാക്കിക്കൊൾക നീ. 97
അമ്മയോടുടൻ ചൊല്ലി വിദ്യാധികൻ
നിന്മകനിപ്പോൾ വിരോധലക്ഷ്യമാം 98
പലർക്കുമിസ്രായേലിലുണ്ടാം മംഗലം
പലർക്കുമിസ്രായേലിൽ വരും നാശവും 99
നിന്നുടെ ചിത്തം ദുഃഖാസിഭേദനം:
സങ്കടമേറെമേവിക്കും നിശ്ചയം" 100
പുണ്യദീർഘദർശിനിയാം "അന്നായും"
"ഉണ്ണിതന്നുടെ കാലമിതെന്നും 101
ലോകനാഥനെഴുന്നള്ളിയെന്നും"
സാക്ഷിച്ചു ദേഹയായന്നേരം ചൊന്നു 102

കന്യകതാനമുണ്ണിയെയുംകൊണ്ടു
ധന്യനാം യൗസേപ്പുമവിടന്നു് 103
കാലം വൈകാതെപ്പോയി നസറസ്സിൽ
ബാലനെ പരിപാലിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ 104
അക്കാലമൊരു മാലാഖാ തൽക്ഷണം
"ഇക്കാലമിവിടെ പാർക്കരുതെന്നു" 105
മാർ യൗസേപ്പോടും കന്യക തന്നോടും
കാര്യകാരണമൊക്കെയും ചൊല്ലിനാൻ 106
"ബാലകവധം ഭാവിക്കുന്നു ചിലർ
കാലം വൈകാതെ പോകമെസ്റേനിൽ 107
വൈരികൾ വരവിന്നു സമയമായ്
വരുംമുമ്പെ നടകൊൾക വേഗത്തിൽ 108
ഒളിക്ക പരദേശത്തിൽ ബാലനെ
വെളിച്ചത്തുവരുവാൻ സമയമായ് 109
പിൻതിരിഞ്ഞിങ്ങു പോരുവാൻ കാലത്തിൽ
അറിവാനവിധി ഞാൻ വന്നറിയിക്കാം." 110
എന്ന ഇതുകേട്ടു യൗസേപ്പു മുമ്മായും
അന്നവിടന്നു വാങ്ങി മെസ്റേനിൽ 111
ഉണ്ണിയെപ്പരിപാലിച്ചിരുപേരും
പുണ്യവൃദ്ധിയാൽ വാണു ചിരകാലം 112
ഹെറോദേശപ്പോളുണ്ണിയെക്കാണാഞ്ഞു
ഏറെക്കോപിച്ചു ശങ്കിച്ചു കശ്മലൻ 113
മറ്റൊരു രാജനിങ്ങു വാഴ്കിൽ
തന്റെ രാജ്യം തനിക്കൊരു ബാധമായ് 114
ശത്രുവാരെന്നറിയായ്ക കാരണം
ചിന്തിച്ചിട്ടുപായത്തെ കണ്ടില്ല. 115
എങ്കിലാസമയത്തിൽ പിറന്നോരെ
കൈക്കൊല്ലണമെന്നു കല്പിച്ചവൻ 116
കൈക്കൊന്നിട്ടും ത്രിലോകനാഥനു
സങ്കടം ഭവിച്ചില്ലിവയൊട്ടുമേ 117
ഹെറോദേശതിന്നന്തരം ചീട്ടവാൻ
അറപ്പാംവണ്ണം പുഴുത്തുചത്തവൻ 118
വർത്തമാനമതൊക്കെയും മാലാഖാ
മാർ യൗസേപ്പിനു പ്രത്യക്ഷമാക്കിനാൻ 119
മെസ്റേനിൽനിന്നമ്മയും യൗസേപ്പും
നസ്രസുനാട്ടിൽവന്നു പാർക്കിനാൻ 120

പന്തീരാണ്ടു വയസ്സിൽ മിശിഹായും
ആനന്ദാശയുത്തമമായും യൗസേപ്പും 121
ചെന്നു പള്ളിയിൽ കമ്പിട്ടനന്തരം
അന്നാളലോകരിൽ താൻ മറഞ്ഞീടിനാൻ 122
കന്നനിരാലെ യൗസേപ്പുമമ്മയും
ഉണ്ണിയെത്തിരഞ്ഞെങ്ങും കാണാഞ്ഞു 123
കൂട്ടം തന്നിലും, വീട്ടിലും, നാട്ടിലും,
കാട്ടിലും തിരഞ്ഞെങ്ങുമേ കണ്ടില്ല 124
മൂന്നാം നാളമ്മ യൗസേപ്പും പള്ളിയിൽ
ചെന്നു പുത്രനെക്കണ്ടു തെളിഞ്ഞുടൻ 125
അന്നവിടത്തിൽ ശാസ്ത്രികളോടൊത്തു
ഉന്നതനായ ഉണ്ണിമിശിഹാ താൻ 126
ശാസ്ത്രയുക്തികൾ ചോദിച്ചും കേൾപ്പിച്ചും
ശാസ്ത്രികളൊക്കെ വിസ്മയം കൊൾകയും 127
അനന്തരം സുതസന്നിധിയമ്മയും
ചെന്നു ഭക്തിവിനയത്തോടെ ചൊന്നാൾ: 128
"എന്തിതിങ്ങനെ പുത്ര! നമ്മോടു നീ
എന്തനിഷ്ടം നമ്മിലെന്നു ചൊല്ലുക! 129
നിന്റെ താതനും ഞാനും സുതാപത്താൽ
നിന്നെയന്വേഷിച്ചുററം വലഞ്ഞിതു 130
നിന്നെക്കാണാഞ്ഞു നിശ്വാസപ്പെട്ടേറെ,
നിന്നെക്കണ്ടിപ്പോളാശ്വാസമായി നാം 131
എന്നമ്മ ബഹുസന്തോഷഭക്തിയാൽ.
ചൊന്നതുകേട്ടു പുത്രനരുൾചെയ്തു 32
സ്നിഗ്ദ്ധമനാമെൻ ജനകന്റെ കാര്യങ്ങൾ
സാധിപ്പാൻ വിധിയെന്നറിഞ്ഞില്ലയോ 133
തദ്ധാപ്പുള്ളവനെയന്വേഷിക്കേണമോ?
വ്യാധിയ്യാതുമുള്ളോർക്കും ഗ്രഹിപ്പാനായ് 134
മിശിഹായിതു ചൊന്നോരനന്തരം
സംശയം പോക്കി കൂടെയെഴുന്നള്ളി 135
അവരെ വഴിക്കൊത്തുകൂടവെ
ആവാസം ചെയ്തു നസ്രസ്സുപുരേ. 136

ആറാം പാഠം

— (•) —

യേശുവിന്റെ ജന്മസ്ഥാനം—നിരാഹാരനായി നാല്പതു ദിവസം വന

ത്തിൽ വസിക്കുന്നു. പിശാചിന്റെ പ്രലോഭനം-കാനായിലെ കല്യാണത്തിൽ വെച്ച് വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കുന്നു-ദേവാലയത്തിൽ കച്ചവടക്കാരെ ആട്ടിയോടിക്കുന്നു. ശമരിയാസ്ത്രീയുടെ മാനസാന്തരം പ്രഭുവിന്റെ മകന്റെ രോഗശമനം വരുത്തുന്നു-ഗ്ലീലായിൽ അനേകം രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു-പീററർ അന്ത്രയോസ് യാക്കോബ് യോഹന്നാൻ എന്നിവരെ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേർക്കുന്നു. പിശാചുക്കളെ ഓടിക്കുന്നു. തളർവാതരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. യാറുസിന്റെ പുത്രിക്കു പുനർജീവൻ നൽകുന്നു. രക്തസ്രാവമുള്ള സ്ത്രീക്കു സുഖം നൽകുന്നു. മററുപല അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളും നടത്തുന്നു.

ത്രിംശതി തിരുവയസ്സു ചെന്നപ്പോൾ
മിശിഹാ സ്വകർത്തവ്യമുടിപ്പാനും 1
സ്വാമി തന്റെ വരവറിയിപ്പാനും
സ്വാമിഭക്തൻ മഹാ മുനിശ്രേഷ്ഠനാം 2
യോഹന്നാൻ പുരോഗാമിയെ കല്പിച്ചു
മഹാ ഭക്തനയാൾ വന്നു ദൂതനായ് 3
അനുതാപാദാം പ്രായശ്ചിത്തം മാമ്മോദീസാ
അനുസ്ഥയായ് മുക്കി പലരെയുമായാൾ. 4
ഭക്തപ്രിയൻ മിശിഹായും മാമ്മോദീസാ
ഭക്തനാമിയ്യാളെ കയ്യാൽ മുങ്ങിനാൻ. 5
"ഇഷ്ടയോഗ്യ മൽപുത്രനിയാളെന്നും"
ഉച്ചത്തിലൊരു നാദം പ്രത്യക്ഷമായ് 6
സ്നേഹാലയനിയാളെന്നറിയിപ്പാൻ.
സ്നേഹറൂഹായിറങ്ങിയാളിന്മേൽ 7
അവിടെന്നു വനത്തിലെഴുന്നള്ളി
അവിടെപ്പാർത്തു നാല്പതുനാളു താൻ 8
ശിക്ഷയാംവണ്ണം ദേവധ്യാനം ചെയ്തു
ഭക്ഷ്യമൊന്നും രസിക്കാതെ നിഷ്ഠയാൽ 9
തല്ക്കാലമാഗതൻ പിശാചിൻ വ്യാജങ്ങളാം
ദൃക്കിൻ ഗോചരമായ പരീക്ഷകൾ 10
ക്ഷുത്താപത്താലിരിക്കാതെ നീയിപ്പോൾ
ക്ഷുത്തിന്നിഷ്ടയാം ഭക്ഷണസാധനം 11
കല്പിക്കദേവനെങ്കിൽ നീയിക്കല്ല്
അപ്പമാക്കീട്ടു തിന്നു ജീവിക്കടോ" 12
ഇപ്രകാരം പിശാചു പറഞ്ഞപ്പോൾ
തൽപരനന്നേരമരുളിച്ചെയ്തു: 13

"അപ്പത്താൽ മാത്രം മർത്യൻ ജീവിക്കില്ല
തൽപരന്റെ തിരുവുള്ളംകൊണ്ടത്രേ 14
പിന്നെ നാഥം വഹിച്ചു ദേവാലയ
ഉന്നതമാം ചുവരിൽ സ്ഥാപിച്ചവൻ 15
"ദേവൻ നീയെങ്കിൽ ചാട്ടുക തൽക്ഷണം
സേവകരാം മാലാഖാമാർ താങ്ങീടും" 16
പരീക്ഷാവാക്ക ചൊന്ന പിശാചോട്ട്
പരമദേവൻ താനരുളീടിനാൻ: 17
"കോവണിയിരിക്കനേരം ചാട്ടുവാൻ
അവകാശവുമില്ലൊരു തിട്ടതി 18
നിന്റെ നാഥനെ നീ പരീക്ഷിക്കേണ്ട"
നിന്റെ വാക്കിന്നെടുത്തു പൊട്ടത്തരം 19
മൂന്നാംവട്ടം പിശാചവൻ നാഥനെ
ഉന്നതാദ്രി മുകളിൽ നിവൃത്തീട്ട 20
അവധിഹീന സമ്പൽ സുഖങ്ങളെ
അവൻ മായാവ്യാജത്താല് കാട്ടിക്കൊണ്ട് 21
നാണംകെട്ട പിശാചവൻ ചൊല്ലിനാൻ
"കാണുന്ന വസ്തുവകയെയിനിക്കുള്ളു. 22
വീണുനീയെന്നെ കുമ്പിട്ടന്നാകിലോ
വേണമെങ്കിലിതെല്ലാം തരുവൻ ഞാൻ" 23
സർവ്വനിന്ദ പറഞ്ഞ പിശാചിനെ
സർവ്വമുഷ്കരനായകനാട്ടിനാൻ 24
"പോക; നീചൻ നീയെന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന്"
സകലേശ്വരകല്പന കേട്ടപ്പോൾ 25
ഭീതിപൂണ്ട പിശാചു വിറച്ചുടൻ
ഭീതിലോകംപോയി മറഞ്ഞവർ 26
ചിത്തനീതിയും വർജ്യങ്ങളെന്നതും
വൃത്തിയിൽക്കാട്ടി നൂക്കറിവാനായി 27
മർത്യരക്ഷകനായ മിശിഹാതാൻ
മർത്യർക്ക് ബോധമാവാൻ ശ്രമിച്ചു" 28
കർത്താവീശോയെ കണ്ടൊരുനാൾപിന്നെ
കീർത്തിയുള്ള യോഹന്നാനരചെയ്തു :- 29
"മർത്യദോഷങ്ങളാം നീക്കുവാൻ തമ്പുരാൻ
യാത്രയാക്കിയ ആട്ടിൻകുട്ടിയിതാ! 30
തമ്പുരാന്റെ പുത്രനിയാളെന്നു"
തമ്പുരാനന്നോടരുളിച്ചെയ്തിതു" 31

ഇയാളീലോക രക്ഷയ്ക്കു വന്നവൻ
ഇയ്യാളാൽ ദൈവത്തെ സമ്പൂർണ്ണവും 32
കിട്ടുവാൻ വഴിയുള്ളൂ" വെന്നിങ്ങനെ
പട്ടാങ്ങനാക്കി മാംദാനാ ചൊല്ലിനാൻ 33
യൂദായിൽനിന്നു മിശിഹാ ഗ്ലീലായിൽ,
തദനന്തരം പോയ് കല്യാണത്തിന്ന് 34
വിവാഹത്തിന്നു മുന്തിരിങ്ങനീര
സ്വവിസ്മയത്താൽ വെള്ളം കൊണ്ടാക്കിനാൻ 35
പെൺകെട്ടിന്നു പൂരം കൂട്ടിയിങ്ങനെ
തൻകരുണയ്ക്കടയാളം കാട്ടിനാൻ 36
അക്കാലം യൂദന്മാരായ മൂഢന്മാർ
വില്പും കൊള്ളുമൊരോതരം പള്ളിയിൽ 37
എന്നതുകൊണ്ടു കോപിച്ചു നാഥനും
നിന്ദചെയ്യുന്ന നീചവൃന്ദത്തിനെ 38
തിന്മയായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്കയാൽ
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു ദുഷ്കൃതം ശിക്ഷിച്ചു 39
പുണ്യവൃത്തിയിലാചാരയോഗ്യമാം
പുണ്യമായ സ്ഥലമെന്നരുളിനാൻ 40
ആ ദിക്കിൽ മുമ്പിൽ മാമ്മോദീസാമുക്കി
യൂദായിലതിനാജ്ഞയറിയിച്ചു 41
ശമ്രായിൽ പരസ്ത്രീയവൾക്കു ധർമ്മം
ദുർമ്മനമൊഴിവാനരുളിടിനാൻ 42
നല്ല സാധുതയുള്ള വചനത്താൽ
ചൊല്ലി ദൈവത്താവുമുൾപ്പിച്ചു 43
അവളുമുടൻ മിശിഹാ വന്നതും
സുവൃത്തികളതെല്ലാമറിയിച്ചു 44
നീളെ ചൊല്ലി നടത്തിയ ലോകരും
ഉള്ളിൽ വിശ്വാസംകൊണ്ടവർ വാക്കിനാൽ 45
പാർപ്പിച്ചു രണ്ടുനാളവർ നാഥനെ
ഒപ്പിച്ചു ദൈവന്യായമവരെത്താൻ 46
ഇത്തരമാംവണ്ണം നല്ലവചനത്താൽ
നിശ്ചയിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു വേദാർത്ഥം. 47
പണ്ടു കേളാത്ത വാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ
കൊണ്ടാടി സ്തുതിച്ചാരവർ നാഥനെ 48
പിന്നക്കമെന്നിയെ മനോമോദത്താൽ
ഉണ്ണതിന്നായുറപ്പിച്ചു മാനസം 49

ഗ്ലീലാനാട്ടിന്നവിടെന്നെഴുന്നള്ളി
ഗ്ലീലാക്കാരമൊരാശ്ചര്യം പുരെ 50
ചെയ്തു വിസ്മയംകണ്ടു വിശ്വാസത്താൽ
സന്തോഷത്തോടു കൈക്കൊണ്ടു സ്വാമിയെ 51
നാട്ടുവാഴിയൊരുത്തൻ മകനുടെ
കേടുപോക്കുവാൻ കൂടവെ പോരണം 52
എന്നപേക്ഷിച്ചു വൈഷമ്യം കേൾപ്പിച്ചു.
അന്നേരം സകലേശനരുൾചെയ്തു:- 53
"എങ്കിൽ നിൻമകനിപ്പോൾ സുഖംവന്നു"
സങ്കടമൊഴിഞ്ഞെന്നരച്ചു പ്രഭു 54
പൊറുത്തെന്നരുളിച്ചെയ്തനേരത്തു
പൊറുതിയങ്ങുവന്നു പ്രഭുസുതന് 55
സങ്കടമെല്ലാം തീർന്നു സുഖംവന്നു
തങ്കൽ വിസ്മയം പൂണ്ടു തെളിഞ്ഞവൻ 56
ഗ്ലീലായിൽ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചു നാഥൻ
നല്ല നേർവഴി സേവിക്കണമെന്നും, 57
തന്നെ വിശ്വസിച്ചീടണമെന്നതും
അന്നാലോകരോടൊക്കെ പ്രസംഗിച്ചു 58
എന്നെല്ലാദിക്കിലുള്ള നരാമയം
അന്നുതാൻ തീരവാക്കാലൊഴിച്ചു താൻ 59
കേപ്പാതന്നെയുമന്ത്രയോസിനെയും
ചിൽ പുത്രൻ യാക്കോ, യോഹന്നാനെയും 60
കൂട്ടരാക്കി അരുൾചെയ്തു വേദത്തിൽ
കൂട്ടത്തിന്നുടെ ശിഷ്യരാക്കീടിനാൻ 61
ചൈത്താൻ ക്ലേശം പൊറുപ്പിച്ചു തമ്പുരാൻ
ചെയ്തു വിസ്മയം പ്രത്യക്ഷം കേട്ടവൻ 62
ശതപതിക്കധിപനായുള്ളവൻ
ചിത്തദാഹത്താൽ വന്നടനപ്രഭു 63
സന്നിപാതത്താൽ വലഞ്ഞ ഭൃത്യനു
താനാരോഗ്യം കൊടുപ്പാനപേക്ഷിച്ചു 64
കൂടെപ്പോരാമെന്നപ്പോൾ മിശിഹായും
കേട്ടു ഭക്തനുണർത്തിച്ചു തൽക്ഷണം 65
"കൂടെപ്പോരുന്ന മതിയാമെന്നില്ലല്ലോ
കേടുപോവാൻ കല്പിച്ചാൽ മതിതാനും 66
ഭാഗ്യനാഥനാം നീയെഴുന്നെള്ളുവാൻ
യോഗ്യമില്ലെനിക്കുമെൻ വീട്ടിനും" 67

ചിന്തയുമവൻ ഭക്തിയും കണ്ടുതാൻ
സന്തോഷിച്ചവന്റെ വിശ്വാസത്തിനാൽ 68
"പോക നിന്റെ വിശ്വാസമതുപോലെ
ആകട്ടെ നന്മചെയ്തു കേട്ടം തീർത്തു 69
കപ്പൽകേറി ശിഷ്യരുമായോടുമ്പോൾ
കോപിച്ചു കടലോളവും വായുവാൽ 70
ശിഷ്യർപേടിച്ചു രക്ഷയപേക്ഷിച്ചു
തൽക്ഷണം കടൽക്കോപമടക്കി താൻ 71
രക്ഷാനാഥൻ മിശിഹാടെ വാക്കിനാൽ
അക്ഷോഭ്യം പോലടങ്ങി കടലപ്പോൾ 72
വിസ്മയംപൂണ്ടു വാഹനലോകരും
വിശ്വനാഥൻ കരക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ 73
പിശാചുക്കളാൽ പീഡിതരെ കണ്ടു
പിശാചുക്കളും തന്നോടപേക്ഷിച്ചു 74
"തമ്പുരാന്റെ പുത്രൻ മിശിഹായെ നീ
വൻപാ ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കല്ലെയെന്ന്" 75
ഇങ്ങനെ പിശാചുക്കൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ
'വാങ്ങുവിനെന്നവരോടരുൾചെയ്തു 76
കല്പനയതുകേട്ടു പിശാചുക്കൾ
തല്പരനോടപേക്ഷിച്ചു ചൊല്ലിനാർ 77
"നിന്നുകൂടാ മനുഷ്യരിലെങ്കിലോ
പന്നിക്കൂട്ടത്തിൽ പോകാൻ കല്പിക്കണം" 78
പോകയെന്നനുവാദം കൊടുത്തപ്പോൾ
പുക്കുപന്നിയശേഷവും കൊന്നുടൻ 79
പോർക്കിപ്പാലവരോടിവന്നക്ഷണം
പോർക്കശേഷം നശിച്ചെന്നു ചൊല്ലിനാർ, 80
എന്നാൽ നായകൻ മുൻപേയറിഞ്ഞത്രെ
അന്നവർക്കനുവാദം കൊടുത്തതു് 81
മാനുഷരോടും വസ്തു സമ്പത്തോടും
ദീനരായ പിശാചു ഗണങ്ങൾക്ക് 82
പൈശൂന്യമവർക്കെന്നറിയിപ്പാൻ
മിശിഹായനുവാദം കൊടുത്തതു് 83
അപ്പുരിയതിൽ പാർത്തിരിക്കും വിധൌ
ആൾപ്പെരുപ്പത്താൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ 84
സർവ്വാംഗം വാതമുള്ള വ്യാധികനെ
പര്യങ്കത്തിന്മേൽ വച്ചുകൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ 85

തൻ തിരുമുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നീടുവാൻ
ചിന്തിച്ചാവതില്ലാഞ്ഞപ്പുരപ്പുറം കൊണ്ട്" 86
എന്നാൽ മേൽപ്പുര നീക്കിത്തിരുമുമ്പിൽ
അന്നാരോഗിയെ വെച്ചപേക്ഷിച്ചവർ 87
ആത്മദോഷത്താൽ വന്ന രോഗമിത്
ആത്മനാഥൻ പൊറുത്തെന്നരുൾചെയ്തു 88
രക്ഷിതാവിന്റെ കല്പന കേട്ടപ്പോൾ
രക്ഷവന്നു നടന്നിതു രോഗിയും 89
ആരിയാളെന്നു ചിന്തിച്ചു ലോകരും
ദുരിതങ്ങളെ തമ്പുരാനെന്നിയേ 90
പോക്കുവാനാർക്കും മുഷ്കരമില്ലല്ലോ!
പോക്കി രക്ഷവരുത്തിയതുള്ളതും 91
അപ്പോൾ സർവ്വേശനീയാളാകുന്നിതോ!
ഇപ്പടി വിചാരിക്കുന്നു ലോകരും 92
അപ്പോൾവന്നയിറോസെന്ന വൻപനും
തൻപുത്രിയുടെ സങ്കടം പോക്കുവാൻ 93
കൂടെപ്പോരണേ മതിയാമെന്നറവും
ആദരവോടെയപേക്ഷിച്ചു നായകൻ 94
പോകുന്നനേരത്തൊരു സ്ത്രീയുടനുടൻ
രക്തസ്രാവം നില്ലുമെന്നുറത്താൽ 95
ത്രാതാവിന്റെ കുപ്പായം തൊട്ടവൾ
ത്രാതാവന്നേരം കല്പിച്ചു വിസ്മയം 96
"ആരെന്നെ തൊട്ടതെന്നു ചോദിച്ചുടൻ,"
ആയതു കേട്ടാറെ ലോകരുണർത്തിച്ചു 97
"എല്ലാരും ചുറ്റിയെഴുന്നുള്ളും വിധൗ
പലരും തിരുമേനിമേൽ തൊട്ടല്ലോ" 98
അന്നേരമരുൾചെയ്തിതു തമ്പുരാൻ
"എന്നെ തൊട്ടതു ചോദിപ്പാൻ കാരണം 99
എന്നിൽനിന്നു ഗുണം പുറപ്പെട്ടിതു
എന്നതുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു ഞാനിപ്പോൾ 100
പിന്നെയുമരുളിച്ചെയ്തു തമ്പുരാൻ
"എന്നെത്തൊട്ടവരാരെന്നു ചൊല്ലുവിൻ" 101
പേടിച്ചു വീണു കമ്പിട്ടു സ്ത്രീയവൾ
പേടിപോക്കി മിശിഹായരുൾചെയ്തു:- 102
"നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെപ്പൊറുപ്പിച്ചു
നിന്റെ രോഗമൊഴിഞ്ഞു നീ പോയാലും" 103

അപ്പോൾ വൻപൻെറ പുത്രി മരിച്ചെന്നു
കേൾപ്പിച്ചാളുകളോടീശന്നക്ഷണം 104
ഏറ്റെപ്പീഡിതനോടരുൾചെയ്തു താൻ
"തേറികൊൾക നിൻ പുത്രി ജീവിച്ചീടും 105
എന്നരുൾചെയ്താവീട്ടിലെഴുന്നള്ളി
ചെന്നുതാൻ കൈപിടിച്ചരുളി ചെയ്തു 106
"എഴുന്നേല്ക്ക പെണ്ണേ"യപ്പോൾ ബാലയും.
എഴുന്നേറ്റു ജീവിച്ചു സുഖത്തോടും 107
ഇപ്രകാരത്തിൽ സർവേശസുതനാം
സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു സംഖ്യാവിനാ 108
അന്ധന്മാർക്കു വെളിവു കൊടുത്തതും,
വ്യാധിശാന്തിയെ വാക്കിനാൽ ചെയ്തതും 109
ചൈത്താന്മാരെ താൻ കല്പന കേൾപ്പിച്ചു,
ചത്തോരെയൊരു വാക്കാലുയർപ്പിച്ചു 110
അതിനാൽ സകലേശ്വരൻ താനെന്നു
മർത്യർക്കു ബോധമാവാൻ കല്പിച്ചിതു 111
ബോധിപ്പിപ്പാൻ താനാഗ്രഹിക്കുന്നിതു
ബുദ്ധിയിൽ കൊൾവാൻ വേല മഹാപണി 112
മാനുഷരറിയേണ്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ
മനസ്സാശയുള്ളോരു ചുരുക്കമേ 113
അതീന്ദ്രിയങ്ങൾ ബോധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
അത്യന്തം വിഷമം നരദൃഷ്ടിയിൽ 114
നിർവ്വികല്പനും സർവ്വശക്തനും താൻ
സർവ്വജ്ഞാനനിധിയാം ഗുരുവും താൻ 115
ശുദ്ധമാനസ ശക്തിയാൽ നൽകുകിൽ
ശ്രേഷ്ഠശാസ്ത്രമുറച്ചീടും ചേതസി 116
അതുകൊണ്ടു താനാരെന്നതാദിയിൽ
പ്രത്യക്ഷമാക്കിയരുളി സംശയം 117

ഏഴാം പാദം

— (*) —

ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണം പന്ത്രണ്ടാകുന്നു- അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

തൻവാക്കിലൂനമില്ലാത്ത തമ്പുരാൻ
സർവ്വത്തെയറിയുന്ന സർവ്വേശ്വരൻ

പൂർവ്വം ഈശോ ശ്ലീഹാ ജനങ്ങളെ
വരിച്ചു വേദസാരമരുളിച്ചെയ്തു. 2
അത്യാഗ്രഹമില്ലാത്തോർക്ക് ഭാഗ്യമേ!
സ്വർല്ലോകരാജ്യമവർക്കാമനന്തരം 3
സാധുക്കൾക്കു ഭാഗ്യമവർകളുടെ
ബുദ്ധി സന്തോഷം പൂണ്ടിരിക്കും സദാ 4
ഖേദം ചെയ്തുകൊണ്ടു ദുഃഖിപ്പോർക്ക്
തുഷ്ടിവന്നീടും ഭാഗ്യമവർക്കഹോ 5
പുണ്യത്തിന്നാഗ്രഹമുള്ളോർകൾക്ക
പൂർണ്ണതവരും നിത്യസമ്മാനവും 6
കാരുണ്യംകിട്ടും കരുണയുള്ളോർക്കും
അന്തർമലമുള്ളോർ ദൈവത്തെ കണ്ടിടും 7
നിരപ്പുശീലമുള്ളോർക്ക് ഭാഗ്യമേ
സർവ്വേശൻ പുത്രരെന്നു വിളിച്ചീടും 8
ന്യായത്തെപ്രതി കഷ്ടമേൽക്കുന്നോർക്കഹോ
ആയതിൻഫലം, മോക്ഷരാജ്യലാഭം. 9
സാമർത്ഥ്യമുള്ളോർക്കുള്ളോനിർഭാഗ്യമേ
ഭൂമിതന്നിലനുഭവമുള്ള 10
ഇവിടെ പരിപൂർണ്ണമുള്ളോർക്കയ്യോ!
അവർ മേലിൽ വിശക്കുമനന്തരം. 11
ഭൂമിതന്നിൽ സന്തോഷമുള്ളോർകൾക്ക്
പിന്നെ ഖേദവും കണ്ണുനീരും വരും 12
ധാത്രിയിൽ സ്തുതിയുള്ളവരൊക്കെയും
ഉത്തമലോകെ നിന്ദിതരായ് വരും. 13
സർവ്വനാഥനെ സർവ്വകാലത്തിലും
സർവ്വാത്മാവാലും സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളണം 14
ബാവായെന്നും തൻപുത്രൻ താനെന്നും
സർവ്വനാഥൻ റൂഹായെന്നിങ്ങനെ 15
ദൈവൈകത്വത്തിലീമൂവരെന്നും
നിശ്ചിക്ക്യ വിശ്വാസമായിടണം. 16
തൻനാമത്തിൽ മാമ്മോദീസാ മുങ്ങണം.
എന്നെ മർത്ത്യന മോക്ഷം കിട്ടിക്കൂട 17
കുർബ്ബാനയും ക്രൂദാശയശേഷവും
കുറ്റംവരാതെ കൈക്കൊള്ളണമഹോ 18
ദൈവികത്വമില്ലാത്ത മറ്റൊന്നിനെ
ദൈവഭക്തിയാൽ സേവിച്ചിടുകില്ലാ 19

ചോദിപ്പാൻ ഞാനവരോടു നിശ്ചയം
ആ ദോഷത്തിന്റെ നരകമുത്തരം 20
എനിക്കുള്ളസ്തുതി മറ്റൊരുത്തന്
ദാനം ചെയ്കിലെനിക്കതു വൈരമാം 21
ഒന്നീശനാക്കുമേല സാദ്ധ്യമല്ല
പ്രണയത്തിന്നന്തരമായ്‌വരാം 22
ഞാൻ വിളിച്ചാൽ മടിയുള്ള ദർശനം
എന്റെ വേഷവും യോഗ്യമല്ല 23
എന്നെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരുത്തനെ
നിന്നെയെങ്കിലും സ്നേഹിക്കിൽ മോഹമാം 24
എല്ലാമെന്നെ പ്രതിയുപേക്ഷിക്കിലോ
നല്ല ശിഷ്യനവനിൽത്തെളിയും ഞാൻ. 25
ഏകനാഥനാമുള്ളവന്നെ ബുദ്ധിയാൽ
തൻ കല്പനകളെ കേൾക്കണം കേവലം 26
ആ നാഥനോടെ ശിക്ഷ പേടിക്കണം
അന്യരാൽ ഉണ്ടുപ്രസാദമാക്കണം 27
മാനുഷർ തമ്മിൽ കൂടപ്പിറന്നോരെ
എന്നപോൽ പ്രിയം ചിന്ത ധരിക്കണം 28
നിനക്ക വേണമെന്നിച്ഛിക്കുന്നതു
മാനുഷർ ശേഷത്തോടു നീ ചെയ്യണം 29
ന്യായമല്ലാത്ത ക്രിയ നിനച്ചീല,
രാജകല്പന സമ്മതിച്ചീടേണം. 30
പിതാക്കന്മാരെ സ്നേഹമുണ്ടാകണം.
ചേതസ്സാപാപവും വരുത്തൊല്ല, 31
കൊല്ലുകതുകൊണ്ടു തന്നെ പോരാ
ചൊൽക്കൊണ്ടുമതു പാപമാം ദോഷമാം. 32
ചിത്തത്തിങ്കലും വൈരമൊഴിക്കണം
ശത്രുഭാവങ്ങളൊക്കെയും നീക്കണം 33
ഇഷ്ടന്മാരെ പ്രിയമുണ്ടായാൽ പോരാ
ദോഷമുള്ളോരെ സ്നേഹമുണ്ടാകണം 34
പൊറുക്ക പരാകൃതം · ിന്നതെ
കർമ്മപാപം പൊറുത്തിടുമപ്പനും 3
പൊറുക്കാഞ്ഞീടിലോ സത്യമറിഞ്ഞിരി
പൊറുതി നിനക്കെന്നു മമ്പായ്‌വരാ 36
കവിളിലടികൊണ്ടിട്ടു പിന്നെയും
കവിളം നീയടിച്ചിടുവാൻ കാട്ടുകിൽ 37

ആയതെത്രയുമിമ്പമെനിക്കാകും.
പ്രിയനൊട്ടു ഞാൻ സമ്മാനം നല്കുവൻ 38
പകരം ഭ്രമിക്കേണ്ട നീ ഭൂമിയിൽ,
പകരത്തെ ഞാൻ കല്പിക്കും നീതിമാൻ 39
അന്യദൃഷ്ടിക്കാചാരമതതെന്നല്ലോ!
മാനാപത്താലുമാഗ്രഹം ദോഷമാം 40
മോഹചിന്ത വിഷമെന്നറിക നീ
മോഹാനന്ദാശകളുകാരണം 41
കുറ്റം നിന്നിൽ നീ പോക്കുവാനോക്കണം.
മറ്റൊരുത്തർക്കും കുറ്റം വിധിക്കല്ല 42
കുറ്റം കാൺകിലോ സ്നേഹത്താൽ നീയതു്
മാറുവാൻ വേലചെയ്തുകൊണ്ടീടണം 43
ദോഷംപൂണ്ടു ഭ്രമിക്കിലോ നിർണ്ണയം
ശേഷിക്കും കുറ്റം നിനക്കു നാശവും 44
അന്യരെ ബഹുമാനിച്ചുകൊള്ളണം
നിന്ദിച്ചീടുകിൽ പകരം വീട്ടുവാൻ 45
അന്യദോഷത്തിന്നാരോപം ചെയ്കിലോ
നിനക്കു ദോഷം സംഖ്യാവിനായറി 46
നിന്നാളും ദൃഷ്ടാന്തമില്ലെന്നതു്
മനസ്സിലാക്കിയിരിക്ക സന്തതം 47
പരാതിയതയും പരാതിയാക്ഷേപവും
ധരിച്ചീടല്ല ചിന്തമനസ്സിനാൽ 48
ഒന്നിനാൽ ക്ഷയമില്ലാത്ത സന്നിധി
ധന്യലാഭമിച്ഛിക്ക നീ സന്തതം 49
സ്വാമി സ്വാമിയെന്ന വിളിച്ചാൽപാദാ
നന്ദിചെയ്കില സമ്മതമായ്‌വരു 50
എന്നോട്ടുകൂടെ വാഴേണമെങ്കിലോ
എൻപ്രമാണങ്ങൾ മാനിച്ചു കാക്കണം 51
കേട്ടില്ലെങ്കിലോ വൃത്തിഫലം വരാ
അഭിമാനമില്ലാത്ത പണിയിതു്, 52
എല്ലാവസ്തുക്കൾക്കീശൻ ഞാനെന്നുടെ
കല്പനയ്ക്കൊത്ത വിശ്വവർത്തിയാൽ 53
ഉത്തരമതിന്നെന്നറിയണം
അത്യല്പം മറന്നീടുകയില്ല ഞാൻ 54
മോഹത്താൽ പിഴയുള്ള മോക്ഷത്തിന്നു്
ദേഹം കൂടവേ ഭക്ഷിക്കും നിർണ്ണയം 55

ചത്തുപോകമെന്നോർക്കേണ്ട നീ ബലാൽ
ചത്തവർകളെ ജീവിപ്പിച്ചീടും ഞാൻ 56
നല്ലോർദേഹത്തിൽ സ്തുതിയുള്ളോരായ് വരും
അല്ലൽവന്നീടും ദുഷ്ടജനങ്ങൾക്ക് 57
ചോദിച്ചീടും ഞാൻ സർവ്വജനത്തോടും
ചോദിക്കും നാളിൽ ഭയമുള്ളോരായ് വരും 58
എന്നെ സമ്മതമില്ലാത്ത ദുർജ്ജനം
ഞാനാരെന്നറിഞ്ഞീടുമെല്ലാവരും 59
ഇന്നാനന്ദിച്ചവരും ഞാൻ മേഘത്തിൽ
എന്നുടെ മുമ്പിലാകെ വരുത്തും ഞാൻ 60
അന്യർ സേവിച്ച ദേവന്മാരെന്നും
ഞാനാരെന്നും കണ്ടെന്ന മൂഢന്മാരും 61
സൽകൃത്യം നിന്ദിച്ചീട്ടപ്പോൾ ധാത്രിയിൽ
ദുഷ്കൃത്യം ചെയ്ത പാപികളെല്ലാവരും 62
ഞങ്ങളെ മലകളടക്കീടുവിൻ!
ഞങ്ങളെ ധര വിഴുങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ 63
എന്നപേക്ഷിച്ചു പീഡിക്കും ദുർജ്ജനം
എന്നൊടുള്ളൊരു ലോകഭയത്തിനാൽ 64
ദേവസന്നിധി ദീപ്തിക്കൊപ്പമില്ല
ദീവഹങ്ങളിൽ സംഭ്രമരായുള്ള് 65
ദുസ്തൃഗന്ധിയതിലതി സഹ്യമാം
ഭാഗ്യഹീനരല്ലോ ഞങ്ങളെന്നവർ 66
സുകൃതത്തോട് നടന്നവർ തദാ
ആകമാനുതെളിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കും 67
സൂര്യൻ പോലെ ശോഭിക്കും മനോഹരം
ഭയവും നാശവുമില്ലവർക്കെന്നും 68
അനന്തസ്സുഖത്തിലതിലംഘനാൽ
ആനന്ദിച്ചീടും കാരുണ്യനിലനറവും 69
ആമോദത്തിന്നൊടുക്കമില്ലന്തമേ
സ്വാമിയോടൊരുമിച്ചവർ തോഷിക്കും 70
വൻപരെങ്കിലും ദീനരായീടിലും
തമ്പുരാൻ മുമ്പിലൊക്കെയെല്ലാവരും 71
നല്ല വൃത്തിയാൽ ഭാഗ്യലാഭംവരും
അല്ലാതൊന്നിനാലും പകരം വരാ 72
ഭിന്നമാക്കെന്നെപ്രതി വർജ്ജിക്കിൽ
അർത്ഥം ഞാനപ്പോൾ നിർലോഭം നൽകുവൻ 73

ജീവിതകാലമെന്നോർപ്പെടിക്കണം
ഭാവികാലത്തിലെന്ന സുഖംവരു. 74
സംശയവസ്തു ബുദ്ധിമാനമല്ല;
അക്ഷയാനന്ദമേകം മാന്യമഹോ 75
അതുകൂട്ടുവാനെന്തു ശ്രമിക്കുന്നു?
കൃത്യവത്സരമൊപ്പം തൽഫലമെന്തുചൊൽ 76
നിന്റെ ദേഹം നീയേറെ സ്നേഹിക്കിലോ
നിന്റെ സ്നേഹത്താൽ നാശം നിനക്കു് 77
ഇന്ദ്രിയത്തിൻ സൌഖ്യം വരുത്തുകിൽ
പിന്നെ ഖേദിപ്പാനാകമില്ല ശ്രമം 78
മോഹാഗ്രഹിച്ചീടേണ്ട നീ ബലാൽ
മോഹിസൌഖ്യത്താൽ കുടെയുണ്ടാമതു് 79
ഇഷ്ടങ്ങളൊക്കെയും സമ്മതിച്ചീടല്ല
നിശ്ചയമാശനാശം വരുത്തുമേ 80
ദേഹം ശത്രുവെന്നോർത്തു നടക്ക നീ
മോഹക്ഷയത്തിനായുണ്ടായ്‌വരും 81
ശുദ്ധിയില്ലുള്ളതാകെ ലഭിക്കിലും
ആത്മനാശം വന്നാൽ ഫലമെന്തു ചൊൽ 82
ഏതു കാരമാവേണം നിത്യാത്മാവെന്നും
ഏകകാര്യം തൽക്കാര്യവിചാരവും 83
ആത്മരക്ഷയാൽ രക്ഷ സകലവും
ആത്മനാശത്താൽ നാശങ്ങളൊക്കെയും 84
ഇവ സംശയം ചിത്തത്തിലോർത്തു നീ
താല്പരമാവിനയേവേണ്ടി ശ്രമിക്കഹോ 85
സർവ്വമായ മോഹാചരത്തിനാൽ
അറചരമെന്ന ബോധിക്ക ബുദ്ധിമാർ 86
അക്ഷയമായ മോക്ഷനന്ദം
തൽക്ഷയമില്ലെന്ന ധരിക്ക നീ 87
ഞാൻ നടക്കുന്ന മാർഗ്ഗേ നടക്ക നീ
അനേകകാലമാഴിഞ്ഞിട്ടമെപ്പൊഴും 88
ദുഃഖങ്ങളെ ഞാൻ സഹിച്ചീടുന്ന
നീ സഹിപ്പാനെന്നോടു പഠിക്കണമേ 89
എന്നോടുകൂടെ ക്ഷമയിലുറ്റീക്ക നീ
എന്നാലെന്ന സ്നേഹമെന്ന സമ്മതം 90
ദുഃഖത്താൽ ഭുവനാന്തര സന്തതം
സുഖലാഭമെൻക്ഷമയാൽ കാൺക നീ 91

അല്പകാലമീ ഭൂമിയിൽ വാഴും നീ
സ്വല്പപാപങ്ങളാൽ സുഭാഗ്യമഭാഗ്യവും 92
അനന്തഭാഗ്യം സദ്ഗുണവൃത്തിയാൽ
അനന്തനാശം ദുഷ്ടകർമ്മത്തിനും 93
സൽകാര്യംപ്രതി ക്ലേശിക്ക വേഗത്തിൽ
അകാര്യമെല്ലാം നിസ്സാരമാർക്ക നീ 94
ദുർബോധംകൊണ്ടു ദോഷത്തിൽ വീണു നീ
സൽബോധംകൊണ്ടു പിന്നെ പിഴയ്ക്കല്ലേ 95
ചെയ്തദോഷമറച്ചെന്നെ സേവിക്ക
പുത്രതാതൻ ഞാൻ നിന്നെക്കളയുമോ 96
ഭാരം നിങ്ങൾക്കെന്നൻപക്കൽ വന്നാലും
തൃപ്തിതീർത്തു ഞാൻ തണുപ്പു നല്കുവൻ, 97
ഭാരം കല്പിച്ചതൊന്നു പേടിക്കല്ല
കാരുണ്യത്തോടു ഞാൻ തുണയുണ്ടല്ലോ 98
ഇത്തരമുപദേശമതാം ചെയ്തു
തൽ ജ്ഞാനമുദിപ്പിച്ചു ഭൂമിയിൽ. 99

എട്ടാം പാദം

- (•) —

മറിയം മദ്ദലേനക്കു പാപവിമോചനം നൽകുന്നു - അഞ്ചപ്പംകൊണ്ടു് അയ്യായിരം ആളുകൾക്കു് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നു. അവിടുത്തെ രാജാവാക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. സമുദ്രത്തിന്റെ ഓളങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഏഴപ്പംകൊണ്ടു നാലായിരം ആളുകൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകുന്നു. പത്രോസിന്റെ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം-അദ്ദേഹത്തിനു അധികാരം കൊടുക്കുന്നു. കുരിശുമരണത്തെപ്പറ്റി പ്രവചിക്കുന്നു. താബോർമലമുകളിൽ വെച്ചുണ്ടായ ദിവ്യദർശനം-പിറവിക്കുരുടനു കാഴ്ച നൽകുന്നു. അവനെ സിനഗോഗിൽനിന്നു പുറത്താക്കുന്നു. ശാബത്താചരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സംവാദം-അവിടുത്തെ വധിക്കുവാനുള്ള ഗൂഢാലോചന-

അങ്ങനെ ദയയോടു സർവ്വേശ്വരൻ
ഞങ്ങളെപ്രതി ക്ലേശിച്ചീടും വിധൌ 1
പ്രീശന്മാരിലൊരുത്തൻ വന്നകാലം
മിശിഹായെ വിളിച്ചു വിരുന്നിനു് 2
ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞീടുന്ന ശാലയിൽ
തൽക്ഷണമൊരു സ്ത്രീവന്നു കമ്പിട്ടു- 3

പിന്നെ തൃക്കാല്ക്കു മുത്തി ഭക്തിയോടെ
കണ്ണുനീർകൊണ്ടു കഴുകി കാലിണ, 4
കണ്ടവരുടൻ തൽകൃതം നിന്ദിച്ചു
തൊട്ടപോയതു മറച്ചു മാനസേ, 5
സൎവ്വജ്ഞനിവനെന്നു വരികിലൊ
ഇവളാരെന്നറിഞ്ഞീടും നിർണ്ണയം. 6
ദുഷ്ടസ്ത്രീയിവളാം സൎവ്വലോകത്തിലും
ദോഷകാരണമെന്നു തന്മോളെ 7
ഇവളെയധികമറപ്പാൻ വിധി
ഇവണ്ണമടുപ്പിക്കുന്നതെന്തിനവൻ. 8
ഇപ്പടിയുള്ളിൽ ചിന്തിച്ചതൊക്കെയും
തമ്പുരാൻ കണ്ടു ചൊല്ലോടരുളിച്ചെയ്തു 9
ഒരു വൻമുതലാളിയുടെ പണം
ഇരുവർക്കു കടമാകപ്പെട്ടിതു. 10
ഒരുത്തൻ പണമഞ്ഞൂറു കൊണ്ടവൻ
മററവൻ പണമമ്പതു കൊണ്ടവൻ. 11
വീട്ടുവാനിരുവർക്കും വകയില്ല,
കെട്ടിളച്ചുടയോനിരുവരോടും. 12
ആർക്കതിലേറെ സ്നേഹമുടയോനെന്നു
ഓർക്ക ചിന്തിച്ചു ചൊൽക നീയുത്തരം 13
"ആരോടു മുതലേറെയിളച്ചാൻ
അവനോടേറെ സ്നേഹിപ്പാനവകാശം." 14
എന്നതുകേട്ടു നാഥനരുളിച്ചെയ്തു:-
"നന്നു നീ ചൊന്നപോലെയിവളെന്നെ 15
ഏറെ സ്നേഹിച്ചപേക്ഷിച്ചുകാരണം
ഏറെ ദോഷം പൊറുത്തവളോടു ഞാൻ." 16
പിന്നെ നാഥനവളോടരുളിച്ചെയ്തു:-
"നിന്നുടെ ദോഷമെല്ലാം പൊറുത്തു ഞാൻ" 17
തൃക്കാൽ തൊട്ടവൾ നൽവഴി ബോധിച്ചു
സുകൃതത്തോടു നടന്നു സന്തതം. 18
മറിയം മഗ്ദലേനത്തായവളിൽ താൻ
തിരുവുള്ളം കുറയാതെ വർദ്ധിച്ചു. 19
ലോകാർത്ഥം ലോകനായകനാം ഗുരു
ലോകരെ പഠിപ്പിച്ചോരു കാലത്തിൽ 20
ആരണ്യം തന്നിൽകൂടിയെല്ലാവരും
നാരിബാലരും കൂടാതൈയ്യായിരം. 21

വൈകിന്നേരവും ഭക്ഷിച്ചില്ലാതമ്മേ,
ഏകനാഥൻ മിശിഹാ ദയയോടെ, 22
അന്നുകൂടിയുള്ള ലോകരെല്ലാരെയും
ഇരുത്തി പച്ചപ്പുല്ലാം വാസത്തിൽ 23
അപ്പമഞ്ചും വറുത്തമീൻ രണ്ടിനാൽ
അയ്യായിരംലോകർക്കൊക്കെ നിറച്ചുതാൻ 24
പരിപൂർണ്ണം വരുത്തിയെല്ലാവർക്കും
പരൻ നാഥൻ മിശിഹായും വിസ്മയം 25
ശേഷിച്ചിരുന്നു കൊട്ടപന്ത്രണ്ടും
ശേഷം ചിന്തിച്ചു കൂടിയലോകരും:- 26
ഈശോനാഥനെ രാജാവാക്കീടുവാൻ
ആശ ലോകർക്കിരുന്നു മിശിഹാ താൻ 27
രക്ഷകനെന്ന ഭക്തികൊണ്ടല്ലത്രെ
ഭക്ഷണരുചി ലാഭമാർത്തിട്ടത്രെ 28
ദിവ്യാ സഹിനന്മാരെയകറ്റുവാൻ
വിശ്വനായകൻ കല്പിച്ചുപായമായ് 29
കടല്ക്കരയിലയച്ചു ശിഷ്യരെ
അടവിതന്നിൽ താനുമൊഴിഞ്ഞുപോയ് 30
ശിഷ്യർ തോണിയിൽ പോകുന്നനേരത്തു
തൽക്ഷണം കടൽ കോപിച്ചനേകവും 31
ഓളമേറിയലറുന്ന വായുവാൽ
തള്ളിത്തോണിയെ മുക്കിത്തുടങ്ങീതു് 32
അന്നേരം കടലോളത്തിൽ നടന്നു
വന്നൊരു മർത്ത്യദേഹം പ്രത്യക്ഷമായ് 33
പേടിപൂണ്ടു കരഞ്ഞു ശിഷ്യരും
പേടിപോക്കി മിശിഹായരുൾചെയ്തു:- 34
"ഭയം നീക്കുവാൻ വന്നതു ഞാൻ തന്നെ"
ഉൾക്കനിവോടു കല്പന കേട്ടപ്പോൾ 35
ഉടനെ കേപ്പാ താനുണർത്തീടിനാൻ:-
"ഉടയോൻ നീ യീവന്നവനെങ്കിലോ 36
കടൽമീതെന്നെ വരുത്തിക്കൊള്ളുക"
കടൽ ഭൂ സകലേശനവനോടു്:- 37
"വന്നുകൊൾകെ"ന്നു താൻ തിരുവാക്കിനാൽ
ചെന്നു കേപ്പാ കല്ലിൻമീതെയെന്നപോൽ 38
അക്കാലം കടൽ കോപിച്ചു കേപ്പായും
ശങ്കിച്ചു രക്ഷയപേക്ഷിച്ചീടിനാൻ. 39

മിശിഹാ തൃക്കൈ നീട്ടിപ്പിടിച്ചുടൻ
"വിശ്വാസാല്പാ നീയെന്തു പകച്ചതു"" 40
എന്ന കാററമതാംചെയ്തു തോണിയിൽ
താനും കൂടെയെഴുന്നള്ളിയക്കരെ 41
പുക്കവിടെ വസിച്ചോരനന്തരം
അക്കലത്തോട് മാർഗ്ഗമറിയിച്ചു. 42
അവിടെ പല വൻപാപം ശിഷ്യർക്ക
തിൻ വിശുദ്ധിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞിതു" 43
കുളിയാതെയും കൈ കഴുകാതെയു-
മുള്ള ഭക്ഷണദോഷമറിയിച്ചു. 44
ഉത്തരമപ്പോൾ നാഥനതാംചെയ്തു:-
'ഏതു കല്പനകൊണ്ടതു ദോഷമായ്" 45
പുറത്തുള്ളതുകൊണ്ടൊരു ദോഷത്തിൻ-
കറ ദേഹിക്ക വരുവതല്ലഹോ 46
ഉള്ളിൽനിന്നുള്ള ദോഷമലത്തിന്നു
ക്ഷാളനംകൊണ്ടു ശുദ്ധിയുണ്ടാകുമോ? 47
നാട്ടാചാരത്തെ ഏററവും വർച്ചു"
കാട്ടുള്ളിൽവച്ചു തെറികാട്ടു ചിലർ 48
ദൈവകല്പന ലംഘിക്കാത്ത കാ
ഭജിക്കമെന്നു ശങ്കിക്കണ്ട ബലാൽ" 49
ഇതുകേട്ടവർ കോപം മുഴുത്തുടൻ
അതിൻശേഷമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ:- 50
"കണ്ണില്ലാതുള്ളോൻ കരടുക്കൂട്ടത്തെ
ഗുണമാംവണ്ണം നടത്തിക്കൂടുമോ? 51
വഴിക്ക പുറപ്പെട്ടവർ പോകിലോ
കുഴിയിലവർ വീഴുമൊരുപോലെ" 52
തന്നുടെ സാരവാക്യരസത്തിനാൽ,
പിന്നെയുംകൂടി നാലായിരം ജനം 53
മൂന്നുനാൾകൂടെ പാർത്തവരൊക്കെയും
അനുഗ്രഹിച്ചു തമ്പുരാനന്നേരം 54
ഏഴപ്പംകൊണ്ടും കുറഞ്ഞ മീൻകൊണ്ടും
അഴകാംവണ്ണം വിളമ്പൂട്ടിനാൽ 55
എല്ലാരും തിന്നു പരിപൂർണ്ണംവന്നു
നല്ല തീൻതരം ശേഷിച്ചു പിന്നെയും 56
ഏഴുകൊട്ട മിച്ചൽ നിറച്ചു താൻ
നേരോടീശോമിശിഹാടെ വിസ്മയം. 57

രക്ഷാനാഥൻ മിശിഹായതിൻശേഷം
ശിഷ്യരെ വിളിച്ചിവണ്ണം ചോദിച്ചു:- 58
"ഞാനീക്കാട്ടിയ പ്രത്യക്ഷം കണ്ടിട്ട്"
ഞാനാരെന്നു പറയുന്നു ലോകരും" 59
എന്നരുളിച്ചെയ്തു നേരത്തു ശിഷ്യരും
തന്നാലോകരിൽ കേട്ടുണർത്തിച്ചു:- 60
"നിബിയന്മാരിലൊരുത്തനെന്നു ചിലർ
ഗ്രുവാർത്ത ചിലർ റാംശാനയെന്നും" 61
അന്നേരം ശിഷ്യരോടരുളിച്ചെയ്തു:-
"എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു നേരെന്തുറച്ചിതു"? 62
ഞാനാരെന്നു ശിഷ്യർ നിങ്ങൾ ചൊല്ലുവിൻ:-
അന്നവനിതു കല്പിച്ച നേരത്തു" 63
തമ്പുരാനോടു കേപ്പാ ഉണർത്തിച്ചു:-
"തമ്പുരാൻ പുത്രൻ നീയെന്നു നിശ്ചയം" 64
"കേപ്പാ ഭാഗ്യവാൻ നീയിതു മാനുഷൻ
കേൾപ്പിച്ചില്ല സർവ്വേശ്വരൻ തമ്പുരാൻ 65
എൻപിതാവത്രേ നിന്നെ ചൊല്ലിച്ചതു
കേപ്പാ നിന്റെ നാമാർത്ഥവും കല്ലല്ലോ. 66
എന്റെ ലോകസഭയ്ക്കടിസ്ഥാനം നീ
നിന്റെമേലെന്റെ പള്ളി പണിചെയ്യും 67
അല്ലൽ ഭവിപ്പിക്കാമതിനല്ലാതെ
വെല്ലുവാൻ നരകം മതിയായ്‌വരാ. 68
സ്വർല്ലോകത്തിന്റെ താക്കോൽ തരുവാൻ ഞാൻ
ഈ ലോകത്തിൽ നീ കെട്ടിയഴിച്ചപോൽ 99
മോക്ഷലോകത്തും ഞാൻ തികച്ചീടുവാൻ
മുഖ്യകാമതികന്നാകെത്തരുവൻ ഞാൻ 70
ഇക്കാര്യാന്തരം മൃത്യുവും വരാ"
ഉൾകൃപകൊണ്ടു കല്പിച്ചതിൻ ശേഷം 71
പിന്നെ ഞാൻ മരിച്ചീടും പ്രകാരങ്ങൾ
തന്റെ ശിഷ്യരോടരുളിച്ചെയ്തു:- 72
"ആദമാദി നരകുല രക്ഷയ്ക്കു"
യൂദരാകുലെ ഞാനോറോശലം പുര 73
യ്യൂദർ കയ്യാലെ പാടുകളേറ്റീടും,
ഖേദാഖ്യവും ക്ഷമിച്ചു മരിച്ചീടും 74
ഇൻപമോടു ഞാൻ ത്രിദിനം ജീവിക്കും
മുൻപേ വ്യക്തമരുൾചെയ്തു സർവ്വവും 75

ഈവണ്ണമരുളിച്ചെയ്തു കേട്ടപ്പോൾ
ദൈവശിഷ്യൻ മനസ്താപമോടുകൊണ്ടു 76
കേവലമുണർത്തിച്ചിതു കേപ്പാ താൻ:-
"ദേവ മൽഗുരോ സൽകൃപാവാരിധേ! 77
നീയേവം ദുഃഖം കൈക്കൊള്ളരുതയ്യോ!
ആയതു നിനക്കൊട്ടുമേശകല്ല! 78
ഇവ കേപ്പായുണർത്തിച്ചുള്ളനേരം
അവനോട് തിരുവുള്ളക്കേടുമായ്; 79
"ഇവ ചൊല്ലാതെ പോക"യെന്നാട്ടിത്താൻ
നീ വപുസ്സിൻ സുഖമറിയും നീചൻ 80
നീ വ്യാകുലൻ മറ്റൊരുമറിവില്ല
ദൈവനിശ്ചയമീ കാര്യമെന്നറി 81
ദൈവകാര്യപ്രീതി മറിച്ചീടുവാൻ
അവനിയിൽ പിറന്നതാൻ മർത്യനായ്" 82
സർവ്വേശൻ പിന്നെയാറാമാം ദിനം,
പർവ്വതമേറി താബോറാഗ്രം നാഥൻ 83
കേപ്പാ, യാക്കോ, യോഹന്നാനെയുംകൊണ്ട്
അപ്പർവ്വതത്തിൻ മുകളിൽ ചെന്നപ്പോൾ 84
മൂശ ഏലിയായെന്ന നിവിയന്മാർ
ഈശോ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമായതുള്ളതും 85
ആത്മനാഥൻെറയാത്മാവിലെ മോക്ഷം
ആത്മാവിൽനിന്ന ദേഹത്തിൽ ചിതറിച്ചു 86
ചിതറിയൊന്നു മോക്ഷനിഴലത്രേ;
തൻ തിരുമേനി സൂര്യനെ തോല്പിക്കും 87
കുപ്പായത്തിന്റെ നിർമ്മലവെണ്മയാൽ
കൺപറിക്കുന്ന പ്രകാശയുക്തമാം 88
ഭാവിഭാവ പ്രഭാവ പ്രഭയെന്ന്"
അവൻ കണ്ടപ്പോൾ രൂപി പകർന്നിതു" 89
മൂശയോടുമേലിയായോടുമപ്പോൾ
ഈശോനാഥനരുളിച്ചെയ്തീടിനാൻ:- 90
"ശത്രുവാലുള്ള പാടുപെടുമെന്നും
ശത്രുകയ്യാലേ താൻ മരിക്കുമെന്നും, 91
ലോകമോക്ഷാന്തരം ചെയ്യുമെന്നതും,
ലോകരക്ഷ വരുത്തും പ്രകാരവും" 92
ശക്തനായ ദയാപരൻ തമ്പുരാൻ
വ്യക്തമാം വണ്ണം സർവ്വമരുളിച്ചെയ്തു. 93

അപ്പോളസ്ഥല ശോഭകളും കണ്ടവാറെ
കേപ്പാ സന്തോഷം പൂണ്ടുണർത്തിച്ചുടൻ:– 94
"എത്ര നല്ലോരിടമിവിടത്തിൽ നാം
ചിത്രമായ്ക്കൂടിൽ മൂന്നു ചമയ്ക്കണം 95
ഒന്നു സ്വാമിക്കൊന്നേലിയായ്ക്കിതു"
ഒന്നുമൂശനിവിയായിക്കാക്കണം 96
നല്ല വിസ്മയമെന്തെന്നറിയാതെ
ചൊല്ലി ശിഷ്യരിവ്വണ്ണമറിഞ്ഞെന്നെ 97
അനേരം മേഘം മൂടിയെല്ലാരെയും,
അന്നു മേഘാവിലെ നാദവും കേട്ടുടൻ:– 98
"ഇയ്യാളെൻ പുത്രനെനിക്കു മഹാ പ്രിയൻ
ഇയ്യാൾ ചൊല്ലുന്നതെല്ലാരും കേൾക്കണം" 99
വിസ്മയമെല്ലാം മാഞ്ഞുപോയനേരം
വിസ്മയനാഥൻ താനും ശിഷ്യരുമായ് 100
അമ്മലയിൽ നിന്നപ്പോളെഴുന്നള്ളി
നിർമ്മലനാഥൻ താഴ്‌വരെ വന്നപ്പോൾ 101
പിറന്നപ്പോളെ കാഴ്ചയില്ലാത്തവൻ
പുറത്തെ വഴിതന്നിലിരുന്നിതു" 102
നാദം കേട്ടപ്പോൾ നാഥനെ കമ്പിട്ടു
ഖേദം പൂണ്ടപേക്ഷിച്ചോരനന്തരം 103
മണ്ണാൽ തുപ്പൽ കുഴച്ചു കുഴമ്പതു
കണ്ണിൽത്തേച്ചു വെളിവുകൊടുത്തു താൻ 104
യൂദന്മാരുടെ പ്രധാന ദർശനം
വേധാവു ചെയ്ത പ്രത്യക്ഷം മുട്ടുവാൻ 105
നാഥൻ കാഴ്ചകൊടുത്ത പുരുഷനെ
ഖേദാ മുമ്പിൽ വരുത്തീട്ടു ചൊന്നവർ 106
"ദുഷ്ടനാം ദോഷപൂർണ്ണനിവൻ നിന്റെ
ദൃഷ്ടി നൽകുവാൻ യോഗ്യമില്ലാത്തവൻ 107
മുമ്പിലന്ധ കുരുടൻ നീയെങ്കിലോ
ഇപ്പോൾ പുത്തനായ്ക്കണ്ടു നീയെങ്ങനെ?" 108
ചിന്തിച്ചുത്തരം ചൊന്നവരോടവൻ:–
എന്തുവേണ്ടു രഹസ്യമിതല്ലല്ലോ? 109
ഈശോയെന്നയാൾ ചെയ്തു ദയവിനാൽ
ദർശനമെനിക്കുണ്ടായി നിശ്ചയം 110
ദോഷമുള്ളവനെന്നറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ
ദുഷ്ടർക്കു ദൈവസഹായമില്ലല്ലോ 111

ജനിച്ചപ്പോഴേ ദൃഷ്ടിയില്ലാത്തെൻ"
കണ്ണിവാടയാം തന്നെനിക്കിങ്ങനെ." 112
നേരവനിതു ചൊല്ലിയകാരണം
വൈരത്താലവനെ പുറത്താക്കിനാർ 113
കേട്ടിതു നാഥൻ തൻ കരുണാധിക്യം
കാട്ടിവീണ്ടവനെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ 114
തമ്പുരാനരുൾചെയ്തു ദയവോടെ,
തമ്പുരാന്റെ സുതനെ വിശ്വാസമോ? 115
നിനക്കാമ്പിലെന്നതിനുത്തരം.
നിർമ്മലനാഥനോടുണർത്തിച്ചവൻ: 116
"തമ്പുരാന്റെ പുത്രനെ നീ കാട്ടുകിൽ
അൻപിനോടു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചീടുവൻ" 117
തമ്പുരാൻ ചൊല്ലി "നിന്നോടു ചൊന്ന ഞാൻ
തമ്പുരാന്റെ പുത്രനെന്നറിഞ്ഞാലും" 118
ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കുമ്പിട്ടു വീണവൻ
കനിവോടെ തേറി വിശ്വസിച്ചാനന്ദം 119
ഇങ്ങനെ സമ്മതം ചെയ്തു പുരുഷന്
സുജ്ഞാനാശിസ്സ് നൽകി സർവ്വേശ്വരൻ 120
മാനുഷനായി വന്ന സർവ്വേശ്വരൻ
ശനിയാഴ്ച പൊറുപ്പിച്ചു രോഗങ്ങൾ 121
എന്നതുകേട്ടു യൂദന്മാരത്രയും
അന്നുകോപിച്ചു വിസ്മയം പൂണ്ടവർ 122
വ്യാധിയുള്ളൊരു നാരിയെ പിന്നെയും
ആധിപോക്കി മിശിഹാ പൊറുപ്പിച്ചു 123
അന്നാളിലതു ചൊല്ലാരു കാരണം
ആ നഗർ വിചാരത്തിന്നുടെ വൻപൻ 124
കുറ്റം നാഥനെ നീചൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ
കുറ്റമറ്റ സർവ്വേശ്വരൻ കല്പിച്ചു:- 125
"കേൾക്ക നീ ശനിയാഴ്ച ദിവസത്തിൽ
നാല്ക്കാലിയൊന്നു വീണു കുഴിയതിൽ 126
പാർക്കുമോ ശനിയാഴ്ച കരേറ്റുമോ
ഓർക്കമർത്ത്യനതിൽ വലുതല്ലയോ 127
ന്യായമുള്ളവരെന്നു പറകയും
ന്യായക്കേടനേകം നിങ്ങൾ ചെയ്കയും" 128
ഇപ്രകാരങ്ങൾ കേട്ടു പ്രധാനിയും
കോപപ്പെട്ടുന്നും വർദ്ധിച്ചു മാനസേ. 129

അവർകളുടെ ദുഷ്കൃത വൃത്തത
അവരോടതുളളിലൊളിച്ചു ചൊല്ലുമ്പോൾ 130
പല നാളിൽ മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ,
ഫലമെന്നിയെ വേലചെയ്തോരവർ, 131
നാശമേൽപ്പാനുറച്ചു താനെങ്കിലും
മിശിഹാ മനസ്സാകും കാലത്തിലും 132
താൻ കല്പിച്ച ദിവസം വരുമ്പോളും
താൻ കല്പിക്കാത്തതൊയാവതില്ലാർക്കുമേ. 133
രോഗക്കാരെ പൊറുപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
വേഗം വൈദ്യനെയവരന്വേഷിക്കും 134
കണ്ടാലേറമവനെ പ്രിയപ്പെടും,
പണ്ടൊരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും 135
ആത്മനാഥൻ മിശിഹായുമവ്വണ്ണം
ആത്മരോഗികളെ രക്ഷിച്ചീടുവാൻ 136
പാപദുഷ്ടരെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
പാപികളോടെന്നും കരുണയാൽ 137
സ്നേഹമോടവരെ ബഹുമാനിക്കും,
മഹാ കഷ്ടമതെന്നു ചിലർ ചൊല്ലും 138
ലോകനായകൻ സർവ്വമറിഞ്ഞവൻ
തൽകൃതത്തിനു സാമ്യമരുൾചെയ്തു:- 139
"നൂറാടുകളുള്ളവനൊന്നിനെക്കാണാഞ്ഞാൽ;
നൂറതിലൊന്നൊഴിഞ്ഞെന്നു ഖേദത്താൽ 140
അക്കൂട്ടത്തെയവിടെ വിട്ടവൻ
പോയ്പ്പോയതൊരജത്തിനെ തേടുമേ 141
ഇന്നു ഞാനതുപോലെ ക്ലേശിക്കുന്നു
വന്നു ഞാൻ പാപിക്കൂട്ടത്തെ രക്ഷിപ്പാൻ."

ഒമ്പതാം പാദം

— (*) —

ലാസറിനു പുനർജീവൻ നൽകുന്നു. യൂദപ്രമാണിമാർ യേശുവിനെ വധിക്കുവാൻ ആലോചിക്കുന്നു. മറിയം മഗ്ദലനയുടെ തൈലാഭിഷേകം. ജെറുസലം ദേവാലയത്തിൽ ഉപചാരിതാഘോഷത്തോടെ പ്രവേശിക്കുന്നു. യേശു കഴുതപ്പുറത്തിരുന്നു കരയുന്നു. യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ യൂദാസ് പള്ളി മേധാവികളുമായി ആലോചന നടത്തുന്നു. അമ്മയോടു യാത്ര പറയുന്നു.

പാപം തീൎത്ത മഗ്ദലെത്തായും സമ
തൻപ്രിയമൊക്കെയീശോ മേലാകിനാറാം 1
അവൎക്കുള്ളോരു ഭ്രാതാവിന്നാമയം
സ്വവൈഷമ്യമാമയററവും വൎദ്ധിച്ചു: 2
അവസ്ഥയെല്ലാം ചൊല്ലിവിട്ടാളുടൻ
ജീവരക്ഷാ നാഥനോടുണൎത്തിപ്പാൻ. 3
തൽപ്രിയനായ ലാസറിന്നാമയം
തമ്പുരാനോടു ദൂതരറിയിച്ചു. 4
കൎത്താവീമൊഴി കേട്ടിട്ടു രണ്ടുനാൾ
പാൎത്തു പിന്നെയും പോയില്ല രക്ഷകൻ. 5
ഇഷ്ടനാഥൻ ശിഷ്യരോടു കല്പിച്ചു
ഇഷ്ടനാമെന്റെ ലാസർ മരിച്ചുന്നു", 6
ഒട്ടുമെഴുന്നള്ളി സൎവ്വപ്രഭു
ഓടിവന്നപ്പോൾ മാൎത്തയുണൎത്തിച്ചു:— 7
"ഉടയോൻ നീയിവിടെയുണ്ടെങ്കിലോ
ഉടപ്പിറന്നവൻ മരണംവരാ. 8
ഇപ്പോഴും നീ പിതാവോടപേക്ഷിച്ചാൽ
തല്പിതാവെല്ലാം കേൾക്കുമറിയുന്നു ഞാൻ" 9
വിശ്വനാഥൻ മിശിഹായരുളിച്ചെയ്തു:—
"വിശ്വസിക്ക നിൻ ഭ്രാതാവു ജീവിക്കും" 10
മറിയം മഗ്ദലെത്തായുമന്നേരം
അറിഞ്ഞപ്പോളവളോടി വന്നുടൻ 11
ചേതസി പ്രിയമുള്ളവൎകളുടെ
ചേതസ്സന്താപത്തെക്കണ്ടു ദയാപരൻ 12
അല്പംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു കണ്ണുനീർ
തല്പരൻ തന്റെ പ്രിയത്തെക്കാട്ടിനാൻ. 13
മുഖ്യന്മാരവരാകുന്ന കാരണം
ദുഃഖം പോക്കുവാൻകൂടി മഹാജനം 14
ഭൂമിരന്ധ്രത്തിൽവെച്ചു മുമ്പേ ശവം
ഭൂമിനാഥനവിടെയെഴുന്നള്ളി 15
കല്ലടപ്പും നീക്കുവാൻ കല്പിച്ചു
"നാലുവാസരം ചൊന്നവൻ ചത്തിട്ടു" 16
കൎത്താവേ പാരം നാറീടുമീദ്രവം"
മാൎത്തായിങ്ങനെ വാൎത്തയുണൎത്തിച്ചു. 17
വിശ്വനായകൻ പിന്നെയും കല്പിച്ചു:
"വിശ്വസിച്ചാൽ മരിച്ചവൻ ജീവിക്കും." 18

ത്രാതാവു തൻ പിതാവോടപേക്ഷിച്ചു:-
"പിതാവേ യെന്റെയപേക്ഷ കേട്ട നീ 19
അതു കാരണം നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു
ഇതിഹയിപ്പോഴും ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു. 20
ഞാനപേക്ഷിക്കും കാര്യങ്ങളൊക്കെയും
അനുകൂലമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാൻ" 21
ഈ മഹാജനം കണ്ടു വിശ്വസിപ്പാൻ
ആമയമിതു പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു:- 22
അതിൻശേഷമനന്ത ദയാപരൻ
പുത്രൻ തമ്പുരാനുന്നതാനന്ദത്താൽ 23
"ലാസർ നീ പുറപ്പെട്ടുവാ" യിങ്ങനെ
"ലാസറുമപ്പോൾ ജീവിച്ചു വിസ്മയം! 24
ഇടിപോലൊരു നാദം കേൾക്കുമപ്പോൾ
ഉടൻ ചത്തവൻ ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റു 25
പലരുമിപ്പോൾ രക്ഷിതാവെന്നും
കലുഷംനീക്കി വിശ്വസിച്ചീടിനാർ 26
ചിലരിക്കഥ പട്ടക്കാരനോടും
വലിയ ജനത്തോടുമറിയിച്ചു. 27
പൈശുന്യമവർ മാനസേ വ്യാപിച്ചു
മിശിഹാടെ സ്തുതിയാലേറവും 28
യോഗംകൂടി വിചാരിച്ചു ദുഷ്ടരും
വേഗമീശോയെക്കൊല്ലണമെന്നും 29
അന്വേഷിച്ചു പെരുകീടും മുമ്പേ
അഗ്നിവ്യാപം കെടുത്തേണമല്ലെങ്കിൽ 30
ശക്തിപ്പെട്ടന്നാലഗ്നി കെടുത്താമോ?
ശക്തിയേറിവരുമതുപോലിപ്പോൾ 31
ഇവൻ ചെയ്യുന്ന വിസ്മയം കാൺകയാൽ
ദൈവമെന്നിതു ലോകരുറച്ചുപോം, 32
അവന്റെ ചൊല്ലിൽ നില്ക്കുമെല്ലാവരും
അവസ്ഥകൊണ്ടു കാണാമിതപ്പോഴേ 33
റോമ്മാരാജാവും പരിഭവിച്ചീടും,
നമ്മുടെ നാട്ടിന്നന്തരവും വരും. 34
ശത്രുവെന്നവനെല്ലാരും നോക്കവേ
അന്തരമൊടെല്ലാരും ഗ്രഹിച്ചല്ലോ!" 35
കയ്യാപ്പായെന്ന മേൽപട്ടമുള്ളവൻ
ന്യായത്തെയവൻ തന്നെ വിധിച്ചിതു:- 36

"ലോകമൊക്കയും രക്ഷിപ്പതിന്നായി
ലോകരിലൊരുത്തൻ മരിക്കനല്ല" 37
മരണംകൊണ്ടു രക്ഷ ലോകത്തിന്നു
വരുമെന്നറിയാതെ പറഞ്ഞവൻ 38
ഹിംസിപ്പാനുള്ള മനസ്സുകൊണ്ടത്രേ
ഈ സാദ്ധ്യമെന്നു പറഞ്ഞു കയ്യപ്പാ, 39
അന്നരാത്ര മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ
വന്നവർക്കു മനസ്സിലെ നിശ്ചയം 40
പെസഹാ പെരുന്നാളെടുക്കുന്നതിനു
വാസരമാറു മുൻപിൽ മിശിഹാ താൻ. 41
ലാസരോടെ വിരുന്നിരിക്കുന്നപ്പോൾ
അസ്ഥലത്തിൽ മഗ്ദലൈത്താ ചെന്നുടൻ 42
മാണിക്കമായ സുഗന്ധമിലിസം
പുണ്യകാൽകളിൽ പൂശി ഭക്തിയോടെ 43
സ്കറിയോത്താ ദുരാത്മാവന്നേരം
പറഞ്ഞു: "മഹാ ചേതമിതെന്നവൻ 44
ഇതിന്റെ വില മുന്നൂറു കാശുണ്ടു"
ഇതിനാലെത്ര ദാനധർമ്മം ചെയ്യാം?" 45
കള്ളൻ മോഷ്ടിപ്പാനാഗ്രഹം പൂണ്ടവൻ
ഉള്ളിൽ ദീനദയവുകൊണ്ടല്ലിതു" 46
അന്നേരമരുളിച്ചെയ്തു രക്ഷകൻ
"എന്നുടെ ദേഹം പൂശിയിതുകാലം 47
അവൾ ചെയ്തതിന്നർത്ഥമുണ്ടെന്നറി
ശവത്തെയടക്കുമ്പോളുള്ള ക്രിയ 48
കാലമുമ്പിതിനടത്തിരിക്കുന്നു"
എല്ലാരും കൃതം നന്നെന്നു ചൊല്ലീടും 49
മർത്ത്യപാപം നാണിപ്പിച്ചീടുന്ന
പ്രതാപമില്ലനാഥനൂറശലം 50
പുകുവാൻ തിരുമനസ്സിൽ കൽപ്പിച്ചു
അരക്കാപ്പുറത്തും ചിത്രം ചിത്രമഹോ! 51
തേരിലാനക്കഴുത്തിലുമല്ലല്ലാ
വീര്യമേറുമശ്വത്തിന്മേലുമല്ല 52
കഴുതയേറി മഹാ ഘോഷത്തോടും
എഴുന്നള്ളി മിശിഹാ പുറപ്പെട്ടു. 53
സ്വർണ്ണം സുവർണ്ണം പക്കത്തിലെങ്കിലും
ഐശ്വര്യം പക്കവും പൊന്നിലിരിക്കിലും 54

സ്വർണ്ണത്തിൻ കാന്തിമാനം മങ്ങാത്തപോൽ
സ്വർണ്ണവർണ്ണസ്വരൂപിയാം നാഥനെ 55
അസംഖ്യം ലോകർ കൂടിയെതിരേറ്റു
"പ്രസാദം മഹാ സ്തുതിഘോഷത്തോടും 56
ഓശാന ദാവീദിന്നുടെ പുത്രനാം
ആശീർവ്വാദം സർവ്വേശന്റെ നാമത്താൽ 57
സാധുവാംവണ്ണം വരുന്ന നാഥനാം
സാധുലോക ജനത്തിന്നു സ്വത്വവും 58
ഉന്നതത്തിലും തമ്പുരാനു സ്തുതി
എന്നെല്ലാവരും സ്തുതിച്ചു ഘോഷിച്ചു 59
വൈരമുള്ളവരു മുടക്കിനാർ
ഗുരുവെ ദയന്തിതെന്നു കേട്ടാറെ 60
ദുർജ്ജനമിവ്വ ചൊന്നതിന്നുത്തരം
സജ്ജന സർവ്വനാഥനരുൾചെയ്തു. 61
"ഈജ്ജനത്തെ മുടപ്പിയാൽ, കല്ലുകൾ
അവരെക്കൊണ്ടെന്നെ സ്തുതിപ്പീടുമെന്ന്' 62
എന്നതുകേട്ടു ശത്രു മനസ്സിങ്കൽ
അന്തകോപാഗ്നി ജ്വലിച്ചു ദ്രുതം 63
രാജധാനികടുത്തു മിശിഹായും
യശസ്സമതിൻ മുഖ്യവും പാർത്തു താൻ 64
വാർത്തു കണ്ണുനീരിന്നുടെ ധാരകൾ
പൊത്താരശലമെ, യെന്നരുൾചെയ്തു:- 65
മുന്നം നീ നിവിയന്മാരെക്കൊന്നവൾ
വന്നകൂട്ടം നിനക്കതിന്റെ ഫലം 66
ചിന്തിക്കാതെ നിനക്കുള്ള ഭാഗ്യം നീ
അന്ധത്വംകൊണ്ടു കാണാതെ നിന്ദിച്ചു 67
കൂട്ടം കുഞ്ഞിനെ കുക്കുടപ്പിടപോൽ
കൂട്ടുവാൻ നിന്നെയാഗ്രഹിച്ചെത്ര ഞാൻ 68
കിട്ടിയില്ല നിനക്കതിന്റെ ഫലം,
വീട്ടുവാനുള്ള കാലം വരുന്നഹോ 69
ശത്രുക്കൂട്ടം, വളഞ്ഞും ഞെരുക്കീടും,
മിത്രമന്നു നിനക്കാരുമില്ലാത 70
ചിന്തവെന്തതി സംഭ്രമ ഭീതിയാൽ
അന്തവും നിനക്കാവഹിക്കും പുനർ 71
കല്ലിന്മേലൊരു കല്ലു ശേഷിക്കാത
എല്ലാം നിന്നിലൊടുങ്ങുമസംശയം" 72

പന്തനാത്തിൽ ചൊല്ലി മഹായോഗത്തിൽ:-
പിതാവേയിപ്പാത്രം കാക്ക പുത്രനെ! 73
ഇതിപ്പോളൊരു നാമം കേൾക്കായുടൻ
കോട്ടി നിന്ന ഞാൻ കാട്ടുവനേലിലും 74
ശിഷ്യരോട് താൻ പിന്നെയുമാം ചൊല്ലി:-
പാപാത്മികളുടെ പക്കൽ കയ്യാളിച്ചു 75
കുരിശിലെന്നെ തൂക്കുവാൻ കല്പിക്കും
ധരിക്കയിപ്പാത്രം കാണുമട്ടന്നെ" 76
നന്തിന്റെ പ്രശ്രപോലെ മിശിഹായെ
സ്തുതി മുഖ്യജനത്തിന്ന സഹ്യമായ് 77
അക്രമകാരണം മേല്പട്ടക്കാരനും
ശത്രുയോഗവും കൂടിയൊരുമ്പെട്ട 78
ഇവൻ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളാം കണ്ടിട്ട്
സർവ്വലോകരനുസാരം ചെയ്യുന്നു 79
ചതിയാലിവനെ വധിപ്പിക്കണം
അതല്ലാതൊരുപായവും കണ്ടില്ല 80
പെരുന്നാളിലും കൂട്ടവാൻ പണി
വിരോധിച്ചിട്ടും ലോകരൊരുപോലെ 81
സ്വീകരിയാത്ത ദ്രവ്യത്തിന മോഹിതൻ
നെറിവുകെട്ട ദുഷ്ടൻ നരാധമൻ 82
എന്തു നീക്കം തരും നിങ്ങളാം ചൊല്ലുവിൻ
ചതിച്ചപോലെ സാധിപ്പിച്ചീടുവാൻ 83
നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യർത്ഥി ജനത്തിന
നിങ്ങൾക്കൊന്നവകാശമാക്കുവൻ 84
മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു വിലയിട്ടു
അപ്പോളെല്ലാരുമൊത്തു ബോധിപ്പിച്ചു 85
സൽഗുരുവായ സർവ്വേശനെയവൻ
നിർഗ്ഗുണനിധി ദ്രവ്യത്തിൽ നീചകൻ 86
വിറ്റവൻ വില വാങ്ങി മടിയാതെ
ഒറ്റുവാൻ തരം നോക്കി നടന്നിതു 87
സ്വാമി തന്റെ മരണമടുത്തപ്പോൾ
സ്വമാതാവിനൊക്കെയു മിശിഹാ താൻ 88
യാത്രചൊല്ലി വരുന്ന ദുഃഖങ്ങളും
പിതാവിന്റെ ദയാരാജ്യത്തെയും കേൾപ്പിച്ചു:- 89
സർവ്വസൃഷ്ടിയിൽ മേല്പ്രിയ കന്യകേ!
ഓഹിയാകുന്ന വസ്തുക്കളാം ചൊല്ലുവാൻ 90

മടിയെങ്കിലും പീഡയെന്നാകിലും,
മുട്ടുവാൻ യോഗമല്ലെന്നുറച്ചു ഞാൻ 91
ഞാൻ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തു പോകുവാൻ
ഇപ്പോഴാം കാലം വന്ന സമയമായ് 92
പോകും മുമ്പിൽ ഞാൻ നിന്നോടു വാർത്തകൾ
ആകെയുമറിയിപ്പാനായ് വന്നിതു്: 93
"ഇഷ്ടമാതാവേ കേട്ടുകൊണ്ടാലുമെ
ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൈകളാൽ ഞാൻ മഹാ 94
നിഷ്ഠുര ദുഃഖങ്ങളേൽക്കുവും
ഇഷ്ടപാപനാശത്തിന്നു ക്ഷമിക്കും ഞാൻ 95
എന്നെ വിററുകഴിഞ്ഞതറിഞ്ഞുടൻ
പിന്നെ ശത്രുക്കളെന്നെ പിടിച്ചിട്ടും 96
കെട്ടും തല്ലുമിഴയ്ക്കും നിഷ്ഠുരമായ്
അടിക്കും ദേഹം പൊളിക്കും തല്ലിനാൽ 97
മുൾമുടിവെയ്ക്കും കുരിശിൽ തൂക്കീട്ടും
ഉളയ്ക്കും ഹൃദയത്തെ കുന്തത്തിനാൽ 98
ഇതെല്ലാം ക്ഷമിപ്പാനുറച്ചു ഞാൻ
പിതാവുമുള്ള കല്പിച്ചു നിശ്ചയം 99
ലോകദോഷത്തിന്നുത്തരമെല്ലൂന-
മെങ്കിലിതിന്നു സമ്മതമാകണം 100
ഭൂമിഖണ്ഡവും തമ്പുരാനെപ്രതി
ശങ്കിപ്പാൻ യോഗ്യമല്ലെന്നു കാട്ടുവാൻ. 101
പരലോകസുഖമേകമാര്യമെ-
ന്നൂഴിലോകരിതിനാലറിയേണം 102
എന്നുടെ ദുഃഖംകൊണ്ടു വലയും നീ
ഞാനതുകൊണ്ടു സഹിക്കേണമേററവും 103
മനസ്സിൽ ധൈര്യം കൊള്ളുക നാമിനി
തനിക്കുള്ളവർ കല്പന കേട്ടിട്ടും 104
ദിവ്യന്മാരിതു മുമ്പെയറിയിച്ചു
സർവ്വവും തികഞ്ഞീടുമിക്കാലം 105
ഇടികൊണ്ടപോൽ തപിച്ചു സ്ത്രീവര
വധൂടി കണ്ണുകൾ പെയ്തു പെരുമഴ 106
ഒട്ടുനേരമഭാഷയായ് നിന്നിട്ട്
ഇടമുട്ടിപ്പറഞ്ഞു വധൂത്തമ 107
ഇതുദുഃഖമിനിക്കു മറെറാന്നിനാൽ

വസ്തുവൊക്കെയും സൃഷ്ടിച്ചോരുംവരാ 108
ദേവകല്പന കേട്ടു മതിയാവൂ
അവിരോധായോഗ്യമല്ലാട്ടമേ 109
ദുഷ്കർമ്മം ക്രൂരരക്കാരന്ന ഞാൻ നിന്നോട
സങ്കടം കുറപ്പാൻ മമ വാഞ്ഛിതം 110
അതുകൊണ്ടെന്നെ തണുപ്പൂന്നോം മമ
ചേതസ്സിലകൂടാതെന്തു ഗതി 111
സർവ്വനാഥനാം പുത്രനിതുകേട്ടു
സർവ്വസ്നേഹമാതാവോടരുൾചെയ്തു– 112
“ഇരുവരുടെ ദുഃഖം പൊറുക്കനീ
ഇരുവരുടെ ദുഃഖവും ഞാൻ തഥാ 113
എന്റെപുത്രൻ, അരുൾചെയ്ത നേരത്ത്”
അനന്തരം ദേവമാതാവരുൾചെയ്തു 114
“നിന്റെ ദുഃഖത്തിന്ന പ്രതിശ്രുതി
എന്നാത്മാവിലതിനുമുഗ്രം തഥാ 115
പോകപുത്ര! വിരോധമെന്നാകിലും,
ലോകരക്ഷയതിനായിട്ടാമല്ലോ! 116
എന്നിലുള്ള ദണ്ഡങ്ങളെനിക്കിഷ്ടമാം
നിന്നാലും പിതൃകല്പന സമ്മതം” 117
അനന്തരം സുതൻ മൂന്നാന്നാൾ രാവിലെ
നിന്നെക്കാണ്മതിനായ് വരുന്നുണ്ടു ഞാൻ 118
പിന്നെയെന്നും മരണമില്ലായ്‌വരാ
അനന്തരം നിന്നെ തെളിപ്പിച്ചീടുവാൻ 119
ഇവണ്ണം പ്രത്ര യാത്ര വാങ്ങീട്ടു
പോയ് വിധിപോലെ പെസഹാ കല്പിച്ചു 120

പത്താം പാഠം

പെസഹാ ഭോജനത്തിനുവേണ്ട സാമഗ്രികൾ ഒരുക്കുവാൻ യേശു ശിഷ്യന്മാരെ കല്പിക്കുന്നു. ഭക്ഷണസമയത്ത് യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകുന്നു. യൂദാസ് ഒറ്റിക്കൊടുക്കുമെന്നു പ്രവചിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ കുർബ്ബാന സ്ഥാപിക്കുന്നു. ശിഷ്യന്മാർക്ക് അന്തിമോപദേശം നൽകുന്നു. പത്രോസിന്റെ വിശ്വാസത്യാഗം പ്രവചിക്കുന്നു. ഭക്ഷണാനന്തരം ഗത്സെമനി തോട്ടത്തിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദുഃഖാധിക്യത്താൽ രക്തം വിയർക്കുന്നു. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ച് ശത്രുക്കളുടെ സമീപാഗമനം ചൊല്ലുന്നു. യൂദാസിന്റെ ചുംബനം–പത്രോസ് സേവകന്റെ ചെവി ഛേദിക്കുന്നു. യേശു അത്ഭുത

കരമായി മുറിവ് സൃഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. യേശുവിനെ ശത്രുക്കൾ ബന്ധിച്ച് ഹന്നാന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കുന്നു. ഒരു നീചൻ യേശുവിനെ ചെകിട്ടത്തടിക്കുന്നു. കയ്യ്ഫാസിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കുന്നു. കള്ളസ്സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടുവരുന്നു. മർദ്ദിക്കുന്നു.

പുളിയാത്തപ്പം തിന്നുന്നും മുമ്പിലെ
നാളിൽ ശിഷ്യരടുത്തു ചോദിച്ചിതു്:- 1
“ഇപ്പെസഹായുടെ ഭക്ഷണമെവിടെ
കോപ്പുകൂട്ടേണമെന്നരുളീടുക.” 2
പരമപരൻ മിശിഹാ തമ്പുരാൻ
അരുളിച്ചെയ്തു ശിഷ്യജനത്തോട്:- 3
“പുരത്തിൽ നിങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോൾ നീർക്കുടം
ഒരുത്തൻ കൊണ്ടുപോകുമവനുടെ 4
സ്ഥലത്തിൽ നിങ്ങൾ കൂടവെ ചെല്ലുവിൻ
ശാലകാട്ടുമാ വീട്ടിലെ നായകൻ 5
അതിൽ പെസഹാവിരുന്നു കൂട്ടുവിൻ”
ഇതു കല്പനപോലെ ചെയ്താരവർ 6
അക്രൂരമുള്ളൊരാട്ടുപോൽ തമ്പുരാൻ
അക്കാലം മരിക്കുമെന്ന കാരണം 7
നിർമ്മല സർവ്വജ്ഞാനിയാം ദേവനും
നിർമ്മലമുള്ളോരാട്ടു പൂജിക്കണം 8
ആട്ടിനെ ചുട്ട പത്തിരായും ദ്രുതം
വീട്ടതാറും ഭക്ഷിക്കണമെല്ലാരും. 9
എന്നു പണ്ടൊരു പ്രമാണം കല്പിച്ചു
തന്റെ ലോകർക്കിതെത്രയുമാദരം 10
ഇക്കല്പന വിഷയവും സാമ്യവും
തികപ്പാനീശോ പെസഹാ തിന്നിതു് 11
അത്താഴം കഴിയുന്ന നേരമുടൻ
വസ്ത്രമൊക്കെയും മീശപരമുള്ളവൻ 12
(ചിത്രമല്ലൊ താൻ ചെയ്യുന്നൊരു വിസ്മയം)
ചിത്തഭക്തിയെളിമ വിനയത്താൽ 13
ശീലചുറ്റി, താൻ ശിഷ്യജനങ്ങടെ
കാൽകഴുകി വിശുദ്ധി വരുത്തിനാൻ 14
അതിൻശേഷമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ:
“കർത്താവെന്നതും ഗുരു താനെന്നതും 15
എല്ലാരും നിങ്ങളെന്നെ വിളിക്കുന്നു;
ഉള്ളപോലിതു ചൊല്ലുന്നിതെന്നുടെ 16

താഴ്മയുള്ള വൃത്തിയിൽ കണ്ടപോൽ
തെളിവോടിതു ചെയ്യേണം നിങ്ങളും" 17
ഇവ ചൊല്ലീട്ടന്തർവ്വികാരത്തോടെ
ദാവീദർശനംകൊണ്ടരുളിച്ചെയ്തു – 18
"സത്യം നിങ്ങളിലൊരുത്തനൊററാനായ്"
ശത്രുക്കൾക്കെന്നെ കയ്യാളിക്കുമിതു" 19
ആരാരെന്നെല്ലാരും ചോദിച്ചീട്ടും വിധൗ
തിരിച്ചു സ്കറിയോത്തായെ കാട്ടിനാൻ 20
അതിന്റെശേഷം വാക്കിനഗോചരം
അതുല്യപ്രിയത്തിനാടെ രക്ഷയ്ക്കും 21
അർച്ചയ്ക്കുമാത്മാവിന്നാടെ രക്ഷയ്ക്കും
അർച്ചശിഷ്ടകർബ്ബാനയും നല്കിതാൻ. 22
തൻവിശുദ്ധ ശരീരവും ചോരയും
ഒരുമാനുഷ മംഗല ഭക്ഷമായ് 23
ഉള്ളിൽ ചെന്നിരിപ്പാൻ പ്രിയത്താലതു
കൊള്ളുകയെന്നു മിശിഹാ കല്പിച്ചു. 24
എപ്പോഴുമുള്ള ഭക്ഷണസാധനം
അപ്പംകൊണ്ടു ശരീരബലംവരും 25
മുന്തിരിങ്ങാഫലരസ പാനത്താൽ
സന്തോഷമുണ്ടാം നരർക്കും മോദവും 26
ഈ രണ്ടിൽ ഗുണം കൊള്ളുമാത്മാവിന്നും
വരുമെന്നതിനർത്ഥമറിയിപ്പാൻ 27
തദ്രൂപങ്ങളിൽ രഹസ്യമായതു"
തദ്രൂപങ്ങളിൽ തന്നെ മറച്ചു താൻ. 28
എന്നുമെയ്കന്നിടാതിരിപ്പാനായ്"
ഉദ്ദേശോപായം കല്പിച്ചു തന്നിതു". 29
ആശിഷ്യർക്കു പട്ടം കൊടുത്തു താൻ.
പിന്നെയുമവരോടരുളിച്ചെയ്തു:– 30
"കേട്ടുകൊള്ളുവിനെന്റെയുണ്ണികളെ
ഒട്ടും വൈകാതെ പോകുന്നു ഞാനിതാ 31
പുത്തനായുള്ള പ്രമാണം നല്കുന്നു:–
അതാകുമെന്റെ ശിഷ്യർക്കു ലക്ഷണം. 32
നിങ്ങളെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ
നിങ്ങളും തങ്ങളിൽ സ്നേഹമുണ്ടാകണം 33
ഞാൻ പോകുന്ന സ്ഥലത്തിങ്കലെത്തുവാൻ

ഉപായം നിങ്ങൾക്കിപ്പോഴുണ്ടായ്‌വരാ" 34
ഇപ്പോൾ കൂടാത്തതെന്തുകൊണ്ടെന്നതും
കേപ്പാ കൂടെ മരിപ്പാൻ ഞാനെ"ന്നവൻ 35
"നീ മരിക്കുമോ"യെന്നരുളിച്ചെയ്തു.
"ഓരാൻ കേപ്പായെ കേട്ടുകൊൾകെങ്കിൽ നീ 36
ഇന്നിശി കോഴി കൂകുന്നതിൻമുമ്പ
മൂന്നുവട്ടം നീയെന്നെയുപേക്ഷിക്കും. 37
ഞാൻപോകുംവഴി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുവാൻ
ഞാൻ പ്രമാണിക്കും കൽപന കേട്ടാലും 38
എന്നോടുകൂടെ വാഴേണമെങ്കിലോ
എന്നെ സ്നേഹമുണ്ടാകിലും കൽപന 39
ഉപേക്ഷിക്കാതനുസരിച്ചീടണം
ഞാൻപോയിട്ട് നിങ്ങൾക്കുള്ള പീഡകൾ 40
പോക്കി റൂഹായെയയപ്പാൻ സത്വരം
നീക്കീടുമപ്പോൾ ചിത്ത തമസ്സിനെ 41
മുന്തിരിങ്ങാ വള്ളിയിലു തൻ കൊമ്പിൽ
നിന്നു വേർപെട്ടാൽ കായുണ്ടായീടുമോ 42
എന്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു വേർപെടുവൻ
അഗ്നിക്കുമാത്രം കൊള്ളുമക്കൊമ്പുപോൽ 43
ഞാൻ സഹായമില്ലാതൊരു കാര്യവും
നിങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യമായ്‌വരാ നിർണ്ണയം 44
എന്നിൽ നിന്നകലാതെ നിന്നീടുവിൻ
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഉണ്ടനന്തരം 45
ഞാൻ പോകുന്നതിനാൽ വരും മുട്ടുകൾ
അപായമതുകൊണ്ടുള്ള സംഭ്രമം, 46
നീക്കുവാൻ ധൈര്യം കൂട്ടുവിൻ നിങ്ങൾക്കു
സങ്കടം നിങ്ങൾക്കാവശ്യമായില്ല". 47
എന്റെ നാമത്താലപേക്ഷിപ്പതൊക്കെയും
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വരുത്തിത്തന്നീടുവൻ" 48
ഇത്തരം ചൊല്ലി ശേഷവും തന്റെ
പിതാവിൻസ്തുതി ചൊല്ലിതിൻശേഷവും, 49
ചിത്തെ തെളിവും ഭൂമിക്കു വെളിവും,
അസ്തമിച്ചീട്ടെഴുന്നള്ളി രക്ഷകൻ 50
തൻപുരത്തിലെ സൗഖ്യമതൊക്കവേ
അപ്പോൾ കൂടെപ്പുറപ്പെട്ടു നിശ്ചയം 51

ഈശോനായകൻ ചെന്നൊരു തോട്ടത്തിൽ,
തൻശിഷ്യന്മാരെ ദൂരത്തു പാർപ്പിച്ചു 52
തൽപ്രതാപ സാക്ഷികളാം മൂവരെ
താൻ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയവരോടുചൊല്ലി:- 53
"മരണാധിമെ മാനസെ പ്രാപിച്ചു
പരീക്ഷതന്നിൽ വീഴാതിരിപ്പാനായ" 54
ഉണർന്നു നിങ്ങൾക്കിരിപ്പാൻ ദൈവബലം
ഉണ്ടാവാനായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളണം 55
മെ പ്രാണയാത്രയടുത്തിരിക്കുന്നു"
അല്പം പിന്നെയും നീങ്ങീട്ടു കമ്പിട്ടു 56
സ്വപിതാവോടപേക്ഷിച്ചു ചൊന്നതു":-
"മേ പിതാവേ! നിൻസമ്മതമെങ്കിലെ 57
ദുസ്സഹമീ ദുഃഖമൊഴിക്ക നീയെ!
മനക്കാമ്പു നിൻ തികഞ്ഞു കേവലം 58
ഒഴിപ്പാൻ തെളിയാതില്ലെങ്കിൽ, നിന്നാജ്ഞ
വഴിപോലെന്നിൽ പൂർത്തിയാകട്ടെന്നു 59
പിന്നെ ശിഷ്യരെക്കാണ്മാനെഴുന്നള്ളി
സ്വപ്നത്തിലകപ്പെട്ടു കണ്ടു താൻ 60
എന്നോടുകൂടെയുണർന്നിരിപ്പതിന്-
നിന്നു നിങ്ങൾക്ക സാദ്ധ്യമതില്ലയോ, 61
മനസ്സാകിലും ദുർബ്ബല പാത്രങ്ങൾ
എന്നറിഞ്ഞു ഞാനെ"ന്നു പ്രഭൂത്തമൻ 62
തമ്പുരാൻ പിന്നെയും നമസ്കരിച്ചു
മുൻപേപോലെയുറങ്ങി ശിഷ്യന്മാരും 63
മൂന്നാംവട്ടം വരുന്ന ദുഃഖങ്ങളും
തന്നുടെ കല്പനയനുസരിപ്പാത്ത 64
ചൂതക്കാരെന്നമാളുകളേറെയും
നരകത്തിങ്കൽ വീഴുമൊരെന്നതും 65
ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ള താപമഹത്വത്താൽ
തൻ തിരുമേനി ചോര വിയർത്തു താൻ 66
ചിന്തി കണ്ണിൽ ക്ഷതജമൊഴുകീട്ടു
രക്തസ്വേദത്താൽ നനച്ചു ഭൂതലം 67
അന്നേരമൊരു മാലാഖാ വന്നുടൻ
തന്നെ വന്ദിച്ചുണർത്തിനാനിങ്ങനെ:- 68
"ആ ജയപ്രഭു നീയല്ലോ നിന്നുടെ

തേജസ്സിന്റെ സമമോ ജഗത്രയം! 69
അനന്യസ്ഥമായ മഹത്വത്തിന്റെ
ഹീനനാം ധർമ്മ മഹത്വംകൊണ്ടു നീ 70
മോഹനീതിക്കു പകരം വീട്ടുവാൻ
ഭൂവിങ്കൽ നരനായ സർവ്വപ്രഭോ! 71
നിൻതിരുനാമാർത്ഥമറിഞ്ഞല്ലോ നീ
നിൻപിതാവിന്നിഷ്ടവുമറിഞ്ഞു നീ. 72
സാമ്യമല്ലാത്ത ദയവു കണ്ടവർ
ന പാപി, നിൻജയം ഘോഷിക്കും ഞങ്ങളും 73
ശൈത്താന്മാർക്കു മഹാ തോൽവിയെങ്കിലും
ശൈത്താന്മാരാൽ വിരോധം വശമല്ല. 74
പുണ്യവാന്മാരാം ജനമൊക്കെയും
ത്രാണനം നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു 75
എന്നിതൊക്കെ ഞാൻ കേൾപ്പിക്കുന്നു വൃഥാ
അന്തരാന്തരേശ്വരൻ നീയല്ലോ ത്രാണേശാ 76
സർവ്വജ്ഞനാം നീ സർവ്വമറിയുന്നു
സംസാരനിധി മഹാ വീര്യവാൻ" 77
മാലാഖായിങ്ങനെത്തിച്ചു കുമ്പിട്ടു
കാലം വൈകാതെ നാഥൻ മിശിഹായും 78
ചെന്നു ശിഷ്യരെക്കണ്ടരുളിച്ചെയ്തു:-
"എന്നെയൊററിയ ശത്രുവരുന്നിതാ! 79
ഇങ്ങുവന്നവരെത്തുന്നതിൻമുമ്പേ
അങ്ങോട്ടു ചെല്ലേണം മടിയാതെ നാം" 80
എന്നരുൾചെയ്തെഴുന്നള്ളി രക്ഷകൻ
അനന്തരം ശത്രുവൃന്ദം വരവതാ 81
പന്തം, കുന്തം, വാൾ, വിൽ, മുൾത്തടി, വടി
ചന്തത്തിൽശൂലം, വെൺമഴു, ചൊട്ടയും 82
സന്നാഹമോടങ്ങൊററാനും കൂട്ടരും
വന്നു നാഥനാം മിശിഹാടെ നേരെ 83
അനന്തരമട്ടുത്ത സ്കറിയോത്തായും
മുന്നമൊത്തപോൽ മുത്തിമിശിഹായെ. 84
"എന്തിനു വന്നു നീയിങ്ങു സ്നേഹിതാ,
എന്തിനു ചുംബിച്ചെന്നെയേല്പിക്കുന്നു" 85
എന്നു യൂദായോടരുളിയ ശേഷം
വന്ന മാററുള്ളവരോടു ചൊന്നീശോ 86

"നിങ്ങളാരെയന്വേഷിച്ചു വന്നിതു"?
"ഞങ്ങളീശോ നസറായയെന്നവർ" 87
ഈശോ താൻതന്നെ,യെന്നതാംവചസ്സപ്പോൾ
നിഷ്ഠൂരമതു കേട്ടു വീണുടൻ 88
ചത്തപോലവർ വീണു കിടക്കിലും
ശത്രുതാപത്തിനിളക്കമില്ല താനും 89
ഏറ്റുകൊണ്ടവർ വീണതു കാരണം
തൻ തിരുദേവ വാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ 90
ലോകമൊക്കെയും ലോകരെയൊക്കെയും
ഏകവാക്കിനാൽ സൃഷ്ടിച്ച നാഥനാം 91
തന്മനോഗുണനാൽ മാനുഷരക്ഷാർത്ഥമായ്"
താൻ മരിപ്പാനുറച്ചിരുന്നാകിലും 92
താനനുവദിച്ചീടാതെയാർക്കുമേ
തന്നോടാവതില്ലെന്നറിയിച്ചു താൻ 93
പിന്നെയുള്ളവരൊക്കെയെഴുന്നേറ്റു
ഉന്നതനായ നാഥൻ മിശിഹായും 94
ഊഴി തന്നിൽ ശയനമെന്തിങ്ങനെ
എഴുന്നേറ്റവരെല്ലാരും വാർത്തകം 95
അടയാളമറിഞ്ഞു ശത്രുക്കളും,
അടുത്തുപിടിപ്പാനതിൽ വൈരത്താൽ 96
ശെമെയോൻകേപ്പാ വാളൂരിയെത്തനെ
തിന്മയ്ക്കധീനമാം ചെവി ഛേദിച്ചു. 97
മിശിഹായതു വിലക്കിയച്ചെവി
ആശ്ചര്യംവെച്ചു താൻ കേട പോക്കിനാൻ 98
അന്നേരം വിശപ്പേറിയ വ്യാഘ്രംപോൽ
ചെന്നു കെട്ടി വലിച്ചുമിശിഹായെ 99
ഉന്തിത്തൊഴിച്ചിടിച്ചു ചവിട്ടിയും
(മാന്തി നുള്ളി. മുഖത്തവർ തുപ്പിയും- 100
തമ്മിൽത്തമ്മിൽപ്പിണങ്ങി വലിക്കയും
നിർമ്മരിയാദ വാക്ക പറകയും 101
ഇമ്മഹാ ദുഷ്കൃതങ്ങളേറ്റുതാ)
നമ്മുടെ മഹാദോഷമൊഴിപ്പാനായ് 102
പിന്നെയുന്നതനായ മിശിഹായെ
ഹന്നാന്റെ മുമ്പിൽക്കൊണ്ടു നിറുത്തിനാർ 103
അവിടെ കയ്യപ്പായുടെ വാസത്തിൽ

തൻ വിധികേൾപ്പാൻ നാഥനെ കൊണ്ടുപോയ്" 104
മേൽപ്പട്ടക്കാരനാകുന്നവനപ്പോൾ
തല്പരൻ മിശിഹായോടു ചോദിച്ചു 105
"ശിഷ്യന്മാരെ നിന്റെ ശാസ്ത്രങ്ങളും യുക്തിയും
വ്യക്തമായുള്ള വ്യാപ്തി വചനവും" 106
ഇതിൻ വാക്കിവനിങ്ങനെ ചൊന്നപ്പോൾ
അനന്തരം സകലേശനരുൾചെയ്തു: 107
"എന്നോടെന്തിന്നു ചോദിക്കുന്നു വൃഥാ
അന്നേരം പലർ കേട്ടവരുണ്ടല്ലോ! 108
അന്വേഷിക്ക നീ അവരെല്ലാം ബോധിക്കാ"
എന്നരുൾചെയ്തു നേരത്തൊരു ഖലൻ 109
പട്ടക്കാരനോടിതോ നീ-യെന്നവൻ,
അടിച്ചു മിശിഹാടെ കവിളിന്മേൽ. 110
അന്നേരമവനോടരുളിച്ചെയ്തു:-
"ചൊന്നതിൽ കുററമുണ്ടെങ്കിൽ കാട്ടു നീ 111
ന്യായമത്രെ പറഞ്ഞു ഞാനെങ്കിലോ
ന്യായമോ നീയടിച്ചതു ചൊല്ലുക" 112
മേല്പട്ടക്കാരനിരിക്കും മന്ദിരെ,
കേപ്പാ പിന്നാലെ ചെന്നു ഗുരുപ്രിയൻ 113
ഒരു സ്ത്രീയവനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ
ഗുരുവിനെയുപേക്ഷിച്ചു പേടിയാൽ 114
മൂന്നുവട്ടവും താനാഗുരുവിന്റെ
സസ്നേഹശിഷ്യനല്ലെന്നു ചൊന്നപ്പോൾ 115
കോഴികൂകി, മിശിഹാടെ നോക്കിനാൻ
അഴൽപൂണ്ടവനറിഞ്ഞു ദുഷ്കൃതം 116
കോഴികൂകുന്നതപ്പോൾ കേട്ടാൽ മനം
അഴിവോടു കരയും പിന്നെസ്സദാ 117
ഭവിക്കും മുമ്പിൽ തോന്നും മനസ്ഥിരം
ഭവിപ്പാനെടുക്കുമ്പോൾ മടുത്തുപാപം. 118
മിശിഹായുടെ സമീപ്പ കൽത്തുറുങ്കിലു"
പ്രശംസിച്ചപോലെവിടെയുംസ്ഥിരം 119
കയ്യാപ്പായുമാലോകരിൽ മുഖ്യരും
ഭയംവിട്ടു മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ 120
ന്യായകാരണം വേണമെന്നുറല്ലോ
ആയതിനവർ സാക്ഷി നിരത്തിനാർ 121

സാക്ഷിത്വമതുകൊണ്ടു പോരാഞ്ഞിട്ട്"
സ്പഷ്ടം ചൊല്ലു നീ സർവ്വേശ നാമത്തിൽ:- 122
തമ്പുരാന്റെ പുത്രനോ നീ ചൊല്ലുക"
"തമ്പുരാനോടു ചോദിച്ചു കയ്യപ്പാ 123
തമ്പുരാനവനോടരുളിച്ചെയ്തു:-
തമ്പുരാന്റേകനാം പുത്രൻ ഞാൻതന്നെ 124
തമ്പുരാന്റെ പ്രാബല്യത്തോടുകൂടെ
തമ്പുരാന്റെ പുത്രൻ ഞാൻവരും മേഘത്തിൽ 125
സർവ്വഭൂതരുമന്നെന്നെക്കാണുമ്പോൾ
സർവ്വസംശയം തീർന്ന വിശ്വാസമാം" 126
എന്നിവണ്ണമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ
അന്നേരം കയ്യപ്പായുമുരചെയ്തു:- 127
എന്തിനിന്നിപ്പലതരം സാക്ഷിത്വം?
ചിന്തിച്ചാലിതു സാക്ഷിക്ക പോരായോ? 128
സർവ്വേശൻ പുത്രനാകുമിവനെന്നു
സർവ്വേശൻ തന്നെ നിന്ദിച്ചു ചൊന്നപ്പോൾ 129
മരണത്തിനു യോഗ്യനിവൻ നൂനം
കാരണം വേണ്ട ചമന്ത മതിയാവൂ 130
കാര്യക്കാരനിവനെ കൊടുക്കേണം
ദുരിതത്തിന്റെ ശിക്ഷ വേണം താനും 131
ഇവ്വണ്ണമവൻ ചൊല്ലിയതാലോകരും
അവ്വണ്ണംതന്നെ കല്പിച്ചുറപ്പിച്ചു 132
തല്ലി-നുള്ളി-യടിച്ചടിച്ചാരവർ
തലയിൽ മുടി പറിച്ചു ദുഷിച്ചു. 133
തൻമുഖത്തിലും തുപ്പി കഷ്ടമഹോ!
ജന്തുവോടിതു കാട്ടുമോ മാനുഷർ! 134
ഇമ്മഹാദോഷം പൊറുപ്പാനായതും
ക്ഷമിച്ചതൊക്കെ മഹാദുഃഖവാരിധി 135
മാനുഷരുടെ രക്ഷ മോഹത്താലും
തീർന്ന ധൈര്യം വൈര സുഫലമിതു" 136
ക്രൂരത്തിനോടെ സമുദ്ര മാണ്ടുന്നാൻ
ക്രൂരരാശി മഹാ സങ്കടം പൂകിതു 137
മിശിഹാ ദുഃഖാഗാധാബ്ധിയിൽ
നാശഭൈരവും വീണു മുഴുകിനാൻ. 138

പതിനൊന്നാം പാഠം

— (•) —

യേശുവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കുന്നു. യൂദാസ് ആത്മഹത്യചെയ്യുന്നു. യേശു കളങ്കരഹിതനെന്നുകണ്ട് ഹേറോദേശിന്റെ അടുക്കലേക്കു അയക്കുന്നു. വെള്ളയങ്കി ധരിപ്പിച്ച് അവിടുന്നു യേശുവിനെ മടക്കി അയക്കുന്നു. ബറാബാസിനെ വിമോചിക്കുന്നു. യേശുവിനോടു ഒന്നും ചെയ്യരുതെന്ന ഭാര്യയുടെ അപേക്ഷ ദൂതൻ വഴി പീലാത്തോസിനെ അറിയിക്കുന്നു. ചമ്മട്ടിയടിയും മുൾമുടിധാരണവും. ചക്രവർത്തിയോടു പരാതി പറയുമെന്നു യൂദന്മാർ പീലാത്തോസിനെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. പീലാത്തോസ് കൈകഴുകുന്നു, കുരിശുമരണത്തിനു വിധിക്കുന്നു. വേറോനിക്കാ യേശുവിന്റെ മുഖം തുടക്കുവാൻ തൂവാല നൽകുന്നു. കുരിശിൽ തറക്കുന്നു. സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകുന്നു. ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഏഴ് വാക്യങ്ങൾ. യേശുവിന്റെ കരൾ കുത്തിത്തുറക്കുന്നു. ശവസംസ്കാരം.

ആകാശത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു താമസി
ആകാന്ധകാരം പൂണ്ടു മാനസേ 1
പ്രകാശം നീളെ വ്യാപിച്ചിരിക്കിലും
അകക്കാമ്പിൽ പുലർച്ചയടുത്തില്ല 2
പുലർകാലേ മഹായോഗവും കൂടി
കൊലയ്ക്കു വട്ടം കൂട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു 3
വീര്യവാനായ സർവ്വേശപുത്രനെ
കാര്യക്കാരന്റെ പക്കൽ കയ്യാളിച്ചു 4
സ്കറിയോത്താ മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ
ഉറച്ചെന്നതറിഞ്ഞവനന്നേരം 5
ഖേദിച്ചു പട്ടക്കാരനെക്കണ്ടവൻ
ആദ്രവ്യം വീണ്ടുകൊടുത്തു പീഡിതൻ 6
ദോഷമില്ലാത്തയീശോയെ വിററു
ദോഷമത്രേ കഷ്ടമിനിയെന്നവൻ 7
വാങ്ങിയ കാശെറിഞ്ഞതു വിട്ടവൻ
തന്നത്താൻ തൂങ്ങി ദുർജ്ജനം ചത്തിതു 8
ആ ദിക്കിൽ ശവം അടക്കുവാൻ നിലം
ആ ദ്രവ്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടു യൂദരും 9
നിവ്യന്മാരിതു മുമ്പെഴുതിവച്ചു
അവ്വണ്ണമതിന്റെ തികവായതു. 10

പീലാത്തോസിന്റെ ന്യായത്തിൽ നാഥനെ
എത്തിച്ചനന്തരം കുറ്റം ചോദിച്ചവൻ! 11
ദുഷ്ടനല്ലെങ്കിലിവനെയിവിടെ
കൊണ്ടുവരുവാൻ സംഗതിയാകുമോ" 12
ഇതിന്നു യൂദർ പീലാത്തോസുത്തരം:-
നിങ്ങളെ ന്യായമതാലെന്തിനും യഥാ 13
"ശിക്ഷിച്ചീടുന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നുമ്പോൾ,
ശിക്ഷിപ്പാൻ കുറ്റം കണ്ടില്ലിവന്നതാൻ" 14
പീലാത്തോസിതു ചൊന്നതിനുത്തരം
ആ ലോകരാചാനോടറിയിച്ചിതി 15
സാക്ഷാൽ ഞങ്ങൾക്കു ചിന്തിച്ചാൽ ദുഷ്കരം
ശിക്ഷിപ്പാനില്ലിന്നിങ്ങനെ യൂദരും 16
രാജ്യത്തിനീശോയോടു ചോദിച്ചു:-
"രാജാവാകുന്നോ നീ നേര് ചൊല്ലുക" 17
അനന്തരം നാഥൻ "രാജാവു ഞാൻതന്നെ
എന്നുടെ രാജ്യം ഭൂമികടുത്തല്ല 18
ഞാൻ രാജാവായ് പിറന്ന പട്ടാങ്ങുള്ള
ഞാൻ സാക്ഷിപ്പാനായ് ഭൂമിയിൽ വന്നിതു"" 19
ആ ലോകരാദ്യധികാരി ചൊന്നപ്പോൾ
കൊലയുള്ള യോഗ്യം കണ്ടില്ലിയാൾക്കു ഞാൻ 20
ഗ്ലീലാക്കാരനീശോയെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ
പീലാത്തോസയച്ചു റോദേശിൻ പക്കൽ 21
ഹെറോദേസും പല പല ചോദ്യങ്ങൾ
ആറ്റുകെട്ടു നീചകൻ ചോദിച്ചു 22
മിശിഹായും മിണ്ടാതെ നിന്ന തദാ
ഈശോയെയവർ നിന്ദിച്ചു കശ്മലർ 23
വെള്ളത്തരാ കുപ്പായമിടുവിച്ചു
ഇളപ്പത്തോടയച്ചവർ നാഥനെ 24
വീണ്ടും പീലാത്തോസിൻ പക്കൽ നാഥനെ
കൊണ്ടുവന്ന നരാധമസഞ്ചയം 25
പൈശൂന്യത്താലെ ഈശോയെക്കൊല്ലുവാൻ
ആശ യൂദർക്കറിഞ്ഞധികാരിയും 26
ഇയാളെ രക്ഷിപ്പാനയപ്പാനും
ആയതിന്ന പീലാത്തോസു വേലയായ് 27
ഭാര്യയന്നു ചൊല്ലിവിട്ടു തൽക്ഷണം:-
"നീയതിക്രമിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ 28
ന്യായസമ്മതമുള്ളവൻ പുണ്യവാൻ,

നീയവനോടു നിഷ്കൃപ ചെയ്യല്ലേ, 29
അവൻമൂലമീരാത്രി വലഞ്ഞു ഞാൻ
അവനോടുപദ്രവിപ്പാൻ പോകല്ലേ" 30
എന്നവൾ ചൊല്ലിവിട്ടിതു കേട്ടപ്പോൾ
എന്നതുകണ്ടു ശങ്കിച്ചധികാരി 31
എന്നാലവനൊരുപായമിതിന്നെന്നു
തന്നുള്ളിലവൻ ചിന്തിച്ചനേകവും 32
"മുന്നമെ പെരുന്നാൾ സമയത്തിന്നു"
അന്നൊരു പിഴയാളിയെ വിടുവാൻ 33
ന്യായമുണ്ടല്ലോ യൂദർക്കു കൊണ്ടു"
ആയതിന്നെന്നാൽ ഈശോയെ രക്ഷിപ്പാൻ 34
ഇന്നതിനെഴുവുണ്ടാകുമിങ്ങനെ"
നന്നായുള്ളിലുറച്ചു തെളിഞ്ഞവൻ 35
അതുകൊണ്ടു പിഴയാത്ത നാഥനെ
ഘാതകനായ മററു പാപിയെയും 36
വരുത്തി ലോകരോടവൻ ചോദിച്ചു:-
"ആരെയിപ്പോളയക്കേണ്ടു ഞാൻ ചൊല്ലുവിൻ" 37
ശിഷ്ടനെ വേണ്ട ദയയില്ലൊട്ടുമെ,
ദുഷ്ടനാം മററ പാപിയെ വീണ്ടവർ 38
സർവ്വമംഗലനിധിയെക്കൊല്ലുവർ
സർവ്വദുഷ്ടനെ സ്വീകരിച്ചു രക്ഷിച്ചു 39
അന്നേരം യൂദന്മാരോടധികാരി
"എന്നാലീശോയെക്കൊണ്ടെന്തു വേണ്ടതു"? 40
ചൊല്ലിക്കൊള്ളുവിനെന്നു പിലാത്തോസു"
ചൊല്ലി യൂദരധികാരിയോടുടൻ 41
" കുരിശിലിവനെ തൂക്കിക്കൊല്ലുക"
അതിശത്താലവരിതു ചൊന്നപ്പോൾ 42
കല്ലുപോലെയുറച്ച മനസ്സതിൽ
അല്പംതോന്നിച്ചലിവു വരുത്തുവാൻ 43
ചൊല്ലി പിലാത്തോസതിന്നുപായമായ്"
തല്ലു കല്പിച്ചു; കെട്ടിച്ചു നാഥനെ 44
വൈരിപക്ഷത്തിലാകുന്ന സേവകർ
ശരീരമുള്ളാനിത്താളെന്നോക്കാതെ, 45
ചമ്മട്ടി, വടി, കോൽ, മുൾമുരുടുകളാം
മാംസം ചീന്തുവാനാണിക്കെട്ടുകളും 46
കോപ്പുകളുംകൂട്ടി; കെട്ടി മുറുക്കിനാർ
കുപ്പായം നീക്കി ദയവില്ലാത്തവർ 47

തല്ലീട്ടാലസ്യമുള്ളവർ നീങ്ങീട്ട്
തല്ലി വൈരികൾ പിന്നെയും പിന്നെയും 48
ആളുകൾ പലവട്ടം പകന്നിട്ട
ധൂളിച്ചു തന്റെ മാംസവും ചോരയും 49
അന്തമററ ദയാനിധി സ്വദേഹം
ചീന്തിവീഴുന്നതെന്തു പറയാവൂ! 50
തലതൊട്ടടിയോളവും നോക്കിയാൽ
തൊലിയില്ലാതെ സർവ്വം മുറിവുകൾ 51
ഒഴുകുന്ന പുഴയെന്നതുപോലെ
ഒഴുകി ചോര മാംസ ഖണ്ഡങ്ങളാൽ 52
പുലിപോലെ തെളിഞ്ഞവരന്നേരം
പലപാടുകളേല്പിച്ചു കാരണം 53
മരിക്കത്തക്ക ശിക്ഷ പലവട്ടം
ധീരതയോട് ചെയ്തവരെങ്കിലും 54
മരണസ്ഥലമവിടെയല്ലാഞ്ഞതു
മരിച്ചില്ല താനെന്നു പറയാവൂ. 55
മുള്ളാലെ മുടി മെടച്ചു തലയിൽ
കൊള്ളുവാൻവെച്ചു തല്ലിയിറക്കിനാർ 56
ദുഷിച്ചു പിന്നെ രാജാവിനെപ്പോലെ
തൊഴുതു നിന്ദിച്ചുപരം പറഞ്ഞവർ 57
ഈശോതാനതൊരക്ഷരം മിണ്ടാതെ
ക്രൂരന്മാരെല്ലാം ക്ഷമിച്ചു ലോകംപ്രതി 58
മാനുഷരിതുകണ്ടാൽ മനംപൊട്ടും
ദീനരായ മഹാ ദുഷ്ടരെങ്കിലും 59
ഇങ്ങനെ പല പാടുകൾ ചെയ്തിട്ട്
അങ്ങു യൂദരെക്കാട്ടി മിശിഹായെ 60
അതുകൊണ്ടവർ വൈരമൊഴിപ്പാനായ്
"ഇതാ മാനുഷൻ" എന്നു ചൊന്നാനവൻ 61
നാശസംശയം പോക്കുവാനെന്നപോൽ
ആശപൂണ്ടു പീലാത്തോസു ചൊന്നപ്പോൾ. 62
ലേശാനുഗ്രഹം കൂടാതെ പിന്നെയും
നീചഘാതക യൂദരു ചൊല്ലിനാർ 63
"കുരിശിൽ തൂക്കുകെ"ന്നതിനുത്തരം
കാരണം കണ്ടില്ലെന്നു പീലാത്തോസും 64
എന്നതുകേട്ടു യൂദരുചൊല്ലു;

(അന്നേരം സകലേശന കററമായ്) 65
തമ്പുരാൻ പുത്രനാകുന്നിവനെന്ന്
തമ്പുരാനെ നിന്ദിച്ചു പറഞ്ഞിവൻ 66
ഇമ്മഹാ നിന്ദവാക്ക പറകയാൽ
തൻമൂലം മരണത്തിന്ന യോഗ്യനായ് 67
ഇങ്ങനെ യൂദർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അങ്ങ പീലാത്താസേറെ ശങ്കിച്ചവൻ 68
ഉത്തമമിശിഹായോട ചോദിച്ചു
(ഉത്തരമൊന്നും കേട്ടില്ല തൽക്ഷണെ) 69
എന്നോടെന്തിനിപ്പോൾ നീ പറയാത്തതു്
നിന്നെക്കൊല്ലിപ്പാൻ കർത്തൻ ഞാൻ തന്നെ 70
വീണ്ടും നിന്നെയയപ്പാനും ശക്തൻ ഞാൻ
രണ്ടിനും കർത്തനമെനിക്കുണ്ടല്ലൊ 71
എന്നറിയവെ നീ എന്നോട നേരുകേട്
ചൊല്ലികൊള്ളുകയെന്ന പീലാത്താസും 72
അന്നേരം മിശിഹായരുളിച്ചെയ്തു:—
"തന്ന മേൽനിന്ന നിനക്ക കർത്തൃത്വം 73
അല്ലെങ്കിലൊന്ന കർത്തൃത്വം വരാ
എല്ലാം മുമ്പെയറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഞാൻ 74
ആളുകൊണ്ടെന്നെ ഏല്പിച്ചവനുടെ
വൃത്തിക്ക ദോഷമേറുമെന്നീശോ താൻ" 75
കാര്യക്കാരനയപ്പാൻ മനസ്സുള്ള്
വൈരികൾ കണ്ടു നിലവിളിച്ചുള്ള്:— 76
"കേസർ തന്റെ തിരുവുള്ളക്കേടും
അസംശയം നിനക്കുവരും ദ്രുതം 77
അയ്യാളുള്ളാതെ രാജൻ നമുക്കില്ല
ആയതുകൊണ്ടുമിവൻ വിരോധിച്ചു 78
താൻ രാജാവെന്ന നടത്തി ലോകരെ
നേരെ ചൊല്ലിക്കീഴാക്കിയവനിവൻ 79
കരിശിന്മേൽ പതിക്ക മടിയാതെ"
കാര്യക്കാരനതുകേട്ടു ശങ്കിച്ചു 80
കുററമില്ലാത്തവനുടെ ചോരയാൽ
കുററമില്ലെനിക്കെന്നരചെയ്തവൻ 81
കഴുകി കയ്യും യൂദരെല്ലാംകണ്ടു
പിഴയെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കായിരിക്കട്ടെ 82

എന്നു യൂദന്മാർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അനന്തരം പീലാത്തോസു കാര്യക്കാരൻ 83
കരിശിലിപ്പോൾ മിശിഹായെ തൂക്കുവാൻ
വൈരികൾക്കനുവാദം കൊടുത്തവൻ 84
വലിയ തടിയായ കരിശിതു്.
ബലഹീനനീശോയെയെടുപ്പിച്ചു് 85
ഉന്തിത്തള്ളി നടത്തി മിശിഹായെ
കുത്തി പുണ്ണിലും പുണ്ണു വരുത്തിനാർ 86
ചത്തുപോയ മൃഗങ്ങളെ ശ്വാക്കൾപോൽ
എത്തി വൈരത്താൽ മാന്തുന്ന നുള്ളുന്ന 87
പാപികൾ ബഹുമത്സരം ക്രൂരകർമ്മങ്ങൾ
കൃപയററവർ ചെയ്യുന്നനവധി 88
അതു കണ്ടിട്ടു സ്ത്രീകൾ മറിയിട്ടു
സന്താപമീശോ കണ്ടതളിവുള്ള 89
എന്തേ! നിങ്ങൾ കരയുന്ന സ്ത്രീകളേ!
സന്തതിനാശമോർത്തു കരഞ്ഞാലും 90
എന്റെ സങ്കടംകൊണ്ടു കരയേണ്ട
തന്റെ തന്റെ ദോഷങ്ങളെയോർത്തിട്ടും 91
നിങ്ങടെ പുത്രനാശത്തെ ചിന്തിച്ചും
നിങ്ങൾക്കറിയ പീഡയുള്ളവകാശം 92
ഒരു സ്ത്രീയപ്പോൾ ശീലയെടുത്തുടൻ
തിരുമുഖത്തിൽ ഉഴി വരുത്തിനാൾ 93
ശീല പിന്നെ വിരിച്ചുടൻ കണ്ടപ്പോൾ
ശീലയിൽ തിരുമുഖരൂപമുണ്ടു്. 94
ഇതുകണ്ടവർ വിസ്മയം പൂണ്ടുടൻ
അതിന്റെശേഷം സർവ്വജ്ഞാപരൻ 95
വലിഞ്ഞു വീണു ഗോൽഗോത്താമലയിൽ
ആചുരത്തോടു ചെന്നു മിശിഹാ താൻ 96
കുപ്പായമുടൻ പറിച്ചു യൂദന്മാർ
അപ്പോൾക്കരിശിന്മേൽ മിശിഹായെ 97
ചരിച്ചങ്ങു കിടത്തി നിഷ്ഠൂരമായ്
കരം രണ്ടിലും കാലുകൾ രണ്ടിലും 98
ആണി തറച്ചുടൻ തൂക്കി മിശിഹായെ
നാനാകേടു പറഞ്ഞു പലതരം 99
കരിശിന്മേൽ കററത്തിന്റെ വാചകം

കാര്യകാരണമെഴുതിത്തറച്ചിതു് - 100
തദ്യഥാ "മിശിഹാ നസ്രായിലുള്ളവൻ
യൂദന്മാരുടെ രാജാവിവനെന്നും" 101
ലത്തീനിൽ, യവനായിൽ, എബ്രായിലും
ഇത്തരം മൂന്നു് ഭാഷാക്ഷരത്തിലു് 102
കുരിശുംപൊക്കി നിറുത്തിപ്പുറമയിൽ
(തെരുവഴി ദുഷമൊപ്പിക്കാമോ?) 103
വൃത്തിനന്തരം മയങ്ങി ഭൂതല
ഇരുട്ടുമൂടികറുത്തു രാത്രിപോൽ 104
ഉച്ചനേരത്തെന്നിങ്ങനെ കണ്ടതു്
ആശ്ചര്യമൊരു നിഷ്ഠൂരകർമ്മത്താൽ 105
ശത്രുമാനസെ കാഠിന്യമേയുള്ള
അത്താപത്താലുമാനന്ദിച്ചാരവർ 106
നിന്ദാവാക്യം പല പരിഹാസവും
സന്തോഷത്തോടു പ്രയോഗിച്ചാരവർ 107
മിശിഹാതാനും കാരുണ്യചിത്തനായ്
തൻ ശത്രുക്കളെ പ്രതിയപേക്ഷിച്ചു 108
ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നവരറിയുന്നില്ല
പിതാവേ! ഇവർക്കു പൊറുക്കയെന്നു താൻ" 109
കൂടെ തൂങ്ങിയ കള്ളരിലൊരുത്തൻ
ദുഷ്ടൻ നിന്ദിച്ചു മിശിഹായെയവൻ 110
മറ്റവനപ്പോളുരത്തിയിങ്ങനെ
കുററം ചെയ്തവർ നമ്മൾ ക്ഷമിക്കുന്ന 111
ഇയാളൊന്നുമൊരു കുററം സർവ്വേശരാ
ഭയമില്ലായോ മരണകാലത്തും 112
പിന്നെ മിശിഹായോടർത്ഥിച്ചവൻ
"എന്നെ നീ മറന്നീടല്ലേ നായകാ! 113
നിന്നുടെ രാജ്യത്തിങ്കലെത്തീടുമ്പോൾ
എന്നോടു നീയനുഗ്രഹിക്കണമേ 114
എന്നവനപേക്ഷിച്ചതു കേട്ടാരെ
അനന്തരം തന്നെയനുഗ്രഹിച്ചു താൻ 115
ഇന്നുതന്നെ നീ പറുദീസായതിൽ
എന്നോടു ചേരുമെന്നു മിശിഹാ താൻ 116
അമ്മകന്യക പുത്രദുഃഖമെല്ലാം
അമ്മാവിലപ്പോഴുണ്ടു സമീപെ നില്ക്കുന്ന 117

അവരെ തൃക്കൺപാർത്തരുളിച്ചെയ്തു-
അവരമ്മ സുതൻ യോഹന്നാനെന്നും 118
യോഹന്നാനവൾ പുത്രനായതും
മഹാ ദുഃഖത്തിൻ തണുപ്പതാകുമോ 119
തമ്പുരാനും യോഹന്നാനുമൊക്കുമോ
താപത്തിൽ മഹാ താപമിതായതു" 120
പിന്നെ രക്ഷകൻ മഹാ സ്വരത്തോടും
തന്നുടെ മനോവ്യഥയറിയിച്ചു:- 121
"എൻതമ്പുരാനേ! എന്റെ തമ്പുരാനേ!
എന്തുകൊണ്ടു നീ എന്നെ കൈവിട്ടഹോ! 122
അതിൻശേഷം ദാഹത്താൽ വലഞ്ഞു താൻ
ശത്രുക്കളാം ചൊറുക്കാ കുടിപ്പിച്ചുടൻ 123
അപ്പോളെല്ലാം തികഞ്ഞെന്നരുൾചെയ്തു
തമ്പുരാനരുൾചെയ്തപോൽ സർവ്വതും 124
ഉച്ചൈ പിതാവിനെ നോക്കി
മിശിഹാ യാത്ര കാലമറിഞ്ഞു താൻ 125
"എൻപിതാവേ! നിൻകയ്യിലാത്മാവിനെ
ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നെന്നരുൾ ചെയ്തു 126
തലയും ചായ്ച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചു-
തൽപ്രാണനാലാഭൂമി ഗതമായ് 127
ആത്മാവു ദേഹം വിട്ടെന്നാകിലും
ആത്മാവിൽനിന്നും ശരീരത്തിൽനിന്നും 128
ദൈവസ്വഭാവം വേർപെട്ടില്ലതാനും:
അവരോടു രഞ്ജിച്ചിരുന്ന സഭാ 129
മന്ദിരത്തിൽ തിരശ്ശീല തൽക്ഷണം
ഭിന്നമായ്ക്കീറി, ഖേദാധിക്യമയ്യോ! 130
കമ്പിച്ചി ഭൂമി കല്ലുമറച്ചിതു".
കല്ലുകളും പൊട്ടി ഹാ! ഹാ! ദുഃഖം മഹാ 131
മൃതമാവും പല ശവങ്ങളിൽപുക്ക
ഭൂമിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പലർ 132
പ്രാണനില്ലാത്തവർകൂടെ ദുഃഖിച്ചു-
പ്രാണനുള്ളവർക്കില്ലായനുഗ്രഹം 133
സൈനികരധികൃതനായവൻ
ഉന്നതത്തോടുള്ള മരണമിതു" 134
കണ്ടനേരത്തിയാം തമ്പുരാൻ പുത്രൻ
പട്ടാങ്ങയിതു കണ്ടവൻ തേറിനാൻ: 135

ചത്തുവെന്നുള്ള കണ്ടൊരു സേവകൻ
കുത്തി കുന്തംകൊണ്ടു തൻവിലാവതിൽ 136
ചോരയും നീരും ചിന്തിയവനുടെ
ഒരു കണ്ണിനു കാഴ്ചകൊടുത്തു താൻ 137
മനസ്സിങ്കലും വെളിവു കണ്ടവൻ
ലൊങ്കിനോസവൻ തേറി പിഴയാതെ 138
ഈശോനാഥൻ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം
തൻശിഷ്യരിലൊരുത്തൻ യൗസേപ്പുതാൻ 139
കാര്യക്കാരനെക്കണ്ടു മിശിഹാടെ
ശരീരം തരുവാനപേക്ഷിച്ചവൻ 140
പീലാത്തോസനുവാദം കൊടുത്തപ്പോൾ
കാലം വൈകാതെ ശിഷ്യരും ചെന്നുടൻ 141
കുരിശിൽനിന്നു ദേഹമിറക്കീട്ടു
ശരീരം പൂശിയടക്കി സാദരം 142
ദോഷികളന്നു പീലാത്തോസോടുടൻ
വൈഷമ്യം ചെന്നു കേൾപ്പിച്ചു ചൊല്ലിനാർ 143
"മരിച്ചിട്ടു മൂന്നാംദിവസമുടൻ
നിശ്ചയം ജീവിച്ചുയിർക്കുന്നുണ്ടു ഞാൻ" 144
എന്നീക്കള്ളൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു നാം
ഇന്നതിനൊരുപായം നീ ചെയ്യണം 145
കൽക്കുഴിയതിൽ കാവൽ കല്പിക്കണം
അല്ലെങ്കിൽ ശിഷ്യർ കട്ടീട്ടുമുള്ളവം 146
ഉയിർത്തുവെന്നു നീളെ നടത്തീടും
ആയതുകൊണ്ടു ചതിദ്രം വളർന്നുപോം. 147
മുമ്പിലുള്ളതിൽ വൈഷമ്യമായ്‌വരും
നീ മനസ്സിപ്പോൾ തഞ്ചംകണ്ടാകേണം. 148
അപ്പോൾ പീലാത്തോസീശോടെ കല്ലുഴി
കാപ്പതിനാളെ ആക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. 149
കല്പടപ്പിന്മേലൊപ്പു കുത്തിച്ചവർ
നല്ല കാവലും ചുററിലുറപ്പിച്ചു. 150
കല്പിച്ചപോലെ സാധിച്ചുകേവലം,
മേല്പട്ടക്കാരതിനാൽ തെളിഞ്ഞുപോയ് 151

പന്ത്രണ്ടാം പാദം

— (•) —

പ. ക. മാതാവിന്റെ വിലാപം

അമ്മകന്യാമണിതന്റെ നിർമ്മല ദുഃഖങ്ങളിപ്പാടം
നന്മയാലെ മനസ്സുററു കേട്ടുകൊണ്ടാലും
ദുഃഖമൊക്കെപ്പറവാനോ, വാക്കപോരാ മാനുഷർക്ക്
ഉൾക്കനെ ചിന്തിച്ചുകൊൾവാൻ ബുദ്ധിയും പോരാ,
എന്മനോവാക്കിൻ വശംപോൽ പറഞ്ഞാലൊക്കെയുമില്ല
അമ്മകന്നി ഉണ്ടായെങ്കിൽ പറയാമല്പം
സർവ്വമാനുഷർക്കുവന്ന സർവ്വദോഷോത്തരത്തിനായ്
സർവ്വനാഥൻ മിശിഹായും മരിച്ചശേഷം
സർവ്വനന്മക്കടലോന്റെ, സർവ്വപങ്കപ്പാടുകണ്ട
സർവ്വദുഃഖം നിറഞ്ഞുമ്മാ പുത്രനെ നോക്കി.

കന്തമമ്പ് വെടി ചങ്കിൽ കൊണ്ടപോലെ മനംവാടി
തൻതിരുക്കാൽ കരങ്ങളും തളർന്നപാരം
ചിന്തവെന്തു കണ്ണിൽനിന്നു ചിന്തിവീഴും കണ്ണുനീരാൽ
എണ്ണമൊല്ലാവള്ള ദുഃഖം പറഞ്ഞാലൊക്കാ
അന്തമററ സർവ്വനാഥൻ തൻതിരുകല്പനയോർത്തു
ചിന്തയോട്ടുറപ്പിച്ചു ഇടങ്ങി ദുഃഖം
എൻമകനേ! നിർമ്മലനേ! നന്മയെങ്ങും നിറഞ്ഞോനേ
ജന്മദോഷത്തിന്റെ ഭാരമൊഴിച്ചോ പുത്രാ!
പണ്ടുമുന്നോർ കടംകൊണ്ടു,കൂട്ടിയുള്ള വീട്ടുവാനായ്

ആണ്ടവൻ നീ മകനായി പിറന്നോ പുത്രാ!
ആദമാദി നരവർഗ്ഗം ഭീതികൂടാതെ പിഴച്ചു
ഫെല്ലുവതിന്നുത്തരം നീ ചെയ്തിതോ പുത്രാ!
നന്ദ നന്ദ നരരക്ഷ നന്ദിയത്രെ ചെയ്തു നീ
ഇന്നിവ ഞാൻ കാണുമാറു വിധിച്ചോ പുത്രാ!
മുന്നമേ ഞാൻ മരിച്ചിട്ടു പിന്നെ നീ ചെയ്തിവയെങ്കിൽ
വന്നിതല്ലോ മുന്നമേ നീ മരിച്ചോ പുത്രാ!
വാർത്ത മുമ്പേയറിയിച്ചു, യാത്ര നീയെന്നോടു ചൊല്ലി
ഗാത്രമിത്തം മാനുഷർക്കു കൊടുത്തോ പുത്രാ!

മാനുഷർക്കു നിൻപിതാവു മനോഗുണം നൽകുവാനായ്
മനോസാദ്ധ്യമപേക്ഷിച്ചു കേണിതോ പുത്രാ!
ചിന്തയുററങ്ങപേക്ഷിച്ചു ചിന്തവെന്ത സംഭ്രമത്താൽ
ചിന്തി ചോരവിയർത്തു നീ കുളിച്ചോ പുത്രാ!
വിണ്ണിലോട്ടുനോക്കി നിന്റെ കണ്ണിലും നീ ചോരചിന്തി
മണ്ണുകൂടെ ചോരയാലെ നനച്ചോ പുത്രാ!
ഭൂമിദോഷം വലഞ്ഞോരെ സ്വാമി നിന്റെ ചോരയാലെ
ഭൂമിതന്റെ ശാപവും നീയൊഴിച്ചോ പുത്രാ!

ഇങ്ങനെ മാനുഷർക്കു നീ മംഗലം വരുത്തുവാനായ്
തിങ്ങിന സന്താപമോടു ശ്രമിച്ചോ പുത്ര!
വേല നീയിങ്ങനെ ചെയ്തു കൂലി സമ്മാനിപ്പതിനായ്
കാലമേ പാപികൾ നിന്നെ വളഞ്ഞോ പുത്ര!
ഒത്തപോലെ ഒററി കള്ളൻ മുത്തി നിന്നെ കാട്ടിയപ്പോൾ
ഉത്തമനാം നിന്നെ നീചർ പിടിച്ചോ പുത്ര!
എത്രനാളായ് നീയവനെ, വളർത്തു പാലിച്ച നീചൻ
ശത്രുകയ്യിൽ വിററു നിന്നെ കൊടുത്തോ പുത്ര!
നീചനിത്ര കാശിനാശയറിഞ്ഞെങ്കിലിരന്നിട്ടും
കാശുനൽകായിരുന്നല്ലോ ചതിച്ചോ പുത്ര!
ചോരനെപ്പോലെ പിടിച്ചു, ക്രൂരമോടെ കരം കെട്ടി
ധീരതയോടവർ നിന്നെയടിച്ചോ പുത്ര!
പിന്നെ ഹന്നാൻ തന്റെമുമ്പിൽ വെച്ചു നിന്റെ കവിളിന്മേൽ
മന്നിലേയ്ക്കു നീചപാപിയടിച്ചോ പുത്ര!
പിന്നെ ന്യായം വിധിപ്പാനായ് ചെന്നു കയ്യാപ്പാടെ മുമ്പിൽ
നിന്ദചെയ്തു നിന്നെ നീചൻ വിധിച്ചോ പുത്ര!
സർവ്വരെയും വിധിക്കുന്ന സർവ്വസൃഷ്ടിസ്ഥിതിനാഥാ
സർവ്വനീചനവൻ നിന്നെ വിധിച്ചോ പുത്ര!
കാരണം കൂടാതെ നിന്നെ കൊലചെയ്വാൻ വൈരിവൃന്ദം
കാരിയക്കാരുടെ പക്കൽ, കൊടുത്തോ പുത്ര!
പിന്നെ ഹേറോദേസ്സുപക്കൽ, നിന്നെയവർ കൊണ്ടുചെന്ന
നിന്ദചെയ്തു പരിഹസിച്ചുവല്ലോ പുത്ര!
പിന്നെയധികാരി പക്കൽ നിന്നെയവർ കൊണ്ടുചെന്നു
നിന്നെയാക്ഷേപിച്ചു കുററം പറഞ്ഞോ പുത്ര!
എങ്കിലും നീയൊരുത്തർക്കും സങ്കടം ചെയ്തില്ല നൂനം
നിങ്കലിത്രവൈരമിവർക്കെന്തിനു പുത്ര!
പ്രാണനല്ലാനെന്നു ചരിത്ത സ്മരിക്കാതെ വൈരമോടെ
തൂണതന്മേൽ കെട്ടി നിന്നെയടിച്ചോ പുത്ര!
തുള്ളമാറിയടിച്ചല്ലോ ധൂളിനിന്റെ ദേഹമെല്ലാം
ചീളുപെട്ടു മുറിഞ്ഞു നീവലഞ്ഞോ പുത്ര!
ഉള്ളിലുള്ള വൈരമോടെ, യൂദർ നിന്റെ തലയിന്മേൽ
മുള്ളുകൊണ്ടു മുടിവെച്ചു തറച്ചോ പുത്ര!
തലയെല്ലാം മുറിഞ്ഞല്ലോ ഒലിക്കുന്ന ചോരകണ്ടാൽ,
അലസിയെന്നുള്ളിലെന്തു പറവൂ പുത്ര!
തലതൊട്ടങ്ങടിയോളം തൊലിയില്ല മുറിവല്ലോ!
പുലിപോലെ നിന്റെ ദേഹം മുറിച്ചോ പുത്ര!

നിൻതിരുമേനിയിൽ ചോര കുടിപ്പാനാവൈരികൾക്ക
എന്തുകൊണ്ടു ദാഹമിത്ര വളർന്നു പുത്ര!
നിൻ തിരുമുഖത്തു തുപ്പി നിന്ദചെയ്തു തൊഴുതല്ലോ!
ജന്തുവോടിങ്ങനെ കഷ്ടം ചെയ്യുമോ പുത്ര!
നിന്ദവാക്ക പരിഹാസം പല പല ദുഷികളും
നിന്നെയാക്ഷേപിച്ചു ദൂഷിച്ചെന്നിതു പുത്ര!
ബലഹീനനായ നിന്നെ വലിയൊരു കുരിശതു
ബലം ചെയ്തിട്ടെടുപ്പിച്ച് നടത്തി പുത്ര!
തല്ലി, തള്ളി, യടിച്ചന്നു തൊഴിച്ചു വീഴിച്ചിഴച്ചു
അല്ലലേറ്റം വരുത്തി നീ വലഞ്ഞോ പുത്ര!
ചത്തുപോയ മൃഗം ശവാക്കളെത്തിയങ്ങു പറിക്കുമ്പോൾ
കുത്തി നിന്റെ പുണ്ണിലും പുണ്ണാക്കിയോ പുത്ര!
ദുഷ്ടരെന്നാകിലും കണ്ടാൽ മനംപൊട്ടും മാനുഷർക്ക്
ഒട്ടുമേയില്ലനുഗ്രഹമിവർക്ക് പുത്ര
ഈയതിക്രമങ്ങൾ ചെയ്വാൻ നീയവരോടെന്തുചെയ്തു
നീയനന്ത ദയയല്ലോ ചെയ്തതു പുത്ര!
ഈ മഹാപാപികൾചെയ്ത നീ മഹാ നിഷ്ഠുരകൃത്യം
നീ മഹാകാരുണ്യമോടു ക്ഷമിച്ചോ പുത്ര!
ഭൂമി മാനുഷർക്ക വന്ന ദീനമഹാദോഷം പൊറുപ്പാൻ
ഭൂമിയേക്കാൾ ക്ഷമിച്ചു നീ സഹിച്ചോ പുത്ര!
ക്രൂരമായ ശിക്ഷചെയ്തു പരിഹസിച്ചവർ നിന്നെ
ജറുസലേം നഗർനീളെ നടത്തി പുത്ര!
വലഞ്ഞുവീണെഴുന്നേറ്റു കൊലമരം ചുമന്നല്ലോ
കൊലമലമുകളിൽ നീ യണഞ്ഞോ പുത്ര!
ചോരയാൽ നിൻ ശരീരത്തിൽ പറ്റിയകുപ്പായമപ്പോൾ
ക്രൂരമോടെ വലിച്ചവർ പറിച്ചോ പുത്ര!
ആദമെന്ന പിതാവിന്റെ തലയിൽ വന്നരം തന്നിൽ
ആദിനാഥാ കുരിശിൽ നീ തൂങ്ങിയോ പുത്ര!
ആണിയിന്മേൽ തൂങ്ങി നിന്റെ ഞരമ്പെല്ലാം വലിയുന്ന
പ്രാണവേദന സകലം സഹിച്ചോ പുത്ര!
ആണികൊണ്ടു നിന്റെ ദേഹം ഇളച്ചതിൽ കഷ്ടമല്ലോ
നാണക്കേടു പറഞ്ഞതിന്നളവോ പുത്ര!
വൈരികൾക്ക മാനസത്തിലെന്തുകനെക്കെറിച്ചല്ലോ
ഒരു ദയ ഒരിക്കലുമില്ലയോ പുത്ര!
അരിയ കേസരികളെ നിങ്ങൾ, പോയ ഞായറിലെൻ
തിരുമകൻ മുമ്പിൽവന്നാചരിച്ചു പുത്ര!

അരികത്തുനിന്ന നിങ്ങാം, സ്തുതിച്ചോശാനയും ചൊല്ലി
പരിചിൽ കൊണ്ടാടിയാരാധിച്ചുമെ പുത്ര!
അതിൽപിന്നെയെന്തുകുററം ചെയ്തതെൻെറ പുത്രനയ്യൊ
അതിക്രമം ചെയ്തുകൊൾവാനെന്തിതു പുത്ര!
ഓമനയേറുന്ന നിൻെറ തിരുമുഖഭംഗികണ്ടാൽ
ഈ മഹാപാപികൾക്കിതു തോന്നുമോ പുത്ര!
ഉണ്ണി നിൻെറ തിരുമുഖം തിരുമേനി ഭംഗികണ്ടാൽ
കണ്ണിനാനന്ദവും ഭാഗ്യസുഖമെ പുത്ര!
കണ്ണിനാനന്ദകരനാ, മുണ്ണി നിൻെറ തിരുമേനി
മണ്ണൊട്ടികളിമണ്ണും പോൽ മുറിച്ചോ പുത്ര!
കണ്ണില്ലാപ്പാപ ക്രൂരമയ്യോ, ബന്ധമററം ചെയ്തുചെയ്തു
പുണ്ണുംപാടായ നിൻെറ ദേഹം ചമച്ചോ പുത്ര!
അംഗിയോടുമുടിദേഹം കട്ടകീറിയിട്ടിയില്ല
കഠിനമായ് മുറിച്ചയ്യോ വലഞ്ഞൊ പുത്ര!
നിൻെറ ചങ്കിൽ ചവളത്താൽ കൊണ്ടുകുത്തുടൻ വേലസ്യ-
യെൻെറ നെഞ്ചിൽകൊണ്ടു ചങ്ക പിളന്നോ പുത്ര!
മാനുഷൻെറ മരണത്തെകൊണ്ടു നിൻെറ മരണത്താൽ
മാനുഷർക്ക മാനഹാനിയൊഴിച്ചോ പുത്ര!
സൂര്യതേജം പോയ് മറഞ്ഞയ്യോ! ഇരുട്ടായി ഉച്ചനേരം
വീര്യവാനെ നീ മരിച്ച ഭീതിയോ പുത്ര!
ഭൂമിയിൽനിന്നാറിയോര ശവങ്ങളും പുറപ്പെട്ടു
ഭൂമിനാഥ ദുഃഖമോടെ ദുഃഖമെ പുത്ര!
പ്രാണനില്ലാത്തവർകൂടെ ദുഃഖമോടെ പുറപ്പെട്ടു
പ്രാണനുള്ളോർക്കില്ല ദുഃഖമെന്തിതു പുത്ര!
കല്ലുകളും മരങ്ങളും പൊട്ടി നാദം മുഴങ്ങീട്ടു
അല്ലലോടു ദുഃഖമെന്തു പറവൂ പുത്ര!
കല്ലിനെക്കാളുറപ്പേറും യൂദർ തൻെറ മനസ്സയ്യോ
തെല്ലുകൂടെയലിവില്ലാതെന്തിതു പുത്ര!
സർവ്വലോകനാഥനായ നിൻമരണം കണ്ടനേരം
സർവ്വദുഃഖം മഹാദുഃഖം സർവ്വത്തിലും ദുഃഖം
സർവ്വദുഃഖക്കടലിൻെറ നടുവിൽ ഞാൻ വീണതാണെ
സർവ്വസന്താപങ്ങളെന്തു പറവൂ പുത്ര!
നിൻമരണത്തോടുകൂടെയെന്നെയും നീ മരിപ്പിക്കിൽ
ഇമ്മഹാദുഃഖങ്ങളൊട്ടു തണുക്കും പുത്ര!
നിന്മനസ്സിന്നിഷ്ടമെല്ലാം സമ്മതിപ്പാനാളു ഞാൻ
എന്മനസ്സിൽ തണുപ്പില്ല നിർമ്മല പുത്ര!

വൈരികൾക്കു മനസ്സതിൽ വൈരമില്ലാതിരുപ്പതും
വൈരഹീനപ്രിയമല്ലോ നിനക്കു പുത്രാ!
നിൻചരണഘോരയാഗം തൻ ശിരസ്സിലൊഴുകിച്ചു
വൻചതിയാൽ വന്നദോഷമൊഴിച്ചോ പുത്രാ!
മരത്താലെ വന്നദോഷം മരത്താലെയൊഴിപ്പാനായ്
മരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങി നീയും മരിച്ചോ പുത്രാ!
നാരി കയ്യാൽ ഫലംതിന്നു നരന്മാർക്കു വന്നദോഷം
നാരിയാം മേ ഫലമായ് നീയൊഴിച്ചോ പുത്രാ!
ചങ്കിലും ഞങ്ങളെയങ്ങു ചേർത്തുകൊൾവാൻ പ്രിയം നിന്റെ
ചങ്കുകൂടെ മാനുഷർക്കു തുറന്നോ പുത്രാ!
ഉള്ളിലെഴും ചതിവില്ലാതുള്ള കൂറെന്നറിയിപ്പാൻ
ഉള്ളുകൂടെ തുറന്നു നീ കാട്ടിയോ പുത്രാ!
ആദിദോഷം കൊണ്ടടച്ച സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറന്നു നീ
ആദിനാഥ! മോക്ഷവഴി തെളിച്ചോ പുത്രാ!
മുമ്പുകൊണ്ട കടമെല്ലാം വീട്ടിമേലിൽ വീട്ടുവാനായ്
അൻപിനോടു ധനം നേടി വച്ചിതോ പുത്രാ!
പള്ളിതന്റെയുള്ളകത്തു വെച്ചു നിന്റെ ധനമെല്ലാം
കള്ളരില്ലാതുറപ്പുള്ള സ്ഥലത്തു പുത്രാ!
പള്ളിയകത്തുള്ളവർക്കു വലയുമ്പോൾ കൊടുപ്പാനായ്
പള്ളിയറക്കാരനേയും വിധിച്ചോ പുത്രാ!
ഇങ്ങനെ മാനുഷർക്കു നീ, മംഗല ലാഭം വരുത്തി
തിങ്ങിന താപം ക്ഷമിച്ചു മരിച്ചോ പുത്രാ!
അമ്മകന്നി നിന്റെ ദുഃഖം പാടി വന്ദിച്ചപേക്ഷിച്ചു
എന്മനോതാപം കളഞ്ഞു തെളിക്ക തായേ!
നിന്മകന്റെ ചോരയാലെയെന്മനോദോഷം കഴുകി
വെണ്മ നൽകീടണമെന്നിൽ നിർമ്മല തായേ!
നിന്മകന്റെ മരണത്താലെന്റെയാത്മമരണത്തെ
നിർമ്മലാംഗി നീക്കി നീ കൈതൂക്കുക തായേ!
നിന്മകനുമൊന്നിച്ചെന്നെ നിർമ്മലമോക്ഷം നിറച്ച്
അമ്മ നീ മല്പിതാവീശോ ഭവിക്ക തസ്മാൽ.

പതിമൂന്നാം പാദം

— (*) —

യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പ്. അമ്മയെ സന്ദർശിക്കുന്നു. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ്യം മറയ്ക്കുവാൻ നേതാക്കൾ യോധാക്ക

ൾക്കു ധൈര്യം കൊടുക്കുന്നു. മറിയ മഗ്ദലേന ശവകുടീരം സന്ദർശിക്കുന്നു. യേശു അവൾക്കു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. അവൾ ശിഷ്യന്മാരെ വിവരമറിയിക്കുന്നു. അമ്മാവോസിലേക്കു പോകുന്ന ശിഷ്യന്മാരെ യേശു കണ്ടുമുട്ടുന്നു. അവരുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് അപ്പം മുറിക്കുന്നു. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സത്യം അവൻ ഗ്രഹിക്കുന്നു. കതകുകൾ അടച്ച് ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ശിഷ്യന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ യേശു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. മുറിവുകൾ കാണിച്ചും അവരോടൊപ്പം ഭക്ഷിച്ചും പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം അവരെ മനസ്സിലാക്കുന്നു. തോമാസിന്റെ സംശയം തീർക്കുന്നു. അത്ഭുതകരമായ മീൻപിടിത്തം. പത്രോസിന്റെ സ്നേഹപ്രഖ്യാപനം. സഭാഭരണം പത്രോസിനെ ഏല്പിക്കുന്നു

ശനിയാഴ്ച കഴിഞ്ഞൊരനന്തരം
അന്ധകാരമകന്ന പ്രഭാതമായ് 1
സൂര്യനങ്ങുദിച്ചീടുന്നതിൻമുമ്പെ
ഉയിർത്തു സ്വദേഹത്തെ ജീവിപ്പിച്ചു 2
പ്രഭയെല്ലാറ്റിനും കാരണമുള്ളവൻ
പ്രഭാവത്തോടുകൂടെ രക്ഷാകരൻ 3
സ്വപുത്രദുഃഖമോർത്ത കന്യാമണി
മുമ്പിൽ താദൃശ്യവേദന പോക്കിനാൻ 4
സ്വരൂപം മഹാ സുന്ദരദൃഷ്ടിയാൽ
പൂർവ്വസങ്കടം മറന്ന കന്യക 5
"മാതാവേ"യെന്നരുൾചെയ്തു രക്ഷകൻ
"പ്രതാപത്തിന്ന താപം മുമ്പായതു" 6
ആയിരോഹണം മമ സ്തുതിയുടെ
ആയി പിതാവെനിക്ക കല്പിച്ചതു" 7
ദോഷത്തിനുടെ വിഷമിറക്കുവാൻ
ഔഷധം കൈച്ചുവെങ്കിലും സേവിച്ചേൻ 8
എടുത്ത ഭാരംകൊണ്ടു വലഞ്ഞു ഞാൻ
കടുത്ത ഭാരമിറക്കിവന്നിപ്പോൾ 9
ദുഃഖം പോക്കുക നിർമ്മലമാതാവേ!
സുഖംമേലിലെനിക്കുണ്ടു സന്തതം 10
എനിക്കുള്ള ശുഭംകൊണ്ടമ്മയുടെ
മനോസൗഖ്യമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാൻ 11
എനിക്കുള്ള ദുഃഖത്താൽ വലഞ്ഞപോൽ
എന്നുടെ സുഖംകൊണ്ടു തെളിഞ്ഞാലും 12

കഴിഞ്ഞവർഷം വേനലിതായത്
മഴയുംപോയി കാലം തെളിഞ്ഞു! 13
താൻ കല്പിച്ചപോലൊക്കെത്തികച്ചു ഞാൻ
തൻ കരുണക്കൊരീഷൽ വരുത്താതെ 14
ആളുപോലെന്നു സമ്മതിക്കമുടൻ"
മാതാവന്നേരം സാദരം ചൊല്ലിനാൾ, 15
"പുത്രാ നിനക്കു സ്തുതിയുണ്ടാകേണം
നിൻ തിരുവടി സന്തോഷം വാഴേണം 16
അതിനാൽ മമ ചിത്തസമ്പൂർണ്ണത
അതല്ലാതൊരു ശ്രദ്ധയിനിക്കില്ല 17
ഞാൻ മരിക്കിലും നീ സന്തോഷമെങ്കിലോ
ആ നാശത്തിലുമനാശയാകും ഞാൻ" 18
ഇതമ്മയുണർത്തിച്ചു സന്തോഷിച്ചു
പുത്രനെപ്പിന്നെക്കണ്ടു പലവട്ടം 19
പുലർകാലത്തിൽ കലുങ്ങി ഭൂതലം,
മാലാഖമാരിറങ്ങിയന്നേരം 20
നരുമപ്രഭ മിന്നലുപോലെ
നിർമ്മലവെളുപ്പുള്ള കുപ്പായവും 21
കല്ലുഴിയുടെ അടപ്പു നീക്കുമ്പോഴാം!
മെല്ലെല്ലിന്മീതെയിരുന്നു കാണ്ടൊരു 22
കാവൽക്കാരതിനാൽ ഭയപ്പെട്ടു
ജീവൻ പോയ്പോകുമിപ്പോഴെന്നപോലെ 23
അവിടുന്നവരോടി ഭ്രമത്താലെ
അവസ്ഥ പട്ടക്കാരോടറിയിച്ചു 24
അവർകൂടി വിചാരിച്ചുവെച്ചുടൻ
കാവൽക്കാർക്കു ദ്രവ്യം കൊടുത്തിട്ട് 25
അവസ്ഥയിതു മിണ്ടാതെന്നവർ
അപേക്ഷിച്ചതിനുപായം ചൊന്നിത് 26
അന്നു നിങ്ങളുറങ്ങും സമയത്തിൽ
വന്നു ശിഷ്യർ ശവം കട്ടുകൊണ്ടുപോയ് 27
എന്നു ലോകരോടൊക്കെപ്പറയണം
എന്നപോലവർ നടത്തി വേല്ലസം 28
കല്ലറയ്ക്കുള്ളിലന്ന ശരീരത്തെ
കല്ലിന്മീതവർ കാത്തിരിക്കുംവിധൗ 29
കള്ളന്മാരതു കട്ടെന്നു ചൊല്ലിയാൽ
ഉള്ളതെന്നു കേൾക്കുന്നോർക്കു തോന്നുമോ? 30

മഗ്ദലെത്താ പുലരുന്നതിൻമുമ്പെ
എത്തി കല്ലുഴി നോക്കുന്ന തൽക്ഷണം 31
കല്ലടപ്പു നീക്കിയതു കണ്ടപ്പോൾ
കാലം വൈകാതെയോടിപ്പോയാനവൾ 32
വാർത്ത കേപ്പായോടും യോഹന്നാനോടും
കീർത്തിച്ചപ്പോളായവരും ചൊന്നുടൻ 33
കേപ്പാ കൽക്കുഴിപുക്കു സൂക്ഷിച്ചതു്
അപ്പോളുയിർത്തുവെന്നു വിശ്വാസമായ് 34
മഗ്ദലെത്തായും നിന്നു പിരിയാതെ
പാർത്തു കല്ലുഴി നോക്കിക്കരഞ്ഞവൾ 35
വെളുപ്പുള്ള കുപ്പായധാരികളായ്
ബാല്യമുള്ളോരിരുവരെക്കണ്ടുടൻ 36
അവർ ചോദി"ച്ചെന്തേ കരയുന്നു നീ?"
അവരോടുരചെയ്തു പുണ്യവതി. 37
"എന്റെ നാഥനെയെവിടെക്കൊണ്ടുപോയ്
തന്റെ ദേഹം വെച്ചതറിഞ്ഞില്ല" 38
പിന്തിരിഞ്ഞുടൻ നോക്കിയൊരുത്തനെ
കണ്ടു തോട്ടം നോക്കുന്നവനെന്നപോൽ 39
അയാൾ ചൊല്ലി "സ്ത്രീയെന്തേ കരയുന്നു
നീയാരെത്തിരയുന്നതു ചൊല്ലുക" 40
അവളന്നേരം "നീയെടുത്തെങ്കിലോ
എവിടെവെച്ചീശോദേഹം ചൊല്ലുക 41
നാഥന്റെ ദേഹം ഞാനെടുക്കുന്നുണ്ടു്."
നാഥനപ്പോളവളോടരുൾ ചെയ്തു- 42
"മറിയ"മെന്നു കേട്ടവൾ നാഥനെ
അറിഞ്ഞു "ഗുരുവേ"യെന്നുണർത്തിച്ചു 43
"പിതാവിന്നടെ സമീപേ പോയില്ല
അതുകൊണ്ടെന്നെത്തൊടല്ലേ ഇക്കാലം 44
എന്റെ ശിഷ്യരോടിതറിയിക്ക നീ
നിങ്ങൾക്കുമെനിക്കുമുള്ള താതനാം 45
തമ്പുരാൻ പക്കൽ പോകുന്നു ഞാനിതാ"
ഇപ്രകാരമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ 46
മഗ്ദലെത്തായിതൊക്കെയും കേൾപ്പിച്ചു
അതു നേരെന്നുറച്ചില്ല ശിഷ്യർക്ക്. 47
പല നാരികൾ പോയവിടെപ്പിന്നെ
മാലാഖായെക്കണ്ടു കല്ലുഴിയതിൽ 48

ഉൾക്കനിവോടവർ നിന്നു പേടിയാൽ
നാകനാഥൻ ദിവ്യൻ ചൊല്ലിയവരോട്" 49
"ഇങ്ങിവിടെത്തിവിശോകമാനമായ്"
നിങ്ങളും വന്നു കാര്യമറിഞ്ഞു ഞാൻ, 50
നിങ്ങളും പേടിച്ചീടേണ്ട മാലാഖാ ഞാൻ,
നിങ്ങടെ മനശ്ശുദ്ധമുള്ള പോലെ 51
ഭംഗിയിൽ വന്നിങ്ങു നോക്കിക്കാണ്മിൻ,
അത്ഭുതമിനിയതില്ല. ജീവിച്ചു' 52
ഗ്ലീലായിൽ നിങ്ങളൊരുമിച്ചു കണ്ടീടും
ചൊല്ലുവിൻ നിങ്ങളും സത്യമറിഞ്ഞിടാം." 53
അക്കാഴ്ചയവിടെന്നു നടന്നവർ
പോകുന്നവഴി കണ്ടു മിശിഹായെ 54
സത്യമായതാം കേട്ടറിഞ്ഞോരവർ
ആ ശ്രീകരം തൃക്കാൽ നമസ്കരിച്ചുടൻ 55
അന്നേരമരുളിച്ചെയ്തു "ഗ്ലീലായിൽ"
ചെന്നറിയിപ്പിനെന്റെ ശിഷ്യരോടും 56
അവിടെയെന്നെക്കാണ്ടീടും നിർണ്ണയം"
അവരായതു ചെന്നറിയിച്ചപ്പോഴം 57
"ഭ്രാന്തു ചൊന്നിവരെന്നു ശിഷ്യർ ചൊല്ലി
മാനസത്തിലും വിശ്വാസം പുക്കില്ല." 58
അന്നു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ട
എമ്മാവൂസ്കോട്ട വാസന്മാരവരൊന്നിച്ചുകൂടൽ 59
പോകുന്നേരം മിശിഹാടെ വാർത്തകൾ
ആകുന്നതെല്ലാമിട്ടുപേശി വഴിയതിൽ 60
അന്നേരം മിശിഹാ വഴിപോക്കനായ്"
ചെന്നവരോട്ടുകൂടെ നടന്നു താൻ 61
ചോദിച്ചു- "നിങ്ങളെന്തു പറയുന്നു
ഖേദവും നിങ്ങൾക്കെന്തെന്നു ചൊല്ലുവിൻ" 62
ഒന്നു ശിഷ്യനവരതിന്നുത്തരം
ചൊന്നു- താനറിഞ്ഞില്ലയോ വാർത്തകൾ 63
ഇപ്പോൾ യൂദന്മാരാം നസറായക്കാരൻ,
ആശ്ചര്യമാകും പ്രവൃത്തിയുള്ളവൻ 64
പൈതൃകജനം തൂക്കി കുരിശതിൽ
മിശിഹായെന്നല്ലോ നാം പാർത്തിരുന്നു" 65
താനീലോകരെ രക്ഷിക്കുമെന്നോർത്തു
മാനസാഗ്രഹം പൂക്കു വഴിപോലെ 66

മൂന്നാം നാളിൽ മരിച്ചാലുയിർക്കും ഞാൻ
എന്നുമ്പോൾ പറഞ്ഞതായതും കണ്ടില്ല 67
കാലത്തു ചില നാരികൾ ചെന്നവർ
മാലാഖമാരെ കണ്ടവർ വന്നതും 68
അങ്ങു നാഥനുയിർത്തെന്നും കേട്ടെന്നും
ഞങ്ങൾക്കായതിനാൽ പല ചിന്തയായ്" 69
എന്നവരുണർത്തിച്ചതിനന്തരം
അന്നേരം സകലേശനരുൾചെയ്തു:- 70
"ഹന്ത നിങ്ങൾ പകച്ചതെന്തിങ്ങനെ
മന്ദമാനസമുള്ള മൂഢന്മാരെ 71
മുമ്പിൽ നിവ്യന്മാർ ചൊന്നതു ചിന്തിപ്പാൻ
ഇമ്പമുണ്ടോ വരുത്തിയതുമതിൽ 72
ഇങ്ങനെയീശോ പാടുപെട്ടെന്നും
അങ്ങയാളതെല്ലാം ക്ഷമിക്കുമെന്നും, 73
സത്യം മുമ്പറിവാളരെഴുതി
ശാസ്ത്രത്തിൻ സിദ്ധിയില്ലയോ നിങ്ങൾക്ക്" 74
ശാസ്ത്രത്തിന്നുടെ പൊരുൾ തിരിച്ചു താൻ
സത്യമങ്ങു ബോധിപ്പിച്ചുചിതം. 75
പകലസ്തമിച്ചീടുന്ന കാലത്തിൽ
അക്കാലം പിരിഞ്ഞീടുവൻ ഭാവിച്ചു. 76
അവരും ചോദിച്ചെങ്ങുപോകുന്നു താൻ
ദിവസം പോയി രാത്രിയുമായല്ലോ? 77
പാർത്തുകൊള്ളുക കർത്താവേയെന്നവർ,
ഓർത്തില്ലാരെന്നറിയാതെ ചൊന്നിതു" 78
അപ്പോളീശോ താൻ പാർത്തുവിരുന്നതിൽ
അപ്പം വാഴ്ത്തിയവർക്കു കൊടുത്തു താൻ 79
മിശിഹായെയറിഞ്ഞു ശിഷ്യന്മാരും
ഈശോ താനപ്പോൾ മാഞ്ഞുമിന്നൽപോലെ 80
അവിടെന്നവരോടിയുടൻ ചെന്നു"
അവസ്ഥ ശിഷ്യരോടറിയിച്ചപ്പോൾ 81
ഇങ്ങനെയവർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
ഞങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചുന്നിവരോടവർ 82
കർത്താവുയിർത്തു, ശെമോൻ കേപ്പായിക്കു"
പ്രത്യക്ഷനായെന്നുമ്പോൾ പറഞ്ഞഹോ 83
ഇവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞിരിക്കും വിധൗ
പ്രത്യക്ഷനായി വാതിൽ തുറക്കാതെ 84

അടച്ചു വീട്ടിന്നുള്ളിൽ ശിഷ്യരുടെ
നടുവിൽ ചെന്നു നിന്നു മിശിഹാ താൻ 85
സ്വാതം ചൊല്ലി ശിഷ്യർക്കുത്തമൻ
"ചിത്തഭീതി നീക്കീടുവിൻ, ഞാനതന്നെ 86
കയ്യും, കാലും, ശരീരവും നോക്കുവിൻ
ആയതിനാലും വിശ്വാസം പുക്കില്ല 87
അന്നേരമീശോ ഭക്ഷണം ചോദിച്ചു
അന്നു തേൻകൂട്ടും മീൻവറുക്കമീശോ 88
തിന്നു ശിഷ്യർക്കു വരുത്തി വിശ്വാസം
പിന്നെ ദൈവവാക്കിന്നുടെ സത്യവും 89
കാട്ടി വിശ്വാസമാക്കിയവർകളെ
കേട്ടുകണ്ടവർ സമ്മതിച്ചാരാൽ 90
തോമ്മായസ്ഥലത്തില്ലാത്ത കാരണം
തന്മനസ്സിങ്കൽ സംശയം തീർന്നില്ല 91
ഇള ശിഷ്യരു ചൊന്നതു കേട്ടാറെ
അതിനുത്തരം ചൊല്ലിയവരോട്. 92
"എന്റെ നാഥനെ ഞാൻതന്നെ കാണണം
തന്റെ മെയ്‌വിലാവിൻ മുറിവതിൽ 93
എന്റെ കൈവിരൽ തൊട്ടൊഴികെത്തന്നിയെ
എന്റെ സംശയം തീരുകയില്ലഹോ" 94
എന്നു തോമ്മാ പ്രതിജ്ഞ പറഞ്ഞാറെ
പിന്നെയെട്ടുനാൾ ചെന്ന ഞായർവാരെ 95
വീടകത്തു ശിഷ്യജനമെല്ലാരും
പൂട്ടി വാതില്ലകത്തിരിക്കുന്നപ്പോൾ 96
അതിനുള്ളിലെഴുന്നള്ളി തമ്പുരാൻ
പ്രത്യക്ഷനായതിൽ ചെയ്തു സ്വാതം 97
"തോമ്മാ! വാ! നീ മുറിവതിൽ തൊട്ടുകൊൾ
നിന്മനസ്സിലെ സംശയം തീർക്കെടോ" 98
ചൊന്നു കൈവിരൽ തൊട്ടു മുറിവതിൽ
തീർന്നു സംശയം വിശ്വസിച്ചാനവൻ 99
തന്റെ തൃക്കാൽ വന്ദിച്ചുണർത്തിച്ചുടൻ
"എന്റെ നാഥനും, തമ്പുരാനും, നീയേ!" 100
എന്നു തോമ്മാ പറഞ്ഞപ്പോൾ നായകൻ:-
"ഇന്നു നീയെന്നെ കണ്ടു വിശ്വാസമായ" 101
എന്നെക്കാണാതെ കേട്ടുള്ളറിവോടെ
എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ" 102

മീൻപിടിപ്പാനായക്കാലം ശിഷ്യരിൽ
കേപ്പാ യോഹന്നാൻ പോയി കടലതിൽ 103
ആ രാത്രിയൊരു മീനും ലഭിച്ചില്ല
നേരവും വെളുത്തീടുന്ന കാലത്തു 104
കടൽ തൻകരെ നിന്നു മിശിഹാതൻ
കൂട്ടമാൻ ശിഷ്യരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ 105
ആളറിയാതെയില്ലെന്നു ചൊന്നവർ
വളരെ വേലചെയ്തു ലഭിച്ചില്ല 106
അവരിങ്ങനെ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അവരോടരുൾ ചെയ്തു മ്ശീഹാ താൻ:– 107
"തോണിക്കു വലഭാഗത്തു വീശുവിൻ
കാണും മത്സ്യങ്ങൾ കിട്ടുമെന്നിങ്ങനെ 168
കല്പനകേട്ടു വീശി വലയില– .
നല്ലം മീനും നിറഞ്ഞതാരനവധം 109
അപ്പോളോ വലപൊക്കുവാൻ ബന്ധമായ്"
കേപ്പാ നാഥനിയാളെന്നറിഞ്ഞുടൻ 110
ചാടി തോണിയിൽനിന്നു കടലതിൽ
ഉടൻ നീന്തിയണഞ്ഞു കരയ്ക്കപ്പോൾ 111
കരക്കെല്ലാരും വന്നണഞ്ഞക്ഷണം
ആരെന്നെല്ലാരും ചിന്തിച്ചു മാനസേ 112
അന്നേരമപ്പം തീക്കനൽ മീനുമായ്"
വന്നു ശിഷ്യർ ഭക്ഷിച്ചനന്തരം 113
മീനുമപ്പവും പകുത്തു തിന്മാനായ്"
താനവർക്കു കൊടുത്തു കരുണയാൽ 114
ഭക്തപ്രിയൻ പരൻ കരുണാകരൻ
ഭക്തവാത്സല്യമിങ്ങനെ കാട്ടിനാൻ 115
തീൻകഴിഞ്ഞു കേപ്പായയോടു ചോദിച്ചു:–
"കേമക്ക കേപ്പാ നീയെന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നോ?" 116
"കർത്താവേയതു നീയറിയുന്നല്ലോ"
ഉത്തരമിതുകേട്ടു മ്ശീഹാ തൻ 117
"എന്റെ ആട്ടുകൾ മേയ്ക്ക നീയെന്നുടൻ"
പിന്നെയുമിതു ചോദിച്ചു കേട്ടിതു 118
മൂന്നാം വട്ടവും ചോദിച്ച കാരണം
മനസ്സുംഖേദത്തോടുണർത്തിച്ചപ്പോൾ 119
"നിന്റെ കണ്ണിനു രഹസ്യമില്ലല്ലോ?
നിന്നെ സ്നേഹമുണ്ടെന്നറിയുമല്ലോ നീ" 120

അന്നേരമീശോ "കേപ്പായെ കേട്ടുകൊൾ
എന്റെയാടുകൾ മേയ്ക്കു വഴിപോലെ 121
ബാല്യമുള്ളപ്പോൾ പോം നിന്മനസ്സുകൾ
കാലം വന്നീടുമെന്ന മറെറാരുത്തൻ 122
നിന്നെക്കെട്ടീടും നീട്ടും നീ കൈകളും
എന്നെയോർത്തു ക്ഷമിക്കും നീയൊക്കയും 123
മുമ്പെ പേടിക്കുമെന്നരുൾ ചെയ്തപ്പോൾ
ഇപ്പോൾ തന്നെപ്രതി മരിക്കുമെന്നും 124
ഈവണ്ണമരുളിച്ചെയ്തു കേട്ടപ്പോൾ
ദേവനോടുണർത്തിച്ചിതു കേപ്പാ താൻ 125
"ഇവ യോഹന്നാനെങ്ങനെ"യെന്നപ്പോൾ
"ഞാൻ വരുവോളം പാർക്കുമെ"ന്നിങ്ങനെ 126
നിനക്കെന്തിനാലെന്നരുൾ ചെയ്തു
അവനിതു ചൊല്ലിയതു കേട്ടവർ 127
എന്നതുകൊണ്ടിവൻ മരിക്കാതെ
എന്നൊരു ബോധം ശിഷ്യർക്കു തോന്നിപ്പോയി" 128
തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്തില്ലതാനും
ഞാൻ വരുവോളം പാർക്കുമതെയുള്ളു. 129

പതിനാലാം പാദം

— (*)

യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം-പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം-പവിത്രാത്മാവിന്റെ വരവ്-അപ്പസ്തോലന്മാർ പരിശുദ്ധാരൂപിയെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അവർ പല ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നു. പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗം മൂവായിരം പേരുടെ മാനസാന്തരം. ശിഷ്യന്മാർ സുവിശേഷ പ്രചാരണത്തിന്നായി നാനാദിക്കുകളിലേക്കും പുറപ്പെടുന്നു.

"ഇന്നിവാസമിനിക്കില്ല ഭൂമിയിൽ
എന്നമ്മയോടും ശിഷ്യജനത്തോടും 1
എൻപിതാവെന്നെ പാർത്തുവിളിക്കുന്നു
ഞാൻ പോവാൻ വട്ടം കൂട്ടുന്നു കന്യകേ! 2
ഞാൻ പോയാലുമമ്മേ! നിൻ ബുദ്ധിയിലും
മാനസത്തിലും പാർക്കുമല്ലോ സദാ 3

സൂര്യൻ കണ്ണാടിയിലെന്നതുപോലെ
സൂര്യൻ നിൻെറയാത്മാവിൽ വിളങ്ങുന്നു 4
എന്നെക്കാണ്മതിനാശ വർദ്ധിക്കില്ലോ,
ഞാൻ സമീപത്തുണ്ടെന്നു ധരിച്ചാലും 5
സർവ്വമംഗലപ്രാപ്തിക്കു കാലമായ്
സർവ്വ സ്വലോകരാരാധിക്കുന്നതു് 6
സ്വലോകംപ്രതി പുറപ്പെടുന്നു ഞാൻ
ആ ലോകമെന്നെയാഗ്രഹിക്കുന്നിതു് 7
നിന്നെക്കൂടവെ കൊണ്ടുപോയീടുവാൻ
ഇന്നു ബാവാടെ കല്പനയില്ലല്ലോ 8
സന്നിധി നിനക്കിന്നിയും കൂടുവാൻ
നിൻവൃത്തി ഫലമിതല്ലോ കന്യകേ 9
ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നാളിൽ
സംഗതിയതിനെന്നറിഞ്ഞതല്ലോ നീ 10
ഭാഗ്യലോക സുഖാദികളെയുള്ളു
ഭാഗ്യകാരണധനങ്ങളാം നേടുക 11
ഈലോകത്തിലെയതിനുള്ള യത്നം
ആലോകത്തിലാനന്ദിച്ചു വാഴുവാൻ 12
ചന്ദ്രാദിത്യന്മൊന്നിച്ചു വാഴുമ്പോൾ
മന്ദം ഭൂമിയിൽ കൂരിരുട്ടായ് വരും 13
മാതാപിതാവങ്ങളൊന്നിച്ചു വാണിതാൽ
പുത്രന്മാർക്കപ്പോളെത്ര തണുപ്പുള്ളു! 14
ഞാൻ ഫലവൃക്ഷം നട്ടുമുളപ്പിച്ചു
നിൻെറ ദയയാലതു വളരേണം 15
എത്തുവേണ്ടുവതൊക്കെയും ചൊൽക നീ?
ഞങ്ങൾപോലെ ഞാൻ കല്പിപ്പാൻ സർവ്വതും 16
പോയാൽ ഞാൻ പിന്നെ റൂഹായെയയപ്പാൻ
അയാം നിന്നെയുമേറെ സ്നേഹിക്കുന്നു 17
നിന്നിൽ വാസമുള്ളാകുക വേണമതും
തൻതിരുമനസ്സാവിധമായതു് 18
അപരിച്ഛിന്ന ഗുണസഞ്ചയത്താൽ
സംപൂർണ്ണം നിനക്കുണ്ടാം വരുത്തീടും 19
നിന്നെക്കൂട്ടികൊണ്ടു പോവതിന്നു ഞാൻ
പിന്നെയും വരുമെന്നതറിഞ്ഞാലും 20
എൻെറ ശ്ലീഹാകളെൻെറ ശിഷ്യന്മാരും
എനിക്കുള്ളവരെന്നതറിവല്ലോ 21

അവർക്കുള്ളോണം ചൊല്ലിക്കൊടുക്കണം
ഞാൻ വൃഥാ നിന്നോടെന്തു പറയുന്നു? 22
ഞാൻ ചൊല്ലാഞ്ഞാലും നീയതു ചെയ്തീടും
ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടു ചെയ്യുന്നതിഷ്ടമാം 23
എന്നാൽ ചെയ്താലും പിതാവിതിങ്ങനെ
നിന്നോടു കല്പിച്ചെന്നതറിഞ്ഞാലും 24
നിന്റെയപേക്ഷകൊണ്ടു മമ സർ
ജനനിയേ! വർദ്ധിക്കേണം ഭൂമിയിൽ 25
എനിക്കമ്മേപോലെയെന്നമ്മ നീ
സന്തോഷം വാഴ്‌ക മൽപ്രിയ കന്യകേ! 26
"പുത്രാ! പോക നീ" എന്ന നാരിമണി
"ധാത്രി നിനക്കു യോഗ്യസ്ഥലമല്ല 27
ആകാശത്തിലെ സപ്രപാത്രപീഠം
ഉൽകൃഷ്ട ജയവന്ദനം ചൊല്ലുന്നു. 28
സ്രാപ്പേയാദി മാലാഖമാർ ഘോഷമായ്
സപ്രഭുവിനെയാഗ്രഹിച്ചീടുന്നു. 29
പോക ത്രിലോകരാജ്യം വാണീടുക
സങ്കടലോകെയിതന്നുമതി 30
എന്റെ കാര്യം നിനക്കൊത്തീടുംപോലെ
എന്തനസ്സും നീ കല്പിക്കുമ്പോഴും സദാ 31
നിന്റെ ദാസി ഞാനെന്നൊരനുഗ്രഹം
നിനക്കുള്ളതെനിക്കതി മതി 32
നീ പോയാൽ, മമ പ്രാണൈകനായകാ
നിൻപരിശ്രമം മറന്നുപോകല്ലേ 33
നിൻചോരവിലയാലെ നീ കൊണ്ടതു"
നിൻ കാരുണ്യത്താൽ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക 34
ബലഹീനജനമെന്നറിവല്ലോ
ബാലരെപ്പോലെ താങ്ങി നടത്തുക 35
കല്ലുതല്ലുമ്പോഴും വീണിടും ബാലകർ
നായകാ! നരരിങ്ങനെയല്ലയോ? 36
നീ തുടങ്ങിയ വൃത്തി തികച്ചഹോ
സന്തതമവർ നിന്നെ സ്തുതിക്കട്ടെ" 37
ഇതമ്മ ദയാവിനോടെയമ്മപോൽ
തൻതൃക്കാൽ മുത്തിത്തഴുകി പുത്രനെ 38
സന്തോഷത്തിന്റെ മുഴുവും കണ്ണീരാൽ
മിഴ്ത്തി മിശിഹാതാനമെഴുന്നള്ളി 39

പിന്നെയുമീശോ ഭൂമിരക്ഷാകരൻ
ചെന്ന ശിഷ്യരെക്കണ്ടരുളിച്ചെയ്തു:. 40
"എന്റെ പുത്രരെ! യെറുശലംപുരെ
നിങ്ങൾ പാർക്കണമെന്നരുളിച്ചെയ്തു 41
പിതാവൊത്തപോലവിടെ റൂഹാടെ
ശക്തി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമവിടുന്ന്" 42
ഞാൻ പിതാവിന്റെ പക്കൽ പോകുന്നിതു""
എന്നതും ചെയ്തു നേരത്തു ശിഷ്യരും; 43
അനന്തരം യൂദന്മാരുടെ രാജ്യത്തെ
നന്നാക്കുന്നതെപ്പോളെ"ന്നു ചോദിച്ചു 44
"അവരൊടിപ്പോളിതറിഞ്ഞീടുവാൻ
ആവശ്യമില്ല നിങ്ങൾക്കൊട്ടത്തില്ല 45
താതൻ കല്പിക്കുംപോൾ വരും സർവ്വവും
അതറിഞ്ഞിട്ടു കാര്യം നിങ്ങൾക്കെന്തു" 46
റൂഹാദക്കുദശായിറങ്ങുന്നേരം
സഹായം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും, ശക്തിയും 47
എനിക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളാകണം
എന്റെ വേദവും നീളെ നടത്തണം 48
വിശ്വസിച്ചവർ രക്ഷ ലഭിച്ചീടും
വിശ്വസിക്കാത്തോർക്കുണ്ടാകും ശിക്ഷയും 49
വൻപരുടെയും രാജാക്കൾ തങ്ങടെ
മുമ്പിലും കൊണ്ടുപോയിടും നിങ്ങളെ 50
നിങ്ങളെ ശാസിക്കും ഭയം നീക്കുവിൻ
നിങ്ങടെ ദേഹത്തോടെയാവുള്ളൂ 51
നിങ്ങടെയാത്മാവോടാവതില്ലല്ലോ
നിങ്ങളിൽ റൂഹാ പറഞ്ഞിടും തദാ 52
വേദനേരിനു പ്രത്യക്ഷം കാട്ടുവാൻ
ഞാൻ ദാനം ചെയ്വാൻ നിങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥിതം 53
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്നതെല്ലാം തോന്നിപ്പാൻ
നിങ്ങളിന്നു പറയുന്നതല്ലദഹാ 54
ദുര്യന്തത്തോളവും സഹിച്ചീടുവിൻ
സമ്മാനം പിന്നെ കല്പിച്ചു നൽകുവാൻ 55
ഇപ്രകാരം മിശിഹായരുൾചെയ്തു
തൻപ്രതാപയാത്രയ്ക്കു സമയമായ്" 56
സായിത്തെന്ന മലയിലെഴുന്നള്ളി,
ഭാവിന്നുടെ രശ്മിയും വീശിച്ചു 57

പർവ്വതാഗ്രേ താൻ പ്രാപിച്ചു തമ്പുരാൻ
അവിടെനിന്നു യാത്ര തുടങ്ങിനാൻ 58
ഉമ്മയെയും പൊഴിയാശീർവ്വാദം ചെയ്തു
ഉക്കൺപാർക്കും മാറ്റുശിഷ്യരെയും 59
ത്രിലോകം വിളങ്ങുന്ന പ്രഭാവത്താൽ
ത്രിലോകപ്പൂജ്യ ഭൂമി രക്ഷാകരൻ 60
മന്ദസ്മിതം മഹാഭാവത്തോടു താൻ
മന്ദംമന്ദം പൊങ്ങി തന്റെ ശക്തിയാൽ 61
തൻശിഷ്യർക്കൊന്നുത്തരവോളമിവ
ദർശനത്തിങ്കൽ നിന്നുമനന്തരം 62
തേർപോലെ മേഘമട്ടത്തുപൊങ്ങിച്ചു
താൻ പിന്നെ ദ്രുതം സ്വദേശം പ്രാപിച്ചു 63
സർവ്വേശൻ സിംഹാസനംപുക്കശേഷം
സർവ്വമംഗല ഘോഷമനവധി 64
വെള്ളത്തുള്ള കുപ്പായത്താലന്നേരം
ആളുകൾ രണ്ടിറങ്ങിപ്പറഞ്ഞിതു 65
ഗ്ലീലാക്കാരരെ! നിങ്ങളെന്തിങ്ങനെ
മേല്പോട്ടുനോക്കി നില്ക്കുന്നു രക്ഷകൻ 66
സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലെഴുന്നള്ളി നായകൻ
വരും പിന്നെയുമെന്നുറച്ചാലും 67
സ്വർല്ലോകത്തിലെ സജ്ജനഘോഷവും
നരവർഗ്ഗത്തിനുണ്ടുമഹത്വവും 68
വാക്കിനാൽ വിഷയമില്ല നിർണ്ണയം
സകലേശത്വം പിതാവും നൽകിനാൻ 69
ഇതു കേവലം പറയാംശേഷവും
ചിത്തത്തിൽ നിരൂപിപ്പാനവകാശം 70
ഏറെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടുവെന്നാകിലും
ഏറെ ചിന്തിച്ചാൽ ശേഷിക്കും പിന്നെയും 71
സർവ്വേശത്വം കൊടുത്തതു കേൾക്കുമ്പോൾ
ദേവപുത്രനില്ലാളെന്നിരിക്കിലും 72
സ്വഭാവത്താലതുണ്ടായി സന്തതം;
പ്രഭുത്വം നിനക്കും സ്വതയുള്ളതും 73
താൻ മാനുഷസ്വഭാവത്തിനുമതു",
തമ്പുരാൻ കൊടുത്തെന്നറിവാനത്രേ 74
ദക്ഷിണമായ ബാവാടെ ഭാഗത്തു
രക്ഷകനിരിക്കുന്നെന്നു ചൊന്നതു" 75

അവിടെനിന്ന പത്താം പുലർകാലെ
സുവിശ്വാസികളും ശ്ലീഹാജനങ്ങളും 76
കൂടിയെല്ലാരും പാർക്കുന്ന ശാലയിൽ
കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ വരവിതെന്നപോൽ 77
സ്വരം കേൾക്കാറായി വീടു നിറച്ചിതു്
തീ രൂപത്തിലും നാവുകൾ കാണായി 78
ശീതളംപോക്കും നല്ല നിരൂപണ
ചേതസി ദയയോടു ശോഭിക്കുന്ന 79
പാവനം വരുത്തീടുമക്കാരണം
പാവകരൂപത്തിങ്കലിറങ്ങിനാൻ 80
ഓശാരത്തനേലിരുന്ന കൃപയാൽ
സർവ്വജനവും നിറഞ്ഞു റൂഹായാൽ 81
ബാവാ ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചനന്തരം
ദേവജൻ ഭക്ഷിച്ചു റൂഹായെ നൽകി 82
ഇന്ന റൂഹായിറങ്ങിയ കാരണം
സർവ്വലോകരുമാനന്ദിച്ചീടുവിൻ 83
തിന്മ നീക്കാനും നന്മ നിറപ്പാനും
നിർമ്മലമനസ്സുവക്കുന്നാവാനും 84
പേടിപോക്കുവാൻ കേടുകൾ തീർപ്പാനും
നാട്ടെല്ലാം ഭയം നീക്കി നടപ്പാനും 85
ഇപ്പോൾ റൂഹാദക്കുദശാ തമ്പുരാൻ
കല്പന മാനസത്തിങ്കൽ വാസമായ് 86
മുമ്പിൽ മശിഹാ ചൊന്നപോൽ വന്നിതു്
തമ്പുരാൻ പുത്രനായ് കല്പിച്ചിതു് 87
സ്വാമി തന്നുടെ ദേഹമുള്ളവഴി
ഭൂമിയിൽ നീളെ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ 88
മാന്ദ്യം ഭക്ഷിച്ചീട്ടുള്ളുണ്ടാകണം
തന്മൂലം തീ നാവായിട്ടിറങ്ങിനാൻ 89
അങ്ങനുള്ളിൽ തോന്നിച്ചതെപ്പേരുമെ
അന്നെല്ലാവരും ചൊല്ലി മടിയാതെ 90
മുമ്പിൽ സ്ത്രീയുടെ വാക്കിനാൽ പേടിച്ചു
കേപ്പാ താനിപ്പോൾ സംഭ്രമം നീക്കിനാൻ 91
വമ്പന്മാരുടെ സമക്ഷത്തിങ്കലും
തമ്പുരാൻ മിശിഹായെയറിയിച്ചു 92
പലഭാഷകളിവർ പഠിക്കാതെ
നല്ലപോലെ പറയുന്നതത്ഭുതം 93

മാനുഷർക്കറിയാത്ത പ്രവൃത്തികൾ
അനേകവിധം ദർശിച്ചാലോകരും 94
ആശ്ചര്യംകൊണ്ടു നേരിനെ ബോധിച്ചു
മിശിഹായെ വിശ്വസിച്ചു തെളിഞ്ഞാർ 95
ചിലർ ചൊല്ലുന്നു പാനമത്താലിവർ
വിലാസിച്ചു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 96
ശെമോൻ കേപ്പായന്നേരമുരചെയ്തു:-
"ഇമ്മനുഷ്യരിലെന്തിതു തോന്നുവാൻ 97
പാനത്താൽ പലഭാഷ പറയുമോ?
മുമ്പിലാരിതു കണ്ടതും കേട്ടതും; 98
അതല്ല, ദിനമിപ്പോളുദിച്ചതു"
മത്തന്മാരുടെ സംസാരമല്ലിതു" 99
നിങ്ങൾ കൊല്ലിച്ച മിശിഹാ തമ്പുരാൻ
തന്റെ റൂഹായെ ഇപ്പോളിറക്കി താൻ 100
നിവ്യന്മാരിതു മുമ്പിലറിയിച്ചു;
അവർകളുടെ വാചകം നോക്കുവിൻ. 101
അപ്പോൾ വന്നിപ്പോൾ വിസ്മയം കാട്ടുന്നു.
പ്രിയത്തോടു മിശിഹായെത്തേറുവിൻ 102
കൺതുറന്നു കണ്ടീടുവാൻ കാലമായ്
ചെയ്തതുമിപ്പോളുറച്ചുകൊള്ളുവിൻ 103
കാരുണ്യത്തിന്റെ കാലമിപ്പോളുണ്ട്
നിരുപകാരമതു കളയല്ലെ" 104
അതു കേട്ടിട്ടു മൂവായിരം ജനം
സത്യവേദവും ബോധിച്ചു സത്വരം 105
ശ്ലീഹാന്മാർ സത്യവേദം നടത്തുവാൻ
മഹീതോറും നടന്നു പലവഴി 106

ദേവമാതാവിന്റെ വ്യാകുലപ്രബന്ധം

— (*) —

അനന്തദൈവം ഗുണസർവ്വമൂലം 1
മനുഷ്യവർഗ്ഗം പ്രതിമാർദ്ദവത്താൽ
പിറന്ന ദീനന്ധരയിൽ നടന്നു
നടത്തി വേദം ദുരിതം കളഞ്ഞു.

മുപ്പത്തിമൂന്നു വരിഷം കഴിഞ്ഞി- 2
ട്ടീലോകമോക്ഷാന്തരവും കഴിച്ചു

കരിശിലേററു തൻദുഃഖമേററം
സ്വകീർത്തിഹീനം ബഹുസങ്കടത്താൽ

ഈ ദുഃഖമെല്ലാം മനസാ സഹിച്ചു 3
സ്വപ്രാണയാത്രാ സമയം ഭവിച്ചു
കരിശട്ടക്കെ തന്നയാന്തികത്തിൽ
ദുഃഖാബ്ധിയിൽ താണു വധൂവിശിഷ്ടം

കോപിച്ചു കാററാളവുമേറി കപ്പൽ 4
പന്തെന്നപോലെ കടലിൽ കളിക്കും
താഴ്ത്തും തിരാപൊക്കമെഴും ക്ഷണേന
പായും പറിക്കും മരവും തകർക്കും

അപ്പോലെയുണ്ടായതു കാലമാധി 5
ഉള്ളിൽ ധരിച്ചുള്ള വിലാസമായി
പകൽ മറച്ചിട്ടതി വർഷമോടും
സമന്തതോ വാർത്തിള കണ്ണുനീരു്

ശോകാമറസ്സും ജലഗർഭമാലാ_ 6
വശാദ്ഭുതമ കൺപ്രഭയൊക്കെമൂടി
മിന്നൽ പിണർപോലൊരുനേരമമ്മ
സ്വപുത്രനെ നോക്കി വിഷാദമോടും

ആകാംക്ഷയാലും സരസോവിമേലാൽ 7
കഴുക്കകൊണ്ടാകുമ മെന്നപോലെ
മുഴുത്ത ദുഃഖം ഹൃദയെകമുള്ളി
ജീവൻ നിലാപങ്കിലതാം ധരിച്ചു

എന്നാപ്പിതാവൊക്കവെ നിർവ്വികാരം 8
കല്ലിച്ചതെന്നമ്മയുമെത്തനേരം
സമുന്നമദ്യോ മലയെന്നപോലെ
ഉറച്ചുനിന്നു സ്വ മഹാവിഷാദെ

നിരൂപണാവാഗ് നിയതം ഭവിച്ചു 9
തിരിച്ചു തച്ചിത്തഗതം സമസ്തം
മിണ്ടാതെ സാരം സ്വമനസ്സപ്രകാരം
കൊഞ്ചിച്ചു ദുഃഖം സുതദുഃഖമൂലം

എന്നാത്മനാഥാ! പ്രിയമേകമെന്തേ 10
സ്വപ്രദേശാൽ പരദേശിയായി!
സൽപുത്ര! നീ ഹിംസകളുമിപ്പുക്ക്
ദയാവിഹീനം ഭ്രമനീതനായി!

മോഷാന്തമിഷിച്ചു പിതാമഹന്മാർ 11
സർവ്വേശ നിന്റെ വരമാഗ്രഹിച്ചു
തത്സന്തതിക്കും രിപു വൈരമായി
അതിക്രമിച്ചു പ്രതിഘാതകന്മാർ

സദൃഷ്ടപൂർവ്വം കരുണാവകാശം 12
അദൃഷ്ടപൂർവ്വം കരുണാവിരോധം
അനുഗ്രഹം രശ്മികളെറെവീശി
അന്ധത സ്വാമാറവും ചമച്ചു

കഴിഞ്ഞകാലത്തിലഭൂതമായ 13
നിന്റെ ദയയീസമയം വിളങ്ങി
നിനക്കുപുത്ര! പ്രതിയോഗി ഭാഗ്യാൽ
പ്രിയാവകാശം പ്രിയനാശമാക്കി

ബുദ്ധപ്രമണീയളവും കഴിഞ്ഞു 14
അർത്ഥത്തിനററം വരുമെന്നമില്ല
പോരായതെല്ലാം രിപു വൈരിദാഹം
നിൻചോരയാൽ തീർപ്പതിനുള്ളുറച്ചു

നിന്നേയുമെന്നാത്മജ! നീ കൊടുത്തു 15
ബുദ്ധപ്രമന്മാരിലതുല്യനിശോ
ആ ചെയ്തതിന്നന്തരമെന്തു പിന്നെ
കൈരണ്ടുമല്ലോ വിദയം തളച്ചു

മഹാശ്രമത്താൽ കൃഷിചെയ്ത പുത്ര, 16
വിത്തിൻ വിശേഷം ഭുവി നീ വിതച്ചു
വിതച്ചബീജാൽ ഫലിതം രസോനം
മുളച്ചുമുള്ളും ചരണത്തിലേററു

നിന്റെ നിലം വാഴ്‌വതിനാമം വരുത്തി 17
കൊടുത്തുദ്രവ്യം നിലവും പ്രഭൂതം

അതിൻ ഫലം സർവ്വമയക്ഷമാനം
ചെയ്യപ്രിയാനസ്മരണം വഹിച്ചു

ആ സ്വാമിയെ കേതികളഞ്ഞു നീചർ 18
ആ നാടവർ കാട്ടുചമച്ചുതീർത്തു
മുതൽ പറിച്ചു പ്രളഹിംസയോടും
വിശിഷ്ടരാജ്യം പരാധീനമാക്കി

നീ ശിക്ഷകൻ ശാസ്ത്രരഹസ്യമാകെ 19
ലോകം പഠിപ്പിച്ചിതെല്ലാം കളഞ്ഞു
ശിഷ്യർ പുനശ്ശാസ്ത്രമെടുത്തു ശത്രു
ഭാവം ധരിച്ചാർ ഗുരുവാശ്രമത്തിൽ

തല്ലക്ഷീണം ജീർണ്ണവചസ്സുകെയ്യും 20
വാളും കയററി ദ്രവബലമാക്കി
തമ്മെലീ ദുഷ്ടകപോലഭാഗേ

അടിപ്രധാനം സ്തുതിഭാസനങ്ങൾ 21
തപസ്വിശ്രേഷ്ഠൻ തപസാ ഭരിതീയൻ
നിർല്ലേശഗാധം മനസാഗ്രഹീതം
ചക്ഷുസ്സുകൾക്കററമടുത്ത ബന്ധം

മനോഗതവ്യാധ്യമിതം വചസ്സാൽ 22
സ്വരൂപപുഷ്പം ഭുവനപ്രകാശം
ഹാ പ്രീതപുത്രം ക്ഷമയാ പവിത്രം
പ്രസൂനജാതം മധു വണ്ടുപോലെ

നിൻദേഹരക്തം രിപുപീതമായോ! 23
പൊന്നെന്നപോലെ തപനം സഹിച്ചു
അയോഘനംകൊണ്ടടനാഹതൻ നീ
നിന്റെ സ്വരൂപം മലഹീനമല്ലോ

സമസ്തരൂപം പുനരെന്തതാകെ 24
ഭൂതേശരൂപൻ ശീഘ്രമൊഴിച്ചല്യൻ
അത്യന്ത ശുദ്ധൻ മമ ചിത്തലാല്യൻ
നിന്റെ ശരീരം അടിയാലെ ചീന്തി

അതിക്രമത്താൽ ശിഥിലീകരിച്ചു 25
പ്രഭാകരൻ സൂര്യനിലേററമീശോ
അനന്തലോകേ ദിനമാവഹിക്കും
ഭയങ്കരം തൻഗ്രഹണം സ്വകഷ്ടം

എന്തിങ്ങനെ നിൻപ്രിയനസ്തമിച്ചു 26
ആകാശമിപ്പോൾ സഹപീഡയെപ്പോൽ
കറുത്തവസ്ത്രം സഹിതം ധരിച്ചു
ധരാ ജ്വലത്വം സഹിയാത്തവണ്ണം

ഫലത്വമേററവുമുൽഭ്രമിച്ചു 27
പൊളിഞ്ഞു കല്ലും മലയും വിറച്ചു
അജ്ഞാനസൃഷ്ടിപ്പുകളാധി പൂണ്ടു
ഈ ഭൂമിയിങ്കൽ ജനവും ശിലാത്വം

പ്രാപിച്ചു ജനം കരുണാഹതത്വാൽ 28
നീ മന്ത്രിപോൽ ചൊന്നു കൊടുത്തുബോധം
നീ ബന്ധുപോലാധികളഞ്ഞുപോക്കി,
പിതാവുപോൽ നീ നിയതം വളർത്തി

മാതാവുപോൽ നീ ഉചിതത്വവാനായ്" 29
മനുഷ്യതാം ബലി വെളിവുറച്ചു
വിശ്വസ്തബന്ധുത്വമൊഴിച്ചു പിന്നെ
പുത്ര സ്വഭാവം ദുരിതാഗ്രഹത്താൽ

കഴിച്ചു ദുഷ്ടൻ സമനഷ്ടഭാവം 30
ഭയാനകത്തു പ്രകൃതിപ്രവൃത്തി
എടുത്തു നിന്റെ രുധിരം ധരിച്ചു
ക്ഷമിച്ചു നീ ഭൂതലമാർത്തിപൂണ്ടു

നാശോന്മുഖമെന്നത്രയുമുള്ളതാം മേ 31
ആകാശ ദീപപ്രളയം വരാതെ
വെളിവു നൽകുന്നതിനൊന്നു മൂലം
കോപിച്ചു മേഘസ്തനിതം വിനീതി

പ്രാപിച്ചതിപ്പോളിളകാത്തതെന്തു"? 32
ആയുസ്സുതന്നെ സ്വരധീശ്വരന്ന്"

ആയുസ്സു പാപി ക്ഷിതിയിൽക്കളഞ്ഞു.
ആ മോക്ഷനാം ദുഷ്കൃതമെന്നുറച്ചാൽ

തത്സാമ്യമെന്തശ്രുതമുള്ളകാലം 33
അനന്തമേവ പ്രതിഘാതകത്തി.
നന്നന്തമോക്ഷം സമബന്ധബന്ധ
ഈ മൂന്നുകൂട്ടം കൃതനിർവ്വികാരം

നീരൂപിയാതെ വൃജിനംതികച്ചു 34
മനോഭ്യരാക്രിയകളൊക്കെയേവം
നിന്നോടുകാട്ടി സ്ഥിരദുഷ്ടരാവാൻ
ദൈവൈകപുത്ര ക്ഷമയാസമുഖം

മാലാഖമാരെ വരുവിൻ സഹായം 35
എന്റെ സുഖം ജീവന ഇല്ലുരതാം
ഇദശോതമാഖ്യം പറയുന്ന നേരം
ഇരണ്ടുനേത്രം ബലഹീനദേഹം

നിന്നോടുകൂടെ ഗമനം ഇടങ്ങി 36
എന്റെ സുഖം നീ പരനാൽ മനസ്സിൽ
ആനന്ദലാഭം മമ ഭവ്യമില്ല
നിൻജീവനിപ്പോം മരണം ഗമിച്ചു

തപയാവിനാ ഞാൻ ശവമായ് ചമഞ്ഞു 37
എല്ലാം കൊടുത്താൽ വിലയാവലഭ്യം
മേ പുത്ര നീ തെറമിനിക്ക പോയാൽ
വലഞ്ഞ ഞാൻ സന്തതവും മനസ്സും

മട്ടീവിധം തല്പരമെത്രമാകും! 38
നിൻകല്പനാ സർവ്വവശംസപരിശാ
മാലാഖമാർ നിൻപ്രിയമെന്തനാകും!
എന്തിന്നിതൊക്കെ സുത! നീ ക്ഷമിച്ചു

ഒരക്ഷരംകൊണ്ടിതു മാറുമല്ലോ 39
ദോഷക്ഷതം പോക്കുവതിൻ ചികിത്സ
ചെയ്യാൻ സമർത്ഥൻ ക്ഷിതിയെ പ്രവിഷ്ടൻ
നിന്റെ ശരീരം സകലം മുറിഞ്ഞു

തളർച്ചയും ദുർബലവും മുഴുത്തു 40
നിന്റെ ക്ഷതംകൊണ്ടു ക്ഷതം ശമിക്കും
നിന്റെ ക്ഷയത്താൽ ക്ഷയവും ക്ഷയിക്കും
കൊള്ളാമതിൻ ലാഭഫലം രസിക്കും

ആ മാനുഷർ വൈരികളെന്നസഹ്യം 41
ഭൂലോകമൊക്കം കഴുകീട്ടാനായ്
നിന്റെ ശരീരം രുധിരം കൊടുത്തു
നിന്റെ ശ്രമം പാപിയുടന്തരാന്ത

കുളിക്കമെച്ചുറ്റിലാപ്പുറത്തു 42
മനുഷ്യവർഗ്ഗം പ്രതിഫലിത്തമാഹം
നിന്റെ വിനാശം ഫലവും സുഭദ്രം
പാവംകളഞ്ഞു പ്രിയ ഭാജനമാം

നന്നാകുമെന്നോ മനസിൽ ഗ്രഹിച്ച് 43
എല്ലാമറിഞ്ഞിട്ടറിയാത്തപോലെ
സ്നേഹം ഭവിപ്പാൻ പരിതാപമേറ്റു
പാപികടങ്ങൊന്നും വീട്ടുവാനം

ചോരൻ യഥാ ദുഷ്കൃതപാത്രമായി 44
നിന്റെ ക്ഷമകാര്യ സമസ്തമാകെ
വരുത്തിയാലും ഫലമൊപ്പമോ ചൊൻ
ഈ പൂന്നലോകം നരവർഗ്ഗമൊക്കെ

പങ്കം സമസ്തം മണിരത്നവും നി 45
നിൻദർശനം സ്നേഹതമസ്സുനീക്കി
കൈകെട്ടി നിന്റെ ചമയം പറിച്ചു
നിൻസൌമവും ചോരയുമൂരിച്ചു

സുതാപവും സുശ്രമവും വരുത്തി 46
നിന്റെ പ്രിയത്തിൻ ചമയം വിശേഷം
കാണംവിധം കഷ്ടമതെന്നുന്നാം
പട്ടുംതലയിൽ മുള്ളുമുള്ളരന്നും

വള്ളുമുഖത്തിന്നടികൊണ്ടനീലം 47
കൈരണ്ടുമാണിത്തുള്ളയാൽ മുറിഞ്ഞു

സർവ്വാംഗമൊക്കെ ക്ഷതമായ്ച്ചമഞ്ഞു
നിന്റെ പ്രിയത്തിൻ നിലയെന്തുവാനോ

വിലാവു കുന്തം മുനയാൽത്തുറന്നു 48
നീയോടിപ്പോരമെന്നോരു ശങ്കയാലോ
ഇരുമ്പു നിന്റെ ചരണേ തറച്ചു
നിൻ സ്നേഹസാദ്ധ്യം രിപു ബാദ്ധ്യവാലേ

കഴിച്ചതെല്ലാമനുകൂലമായി 49
മഹാതലക്കത്തെഴു നിർവ്വികല്പം
വരുത്തി രക്ഷാനിയമം വിചാരം
ഈ കുന്തിനാൽ ദുഷ്കൃതമററുപോകം

ധർമ്മം പരക്കം ഗുരുവും മവിക്കം 50
മനോജ്ഞാനന്തം തമസാവിരൂപം
കടാക്ഷമൊന്നും പ്രിയയോടുകൂടെ
നീ നോക്കമെങ്കിൽ നയനം തെളിഞ്ഞു

കാണും ഗുണം ദുഷ്കൃതവും സ്വരൂപം 51
ഞരെയ്യക്കളെല്ലാം മരിതാന്ധകാരം
കണ്ണീരുകൾകൊണ്ടു വരും വിശുദ്ധി
തപ്പാഴ്ചയാൽ ശിഷ്യനറിഞ്ഞുറച്ചു

സ്വദുഷ്കൃതം കണ്ടു കരഞ്ഞുപോകി 52
സർവ്വം മവിപ്പാൻ വശമുള്ള നാവേ
മിണ്ടാത്തതെന്തുത്തരമെന്നു ചൊൽക
ദോഷം പൊറുക്കാ നരസങ്കടങ്ങൾ

എല്ലാമൊഴിപ്പാൻ മതിവാക് പ്രമാണം 53
നിൻവാക്ക ജീവൻ ഗുണവാഹമായ
സർവ്വൗഷധം സൽഗുണകാരണം നീ
മിണ്ടാത്തതെന്തോ ക്ഷയകാലമായി

നിന്നാലുപായം ഭുവനാദികൾക്ക 54
മിണ്ടാത്തനേരം കൃതകർമ്മമേറ്റു
മിണ്ടുംവിധൗ താൻ തനമീധരിച്ചു
പാപം ക്ഷമിച്ചു ച്യുതമർത്ത്യരാത്തി

ഉൾക്കൊണ്ടു വേഗം വരുവിൻ സമീപേ 55
പാപികളേയും നീക്കിയടുത്തുകൊൾക
മൃത്യുവുണ്ടെന്നുള്ള് ബോധമൊക്ക
ആട്ടിൻഗുണംപോൽ സുമൃദുസ്വഭാവം

കണ്ണെത്തുമിപ്പോൾ കഠിനം സ്വരരെ
വിശ്വാസസത്യം മനസി ഗ്രഹിക്ക 41
ചൊന്നാലുമിപ്പോൾ കരുണാവകാശം
സിംഹം യഥാ ശങ്കിതനാകമീയാൾ

ഭയങ്കരം നീയുടനെ വരാഞ്ഞാൽ
ദുഃഖം തലോചായ്ച്ചുവന്നുവാരമോടും 42
നീ ചെയ്യതെല്ലാം ദയയാൽപൊറുക്കും
അഴിഞ്ഞു ചിത്തം വരിക പ്രിയത്താൽ

നിൻവൃത്തികൾക്കുത്തരമെന്തു കാൺക
കൺകൊണ്ടുപോക്കും തഴുകം വരുമ്പോൾ 43
അമ്മേ പ്രിയം കണ്ടഴിയാത്തതെന്തേ?
ഉള്ളംമുറന്തു ചതിയൊട്ടുമില്ല

തൻ ചങ്കിലും ചേർപ്പതിന്നാശയുണ്ട്
അതിന്നു യോഗ്യക്രിയകൾ നിനക്കു- 44
മില്ലെന്നതോർത്തൽ ചരണം പിടിക്ക
ഇക്കാൽ ഗ്രഹിച്ചാൽ കഴുകും കൃതത്തിൽ

കരയത്തിൽനിന്നു വരുന്ന രക്തം
ശ്വേതസിംഹാസന പുണ്യദേഹം 45
ചെല്ലുന്നു ഞാൻ സർവ്വ മനഃപ്രിയത്താൽ
നിൻഘോരയാൽ ഭൂമി നനഞ്ഞകാലം

മയം ധരിക്കും സുകൃതം ഫലിക്കും
നിന്റെ കരതം മിന്നിയ പത്മരാഗം 46
ദൈവവിൻ ജനത്തിൽ സുഖമാവഹിക്കും
ആമിതൃനേക്കാൾബുദ്ധരശ്മിയാലും

അറംവരാതെ സതതം വിളങ്ങും
ചെയ്തോൻ സുതന്റെ മുറിവാൽ മരിഞ്ഞു 47

തൻമൃത്യുവാലും മരണം വരിച്ചു
ശത്രുവിൻബലം കെടുത്തിതിൻ സഹായം
മോക്ഷത്തിലെ വാതില്ക്ക നീ തുറന്നു
ഞങ്ങൾക്കാമലയിൽ സുഖലാഭമാവാൻ 48

ഈവണ്ണമെന്ന പ്രിയമോടു ചൊന്നാൻ.
ആ രണ്ടു ദുഃഖം നിയതം മനസ്സിൽ
നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചുതരേണമമ്മേ.

ഒന്നാംപാഠം

— (*) —

സത്വരം=വേഗത്തിൽ, ശോഭാനിധേ=ശോഭക്ക് ഇരിപ്പിടമേ, എന്മനസ്സുമസ്സൊകെ=എന്റെ മനസ്സിലെ ഇരുട്ട് (അറിവില്ലായ്മ) മുഴുവനും, വാനവർ=ദേവന്മാർ, ഇത്ഥം=ഇപ്രകാരം, റമ്പാന്മാരുടെ=വലിയവരുടെ (ഒരു സ്ഥാനം), സംഘം=കൂട്ടം, വർദ്ധനൻ=വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവൻ, അഗ്രേസരൻ=മുമ്പൻ, തപോനിധി=താപസൻ, ഗുണാന്വിതൻ=ഗുണത്തോടുകൂടിയവൻ, വാരം=ആഴ്ച, സാരസ്യം=രസത്തോടുകൂടിയിരിക്കുക, സാദം=തളർച്ച, സമ്പൂർണ്ണമംഗലൻ=നിറഞ്ഞ മംഗളമുള്ളവൻ, അനാദി=ആദിയില്ലാത്തവൻ, സ്വസ്ഥാനനാഥൻ=സ്വർഗ്ഗസ്ഥിതൻ, അദ്വയൻ=ഏകൻ, അനരൂപരൂപവും=രൂപമില്ലാത്തവൻ, തീട്ടതി=ദുഃഖം, ഭൂതമായി=സംഭവിച്ചത്, ചിത്രചിത്രം=ആശ്ചര്യം, തദാ=അപ്പോൾ, അക്ഷയം=നാശമില്ലാത്തത് (ഉത്ഥാനം ചെയ്ത ആത്മാവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ), ദീപ്തി=പ്രകാശം, ലഘുത്വം=ഏററവും, സൂക്ഷ്മം=സാധാരണ കണ്ണുകൊണ്ടുകാണാൻ സാധിക്കാത്തത്, ധീ=ബുദ്ധി, സ്വസാദൃശ്യം=തന്റെ സാദൃശ്യം, പരൻ=ശ്രേഷ്ഠൻ, അവനിയതിൽ=ഭൂമിയിൽ, വലയുംവിധൌ=വലയുമ്പോൾ, ഭൂതത്രാണത്തിന്=ഭൂമിയിലുള്ള മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്, ഭൂതനാഥൻ=ജീവജാലങ്ങളുടെനാഥൻ, സതതാനന്ദം=എപ്പോഴും ആനന്ദത്തോടുകൂടിയ, മേ=എനിക്ക്, എന്റെ, അസമേശൻ=അതുല്യനായ ഈശ്വരൻ, അഖിലേശ്വരൻ=എല്ലാററിന്റെയും ഈശ്വരൻ, നിന്ദാഭാജനം=നിന്ദക്കുപാത്രം, നി

രാമയം=ദുഃഖംകൂടാതെ, അധോലോകം=താഴെയുള്ളലോകം, നിഷ്ഠൂരികാം=ദുഷ്ടന്മാർ,

അറാത്തായിൽ

വാരി=വാരിയെല്ല്, നീരസ്യം=രസമില്ലായ്മ, വ്യോമം=ആകാശം, വ്യാഘ്രം=പുലി, നക്ര ചക്ര മകരാദി=മുതല മത്സ്യങ്ങൾ, കാകനി=പച്ചയും പഴുത്തതുമായ ഫലങ്ങൾ, ഖേദം=ദുഃഖം രിപു=ശത്രു, പൈ = വിശപ്പ്; അൻവിരോധിത് = ഭയത്തോട അക്ഷിഗോചരം=കണ്ണിന്റെ വിഷയം, ദാനം=കൊടുക്കപ്പെട്ടു, ഉത്സവം=ദാനം, ഭ്രമം, നിർവ്വിശേഷം=വിശേഷത്തോടു കൂടാത്തത് ഉൽപ്പത്തി=ചിത്തസ്ഥിതി, അനന്തരം=പിന്നീട്, നാസ്തി=ഇല്ല താപവാരി = ചുടുകാരുന്ന വെള്ളം, അസുരകാം = അസുരന്മാർ

രണ്ടാം പാഠം

പെൺകല മൗലി=സ്ത്രീവംശത്തിന്റെ അലങ്കാരം, ഖിന്നരായ്= ദുഃഖിതരായി, നിസ്സാരഹിതരായ്=സാരമില്ലാത്തവർ, മംഗലനാദം=മംഗലമായശബ്ദം, പത്രവസ്ത്രം=ഇലകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം, വചിച്ചു=പറഞ്ഞു, പ്രസൂതി=പ്രസവം, മൃഗവാസം=മൃഗങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം, ഇഷ്ടവാരിധി=ഇഷ്ടങ്ങളുടെ സമുദ്രം, ദയാലാഭം=കരുണ ലഭിക്ക, തവ=നിന്റെ, ആർത്തി=ദുഃഖം, അവധിഹീന=അറുതിയില്ലാത്ത, ത്രാണം=രക്ഷ, ജനനിഭൃത=ജനത്തിൽ ഉള്ളവ, ലോകൈകനാഥൻ=ലോകത്തിന്റെ ഏക നാഥൻ

മൂന്നാം പാഠം

വൃഷ്ടി=മഴ, സൂര്യാഗ്രേസര പ്രത്യക്ഷനക്ഷത്രം=ഉഷാകാലനക്ഷത്രം, അഹസ്സ്=പകൽ, ദ്രുതം=വേഗം, ഘനവാഹമേഘം=ഘനം വഹിക്കുന്ന മേഘം, ചിത്താപഹാര = മനസ്സിനെ അപഹരിക്കുന്ന, സ്ത്രീഷു=സ്ത്രീകളിൽവെച്ച് ശ്രേഷ്ഠാ, നൈർമല്യം=പരിശുദ്ധി, ഭാജനം=പാത്രം, കാപ്പാനായി=രക്ഷിക്കാൻ, സച്ചിന്നിധി=സച്ചിത്തിന്റെ നിധി, സർവ്വഭൂതർ=എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും, ബുദ്ധിപ്രഭാ=ബുദ്ധിയുടെ പ്രകാശം, ദൈവമംഗലം=ഈശ്വരന്റെ നാമം, ശ്രേണി=കൂട്ടം, നിയതി=നിശ്ചയം, ചേതസി=മനസ്സിൽ, ഘൃതം=നെയ്യ്, ഘൃണാ=കരുണ, മുഷ്കരൻ=ശക്തൻ, വൃന്ദം=കൂട്ടം, ഋ

ശുശ്രൂഷയാ=ശുശ്രൂഷകൊണ്ടു്, സർവ്വശസാക്ഷിണി=ഈശ്വരന്റെ സാക്ഷി, ഉപേക്ഷാപേക്ഷ=ത്യജിക്കലും ആശ്രയിക്കലും, ശങ്ക=സംശയം, ദ്യോവിൽ=ആകാശം, സ്വർഗ്ഗം, നിർവ്വൈഷമ്യ=വൈഷമ്യം കൂടാതെ, ശില്പമായാക്കെ=ഭംഗിയായിട്ടു്, ചിൽപുരുഷൻ=ജ്ഞാനസ്വരൂപൻ,

നാലാം പാഠം

തുമ്പം=ദുഃഖം, അബ്ധി=സമുദ്രം, അദ്രി=മല, സരന്നിധി=സമുദ്രത്തിലുള്ളനിധി, മനീഷ്ടം=പ്രതിനിധി, ദൃത്യം (ദൗത്യം)=ദൂതന്റെ പ്രവർത്തി, ദത്തം=കൊടുക്കപ്പെട്ട, ഏകത=ഏകഭാവം, വ്യത്യാശ=പ്രവൃത്തിയിലുള്ള ആഗ്രഹം, സദുപായ=നല്ലവഴി, അഭൂതപൂർവ്വം=മുമ്പു് ഉണ്ടാവാത്തതു്, ആലാഹാ=ദൈവം (സുറിയാനി) വൃദ്ധത=വാർദ്ധക്യം, മനു=മനുഷ്യൻ, നരാദി=മനുഷ്യൻ തുടങ്ങിയ ശ്ലാമ=സമാധാനം (സുറിയാനി), കന്നി=കന്യക, സ്നിഗ്ദ്ധഭൃത്യർ=സ്നേഹമുള്ള ഭൃത്യൻ, ക്ഷുത്തു=വിശപ്പു്, ഉദരസ്ഥ=ഉദരത്തിലുള്ള സൂതിമാസം=പ്രസവിക്കുന്നമാസം.

അഞ്ചാം പാഠം

നൂതനം=പുതിയതു്, ധരാധിപതി=ഒരു രാജാവു് (അതിന്റെ) ഗോഷ്ഠാനം=തൊഴുത്തു്, പഞ്ചവിംശതി=ഇരുപത്തഞ്ചു്, സൂര്യോപമാനം=സൂര്യനോടുതുല്യൻ, മേദിനി=ഭൂമി, സഞ്ചയം=കൂട്ടം, രജനി=രാത്രി, അമേയൻ=അളക്കുവാൻ വയ്യാത്തവൻ, അനന്തം=അവസാനമില്ലാത്തതു, നമനം=നമസ്കാരം, പൂർവ്വദൃഷ്ടശോഭാന്വിതം=മുമ്പുകണ്ട ശോഭയോടുകൂടിയ, പ്രസൂതി=പുത്രൻ, ഗാംഗേയം=സ്വർണ്ണം, ശാസ്ത്രോക്തം=ശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞതു്, ജാതം=ഉണ്ടായതു്, ക്ഷിതാവു്-ഭൂമിയിലുള്ള, താരം=നക്ഷത്രം, പുകിഴ്ത്തു=പുകഴ്ത്തി, സ്തുതിച്ചും, ആനനം=മുഖം, ദേവജൻ=ദൈവപുത്രൻ, പരൻ=ശ്രേഷ്ഠൻ, സുപ്രതീക്ഷാഗുണം=നല്ലപ്രതീക്ഷാഗുണം അകക്കാമ്പു്=മനസ്സു്, ജ്ഞാനദൃശാ=ജ്ഞാനദൃഷ്ടിയാൽ, ഭൂനരൻ=ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യൻ, ദുഃഖാസി=ദുഃഖമാകുന്ന വാൾ, സ്നിഗ്ദ്ധൻ=സ്നേഹമുള്ളവൻ, തദ്ധേതു=ആകാരണം,

ആറാം പാഠം

പുരോഗാമി=മുമ്പിൽ ഗമിക്കുന്നവൻ, ആസ്ഥ=താല്പര്യം, ദുർഗ്ഗതി=ദുഃഖം, ഉന്നതാദ്രി=ഉയരമുള്ള മല, ദേവദത്തം=ദേവൻ കൊടുത്ത, ദുർമ്മതം=ചീത്ത അഭിപ്രായം, നരാമയം=മനുഷ്യന്റെ രോഗം, ശതപതി=ശതാധിപൻ, അക്ഷോഭ്യൻ=ഇളകാത്തവൻ, വ്യാധികൻ=രോഗി, പര്യങ്കം=കട്ടിൽ, ആടലോടെ=ദുഃഖത്തോടെ, തേററത്താൾ=വിശ്വാസം, ത്രാതാവ്=രക്ഷിതാവ്, ത്രിംശത്=മുപ്പതു്, അതീന്ദ്രിയങ്ങൾ=ഇന്ദ്രിയത്തെ കവിഞ്ഞതു്, നിഷ്പ്രകമ്പൻ=മാററമില്ലാത്ത.

ഏഴാം പാഠം

ദ്വാദശം=പന്ത്രണ്ട്, അർത്ഥഭാവം=സമ്പത്തിലുള്ള ആശ, അനഘം=പാപമില്ലാത്തതു്, ധാത്രി=ഭൂമി, ദൈവൈകത്വം=ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വം, ചേതസ്താപം=മനസ്താപം, പരാകൃതം=ഉപദ്രവം, ഭീവഹങ്ങൾ=ഭയമുണ്ടാക്കുന്നതു്, തോഷിക്കും=സന്തോഷിക്കും, ആർത്തി=ദുഃഖം,

എട്ടാം പാഠം

തൽകൃതം=അവൻ ചെയ്തതു്, നിർണ്ണയം=നിശ്ചയം, ലോകാർത്ഥം=ലോകത്തിനുവേണ്ടി, ആരണ്യം=കാട്, ദേഹി=ആത്മാവ്, ക്രന്ദനം=കരച്ചിൽ, മിഞ്ചൽ=ശേഷിച്ചതു്, ഭൂവാർത്ത=ലോകവാർത്ത, നാമാർത്ഥം=പേരിന്റെ അർത്ഥം, അല്ലൽ=ദുഃഖം, സുലോകം=നല്ല ലോകം, ഭൂമ്യന്ത്യം=ഭൂമിയുടെ അവസാനം, ഖേദാവല്യം=ദുഃഖം, ഏവം = ഇപ്രകാരം, വപുസ്സ് = ശരീരം, പ്രഭാവം = മഹാത്മ്യം, വേധാവ്=സൃഷ്ടികർത്താവ്, അഹം=ഞാൻ.

ഒമ്പതാം പാഠം

ഭ്രാതാവിന്നാമയം = സഹോദരന്റെ ദുഃഖം, ഉടയോൻ = നാഥൻ, ത്വൽപിതാവ്=നിന്റെ പിതാവ്, രന്ധ്രത്തിൽ=പഴുതു്, ത്രാതാവ്=രക്ഷിക്കുന്നവൻ, കല്മഷം=പാപം, വാസരം=ദിവസം, കൃതം=ചെയ്യപ്പെട്ടതു്, ആവഹിക്കും=ഏറ്റെടുക്കുക (ഉണ്ടാവുക), നരാധമൻ=നീചമനുഷ്യൻ, പ്രത്യർത്ഥി=എതിരാളി, നീചകൻ=നീചൻ, ഒട്ടുനേരമഭാഷയായി=കുറച്ചുനേരം മിണ്ടാതെ, വധൂത്തമം=ഉത്തമസ്ത്രീ, തദ്വിരോധം=അവനോടുള്ള വിരോധം, പ്രതിശ്രുതി=പ്രതിജ്ഞ.

പത്താം പാഠം

പുളിയാത്തപ്പം=പുളിക്കാത്ത അപ്പം. അക്രൂരം=ക്രൂരതയില്ലാത്ത, ദ്രുതം=വേഗം അന്തൎവ്വികാരം=ഉള്ളിലുള്ള വികാരം, അഗോചരം=കാണ്മാൻ സാധിക്കാത്തതു്, ദത്തമായ=കൊടുക്കപ്പെട്ട, തദ്രൂപം=അതിന്റെ രൂപം, യാമിനി=രാത്രി, മരണാധി=മരണദുഃഖം, പ്രേമോത്തമൻ=പ്രേമംകൊണ്ടു ശ്രേഷ്ഠൻ, ക്ഷതജം=രക്തം, സ്വേദം=വിയർപ്പു്, ജഗത്രയം=മൂന്നുലോകം, ത്രാണം=രക്ഷ, സൎവ്വസാമനിധി=എല്ലാനന്മയുടേയും ഇരിപ്പിടം, ഊഴി=ഭൂമി, നിൎമ്മരിയാദ=മര്യാദ ഇല്ലായ്മ, ദുഃഖാക്രാന്തം=വലിയ ദുഃഖം, ഖലൻ=ദുഷ്ടൻ, അഴൽ=ദുഃഖം, ഭൂമഹാദോഷം=ഭൂമിയിലുള്ള ദോഷങ്ങൾ,

പതിനൊന്നാംപാഠം

താമസി=ഇരുട്ടുള്ളരാത്രി, അന്ധകാരം=അധികമായ ഇരുട്ടു്, അല്ലൽ=ദുഃഖം, ആയകമുഖം=നികുതി,

പന്ത്രണ്ടാംപാഠം

ആണ്ടവൻ=ദൈവം, ദത്തം=കൊടുക്കപ്പെട്ടതു്, ധവളം=കാന്തം, വേൽ=ആയുധം, ചരണം=കാലു്, നിൎമ്മലാംഗി=നിൎമ്മലമായശരീരത്തോടുകൂടിയവൾ, തസ്മാൽ=അതുകൊണ്ടു്.

പതിമൂന്നാംപാഠം

വേല്ലനം=നടന, പേശി=പറഞ്ഞു, ഖേദമായി=ദുഃഖമായി, മനോസംഭ്രമം=മനസ്സിന്റെ സംഭ്രമം

പതിനാലാം പാഠം

പുരേ=നഗരത്തിൽ, പ്രാൎത്ഥിതം=പ്രാൎത്ഥിച്ചതു്, ഭൂമ്യന്ത്യത്തോളം=ഭൂമിയുടെ അവസാനംവരെ, പൎവ്വതാഗ്രേ=പൎവ്വതത്തിന്റെ ഉച്ചിയിൽ, അസ്തമഹത്വം=അസ്തമിച്ച മഹത്വം, പാവകരൂപം അഗ്നിയുടെ ആകൃതി, ദേവജൻ=ദേവപുത്രൻ.
പാനമത്തു്=കുടിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള മത്തു്, നിരുപകാരം=ഉപകാരമില്ലാത്തതു്, മഹി=ഭൂമി.

വ്യാകുലപ്രബന്ധം

അദീനം = ദുഃഖം കൂടാതെ, ലോകദോഷോത്തര = ലോകദോഷത്തിന്റെ പരിഹാരം, ദുഃഖാബ്ധി=ദുഃഖസമുദ്രം, വധു = സ്ത്രീ,

സമന്തസ്സ്ഥിത = ചുററും, ജലഗർഭമേഘം = കാർമേഘം, സരസോവിഭേദാൽ=സരസിന്റെ പിളർപ്പുകൊണ്ടു്, നിരൂപണാവാഗ്=നിരൂപണരൂപമുള്ള വാക്കു്, നിയതം=നിശ്ചയം, സ്വാരസപ്രകാരം = സ്വാരസ്യം, ഹിംസകളൂമി = കൊലകളും, ദയാവിഹീനം = ദയകൂടാതെ, ഭ്രമനീതൻ = വിഷമിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവൻ, പിതാമഹന്മാർ = പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ, തത്സന്തതി=അവന്റെ സന്തതി, ദൃഷ്ടപൂർവ്വം,=മുമ്പുകണ്ടതു്, ബഹുപ്രദന്മാർ=ധാരാളം കൊടുക്കുന്നവർ, വിദയം=ദയകൂടാതെ, ബീജം=വിത്തു്, രസോനം=രസമില്ലാത്തതു്, പ്രഭൂതം=ധാരാളം, പ്രഭുഹിംസ=പ്രഭുക്കന്മാരുടെ വധം, ശസ്ത്രം=ആയുധം, അക്ഷീണം=ക്ഷീണം കൂടാതെ. അഞ്ജലി=കൂപ്പുകൈ, കപോലം=കവിൾത്തടം, ഭത്സനഭേദം=ചീത്തപറയൽ, മനസാഗൃഹീതം=മനസ്സിനാൽ ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു, മനോഗതവ്യഥയുമിതം വചസ്സാൽ=മനസിലുള്ള ദുഃഖംകൊണ്ടു ഇളവററ വാക്കുകൊണ്ടു്, പ്രസൂനജാതം=പൂക്കളുടെ കൂട്ടം, വിപുപീതമായി ശബ്ദകടിച്ചതു്, തപനം = ചൂടുപിടിക്ക, അയോഘനം=ഇരുമ്പിന്റെ കട്ട, ആഹതൻ=അടിക്കപ്പെട്ടവൻ, ശിശുമേഷം=ആട്ടിൻകുട്ടി, ചിത്തലാല്യൻ=മനസ്സിനാൽ ലാളിക്കത്തക്കവൻ, ജളത്വം=നാണമില്ലായ്മ, ചലത്വം=ചാഞ്ചല്യം, ഉൽഭ്രമിച്ചു=ഉള്ളിൽ പരിഭ്രമിച്ചു, കരുണാഹതത്വാൽ=ദയയുടെ പ്രവേശംമൂലം, ദത്തവാനായ് കൊടുത്തവൻ, ഭയോനജന്തു=ഭയമില്ലാത്ത ജന്തു, മേഘസ്തനിതം=ഇടിമുഴക്കം, വിനീതി=വിനയം, സ്വാധീശാരതേ=സ്വർഗ്ഗസ്വാധിപൻ അക്രുതം=കെടുക്കാത്തതു് പ്രതിഘാതകം=നശിപ്പിക്കുന്നതു വ്രജിനം=ദുഃഖം-പാപം, തദാഖ്യം=ആ പേര്, ത്വയാവിനാ=നിന്നോടുകൂടാതെ, വിലയാവഹം=നാശത്തിലും കിട്ടാവുന്നതു്, അഭ്യം = ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു്, സ്വരീശൻ = സ്വർഗ്ഗനാഥൻ, പ്രവിഷ്ടൻ=പ്രവേശിച്ചവൻ, ക്ഷതം=മുറിവു്, സഹ്യം=സഹിക്കാവുന്നതു്, സുഭദ്രം=മംഗളം, ബാഷ്പം=കണ്ണു്, തമസാ=ഇരുട്ടിനാൽ, സ്വദുഷ്കൃതം=സ്വന്തം പാപം, ഭുവനാദികൾ=ലോകം മുതലായ, കൃതകർമ്മം=ചെയ്തപ്രവൃത്തി, ച്യുതമർത്ത്യൻ=അധഃപതിച്ച മനുഷ്യൻ, സുദൂരെ=വളരെ ദൂരത്തിൽ കൃതം=ചെയ്തതു്, പത്മരാഗം=ഒരുതരം രത്നം.

മരണപർവ്വം

അന്തഃഗൂഢമോർത്ത കേഴ്കമന്ദുരിക്കഹോ! 1
അന്തനരാമയ ധീചാരവം

ഭാഗ്യവിനാശന ഭീതി മഹാവ്യഥ! 2
ഭാഗമിതാർത്തിദ സമയമേ.

വിഷ്ടപേ നിയമമംഗലമില്ലതെല്ലാ- 3
മക്ഷാര്യമില്ലല്ലോ ഭൂമിനാഥ!

സുരാസുരമൊക്കെയുമടനൊടുങ്ങുവാൻ 4
കാരണമെന്തെല്ലാ? ഏതുമൂലം

ധരിത്രിയിൽ വാഴുവാനല്പകാലത്തിന്ന്- 5
മെല്ലുംവപുസ്സുടനെന്തിനോ

തനാകാശത്തിന്നാലോകസുഖങ്ങളെ- 6
ന്നാൻ സുഖിച്ചീടുവാൻ ജീവിച്ചതെന്നോ

ദശമുഖതാദികൾ സംഹതമായിട്ടുവാൻ- 7
സമയല്ലതിന്ന ക്ലേശിച്ചതെന്തോ

ഇപ്പുരവശത്തിലൊക്കെ വെടിയണം- 8
ഇപ്പാളെന്റെ ക്ഷണമടുത്തല്ലോ.

ഇന്ദ്രിയങ്ങളാലുള്ള മോദങ്ങളെ- 9
ഉപേക്ഷചെയ്തിട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളണം.

ഈ മേറുപാടതിരെത്രമേന്ന വേണ്ട- 10
തല്ലേൽദുഃഖമില്ല ഹാ! ഹാ! പാപം.

മിത്ര പ്രഭാ നിധിയസ്തമിച്ചീടിലും- 11
രാത്ര്യവസാനമുണ്ടായ് വരും.

രാത്രിമേജീവൻ ഭവിച്ചീടും വിധൌ. 12
ധാത്രിമുഖം പുനർഭവിക്കുമൊ?

വൃഷ്ടി വർഷിക്കിലും മൂർത്തിനം നീങ്ങിപ്പോം. 13
വർഷമൊടുങ്ങീട്ടു വേനൽവരും.

എന്നുടെ ചിത്തത്തിൽ വ്യാപിച്ച ദുഃഖങ്ങൾ- 14
പിന്നെയതുപോലെ തെളിയുമോ?

നഷ്ട ചന്ദ്രൻ പ്രഭാഹീനനായീടിലും- 15
പുഷ്ടമാകുമുടൻ പൂർണ്ണേന്ദുവായ്

ഘോരപ്രളയവിധി കഴിഞ്ഞിട്ടിനി- 16
സുഖമുണ്ടാകുമോ? മേ ദൈവമേ!

രസകാലം മമ ഭൂതലത്തിൽവരാ- 17
വാസമററതിലായ്ക്കഴിഞ്ഞിതിത്.

ക്ഷണമടുത്തു ജീവനമകന്നുപോം- 18
പ്രാണനെപ്പാർപ്പിപ്പാൻ കഴിവുണ്ടോ?

ഔഷധമൊക്കയും നിഷ്ഫലം സേവിച്ചു- 19
ഭിഷഗ്വിദ്യയ്ക്കാതുപായമില്ല.

ആമയശക്തിയാൽ ബലക്ഷയംകൊണ്ടു്- 20
കൊമ്മയിൽക്കൊള്ളുന്ന വായുമുട്ടി.

വാതപിത്തകഫനിലകൾനീങ്ങിപ്പോയ്- 21
തൾ്ശ്ലേഷ്മത്താലും ശ്വാസംമാറും.

ഗാത്രംതണുക്കുന്നു നാഡിസ്തംഭിക്കുന്നു- 22
ശീതസ്വേദമൊലിക്കുന്നിതയ്യോ!

നേത്രമിരുണ്ടു ജിഹ്വയും തടിച്ചുപോയ്- 23
ഇന്ദ്രിയമൊക്കെ വശംകെട്ടഹോ.

ദീർഘശ്വാസം വലിച്ചത്യന്തദീന- 24
പാർശ്വശം വലയിക്കുന്നിപ്പോൾ

പ്രാണനകലുവാൻ ലക്ഷണമായുള്ള- 25
ബന്ധമെല്ലാമുണ്ടു നാശമുടൻ.

ഭാസ്കരാഹസ്കര സൂര്യപ്രഭാകര- 26
ഭാസ്വന്നഹർപ്പതെ ഭൂദീപമെ!

ഇത്രകാലമെനിക്കളിച്ചു ശോഭിതൻ- 27
രാത്രി നാശംചെയ്തു ഗ്രഹപതെ.

നിത്യകാലത്തിന്നായസ്തമിച്ചീടുമൊ? 28
മാർത്താണ്ഡഭൃംഗമണെ! ചിത്രഭാനൊ!

ഇനിമേലിത്തവ രശ്മികൾകണ്ടു ഞാൻ 29
സന്തോഷിപ്പാൻ മമ ഭാഗ്യമില്ല.

മഹാഗ്ലാനത്താൽ രവിമോഹം വരുത്തിയ- 30
മഹീക്കശ്വാസമെ ശീതമേറും

ലയത്തിലൊപ്പാഴുമുത്ഭവിച്ചീടുന്ന- 31
വ്യയാവ്യയവികാരകാരമെ!

മേദിനി ചുഴവും നീ ഗമിച്ചീടുന്ന- 32
ആകാശമാർഗ്ഗം കഴിക്കുന്നിതയെ.

അബ്ദമാദിത്യൻ നീ മാസങ്ങൾ ഭേദിക്കും. 33
ഉദധിപാലനം ചെയ്തുകൊള്ളും.

നിന്നുടെ ശീതാംശു സൂക്ഷിച്ചു ഭാവിയിൽ 34
എന്നുടെ ദൃഷ്ടിതെളിവു വരാ.

ചന്ദ്രമാ നിൻ പ്രഭാ നഷ്ടമെനിക്കല്ലോ. 35
നിന്നെ മേലിൽ ഭുവി കണ്ടുകൂടാ.

എന്നുടെ ജീവിത കാലമീ ശാഖയിൽ- 36
ഇന്ദു നീയെത്തുവാൻ യോഗമില്ല.

സപ്തദിനങ്ങളെ വിശേഷിക്കുമതി- 37
പ്രതാപയുക്ത ഗ്രഹക്കൂട്ടമെ!

അംശുമാഹാത്മ്യ വിശേഷഭേദങ്ങളാൽ- 38
വിശിഷ്ടമെത്രയും സ്വരൂപമെ!

അഴകാകുംവർണ്ണം നിങ്ങളിലുകന്ന- 39
വഴിപിഴക്കാത്ത ബദ്ധപഥ!

നിങ്ങളുടെ ഭേദങ്ങൾകൊണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളെ- 40
ദിനം വിശേഷിച്ചെൻ പലകാലം.

വയസ്സുകാലത്തിനെണ്ണം തികത്തുടൻ- 41
ആയുസ്സിനററവുമടുത്തിത.

മകുടരത്നംപോൽ നിങ്ങളാകാശത്തിൽ- 42
പ്രകാശിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ.

നിങ്ങളുടെ കാന്തികൊണ്ടെന്നുടെ യാമിനീ- 43
പാങ്ങളൊ മേ തമസ്സകലുമൊ?

ഗഗനജീവനാം പക്ഷിസമൂഹമെ! 44
സുഗാനവാദിഖഗാവലിയെ!

നിങ്ങളുടെ സുസ്വരം കേട്ടാമോദത്തോടും- 45
സന്തോഷിച്ചേനഹം ബഹുകാലം.

വർണ്ണസ്വരൂപവും കണ്ടുസൂക്ഷിച്ചിട്ടു- 46
കൺപ്രസാദം ധരിച്ചിരുന്നു ഞാൻ.

എൻ പരിതാപത്തിൽ നിങ്ങൾ തണുപ്പിക്കും 47
അപായത്തിൽ മമ പീഡപോക്കും.

എന്നുടെ ഉദ്ധയിക്കാശ്വാസമാകുവാൻ- 48
ഇന്നു നിങ്ങൾക്കൊരുപായമില്ല.

ദുഃഖകാലങ്ങളിൽ ക്രൂരപ്പീഡിതരെന്നെ- 49
സഖിയുടെയേകിയോ തണൽപ്പുതി.

മമ നാശത്തിന്നു ദുഃഖഗാനത്തോടും 50
ഖമിൽ ഗമിപ്പൂ കരഞ്ഞു കൊൾവിൻ

കാകശിഖികളേ! ദ്രസ്ഥരമുള്ളവർ- 51
മേകാമതിതിയെ ചൊന്നീടുവിൻ

കരച്ചിൽ കേൾക്കുന്ന ഗാത്രവർ പീഡിപ്പതിൻ- 52
മരണത്തെവരെയൊന്നു കൊൾവിൻ

ഈ സമയം നിങ്ങൾക്കൊരു കാലം വരും- 53
ത്രാസം ധരിച്ചു പീഡിച്ചു കൊൾവിൻ.

ചഞ്ചൽമാരിയാം സിംഹാദി വൃന്ദങ്ങൾ. 54
ഗോളുരഗോരുമഹാകലമേ!

ഉപകാരം പല പല വിധങ്ങളിൽ- 55
സമ്പൂർണ്ണമാംവണ്ണം ചെയ്തു നിങ്ങൾ

തക്രവും ക്ഷീരവും ഔഷധം വ്യാധിക്ക- 56
ഭക്ഷ്യവും പാനവും മമ നൽകി

ഇത്രകാലം നിങ്ങളെന്നെ സേവിച്ചുവല്ലോ? 57
മേ താപാന്തരം കണ്ടു കൊൾവിൻ.

ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ സാധിയാ നിങ്ങളാൽ- 58
മേ വേദനയ്ക്കന്തരം വേണ്ട.

ഖേദമിംഗം വരുവാൻ തന്മാത്രകമാം 59
ആദിത്യനാഗത വനം പോവിൻ.

മേഘങ്ങൾ തൊട്ടുനില്ക്കുന്ന മഹാദ്രികൾ- 60
അഗാധപരിവൃത വനങ്ങളേ!

നസ്ഥകെ വിവിധ പത്രങ്ങളോരോരോ- 61
രത്നങ്ങൾകൊണ്ട് ചമഞ്ഞപോലെ.

നിങ്ങളിലുയരവിച്ചീടുന്ന ശീതളം 62
നെഞ്ചംതണുപ്പിന്നു പോരയല്ലോ.

ചന്ദനമൊക്കെയുമൌഷധി വസ്ത്രവും- 63
ഹീനവീര്യമിനിക്കായിക്കാലം.

സസ്യങ്ങളൊക്കെയുമമ ഫലങ്ങളായ് 64
മനോവിഷയസാധനവും

ധാത്ര്യാമീദൃക്ദുഷ്ടന്മാരായിട്ടന്നിങ്ങളിൽ- 65
ഭൂതസുഖങ്ങളെ സ്മരിക്കുമ്പോഴം.

എന്തു പറയേണ്ടു? വേദന കാരണം- 66
ഇതായ്ചമഞ്ഞതിനിക്കെല്ലാ പാപം.

മൃഗയാകുശല സാരമേയദ്രവം 67
മൃഗ സംഭ്രമവും ദ്രവണവും.

മൃഗയാഘോഷങ്ങൾ നിലവിളികളും- 68
അഗസ്പൃഷ്ടമയുണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴം.

ഈ രസമൊക്കെയും സ്വപ്ന ദൃഷ്ടം യഥാ- 69
സദ്യഃകഴിഞ്ഞനുതാപമുള്ള.

അപ്പുറം മൃഗങ്ങൾക്കു ഭവിച്ചു സംഭ്രമം- 70
ഇപ്പോളിനിക്കു ഭവിച്ചു നൂനം.

ധരണി താരങ്ങൾ ഭൂമിക്കു മണ്ഡനം- 71
ആരണ്യസൗന്ദര്യ പുഷ്പങ്ങളെ!

ഗഗനെ നക്ഷത്രം ശോഭിക്കുമെന്നപോൽ- 72
ഗഹനത്തിങ്കലും നിങ്ങളതെ.

പ്രസൂനസൗരഭ്യം ഘ്രാണിച്ചു ഞാൻ ബഹു- 73
മാനംധരിച്ചിട്ടു സന്തോഷിച്ചേൻ,

പുഷ്പജീവാല്പം മേ ജീവ രൂപം സമം — 74
പാപിയൊരിക്കലും ധരിച്ചില്ല.

അല്പിഷ്ടകാലത്ത പുഷ്പരൂപം; യഥാ — 75
രൂപവാനെങ്കിലു മഴകപോം

നിങ്ങടെ ജീവന കാലനായി വൃഥാ- 76
ഞാനെയ്യു പോലിനിക്കിതാ വന്നു.

മാലക്കാരൻ ശുഭപുഷ്പമറുക്കുന്ന- 77
പോൽ നരജീവനെ തഥാ മൃത്യു,

എന്റെ ജീവനിതാ ശുഷ്കപ്രസൂനമ്പോൽ- 78
വീണുപോവാനന്ത കാലമായി.

ചേതനാ രഹിതവസ്തുക്കളോടു ഞാൻ — 79
എന്തിന്നിവ പറയുന്നു മൃഷാ.

ഭൂതലത്തിൽ മമ സഖികളായോർ- 80
മേ താപമൊക്കെ ധരിക്കേണമേ.

എന്നെ സ്നേഹിച്ചു സ്നേഹിച്ചവർകളോട് - 81
മനസവ്യാധി കൊടുപ്പിക്കയുള്ളൂ.

ഉദാത്തമാത്മരായി സ്നിഗ്ദ്ധസഖികളെ - 82
എന്തിത്രവിധുര കാലമിപ്പാറാം.

കണ്ടുമെ സങ്കടം കേട്ടന്തതാപവും — 83
കൊണ്ടുടൻ ഖേദിപ്പാൻ നിങ്ങളുള്ളൂ.

അന്യോന്യ ഇഷ്ടികൾ ഞാൻ കളഞ്ഞ പല — 84
ദിനമിപ്പോഴും നിങ്ങളും വരുന്നുമോ?

അതീതകാലന്നിനപ്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ — 85
സന്തോഷോന്നോത്തര കാലമിത്.

ഭീതിവ്യാപകങ്ങളും ഭാവികാലം തഥാ — 86
വർത്തമാനമതി ഖേദയുക്തം

ക്രീഡലീലകൾക്ക സഹായമായവർ — 87
പീഡയിലെന്നെ പിരിഞ്ഞിടുമോ.

സമ്പത്സമയത്തിൽ ബഹു സഖികളുണ്ടോ — 88
പത്തുനേരമൊക്കെയപ്പോകം.

ഞാൻ സഹായിച്ചവരെന്നെ വെടിഞ്ഞുപോയ് 89
എന്നെ തണുപ്പിപ്പാനാരുമില്ല.

മിത്രമഹാ വൃക്ഷത്തിൽനിന്നു ശേഷിച്ചു വാതം 90
പ്രിയന്മാരെ! ഞാൻ പോകുന്നേൻ.

നിങ്ങളോടുകൂടെ ക്രീഡിച്ചിരിപ്പതി— 91
ന്നിനി വിധിയില്ല കളിമതി

യാത്രയായി നിങ്ങളെ പിരിഞ്ഞുപോവതി— 92
നെത്രയും സങ്കടമപായം.

പോയെ മതിയാവു പാറ്റ കൂട്ടുന്നില്ല— 93
പോയെ മതിയാവു മടികിലും.

ഞാൻ മരിച്ചാലുമിനിക്ക മരിക്കണം 94
ഞാൻ മരിച്ചാലെനിക്കെന്തുവരും

മോക്ഷമുണ്ടാകുമോ ദുർഗ്ഗതി നാശമോ — 95
സാക്ഷാലറിയാതെ ഭ്രമിക്കുന്നേൻ

ഞാൻ വഴിപോകുന്നതു മുറച്ചില്ല— 96
സന്തതം ശ്രൂപമാഗ്രഹിച്ചേൻ

അന്ധകാരം മമ ചേതസ്സി വ്യാപിച്ചു— 97
അന്തചിന്താധിയാ സൂക്ഷിച്ചില്ല.

യാത്രയായ്പ്പോകുന്ന നീതല്ലോ ഗമനം— 98
നിൽക്കുന്നേൻ ഞാനിപ്പോഴും മരിപ്പാറായ്.

ഞാൻ പഥ ഗാമി നടന്നതൊക്കെമതി— 99
എന്നുടെ കപ്പലഴിക്കൽചെന്തു.

എന്നുടെ കപ്പലന്നത്തില്ലല്ലോ മമ— 100
മാനസികം മതം ധരിച്ചു ഞാൻ.

ബുദ്ധിതീതൃാനചിത വിസ്താരവാരിധി— 101
ബുദ്ധിപ്പോത വിനാശമാർഗ്ഗം.

വായു കല്ലോലങ്ങളേറെ കോപിക്കുമോ— 102
തോയധിലംഘനമെയ്യവേണം.

അനല്പയോഗ്യങ്ങളല്പകാലത്തിൽ ഞാൻ— 103
അനല്പമാർഗ്ഗവും കടക്കണം.

നടന്നവരില്ല വഴി കാട്ടീടുവാൻ— 104
കൂട്ടരുമില്ല പിഴച്ചുപോയാൽ.

എന്നിവ ചിന്തിച്ചു മനക്കാമ്പിലഴൽ— 105
നിറഞ്ഞു സംഭ്രമം ചെറുതല്ല.

പണ്ടു നടന്ന മെ വീഥിപ്രകാരങ്ങളോ— 106
കണ്ടവരിതാ വികാരം കാണ്മിൻ!

പൂർവ്വംകളിച്ചു ചിരിച്ചു നടന്ന ഞാൻ— 107
ദുർബ്ബലനായിപ്പോഴും ഖേദിക്കുന്നേൻ.

എന്നുടെ മുഖ്യമറിഞ്ഞവരെന്നുടെ— 108
ദീനതകണ്ടു പേടിക്കണമെ.

അഹഹാ! കൂട്ടരെ കണ്ടു നിശ്ചയിപ്പാൻ— 109
ഗഹപാതലോക സ്വഭാവമിത.

മാതാപിതാക്കളെ സഹഭ്രാതാക്കളെ— 110
ഏതുപ്രകാരം ഞാൻ പിരിയേണ്ടു.

താത ജനനിയെ നിങ്ങളെയോർക്കുമ്പോഴും — 111
ചിത്തമഴലുന്ന പിതാക്കളെ!

എന്നെ ജനിപ്പിച്ചു നിങ്ങടെ രോദനം— 112
ചിന്തിക്കുമ്പോഴും ദുരാധിക്കാരുമോ?

അത്യുന്നതികാം മമ മനസ്സിപ്പോ — 113
ഞെരുങ്ങുന്ന ഭാരമേറും?

നിങ്ങളെന്നെയാത്രയാക്കീട്ടിനിയിപ്പോൾ — 114
ഇനി എന്നാളും കാണ്മാൻകൂടാ

ഞാനീവിധിക്ക പിറന്നു ഭവിച്ചല്ലോ — 115
നിങ്ങടെ താപമൊഴിച്ചീടാമോ.

പോകുമെന്നു പറഞ്ഞു കേൾക്കിലോ — 116
പാർക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുകിൽ.

സ്നേഹാനുരാഗമെനിക്കുണ്ടെങ്കിലും — 117
ഇവിടത്തുടരുവാൻ വകയുണ്ടോ?

യാത്രയാക്കീടുവാനെന്നെ ദുഃഖം മമ — 118
ചേതസി പൂരിപ്പവാങ്ങിയകാലവിന്.

രാജാവിൻ നിങ്ങളെക്കണ്ടുമരിക്കുകിൽ — 119
ഇന്നാട്ടുജനമിളകീടും.

മമ ഭ്രാതാക്കളെ നിങ്ങളോടുകൂടെ — 120
മമ വാസം കഴിഞ്ഞുപോകുന്നേൻ.

സ്നിഗ്ദ്ധരാം നിങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചീടുവാൻ — 121
വിധി കൂട്ടുന്നതതിക്രമമേ!

നിങ്ങളും ഞാനുമൊന്നിച്ചു വസിച്ചിട്ട് — 122
അനന്തരകാലത്തോടു ചേർന്നനായ്.

അതിപ്രിയം നമ്മിൽ നന്നായി വളർന്നു — 123
ഇതുവരെ ഭിന്നതയൊന്നുമായില്ല.

നമ്മെ രണ്ടാക്കുന്ന നിഷ്ക്രമോപായമം — 124
അമിതം വാക്കിനാൻ ഭാഗ്യമുട്ടി.

എങ്ങോട്ടു പോകുന്നുവെന്ന ചോദിക്കുകിൽ — 125
എന്തുപറയേണ്ടു അയ്യോ! പാപം!!

എവിടത്തിൽനിന്ന വാങ്ങുന്നുവെന്നെല്ലാം — 126
അന്വേഷിക്കില്ലേ പറവൻ ഞാൻ.

ജന്മഭൂമിയെയും ബന്ധുജനത്തെയും — 127
ഒരുമയെല്ലാം പിരിഞ്ഞുപോകുന്നേൻ.

എങ്ങിനെപോകുന്നുവെന്നറിഞ്ഞു ഞാൻ — 128
എങ്ങോട്ടു യാത്രയെന്നറിഞ്ഞില്ല.

ഞാനറിയാത്തൊരു ശിക്ഷയില്ലാത്തതെന്നു- 129
നന്നാകാത്തതൊ സൂക്ഷ്മമില്ല.

നല്ല ശിക്ഷയുണ്ടു ദുഷ്കാന്തയുമുണ്ടു- 130
നല്ലതിൽ കൂടമെന്നുറപ്പില്ല.

ഊണം ലഭിക്കമൊ നരകേ വീഴ്കമൊ- 131
രണ്ടും തിരിഞ്ഞതില്ലതൊന്നുവരം.

എല്ലാമതന്നറിയായ്കകൊണ്ടു പരിഭ്രമം- 132
ചേതസി പൂരിച്ചു വലയുന്നേൻ.

മോക്ഷത്തിൽപ്പോകുവാൻ നൽവഴിപോക നീ 133
ചൊൽകിലിനിക്കതെവേണ്ടതാനും.

ഭാഗ്യസ്ഥലത്തിങ്കലെത്തണമെന്നതി- 134
ന്നാഗ്രഹമുണ്ടിനിക്കതു വേണ്ടു.

കൃതകർമ്മങ്ങൾക്കിതൊന്നുപോലെ വല്ലൊ- 135
ചിന്തതർഷിത്താലും സാദ്ധ്യമല്ല.

ദൈവവിധിക്കു മമ കർമ്മകൃതം യഥാ- 136
നിശ്ചികാരോത്തരം കല്പിച്ചീടും

എന്തെല്ലാമാരാധിക്കും ചൊദിയാതെന്തെല്ലാം 137
കൃതാകൃതമെല്ലാമന്വേഷിക്കും.

കണക്കാരെയും ഞാൻ കേൾപ്പിക്ക നീ 138
വരം- അറിയേണ്ടുകിലും തിരഞ്ഞീടും

എങ്കിലാ നേരത്ത കണക്കുകൂട്ടണം- 139
കൈക്കണമെങ്കിലതൊപ്പിക്കണം.

ഉടപ്പിറന്നവരെ! പുരോഗാമി ഞാൻ- 140
നടപ്പാറായ് നിങ്ങൾ വരംപിന്നെ.

എങ്കിൽ ഞാനായപോലന്ധരായീടാതെ- 141
ആത്മജ്ഞാനം ചിന്തിച്ചു നടക്കൊലാവിൻ.

മാതൃശിക്ഷമിനിക്കുർക്കെ വേണമെന്നോ- 142
യാത്ര ചൊല്ലീടുവിൻ ഭ്രാതാക്കളെ!

ധരണീവസ്തുക്കൾ മറന്നു ഞാനിടൻ- 143
പരലോകം നിരൂപിച്ചീടുവാൻ.

ജീവനുടലിനെക്കഴിച്ചുപോകുമ്പോൾ- 144
മോക്ഷനന്ദനം മയാകൃതം.

ധർമ്മവിധർമ്മങ്ങളെധർമ്മമെന്നതും- 145
സത്യംഭയംവിനാവിധിച്ചീടും

ദൈവകാര്യത്തിനുമുമ്പെ നിരൂപിച്ചു- 146
ഭാവിനിസങ്കടമൊഴിക്കണം.

ബാലസ്വഭാവത്തിൽ ഞാൻ നടന്നവഴി- 147
വാസമൌഢ്യക്കളിയന്ധമാർഗ്ഗം.

ശ്രുതനാഥനെ ഞാനൊന്നു നടക്കാതെ- 148
സ്വതന്ത്രി വർദ്ധിച്ചതെത്ര കഷ്ടം.

ഇവ കലർന്നു ഞാൻ ഭോഗാന്തഗാമിയായ്- 149
സ്വധർമ്മ വൃത്തിയാൽ പിഴച്ചേററം.

രക്ഷിച്ചാലഭ്യവും മാസദിനങ്ങളും- 150
വ്രതകർമ്മം വിനാ കഴിഞ്ഞയ്യൊ!

വ്രതൈകമംഗലം നിനച്ചീടാതെ ഞാൻ- 151
അകാര്യങ്ങളവ സേവിച്ചിട്ടു

യുവ മദത്തോടു മോഹവിലാസങ്ങളും- 152
യൌവ്വന വയസ്സിലപേക്ഷിച്ചേൻ.

ധിക്കരിച്ചീടുവാൻ സംശയിച്ചില്ല ഞാൻ- 153
ശിക്ഷാഭയം വിനാകളിച്ചിട്ടു

കാപഥഗാമിയായനുസരിപ്പതിന്നപ- 154
മാർഗ്ഗത്തെ ഞാൻ ശങ്കിച്ചില്ല.

ചെയ്യു കപ്പുമുടൻ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളുവാൻ- 155
അരം.ി വാകൊണ്ട് ഞാൻ മടിച്ചില്ല.

വേശ്യാജനത്തെയും പരസ്ത്രീകളെയും- 156
സ്പർശസുഖാശയാ സേവിച്ചു ഞാൻ.

അന്യഭാര്യമാരെ ശങ്കിച്ചീടാതെയും- 157
അന്യായകർമ്മാണാരമിച്ചേററം.

പരിവർജ്യങ്ങളാമക്ഷിസുഖങ്ങളെ- 158
പരിഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ സന്തോഷിച്ചേൻ.

പാട്ടുപാടിസ്സമാഹാസ്യഭാവത്തോടും- 159
നാട്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും സുഖംകൊണ്ടും.

നർമ്മവിശേഷങ്ങളും കേട്ടു സന്തോഷിപ്പാൻ- 160
കർണ്ണം തുറന്നു ഞാൻ സ്പൃഹയോടും.

മേ ബഹുമാനങ്ങളാം ചൊന്ന പരന്മാരെ— 161
അപമാനമത്രെ ഞാൻ വരുത്തിയേൻ.

വാർദ്ധക്യകാലത്തിൽ സ്വർണ്ണാദിവിഷയ- 162
ശ്രദ്ധയാന്യവസ്തു ഹരിച്ചു ഞാൻ.

ധനാദിദ്രവ്യങ്ങളാം മമാന്ത കാരണം— 163
എന്നു സ്ഥാപിച്ചു ദ്രവിച്ചുവൃഥാ.

അനുഗ്രഹീതങ്കൽ ചിത്തത്തിലീർഷ്യ— 164
പൂണ്ടന്യസ്വത്തിൽ ബഹുസ്പൃഹവച്ചു.

അനന്യമംഗളമാരെ പ്രസംസിച്ചി— 165
ട്ടന്യഗുണമപമാനിച്ചു ഞാൻ.

ദീർഘദോഷം മമ ചേതസികൊണ്ടു ഞാൻ— 166
ശീഘ്രമ്പക വീഴാവാൻ വേലചെയ്തു.

എന്റെ ശത്രുവിനെ നശിപ്പിക്കുമെമ്പെ— 167
എനിക്കാനൃശംസ്യമുണ്ടായില്ല.

സദാകാലം സുരാപാനംചെയ്തു നന്നായ്— 168
മദിച്ചുന്മത്തനായ് സഞ്ചരിച്ചേൻ

കണ്ടവരെ സദാ പേപാദത്തരങ്ങളാം 169
കാട്ടിയന്യരെയാക്ഷേപിച്ചേൻ.

ആത്മസൗകൃതത്തിനു വേണ്ടുന്ന കർമ്മങ്ങളാം 170
സുമനസ്സോടു ഞാൻ കഴിച്ചില്ല.

സപ്തദിനങ്ങളിലൊന്നു മാമേശന്റെ— 171
വൃത്തിക്കു കൊള്ളുവാൻ മടിച്ചു ഞാൻ.

പാപസങ്കീർത്തനത്തെയുമഥ ശുദ്ധിയെ— 172
പ്രാപിപ്പാൻ ചേതസാ ശ്രമിച്ചില്ല.

ദൈവപ്രസാദഗുണങ്ങളെ വർജ്ജിച്ചേൻ— 173
ഭാവിസുഖാഗ്രഹം ദൂരെ നീങ്ങി.

ഉഗ്രമത്തോടുകൂടെ മരിപ്പതി— 174
ന്നാഗ്രഹം മാനസേ തോന്നിയുള്ളു.

എന്നൊരു മൗഢ്യമീതെന്നു നിനക്കുമ്പോഴം— 175
മനോപലബ്ധി വിഷമമാകും.

ദുശ്ശീലനായ ഞാനെന്തെല്ലാം ചിന്തിച്ചു 176
മേ ചിത്തസംഭവ ദോഷമത്രെ.

കർമ്മനാ സാധിപ്പാനുപായങ്ങളെ — 177
മർമ്മസാ ബുദ്ധി മോഹമാകും.

ചേതസാ മോഹിത കർമ്മനാ സാധിത — 178
വൃത്തികളൊക്കവെ യോരോവിധം.

സുകൃതികളെ കൃതികാസംഖ്യയെ — 179
സംഖ്യയിട്ടീടുകി ചൊല്ലിക്കാമോ?

വർഷകാലത്തിലെ തുള്ളിതിട്ടമായ — 180
പരിഗണിച്ചുകൊൾവാൻ കൂടുമോ?

വൃഷ്ടിമാനങ്ങളിൽ പെയ്യുന്ന ശീകരം — 181
കൂട്ടിവെക്കണക്കിലടക്കാമോ?

സികത ക്ഷേത്രപ്പുറത്ത സംഖ്യകൾ— 182
ഒക്കയൊക്കയും തിരിഞ്ഞീടാം.

എന്നാൽ ദോഷങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിനോ — 183
അംബുധിയിൽത്തുള്ളികളൊക്കയില്ല

സർവ്വം മനസ്സുകൾക്കടുത്തുകവാൻ— 184
ഒ വരാ സാധ്യമെന്നറിഞ്ഞീടുന്നേൻ.

അലൂത്യമറിവാൻ പാണിയുന്നത — 185
വിലയാൻ മലർ ഗുപ്തമാക്കാമോ ചെയ്തു.

ഭഗവാനപാത്ര്യനായ ഭാഗ്യം — 186
മാർഗ്ഗപ്രകാശമറിഞ്ഞുകൂടാ.

യൗവ്വന വാർദ്ധക്യകാലത്തിലെ — 187
ഈ വഴി ഗ്രഹിപ്പാനെളുപ്പമോ?

മൃത്യുകാലം കൃശംപാദംകളിപ്പോൾ — 188
അശ്രുമാർഗ്ഗിപ്പാംഫലംവിനാ

പാദം കളഞ്ഞുപാം സാരകാര്യത്തിന്ന — 189
പാദകരങ്ങളുസഹിച്ചില്ല.

ഒരുനേരം വൃഥാ പോകുന്നതി — 190
ന്നൊരനുതാപം ബുദ്ധിക്ലേശം ചെയ്യുന്നേൻ

ക്ലേശിച്ചു ക്ലേശങ്ങൾ മേലിൽ ചേർപ്പാനായ് — 191
നാശമുണ്ടാകുവാൻ ശ്രമിച്ചേറ്റം

ഹിതവൃത്തികൾ കാലം പോരായ്‌വാനായ് — 192
ഒരു ക്ഷണേ പല പാപം ചെയ്യുന്നേൻ.

അയ്യയ്യോ! പാപപാമ! യൊക്കവെയൊർക്ക- 193
മ്പോൾ — ഭയം ധരിക്കുന്നേനയ്യോ! പാപം.

എൻമതിതാളിയിലെന്നെത്തിടുവാൻ — 194
സംഭാഷസ്സീമ വരമില്ല.

എന്നുടെ നാശത്തിന്നൊളിച്ചു ദോഷങ്ങളും- 195
എനിക്കു കൂട്ടമെ പ്രത്യക്ഷമായ്.

ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ശത്രു മഹാപടാ- 196
വെളിപ്പെട്ടപ്പോളെ മഹാ ഭയം.

ശത്രുകാളാലമിയുക്തമെനയ്ക്കുന്ന- 197
അന്തരുപദ്രവം പറയാമൊ?

അദ്യുണ്ണം ഞാൻ പരാധീനനായെനിക്കിപ്പോൾ— 198
എവിടെ സൌഖ്യമെന്നറിഞ്ഞില്ല.

ശത്രു സമുദ്രത്തെയകാൻ ഞാൻ കാണുന്നു- 199
ചിത്തമഴ്വുന്ന ജ്ഞാനദൃശാ.

കരാതിരാത്രവും ഘോരമിപ്പോളിത- 200
കാണുന്നിതാരെടാ ആരെടാ? നീ

ക്രൂരമായം തവ രൂപം നോക്കും വിധൗ— 201
ഉണവാനല്ല നീ ദുഷ്ടനത്രെ.

തവ വിരിയുന്ന നേത്രവികാരത്താൽ. 202
ദൈവരിപുവെന്നു തോന്നുമേ.

ഭാഷണവേഷപ്രകാര വിചാരത്താൽ- 203
നരകവാസി നീയെന്നറിയാം.

ഘോരന്ന ചൊൽക്കടൊ നിന്നുടെയാഗമ- 204
കാരണം കേൾപ്പിക്ക വന്നതെന്തെ?

അതിഭീമമുഖ വികാരത്തോടവൻ- 205
ഭീതി വരുത്തിട്ടുചൊല്ലുന്നിത്.

ചിത്രമിതെന്നെയറിഞ്ഞില്ലയോ? നീയ- 206
ത്തെറ്റുമായ്വന്നും മമ സഖെ!

എന്നെയിത്രകാലമാചരിച്ചിട്ടു നീ- 207
ബന്ധുത്വമെന്നെന്നും വന്നില്ലല്ലൊ?

എന്നെ ഭജിച്ചു സേവിച്ചുള്ള കാരണം- 208
നിന്നുടെക്ലേശം സമ്മാനിപ്പാൻ ഞാൻ.

എന്നെ വെടിയാതെ നടന്ന ഹേതുനാ- 209
എന്നോടു കൂടയിരിക്കണം നീ.

ഞാൻ പിശാചാകുന്നു നിന്നെക്കൊണ്ടുപോ 210
വാൻ. ഞാൻനരകത്തിൽനിന്നിപ്പോൾവന്നു.

പെട്ടെന്നു ദുഷ്ടന്റെവാക്കുകൾ കേൾക്കയാൽ- 211
ദുഷ്ടമനസ്സാർത്തതീസംഭ്രമത്താൽ.

നിസ്സ്വരമൊടുള്ളുരുപ്പിത്തരാഗിയും- 212
ദുഷ്ടപിശാചോടു ചൊല്ലുന്നിത്.

ദുഷ്പിശാചേ നീ വാങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊള്ളുക- 213
യെൻ കാര്യമിഹ നിനക്കില്ല.

നിന്നോടു കൂടവെ പോരുവാൻ ഞാനില്ല- 214
യെന്നെയുപേക്ഷിച്ചു പൊയ്ക്കൊള്ളുക.

ഉഭയവംശ തമ്പുരാൻ തന്നുടെ 215
അടിയാനല്ലോ ഞാൻ വഞ്ചിയൻ.

എന്നതു കേട്ടനേരം കോപത്തോടും- 216
ദുഷ്ടപിശാചു ചൊന്ന വാക്യമിത.

നീതി സമ്പൂർണ്ണമാം ന്യായം വിധിക്കണേ- 217
ണ്ണുള്ള സത്യമിവനാമ ദാസൻ.

എന്നോടുകൂടവെ നരകെ വീഴുവാൻ. 218
നന്നായ് ഗ്രഹിച്ചിവ നിനക്കുള്ള.

ശുദ്ധനായിവനു നീ കരുതിനില്ല. 219
ശിഷ്ടനാം സ്വാമി നീ സത്യമുള്ളോം.

ജ്ഞാനസ്നാനത്തിങ്കൽ സ്വാമിയിവന്നു നീ- 220
യെന്തൊക്കെപ്പാടിവൻ സത്യം ചെയ്തു.

എന്നതൊരിക്കലുമിവൻ സേവിക്കയി- 221
ല്ലെന്നു വഴിപോലെ പറഞ്ഞൊന്നു.

മംഗലമേകുന്നോരാം നിന്നെവെടിഞ്ഞുപോയ്- 222
നിന്നെയുപേക്ഷിച്ചു നീചപാപി.

നിന്നുടെ കല്പന ലംഘനം ചെയ്തിവൻ 223
സ്വാമിയെ ഭീതി കളഞ്ഞു ദാസൻ.

ഞാൻദ്രോഹത്തിനായ് ചൊന്നതൊപ്പമെ- 224
ല്ലായ്പോയൊട്ടു നടന്നുകൊണ്ടു.

ശത്രുവെ സേവിച്ചു നാശമതിന്നടൻ - 225
ഉത്തരമെന്നറിഞ്ഞു നന്നായി.

മോക്ഷഗുണങ്ങളെ ദൂഷണം ചെയ്തിവൻ- 226
മല്പുരമേൽ ദുഷ്കൃതമാചരിച്ചിട്ടു.

ഇവനപേക്ഷിച്ചു മോക്ഷം ദൈവമെ! 227
ഇവനു നൽകുവാൻ യോഗ്യമുണ്ടോ?

മോക്ഷഗുണങ്ങളും സന്തതാനന്ദവും- 228
അക്ഷയാൎത്ഥങ്ങളും വൎജ്ജിച്ചിട്ടു.

ദുഷ്ടകൎമ്മത്തെയും കൎമ്മഫലത്തെയും- 229
കൂടെയറിഞ്ഞിട്ടപേക്ഷിച്ചവൻ.

പാപമനസ്സോടു പരിഗ്രഹിച്ചിതു്- 230
പാപിക്കു കല്പിക്ക നീതിമാനെ.

ചെയ്തതിനവനറിഞ്ഞില്ലെന്നു ചൊല്ലിയാൽ 231
നീതിസ്വരൂപിയെ! യുക്തമോ?

നിന്നുടെ വേദമറിഞ്ഞവൻ ദുൎഗ്ഗതി- 232
അംഹശിക്ഷകളെന്നു ഗ്രഹിച്ചല്ലി.

തന്മഹത്വമിവനറിയാഞ്ഞതു്- 233
മടികൊണ്ടായതിവന്റെ ദോഷം.

ദോഷവിരൂപമറിഞ്ഞു കാണുംവിധം- 234
ദുഷ്ടത ശങ്കിക്കുമെന്നുതോന്നി

എങ്കിലജ്ഞാനമകററുമതിന്നിവൻ - 235
അകമലരതിലുറച്ചിട്ടു

ഭീതികൂടാതെ പിഴപ്പതിന്നായിവൻ- 236
അന്തരന്ധത്വമുപേക്ഷിച്ചില്ല.

കൊള്ളരുതാത്തൊരു കഷ്ടമിതെത്രയും 237
കേളാത്ത ദുൎബ്ബുദ്ധി മഹാകഷ്ടം

എങ്കിലെന്നെപ്പോലെ നിത്യദുഃഖങ്ങളിൽ- 238
ആകാത്ത ദാസനെ ശിക്ഷിക്ക നീ

ഇങ്ങനെ പണ്ടു നീ കല്പിച്ചതല്ലയോ? 239
അംഹഫലം നരകാഗ്നിയല്ലി.

ഇങ്ങനെ പണ്ടു നീ ശിക്ഷിച്ചതല്ലയോ?- 240
ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവൎക്കും ന്യായമാകും.

ദിവ്യസ്വരൂപികളാകിയ ഞങ്ങളെ- 241
ദുഃഖത്തിലിട്ടതനേകദോഷം.

മൺപാത്രമാമിവൻ നീചസ്വഭാവിയും- 242
ഒന്നിന്നാകാത്തവൻ മഹാപാപി.

ആഗസ്സേകമല്ല പാപ ശതമല്ല- 243
അഗണിതാഗങ്ങളാം പ്രവൃത്തിച്ചു.

എന്തിന്നിത്താമസം വിധിക്ക ശിക്ഷിക്ക- 244
നീതിമാൻ തമ്പുരാനഹസ്സിപ്പോൾ,

ഉത്തരം ഭാഷിതം കേട്ടനേരം മമ- 245
ചേതസ്സി വേദന വർദ്ധിച്ചേററം.

സങ്കടം പോക്കുവാനെന്തു കഴിവുള്ളു- 246
ഭോഷ്കല്ല കേട്ടതു സത്യംതന്നെ.

ഇതു ഞാൻ നരകപാത്രമെന്നവനോ- 247
ഇതിനെക്കാൾ മഹാചേതമുണ്ടോ?

ദുർഗ്ഗതി തന്നിൽ ഞാൻവീഴുമാറായിപ്പോൾ- 248
ദുർഭാഗ്യയോഗമെ! നശിച്ചു ഞാൻ.

സന്തതം വഹ്നിയിൽ ജ്വലിപ്പാറായുടൻ- 249
സംശയമില്ല ഹാ! ഹാ!! പാപമെ!!!

ഉപായമില്ലയൊ? ശരണമില്ലയൊ? 250
അപായ മുറച്ചുകഴിഞ്ഞിതൊ?

ഞാൻ മരിച്ചില്ലല്ലൊ ശ്വാസമുണ്ടല്ലൊ- 251
ഞാൻ ശ്രമിച്ചീടുകിൽ രക്ഷപ്പെടും.

ദുഷ്കൃതംചെയ്യുവൻ ദോഷത്തെയുപേക്ഷിച്ചാൽ 252
സകലേശനനുഗ്രഹിച്ചീടും.

എങ്കിലോ താമസമുണ്ടാകരുതിനി- 253
അനുഗ്രഹത്തിന്ന കാലമിപ്പോൾ

മരണകാലത്തു ദേവദയാവിനാൽ- 254
ഘോരദുഃഖത്തിന്ന മോക്ഷമുണ്ടായ്

ദുഷ്ടസ്ത്രീയായവൾ ഉൾക്കാമ്പുണ്ണത്തെപ്പോൾ 255
ഉടനാഗസ്സു പൊറുത്തു ദേവൻ.

ആകാത്തമാർഗ്ഗത്തിലേററമകന്നവൻ- 256
ഇക്കാൽപിടിച്ചു സന്മാർഗ്ഗേക്കൂടി.

മോക്ഷത്തെക്കാളം സകലശമനോല്ലാസം- 257
സൃഷ്ടി മഹത്പാപപരിവർജ്ജനം.

നരകവർഗ്ഗത്തിനെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ- 258
നരാവതാരത്തിൽ വന്ന ദേവൻ.

ശോധിച്ചു ക്ലേശിച്ചു ദുഃഖിച്ചു ക്ഷമിച്ചു- 259
ദുഷ്കൃതികളുടെ ഗുണം പ്രതി

മാനവർക്കിന്നാരാം ശുദ്ധത്തെപ്പോൽ സമ്പൂ- 260
ർണ്ണിരാത പൂണ്ടരാൻ മരിച്ചഹോ.

ക്ഷമിച്ചതൊക്കയും മമ ഗുണംപ്രതി- 261
മമ രക്ഷാർത്ഥമൊഴുക്കിയ ചോരം.

സദ്ദയാനിധേ സർവ്വഗുണാന്വിത- 262
ഐശ്വര്യഭാവം വിനാശകലശ!

കാരുണ്യപൂരിത മനോജ്ഞനാക- 263
പരമദൈവമേ! ദയാനിധേ!

അരൂപ സ്വരൂപ ചാരു സ്വരൂപക- 264
പരാപര പ്രഭോ സർവ്വനാഥ!

അങ്ങെയല്ലാതിനിക്കാധാരമാരുള്ളു- 265
അങ്ങിനെ മേ പിതാവേകാശ്രയം

അങ്ങയോടുണർത്തിപ്പാൻ യോഗ്യമിനിക്കില്ല 266
തികഞ്ഞ ദുഷ്ടനീ മഹാപാപി.

യോഗ്യമില്ലെങ്കിലും യാചിതമങ്ങിന്ന- 267
തെല്ലേണ ഹേ ഗുരോ കേട്ടുകൊൾക.

പുത്രത്വം ദുസ്സ്വതൻകളഞ്ഞു ഞാൻ വൃഥാ- 268
എത്രയും കഷ്ടമിതെന്നൂനം.

സൽപ്രീതിഭാവം മങ്ങിന്നൊരിക്കലും- 269
ഉപേക്ഷിച്ചില്ലല്ലോ മമ താത.

ദുഷ്പുത്രൻചെയ്യുമ ചിന്തിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു- 270
ഞാൻ പിതൃക്കാല്ക്കലാരാധിക്കുന്നേൻ.

അങ്ങിന്നാരാകുന്നു ഞാനാരാകുന്നു- 271
എന്നിവയോർക്കുമ്പോൾ ലജ്ജിക്കുന്നേൻ.

ദുരിതരഹിതൻ സർവ്വ ഗുണാംബുധി- 272
പരാപരപ്പുള്ള സമസ്തേശൻ.

സ്നേഹവിഷയവും സേവാ വിഷയവും- 273
മഹാ ശോഭയുതൻ സർവേശനീ.

സൽഗുണരഹിതൻ ദുരിതപൂരിതൻ- 274
ഫൽഗുനീഖത്യാജ്യനാകുന്ന-

എന്നുടെ പ്രാണനും തേ ദാനമാകുന്നു- 275
എൻ ധനമല്ലീതു നിനക്കുള്ള.

എന്നുടെ ദേഹവും ദുർഗ്ഗന്ധ സാധനം- 276
ഒന്നിന്നാകാത്ത കൃമിബീജവും.

അത്യന്തനിസ്സാരൻ ഞാൻ ദോഷവിഷയ 277
ഞാൻ-ദുഃഖമൺപാത്രവും മഹാ പാപി.

സർവ്വഗുണാംബുധിയോടു മറുത്തു ഞാൻ- 278
നിർല്ലജ്ജം പൂണ്ടു ധിക്കാരിയായേൻ.

ഞാൻ മരണം വിധേയ എന്നെ നിത്യാഗ്നി- 279
യിൽ-സന്തതം താഴ്ത്തിയാൽ ന്യായമാകും.

അന്തമില്ലാത്തൊരു കാരുണ്യ കാരണം- 280
അന്നു ശിക്ഷിച്ചില്ല ദയാപരൻ.

അങ്ങയനുഗ്രഹ മഹത്വം ചിന്തിച്ചു- 281
ഞാൻ കൃതാഗസ്സുകൾ ദ്വേഷിക്കുന്നേൻ!

ശിക്ഷ പേടിക്കുന്നേൻ ശിക്ഷ പേടിച്ചിട്ടും- 82
ദോഷദ്വേഷമതു ധരിച്ചില്ല.

ലയമില്ലാത്തൊരു മനോജ്ഞഗുണത്തെ ഞാൻ 283
പ്രിയമധരിച്ചു ദോഷമറച്ചേൻ.

അനന്തമാകുന്ന തവ ഗുണത്തോടു- 284
കന്മഷം ശത്രുവാകുന്ന മൂലം.

അനന്തമാകുന്ന പാപദ്വേഷം മമ- 285
മാനസെ പൂണ്ടു പാപം ദ്വേഷിച്ചേൻ.

വർജ്ജ്യഗുണം പ്രതിസതത നിർഗ്ഗുണം- 286
വർജ്ജനംചെയ്തു ഞാൻ മഹാ കഷ്ടം!

അന്യഗുണങ്ങളും തവഗുണങ്ങളും- 287
നന്നായ് ധരിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നേരം.

അന്യഗുണത്തെക്കാൾ സദ്ഗുണങ്ങളാൽ- 288
അന്തഹീനപ്രിയ ഭാജനമേ!

ഉഷഃകാലത്തിലീ ഭൂമിയിൽ വീഴുന്ന- 289
 തുഷാര ശീകരമനുഗുണം.

അനാദ്യന്തമാമഗാധ വാരിധി- 290
 അനവദ്യാംബുധി തവ ഗുണം.

അനുഗുണമെല്ലാം ഗുണഹീനമല്ലോ- 291
 അങ്ങെ ഗുണത്തിനു ദോഷമില്ല.

ഭാരമഹാപ്രതിമട്ടിലെന്നപോൽ- 292
 അനുഗുണങ്ങളിലങ്ങെ ഗുണം.

പ്രത്യക്ഷമാം ഗുണംഗുണനിഴലുള്ള- 293
 ചിന്നമപഹരിച്ചീടും താനും.

എങ്കിലനന്ത സ്നേഹത്തിനു ഗോചരം- 294
 അങ്ങെ ഗുണമല്ലോ ദയാനിധെ!

ദൈവവിഷയമാം ദൈവഗുണത്തെ ഞാൻ- 295
 ഇഷ്ടം ധരിച്ചു തേ സ്നേഹം വിനാ.

മലമപഹരിപ്പാൻ മനമപഹരിച്ചു- 296
 സൽഗുണം ത്യജിച്ചു ഭ്രാന്തനാഹം.

ചെയ്യതിനുത്തരം ദൈവഗുണാവലി- 297
 സാധ്മാമച്യുതഗുണ സ്നേഹത്താൽ.

അങ്ങെ സ്നേഹിക്കാതെ കഴിഞ്ഞകാലങ്ങൾ- 298
 എന്നാത്മനാഥ! വരുത്തിയാവു

സൽക്ഷണങ്ങളിലങ്ങെ ഗുണത്തെം- 299
 സർവ്വമാത്രകളിൽ സ്നേഹിക്കും ഞാൻ

പറയുമ്പോൾ മമ വാക്കുകളൊക്കയും- 300
 കറവില്ലാതെ നിന്നെ സ്തുതിക്കും.

വൃത്തികളൊക്കയുമങ്ങെ പ്രമാണത്തി- 301
 ന്നൊത്തുവരുമതിന്നിച്ഛയില്ല

അങ്ങെ സേവിക്കാതെ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങൾ- 302
 വന്നീടുവാൻ വൃഥാ സേവിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞകാലങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടമൊ- 303
 അഴിഞ്ഞുപോയ സാമർത്ഥ്യമൊരു.

അതീതമായുള്ള വർത്തമാനമല്ല- 304
 അതു ഭാവിയല്ല പിന്നെയൊ.

അതീത കാലത്തിലതീതപാപങ്ങളാം- 305
ചിന്തിച്ചുറച്ചു ഖേദിക്കയുള്ളു.

മമ നേത്രങ്ങളെ രണ്ടു നദികളായ്- 306
അംബുധിയാഴ്ത്തു കരഞ്ഞുകൊണ്ടാവിൻ,

എന്നുടെ ദുഷ്കൃത പങ്കസ്ഥാനത്തിന്ന- 307
കണ്ണീർ തന്നീടുവിൻ നേത്രങ്ങളെ!

ഞാൻ പിഴച്ചു പിഴച്ചു നിന്ന ദൈവമെ- 308
അങ്ങയെയറിയാതെ പിഴച്ചു ഞാൻ.

കഷ്ടമവിടെ ഞാൻ കഴിച്ചുന്നത്- 309
ചിന്തിച്ചു കാണുമ്പോൾ കഷ്ടമേറ്റം.

എത്രയും നിർജ്ജന രഹസ്യത്തിലത്രോ- 310
അതല്ല നിന്തിരുമുമ്പിൽ തന്നെ.

ജഢിതാകം മനുഷ്യരുടെ സന്നിധൌ- 311
ഞാൻ പിഴപ്പാൻ ലജ്ജയുണ്ടാകം.

സൃഷ്ടിരാജ സകലലോക സാക്ഷിനീ- 312
ഒട്ടുമറക്കാതെ ഞാൻ പിഴച്ചേൻ

എന്നുടെ ദുഷ്ടത സർവ്വവ്യാപിയായ- 313
അങ്ങിനെ ദർശിച്ചു ഭയാനിധെ.

ശാസ്താവാകുന്നതു സാക്ഷാൽകൃതത്തിൽ മയാ- 314
കൃത പാപാവലി കഴിയുമ്പോൾ.

അന്നതെ ശാസനം അട്ടഹതാരെന്നോ- 315
എന്നെ ശിക്ഷിക്കാത്തതെന്തുമൂലം?

മഹാ ധിക്കാരങ്ങളാം കണ്ടുക്ഷമിച്ചു നീ. 316
ബഹു ദുഷ്ടനേയും വധിച്ചില്ല.

എന്നെ വെട്ടിക്കൊൽവാനിടിയില്ലാതെ- 317
തൊ-അങ്ങെ ശിക്ഷ തടവുണ്ടായിരുന്നോ?

എന്നുടെകിൽ ഭീമം സന്തതം മുട്ടവൻ- 318
അഗ്നിയധാളവി കെട്ടുപോയോ?

എന്നെശ്ശാസിപ്പതിന്നൊരുങ്ങുന്ന കാലത്തിൽ- 319
അനന്തരുന്നതരുളിയ നാഥ.

ഒ പ്രബലകരം തടുപ്പാനല്ലേ! 320
കല്പനയുള്ളതെന്താനന്ദമല്ലോ.

കുറ്റൻ ശക്തിയാൽ വിറയ്ക്കും ഭൂതലം– 321
മലയിളകുമിടിവെട്ടുമ്പോൾ.

ദൃഷ്ടിതന്നുപോം മേഘങ്ങളും വർഷിക്കും– 322
ഞങ്ങളെ ശാസന തടുക്കമൊ.

നരകവഹ്നി കെടുന്നില്ലൊരുനാളും– 323
നിരവസാനമായ് ജ്വലിച്ചിടും.

സർവ്വേശൻകോപിച്ചാൽ ഭൂമിപിളർന്നുടൻ– 324
മൃത്യുതന്നിലും പാപിവീഴും.

ഞങ്ങളെ ശാസന തടുക്കും ദൈവമെ!– 325
നിർമ്മലം കല്പനയ്ക്കന്തമില്ല.

അനന്തമാം കരുണായലെ വഴികിലും– 326
എന്നെ രക്ഷിച്ചവൻ ദൈവൻ നീയെ.

പൊല്ലാത്ത കർമ്മങ്ങളാം പിറപ്പിക്കും കാലത്ത– 327
സന്താപമാറ്റിടും മമ ഗുരു.

അങ്ങേ മഹത്വവും പൂർണ്ണൈശ്വര്യത്തെയും– 328
ഇങ്ങനെ നിത്യത്വവും സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ.

പ്രിയ മോക്ഷമഹത്വം കാണ്മാൻ തരാ– 329
പൊരുതി കിട്ടുവാൻ യോഗ്യമില്ല.

അങ്ങേ മനോജ്ഞ മന്ദിരങ്ങളോർക്കുമ്പോൾ– 330
കഷ്ടം ദുഷ്ടതയ്ക്കുറവുണ്ടോ!

മുൻപിലനന്തമാം മോക്ഷമഹത്വത്തി– 331
ന്നതഹീന മോക്ഷമറിയുന്നു.

മോഹത്തെയകറ്റിന മനത്തൊടനതിൽ– 332
ദേഹത്തെ പൂകിച്ചു സ്ഥിതിനൽകി.

നന്മ പഞ്ചേന്ദ്രിയം ചിത്തധീശാരണെ– 333
ശൂന്യവശങ്ങളും പ്രകാശിപ്പു

അങ്ങേ സ്തുതിപ്പാനമങ്ങേസേവിപ്പാനും– 334
അങ്ങേകൃപയാലിനിക്കുനൽകി.

എന്റെസ്രഷ്ടാവിനെ ഞാൻ മറന്നു രിപു– 335
സ്ഥാനമെടുത്തു മത്തലിച്ചേൻ.

അധമനിന്ദ്രിയവശഗനായ ഞാൻ– 336
നാഥനെഭക്തിയോടർച്ചിച്ചില്ല.

എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതെപ്പകാലം ഭുവി– 337
അങ്ങെ സ്തുതിച്ചു സേവിപ്പാൻ ദൈവം.

പരലോകത്തിൽ ഞാൻ ഭാഗ്യഭാവത്തോടും– 338
വസിച്ചിരിപ്പാൻ പ്രമാണിച്ചു.

എന്നുടെ സ്വാമിയ്ക്ക ദാസനല്ലൊ ഞാൻ 339
എന്നുള്ളിൽ പതിപ്പിച്ചുവിചാരിക്കുന്നേൻ.

ഭൂമി സുഖങ്ങളെപ്പരിഗ്രഹിപ്പാനായ്– 340
മമതകളാഗ്രഹത്യാഗം ചെയ്യുന്നേൻ.

ദരിത ഭീതിയെ ചേതസി സ്ഥാപിപ്പാൻ– 341
നരകം സൃഷ്ടിച്ചു തമ്പുരാനെ!

ഇഷ്ടപ്രസാദമനുഭവിച്ചീടുവാൻ– 342
ശിക്ഷ്ടി ശങ്കിക്കാതെ പാപിയായേൻ.

ജനനദോഷത്താൽ നരകദാസ്യത്തിൽ– 343
ഞാനകപ്പെട്ടു വലഞ്ഞും വിധേയൻ.

സ്വസ്നേഹത്തോടെന്നെരക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ– 344
ദാസനെ വീണ്ടുവാൻ നീ ദാസനായ്.

മാനുഷരക്ഷയ്ക്കു മാനുഷനായവൻ– 345
ദീനനായങ്ങിന്നവതരിച്ചു.

ദോഷം മറയ്ക്കാതെയുള്ളിടം തന്നെ– 346
ദൂഷണനാകുവാൻ മടിച്ചു ഞാൻ.

ആഗസ്സുകളേറെ ഭുവി ഞാൻ ചെയ്തതും 347
ഭാഗ്യമകറ്റുവാൻ വേലചെയ്യുന്നേൻ.

എന്നെയനുഗ്രഹിച്ചുവന്ന ത്രാതാവിനെ– 348
ഞാൻ പരിത്യജിച്ചു സേവിയായേൻ.

മോക്ഷത്തിൽ പൂകുവാൻ മാർഗ്ഗമറിയിച്ചു 349
രക്ഷാവരം തരുവാൻ ക്ലേശിച്ചു നീ.

ദുർബ്ബുദ്ധിപൂണ്ടു ഞാൻ ദുഷ്പഥഗാമിയായ്– 350
ദുഷ്കർമ്മവേദനാവശത്തിലായ്.

ദേവ തിരുവുള്ളമിനിക്കുണ്ടാകുവാൻ– 351
തവ പവിത്രമതൊപ്പിക്കാതെ.

ചോരവിയർത്തു തിരുമേനിയിലുള്ള– 352
ചോരയും ചിന്തി മരിച്ചു നാഥ!

ഭോഗത്തെക്കൊള്ളുവാൻ മോഹിതനുള്ളം- 353
ത്യാഗം ചെയ്തു മുമ്പെ പാപമെ.

ആത്മജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിലെന്നെ പൂകിക്കാതെ- 354
സ്വജ്ഞാനമോദത്തിൽ കൂട്ടിയവൻ.

ജ്ഞാനമജ്ഞാനിയരെ സേവിക്കാതെ- 355
അന്തഃകരണത്തെ ത്യജിച്ചിട്ട്.

അങ്ങെ മനോഗുണമെന്നെ നിരന്തരം- 356
താങ്ങിയ കാരണമിതെന്നു ഞാൻ.

അങ്ങിനെ താങ്ങുന്ന നാഴിക തന്നിൽ ഞാൻ- 357
അങ്ങെ നിഷേധിച്ചുഹന്ത പിരിച്ചുററം.

എന്നോടു രഞ്ജിപ്പാൻ കാരുണ്യവാരിധെ! 358
നീ നിനക്കാകുവാൻ മടിച്ചില്ല.

സൽഗുണമൊത്തോട്ടു ഞാൻ ചേരാതെപോകുവാൻ- 359
മെല്ലമെൽ പിഴച്ചുകന്ന ദൂരം.

എന്നെ കാത്തിട്ടവനങ്ങെ മനിഷ്ഠ പാതെ- 360
എന്നോടുകൂടവെ നടത്തി നീ.

ദുഷ്ടപിശാചിനെ ഞാനനുസരിച്ചേൻ- 361
ശിഷ്ടത്യാഗനാ വഴിപ്പിഴച്ചേൻ.

നീ ചെയ്തതൊക്കെയും ഉപകാരങ്ങളായ്- 362
ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാമപകാരവും.

ഞാൻപിഴച്ചു പിഴച്ചേറെ പിഴച്ചയ്യൊ!- 363
എൻപിഴ ചിന്തിച്ചാലാധിതേറും.

ദൃഷ്ടംബു വാർത്തകാം മമ നേത്രങ്ങളെ- 364
മോക്ഷസ്നാനത്തിന്നിയന്നു നല്ലു.

ചിത്തമഴിഞ്ഞുടെ കരുണാലയമെ!. 365
കൃതമറച്ചു ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നേൻ

മോചകദൃഷ്ടം ദൃഷ്ടാ നാണമേറും മമ- 366
ദൃഷ്ടിയുയർത്തുവാൻ ലജ്ജിക്കുന്നേൻ.

ഞാൻ പിഴച്ചുനിത എത്ര വേണ്ടുന്നതാ- 367
എന്നാത്മനാഥ യെന്നാധാരമെ.

എന്റെ ശിക്ഷയാലെമനസ്സിന്നന്തരം- 368
വന്ന കുറ്റങ്ങളൊ ശിക്ഷവേണ്ടു.

നാശംവരുത്തിയെന്നെശ്ശപിക്കിലും കിം ഫലം- 369
അശക്തൻ ഞാനല്ലൊ അസാരൻ ഞാൻ.

എന്നതിതായുക്താ് കാട്ടിയാൻ- 370
ഉചിത സ്തുത്യമായതാമൊ?

നിന്ദകങ്ങളൊടൊരുവനെ ശിക്ഷിച്ചാൽ- 371
നിൻകരുണയ്ക്കു മതിയതാമൊ.

ഞാനിന്നാകാത്തവൻ നീചമതിയല്ലൊ- 372
എന്റെ മടിവുകൊണ്ടൊന്നുള്ളൂ ഗുണം?

എൻപിഴചിന്തിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നിൻ തിരു- 373
മനസ്സിൽ കല്പിച്ചുറച്ചിതെന്നാൽ.

ശിക്ഷിച്ചു കൊല്ലുകയെന്നാൽ ദയാവ്രതം. 374
നീ ക്ഷമിക്കുന്നതു ഗുണാഢ്യതയ

അതുകൊണ്ട് തിരുവടി ശത്രുവാകുന്നവർക്കു- 375
ഇങ്ങനെ മത്തിനു മൂലമേകം.

പലനാശംചെയ്തു പാപമുഴിച്ചുള്ളോൻ- 376
എന്നെ ശിക്ഷിക്കിലും പിഴയില്ല.

ശിഷ്ടജനങ്ങളെ ശത്രുവായി- 377
ദുഃഖം കൊടുക്കുന്നതില്ലതും.

താങ്കളെ പ്രിയനാം ഭജിച്ചിരിക്കുന്നോ- 378
തിരു ഗുണാമൃതം ശ്രേയസ്സത.

താങ്കൾ തിരുവുള്ളമെനിക്കുണ്ടാകയാൽ 379
ഞാൻ സകലരെയും സന്തോഷിപ്പിപ്പാൻ.

താങ്കളെ തിരുവുള്ളക്കേടുണ്ടെന്നാകിലൊ- 380
എനിക്കൊരു സൌഖ്യമുണ്ടാകയില്ല.

എൻപിഴതാനാശ്ചപോലെ ചെയ്യുകിൽ- 381
പാപം ക്ഷമിക്കും നീയെന്നു നൂനം.

പാപത്തിന്നന്തം വേണമെന്നാകിലൊ- 382
പാപപാതകമുള്ള ചെയ്‌വാൻ നാഥ!

മമ ത്രാതാവിന്റെ ക്ഷതമാണിക്കം- 383
അതു മോക്ഷോത്തമം നൽകീടുന്നെൻ.

കൃതപാപത്തിന്നു പകരമാവില്ല— 384
മതിയതിൻ ഗുണമനവധി,

സ്നിഗ്ദ്ധസുതന്റെ ചോരയാലെന്റെ— 385
ശുദ്ധതവന്നീടും പാപവും പോം.

പുത്ര ക്ഷതങ്ങളിലെന്റെ ശരണം— 386
സുതയോഗങ്ങളാൽ മോക്ഷം കിട്ടും.

അനാകുലം മമ മാനസം വ്യാപിച്ചു— 387
ഞാൻ സുഖത്തോടിതാ മരിക്കുന്നേൻ!

ഭൂമിലോകത്തിലുമിനി വസിപ്പതി— 388
ന്നാമോഹമില്ലിനിക്കല്ലോ മതി.

എന്നാലൊരു പിഴമേലിലുണ്ടാകുവാൻ — 389
ഇനി യോഗ്യംവരാ മൃത്യുവേണ്ടു.

ഏക ദുഃഖം മമ ചേതസി പൂണ്ടു ഞാൻ — 390
അകക്കാമ്പിലിതേ ഖേദമുള്ളു.

നിർഗ്ഗമിച്ചീടുന്ന പ്രാണനെ തവ പ്രതി — 391
ത്യാഗംചെയ്‌വാനിനിക്കത്തിയാവൂ.

സർവ്വേശനെ പ്രതി സർവ്വേശൻ നൽകിയ — 392
ജീവനെ ത്യജിപ്പാനാശയുണ്ടു.

ഭാഗ്യമതില്ലല്ലോ! യോഗ്യനായ്‌വരാ — 393
യോഗ്യതയില്ലമേ ദുഃഖമിത.

അതുകയാലെന്റെ ശുദ്ധമനോരഥം — 394
കൈക്കൊൾക വേണമേ തമ്പുരാനേ!

സന്തതമങ്ങേ സേവിപ്പതിന്നായിപ്പോൾ — 395
എനിക്കു നീ തുണയാകേണമേ.

അന്ത്യകാലേ മമ ശത്രു പരാക്രമം- 396
അന്തരാകുലമാക്കുന്നിക്കം.

നിന്റെ തിരുവടിയതിനെയുപേക്ഷിച്ചാൽ- 397
എന്റെ നാശമുറക്കവേണ്ടു.

നീ സഹായിക്കകിൽ ജയമുണ്ടായ്‌വരും- 398
അസാരനല്ലോ ഞാൻ ഭീതിഹീനൻ.

സിംഹവൽക്രൂരനായ് യുദ്ധം ചെയ്തീടിലും- 399
അഹങ്കരിപ്പായതോർക്കരിപു.

മോക്ഷലോകത്തിൽ ദൈവസമീപത്തിലും- 400
ഖേദിതരില്ലാതും വാഴും നാഥാ.

ഹേ മാതാവേ! നിന്റെ മഹാലോകത്താൽ - 401
    ഈ സേവകർനിൻ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമെ.

തവ സിംഹാസനെ ദൈവമാതാവിനോട് ഞാൻ - 402
    അവനതം നമസ്കരിക്കുന്നേൻ

നമ്മുടെ ജഗത്തിനു ജനിച്ചതിപ്രകാരം - 403
    ചിരകാലം ജഗതിയെ ആശ്രയിക്ക-

സർവ്വപാലൻ തവ പുത്രനായ് മാനുഷ- 404
    വർഗ്ഗമെടുത്തവതരിച്ചിട്ട്.

അങ്ങനെ മാതാവായ നിന്നെ മാതാവായി - 405
    ഞങ്ങൾക്കു കല്പിച്ചു നിന്റെ പുത്രൻ.

ആയി ജനനിയായെന്നുടെ ആവശ്യം - 406
    തന്മാവശ്യം യഥാസുതൻ കേൾക്കും.

മനുഷ്യർക്കെല്ലാമുള്ളവ മനോഗുണം - 407
    അനുപമകന്യേ! നീ ലഭിച്ചു.

തരികമെന്നെ ഭക്തിസ്ഥനുഗ്രഹം - 408
    വരത്തിനായിങ്ക ഭോപരെ?

നിനക്കു കാരിയമില്ല മനോഹരെ! 409
    നിനക്കമ്മെ! ഭൃത്യരായവുള്ളു.

എന്നെ മറക്കാതെ മാതൃഭാവത്തോട്ടതും - 410
    നോക്കി പാലിക്ക തുണയാക.

തവ മാഹാത്മ്യം ധ്യാനിച്ചു സൂക്ഷിച്ചാൽ - 411
    സുവിസ്മയമതു ചിത്രമേറും.

തവ മാതൃമഹത്വത്തെക്കാരണം - 412
    പ്രവചിപ്പതാർക്കുമാശ്ചര്യമെ.

സ്വർഗ്ഗത്തെളുതെയും വാക്കിന്നഗോചരം - 413
    തവ കരുണാബ്ധിയതെന്നു നൂനം.

ദുഷ്കൃതി നിറനാദരിത്തപക്ഷികൾ - 414
    ലുബ്ധരെ നീ ത്യജിക്കമാറില്ല.

കരുണം ശോധിച്ചു പാപികളാനാകിലോ - 415
    എന്നെ ആശ്രയിക്കുകെന്നുള്ളതമെ.

താപമകറ്റുമ്പോൾ പൂരിച്ചീടും വിധൌ - 416
    ആപത്തെല്ലാമകന്നിടുമല്ലൊ.

എൻപിഴകളുടെ സംഖ്യയും ഭാവവും - 417
എന്റെ മനസ്സിനെ ഞെരുക്കുന്നു.

തവകാരുണ്യത്താൽ പീഡ നീങ്ങിസുഖം - 418
ഭവിക്കും ദുഃഖിത സങ്കേതമേ.

ഉപതാപം കൊണ്ടുവലഞ്ഞവർക്കാകെ - 419
താപത്തിന്നാരോഗ്യ കാരണം നീ.

എന്നെ തൃക്കൺ പാർത്തനുഗ്രഹിക്കുന്നേരം - 420
അന്ന ദയാന്വിതനേത്ര വശാൽ.

എന്നുടെ ക്ലേശങ്ങളൊക്കെശമിച്ചു പോം - 421
പിന്നെയും സ്വസ്ഥത ഭവിച്ചീടും.

ഗാത്രരോഗമിനിക്കിളിച്ചു പോകണം - 422
അത്രമനോരസമിനിക്കില്ല.

ആത്മരക്ഷക്കുന്നദോഷമിളപ്പിപ്പാൻ - 423
ത്വം മന്നാരോഗ്യമായ് വരേണമെ.

പേട്ടിന്നുപദ്രവം നിഷ്ഫലമാകുവാൻ - 424
കോട്ടപോലെന്നെ രക്ഷിക്കണമെ.

ശത്രുയുദ്ധത്തിങ്കൽ ഭംഗം വിന സദാ - 425
നിസ്തുലമിതായിന്ന കോട്ട പോലെ.

ത്വം രണഭംഗമായ് നിന്നു മുഖമുഖ്യ - 426
താരം പോൽ നിർമ്മല ശോഭിക്കുന്നു.

ഭാസ്സുകൊണ്ടതിമിരാന്ധത്തിന്നായൊരു - 427
ഖെന്ദ്രമുദിപ്പാരായെന്നു കാട്ടി.

ദിനമുദിപ്പിച്ചു ദേവസുവായശ്ശോഭം - 428
കന്യകാഗ്രേസരേ! പുണ്യനാഥേ.

ജീവനിനിക്കിപ്പോളസ്തമിച്ചീടുന്നു - 429
ദേവിമാതാവന്ത്യത്തെയോർക്കണമെ.

മോക്ഷപ്രദ കൊണ്ടു സന്തമസങ്ങളെ - 430
നീ ക്ഷയിപ്പിക്കുക പ്രഭാധരെ!

തവഗുണം പ്രതി മോക്ഷലോകത്തിന്നു - 431
നൽവഴികാട്ടുകമിന്നമുത്തെ.

ജീവനെ മോക്ഷത്തിലാക്കുവാനുള്ളൊരു - 432
ദ്വാരമിനിക്കു നീയാകേണമെ.

ശിക്ഷാരക്ഷാകരൻ നീ സ്വതന്ത്രനാകയാൽ- 433
മോക്ഷദനായ് ഭുവി വന്ന ദേവൻ.

തവ സഹായ വാഞ്ഛാ മമ സന്തതം- 434
സ്വവിധി കൃപമെന്നാൎച്ചതാൻ.

നിന്നെയാശ്രയമായ് പ്രാപിച്ചവൎകളിൽ. 435
നിന്നാരെയും ത്യജിക്കാറില്ല നീ.

എന്നോടു ശത്രുമുഖം കാട്ടരുതെല്ലൊ!- 436
എന്നെയിപ്പോളുപേക്ഷിക്കരുതേ.

എന്നെ നല്ലവഴിക്കാക്കിക്കൊള്ളേണമെ. 437
എന്നെയകററല്ലെ മറിയമെ!

ഞാൻ മരിക്കുമ്പോളെ ഭുവിശേഷിക്കുന്ന- 438
ജനങ്ങളെല്ലാരും കേഴ്ക്കേണമെ.

മരണന്നിങ്ങൾക്കുമൊരു കാലം വരും- 439
പരാപരേശ്വര കല്പനയാൽ.

കാലമൊരുത്തൎക്കും നിശ്ചയമില്ലല്ലൊ- 440
എല്ലാക്കാലങ്ങളിൽ പേടിക്കണം

എവിടെയെന്നതും നിശ്ചയമില്ലല്ലൊ- 441
സൎവ്വസ്ഥലങ്ങളിൽ ശങ്കവേണം

എതുപ്രകാരത്തിൽ മൃത്യു വരുന്നതൊ- 442
അതുമറിഞ്ഞുകൂടാത്തതല്ലെ

എല്ലാകാലങ്ങളിലിട്ടങ്ങൊക്കയിൽ- 443
എല്ലാപ്രകാരത്തിൽ സൂക്ഷിക്കണം

നല്ലവണ്ണമൊരിക്കൽ മരിച്ചീടുകിൽ- 444
നല്ലതുണ്ടാസ്സുഖം മോക്ഷം കിട്ടും

അന്തഗതിഗുണരഹിതമാകയാൽ- 445
സന്തതം വഹ്നിയിലകപ്പെട്ടും

പിമ്പിൽ വരുന്നതു നേരത്തെ ചിന്തിച്ചു- 446
നിങ്ങളുടെ ഗുണം വരുത്തണം

അക്കാലമാത്രയിൽ കൊള്ളരുതാത്തത- 447
ഇക്കാലത്തിൽ കൊള്ളുമെന്നുവരാ

അന്തകാലെ കൃതമാകേണമെന്നത- 448
വൎത്തമാനെ കാൎയ്യമെന്നു നൂനം

ശ്വാസംകൂടിയെനിക്കറ്റ കാലമിതി- 449
ന്നീ സഹായിക്കുക സർവ്വേശ്വര!

പിതാ ശൌസേഫേ! എൻ്റെ ആത്മാവിനെ- 450
കൈക്കൊള്ളുക ഈശോമിശിഹായെ!

ഘോരം

ആസന്ന മരണനായിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ ഹൃദയവി
കാര വിചാരങ്ങളെയും വ്യാധിഭ്രമത്തേയും കുറിച്ചു കേൾക്കുക:— 1
സർവ്വസൗഭാഗ്യങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്നതും ഭയത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്ന
തും വർണ്ണിപ്പാൻ കഴിയാത്ത ദുഃഖപൂർണ്ണമാകുന്നതുമായ സമയമാണ്. 2
ഹാ ദൈവമേ! ലോകത്തിൽ സുസ്ഥിരമായ് നിൽക്കുന്ന ഒരു സു
ഖവുമില്ല, ഉള്ളതും തട്ടാതെ യാതൊന്നുമില്ല. 3
അയ്യോ, ഈ സുഖങ്ങളൊക്കെയും അവസാനിക്കുവാൻ എന്താണ്
കാരണം? 4
ഭൂമിയിൽ അല്പകാലം മാത്രം കഴിയുവാൻ ഞാൻ വസ്ത്രം ധരിക്കു
ന്ന പോലെ ശരീരമെടുത്തു. 5
ലൗകികസുഖങ്ങളെ അല്പകാലംമാത്രം അനുഭവിക്കുവാൻ ഞാൻ
ജീവിച്ചതാണോ? 6
കനകരത്നങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ ഞാൻ പാടുപെട്ടത് ഈ സ്വ
ല്പകാലത്തിനുവേണ്ടിയാണോ? 7
ഈ പാരവശ്യത്തിൽ ഞാൻ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു തീരു. അന്ത്യ
മുഹൂർത്തം അടുത്തിരിക്കുന്നു. 8
ഇപ്പോൾ, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴി ഞാൻ അനുഭവിച്ചിരുന്ന സ
ന്തോഷങ്ങൾ എല്ലാം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചുപൊയ്ക്കൊള്ളണം. 9
ഈ വിയോഗം ഭയങ്കരമാണ്; അതിനെക്കാൾ വലിയ ദുഃഖമില്ല.
ഓ! ശാന്തം! പാപം! 10
സൂര്യൻ്റെ പ്രകാശപടലം അസ്തമിച്ചാലും, രാത്രിക്കും അവസാ
നമുണ്ട്. 11
എൻ്റെ ജീവൻ്റെ, രാത്രി വന്നാൽ, (മരിച്ചാൽ) ഈ മുഖം
വീണ്ടും കാണുവാൻ കഴിയുമോ? 12

മഴ പെയ്യുമ്പോഴും ദർദ്ദുരങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദരാകും; വർഷകാലം മാറി വേനലെത്തുന്നു; 13

എന്റെ മനസ്സിലെ ദുഃഖങ്ങൾ അതേ മട്ടിൽ നീങ്ങി വീണ്ടും തെളിയുമോ? 14

അമാവാസികളിൽ ചന്ദ്രന്റെ ശോഭ തീരെ നഷ്ടപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, പൗർണ്ണമികളിൽ അതു് പരിപൂർണ്ണ തേജസ്വിയാകുന്നു, മരണത്തിന്റെ പ്രളയം കഴിഞ്ഞു, എന്റെ ദൈവമേ, എനിക്കു വീണ്ടും സുഖം ഉണ്ടാകുമോ? 15, 16

എന്റെ സുഖകാലം ഇനി ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാവില്ല; എന്റെ ഭൂവാസം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. 17

സമയമടുത്തു; ജീവനാം അകന്നുപോകും ശരീരത്തിനു (എന്നും) ജീവനെ പിടിച്ചു നിർത്തുവാൻ കഴിയുമോ? 18

ഔഷധങ്ങൾ വെറുതെ സേവിച്ചു. മരിക്കാതിരിപ്പാൻ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ മരുന്നില്ല. 19

രോഗശക്തിയാൽ ബലം ക്ഷയിച്ചു, വായുമുട്ടി ദേഹം തരിക്കുന്നു. 20

വാതം, പിത്തം, കഫം എന്നിവ സ്വസ്ഥാനങ്ങൾ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ആ ഇളക്കങ്ങൾ മൂലവും പ്രാണൻ നഷ്ടപ്പെടാം. 21

അയ്യോ! ദേഹത്തിൽ തണുപ്പു കേറുന്നു; നാഡികൾ സ്തംഭിക്കുന്നു; തണുത്ത വിയർപ്പൊലിക്കുന്നു. 22

കണ്ണുകൾക്കു് കാഴ്ചയില്ലാതായി; നാക്കു് തടിച്ചുപോയി, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വശം കെട്ടുപോയി. 23

ഇപ്പോൾ, ദീർഘനിശ്വാസങ്ങൾ വളരെയധികം വേദനയുണ്ടാക്കി പാർശ്വഭാഗങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. 24

പ്രാണനാശത്തിന്റെ ലക്ഷണമായ സർവ്വബന്ധങ്ങളുമുണ്ടു്. നാശം ഉടനെ വരും. 25

അല്ലയോ പ്രകാശം ഉടനെ വരും. പകലുണ്ടാക്കുന്നവനോ, ആദിത്യാ പ്രകാശിക്കുന്ന പകലിന്നീശാ, ഭൂമിയുടെ വിളക്കേ, ഇത്രയും കാലം എനിക്കുവേണ്ടി ഉദിച്ചു, രാത്രികളെ നശിപ്പിച്ച ഗ്രഹങ്ങളുടെ നാഥാ, എന്നന്നേക്കുമായി നീ അസ്തമിച്ചിട്ടുമോ, മൃതമായ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തെ പോലും ജീവിപ്പിക്കുന്നവനാണല്ലോ നീ,

പ്രകാശരത്നമേ, പല നിറത്തിലുള്ള കിരണങ്ങളുള്ളവനേ, ഇനി എനിക്ക നിൻെറ രശ്മികൾ കണ്ടു സന്തോഷിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമില്ല. 26—29

സൂൎയ്യൻ അത്യുഷ്ണം കൊണ്ടു ദാഹം വളൎത്തിയ ഭൂമിക്ക കുളിരേകുന്ന ആശ്വാസ നിലാവേ 30

നാശത്തിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ചു് ആയവ്യയവികാരങ്ങളെ ജനിപ്പിച്ചവനേ, 31

ഭൂമിക്ക ചുററും പന്ത്രണ്ടു വഴികളിൽ നടന്നു കഴിയുന്നവനേ, 32

വത്സരങ്ങളേയും, സൂൎയ്യനേയും, മാസങ്ങളേയും നീ ഭേദിക്കുന്നു; സമുദ്രത്തെ നീ പാലിക്കുന്നു. 33

നിൻെറ ശീതളകിരണങ്ങളെ വീക്ഷിച്ചു നടന്ന എൻെറ കണ്ണുകൾക്കു ഇനി ഇത്ര തെളിച്ചം കിട്ടുകയില്ല. 34

ചന്ദ്രതേജസ്സേ, നിൻെറ വെളിച്ചം എനിക്ക നഷ്ടപ്പെട്ടുവല്ലൊ; ഭൂമിയിൽ ഇനിമേലിൽ നിന്നെ കാണുവാൻ എനിക്ക കഴിയുകയില്ല. 35

എൻെറ ഈ ഭൂമിയിലുള്ള ജീവിതകാലത്തെ അല്ലയോ ചന്ദ്രാ; ഇനി എണ്ണുവാൻ എനിക്ക യോഗമില്ല. 36

ഏഴുദിവസങ്ങളായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഓജസ്സുള്ള നക്ഷത്രക്കൂട്ടമേ, 37

രശ്മിയുടെ മഹത്വം കൊണ്ടും സ്വവിശേഷതകളെക്കൊണ്ടും എത്രയും വിശിഷ്ടങ്ങളായ സ്വരൂപങ്ങളേ. 38

അനേകം വഴികളിൽ കൂടെ, വഴിതെററാതെ നിങ്ങൾ ചലിക്കുന്നു! 39

നിങ്ങളുടെ വ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അല്ലയോ നക്ഷത്രങ്ങളെ, വളരെ കാലം ഞാൻ ദിവസങ്ങളെ വ്യവഛേദിച്ചിരുന്നു. 40

ആയുഷ്കാലത്തിൻെറ എണ്ണം തികഞ്ഞ ഉടനെ, ജീവിതാവസാനവും അടുത്തിരുന്നു. 41

ശിരോരത്നങ്ങൾപോലെ നക്ഷത്രങ്ങളെ ആകാശത്തിൽ നിങ്ങൾ പ്രശോഭിക്കുന്നു. 42

നിങ്ങളുടെ ശോഭകൊണ്ടു എൻെറ ഈ രാത്രി അവസാനിക്കുമോ?

എന്റെ ഇരുട്ടുകളുമോ? 43

ആകാശജീവികളായ പക്ഷിക്കൂട്ടമേ, നല്ല പാട്ടുകാരികളായ ആകാശസഞ്ചാരികളേ. 44

വളരെക്കാലം നിങ്ങളുടെ മധുരസ്വരം കേട്ടു ഞാൻ സന്തോഷിച്ചിരുന്നു. 45

നിങ്ങളുടെ ആകാരഭംഗിയും സൂക്ഷിച്ചുകണ്ട് കണ്ണിനാനന്ദം കൊണ്ടിരുന്നു. 46

സങ്കട സമയത്തു നിങ്ങൾ എന്നെ തണുപ്പിച്ചു; അപകടസമയത്തു ക്ലേശങ്ങൾ അകററി. 47

എന്റെ ഈ കഷ്ടസ്ഥിതിയിലാശ്വാസമരുളുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല. 48

ദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്ന സ്വർഗ്ഗസ്ഥരുള്ളതെങ്കിലോ, ആശ്വാസമാണ്". 49

എന്റെ മരണ ദുഃഖഗാനങ്ങളോടെ, ആകാശത്തു കരഞ്ഞു കൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുവിൻ. 50

കഠിന സ്വരങ്ങളുള്ള കാക്കകളേ, മയിലുകളേ, എന്റെ മരണകാല ഭയത്തെപ്പററി പറയുവിൻ; 51

കരച്ചിൽ കേൾക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ദുഃഖിപ്പാൻ മരണ ഭയത്തെ കുറിച്ചു പറയുവിൻ:— 52

ഈ മാതിരി! നിങ്ങൾക്കും ഒരുകാലം വരും; ഭയപ്പെട്ടു ദുഃഖിച്ചു കൊൾവിൻ; 53

നാൽക്കാലികളായ സിംഹാദിമൃഗങ്ങളേ, പശു, കുതിര, ഒട്ടകം തൊട്ടുള്ള മൃഗവംശാദികളേ! 54

പല വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ മികച്ച ഉപകാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു; 55

ധനവും, പാലും, രോഗത്തിനു മരുന്നും തീനും കൂടിയും എനിക്കു നിങ്ങൾ തന്നു. 56

ഇത്രയും കാലം നിങ്ങൾ എന്നെ സേവിച്ചല്ലോ; എന്റെ അന്ത്യപാദമായ ദുഃഖത്തെ കണ്ടാലും 57

ജീവനെ രക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല. എനിക്കു വേദനക്കുവേണ്ടതു" സന്തോഷമാണ്" 58

സങ്കടം നീങ്ങുവാൻ ഇരുട്ടുനിറഞ്ഞ, സൂര്യനെത്താത്ത കാട്ടിൽ പോവിൻ 59

മേഘങ്ങളും തൊട്ടുനില്ക്കുന്ന മഹാമലകളെ വൃക്ഷങ്ങളും പരിശോഭിക്കുന്ന വനങ്ങളേ! 60

മസ്തകങ്ങളിൽ ഓരോന്തരം ഇലകളാകുന്ന രത്നങ്ങളും അലങ്കരിച്ചു അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയപോലെ. 61

നിങ്ങളിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന തണുപ്പ് എന്റെ ഹൃദയത്തെ തണുപ്പിക്കുവാൻ പോരാ 62

ചന്ദനവും മരുന്നുകളുമെല്ലാം എനിക്കു വീണ്ടും പകരാത്ത കാലമായി. 63

സസ്യങ്ങളൊക്കെയും പ്രയോജനമില്ലാത്തവയായി, നാവിനു രുചികരമല്ലാത്ത സാധനങ്ങളായി. 64

ഭൂമിയിൽ ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ നിങ്ങളിൽനിന്നും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ സുഖങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കുമ്പോഴും വേദനകാരണം ഇതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അയ്യോ! പാപം! ഞാനെന്തു പറയട്ടെ 65,66

നായാട്ടിൽ സമർത്ഥന്മാരായ നായ്ക്കളുടെ ഓട്ടവും, മൃഗങ്ങളുടെ പരിഭ്രമവും പോക്കും ആരവാരങ്ങളും, നിലവിളികളും, മലകളുടെപുറമേയും ചിന്തിക്കുമ്പോഴും, ഈ രസങ്ങളൊക്കെയും സ്വപ്നം കണ്ടപോലെയുള്ളു, എല്ലാം കഴിഞ്ഞു, ഇപ്പോഴും അനുതാപമെയുള്ളൂ. 67,68,69

തീർച്ചയായും അപ്പോഴും മൃഗങ്ങൾക്കുണ്ടായ സംഭ്രമം ഇപ്പോഴും എനിക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. 70

ഭൂമിയിലെ നക്ഷത്രങ്ങളും, ഭൂമിക്കു അലങ്കാരവുമായ കാട്ടിലെ സുന്ദര പുഷ്പങ്ങളെ, ആകാശത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളും ശോഭിക്കുന്നതുപോലെ കാട്ടിലും നിങ്ങളും ശോഭിക്കുന്നു. 71,72

നിങ്ങളുടെ നല്ല വാസന ആസ്വദിച്ചു ഞാൻ രസിച്ചു സന്തോഷം പൂണ്ടു. 73

പുഷ്പത്തിന്റെ അല്പ ജീവനും എന്റെ ജീവരൂപവും ഒരുപോലെയാണ്. ഒരിക്കലും അതു ഈ പാപി മനസ്സിലാക്കിയില്ല. 74

ഹ്രസ്വമായ നല്ലകാലത്തു പൂപോലെ അഴകുള്ളവനെങ്കിലും ആ അഴക് പോകും, നിങ്ങളുടെ ജീവന് ഞാൻ വെറുതെ അന്തക

നായി, ഞാൻ ചെയ്യുന്നതുപോലെ എനിക്കും ഇതാവന്നു! 75,76
മാല കെട്ടുന്നവൻ നല്ല പുഷ്പങ്ങളെ അറുക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യ
ജീവനെ മരണം അറുക്കുന്നു. 77
എന്റെ ജീവൻ, ഇതാ ഉണങ്ങിയ പുഷ്പം പോലെ വീണു പോ
കുന്ന അവസാന കാലമായിരിക്കുന്നു. 78
ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കളോട് ഞാൻ എന്തിനിങ്ങനെ വൃഥാ
പറയുന്നു. 79
ഭൂമിയിൽ എന്റെ കൂട്ടുകാരായവർ എന്റെ ദുഃഖങ്ങളൊക്കെയും
ഗ്രഹിക്കണമെ! 80
എന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും, സേവിക്കുകയും ചെയ്യുവരോടു എന്റെ
മനസ്സിലെ ദുഃഖങ്ങൾ പറയുകയുള്ളു. 81
എന്നെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്ന കൂട്ടുകാരെ! എന്റെ
ബന്ധുത്വം വേർപ്പെടേണ്ട കാലമാണ് ഇപ്പോൾ. 82
എന്റെ സങ്കടം കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സാപ്പെട്ട് ദുഃഖിക്കുവാൻ നി
ങ്ങളേ ഉള്ളു. 83
തമ്മിൽ തമ്മിൽ സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ ചെലവഴിച്ച
വളരെ ദിവസങ്ങൾ നിങ്ങൾ തിരികെ വരുത്തിതരുമോ? 84
കഴിഞ്ഞ കാലത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വളരെ സ
ന്തോഷത്തിന്റെ നല്ല കാലമാണിതു്. 85
ഭാവികാലം ഭയാവഹമായി തോന്നുകയാൽ ഇപ്പോഴുള്ള ദുഃഖം
ഇരട്ടിക്കുന്നു. 86
വിനോദങ്ങളിൽ എന്റെ പങ്കാളികളായവർ, ആപത്തുകാലത്തു
എന്നെ വിട്ടുപോകുമോ? 87
സമ്പത്തുകാലത്തു ചങ്ങാതിമാർ വളരെയുണ്ടാകും; ആപത്തുകാല
ത്തു് അവരൊക്കെ പോകും. 88
ഞാൻ സഹായം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരൊക്കെ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു,
എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനാരുമില്ല! 89
വമ്പിച്ച സ്നേഹിതസംഘത്തിൽ ശേഷിച്ചവരായ ഉത്തമസുഹൃ
ത്തുക്കളേ! ഞാൻ പോകുന്നു. 90
കളി നിർത്തട്ടെ; നിങ്ങളോടുകൂടി കളിച്ചു രസിപ്പാൻ ഇനി വധി
യില്ല. 91

ഞാൻ യാത്രയായി. നിങ്ങളെ പിരിഞ്ഞു പോകുവാൻ വളരെ സങ്കടമുണ്ട്. (പാടുക) ഉപായമില്ല. 92

പോയേ തീരൂ. നില്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മടിയുണ്ടെങ്കിലും, പോയേ മതിയാവൂ. 93

ഞാൻ മടിച്ചാലും, എനിക്കു മരിക്കണം. മരിച്ചാൽ എനിക്കെന്തു സംഭവിക്കും. 94

മോക്ഷമുണ്ടാകുമോ? നരകമാകുമോ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അറിയാതെ ഞാൻ പരിഭ്രമിക്കുന്നു. 95

ഞാൻ ഒരു വഴിപോക്കനാണെന്ന് ഉറച്ചു മനസ്സിലാക്കിയില്ല, എപ്പോഴും ലൗകിക സുഖങ്ങളെ ആശിച്ചു. 96

ഇരുട്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ പരന്നു; മരണ ചിന്ത ബുദ്ധിയിൽ സൂക്ഷിച്ചില്ല. 97

ഞാൻ ഇപ്പോൾ യാത്രയാകട്ടെ, പോകുന്നു. നടത്തം നിറുത്തുന്നു; മരിക്കാറായി. 98

വഴിയാത്രക്കാരനായ ഞാൻ നടന്നതൊക്കെ മതി. എന്റെ കപ്പൽ അഴിമുഖത്തെത്തി. 99

എന്റെ കപ്പൽ ഞാൻ മനസ്സിൽ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ എത്തിയില്ലല്ലോ എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. 100

വളരെ ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്നതും വിസ്താരമേറിയതുമായ ജലപ്പരപ്പ്, വളരെ കപ്പലുകളെ നശിപ്പിച്ച വഴികളും, കാറ്റും കോളും കോപിക്കുന്ന ആ സമുദ്രത്തെ ഞാൻ തരണം ചെയ്യണം. ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ട് ആ അനല്പ യോഗ്യങ്ങളും വഴികളും ഞാൻ കടക്കണം ആ വഴി നടന്നവരില്ല. തെറ്റിപ്പോയാൽ നേർവഴി കാട്ടീടുവാൻ കൂട്ടുകാരുമില്ല. 101,104

എന്നിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിൽ സങ്കടം നിറഞ്ഞു; കുറച്ചൊന്നുമല്ല പരിഭ്രമം. 105

പണ്ടത്തെ എന്റെ വീരോചിതമായ അവസ്ഥകൾ കണ്ടവരേ ഇപ്പോഴത്തെ എന്റെ വികാരങ്ങൾ കാണുവിൻ. 106

പണ്ടു ഞാൻ കളിച്ചു ചിരിച്ചു നടന്നു ഇപ്പോൾ ബലഹീനനായി ദുഃഖിക്കുന്നു. 107

എന്റെ പ്രാമാണികത്വം മുമ്പു കണ്ടറിഞ്ഞവർ ഇപ്പോഴത്തെ എന്റെ ദീനതകണ്ടു ഭയക്കണമെ! 108

അയ്യയ്യൊ! കൂട്ടുകാരെ! നിങ്ങൾ കണ്ടറപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ. ഇതാ അത്യുഗ്രമായ ലൌകിക സുഖങ്ങളുടെ അവസാനം. 109

അച്ഛനമ്മമാരെ, കൂടപിറപ്പുകളെ, ഞാൻ എങ്ങിനെ വിധത്തിൽ നിങ്ങളെ പിരിയെണ്ടൂ? അയ്യൊ! അമ്മെ! നിങ്ങളെ ഓൎക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം നോവുന്നു. എന്നെ ജനിപ്പിച്ചു നിങ്ങളുടെ കരച്ചിൽ കേൾക്കുമ്പോൾ എന്റെ ദുഃഖത്തിനെന്തവകാശം? ആ കണ്ണുനീർകൾ എന്റെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടു് ഉള്ളം ഉരുകുന്നു; സങ്കടം വൎദ്ധിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെന്നെ യാത്രയാക്കിടുവിൻ; ഇനി ഒരിക്കലും കാണ്മാൻ കഴിയുകയില്ല. ഈ വിധിക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ജനിച്ചുവല്ലൊ; നിങ്ങളുടെ സങ്കടം തീൎപ്പാൻ കഴിയുമൊ? പോകരുതെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാലും, പാൎക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കകിലും സ്നേഹവും ആഗ്രഹവുമെനിക്കുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ (മരണത്തെ നിറുത്തുവാൻ) കഴിയുമൊ? എന്നെ യാത്രയാക്കിടുവിൻ! ദുഃഖം എന്റെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു അകന്നു പോവിൻ! അകന്നു പോവിൻ നിങ്ങളെ കണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, എന്റെ ഹൃദയവേദന ഇരട്ടിക്കും. 110,119

എന്റെ കൂടപ്പിറപ്പുകളെ! നിങ്ങളൊരുമിച്ചുള്ള എന്റെ താമസം കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. സ്നേഹസമ്പന്നരായ നിങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോവാൻ വിധിയുണ്ടാകുന്നതു അതിക്രമംതന്നെ. 120,121

നിങ്ങളും ഞാനും ഒരുമിച്ചുവസിച്ചു നല്ല ഉല്ലാസപൎച്ചയോടുകൂടി 122

അതിയായ സ്നേഹം നമ്മെ കൂട്ടിയിണക്കി ഒരിപ്രവാസന നമ്മിലുണ്ടായില്ല. 123

നമ്മെ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്ന ക്രമമല്ലാത്ത വഴക്കും നമ്മിലുണ്ടായില്ല; മിതമായ ഭാഷയിൽ മാത്രം സംസാരിച്ചു. 124

എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു എന്നു് ചോദിച്ചാൽ, ശാന്തം, പാവം, ഒന്നെന്നും പറയാനാണു്. 125

എവിടെക്കുപോകുന്നു എന്നെല്ലാം ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ പറയാം 126

ജന്മഭൂമിയേയും, ബന്ധുജനങ്ങളേയും മററു ഭൌതികവസ്തുക്കളേയുമെല്ലാം ഞാൻ വിട്ടുപോകുന്നു. 127

എവിടെനിന്നു പോകുന്നു എന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലായി; യാത്ര
എങ്ങോട്ടെന്നറിഞ്ഞില്ല. 128

അറിയാത്തൊരു ദിക്കിലേക്കു് ഞാൻ പോകുന്നു. നല്ലതോ ചീത്ത
യോ സൂക്ഷ്മവിവരമില്ല. 129

നല്ലദിക്കുമുണ്ടു് അല്ലാത്തതുമുണ്ടു് നല്ലതിൽ ചെല്ലുമെന്നുറപ്പില്ല 130

നല്ലതു കിട്ടുമോ? നരകത്തിൽ വീഴുമോ? രണ്ടും നിശ്ചയമില്ല.
ഒന്നുമാവാം 131

ഏതെന്നറിയാത്ത മനസ്സിൽ പരിഭ്രമം വർദ്ധിച്ചു ഞാൻ വല
യുന്നു 132

മോക്ഷം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള നല്ല വഴിയെ പോകുവാൻ പറ
ഞ്ഞാൽ എനിക്കതു മാത്രമേ വേണ്ടൂ 133

ഭാഗ്യസ്ഥാനത്തെത്തുന്നതിനു എനിക്കാശയുണ്ടു്; എനിക്കതേ
വേണ്ടൂ 134

ചെയ്ത കർമ്മങ്ങൾക്കൊത്ത പടിയേ വരൂ. അതിയായ ആഗ്രഹ
മൊന്നുമുണ്ടായിട്ടു കാര്യമില്ല 135

ഞാൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൊത്തവണ്ണം ദൈവവിധിക്കു മാററമി
ല്ലാത്ത ഉത്തരവുമുണ്ടാകും 136

എന്തെല്ലാം ചോദിക്കും? ചെയ്തതും ചെയ്യാത്തതുമായ എല്ലാം
അന്വേഷിക്കും 137

എല്ലാ കണക്കും ഞാൻ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. ഏററവും നി
സ്സാരമെങ്കിലും അന്വേഷിക്കപ്പെടും 138

എങ്കിലോ, മുമ്പേതന്നെ കണക്കു കൂട്ടണം അപ്പോൾ ഓർക്കണമെ
ങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഓർക്കണം 139

ഉടപ്പിറന്നവരേ! മുമ്പേ ഗമിക്കുന്നവനായ ഞാൻ പോകാറായി;
നിങ്ങൾ പിന്നെ വരും 140

എങ്കിൽ എന്നെപ്പോലെ അന്ധനാകാതെ മരണത്തെ ഓർത്തു്
നടക്കുവിൻ! 141

ശേഷിപ്പുള്ള സമയമൊക്കെയും എനിക്കു വേണം എന്നെ യാത്ര
യാക്കുവിൻ! സഹോദരന്മാരേ! 142

ഞാൻ ഉടനെ ലൗകികമായ വസ്തുക്കളെ വിസ്മരിച്ചു പാരലൗകിക
കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കട്ടെ! 143

ആത്മാവ് ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുമ്പോഠ ദൈവം എ
ന്റെ പ്രവൃത്തികളെപ്പററി ചിന്തിക്കും 144

ധർമ്മം, വിധർമ്മം, അധർമ്മം മുതലായവയെയെല്ലാം ഭയവെന്യേ
ന്യായം നോക്കി നിശ്ചയിച്ചു പാലിക്കും 145

ഈശ്വരന്റെ ചോദ്യങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി നിരൂപിച്ചു ഭാവിയിലുണ്ടാ
കാവുന്ന സങ്കടങ്ങളെ ഒഴിവാക്കണം 146

ബാല്യകാലത്തു ഞാൻ നടന്ന വഴി ബാലസഹജമായ വിഡ്ഢിത്ത
ങ്ങളുടെയും ഇരുട്ടിന്റെയും മാർഗ്ഗമായിരുന്നു. 147

സർവ്വേശ്വരനെ ഓർത്തു നടക്കാതെ തന്നിഷ്ടത്തിൽ വർത്തിച്ചതു
കഷ്ടമായിപ്പോയി 148

ആശയുംകൊണ്ടു ലൗകികസുഖങ്ങളുടെ പിന്നാലെ നടന്നവനാ
യി ഇഷ്ടപ്പെട്ട പ്രവൃത്തികളുമായി വളരെയധികം പിഴച്ചു 149

സത്യം പറഞ്ഞാൽ കൊല്ലവും, മാസവും, ദിവസങ്ങളും ഒരു ഗു
ണത്തിനുമാവാതെ കഴിഞ്ഞുപോയി 150

ഒരു നല്ല കാര്യത്തെപ്പോലും ചിന്തിക്കാതെ, ആവശ്യമില്ലാത്തവ
യെ സേവിച്ചു 151

യൗവ്വനകാലത്തു താരുണ്യതിളപ്പിൽ മദിച്ചു; സംസാരവിഷയങ്ങ
ളെ ഞാൻ ആശ്രയിച്ചു 152

ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടാതെ കളിച്ചു. സർവ്വേശ്വരനെന്നെ ഇതു ശി
ക്ഷിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ സംശയിച്ചില്ല 153

ചീത്തവഴികളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവരെ അനുസരിക്കാൻ തെ
റ്റായമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ ശങ്കിച്ചില്ല 154

ചെയ്ത വസ്തുതകളെ വാഴ്ത്തിപ്പറയുവാൻ ഈ നാവുകൊണ്ട് ഞാൻ
മടിച്ചില്ല 155

വേശ്യകളെയും പരസ്ത്രീകളെയും സ്വർണ്ണസുഖാശകളോടെ സേ
വിച്ചു 156

പരദാരങ്ങളാണെന്നു വിചാരിക്കാതെ ഞാൻ ന്യായമല്ലാത്ത പ്ര
വൃത്തികൾകൊണ്ട് വളരെയധികം രമിച്ചു 157

വളരെ വർജ്ജ്യങ്ങളായ നയന സുഖങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു ഞാൻ
സന്തോഷിച്ചു 158

സഭാ പാട്ടുപാടി, ഹാസ്യഭാവംകൊണ്ടും, നാട്യംകൊണ്ടും ഞാൻ സന്തോഷംകൊണ്ടു 159

നേരമ്പോക്കുകഠം കേട്ടു സന്തോഷിപ്പാൻ അത്യധികം ക്ഷമയോടെ ഞാൻ ചെവി കൂർപ്പിച്ചുനിന്നു 160

എന്നെ ബഹുമാനിച്ച അന്യന്മാർക്കുതാൻ അപമാനം വരുത്തി 161

വയസ്സുകാലത്തു സ്വപ്നം തൊട്ടുവായിൽ ആശിച്ചു അസന്മാരുടെ ഭസ്സു കവർന്നെടുത്തു 162

എൻെറ ജീവിതത്തിൻെറ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം ധനാദിദ്രവ്യങ്ങളാണെന്നു് ഉറച്ചു് അതിനുവേണ്ടി വെറുതെ ശ്രമിച്ചു 163

അന്യരുടെ സുഖം കണ്ടു് അസൂയകൊണ്ടു് അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ ആശകൊണ്ടു 164

അഖണ്ഡരായ സുഖങ്ങളെ പ്രകീർത്തിച്ചു അന്യന്മാരുടെ ഗുണങ്ങളെ ഞാൻ ഇടിച്ചു താഴ്ത്തി 165

മനസ്സിൽ പൈപ്പുന്നും വെച്ചുകൊണ്ടു് ആവും വേഗം പകപോക്കാൻ പണിപ്പെട്ടു 166

എൻെറ ശത്രുവിനെ നശിപ്പിക്കുംവരെ എനിക്കു മയവുണ്ടായില്ല 167

എല്ലായപ്പോഴും നന്നായി മദ്യപാനം ചെയ്തു; മദോന്മത്തനായി സഞ്ചരിച്ചു 168

എപ്പോഴും കണ്ടവരെ തെറി പറഞ്ഞും, കയ്യേററം നടത്തിയും അന്യരെ ആക്ഷേപിച്ചു 169

നല്ല മനസ്സോടെ ആത്മീയസുഖത്തിനു വേണ്ടുന്ന കർമ്മങ്ങഠം ഞാൻ ചെയ്തില്ല 170

ഏഴു ദിവസങ്ങളിലൊന്നു് ഈശപരവൃത്തിക്കുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കുവാൻ ഞാൻ മടിച്ചു 171

കുമ്പസാരം നടത്തി വിശുദ്ധി പ്രാപിപ്പാൻ മനസ്സോടുകൂടി ശ്രമിച്ചില്ല 172

ദൈവപ്രസാദത്താലുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു; ഭാവി സുഖത്തിനുള്ള ആഗ്രഹം തീരെ അകന്നുപോയി 173

അഹങ്കരിച്ചു മദിച്ചു നടക്കുന്നതിനേ മനസ്സിൽ ആഗ്രഹം തോന്നിയുള്ളു 174

ഇതെന്തൊരു മൂഢതയെന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ, എന്റെ ബുദ്ധി
വിഷമിക്കുന്നു 175

ചീത്ത സ്വഭാവക്കാരനായ ഞാൻ എന്തെല്ലാം ചിന്തിച്ചു; എ
ന്റെ മനസ്സിന് സംഭവിച്ച ദോഷമെന്തു? 176

പ്രവൃത്തികൊണ്ടു സാധിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഉപായങ്ങളെ എന്റെ
മനസ്സിൽ വളരെ ആഗ്രഹമാകും 177

മനസ്സിൽ ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതും, പ്രവർത്തിച്ചാൽ സാധിക്കപ്പെ
ടുന്നതും ആയ കാര്യങ്ങൾ ഓരോ വിധമാണു് 178

സമുദ്രതീരത്തിലെ സംഖ്യയററ മണൽ തരികളെ എണ്ണി തിട്ട
പ്പെടുത്താമോ? 179

വർഷകാലത്തിലെ പുല്ലു് എത്രയെന്നു് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കഴി
യുമോ? 180

വർഷകാലത്തു പെയ്യുന്ന മഴത്തുള്ളികൾ എണ്ണിക്കൂട്ടി കണക്കാ
ക്കാമോ? 181

(മെല്ലാത്ത) മണൽത്തരികളുടെയും, പുൽക്കൊടികളുടെയും, മഴ
ത്തുള്ളികളുടെയും സംഖ്യകളെക്കാളേറും എന്റെ ദുരിതങ്ങൾ 182

എന്റെ ദോഷങ്ങളെല്ലാം കൂടിയാൽ, സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തുള്ളി
കളും ഒക്കില്ല 183

എന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം വിചാരിച്ചടക്കുവാൻ എനിക്കാവി
ല്ല എന്നു ഞാനറച്ചു 184

മൂന്നു വഴികൾ അറിയാൻ പ്രയാസമാണെന്നു് മഹാ വിദ്വാനായ
ശ്ലേമോൻ രാജാവു് അരുളി ചെയ്തു 185

പക്ഷി (ആകാശസഞ്ചാരി), സഞ്ചരിക്കുന്ന കപ്പൽ, മനുഷ്യന്റെ
യൗവ്വനകാലം ഈ മൂന്നു സഞ്ചാരരീതികൾ അറിവാൻ പ്രയാസ
മാണു് 186

യൗവ്വനം, വാർദ്ധക്യം, ജരാ തുടങ്ങിയ കാലങ്ങളിലെ എന്റെ വഴി
മനസ്സിലാക്കുവാൻ എളുപ്പമോ? 187

മനുഷ്യജീവിതകാലം അല്പം, ശൈശവം കളിയിൽ പോകും, പക
തി ഉറക്കത്തിൽ പോകും ഫലമില്ലാതെ 188

കാൽഭാഗം കഴിഞ്ഞുപോകും; സാരവത്തായ കാര്യങ്ങൾക്കു് കാലം
ഒട്ടും ശ്രമിച്ചില്ല 189

ഒരു നേരം വെറുതെ പോകരുതെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു ക്ലേശകര
മായിരുന്നു 190

ഇങ്ങനെ ക്ലേശിച്ചു ഭാവിയിൽ ക്ലേശങ്ങളുണ്ടാവാനും, നാശമുണ്ടാ
കാനും വളരെ ശ്രമിച്ചു 191

ദോഷപ്രവൃത്തികൾക്ക കാലം പോരാതെ വരാതിരിക്കാൻ ക്ഷണ
നേരംകൊണ്ടു് പല പാപങ്ങളുംചെയ്തു 192

അയ്യോ കഷ്ടം, പാപഭരം, ഒക്കെ ഓൎക്കുമ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടു പോ
കുന്നു, അയ്യോ! 193

എന്റെ ദുരിതക്കടലിന്റെ അവസാനം കാണുവാൻ എന്റെ
ജ്ഞാന ചക്ഷുസ്സിനു കഴിവില്ല 194

എന്റെ നാശത്തെ മറച്ചുവെച്ചു് ദോഷങ്ങൾ കൂട്ടത്തോടെ എ
ന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷമായി 195

ഒളിവിൽ നിന്നു ശത്രുമഹാസൈന്യങ്ങൾ സമക്ഷത്തു വരുമ്പോ
ളത്തെ മഹാഭയം! 196

ശത്രുക്കൾ പോരിനു വിളിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ മാനസികപീഡ
എത്രയെന്നു പറയാമോ? 197

അപ്രകാരം ഞാൻ പരവശനായപ്പോൾ സുഖം എന്തെന്നറി
ഞ്ഞില്ല. 198

ശത്രു സംഘാതത്തെ ഞാനേകൻ കാണുന്നു; ജ്ഞാനക്കണ്ണുകൊണ്ടു്
ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു. 199

ഇതേ വരെ കണ്ടതിൽ എത്രയും ഭയങ്കരമായി ഇപ്പോൾ ഇതാ
കാണുന്നു! ഇതാരെടോ? നീ ആരെടോ? 200

തനി കറുപ്പുനിറത്തിലുള്ള നിന്റെ രൂപം കാണുമ്പോൾ, നീ
പുണ്യവാനല്ല ദുഷ്ടനാണു്. 201

നിന്റെ പേടിപ്പെടുത്തുന്ന കണ്ണുകാണുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ
ശത്രുവാണെന്നു തോന്നും. 202

നരക് ജനകമായ നിന്റെ വേഷരീതികൾ കാണുമ്പോൾ നീ
ഒരു നരകജീവിയാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാം 203

എടോ, നീ ആരെന്നു പറയു; നിന്റെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം
കേൾപ്പിക്കു; എന്തേ വന്നു? 204

അതു ഭയങ്കര മുഖഭാവത്തോടെ ഭയം ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടവൻ ഇപ്ര
കാരം പറയുന്നു:— 205

വിചിത്രം തന്നെ? എന്നെ നീ അറിഞ്ഞില്ലയോ? എന്റെ ചങ്ങാതീ! ഇത് ആശ്ചര്യം തന്നെ! 206

എന്നെ ഇത്രയും കാലം ആശ്രയിച്ചിട്ടും നമ്മുടെ ബന്ധുത്വത്തിന് ഭംഗം വന്നിട്ടില്ലല്ലോ! 207

എന്നെ നീ ഭജിച്ചു, സേവിച്ചുപോന്നതിന് നിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് ഞാൻ സമ്മാനിക്കുന്നുണ്ട്. 208

എന്നെ വെടിയാതെ നടന്ന കാരണം നീ എന്റെ കൂടെയിരിക്കണം. 209

ഞാൻ പിശാചാണ്. നിന്നെ കൊണ്ടുപോവാൻ നരകത്തിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ വരുന്നു. 210

പെട്ടെന്ന് ദുഷ്ടന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടതുകൊണ്ട്, എല്ലാം നഷ്ടമെന്നോർത്ത്, വളരെ സംഭ്രമത്തോടെ, നല്ലപോലെ മനസ്സിന് ഉറപ്പുവരുത്തി രോഗിയും ദുഷ്ടപിശാചിനോട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:— 211, 212

പിശാചെ, നീ ദൂരെ ഒഴിഞ്ഞുപോയ്ക്കോ! ഇവിടെ നിനക്കൊരു കാര്യവുമില്ല. 213

ഞാനല്ല നിന്റെ കൂടെ പോരുന്നവൻ എന്നെ നീ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയ്ക്കൊള്ളുക. 214

എന്റെ ഉടയവൻ സാക്ഷാൽ ദൈവം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാസൻ ഞാൻ അങ്ങയെ നമസ്കരിക്കുന്നു. 215

എന്നിങ്ങനെ കേട്ട ഉടനെ, വളരെ ദേഷ്യത്തോടെയുള്ള ആ ദുഷ്ടന്റെ വാക്കുകളിതാ:— 216

എടോ നീതിസ്വരൂപനായ തമ്പുരാനെ, ന്യായം വിധിക്കുക. ഇതു സത്യം ഇവനെന്റെ ദാസനാണ്. 217

എന്നോടുകൂടെ നരകത്തിൽ വീഴുവാൻ ഇവൻ നന്നേ ശ്രമിച്ചു; ഇവൻ എനിക്കുള്ളതാണ്. 218

നീ ഇവന്റെ സൃഷ്ടികർത്താവാണ്; അതിനു കുറവില്ല; ഈ ദുഷ്ടജീവിയുടെ തമ്പുരാൻ നീ; അതും സത്യം തന്നെ. 219

ജ്ഞാനസ്നാന മാമ്മോദീസ) അവസരത്തിൽ ഇവന് തമ്പുരാൻ നീയാണെന്ന് ഇവൻ ഉറപ്പായി സത്യം ചെയ്തു; 220

എന്നെ ഒരിക്കൽപോലും സേവിക്കയില്ലെന്ന് വേണ്ടപോലെ സത്യം ചെയ്തു. 221

മംഗളമൂർത്തിയായ നിന്നെ ഈ മഹാപാപി വെടിഞ്ഞുപോയ്; നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു. 222

നിന്റെ കല്പനകളെല്ലാം ലംഘിച്ചു. സ്വാമി ഭക്തി തീരെ ഉപേക്ഷിച്ച്, (ഈ എന്റെ) ദാസൻ, ഞാൻ ദുരിതം ഉണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുന്നതെല്ലാം ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു നടന്നു. 223, 224

ശത്രുവായ (എന്നെ) സേവിച്ചയുടനെ വലിയ നാശമാണ് ഫലം എന്നും അവൻ നന്നായി അറിഞ്ഞിരുന്നു. 225

മോക്ഷസാധകമായ ഗുണങ്ങളെ ഇവൻ ദ്വേഷിച്ചു; മേൽക്കുമേൽ പാപം സമ്പാദിച്ചു. 226

ഇവൻ വേണ്ടെന്നു വെച്ച മംഗളങ്ങൾ അല്ലയോ ദൈവമേ, ഇവന്നു കൊടുക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളോ? 227

മോക്ഷത്തിനു വേണ്ടുന്ന ഗുണങ്ങളും നിത്യാനന്ദവും ക്ഷയിക്കാത്ത സമ്പത്തുകളും ഇവൻ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞു. 228

ചിത്തപ്രവൃത്തികളേയും അവയുടെ ഫലങ്ങളേയും അറിഞ്ഞിട്ടും കൂടി അവയെ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. 229

പാപമനസ്സോടുകൂടി പരിതൃഷിച്ചതാണ് ഈ നരകം, നീതിമാനായ തമ്പുരാനേ! ഈ പാപിക്ക് അതു കല്പിക്കൂ. 230

ചെയ്യേണ്ടതൊന്നും ഇവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ, നീതിസ്വരൂപാ! അതു ശരിയാകുമോ? 231

ദോഷികളെ ശിക്ഷിക്കാനാണ് നരകം എന്ന് നിന്റെ വേദം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 232

അതിന്റെ മഹത്വം ഇവനറിയാത്തതു് മടി കൊണ്ടാണ്. അതവന്റെ ദോഷം. 233

ദോഷത്തിന്റെ വികടമായ രൂപം കാണുമ്പോഴും അതു ചെയ്യാൻ മടിക്കുമെന്നു തോന്നി. 234

എങ്കിൽ അതൊന്നും അകററരുതെന്നു ഇവൻ മനസ്സിലുറച്ചു. 235

ഭയം കൂടാതെ തെററുകൾ ചെയ്യുന്നതിനായി ഇവൻ ഉള്ളിലെ അന്ധകാരം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. 236

ഒട്ടും കൊള്ളരുതാത്തത് ഇതെത്രയും മഹാകഷ്ടം. നിന്റെ നിശ്ചയം അനുസരിക്കാത്ത ദുർബുദ്ധി. 237

അതുകൊണ്ടു് എന്നെപ്പോലെ നിത്യദുഃഖത്തിൽ ആകാത്ത ദാസ
നെ നീ ശിക്ഷിക്കു. 238

ദുഷ്ട കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം നരകത്തീയാണെന്നു നീ പണ്ടു കല്പി
ച്ചതല്ലേ? 239

ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങളെ നീ മുമ്പു ശിക്ഷിച്ചതല്ലേ? ന്യായം എല്ലാ
ഭാഗം ഒരുപോലെയല്ലേ? 240

ദിവ്യ സ്വരൂപികളായിരുന്ന ഞങ്ങളെ ദുഃഖത്തിലിട്ടതെന്തിനു്?
അതേ ദോഷമാണു് ഇവനും. 241

ഇവൻ ഒരു മഹാപാത്രമാണു്; ദുഷ്ടസ്വഭാവമുള്ളവനാണു്.
ഒന്നിനും കൊള്ളരുതാത്ത മഹാപാപി. 242

നിയമലംഘനങ്ങൾ ഒന്നു മാത്രമല്ല. പാപങ്ങൾ നൂറല്ല. എണ്ണ
മററ പാപകർമ്മങ്ങൾ ഇവൻ ചെയ്തു. 243

എന്തിനു താമസിക്കുന്നു? വിധിക്കു; ശിക്ഷിക്കു; നീതിമാനായ
തമ്പുരാനേ! അതിനിപ്പോൾ ന്യായമുണ്ടു്. 244

ഈ പ്രകാരമുള്ള സംഭാഷണം കേട്ടപ്പോൾ, എന്റെ മനസ്സിൽ
വേദന വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചു. 245

ഈ സങ്കടം പോക്കുവാൻ എനിക്കു എന്തു് കഴിവുള്ളൂ? കേട്ടതു
നുണയല്ല; സത്യം തന്നെയാണു്. 246

ഞാൻ നരകത്തിനു പാത്രമാണു് എന്നു് വന്നു. ഇതിനേക്കാൾ
ഭയങ്കരം എന്തുണ്ടു്? 247

ഇപ്പോൾ ഞാൻ നരകത്തിൽ വീഴുമാറായി എന്റെ നിർഭാഗ്യ
യോഗമേ! ഞാൻ നശിച്ചു. 248

എപ്പോഴും തീയിൽ കിടന്നെരിയാറായി ഞാൻ. സംശയമില്ല.
അയ്യോ! പരാപരമേ! 249

ഇതിനുപായമില്ലേ? ശരണമില്ലേ? ആപത്തു് ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞു
വോ? 250

ഞാൻ മരിച്ചില്ലല്ലോ ശ്വാസോച്ഛ്വാസങ്ങളുണ്ടല്ലോ ശ്രമിച്ചാൽ
ഞാൻ രക്ഷപ്പെടും 251

ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുവൻ, ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെ ദ്വേഷി
ച്ചാൽ സകലേശ്വരൻ കനിഞ്ഞനുഗ്രഹിക്കും 252

എങ്കിൽ, ഇനി താമസിക്കരുതു് ആ അനുഗ്രഹം തേടുവാനുള്ള
കാലമാണിപ്പോൾ 253

മരണകാലത്തു ദൈവത്തിൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു് (വലത്തുവ
ശം തൂക്കപ്പെട്ട) കള്ളൻ പാപത്തിൽ നിന്നും (തെററത്താൽ) മോ
ക്ഷം കിട്ടി 254
ദുഷ്ടസ്ത്രീയായവൾ (മഗ്ദലനമറിയം) തൃക്കാൽക്കൽവീണു നമസ്ക
രിച്ചപ്പോൾ, അവിടുന്നു ഉടനെ അവൾ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ
പൊറുത്തു 255
തെററായ വഴികളിൽക്കൂടി വളരെ ദൂരം പോയ അവൾ തൃക്കാൽ
പിടിച്ചു തെററുകൾ തിരുത്തി നല്ല വഴിയിൽ വന്നു. 25
സർവ്വേശ്വരൻെറ മനോഗുണം സർവ്വദോഷങ്ങളെക്കാൾ മഹത്വമേ
റിയതും അപരിമേയവുമാകുന്നു. 257
നരകിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാൻ മനുഷ്യാവതാരമെടുത്തു
ദൈവം 258
ദുഷ്ടന്മാരുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി വളരെയധികം ക്ലേശിച്ചു; ദുഃഖിച്ചു;
ക്ഷമിച്ചു 259
അഭിമാനം നഷ്ടപ്പെട്ട കള്ളനെപ്പോലെ വളരെയധികം ദീനത
അനുഭവിച്ചു മരിച്ചു 260
അങ്ങിനെ ക്ഷമിച്ചതാകുന്നു എൻെറ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി; പീ
ഡനങ്ങൾ വളരെ അനുഭവിച്ചതും എൻെറ രക്ഷക്കുവേണ്ടി 261
കാരുണ്യവാനേ! സകലഗുണാകരമയ, മഹാദൈവമേ! കഠിന ഹൃദ
യനല്ലാത്ത സർവ്വഭൂതേശ്വരാ! 262
കരുണാമയനായ മനോഗുണങ്ങളോടു കൂടിയവനേ, സർവ്വേശ്വരാ!
ദയാനിധേ! 263
രൂപമില്ലാത്ത സർവ്വസ്വരൂപമേ! ചാരുമൂർത്തേ, പരാപരാ! മഹാ
പ്രഭോ, സർവ്വേശ്വരാ 264
അങ്ങയല്ലാതെനിക്കു ആധാരമായി മററാരുണ്ടു് എൻെറ പിതാ
വായ അങ്ങുന്നു് തന്നെ എനിക്കാശ്രയം 265
അങ്ങയോടു് സംസാരിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യത എനിക്കില്ല; ഞാൻ
ദുഷ്ടബുദ്ധിയും മഹാപാപിയുമാകുന്നു 266
അയോഗ്യനെങ്കിലും എനിക്കു ബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു് സദ്ഗു
ണസമ്പന്നനായ അങ്ങുന്നു് കേട്ടാലും: 267
അങ്ങയുടെ പുത്രനെന്ന ഭാവം ഞാൻ വെറുതെ കളഞ്ഞു കളിച്ചു
തീർച്ചയായും അതു വളരെ കഷ്ടമായി 268

എന്റെ പിതാവെ! നല്ല പിതാവെന്നുള്ള ഭാവം അവിടുന്നു് ഒരു കാലത്തും ഉപേക്ഷിച്ചില്ലല്ലോ? 269

ദുഷ്ടപുത്രനായ് ഞാൻ ചെയ്തുപോയ തെറ്റുകളെല്ലാം നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കി, ഞാൻ തൃക്കാല്ക്കളിൽ ആരാധന നടത്തുന്നു 270

അവിടുന്നാരാണു്? ഞാൻ ആരാകുന്നു? എന്നിവകളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഓർക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകുന്നു 271

പാപരഹിതൻ, സൽഗുണാംബുധി പരാപരാ പ്രഭു സകലേശ്വരൻ 272

സ്നേഹിക്കേണ്ടവനും, സേവിക്കേണ്ടവനും, മഹാതേജസ്വിയും, സർവ്വേശ്വരനും, ആണു നീ 273

ഞാനോ നന്മകളൊന്നുമില്ലാത്തവൻ, നിറയെ ദോഷമുള്ളവൻ; നിസ്സാരൻ; നീചൻ; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവൻ! 274

എന്റെ ജീവനുംകൂടി അവിടുന്നു് ദാനം ചെയ്തതാണു്. ഈ സമ്പത്തു് എന്റെയല്ല-നിന്റേതാണു് 275

ദുർഗ്ഗന്ധം വമിക്കുന്നതാണു് എന്റെ ദേഹം മണ്ണിനും കൊള്ളാത്തതു്, കൃമികളെ ജനിപ്പിക്കുന്നതു് 276

ഞാൻ പരമദരിദ്രൻ! കാമോപഭോഗി; ത്യജിക്കപ്പെടേണ്ട വെറും മൺപാത്രം; മഹാപാപി! 277

സർവ്വഗുണാംബുധിയായ അങ്ങയെ ഞാൻ തിരസ്കരിച്ചു നടന്നു. നിർലജ്ജനായി, ധിക്കാരിയായി ജീവിച്ചു 278

ഞാൻ അങ്ങയെ മറന്നു ജീവിക്കുമ്പോൾ എന്നെ നിത്യനരകത്തിൽ അങ്ങു സന്തതം താഴ്ത്തിയെങ്കിൽ ന്യായമാകുമായിരുന്നു 279

പരമകാരുണ്യവാനായ കാരണം ദയാപരനായ അങ്ങു എന്നെ അന്നു ശിക്ഷിച്ചില്ല 280

അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹ മഹത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി, ഞാൻ ചെയ്തുപോയ തെറ്റുകളെ വെറുക്കുന്നു 281

(ഇപ്പോൾ) ഞാൻ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നു. ശിക്ഷയെ ഭയമായിരുന്നുവെങ്കിലും അന്നു് ദുഷ്ട പ്രവൃത്തികളോടു് ദ്വേഷം എനിക്കുണ്ടായില്ല 282

നശിച്ചുപോകാത്ത അങ്ങയുടെ മനോഗുണങ്ങളിൽ പ്രിയം കലന്ന ദോഷങ്ങളെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു 283

അപരാധങ്ങൾ, അങ്ങയുടെ അനന്തമായ ഗുണഗണങ്ങളുടെ ശത്രുവാകുന്നതുകൊണ്ടു് 284

പാപങ്ങളോടുള്ള അനന്തമായ വെറുപ്പു ഞാൻ നല്ലപോലെ മന
സ്സിലാക്കി അവയെ വെറുക്കുന്നു 285

ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഗുണങ്ങളില്ലാതെ നിൻെറ ഗുണങ്ങളെയും
അളക്കുവാനൊ ഞാൻ — മഹാകഷ്ടം 286

അന്യഗുണങ്ങളും നിൻെറ ഗുണങ്ങളും തമ്മിൽ നന്നായി താരത
മ്യപ്പെടുത്തി നോക്കേണ്ടതാം 287

അന്യഗുണങ്ങളെക്കാൾ സർവ്വഗുണങ്ങളെയുമുള്ളതുകൊണ്ട് അവ
സാനമില്ലാത്ത സ്നേഹപാത്രമാണ് അങ്ങ് 288

ഭൂമിയിൽ പ്രഭാതകാലത്തു പരക്കുന്ന മഞ്ഞിൻ തുള്ളി അന്യ
ഗുണം 289

അങ്ങയുടെ ഗുണം അത്യന്തമില്ലാത്തതും അഗാധവുമായ സമു
ദ്രം, കരകാണാജലാശയം 290

മറ്റുള്ള ഗുണങ്ങളൊക്കെയും മൊട്ടുകൾ; അങ്ങയുടെ ഗുണം മൊട്ട
രഹിതമാണ്. 291

നക്ഷത്രപ്രഭ ഇരുട്ടിലെന്നപോലെയാണ് അങ്ങയുടെ ഗുണ
ങ്ങൾ മറ്റുകാര്യങ്ങളിൽ 292

കാണപ്പെടുന്നതിൻെറ ഗുണം, സാക്ഷാൽ ഗുണങ്ങളുടെ കണി
കൾ മാത്രമാണ് അത്, നല്ല ആകർഷകമാണ്. 293

എങ്കിലും അനന്തമായ സ്നേഹത്തിന് വിഷയമായതും അങ്ങയുടെ
ഗുണമാണല്ലോ, ഭഗവാനേ! 294

ഭോഗിക്കുന്ന ലൗകിക ഗുണത്തിൽ ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം
നോക്കാതെ, വളരെ സ്നേഹം കൊണ്ടു. 295

പാഴ്വെള്ളത്തിൽ പ്രേമം കൊണ്ട് തേനെ ഉപേക്ഷിച്ചു. സൽ
ഗുണങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച ഭ്രാന്തനാണ് ഞാൻ. 296

അനന്തപുണ്യത്തിന് പകരമായിട്ട് നിൻെറ ഗുണങ്ങളെ സ്നേഹിച്ച്
ഞാൻ ലൗകികസുഖങ്ങളെയും വെറുക്കുന്നു. 297

അങ്ങയെ സ്മരിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുപോയ കാലങ്ങളെ, എനിക്ക സ
ങ്കടമാകുന്നു. എൻ്റീശ്വരാ! 298

സകല സമയത്തും എല്ലാനിമിഷവും അങ്ങയുടെ സർവ്വോത്തമഗുണ
ങ്ങളെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കും. 299

[illegible], [illegible] [illegible]ങ്ങളും [illegible] കീർത്തി
ക്കുന്നതു നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതാണ്

എന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം അങ്ങയുടെ നിയന്ത്രണത്തിനാധീനമായിരിക്കും; സംശയമില്ല. 301

അങ്ങയെ സേവിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുപോയകാലങ്ങൾ ഇനി വരുവാൻ വെറുതെ ക്ഷമിക്കേണ 302

കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ കഴിയുമോ? അതു കഴിഞ്ഞതുതന്നെ 303

കടന്നുപോയതു നടപ്പുകാലമല്ല; അതു ഭാവിയല്ല; ഇനി വരില്ല. 304

കഴിഞ്ഞുപോയ കാലത്തു ചെയ്തുപോയ തെറ്റുകൾ ചിന്തിച്ചു സങ്കടപ്പെടാനേ പറ്റൂ! 305

എന്റെ കണ്ണുകളെ രണ്ടു നദികളാക്കി, വെള്ളമൊഴുക്കിക്കൊൾവിൻ. 306

എന്റെ ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുടെ ചളി കഴുകിക്കളയുവാൻ കണ്ണുകളേ, കണ്ണുനീർ തരുവിൻ 307

എനിക്കു തെറ്റി; അഖിലേശ്വരാ! എനിക്കു തെറ്റി; അങ്ങയെ മനസ്സിലാക്കാതെ ഞാൻ തെറ്റുകൾ ചെയ്തു. 308

ഞാൻ അപരാധങ്ങൾ നടത്തിയതു എവിടെ എന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ കഷ്ടം വളരെയേറും. 309

എത്രയും നിർമ്മലമായ മഹേശ്വ സങ്കേതത്തിൽ അല്പ നിർഭയ മുമ്പിൽ വെച്ചു തന്നെ. 310

ജന്മിമാരായ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുപോലും അങ്ങനെ ചെയ്കാൻ എനിക്കു ശങ്കയുണ്ടാകും. 311

സൃഷ്ടികളുടെ രാജാവായ അങ്ങയുടെ തിരുമുമ്പിൽ വെച്ചു യാതൊരു മറവുമില്ലാതെ ഞാൻ തെറ്റുചെയ്തു. 312

ദയാപര, എന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ സർവ്വസാക്ഷികളായുള്ള അവിടുത്തെ തൃക്കണ്ണുകൾ കണ്ടു. 313

സൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയകാരകനായ അങ്ങയുടെ കൺമുമ്പിൽ ഞാൻ ചെയ്ത ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ സംഭവിച്ചപ്പോൾ, അന്ന അങ്ങയുടെ ശാസനം എവിടെപ്പോയി? എന്നെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കാൻ എന്താണു കാരണം? ആ മഹാധികാരങ്ങൾ നശിക്കുമില്ല. മഹാ ദുഷ്ടനെ കൂടി നീ വധിച്ചില്ല. 314, 315

എന്നെ വെട്ടിക്കൊല്ലാൻ ഇടയില്ലാതിരിക്കയാണോ അങ്ങയുടെ ശിക്ഷക്കു തടസ്സമായതു്. 317

എന്റെ പാപങ്ങളെ സന്തതം പട്ടുപൊടിക്കുവാൻ പാതാള
ത്തിൽ നീ ഇറക്കപ്പെട്ടോ? 318

കർത്താവേ! ശപിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെട്ട സമയത്തു തടുത്തവനാരുണ്ടോ? 319

പ്രബലനായ അങ്ങയുടെ കൈ തടുക്കുവാനാരുണ്ട്. നിന്റെ
കല്പനക്ക് സകലവും വിധേയമാണല്ലോ? 320

നിന്റെ കല്പനയുടെ ശക്തിയിൽ ഭൂതലം വിറക്കും ഇടിവെട്ടു
മ്പോലെ കുലുങ്ങും. 321

ഭൃത്യൻ കേട്ടപോലും; മേഘങ്ങളും വർഷിക്കും അങ്ങു കല്പന ങ്ങ
ൾ തരട്ടെ? 322

നരകാഗ്നി ഒരു നാളും കെടുകയില്ല അവസാനമില്ലാതെ കത്തി
ജ്വലിക്കും. 323

സജ്ജനങ്ങൾ കല്പിച്ചാൽ ശുദ്ധിപ്പിക്കാൻ പോകും, പാപികൾ നര
കത്തിൽ വീഴും. 324

സർവ്വേശ്വരാ! അങ്ങയുടെ കല്പന ആര് തടുക്കും? കല്പനകൾ വിരോ
ധമായി ഒന്നുമില്ല. 325

എന്നെ രക്ഷിപ്പവനായ ഈശ്വരൻ അങ്ങു തന്നെ, അനാഥ
മായ നിന്റെ കുഞ്ഞ്, ആശ്രിതയെ താങ്ങിപ്പിടിക്കു. 326

ഞെട്ടലോടെ ദുഷ്കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴാം, മന
സ്സിൽ സങ്കടം വർദ്ധിക്കുന്നു. 327

അങ്ങയുടെ മഹാത്മ്യത്തെയും സമ്പൂർണ്ണ ഐശ്വര്യങ്ങളെയും, എന്റെ
നീചപ്രവൃത്തികളെയും തമ്മിൽ വിചാരിക്കുമ്പോഴാം, എന്റെ
കഠിനമായ തെറ്റുകളുടെ വലിപ്പം കാണുന്നു. എനിക്ക്
മാപ്പ്; മാപ്പ് കിട്ടുവാൻ അർഹതയില്ല. 328, 329

അങ്ങയുടെ മഹാഗുണങ്ങളാൽ മാനം ചെയ്യപ്പെട്ട വ്യക്തികളെ
കരിച്ചുകളഞ്ഞപ്പോഴാം എന്റെ ദുഷ്കർമ്മം മനസ്സിലാകും. 330

മുമ്പുതന്നെ ദോഷത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിന് അളവില്ല. ദോഷം
മാപ്പു കിട്ടാത്തവണ്ണം ഏറിയിരിക്കുന്നു. 331

അങ്ങ് ദേഹത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു; ഉടനെ അതിൽ ആത്മാവിനെ
കൊടുത്തു 332

പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ തന്നു. മനസ്സ്, ബുദ്ധി ധാരണ എന്നിവ
കളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു 333

അങ്ങയെ സ്തുതിപ്പാനും, സേവിപ്പാനും മയവായി (മറ്റുള്ള
വരെ എന്തിനും തന്ന 331
എന്റെ . ആ സ്രഷ്ടാവിനെ ഞാൻ മറന്നു. ഗുരുവിന്റെ സ്ഥാന
മെടുത്തു എതിർത്തിരുന്ന 335
നിന്നെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ അധീനതയിൽ പെട്ടവനായ
ഞാൻ കർത്താവിൽ ഭക്തിയുള്ളവനായില്ല 336
എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ കല്പകാലം ഭൂമിയിൽ അങ്ങ
യെ സേവിപ്പുവാനല്ലയോ പരലോകത്തിൽ [illegible]
ക്കുന്നായി സന്തോഷിച്ചിരിപ്പാൻ അങ്ങ് ആഗ്രഹിച്ചു 337,338
(എന്നാൽ) നീ എന്റെ സഹായിയോ; ഞാൻ നിന്റെ ദാസനോ
അല്ല എന്ന് സങ്കല്പിച്ചു ഞാൻ നിന്റെ കല്പനയെ ധിക്കരിച്ചു 339
ലൗകിക സുഖങ്ങളെ പരിഗ്രഹിപ്പാനായി എന്റെ [illegible]
ങ്ങളെ ഞാൻ പരിത്യജിച്ചു 340
ഭീതിജനകമായ [illegible] മനസ്സിൽ നിലനിർത്തുവാൻ വേണ്ടി നരകം
സൃഷ്ടിച്ചു കർത്താവേ! 341
തന്നിഷ്ടങ്ങളെ അനുഭവിക്കുവാൻ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടാതെ ഞാൻ
പാപിയായി 342
ജന്മദോഷത്താൽ നരകത്തിന്റെ അഗ്നിജ്വാലയിൽ നരകപ്പെട്ട്
ഞാൻ വലയുമ്പോഴും. സ്നേഹത്താൽ എന്നെ രക്ഷിക്കുവാനു
ഈ ദാസനെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി നീ ദാസനായ് 343,344
മനുഷ്യന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യനായി ദീനനായി അങ്ങവ
തരിച്ചു 45
ഉപകാരവിസ്മരണനായ ഞാൻ, മേലാൽ അങ്ങേക്കും ദ്രോഹ [illegible]
ത്തിന്റെ ശത്രുവായി സഞ്ചരിച്ചു 346
നിരന്തരം ഞാൻ പാപങ്ങളെ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; [illegible]
ച്ചിക്കാൻ പണിപ്പെട്ടു 347
എന്നെ അന്വേഷിച്ചുവന്ന രക്ഷകനായ അങ്ങയെ ഉപേക്ഷിച്ച്
ഞാൻ അങ്ങയുടെ ശത്രുക്കളുടെ സേവകനായി 348
മോക്ഷം കൈവരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാം ഉപദേശിച്ചു രക്ഷ [illegible]
ളുവാൻ നീ ബുദ്ധിമുട്ടി 349
ചീത്ത ബുദ്ധിയോടെ ചീത്ത വഴിയെ സഞ്ചരിക്കുന്നവനായി നാ
ശമടഞ്ഞുപോയതിനാൽ 350

ദൈവത്തിൻെറ തിരുവുള്ളം എനിക്കാകുവാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു
പരിശ്രമങ്ങളും പറഞ്ഞൊതുക്കുവാനാകുമോ? 351

കർത്താവേ! രക്തം വിയർത്തു തിരുമേനിയിലുള്ള രക്തം ചിന്തി,
അങ്ങനെ മരിച്ചു 352

സന്തോഷത്തോടെ തിരുമനസ്സ് ഒരു ത്യാഗം ചെയ്തു; എനിക്ക
ഭോഗങ്ങളും അനുഭവിക്കുവാൻ മഹാപാപമേ! 353

അജ്ഞാനത്തിൻെറ വഴികളിൽക്കൂടെ എന്നെ നയിക്കാതെ, വി
ജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിൽ അങ്ങു നടത്തി 354

വ്യാധിയെ തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് അങ്ങയെ സേവിക്കാതെ ഞാ
നും പാപിയായി 355

അങ്ങയുടെ നല്ല ഗുണം എന്നെ നിരന്തരം താങ്ങി നിർത്തിയ കാ
രണം ഞാൻ ജീവിച്ചു 356

ഈ ജഗ താങ്ങായി നിന്ന സമയത്ത് ഞാൻ അങ്ങയെ നിന്ദിച്ചു വ
ളരെ അധികം അഹങ്കരിച്ചു നടന്നു 357

ഭയാനിയേ, എന്നോടുകൂടി സ്നേഹിച്ചു ഒന്നിച്ചിരിപ്പാൻ നീ ക
ഴിഞ്ഞില്ല 358

നല്ല ഗുണത്തോടുകൂടെ ചേർന്നു നില്ക്കുവാൻ നോക്കാതെ, പിഴച്ച
വഴിയിൽ കൂടെ ഞാൻ വളരെ ദൂരം അകന്നുപോയി 359

എന്നെ കാത്തുരക്ഷിപ്പാൻ അങ്ങയുടെ മാലാഖയെ എൻെറ കൂടെ
നീ നടത്തി 360

ദുഷ്ടപിശാചിനെ ഞാൻ അനുസരിച്ചു; ശിഷ്ടരെ ഉപേക്ഷിച്ചു
വഴിപിഴച്ചുനടന്നു 361

നീ ചെയ്തതെല്ലാം ഉപകാരങ്ങളായി, ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം ഉപ
ദ്രവങ്ങളും 362

ഞാൻ പിഴച്ചു; വളരെ അധികം പിഴച്ചു; അയ്യോ! ഞാൻ പി
ഴച്ചു; എൻെറ തെറ്റുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ അവധി കൂടും 363

കണ്ണുകളേ! കണ്ണുനീർ വാർത്തുകൊണ്ടുവിൻ; പാപക്ഷാളനത്തിന്
ആ വെള്ളമത്രേ നല്ലതു 364

കരുണാസാഗരമേ, എൻെറ മനസ്സിടിഞ്ഞു; ചെയ്ത ദുഷ്പ്രവൃത്തി
കളെ ഓർത്തു ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു 365

ദോഷങ്ങളെ ഓർക്കുമ്പോൾ നാണം തോന്നുന്നു. ദൃഷ്ടികൾ ഉയർത്തു
വാൻ പോലും ലജ്ജിക്കുന്നു 366

ഞാൻ പിഴച്ചവൻ; എന്റെ രക്ഷകനാഥാ! എന്റെ ശരണമേ! ഞാൻ ഇനി എന്തുവേണം? 367

എന്നെ ശിക്ഷിച്ചാൽ പാപത്തിന്ന് പരിഹാരമാവുമെങ്കിൽ എനിക്ക് ശിക്ഷയത്രേ വേണ്ടതു് 368

എന്നെ നശിപ്പിച്ചു തോല്പിച്ചാൽ, എന്തുഫലം? ഞാൻ അശക്തനാണ്, നിസ്സാരനാണ് 369

ബലഹീനന്മാരോട് ഊക്ക് കാണിച്ചാൽ ശ്രീനാഥാ! അതു സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന ജയമാണോ? 370

ഒരു തെറ്റുംകൂടാതെ നിസ്സാരന്മാരെ ശിക്ഷിച്ചാൽ നിന്റെ മഹാ വാത്സല്യത്തിന്ന് യോജിച്ചതാകുമോ? 371

ഒന്നിനുമാകാത്തവൻ, നീചനായ ഒരു കൃമിമാത്രം! എന്റെ നാശം കൊണ്ടെന്തു ഗുണം? 372

എന്റെ തെറ്റുകളെ വിചാരണ ചെയ്വാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ശിക്ഷിച്ചാലും. എന്നാൽ ഗുണാംശംവഴി എന്നാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട തെറ്റുകളും നീ ക്ഷമിക്കണമേ! 373, 374

നിന്തിരുവടി ശത്രുവാകുമ്പോഴും തന്നെ, ഉത്കർഷത്തിന്ന് കാരണമാകും 375

പാപങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കി, പാപവിമുക്തനാക്കി എന്നെ ശിക്ഷിച്ചാലും സങ്കടമില്ല. 376

ശിക്ഷയൊന്നും കൂടാതെ അങ്ങയുടെ ശത്രുവായി ഇരുന്ന് സുഖിക്കുന്നതു് വലിയ സങ്കടമാണ് 377

അങ്ങയുടെ പ്രിയനായി ശിക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു് എനിക്ക് വളരെയേറെ ഗുണകരവും ശ്രേയസ്കരവുമാണ് 378

അങ്ങയുടെ തിരുവുള്ളം എനിക്കുണ്ടെങ്കിൽ നരകാഗ്നിയിലും എനിക്ക് സുഖമാണ് 379

അങ്ങയുടെ തിരുവുള്ളക്കേടാണ് കൂട്ടത്തിലെങ്കിൽ, എവിടെയും സുഖമുണ്ടായില്ല 380

എന്റെ തെറ്റുകളും, ഞാൻ ഉറച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും നീ പൊറുക്കും 381

പാപത്തിന്ന് പരിഹാരം വേണമെങ്കിൽ കർത്താവേ, പാപപരിഹാരം ചെയ്യാം 382

എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ രക്തമാണിക്യം ദോഷപരിഹാര
ത്തിന്ന ഞാൻ കാഴ്ചവെക്കുന്നു 383

ചെയ്തുപോയ പാപത്തിന്ന പരിഹാരം 384

സ്വപുത്രന്റെ ചോരയാൽ, എനിക്ക പരിശുദ്ധജീവനും, പാപ
ങ്ങളും പോകും 385

നിന്റെ പുത്രന്റെ മുറിവുകളിലാണു് എന്റെ ശരണം പുത്രന്റെ
യോഗ്യതകൊണ്ടു് എനിക്ക മോക്ഷം കിട്ടും 386

സഹായകരമായ നിലപാടു് എന്റെ മനസ്സിനു് സിദ്ധിച്ചു.
ഇതാ ഞാൻ സുഖത്തോടുകൂടെ മരിക്കുന്നു 387

ഈലോകത്തിൽ ഇനി വസിക്കുവാൻ എനിക്ക സന്തോഷമില്ല.
അയ്യോ, കഴിഞ്ഞതു മതി 388

എന്നാൽ, ഒരു തെറ്റും ഇനിമേലില്ലാതാകുവാൻ യോഗം ഉണ്ടാ
കയില്ല്. മരണം മതി 389

ഈ ഒരു ദുഃഖം മാത്രം മനസ്സിൽ ഉണ്ടു്. മനസ്സിൽ അതേ ദുഃഖ
മുള്ളു 390

കർത്താവേ, വിട്ടുപോകുവാനുള്ള പ്രാണൻ നിന്നുടെ കൺമുമ്പിൽ
ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ എനിക്ക ഭാഗ്യമുണ്ടായാൽ മതി 391

ദൈവം എനിക്ക കനിഞ്ഞുതന്ന പ്രാണൻ ദൈവം വഴിയായി
ഉപേക്ഷിപ്പാൻ അനുഗ്രഹമുണ്ടു് 392

അയ്യോ, ഭാഗ്യമില്ല, യോഗ്യത ഉണ്ടായതുമില്ല, യോഗവുമില്ല എ
നിക്കു്. അതാണു് എന്റെ ദുഃഖം 393

അതുകൊണ്ടു് എന്റെ വലിയ അനുഗ്രഹം തമ്പുരാനെ, അവിടു
ന്നു് കൈക്കൊള്ളണമേ! 394

എല്ലാ സമയവും നിങ്ങളെ സേവിപ്പാനായ് ഇപ്പോഴും എനിക്ക
നീ തുണയാകേണമേ 395

അന്ത്യകാലത്തു എന്റെ ശത്രുവിന്റെ പരിശ്രമം ഓർക്കുമ്പോഴും
എന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ആശ്വാസമൊക്കെയും നഷ്ടമാകുന്നു 396

നിന്തിരുവടി എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ എന്റെ വിനാശം ഉറച്ചു
എന്നേ വേണ്ടു 397

നിന്തിരുവടി സഹായിച്ചാൽ ജയം വരും ഞാൻ നിസ്സാരനും,
പേടിയുള്ളവനും ഹീനനുമാകുന്നു 398

സിംഹത്തെപ്പോലെ ക്രുദ്ധനായി യുദ്ധം ചെയ്തീടിലും അഹംകാരിയായ ശത്രു നിന്നാൽ തോല്പിക്കപ്പെട്ടു 399

സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ മകൻെറ കൂടെയും ഈ ഭൂമിയിലും വാഴും നാഥേ, ദേവമാതാവേ, നീ നിൻെറ ദയാവീക്ഷണത്താൽ, ഈ സേവകനെ പാത്രമാക്കേണമേ! 400,401

നിൻെറ സിംഹാസനത്തിങ്കൽ ഞാൻ സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിക്കുന്നു 402

മിശിഹാ തമ്പുരാൻ നമ്മുടെ ജഡത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ചു ഇപ്പോഴും ചിന്തിച്ചു നാഥനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു 403

സർവ്വരക്ഷകൻ മനുഷ്യനായ് അവതരിച്ചിട്ട് നിൻെറ മകനായി 404

നിൻെറ പുത്രൻ നിന്നെ മാതാവായി ഞങ്ങൾക്ക ഏല്പിച്ചുതന്നു 405

അമ്മേ, എൻെറ ആവശ്യമായി, നീ പറഞ്ഞാൽ പുത്രൻ കേൾക്കും 406

മനുഷ്യർക്കെന്നി ദൈവീകമനോജ്ഞങ്ങൾ കന്യകാത്വമേ നിനക്ക ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് 407

ദയാപര, എത്രയും വേഗം എന്നുടെ മക്കൾക്ക അനുഗ്രഹം വരുത്തിത്തരിക 408

മനോഹരെ, നിനക്ക കാഠിന്യമില്ല; മൃദുലഭാവങ്ങളെ നിനക്കുള്ളു 409

എന്നെ തള്ളിക്കളയാതെ, മാതൃഭാവം കൈക്കൊണ്ടു നീ നോക്കി പരിപാലിക്കവേണം ഇണയാകണം 410

നിൻെറ ദയാപരമായ പ്രവൃത്തികൾ പരിശോധിച്ചാൽ, മഹാവിസ്മയകരം; മഹാവിചിത്രം 411

നിൻെറ ജീവിതം അത്ഭുതകരം, നിൻെറ പ്രവൃത്തികൾ ആശ്ചര്യകരവുമാകുന്നു 412

നിൻെറ സൽപ്രവൃത്തികൾ വാക്കുകൾക്കതീതങ്ങൾ നീ കാരുണ്യത്തിൻെറ കടൽതന്നെ നിശ്ചയം 413

മഹാപാപികൾ നിന്നെ കനിഞ്ഞപേക്ഷിച്ചാൽ; അവരെ നീ ഉപേക്ഷിക്കാറില്ല 414

മോക്ഷത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച മഹാപാപിയാണ് ഞാൻ ഉത്തമ കന്യകേ നീ എന്നെ സഹായിച്ചാലും 415

മനസ്സിൽ സങ്കടം നിറഞ്ഞു നില്ക്കുമ്പോഴും ആപത്തുകളും എല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോകും 416

എന്റെ തെറ്റുകളുടെ എണ്ണവും ദുഃഖവും എന്റെ ഹൃദയത്തെ ഞെരുക്കുന്നു 417

നിന്റെ ദയയാൽ ഉപദ്രവങ്ങളും നീങ്ങി. സുഖം പ്രാപിക്കും; ദുഃഖിതരുടെ സന്തോഷമേ! 418

രോഗത്തിൽപ്പെട്ടു വലയുന്നവരുടെ സങ്കടം തീർക്കുന്ന ആരോഗ്യകാരണം നീയാണു് 419

എന്നെ തൃക്കൺപാർത്തു അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അന്നു് മഹാപുണ്യത്ത വശാൽ എന്റെ എല്ലാ സങ്കടങ്ങളും നശിച്ചുപോകും, പിന്നീടു് സ്വസ്ഥത ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും 420 421

ദേഹസംബന്ധമായ രോഗങ്ങളും കഴിഞ്ഞു പോകണമെന്നു് അത്ര ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല 422

ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച രോഗങ്ങൾ പൊറുപ്പിപ്പാൻ നീ എന്റെ ആരോഗ്യമായി വരണമേ! 423

ശത്രുവിന്റെ ആക്രമണം ഫലിക്കാതെ പോകാൻ കോട്ടപോലെ എന്നെ രക്ഷിക്കണമേ! 424

ശത്രുക്കളുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പടകൾ കൂടാതെ സദാ ഉറപ്പോടെ നില്ക്കുന്ന കോട്ടപോലെ 425

നീ യുദ്ധത്തിൽ മറപ്പില്ലാതെ നിന്നതുകാരണം പ്രഭാത നക്ഷത്രം പോലെ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നു; പ്രഭകൊണ്ടു് അന്ധകാരങ്ങളുടെ അന്തം കുറിച്ചുകൊണ്ടു് വാസരം വരുന്നു എന്നു കാട്ടിക്കൊണ്ടു് 426, 427

കന്യകാമണിയേ, പുണ്യത്തിടമ്പേ, നീ ദൈവത്തിന്റെ മാതാവായപ്പോൾ അവയെല്ലാമൊളിപ്പിച്ചു 428

എന്റെ ജീവൻ ഇപ്പോൾ അസ്തമിക്കുന്നു. എന്റെ ഇരുട്ടുകൾക്കും അവസാനം വരുത്തേണമേ! 429

പ്രഭാപൂർണ്ണമേ, മോക്ഷപ്രഭകൊണ്ടു് കൂരിരുട്ടുകളെ നീ നശിപ്പിക്കുക 430

ആദിത്യനെ, നിന്റെ ഗുണംകൊണ്ടു് എനിക്കു് സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലേക്കുള്ള നല്ലവഴി കാട്ടിത്തരിക 431

ആത്മാവിനെ മോക്ഷത്തിലെത്തിക്കുവാനുള്ള വഴി എനിക്കു നീയാകണമേ 432

രക്ഷയും ശിക്ഷയും അരുളുന്ന നിന്റെ പുത്രൻ മോക്ഷദായകനായി ഭൂമിയിൽ വന്നുദിച്ചു 433

നിന്റെ വാക്ക് സഹായംകൊണ്ട് എനിക്ക് നല്ല വിധി കിട്ടുമെന്ന് എപ്പോഴും ഞാൻ ഉറച്ചു 434

നിന്നെ ആശ്രയമായി പ്രാപിച്ചവരിൽ ആരെയും നീ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല 335

അയ്യോ! എന്നോട് ശത്രുതാ മനോഭാവം കാട്ടരുതേ! എന്നെ എപ്പോഴും ഉപേക്ഷിക്കരുതു് 436

മറിയമേ! എന്നെ നല്ലവഴിക്കാക്കി രക്ഷിക്കണമേ, എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കരുതേ! 437

ഞാൻ മരിക്കുമ്പോഴും ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന എല്ലാവരും കേൾക്കണമേ! 438

സർവ്വേശ്വരനെ പ്രാപിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കും ഒരുകാലം മരണം വരും എന്നു് 439

മരണസമയം വരുന്നതും നിശ്ചയമില്ലല്ലോ അതുകൊണ്ടു് എല്ലാ സമയത്തും പേടിക്കണം 440

എവിടെവെച്ചെന്നും നിശ്ചയമില്ലല്ലോ. എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ഭയം വേണം 441

ഏതുവിധപ്രകാരത്തിലാണു് മരണം വരുന്നതു്? അതും അറിയപ്പെടാത്തതാണു് 442

എല്ലാകാലങ്ങളിലും, എല്ലാ ദേശങ്ങളിലും എല്ലാപ്രകാരത്തിലും സൂക്ഷിക്കണം 443

നല്ലവനായി മരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നന്മവരും; മോക്ഷംകിട്ടും 444

അവസാന ഗതി ഗുണമില്ലാത്തതായാൽ എന്നേക്കും തീയിൽ പെടും 445

അതുകൊണ്ടു പിമ്പിൽ വരുന്നതു മുമ്പേതന്നെ ചിന്തിച്ചറിയേണ്ടുന്ന ഗുണം വരുത്തണം 446

ആ കാലത്തിന്റെ മാത്രയിൽ, കൊള്ളരുതാത്തതു് ഈ കാലത്തു കൊള്ളുമെന്നു വരികയില്ല 447

അവസാനകാലത്തു ചെയ്യണമെന്നതു ഈ വർത്തമാനകാലത്തു തന്നെ ചെയ്യേണ്ട കാര്യമാണു്. തീർച്ച 448

ശോഭാസംഗതികൾ വഴിമുട്ടി, എന്റെ അവസാനകാലം ഇതാ! സർവ്വേശ്വരാ! നീ സഹായിക്കണമേ! 449

എന്റെ ഏകാശ്രയമേ! എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളണമേ. ഈശോമിശിഹായേ! 450

വിധി പർവം

ശ്രീകൃതജന സകലവുമധികളുന്നാസവികം-
തപോധനന്മാരും ധർമ്മപാലന്മാരും 1
ദുരിത കൃതികൾ മനിശനരകഗമദുഷ്ടരും- 2
എല്ലാരുമാകേൾപ്പിൻ ഞാൻ ചൊല്ലുന്ന വാർത്തകൾ
സുകൃതകലുഷഫലവുമനവരത സമ്മാനവും-
സംക്ഷേപമായ് ചൊൽവൻ സത്യവിശേഷങ്ങൾ 3
നിഖില ധരണി ഗഹന നഗര ഗ്രാമസ്ഥലങ്ങളും-
കെട്ടങ്ങളീവയെല്ലാം വിശദമഴിഞ്ഞുപോം 4
മൃഗഖഗപശുമുഖരമനുജ ജനനമവസാനവും
നിന്നീടും സർവ്വലോകേശ കല്പനയാൽ 5
സമയവുമിഹ മരണ ഭുവനഗമനത്തിൽ
ഒരുത്തർക്കുമറിവാൻ വശമില്ലഹോ 6
അതുവരികിലുമിതു ദിനമഖിലക്ഷിതിവാസികൾ
കൃത്യുത്ഥഘോരമായ് വന്നീടുന്നിർണ്ണയം 7
സകല കരണമൊന്നാകരണകരനധിപേശ്വരൻ-
സർവ്വജ്ഞൻ സത്യവാക്കിവണ്ണം കല്പിച്ചു 8
പ്രളയ സമയവിധി വരുവതിന്നു പുരസ്സര-
ഘോരമഹത്തായ ലക്ഷ്യമുണ്ടായ്‌വരും 9
വസുമതിയിലൃതവുമഖില സുഖഗുണങ്ങളും-
സന്ധ്യാദികുലവുമൊഴിഞ്ഞു വാങ്ങീടും 10
അതിര പകരമമയപരിഭവ കലനാശവും-
ലോകേ പൂരിക്കും ലോകം ദുഃഖിക്കും ക്ഷിതിതെ 11
രിപുഭയകപടഗണമുള്ളവിധ പരിതാപവും-
ബന്ധുസമൂഹവും നിറത്തീടും ഭുവി 12
നരപതികളുമധിപതികളുമവനിപാലരും-
അന്യോന്യം യുദ്ധത്തിനൊരുമ്പെട്ടും തദാ 13
സപദിബഹു ഭയ കള കള രവവിരാവവും
ദീനനാദവുമിളെ മുഴങ്ങീടും 14
ഘനജനമരതരനിനദകരിരവക്ഷോഭവും-

ക്രോധംപൂണ്ടമ്പോൾ ഘോരം കേടുകളായ്‌വരും, 15
അടൽബല പരിഗതമുരഗരണസംകുലെ–
സൈനികന്മാർ തമ്മിൽ വെട്ടിവധിക്കയും 16
ജലധരസലിലതടിനിനികരപരിപൂരിത–
നദിയൊഴുകുമ്പോൽ ചോരയൊലിക്കയും 17
പിതൃജനനികളും പൊഴുതു നിജശിശുമിവിനാ–
വെള്ളനിശ്വാസമായേററം പീഡിക്കയും 18
തരുവ്രതതികതര ഫലധരണി നിലങ്ങളും–
മൃത മനുഷ്യാസ്ഥിയാകെ വെളുക്കയും 19
നഗരപുരവിപണി ഭവന ഗൃഹനിലയങ്ങളും–
പാഷാണക്കൂട്ടം തിരിഞ്ഞു കിടക്കയും 20
അഗണിത നരജനഘന ബഹുപടലങ്ങളും–
അന്ധതാമസ്യമായ്‌ത്തീർന്നു ചമകയും 21
നരഭവന പുരിയിലധികിരികരിഹരിവൃന്ദം–
ശത്രുഭയംവിനാക്കൂടെ വസിക്കയും 22
കൃഷിചെയ്‌വതിനും പൊഴുതുകഴികജനമാകവെ
ശ്രമിക്കയും വിതച്ചീടുകയില്ലഹോ 23
യവമഗശിസ്യമണചണകനവീരവും ധാന്യവും
ഇത്യാദിസസ്യങ്ങളൊക്കയുമില്ല 24
ക്ഷിതിയിലെ നരജനപടലമതിപാതകം–
പഞ്ചാരവും കൊണ്ടു വലയുമന്നേരം 25
ഭുവനജനനിവഹസവിഷയമവിഷയ ഭക്ഷണം–
ഞെരുങ്ങുകയും ക്ഷുത്തുകൊണ്ടു ദേഹം ശോഷിക്കയും 26
ഇതിസകലധരണിചരഖഗമൃഗമനുഷ്യരും–
അസംഖ്യ സങ്കടംകൊണ്ടു വലയുമ്പോൾ 27
നിഖിലകരഭീകരനനവധി ബലസഹിതൻ–
പാപികളോടുള്ളതിന്നൊരുമ്പെട്ടും 28
അപരിമിതസമധികവിധമഖിലേശനോ
ടെത്രയുമുടനതിൽ സർവ്വദാ തോറാപ്രവാഹം 29
അസ്തമലമവനിഗമമനുജകുലമൊക്കയും–
സേവിച്ചുസപാപധാമികളൊപ്പം 30
ഗഗനമുഖിരജലമൊരുതടവൊഴിയ വർഷമായ്
മഹാപ്രളയത്തിൽമുങ്ങി സർവ്വംസഹാ 31

ന്തര നരകപുളെപൊട്ടു തീപ്പാത്തു പൊരിയും.
ചെടിച്ചുപൊരുത്തിൻ നാകാഗ്നിയിൽ 32
ഘോരമാം നഗരിനിരകൾ വർഷിക്കാൻ പാതങ്ങളും
മഹിച്ചു പരമപൂരത്തെ നശിപ്പിച്ചു 33
വിമലത്വമൊഴുകുന്ന പിതൃജനങ്ങളെ
ഭൂമിവിഴുങ്ങി നശിച്ചു മുമ്പ് സത്യവും 34
നിഗമമതിൽ വിധിയൊരു സ്വവചനം ചൊല്ലിയ
ചെറുനാളത്താവും മാറ്റും ചിന്തയില്ല 35
അവന്നപതി ഗൃഹം ഹിത ജനപ്പുരോഗമൻ
ഉല്പന്നമാനവൻ ദീപ്തിമേറി 36
മൃഗിഗണങ്ങളെ വാതിൽ ചൊല്ലി തമ്പുരാൻ
ഒട്ടും ഫലിച്ചില്ല ദിക്കിച്ചു ദൈവവും 37
ഗുണകർമ്മങ്ങളും യുക്തിപൂർണ്ണം വഴക്കിനുണർ
തച്ചാശ്ചര്യം ഫലിക്കിലും വന്മഹ 38
അളപ്പൊഴുതുപൊലവർ നിഖിലപതിഭക്തികാം
കൂട്ടിയമായ സമുദ്രം നശിപ്പിപ്പാനായ് 39
വിയനയമാവും പതി സപ്ത ദ്വീപങ്ങളും
ജാനകലങ്ങളൊക്കെയും അറിയിക്കാം 40
ഗഗനമതിലുദയകല്ല മതിദേകളും
കമ്പമുനാംവണ്ണം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടും 41
ഗ്രഹദിവസങ്ങൾ ശേഷം രാശികളും ഋക്ഷവും
ഗ്രഹണംകൊണ്ടു മറഞ്ഞു മുഖിച്ചിട്ടും 42
ദിവസമതിന്റെ വെളിവും രജനിയുടെ ദീപവും
ഒക്കെന്ധകാരങ്ങളും വ്യാപിച്ചിട്ടും ക്ഷിതൌ 43
ഗഗനപാപിയതമൂർദ്ധ്വകളു ചലനമതാ
വിണ്ണുജലമൊക്കെക്കെപ്പാക്കിട്ടമഹൊ 44
ജലനിധിയുവനമതധിസമുദ്രമായ്‌വരും
സർവ്വനിരങ്ങളും ചോരയായ്ത്തീർന്നപോം 45
സപ്തകുവിരതിനിറവതാവിനതിരദിക്കിലും
ഭീമം കലങ്ങീട്ടു ലോകം വിറച്ചിട്ടും 46
സ്വനിഗമപ്പുരാത നിലയത്തിലതിരകാട്ടകം
ശ്രേഷ്ഠപദം യഥാവിഴമതാവതവ 47

വിഹഗപതംഗകളുമപ്പോഴുള്ള ഗമനം വെടിഞ്ഞക-
ന്നന്തരിക്ഷത്താൽ ഭുവിവീഴും ഭയത്തോടും 48
വിപിന പക്ഷ്യാദികളിവ മഹിഷ വൃന്ദ കോകങ്ങൾ
പക മറന്ന ഭയാക്രാന്തരായ്‌ത്തീർപ്പാം 49
ആഹാ! ഭയങ്കര സമയമഹോ! ബഹു സങ്കടം-
ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഭയംകൊണ്ടു വിറയ്ക്കുംപോൽ 50
നിരുപമബല ദുഷ്ടഹനനാഥ ധരിത്രിയിൽ-
ഉള്ളതെല്ലാം ദഹിപ്പിപ്പാനായി വന്നീടും 51
കമലനിധിയുടെ ജലസഞ്ചയത്തെ പ്രായത്തിൽ-
അഗ്നിവേഗം ഘോരതരമാക്ക്യാഗമം 52
ബഹുല സലിലധര സദൃശ ശിഖരശോഭന
വിസ്താരമുള്ളതെല്ലാം നശിച്ചുപോം 53
അതിസാരപ്പരമഹാസൗധ തതിയാം കോട്ടമാ-
ദേശമതോന്നും ദഹിപ്പിച്ചീടുമതു 54
കഠിനശില കളങ്കകമനല ചൂളയതിനാൽ
ഭൂതലം സർവ്വവും വെന്തുനശിച്ചുപോം 55
പുണ്യകൃത ദുഷ്കൃതകളുടെ വൃത്തി-
ന്യായമായുള്ള കാട്ടീടും തമ്പുരാൻ 56
തമസ്സുമനസ്സുകളുവഴിയവഴിഹ ഭൂമിയിൽ-
അന്യരെച്ചൊല്ലുവച്ചു സഹജനവിളിച്ചിടും 57
ഉയരവിലടനവനിദയത്തജനമൊക്കയും
സുകൃതി ദുഷ്കൃതി ലോകരെല്ലാവരും 58
ഉയരവിനിളു സകല ദേവിധി നിജദേഹമാ-
ടതമായു ഞങ്ങളിച്ചു ജീവിച്ചുകൊള്ളുവിൻ 59
ഉത്തമയരവീനിളു സമതകൈക്കൊള്ളുമ്പോൾ-
പകരം കൊള്ളുവാൻ ഉത്തമം ചൊല്ലുവിൻ 60
യവവിന്‍പരിഭവന ജനഗണമഖാ ലോകരും
ചോദ്യോത്തരത്തിന്നായെല്ലാരും ചൊല്ലുവിൻ 61
സുമനസ്സുജ്ജ്വലപിതമതി ഭയങ്ങൾമീതം-
മൃതലോകത്തിലും മുഴങ്ങമൊത്തപോലെ 62
അമൃതസ്വന്തമജനകപാദ ഭുവനസുമപൂർണ്ണികാം.
മോക്ഷമെന്നപൂർണ്ണശരീരമെടുപ്പാനായ്" 63

വരിക, മമസഖി! വരിക, ധൃതതരം വിശ്രമം-
കൈക്കൊൾകിതാ സൌമ്യകാലം വന്നു 64
സന്തതമയൊടു ധരാതലമതിലലവിലെത്രയു നീ
മോഹിതയൊന്നുമേ നീ സേവിച്ചില്ലല്ലോ? 65
അതിന്നു പകരമവിടെ സുഖമനുഭവിപ്പതി-
ന്നാശിപ്പാൻ താമസമാതെ വന്നീടുക 66
കുരുസമയചരിത ദുഃഖസഹിതപരമാധുരമാം
മോക്ഷത്തിനക്ക വരുന്നതി നിരന്തരം 67
വരിക, മമസഖി! വരിക, ധൃതതരം പുനരൊന്നു-
മേ ഖേദമില്ലാതവളായ് സമ്പൂർണ്ണമായ് 68
ഇതു പറഞ്ഞുടനെ സുഖമോടു നിജ വപുസ്സിനെ-
പ്രാണനോടുദ്ധരിച്ചു സന്തോഷിക്കും 69
ദിവസകരകിരണവൃന്ദമധുരമിവ സമാപ്ത-
ഭാഗ്യാഗതജനാലയം ശോഭിച്ചീടും 70
ആനിലയനവന സദ്ദശമതിലതിലദ്ഭുതാനന്ദം
ദേഹം നീ മോദം വിധിക്കുമവർക്കാകും 71
നിഹിതമരണവിധി ജഗദ്ജനകള്ളൊരു കാലത്തും-
പ്രളയകാലമല്ലാതതിക്രാന്തമായ് 72
ദുർനിയതിവഹനിധിയുമഖില ഗുണപൂർണ്ണവും-
മോഹത്തിനും കൂടെ ശമിച്ചീടും തദാ 73
നരകളുവന ഗമ്യദുരിതകൃതജനജീവന-
ന്മക്കളെ ദുഃഖമൊഴിപ്പതിന്നായൊള്ളു? 74
സ്വകൃതഫലമധരവിലകലിനവർ ചേതസി-
കൊണ്ടുകൊണ്ടുന്നതരായ് പാടുപ്പെട്ടീടും 75
അനവരതനരകവിധിവരവതിന കാരണ
മോഹം കാണും ഞങ്ങളെ മോചിപ്പിച്ചീടും 76
മരിപ്പുപലമധിക ദുരിത കൃതജീവിതം-
ശാപമേറ്റുത്തമം ഹീനരായ്ത്തീരുക 77
നിരവധി നരകമതിനൊടു മുടിവു വരുത്തിന
നീ നശിപ്പിച്ചീടുകെന്നാലമാവു ചൊന്നീടും 78
കിരിതിലപിതഫലമിതുവിധിവിഹിതം മോഹം-
ഒടുന്നിപ്പുകൊള്ളണം വൈരമനോകിലും 79

തപരിതമതിയോടഥ തിമിരമകന്നൊരന്തരം
എട്ടത്തായോ ഭക്തന്മാരായ് ചമഞ്ഞീടും 80
താപസികളുടെ ചരണപങ്കജയുഗ്മമാം-
താന്തന്മാരമായ്ത്തീർന്നാവിന 81
ലോകമവിഷയനിവൃതിതരജനങ്ങളി-
ലുള്ള വിരൂപതയൊട്ടുമില്ലെന്നും 82
നരകമെന്നൊരു ഭയങ്കരമതിലും ഉപരി-
പ്ലവനമായ്വന്നിടും തദാ 83
നാകലോകമിതയോധരുടെ പവിത്രസ്ഥിരമാകും-
ഗ്രന്ഥശാസ്ത്രങ്ങളിതിനെന്നതിനിതി 84
അതതുഗുണത്തൊടെ മനിലജനരൂപമെ-
ചൊല്ലുവാൻ കഴിവില്ലിതുമില്ലെന്നവി 85
ഉപദേശത്തിനുപദേശവിഷയമുള്ള വാക്കിനാൽ
ഇതുവരെയും കേട്ടില്ല കണ്ടതില്ലോർക്കുക 86
ഉടലിലുള്ളൊരു ... പുനരെങ്കിലും
മടിച്ചീടാതെ മറിച്ചുപോവാനായിപ്പോൾ 87
വചനത്തിനാവിഷയമില്ല സമസ്തവും
സ്വർഗ്ഗഭോഗത്താലാം ഭൂമിയിലിത 88
സപദി വന്നതിലധികമധികമായെന്നാലും
ചിന്തിച്ചുത്തരം ചൊല്ലിടും പാപികൾ 89
മിവ സ്വപ്നതുല്യമിതെന്നിവരൊക്കെയും-
നമ്മയൊളിപ്പിക്കാൻ തന്നീടുവിനിപ്പോൾ 90
നരഗുഹകളിലെ മറവുകളതിലൊളികാം
നമ്മുടെമേൽ വീണ് നമ്മെയൊളിപ്പിപ്പാൻ 91
ധരയുടെ നടുവിലുമകത്തുമതിലില്ലയോ?
സങ്കടം ഞങ്ങൾക്ക് നിർത്തുവതില്ലയോ? 92
നിരയവനത്തിലുള്ളമറിവുമതില്ലയോ-
ദൈവകോപത്തിൻ്റെ സങ്കടം 93
ഞായമതവിവശങ്ങളിതമിതി ഫലംവിനാ-
ശങ്കയോടെ താഴ്പ്പുനമതില്ല 94
ഇതിവൃത്തമഹാഫലത്തിൻ ജ്ഞാനവാക്യകം-
സൂക്ഷിപ്പുകൊള്ളേണ്ടാം ഭീതിയുക്തമാം 95

ആനന്ദവിഭവവിധമതിലധികമതില്ലഹോ.
നിരൂപ്ക്കണമോമല്ല വാക്കിലടങ്ങുമോ? 96
സകലമാസലീകളുമുള്ള കൃതികളൊക്കയും-
പൊക്കളും തന്നിലിറങ്ങുമളുകാലം 97
സുമനസ്സുകളുടെയാരൊ വിസ്മയമായവർ തിരിച്ചിട്ടടൻ
മണിയെ സ്ഥാപിക്കും പുണ്യജനങ്ങളെ 98
ത്രിഭുവനപതിയുടെ തിരുകലമഥയിടത്തതിൽ-
വിശേഷിപ്പിച്ചും പിശാചക്കൂട്ടത്തോടും 99
ആളുകൾപോലു ധരണിമനുജനായനരൊടികളും-
കാണാത്തകാഴ്ച ദർശിച്ചു വിഷാദിക്കും 100
ജനകതനയനൊരോരു സഖിയുമപരദേശത്തിനെ-
മാതുസപര്യപ്രിയനാതമകപ്പൂം 101
ജനകിയുമഥ സുതയുമവിരതഗുണം കിട്ടുവാൻ
മലമുകളിൽ നില്പൂമായാമമായ് 102
ജനകസുതനമനിശനകവിധി കേൾപ്പതിന്നാ-
യിടനുഭാഗമതിന്നു ചേർപ്പീടും 103
ഭൂപതിതനയ നമനവരമതിവിധികൊള്ളുവാൻ-
മണിമണ്ഡപം പ്രാപിച്ചു സന്തോഷിക്കും 104
സുതയുമവരുടെ വധുവുമടനനിശമുർത്തി-
കപാലഭാഗത്തിൽ നിന്നെന്നും വരും 105
പലപലസമയമൊരുമേവുമനേകമപൊരുത്തവർ-
ഇവരവർപെട്ട് പിരിയും നിത്യത്തിനായ് 106
നരസകലഗണമിതപുരമിതി തിരിച്ചിട്ടടൻ-
മഹാപ്രഭാനപിതൻ ദേവനെഴുന്നെള്ളും 107
പരികരരത്നകജനഗണനിതമതി ശോഭിതം-
തപ്പുചികണ്ടു മാർത്താണ്ഡൻ നാണിച്ചുപോം 108
സുമനസ്സുകളുടെ നവഗണമണി ഗമത്തിന്നു-
മുഖമാകമതിൻ സംഖ്യമഹാവ്യൂഹം 109
പ്രബലമതനുപമമതിലൊരുവരുടെ ധൃതിയൊ
ട്ടെല്ലാമുപപ്രതാപങ്ങളൊക്കുന്നില്ല. 110
അനന്തരജനവിധമിതിയധിപന്മാരുടെ മൂർദ്ധ്ക്കരം
വാക്കിലടങ്ങുമൊ? ബുദ്ധിവിഷയമൊ? 111

ഗുണവിധിവിഹിതമവനിചര നികരത്തിന്നു
മോക്ഷലാഭാർത്ഥമായുള്ളൽപ്പിച്ചുറപ്പിപ്പാൻ 112
സീനാശിഖരിയതിന്നുടെയ മുകളിലെഴുന്നെള്ളിയ
ദേവപ്രഭാവമവഗതമുണ്ടല്ലൊ? 113
ജലധരനികരനിവൃതഹയനമതിന് മുഖ്യമായ്-
പ്രാബല്യമോടന്നവനെ കാണാമല്ലയോ? 114
ബഹുസ്തുതകാഹളവിസ്വരശതശതസംഭ്രമവും
പുരഗാമികളായനുഗാമികളായ് 115
അവനിയതിനുമുടിവുവരുമെ.പോലതിഗർജ്ജിതം-
മുഴങ്ങിമിന്നലും മിന്നിഭയങ്കരം 116
അപരികയ ചലഗിരികളിളകി വിറകൊണ്ടിത-
കലങ്ങി ലോകവും പേടിച്ചു ലോകരും 117
അതുപൊഴുതു നിജവരവിനനുകലമൊരരുൾച്ചെയ്യും-
ഇല്ല വിധിയറിയിപ്പതിന്നായുള്ള 118
മലവിളുനഹിജനന ഗമനവദപരാധങ്ങൾ-
ക്കാളനുസ്ഥാപിപ്പതിന്നായെഴുന്നെള്ളീടും. 119
ശിരസിമകുടമണി വിവിധകിരണമൊടെ വ്യക്തിച്ചാൽ
നായകക്കെല്ലാം വശ്യമെന്നുതോന്നും 120
തിരുമുഖഗണിതരവിരുചിയിലതി ശോഭിതം-
തൃക്കൺനോക്കംവിദ്യുന്മിന്നലും മിന്നിടും 121
പ്രഹരണമിടി നിജകരമതിലരിവിനാശനം-
വെള്ളശൈലമതി മുഖ്യമറിഞ്ഞാലും 122
കെറൂവസുരന സശരീരസി ഭുവനപങ്ങളതി-
സിംഹാസനമതിപ്പുമായിട്ടെന്നോ? 123
ത്രിഭുവനപതിയുടെ ജനനിയഥ ബഹുശോഭിതം
പുത്രസമീപത്തിൽ വന്നെഴുന്നെള്ളീടും 124
പുനരപ്രശനിവികളുടെ സമിതി പുതസ്രോത-
പൃണ്ണഃ ബാവാന്മാരും പുണ്യജനങ്ങളും 125
ഭ്രീഹകളുമനവരതഗുണവഴിയറിയിപ്പതി-
ന്നീഭുവിക്ലേശിച്ചു നടന്നവർകളും 126
സകലപതിയുടെയത്ഭുതമിഹധരിത്രിയിൽ-
സാക്ഷിച്ചു പ്രാണത്യാഗം ചെയ്തവർകളും 127

സ്വകതന്ത്രസുഖരഹിതമനസ്വി സതതനിർഗ്ഗുണം-
ചരിതിച്ചു കന്യകാം ബ്രഹ്മചാരികളും 128
ദുരിതമലരഹിതരാമവക്രതമരെല്ലാമുള്ളോരും-
ദേവപ്രിയന്മാരും ധർമ്മസേവികളും · 129
വിധിതതിതവടിയുടെ പരികരമിതിയോ സഹാ-
ത്താഹപാദശതത്തിലിറങ്ങിച്ചെല്ലുംവിധൌ 130
സ്ഥിതിഭുവനമുടിവതിനധിപതീന്ദ്രൻപതി-
മുഖ്യസിംഹാസനം പ്രാപിച്ചുതല്ലീടും 131
അസ്സുരരഹിത ജനനിയതിനരികെ ഭദ്രാസനെ-
ന്നുന്നെന്നും ജഗതിയെ വിധിപ്പാനായ് 132
സ്ത്രീഹകളുടെ നികരമഥ ഗുരുവിനൊട ഒന്നിച്ച-
ഭാഗത്തു പോലവരമിപ്പ്രാപിച്ചീടും 133
വിമലജന ബുദ്ധിവിധഗണമഖിലലോകേശന്റെ-
കൃപഭാഗത്തിങ്കൽ നിവൃത്താനന്ദമായ് 134
ത്രിജഗതിയുടെ യധിപതിഗണമതു കണ്ടുടൻ-
ദുഷ്കൃതികളും വിറച്ചും ഭയത്തോടും 135
ഗുണരഹിതരുടെയവരുടയമതിനിഹകണ്ണതു-
മതിമതിയവർ തോററു നശിച്ചുപോയ് 136
സപ്പാതിളവികൃതമുള്ള വിസ്തൃത ഗ്രന്ഥ കർമ്മങ്ങൾ
കൈവെളിപ്പെട്ടമൊന്നുമൊളികാതെ 1 57
സുചിരമതിലതിരഹസ കഴിയുമൊരുവൃത്തിയും
എല്ലാവരും കൺമുന്നിൽ കാണുമന്നേരം 138
രജനിയുടെ തമസ്സിത്കൃതമുള്ളപൊഴുതന്തനകം-
പ്രത്യക്ഷമായ്‌വരും രഹസ്യമൊക്കെയും
ഉടനഖിലജനനിയൊടു ബുദ്ധികരുണോഷയാ-
സർവ്വലോകേശനാമ്പുത്രനാൻചെയ്യും 140
മെജനകി കൃതഗള്ള നഹികര തവനാസ്യാലം-
പൂർണ്ണേന്ദുശോഭയും നീ പ്രകാശിക്കുന്ന 141
ഗൃഹപതിമത്സരഹിതങ്ങളു പോലഹോ നിന്നുടെ-
വൃത്തിഗുണത്തിന്റ ദോഷതമസ്സില്ല 142
ഉപരിജഗതി നരകധരണിയുടെയ നാഥനായ്-
വാഴ്കനിൻ കല്പനയൊക്കെ സ്വാധീനമായ്- 143

പുനരനയവശികജനമവർകളോടനസൂയിത-
മാവപൂർവ്വമതളിട്ടധിശമാൻ 144
മമവിധിസമതമതിയൊട്ടഗുണസമാചാരികം-
എന്നോടുകൂടവെ മാണെ സന്തോഷിപ്പിൻ 145
അഗതികളുടെ പരവശത കരുണാചിത്തരായ്
കണ്ടു നിങ്ങളുടൻ പോക്കിയകാരണം 146
പകരമതിനിഹ പൊഴുതു മന്നാധിപത്യം പൂണ്ടു ഞാൻ
കൃതം സമ്മാനിപ്പാൻ യോഗ്യാൽ പരം പരം 147
ത്യധശനവശികവിവശതയൊടു ബഹുഹീനനായ്
ഞാൻ വലഞ്ഞനേരത്തെ നിങ്ങളും സഹായിച്ചു 148
ഉപരിളവനമതിലനവരത നിവാസത്തിന്നായ്
വന്നീടുവിൻ സദാ പൂർത്തിഭവിച്ചീടും 149
അമനമഥവാസനമനകങ്ങളൊയൊട്ടന്നുടൻ
മുട്ടും പോക്കി മയാമാനസാൽ നിങ്ങളു 150
ഉപരിചരിത മലയവിസരമമനാമനസ്ഥാൻ-
ചെയ്തു സമ്മാനിപ്പൻ കറാമുതായ്‌വാാ 151
പഥികനാഥരമാം ഭിരിഭവനവിചരണത്തിന്നായ്
നടക്കുമ്പോൾ സ്ഥലം നിങ്ങളും നൽകി മമ 152
നമജനപദവിഭവഗുണമതനമവിപ്പതി-
ന്നൊന്നോടുകൂടവെ നിയതം വാഴുവിൻ 153
പെരിയഭിപൂതയതിനൊരൊഴിവുമെ ചിക്കാതെ ഞാൻ
ഏറ്റം വലഞ്ഞപ്പോൾ നിങ്ങളും സഹായിച്ചു 154
നിയതമുടിവളു വരുവതിനു പരപരിശ്രമം
ഇന്നു നിങ്ങളുടെ ശത്രുവൊഴിപ്പിച്ചേൻ 155
ജലപ്രണസമേതറിയ തജകൃമ യോഗികം
കാലമെന്നെ നിങ്ങളുംകണ്ടു തണുപ്പിച്ചു 156
ഗമജകളുമകവുമഴിവുമരണമെന്നമെ
നിങ്ങളുംകാണാതെ നിത്യം സന്തോഷിപ്പാൻ 157
മൃതമ... പമതിലെയൊരിടത്തിലടക്കുവാൻ
യോഗ്യം ... നിങ്ങളും ശ്രമിച്ചിത 158
സുഗതി... ന്നകൃതികളുമതിനു കൃതലാഭമായ
ബുധിമ... വിനാശകാക്കമതേ പ്രാപിക്കും 159

മാഗതി കരുണാനിജനയനമൊടു ശേിച്ചവർ
അനുഗ്രഹഫലം രസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ 160
ത മവിഗതിപരവശതയെവിടെയറിഞ്ഞിട്ടു നാം
നിന്നെ സഹായിച്ചതെന്തു ചോദിക്കുകിൽ 161
ഭുവനഗമന വിഗതിപാവതിനനാംകിയ-
തെന്നെപ്രതിയതിനിക്കെന്നറിഞ്ഞാലും 162
പാവവിവശതയതിനപകൃതമപകൃതംമമ
ആശ്വാസമാനിപ്പാൻ മഹ്യം കൃതം യഥാ 163
ധരണിയിലെയാഗനിതധനമുപേക്ഷചെയ്തുത-
ഏന്നെ പ്രതിനിസ്വനാക്കൾ ഭാഗ്യമഹാ 164
പാജഗതിനിയത നിധികളവർക്കുനന്തരം
അനുഭവിച്ചു സുഖിക്കമെല്ലാനാളും 165
പുഷ്കരസംഗികന്തിസഹസമൊട്ടുപൊരുത്തവർ
എന്നുടെ കാരണം ഭാഗ്യവാന്മാരവർ 166
ഉപരതിവിഷമ മതൊരു ദിവസി ഖ്യിക്കാതെ ക-
ണ്ടുപരിരാജ്യ വാഴുമവർനന്തരം 167
അപ്പുകൃതമല്ല നയനസലിലമൊട്ടുശോധന-
ചെയ്തു ദുഃഖിച്ചവർക്കിപ്പോൾ ഭാഗ്യം വരും 168
ആരംഭകരുടെ ഹൃദയമതു തെളിയുമിതനന്തരം-
ബുധിവരാമനോ ദുഃഖമൊഴിയുക 169
അധികതപിയോടു മമനിമഗനെറിവു ദാഹിക്ക-
ചെയ്യുവോർ ഭാഗ്യമവർ പൂർണ്ണമിപ്പോഴും 170
മരുതലവിഷമകൃതമല്ല ചിതയുടെ കാരണം-
സഹിച്ചവർകൊക്ക ഭാഗ്യകാലമിത 171
ഇളപൊഴുള സതതഗുണജഗതിയിലിരിന്ന് വിനാ-
വസിച്ചിട്ടുമതിൽവാഴും ദയാസഹ 172
പരധമരമനകണ്ണ ധരമനസി പൂണ്ടുടൻ-
അനുഗ്രഹിച്ചാൽ ഖ്യാനകാലമിത 173
വൃജിന മലിന രഹിതഹൃദയമൊടു നടന്നവർ-
മമ മുഖ്യപുത്രാകണ്ടു സന്തോഷിപ്പിൻ 174
അനുചിത സകലനിധനമകമലരിൽ ചെയ്യോം-
അന്യോന്യമത്സരഹിതന്മാരായോർകളും 175

മമ തനയരവധെ മമജനവദനന്തരം-
കൊള്ളുമിപ്പൊന്നവക്കാനന്ദമായ്‌വരും 176
അഹി വിധി ഭവരെയവുമത്രവും നാഥിനികളോക്ക-
ശ്രേയസ്സുമൂന്നാം നിരന്തസൗഭാഗ്യവും 177
വിധിജഘനമിതികഴിമഥബുദ്ധിയ പ്രഭ-
വികാരത്താൽ തൃക്കൺപാർത്തം പാപികളെ 178
കരുണാവശീകനയനദർശനമധികമീതിദ-
വിദൃഢ്യധാബുദ്ധികമ്പം വരുത്തീടും 179
മഹനകരസദൃശമുള്ള കരുളുകിലധാപ്പിവാ-
പാപികൾ മഹിച്ചീടുമെന്ന തോന്നിടപ്പാം 180
പ്രതിഭയഘനരസിത സമഗ്രവിധി ശാസന-
ആരാംചെയ്യുമതിഭാഷണഭാഷയാ 181
ഉത്തരപിതൃനജനകമുഖിതഗുണമൊഴികൾ
മമസാലോക്യത്തിൽനിന്ന പോവിൻത്രതം 182
അററമഖിലപതിഖം ധരണിനരകങ്ങൾപ്പതി-
സ്വാമ്യമെന്നതറിഞ്ഞില്ലയോ? നിങ്ങൾ 183
സ്ഥിതിഭവനനിനപതി പരമ്പര നീശൻ ഞാൻ
ആദ്യന്തഹീനനനന്തപ്രഭാനപിതൻ 184
ശ്രുതവിധിവശവതിനദിഹിതനിഗമലംഘനം
എന്നെല്ലുകിക്കാതെ ചെയ്തു നിങ്ങൾ വൃഥാ 185
മമ നിമിഷ നിഗമ സരസമൊട് മമ കല്പിതം-
കേട്ടനടന്നില്ല ദാസരായ നിങ്ങൾ 186
തന്നരുചിവശവതിന ശരണസകലവഞ്ചനം-
ചെയ്തു ദുഷ്ടർ നിങ്ങൾ ലോചനഹീനരെ! 187
കിമിതുപൊഴുതുതപലമതി ഭൂഗിത ഭോഗങ്ങൾ
കഴിഞ്ഞനന്തരദുഃഖകാലമിത 188
ദ്രുഹിണമധുരിപുശിവമദനഹരിഹയാദികൾ
ഇല്ലാത്തകൂട്ടത്തെ സേവിച്ചുഭ്രാന്തരെ 189
ത്രിജഗദധിപനഹമുപലതടികളുമുള്ളവ
പൂജിപ്പാനായെന്നെ നിങ്ങളുപേക്ഷിച്ചു 190
ജനനവിതഥപടലമിതു പൊഴുതുനിങ്ങളെ
ആയവ സങ്കടാൽ രക്ഷചെയ്യുമീടുമോ? 191

നഹിശരണവുമൊരാശ്രയവുമതഖിലം നിങ്ങൾക്ക
പോക് നിജതാപങ്ങൾ ധരിപ്പിൻ സന്തതം 192
മമവചനമതിനതംനമതിയൊടുമാനസേ
വിശ്വസിപ്പാൻ സമ്മതിക്കാത്ത ദുഷ്ടരെ! 193
തെളിയുമള്ളപോലൊരുമതമകലരിൽവച്ചുതി-
ന്നിരുപ്പാൻ തെളിയാത്ത ദുർഗ്ഗതി കണ്ടുകൊൾവിൻ 194
കലിയുള്ളപോകവതിന നരകപര പിശാചിനെ-
സേവിച്ചു ദുർജ്ജനം കൃതമറിഞ്ഞിതോ? 195
ഉപചരിതപതിനിരവധിനരകമതിൽ സദാ-
നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കും മമ വിധിവശാൽ 196
പരമതമനൃതമതിവരുവതിന സാക്ഷിയായ്-
എന്നു വിളിച്ചു കാപട്യയുക്തന്മാരെ! 197
അഹമധിപതിസമതമതിയൊടു മമ്യത്തികം-
ചെയ്യാതെ കണ്ട പാര്യത പാപികളെ! 198
ഏഴിലൊരു ദിവസമെ മമനാതിയതിനെകൊള്ളുവാൻ
കല്പിച്ചപ്പോൾ ബഹുമാനിക്കാത്തവർകളെ 199
ഫലമതിനനവധി സകലസമയ സുസങ്കടം
ക്ഷമിപ്പാൻ ഭാജനം നിങ്ങളായീടുവിൻ 200
അനാഥഗുണവുമവധിനരവധവും ചെയ്യുവർ
മരിക്കാതെ വധവേദന കൈക്കൊൾവിൻ 201
ചരിതചപലതയൊടു പരമഹിളയെ മോഹമോ
ടപരന്മാരേ! തീയിലുരുകുവിൻ 202
പരരജതകനകവിഭവമപചയം ചെയ്യുവും
ചെയ്യുവതരം നരകേ പ്രാപിപ്പിൻ 203
അന്യായവചനമതിനനമതമള്ള വന്നീടുവാൻ
വെള്ളസസാക്ഷികളായ ശഠന്മാരേ! 204
പരമഹിളകളുമതി ചപലമൊടു പരാർത്ഥവും
കൊതിച്ചവർ സദാ സഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ 205
പരപരിഭവമൊടു നിജഗുണതതിനമേററവും
പ്രശംസിച്ചു ധിക്കരിച്ചു നിങ്ങൾ മുദാ 206
പ്രഭുമഹിമകളുമനാദിനമവധരിച്ചവർ
മെലിചനാദര ഗോചരമാകുവിൻ 207

ഭക്തിപാവനതയോടു വിശ്വവിഷയമായ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്യരാം
പുണ്യന്മാരായോരെയും പരിഹസിപ്പവർ സദാ 208
അജ്ഞാനമദിരമദിതരഗതിയിലാനന്ദമാം
ഭാഗ്യവിഹീനരായ് ദുഃഖിച്ചുകൊള്ളുവിൻ 209
അധികജഡതയോടു കരണരസങ്ങളെ-
അനുസരിച്ചു വിരക്തിഹീനന്മാരേ! 210
അനിത്യതാസുഖമവനിയതിലധികമാർജ്ജനം-
ചെയ്യുവർ നിത്യതാപങ്ങളെ ക്ഷമിപ്പിൻ 211
അജ്ഞഭൃംഗപാണികളോടു സതത വിശ്രുതരായ
ഭോഗാലംഭാവനിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കുക 212
പരമപാവനസുഖശ്രുതവിധികളെയറിഞ്ഞുടൻ
ചിത്തതാപേന പിടിച്ചു ദുഃഖിപ്പോരേ! 213
പുണ്യഗതിഹിതമതി പിശുനമനസാ കണ്ടവർ
ഈർഷ്യപൂണ്ടേറെയും വലഞ്ഞിടുവിൻ സദാ 214
കൊതിപരവശതയുമശനചപലവുമുള്ളവർ
കഷ്ടമേറും ബുഭുക്ഷാധിതവൃന്ദമേ 215
അശനരുചി ചലനമോടു പിഴവഴി നടന്നവർ
നിത്യക്ഷുത്താപമിപ്പോൾ ധരിച്ചിടുവിൻ 216
അനശ്വരമാമൊരു മറുതലകളുടെയുപദ്രവം
ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളും താനെന്നറിഞ്ഞിട്ടു 217
പരപരകൃതമലിനമതിശയ പരിതാപമാ-
ട്ടുള്ളിൽവെച്ചുപകവീണ ക്രോധന്മാരേ! 218
അശരണമധരികളുന്നതമോടു പകവീണവർ
പിശാചു ക്രോധന സാധനമാകുവിൻ 219
മമ വിധിയൊടെന്വിധിയോടു ദുഷ്കൃതവർത്തനം
ചെയ്തുനടപ്പാൻ മടിച്ച വിഹീനരേ! 220
ത്രിഭുവനമതു നാശമോടു മമ വൃത്തികൾ
വ്യാപരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ബദ്ധമാനിച്ചില്ല 221
മമ നിഗമ വിധികരണമതിനമടി പൂണ്ടവർ
നരക വഹ്നിയിൽ നിങ്ങൾ കിടന്നിടും 222
അഹമഖിലപതി മമ നിഗമ വിമല കല്പിതം
ലംഘിപ്പാൻ കാരണമെന്തപരാധരേ. 223

പൃഥിവിയുമവനിദേവസകലവുമുപകാരമായ്
നൽകിഞാൻ നിങ്ങളുമപകാരികളായ് 224
പുനരഥ രിപുവിനടിമയിലകപ്പെട്ടോരു
ദുഷ്കൃതഹേതുനാ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചില്ല 225
മലയമന്നനി ചലിതകലശരണകല്പിതം
സ്ഥാപിച്ചു ഞാൻ ഭുവിയവതരിച്ചിട്ടു 226
സ്വകകലരിപുനരകപതിയെ യനുസരിപ്പതി-
ന്നെന്നെയുമപേക്ഷിച്ചു ദാസ്യമപേക്ഷിച്ചു 227
പതിതശരണമതു വരുവതിന്ന ബഹു ക്ലേശങ്ങളും
സഹിച്ചു ഭൂമിയിലേറാം വലഞ്ഞു ഞാൻ 228
അവിതകലുഷനിജമുടിവതിന്നു വരുത്തുവാൻ
ഗുണനതൃക്ഷതാവ്യസനങ്ങളെ സേവിച്ചു 2 9
ശരണാഗമനവുമുപചരിതസകലക്ലേശവും
വിസ്മൃതമായ് നിങ്ങൾ സ്വാവശനായതായ് 230
അസ്പൃഷ്ടപ്രശസ്തനവമഹമധിക സങ്കടം
ഏറ്റവും കരിശികൾ ഭുജമിമദിച്ചു ഞാൻ 231
നരകമരിപുരയമതിശയഗുണ സമൂഹവും
ഇങ്ങനമതിനരുളിച്ചു തല്ക്കാരണം 232
കിമിതിനഫലമുടനതികതരമിതങ്ങളെ
കൂട്ടി നിങ്ങൾ മമ നിഷ്ഫലക്ലേശമായ് 233
മമയധിപഫലമതിനവധിയഗുണവർജ്ജനം
ചെയ്യുവർ നിങ്ങളെ ഞാനറച്ചു സദാ 234
പോകവിനാപദമൊരുമപമതിയോട് സേവിച്ചു
ഭ്രാന്തരെ! മൂഢരെ! യജ്ഞാനികളേ! 235
പോകവിനിതിനികടവുമനിജവിദ്വേഷവും
ധരിച്ചവർകളും മോഹയുക്തന്മാരും 236
ചെപിച്ചിന്ന മഹത്സ്കൃതികളുമതിക്രമ
കർത്താക്കളാം ഭക്ഷകന്മാരും മന്മഥം 237
പോകവിനിയതാഖനവുമപായമുള്ള ഗുണമൊക്കവും
നിങ്ങളെ പോയ്ക്കളിൽ ദുഃഖംവിനാ 238
മമ വിപുലതരകുവിനാദനോ മമ സന്നിധൗ
നില്പാൻ യോഗ്യം നഹി നിങ്ങളെ ശപിച്ചു ഞാൻ 239

പോകുവിനവിരതനരകദഹനമതിൽ ചുടുവാൻ
ദുഷ്ടകർമ്മത്തിന്റെ ഫലമിത്തരം 240
സകലപതിയരുളിയ ബഹുഭയങ്കര-ഗർജ്ജിതം-
പോൽ ദുഷ്ടരുംവിധിയെ തോററുപ്രാപിച്ചിടും 241
ശ്രുതമനവുമനുമതമൊട്ടു വിധിയുടെ കല്പിതം-
സമ്മതിച്ചരിപുഭാവമെടുത്തിടും 242
സപദി ഭുവനപതിരിപു ജനഗണമടക്കുവാൻ-
ഭൂമിവിണ്ടു നീചവൃന്ദം വിഴുങ്ങിടും 243
അവിരതനരകമതിലഥനിജ വപുഷാസഹ-
ഏററുമരിക്കാതെ ക്ഷമിച്ചീടുമവർ 244
ജഗദധിപസവിജനസമിതി സതതശ്രേയസഃ-
പ്രാപ്തിക്ക മോക്ഷലോകത്തെ ഗമിച്ചീടും 245
അനുപമസുഖമഹാരവമനിശ മുപരിവിണ്ണപെ-
രുമഹാത്മാക്കളൊടു വാണു സന്തോഷിച്ചീടും 246
അഹഹ ബഹു ഭയവിധിനിരപമസങ്കടം-
അല്പമൊട്ടുമില്ല അപായമില്ല 447
ഇരുസമയ ഭയവഹ വിധിതമേകകാലത്തിൽ-
സംഭവം സതതം ചിന്തിച്ചീടേണമേ 248
വിധിവിധയതമൊരിനവുമകമലരിലല്ലെങ്കിൽ
അനന്തഭാവങ്ങളൊക്കെ നശിച്ചുപോം 249
വിരക്തമനമലമവമനിതലെ നീക്കുകിൽ-
വന്നീടും നിർഭയം ഭാഗ്യനിത്യത്വവും 250

വിധിപദ്യം

നന്മ ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങളും, ഇണസേവകരും, താപസന്മാരും, ധർമ്മപാ
ലകന്മാരും, പാപികളും, നരകപ്രാപ്തിക്കർഹരായ ദുഷ്ടരും മററുള്ള
എല്ലാവരും ഞാൻപറയുന്ന കാര്യം കേൾക്കണം. നന്മ തിന്മകളുടെ ഫല
വും എന്നന്നേക്കുമുള്ള സമാധാനവും ചുരുക്കത്തിൽ ഞാൻപറയട്ടെ 1,3
നക്ഷത്രങ്ങളും, ഗ്രഹങ്ങളും എല്ലാം ദേശികൾ മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ
മനുഷ്യർ എന്നിവരുടെ ജനനവും, മരണവും ദൈവാജ്ഞയാൽ ഇ
ല്ലയാകും. ഇത് സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള ആൎക്കും അറിയാൻ
കഴിവില്ല. 4,6

അതു് വന്നാൽ ഭൂലോകവാസികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഭയങ്കരമായിരിക്കും രക്ഷയും,ശിക്ഷയും നൽകുന്ന സർവ്വജ്ഞനായ ഈശ്വരൻ ഇപ്രകാരം സത്യവചനം ഉരച്ചു പൊളുവിധി വരുന്നതിനു മുമ്പു് ഭയങ്കരമായ അത്ഭുതങ്ങൾ കാണാം. 7, 9

ഭൂമിയിലുള്ള സുഖപ്രദമായ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞുപോകും. സുകൃതത്തിനുപകരം നിർഭയമായ പരിഭവം! വംശനാശം, ദുഃഖം എന്നിവ ലോകത്തിൽ നിറയും. ശത്രുഭയം, വേദന, രോഗം, ദുഃഖം മുതലായവ ഭൂമിയിൽ എങ്ങും വ്യാപിക്കും 10, 12

രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും പരസ്പരം യുദ്ധത്തിനു് ഒരുങ്ങും. ഉടനെത്തന്നെ ഭയങ്കരമായ ബഹളവും എങ്ങും മുഴങ്ങും. യുദ്ധത്തിലുള്ള ഭടന്മാരുടെ അട്ടഹാസവും, ആന, സിംഹം എന്നിവകളുടെ ഘോരനാദവും ഭൂമി കലുങ്ങുന്നപോൽ കേൾക്കാനിടവരും. ചതുരംഗസൈന്യങ്ങളുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഭടന്മാർ അന്യോന്യം വെട്ടിക്കൊല്ലും. മഴപെയ്തു വെള്ളം നിറഞ്ഞ നദി എന്ന പോലെ ചോരയൊലിക്കും 13, 17

അച്ഛനമ്മമാർ അപ്പോൾ സ്വന്തം മക്കളെ പ്രതി ഏററവും ദുഃഖിക്കുകയും, ഭൂമണ്ഡലം മരിച്ച മനുഷ്യാസ്ഥിഖണ്ഡങ്ങൾകൊണ്ടു് വെളുക്കുകയും, നഗരം അങ്ങാടി, വീടു് എന്നിവയെല്ലാം തകർന്ന കല്ലുകളുടെ കൂമ്പാരമാകും. മനുഷ്യർ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കാടായി മാറുകയുംചെയ്യും 18, 21

മനുഷ്യർ നിവസിച്ചിരുന്ന നഗരത്തിലും ഗൃഹങ്ങളിലും ആന, സിംഹം മുതലായ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ ഭയരഹിതമായി താമസിക്കും. അതുകൊണ്ടു് കൃഷിചെയ്യുന്നതിനും വിത്തു വിതക്കുന്നതിനും ആരും തന്നെ ഉണ്ടാവുകയില്ല.നെല്ലു് ഇടങ്ങിയ ധാന്യങ്ങളോ സസ്യങ്ങളോ ഉണ്ടാകാതായിത്തീരും. ഭൂവാസികളെല്ലാം ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം വല്ലാതെ വലയും. ഭക്ഷണമില്ലാതാകുമ്പോൾ ശരീരം ശോഷിക്കുമല്ലൊ അങ്ങനെ ഭൂമിയിലുള്ള മനുഷ്യ പക്ഷി മൃഗാദികൾ സങ്കടംകൊണ്ടു് വലയും. 22, 27

സൃഷ്ടിക്കയും രക്ഷിക്കയും ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്ന ദൈവം പാപികൾക്കെതിരായി യുദ്ധത്തിനു് ഒരുമ്പെടും. ആ സർവ്വശക്തനോടു് എതിരിട്ടു് എല്ലാവരും യുദ്ധത്തിൽ തോററുപോകും. മനുഷ്യരൊക്കയും പാപത്തിൽ നിപതിച്ചപ്പോൾ 28, 30

ആകാശത്തിലെ മേഘജാലം ഇടതടവില്ലാതെ വർഷിച്ചു ഭൂമി മഹാപ്രളയത്തിൽ മുങ്ങുകയായി. പാപികളായ മനുഷ്യർ നരകത്തീയിൽ പതിച്ചു. സൊദോമനഗരിയിൽ അഗ്നിവർഷം അത്ഭുതങ്ങളെ പരിശുദ്ധഗുരുവിനോട് എതിർത്ത ജനങ്ങളെ ഭൂമി വിഴുങ്ങി മുഷ്ടത്രയം നശിച്ചു. 31, 34

മോശഗുരുവിനോട് അസത്യവാക്കുരച്ചതുകൊണ്ട്, ഭർത്താവും ഭാര്യയും മൃതിയടഞ്ഞു. ഗുന്നമാഹിത്തനാമിൽ വെച്ച് മുമ്പനായ ജൂലിയാനെന്ന രാജാവ് വിപത്തുരമെന്നു. അതുകൊണ്ടൊന്നും ഇല്ലാതായില്ല. ദോഷം വർദ്ധിച്ചു. പുല്ലുകെട്ടിനുള്ള തീയാലും വളരും അതുപോലെയാണ് പാപവും 35, 38

അപ്പോൾ എല്ലാററിന്റെയും നാഥൻ കോപ്പുകൾ കൂട്ടി എല്ലാം നശിപ്പിക്കാൻ ആകാശത്തിലെ അഗ്നിയും, ഭൂമിയിലെ വെള്ളവും മററു ലക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ടും അറിയിക്കും. ആകാശതലത്തിൽ നക്ഷത്രവും ധൂമകേതുക്കളും ഗ്രഹണംകൊണ്ടു മറയുംമട്ടിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും. സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ മുതലായവ ഗ്രഹണത്താൽ മറയുകയും മൂടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പകലിന്റെ വെളിച്ചവും രാത്രിയുടെ വിളക്കും കെട്ടുപോകും. എങ്ങും കൂരിരുട്ട് മൂടും 39, 43

വിണ്ടലത്തിലെ വലിയ നക്ഷത്രങ്ങൾ പൊട്ടി വീണ് വെള്ളമെല്ലാം രക്തമാകും 44

സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളം ചോരപോലെയാകും. മാത്രമല്ല, എല്ലാ വെള്ളവും ചോരയായിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും. ഉദകം നീരം എന്നീ പദങ്ങൾക്ക് വെള്ളമെന്നർത്ഥം 45

ഭൂമി നാശസൂചകമായി ഭയങ്കരമായി കുലുങ്ങുകയും അതിലെ ജനങ്ങൾ പേടിച്ച് വിറക്കുകയും ചെയ്യും. 46

വലിയ ശാലയും ഗോപുരവും, ഗൃഹവും, മലയും, കോട്ടയും എല്ലാം ഉണങ്ങിയ ഇലപോലെ നിലംപതിക്കും. 47

അപ്പോൾ പക്ഷികളും പറക്കുന്ന മററു കൊച്ചുജീവികളും സഞ്ചാരം നിർത്തി ആകാശത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് വീഴും വിഹഗം പതഗം എന്നീ പദങ്ങൾക്കു പക്ഷിയെന്നർത്ഥം 48

കാട്ടിലുള്ള പുലി, സിംഹം, പന്നി, പോത്ത്, കാള, ചെന്നായ, എന്നീ ജന്തുക്കൾ ഭയപ്പെട്ട് പരസ്പരവിരോധം മറന്ന് ഒന്നിച്ച് ഓടിപ്പോകും. പശുവും കാളയും കാട്ടിൽ മേയുന്നവയാകാം. 49

അത്യന്തം ഭീതിജനകമായ സമയം വലിയ സങ്കടം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പേടികൊണ്ട് വിറച്ചുപോകും. 50

അതിനുശേഷം എതിരില്ലാത്ത പൊക്കത്തിലു് ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും നശിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങും. 51

താണ സ്ഥലങ്ങളെ സമുദ്രത്തിന്റെ വേഗതയേറിയ ഒഴുക്കുപോലെയാണു് തീയിന്റെ പടർന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വരവു്. 52

വലിയ സമുദ്രം മുകളിൽ നിന്നു് താഴെ നദിയിലേക്കു് വീഴുകയാണെങ്കിൽ എതിരിടുന്നവരെയെല്ലാം നശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തീയിന്റെ ആഗമനം വലിയ കോപത്തോടുകൂടി എല്ലാവരെയും ദഹിപ്പിച്ചു കളയും 53, 54

തീയിന്റെ വർദ്ധിച്ച ശക്തികൊണ്ടു്, കാഠിന്യമേറിയ കല്ലുപോലും ഉരുകും. ലോകം മുഴുവനും വെന്തു് നാശമടയും 55

മനുഷ്യൻ ചെയ്ത പാപമാകുന്ന പാഴ്ച്ചെളി മതി മതി എന്നു തമ്പുരാൻ അറപ്പു് പ്രകടിപ്പിച്ചതിനു് ഈ അടയാളം കാണിക്കും 56

അതിനു ശേഷം, രണ്ടു മാലാഖമാർ ഈ ഭൂമിയിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സ്വരത്തിൽ വിളിച്ചു പറയും 57

ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും പുണ്യവാന്മാരും പാപികളുമായ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഒന്നാം ഉയരുക. 58

സർവ്വേശ്വരന്റെ വിധിക്കു് ഉണരുവിൻ. തന്റെ ദേഹത്തോടു് ആത്മാവു് കൂടിച്ചേർന്നു ജീവിച്ചു കൊള്ളുവിൻ 59

മരിച്ചവരെ, ഇപ്പോൾ നന്മതിന്മകൾക്കു പകരം വാങ്ങിക്കാൻ, നിങ്ങൾ അടുത്തേക്കു ചെല്ലുവിൻ 60

ഉപരിലോകത്തിലുള്ളവരും, അധോലോകത്തിലുള്ളവരും, മോക്ഷവാസികളും, നരകവാസികളും പൊതുവിധിക്കു ചെല്ലുവിൻ 61

രണ്ടു മാലാഖമാരുടെ ഏറ്റവും ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്ന ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദം മൂന്നു ലോകത്തിലും ഒരുപോലെ മുഴങ്ങും 62

പിന്നീടു് പുണ്യവാന്മാരായി മോക്ഷത്തിൽ പരിപൂർണ്ണ സുഖമനുഭവിക്കുന്നവർ സന്തോഷത്തോടെ പൂർവ്വശരീരം എടുക്കാൻ (പുറപ്പെട്ടു് ഇപ്രകാരം പറയും) 63

എന്റെ സ്നേഹിതാ, വരൂ വേഗത്തിൽ വരൂ. നിന്റെ അദ്ധ്വാനമൊക്കെത്തീർന്നു. ഇതാ സൗഖ്യകാലം വന്നിരിക്കുന്നു. 64

നീ ഭൂമിയിൽ എപ്പോഴും ഭയത്തോടുകൂടെയല്ലാതെ വസിച്ചില്ല. നീ ആഗ്രഹിച്ചതൊന്നും നിനക്കു് അനുഭവിച്ചു രസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല 65

അതിന്നുപകരം വിനാശമില്ലാത്ത സുഖമനുഭവിക്കാൻ ഈ ദിവസത്തിൽ വേഗം വന്നുചേരുക 66

അല്പകാലം ഇന്നും ചെയ്തും അല്പം ദുഃഖം സഹിച്ചതിന്റെ ഫലമായി നിനക്കു മോക്ഷം കൈവന്നു. 67

ഭാഗ്യവതി, വരൂ, ദേഹമേ വരൂ. ഇനി നിനക്ക് ഒരിക്കലും ദുഃഖമില്ല. നിന്റെ ഭാഗ്യം പരിപൂർണ്ണമായി 68

ഇതു പറയുമ്പോഴേക്കും ആത്മാവ് സ്വന്തം ശരീരമെടുത്ത് സന്തോഷിക്കുകയായി. 69

സൂര്യന്റെ രശ്മിപോലെ നശിക്കാത്ത ശോഭകൊണ്ട് ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച ജനങ്ങളുടെ ശരീരം പ്രകാശിക്കുകയായി 70

ഘനമില്ലാത്ത വായുവിനെപ്പോലെ ലഘുത്വമായിത്തീരും അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ 71

മരണം, വ്യാധി, മരുന്ന്, രോഗം, എന്നിവയൊന്നുമൊരിക്കലുമുണ്ടാകില്ല. നാശത്തിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി 72

മംഗളകരമായ ഭാഗ്യപ്രാപ്തിയുടെ വിധിയും, സദ്ഗുണങ്ങളുടെ വസ്ത്രവും, ആത്മാവും ശരീരത്തിനുകൂടി ഉണ്ടായിത്തീരും 73

ആ സമയത്ത് നരകലോകത്തിൽ പോകുന്ന പാപികളുടെ ആത്മാവിന് തീരാത്ത ദുഃഖം പരിഹരിക്കുന്നതിനും ആരാണുണ്ടാവുക? 74

തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം അധോഭാഗത്തുള്ള ഗുഹ ആയതുകൊണ്ട്, മനസ്സിൽ ചിന്തിച്ച്, ഭ്രാന്തരായി പുറപ്പെട്ടും 75

ദുർഗ്ഗന്ധിയായ നരകവിധിവരാൻ കാരണമായ ശരീരം കാണുമ്പോൾ അതിനോട് വിദ്വേഷവും വെറുപ്പും തോന്നും 76

എന്റെ ശത്രുവായ മാംസപിണ്ഡമേ, അനേകം ദുരിതങ്ങൾക്ക് നിദാനമേ, നീ ശാപമററ് നിന്ദ്യമായിത്തീരുക 77

അവസാനമില്ലാത്ത നരകത്തിൽ നീ വരുത്തിയതുകൊണ്ട് നീ നശിച്ചുപോകട്ടെ എന്ന് ആത്മാവ് പറയും 78

ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എന്തു ഫലം? ഇത് വിധിവിഹിതമാണ്. ശത്രുവാണെങ്കിലും ദേഹത്തോടൊന്നിച്ച് സ്ഥിതിചെയ്യുക തന്നെ വേണം 79

ദേഹത്തിൽ ഭയപ്പെടുത്തുന്ന ഇരുണ്ട നിറമുള്ള ശരീരമെടുത്ത്, നീചവാസൽവെച്ച് അഗ്രേസരന്മാരായിത്തീരും 80

പാപികളുടെ ശരീരം എതിരില്ലാത്ത ഘനമുള്ളതായിത്തീരും. മാത്രമല്ല, ആത്മാവിന്ന് അറുതിയില്ലാത്ത ഭാരമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും. 81

അധികം ഭയം വരുത്തുന്ന എല്ലാവിഷയങ്ങളും, അത്തരം ആൾക്കാരിലുള്ള വൈരൂപ്യത്തോട് ഒക്കുകയില്ല. 82

നരകത്തില്, എല്ലാ ശരീരാവയവങ്ങളിലും എരിയുന്നു കത്തി എല്ലായ്പോഴും അനല്പമായ വേദന ഉളവാക്കും 83

നരകലോകവാസികളിൽ ഒരുത്തന്റെ ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഗന്ധം മാത്രംമതി, മനുഷ്യരുടെ മരണത്തിന്ന് 84

പാപത്തിന്റെ അഴുക്ക പുരണ്ട ജനങ്ങളുടെ രൂപത്തെപ്പററിപ്പറയാൻ എന്നെക്കൊണ്ടാവില്ല. ഇത്തരം കഷ്ടം ഭൂമിയിലില്ല. 85

അതിന്ന് തുല്യമായി മറെറാന്നുമില്ല. അത് വാക്കുകൊണ്ട് വർണ്ണിക്കാൻ വിഷമമാണ്. ഇപ്രകാരം ഒന്ന് ആരും കേട്ടിട്ടില്ല. കണ്ടിട്ടുമില്ല. 86

ഈ ശരീരം ജനനമരണ രഹിതമാണ്. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ മരിക്കാത്ത മരിക്കാൻ ഇടയായിത്തീർന്ന എന്തുപായം 87

അവാച്യവും ഭയങ്കരവുമായ സംശയമിതാകുന്നു. എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളെക്കാളും ദുഃഖമായ കല്പനയാണിത്. 88

ഉടനെ വരാൻപോകുന്ന വിധി അതിനെക്കാൾ ഭയങ്കരമാണ് എന്ന് വിചാരിച്ച് പാപികൾ അത്യന്തം ദുഃഖിക്കും 89

സൂര്യന്റെ പ്രകാശമില്ലാത്ത പർവ്വതങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഒളിപ്പിക്കാൻ ഒരു ഗുഹാതരണം ഇപ്പോൾ, ഇപ്രകാരമുള്ള പാപികളുടെ വിലാപമുണ്ടായിരിക്കും എന്ന് സാരം 90

ഗുഹകളും മറവുകളുമില്ലാത്ത മാമലകൾ നമ്മുടെ മേൽ നമ്മെ ഒളിപ്പിക്കാൻ ഇടവരട്ടെ എന്ന് നിരാശപൂണ്ട (അവർ പറയും) 91

ഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നീചമായ പാതാളമില്ലേ. കരുണയുടെ കണം പോലും കണികാണാത്ത സങ്കേതം ഞങ്ങൾക്കില്ലേ എന്ന് ആ പാപികൾ പറയും 92

നരകസ്ഥലത്തിൽ അഗ്നികർമ്മങ്ങൾ വളരെയുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി കാണിക്കുന്ന മുഖമാണ് അതിനെക്കാൾ പേടിയുളവാക്കുന്ന സങ്കടം. 93

നിന്ദിതമായ ആ പാപജനങ്ങളുടെ കൃത്യം നിഷ്ഫലമായി കരയും. ആ ദുഃഖത്തോട് സമമായി മറെറാരു ദുഃഖവുമില്ല. 94

ഇപ്രകാരം ഭയങ്കരമായ ആ ഉൽപാതഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനസന്ധി
തിഗതികൾ നോക്കുമ്പോൾ അവ ഭീതിപ്രദങ്ങളാണെന്ന്
കാണാം 95

അതിനെ പിന്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന വിഷമം അതിനേക്കാൾ എത്രയോ
ഏറിയതുതന്നെ. നിഷ്കരുണമായ ആ അവസ്ഥ വാക്കുകൊണ്ട്
വിവരിക്കാൻ വയ്യാത്തതാണ് 96

സർവ്വവും അറിയുന്ന ആളുടെ സ്നേഹിതന്മാരും, അത്ഭുതകർമ്മകരന്മാരും
ആ സമയത്ത് പൊക്കത്തിൽ ഉയരും 97

മാലാഖമാർ രണ്ടു ഭാഗമായി വേർതിരിച്ച്, വലത്തു ഭാഗത്താ
യി പുണ്യവാന്മാരെ നിർത്തും. 98

ത്രിലോകനാഥന്റെ ശത്രുസമൂഹത്തെ, ഇടത്തുഭാഗത്ത് പിശാചുക്ക
ളോട് ഒന്നിച്ചുതന്നെയിരുത്തും. 99

ആ സമയത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യർ ഒരിക്കലും കണ്ണുകൊണ്ട്
കാണാത്ത കാഴ്ച പാപപരിപാകം കണ്ട് വിഷണ്ണരായിത്തീരും, 100

പിതാവും പുത്രനും ഇടത്തുഭാഗത്തും മാതാവും സ്നേഹമക്കളും മറു
വശത്തും പെടും ഉൾപ്പെടുവതും മറുഭാഗത്ത്. 101

അമ്മയും മക്കളും ശാശ്വതമായ ഭാഗ്യത്തിനു അർഹരായി വലത്തു
ഭാഗത്ത് സന്തോഷത്തോടും കൂടി നിൽക്കും 102

ഒരു അപ്പനും മകനും നരകവാസികളുടെ വിധി കേൾക്കാൻ ഇടത്തു
ഭാഗത്തുനിന്ന് ദുഃഖിക്കും 103

ഒരു ഭർത്താവും മകനും എന്നന്നേക്കുമായി വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ
വലത്തു ഭാഗത്തു നിന്ന് സന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നതുംകാണാം 104

മകനും അവന്റെ ഭാര്യയും നിത്യ നരകത്തിൽ പതിക്കുവാൻ ഇട
ത്തു ഭാഗത്തുനിന്നു എന്നും വരാം. 105

വളരെക്കാലം ഒരു വീട്ടിൽ ഒന്നിച്ചു താമസിച്ചവർ ഇവിടെ നിത്യ
മായി വേർപെട്ടു പിരിയും 106

ഇപ്രകാരം എല്ലാ മനുഷ്യരെയും രണ്ടു ഭാഗമായി തിരിച്ചു ഉടൻ
ഏറ്റവും ശോഭാചിതനായ തമ്പുരാൻ എഴുന്നെള്ളും 107

ഏറ്റവും ശോഭിക്കുന്ന അനേകം ദൈവദൂതന്മാരുടെ പ്രകാശധോ
രണി കണ്ട് സാക്ഷാൽ സൂര്യൻ പോലും നാണിച്ചുപോകും 108

ആഗതരായ മാലാഖമാരുടെ ബൃഹദ്വൃന്ദങ്ങളുടെ പ്രതാപവും എണ്ണ
വും അതിരറ്റതാണ്. 109

അനുപമമായ പ്രാബല്യമുള്ള അതിലൊരുവന്റെ ശോഭയോടു
രാജകീയ രത്നങ്ങൾപോലും കിടകയില്ല. 110

സേവകന്മാരുടെ അനുസരണവും മേലധികാരിയുടെ അധികാര
ശക്തിയും വാത്സല്യം, ന്യായത്തിലും കുറഞ്ഞു നില്ക്കുകയില്ല 111

നീതി വിധിക്കുന്നവന്റെ ഇങ്ങു ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന മനുഷ്യ
വർഗ്ഗത്തിനു മോക്ഷം നൽകുന്നതിനു വേണ്ടിയാണു് 112

സീനാ എന്ന മലയുടെ മുകളിൽ എഴുന്നള്ളിയപ്പോൾ ദൃശ്യമാക്കി
ദൈവത്തിന്റെ മഹിമ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ 113

മേഘക്കൂട്ടത്താൽ പുറപ്പെട്ട മുഖ്യമായ ഹയത്തിന്റെ മീതെ പ്രാ
ബല്യത്തോടു കൂടി താൻ വന്നു് കാണപ്പെട്ടു 114

സേവകന്മാരായ അനേകം മാലാഖമാർ, മുമ്പും പിമ്പും ഉണ്ടായി
രിക്കും 115

ഭൂമണ്ഡലത്തിനു് അവസാനം വരുന്നതുപോലെ ഉച്ചത്തിൽ ഗംഭീര
മായി ഇടിനാദവും, ഭയങ്കരമായ മിന്നലുകളും ഉണ്ടാകും. 116

ഭൂമിയിലെ അചഞ്ചലങ്ങളായ മലകൾ ഇളകി വിറച്ചു. ലോകം
കലങ്ങി. ജനങ്ങൾ പേടിച്ചു് വിറക്കും 117

ആ നടയാത്രു് തന്റെ വരവിനു് അനുകൂലമായ അലച്ചയുമുണ്ടാ
കില്ല. വിധി അറിയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് അതു് സംഭവി
ച്ചതു് 118

എല്ലാ ജനങ്ങളുടെയും പല വിധത്തിലുള്ള അപരാധങ്ങൾക്കു്
ശിക്ഷ കൊടുക്കുന്നതിനു് വേണ്ടിയാണു് ആ എഴുന്നള്ളത്തു് 119

ശിരസ്സിലണിഞ്ഞ കിരീടത്തിലെ രശ്മി കണ്ടാൽ രത്നങ്ങളുടെ
പ്രകാശമാണെന്നുതോന്നും 120

തിരുമുഖം സൂര്യരശ്മിയെക്കാളധികം ശോഭിക്കും. തൃക്കണ്ണുകൾ
നോക്കുമ്പോൾ മിന്നൽകൊണ്ടു മിന്നുന്നതായിത്തോന്നും 121

തന്റെ കയ്യിൽ ഇടിയാണു് ആയുധം. ശത്രുവിനാശം അതിൽ
ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ പിന്നീടുള്ള അവസ്ഥ എത്രയോ മുഖ്യമാ
യിരിക്കും. സംശയമില്ല 122

കെരൂബീൻ മാലാഖമാരുടെ ശിരസ്സിൽ രാജാവായി ജഗദീശ്വരൻ
ഇരിക്കുന്നു. അതിനേക്കാൾ മികച്ച ഒരു സിംഹാസനം വേറെ
യുണ്ടോ? 123

ത്രിലോകനായകന്റെ അമ്മ അപ്പോൾ ഏറ്റവും ശോഭ ചൊരിയു
ന്ന മകന്റെ അടുക്കൽ വന്നുനില്ക്കും. 124

അനേകം നിവ്യന്മാർ, ഏറ്റവും പരിശുദ്ധിപൂണ്ട ബാവാമാർ 125

പുണ്യജനങ്ങൾ, ശാശ്വതമായ നന്മയുടെ മാർഗ്ഗം അറിയിക്കാൻ ഈ ഭൂമിയിൽ നടന്ന് ക്ലേശിച്ചവർ 126

ശ്ലീഹന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ തിരുമൊഴിയുടെ സത്യം ഈ ഭൂമിയിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ച് 127

പ്രാണൻ പരിത്യജിച്ചവർ, തങ്ങളുടെ ദേഹസുഖംപോലും ഉപേക്ഷിച്ച് മനസ്സിൽ എപ്പോഴും ദുഃഖചിന്തയോടെ വന്ന കന്യകകൾ 128

ബ്രഹ്മചാരികൾ, പാപപങ്കം തീണ്ടാത്തവർ പാപപ്രവൃത്തിയിൽ വെറുപ്പുള്ളവർ, ഈശോ പ്രീതിക്കുപാത്രങ്ങളായവർ, ധർമ്മമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവർ 129

എന്നിവർ, വിധി നടത്തുന്ന മിശിഹായുടെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ യോസഫാത്ത്, എന്നുപറയപ്പെടുന്ന പ്രദേശത്തിൽ - ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ 130

സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരങ്ങൾക്കു കഴിവുള്ളനേതാവ് മുഖ്യമായ സിംഹാസനത്തിൽ വിധിപറയുന്നതിനുവേണ്ടി വന്നിരിക്കും 131

അമംഗളങ്ങൾ തീണ്ടാത്ത മാതാവ് ലോകരെവിധിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്ന മിശിഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ അരികെ വന്നുനില്ക്കും 132

ആ അവസരത്തിൽ ശ്ലീഹകൾ ഈശോവിന്റെ വലതുഭാഗത്തായി പന്ത്രണ്ട ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ കയറിയിരിക്കും 133

പല വിധത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധിപൂണ്ട ജനങ്ങൾ ലോകനാഥന്റെ കരുണ ചൊരിയുന്ന ഭാഗത്തായി സസന്തോഷം നിൽക്കും 34

മൂന്നുലോകത്തിന്റെയും അധിപതിയായ മിശിഹായുടെ വരവു കണ്ട് ഉടനെത്തന്നെ ദുഷ്കൃതി കലർന്നവരുടെ കൂട്ടം പേടി കൊണ്ട് വിറകൊള്ളും 135

നന്മചെയ്യാത്തവരുടെ നാശത്തിന് അപ്പോൾ കാണുന്ന ആ കാഴ്ച മാത്രം മതി. അവർ പരാജിതരായി നാശമടഞ്ഞു എന്നു കരുതാം 136

ഭൂലോകത്തിൽ ചെയ്ത സൽക്കർമ്മങ്ങളും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും നന്മയും തിന്മയും എല്ലാം വെളിപ്പെടും. ഒളിച്ചു വെക്കാൻ സാധ്യമല്ല 137

പാതാളലോകത്തിൽ എത്രയും രഹസ്യമായി ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൂടിയും എല്ലാവരുടെയും കൺമുമ്പിൽ വ്യക്തമായി പ്രത്യക്ഷമാകും 138

രാവിന്റെ കൂരിരുളിൽ രഹസ്യമായി ചെയ്തു കഴിഞ്ഞ കർമ്മങ്ങളും
ആ സമയത്ത് വെളിപ്പെട്ടു രഹസ്യം പരസ്യമായിത്തീരും 139

ഉടനെ പരിശുദ്ധയായ മാതാവിനോട്, സീമാതീതമായ കാരുണ്യം
വഴിയുംമട്ടിൽ സർവ്വലോകേശന്റെ പുത്രൻ പറയും 140

എന്റെ അമ്മ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ദോഷത്തിന്റെ കറപിട
ക്കാത്തതിനാൽ, നീ മഴതികളിന്റെ വിമലശോഭയോടുകൂടി തിള
ങ്ങുന്നു. 141

ഇരുൾ തീണ്ടാത്ത-ഇരുളിനെ അകറ്റുന്ന സൂര്യനെപ്പോലെ നീ
ശോഭിക്കുന്നു. നിന്റെ പ്രവൃത്തിയുന്നതത്തെ ദോഷം എന്ന ഇരുട്ട്
ബാധിക്കുന്നില്ല 142

ഉപരിതല ലോകവാസികളുടെയും നരകവാസികളുടെയും നാഥനായി
നീ വാഴുക നിന്റെ കല്പനകൾ എല്ലാവരും വഴങ്ങും 143

പിന്നീട് നീതിമാന്മാരോട് പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊണ്ട് സസന്തോഷം
അരുളിച്ചെയ്യും. 144

എന്റെ കല്പനകൾ അനുസരണമുള്ള മനസ്സോടെ നേർവഴിയിൽ
നടന്നു സഞ്ചരിച്ചവർ എന്നോടൊന്നിച്ച് സന്തോഷിക്കുക 145

അഗതികളുടെ ദുഃഖപാരവശ്യം കണ്ട് ഉടനെ കരുണവഴിഞ്ഞ കര
ങ്ങളോടുകൂടിയ നിങ്ങൾ അതു 146

നശിപ്പിച്ചുവല്ലോകൊണ്ട്. അതിന് പകരമായി ഇപ്പോൾ ഞാൻ കാരു
ണ്യപൂർണ്ണനായി യോഗ്യതകണ്ടെത്ത നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ
സമ്മാനം നൽകുന്നുണ്ട് 147

ഭക്ഷണവും വെള്ളവുമില്ലാതെ പരവശനായി ഞാൻ വലഞ്ഞ
പ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ സഹായിച്ചു 148

മോക്ഷലോകത്തിൽ നിത്യവും ഭക്ഷണത്തിനായി നിങ്ങൾ വര
ണം. എപ്പോഴും സംതൃപ്തിയുണ്ടാകും 149

ഭക്ഷണവും ഉടുപ്പും ദയയോടുകൂടി തന്ന് വിഷമത തീർത്ത്, കരു
ണാമസൃണമായ മനസ്സോടുകൂടി 150

നിങ്ങളെ, സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ നിത്യമായ ഭക്ഷണംതന്ന് കുറവുകൂ
ടാതെ സമ്മാനിക്കുന്നുണ്ട് 151

വഴിയാത്രക്കാരനായ ഞാൻ ഒരിടത്തു വീട് അന്വേഷിച്ചുനടക്കു
മ്പോൾ നിങ്ങൾ എനിക്ക് സ്ഥലംതന്നു. 152

എന്റെ രാജ്യത്തിലെ ഐശ്വര്യങ്ങളും അനുഭവിക്കാൻ എന്നോടു
കൂടെ സ്ഥിരമായി താമസിക്കുക. 153

വലിയ ശത്രുവിന്റെ തടവിൽ നിന്നൊരു ഒഴിവും കിട്ടാതെ ഞാൻ
വല്ലാതെ വലഞ്ഞപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ സഹായിച്ചു 154

അവിരതമായ വിനാശം വരുത്തുവാനുള്ള ശത്രുവിന്റെ പരിശ്രമ
ത്തെ ഞാൻ തീർത്തു ഇന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ എതിരാളിയെ പരാജ
യപ്പെടുത്തി. 155

പനി, പുണ്ണു്, തളർച്ചയുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾ എന്നിവ ബാധിച്ച
പ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടു സമാധാനിപ്പിച്ചു 156

രോഗക്ലേശങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു്, മരണം ഒരിക്കലുമുണ്ടാകാതെ, നിങ്ങൾ
എന്നും സന്തോഷിക്കുക. 157

മരിച്ച എന്റെ ശവശരീരത്തെ ഒരിടത്തു് അടക്കം ചെയ്യാൻ
നിങ്ങൾ ദയയോടുകൂടിശ്രമിച്ചു. 158

മോക്ഷത്തിനു് വേണ്ടുന്നതെല്ലാം ചെയ്ത നിങ്ങൾ ആ പ്രവൃത്തിക്കു്
പാരിതോഷികമായിട്ടു് ദുഃഖത്തിന്റെ സ്പർശലേശമില്ലാത്ത മോക്ഷം
പ്രാപിക്കുക. 159

എന്റെ ഗതി കരുണവഴിയുന്ന കണ്ണുകൊണ്ടു് കണ്ടു്, മനസ്സിലാ
ക്കിയവർ അനുഗ്രഹഫലം അനുഭവിച്ചു് സന്തോഷിക്കട്ടെ. 160

നിന്റെ സ്ഥിതിയും പാരവശ്യവും ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു, എവിടെ
വെച്ചാണു് നിന്നെ സഹായിച്ചതു് എന്നു മോക്ഷവാസികൾ ചോ
ദിക്കുമ്പോൾ ആ ലോകനാഥൻ പറയും. 161

ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു എന്റെ ജനങ്ങളുടെ ദുസ്ഥിതി പോക്കുന്ന
തിനു് നിങ്ങൾ മാറുള്ളവക നൽകിയതു എനിക്കു് തന്നതുതന്നെ
എന്നു് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. 262

ആ വലിയ പാരവശ്യത്തിനു് എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം
എനിക്കു് എന്നപോലെ ആ ഉപകാരം ചെയ്തതിനാൽ അതിനു്
ഞാൻ സമ്മാനിക്കും 163

എനിക്കുവേണ്ടി ഭൂമിയിലെ വിപുലമായ സമ്പത്തു് ത്യാഗം ചെയ്ത
ഭിക്ഷുമാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ 164

അവർ പരലോകത്തിൽ ശാശ്വതമായ സമ്പത്തു് അനുഭവിച്ചു്
എല്ലായ്പ്പോഴും സുഖമുള്ളവരായിത്തീരും. 165

അനേകം അനേകം ശക്തിമത്തായ പീഡകൾ എനിക്കുവേണ്ടി
പൊറുത്തവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു 166

നാശവും വിഷമവും ഒരിക്കലും അനുഭവിക്കാതെ, അവർ മോക്ഷലോ
കത്തിൽ എന്നും താമസിക്കും 167

മോഹപ്രവൃത്തിയെ ദുഃഖത്തിന്റെ കണ്ണുനീർകൊണ്ട് പരിശുദ്ധമാക്കിയവർക്ക്, പശ്ചാത്താപം പ്രായശ്ചിത്തമായവർക്ക്, ഇപ്പോഴും ഭാഗ്യം വന്നുചേരും 168

പിന്നീട് മോക്ഷലോകത്തിൽ എത്തിയവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തെല്ലിടം അസ്വാസ്ഥത ഉണ്ടാവുകയില്ല. ദുഃഖം സ്വയമൊഴിഞ്ഞു പോകും 169

ഏററവും താല്പര്യത്തോടുകൂടി എന്റെ വേദനീതി അനുഗ്രഹിച്ചവർക്ക് ഭാഗ്യം പരിപൂർണ്ണമായി 170

എതിരാളികൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന വിഷമതകളും മററും സഹിച്ചവർക്ക് ഇത് ഭാഗ്യകാലമാകുന്നു. 171

ഈ അവസരത്തിൽ ഗുണം നിറഞ്ഞ ആ ലോകത്തിൽ ശല്യ ബാധ കൂടാതെ, എന്നോടുകൂടെ താമസിക്കും 172

ഭൂമിയിൽ പരോപദ്രവങ്ങൾ നല്ല മനസ്സോടെ സഹിച്ചനുഗ്രഹിച്ചവർക്ക് ഇത് നന്മയുടെ കാലമാകുന്നു 173

അഴുക്കില്ലാതെ പരിശുദ്ധമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി ജീവിതയാത്ര ചെയ്തവർ എന്റെ പ്രമുഖമായ പ്രഭാപൂരം കണ്ട് സന്തോഷിക്കും 174

ലോകത്തിന് ഉചിതമല്ലാത്തത് എല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് തള്ളിക്കളഞ്ഞവരും, അന്യോന്യമത്സരം കൂടാതെ ഇരുന്നവരും, എന്റെ മക്കളായവരും എന്റെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ നടുവിൽ നില്ക്കും, അവർക്ക് സന്തോഷമുണ്ടാകും 175, 176

വിധിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭയവും അമംഗളവും നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകയില്ല. ശ്രേയസ്സും നിരന്തരമായ ഭാഗ്യവും നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും 177

നല്ലവരുടെ വിധിയുടെ അവസാനത്തിൽ ഭയങ്കരമായ വികാരത്താൽ മിശിഹാത്തമ്പുരാൻ പാപം ചെയ്തവരെ നോക്കും 178

കരുണാരഹിതമായ കണ്ണിന്റെ നോട്ടം മിന്നൽപ്പിണർപോലെ ഭയവും വിറയലും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും 179

അഗ്നിക്കു തുല്യമായ ശോഭ നോക്കിയാൽ, അതിന്റെ ജ്വാലയാൽ പാപികൾ ദഹിച്ചുപോകുമെന്നുതന്നെ തോന്നും 180

ഭയജനകമായ ഇടിമുഴക്കം പോലുള്ള ശാസനാവിധി ഉയർന്ന ശബ്ദത്തോടുകൂടി പ്രസ്താവിക്കും 181

സദ്ഗുണങ്ങളെ ദ്വേഷിക്കുന്ന, പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച നീചന്മാരായ ദുഷ്ടന്മാരെ എന്റെ കൺമുമ്പിൽനിന്ന് പോകൂ 182

ആകാശം, ഭൂമി, പാതാളം എന്നിവയുടെ എല്ലാം നാഥനും ദൈവ
വും സ്വാമിയും ഞാനാകുന്നു 183
സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകർത്താവും കാര്യകാരണ സ്വരൂപനും ലോക
നാഥനും ആയ ഞാൻ ആദ്യന്ത വിഹീനനും നിത്യപ്രഭായുക്തനും
ആകുന്നു 184
എന്നെ സംശയിക്കാതെ, നല്ല വിധിവരുന്നതിന്ന് വിധിക്കപ്പെട്ട
പ്രമാണത്തെ നിങ്ങൾ വെറുതെ ലംഘിച്ചു 185
മാനവന്മാരായ നിങ്ങൾ എന്റെ ഉപദേശ ശാസനവും കേട്ടു നട
ന്നില്ല 186
കണ്ണില്ലാത്ത ദുഷ്ടന്മാരെ, ഉദരപൂരണത്തിനായി ജീവിച്ച് ഉണ്ടാ
കുന്ന എല്ലാംതന്നെ നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത് 187
ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദുശ്ശീലമായി ജീവിച്ചതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ
കഠിന ദുഃഖമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. 188
ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, ഗണപതി തുടങ്ങിയ ഇല്ലാത്ത ദേവ
ന്മാരെ സേവിച്ച ഭ്രാന്തന്മാരെ, ത്രിലോകനാഥൻ ഞാൻ ഉണ്ടായിരിക്കു
മ്പോൾ, കല്ല് മരം മുതലായവയെ പൂജിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ
എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു 189, 190
നിങ്ങൾ വെറുതെ വന്ദിച്ചുപോന്ന വസ്തുക്കൾ ഈ സമയത്തുണ്ടാ
കുന്ന സങ്കടങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുമോ? 191
മരണമോ സൌഖ്യമോ നിങ്ങൾക്കില്ലാത്ത നിത്യമായി ദുരിതം
അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുക 192
സ്തുതിക്കപ്പെട്ട എന്റെ വാക്ക് അനുസരണത്തോടുകൂടി മനസ്സിൽ
വിശ്വസിക്കാൻ സമ്മതിക്കാത്ത ദുഷ്ടന്മാരെ, സ്വാർത്ഥത നിറഞ്ഞ
മതാവലംബികളായ നിങ്ങളിപ്പോൾ അന്ധകാരമയമായ ദുർഗ്ഗതി
സ്വീകരിക്കുക 193, 194
കലി അകന്നുപോകുന്നതിന്ന്, ദോഷങ്ങൾ അകലുന്നതിന്ന്, നരക
ത്തിൽ നിവസിക്കുന്ന പിശാചിനെ സേവിച്ച ദുർജ്ജനങ്ങൾ
സ്വന്തം പ്രവൃത്തി ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞുവോ? 195
അഖിലവന്ദ്യനാഥനായ ഞാൻ, അവധിയില്ലാത്ത നരകത്തിൽ,
എന്റെ വിധി വഴിയായി, നിങ്ങളെ എപ്പോഴും ശിക്ഷിക്കും 196
അന്യന്റെ അതായത് പിശാചിന്റെ അസത്യമായ മതത്തിന്ന്
ഏറ്റവും തെളിവുവരുത്താൻ എന്നെ സാക്ഷിയായി വിളിച്ച
കപടമതികളെ, ഞാൻ അധിപതിയായിരിക്കുമ്പോൾ സമതകലർന്ന
മനസ്സോടുകൂടി എന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാതെകണ്ട് ദോഷം
ചെയ്ത പാപികളെ 197, 198

പെരുമ്പാമ്പിനോടും, പടം വിടർത്തിയ സർപ്പത്തിനോടും എപ്പോഴും ഒന്നിച്ച്, മോഹത്തിന്റെ പരിതപ്തി നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കുക 212

അന്യരുടെ ഐശ്വര്യം! സുഖം, നല്ല പ്രവൃത്തി എന്നിവയെല്ലാം അറിഞ്ഞു് മനോദുഃഖത്താൽ വിഷമിച്ചവരെ, സജ്ജനങ്ങൾ മോക്ഷമാർഗ്ഗം അനുഗ്രഹിച്ച് നേർവഴിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതു കണ്ടു് ഉള്ളിൽ അസൂയാകലുഷിതമായ ദ്വേഷം തോന്നിയവരേ, നിങ്ങൾ എപ്പോഴും വലഞ്ഞു് വിഷമിക്കുക 213, 214

പൊളുവെ എല്ലാററിലും അത്യാശയും, ഭക്ഷണാദികളിലും നിമിത്തം വിഷമിക്കുന്ന കൊതിയന്മാരേ, ഭോജ്യവസ്തുക്കളിൽ അത്യാഗ്രഹം നിമിത്തം പിഴച്ച വഴിയിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നിത്യമായ വിശപ്പിന്റെ ദുഃഖമനുഭവിക്കുക 215, 216

ദീർഘവിദ്വേഷം അരുതു്, എതിരാളികളുടെ ഉപദ്രവം അരുതു്. നിങ്ങളോട്ട് ഉപദ്രവം ചെയ്തവരോട്ട് പകരം വീട്ടരുതു് 217

അറിഞ്ഞിട്ടും, മററുള്ളവരുടെ അല്പമായ തെററിൽ അത്യന്തം ദുഃഖിച്ചു് പകരം വീട്ടിയ ക്രോധാഢ്യരേ, ദീർഘമായ ദ്വേഷം വെച്ചു് സുഹൃത്തുക്കളെപ്പോലെ പെരുമാറി പകരം വീട്ടിയവരേ, നിങ്ങൾ പിശാചിന്റെ പരമവിരോധത്തിനു് പാത്രമാകുവിൻ 218, 219

എന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു്, സന്മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കാൻ സന്നദ്ധത കാണിക്കാത്ത നിസ്സാരന്മാരേ, മൂന്നുലോകവും ഭരിക്കുന്ന ഞാൻ എന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ജീവിതത്തിൽ പകർത്താൻ നിങ്ങൾ സബഹുമാനം പരിശ്രമിച്ചില്ല 220, 221

എന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ മടികാണിച്ചവർ നരകത്തിന്റെ ചുട്ടചെന്തീയിൽ കിടന്നു പിടയും 222

എല്ലാററിന്റെയും നാഥൻ ഞാനാണു്. പരിശുദ്ധമായ എന്റെ കല്പന, നിങ്ങൾ ലംഘിക്കാൻ എന്താണു് കാരണം? 223

ഭൂമിയും അതിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഉപകരിക്കാൻ തന്നു. അതിനു പകരം നിങ്ങൾ എനിക്കു് അപകാരം ചെയ്തു 224

പിന്നീടു്, എന്റെ ഗുണങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചു്, ഒരു ദോഷം കാരണം ശത്രുവിന്നടിമപ്പെട്ടു്, അപ്പോൾ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല 225.

എന്റെ മനസ്സിൽ ദയ ഇളകി ഞാൻ ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചിട്ട് മനുഷ്യകുലത്തെ സംരക്ഷിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു 226

നിങ്ങൾ സ്വന്തം കുലത്തിന്റെ ശത്രുവായ പിശാചിനെ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ വേണ്ടി എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും അവന്റെ ദാസ്യം അനുഗ്രഹമായി കരുതുകയും ചെയ്തു 227

അധഃപതനത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ ഭൂമിയിൽ അനേകം ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ച് ഞാൻ വലഞ്ഞു 228

നാശത്തിലേക്ക് കുതിച്ച വംശത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ സുഖം ഉപേക്ഷിച്ച് വളരെ വ്യസനം അനുഭവിച്ചു 229

രക്ഷാമാർഗ്ഗവും സൽക്ലേശങ്ങളും നിങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചു. നിങ്ങൾ സ്വേച്ഛാചാരികളായിത്തീർന്നു 230

ഞാൻ നീചജനത്തെപ്പോലെ അധികം ദുഃഖമനുഭവിച്ചും കുരിശിൽ തൂങ്ങി മരണമടയുകയും ചെയ്തു 231

അതുകൊണ്ട്, ശത്രുക്കളുടെ അപജയവും, അതിശയകരമായ പുണ്യങ്ങളുടെ ആധിക്യവും ഈ വർഗ്ഗത്തിന്നുണ്ടായിത്തീർന്നു 232

ഇതിന്റെ ഫലമെന്ത്? പകരമായി വളരെയധികം ദുരിതങ്ങൾ വരുത്തി എന്റെ ക്ലേശം നിഷ്ഫലമാക്കി. 233

എന്റെ രക്തത്തിന്റെ ഫലത്തിന്ന് ചേരുന്ന വിധത്തിലുള്ള പുണ്യം പരിത്യജിച്ചതിനാൽ നിങ്ങൾ എനിക്ക് അസ്വീകാര്യന്മാരായി 234

ചിന്താശക്തിയില്ലാതെ കല്ലിനെയും മരത്തെയും സേവിച്ച ഭ്രാന്തന്മാരെ, ദുഷ്ടന്മാരെ, നിങ്ങൾ പോകുവിൻ 235

ആരാധനത്തിൽ അനാസക്തിയുള്ളവരും മോഹത്താൽ അന്ധന്മാരും ആയവർ പോകുവിൻ 236

ദുഷ്ടത, ഏഷണി, അസത്യം, ചതി എന്നിവയുള്ളവരും, അക്രമം ചെയ്യുന്നവരും, മദോന്മത്തരും, അപേയപ്രിയന്മാരും 237

പോകുവിൻ, ഈ സമയത്ത് നിങ്ങളെ. എല്ലാ ഗുണങ്ങളും നിങ്ങൾക്ക് പോയ്പ്പോയി ഇനി ദുഃഖമനുഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യൂ 238

എന്റെ ശത്രുവർഗ്ഗമേ, എന്റെ സമീപത്തിൽനിന്ന് അകന്നു പോകൂ. അടുത്തുനിൽക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് അർഹതയില്ല. നിങ്ങളെ ഞാൻ വെറുത്തു 239

നിങ്ങൾ നരകത്തിന്റെ ചുടുതീയിൽ ദഹിക്കാൻ പോവുക. ദുഷ്കർമ്മത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഇത്? 240

ഇപ്രകാരമുള്ള ലോകനാഥന്റെ തിരുവചനം ഭയങ്കരമായ ഇടിമുഴക്കംപോലെ കേട്ടപ്പോൾ പാപികളുടെ കൂട്ടം തോററുപോയി 241

ദോഷം ചെയ്തവർ അനുസരണത്തോടുകൂടി വിധികല്പന സമ്മതിച്ചു. അവർ ശത്രുഭാവം എടുത്തു 242

ഉടനെത്തന്നെ ലോകനാഥന്റെ ശത്രുസമൂഹത്തെ നോക്കവേ, ഭൂമി പിളരുകയും ആ നീചജനങ്ങളെല്ലാം വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യും 243

ആ നിത്യനരകത്തിൽ സ്വന്തം ശരീരത്തോടുകൂടി എന്നും മരണമടയാതെ അവർ ദുഃഖം പൊറുക്കേണ്ടിവരും 244

ലോകനാഥന്റെ സ്നേഹത്തിന്നു പാത്രമായവരെല്ലാം ശാശ്വതമായ ശ്രേയസ്സിന്റെ പ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗലോകത്തെ പ്രാപിക്കും 245

അനുപമമായ സുഖപാരമ്യത്തോടെ അവർ എന്നും സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ ശരീരത്തോടുകൂടെ വാണു് സന്തോഷമനുഭവിക്കും 246

ആ വിധി ഏററവും ഭയപ്രദവും നിരുപമവുമാണു്. അതുപോലെയുള്ള ഭയരംഗവും, ശിക്ഷാജനകതാപവും മറെറാന്നിനുമില്ല 247

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഭയദായകമായ വിധിയുടെ സമ്പ്രദായത്തെ സജ്ജനങ്ങൾ എപ്പോഴും ഹൃദയത്തിൽ ഓർക്കണം 248

വിധിയുടെ പ്രകാരം പ്രതിദിനം ഉള്ളിൽ ഓർക്കുകയാണെങ്കിൽ, എല്ലാ ദോഷങ്ങളും നശിച്ചുപോകും 249

അസത്യവാക്കും പാപപങ്കവും ഭൂമിയിൽനിന്നു് നീക്കിയാൽ നിർഭയത്വവും, നിത്യഭാഗ്യവും വന്നുചേരുകതന്നെ ചെയ്യും. 250

മോക്ഷപർവം

അഖിലാഘൗഘനാശകം ഭാഗ്യകാരണം ദൈവം
നിഖിലത്തിന്നാശ്രയം മോക്ഷദം നിരന്തരം 1
അദ്വയം നിരുപമം ഏകമവ്യയം പര-
ബ്രഹ്മമയം സ്തുത്യം സകല ഗുണധരം 2
പ്രണമ്യസാഷ്ടാംഗേന സർവ്വശർമ്മദാനമുഖ്യം
ഗുണപ്രധാന നിത്യം മംഗലം ശ്രുതിമുഖം 3
പാരതിൽ നരഗണന്മാരൊ കാലാന്തരെ
പാരമുള്ളഴൽ പൂണ്ടുജനിച്ചു മരിപ്പതും 4
പാരാതെ മാററിക്കാൾവാനെന്തൊരു കഴിവല്ലൊ!
ഭാരദുഃഖങ്ങളൊഴിച്ചീടുവാനെന്തുവഴി 5
മാനുഷശീലം കണ്ടാൽ നിഖിലസുഖാഗ്രഹം
മാനസേ ധരിച്ചുള്ളു ലഭിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. 6
ഭൂലോകവാർത്തകളെ ചിന്തിച്ചാലനർത്ഥങ്ങ-
ളല്ലാതെ കാണ്മാനില്ല; സുഖപ്രാപ്തിയും വരാ 7
ഭവാർണ്ണവനയനാംബു സങ്കടം സാക്ഷിക്കുന്നു
ജീവനെ നാനാദുഃഖം പ്രത്യക്ഷസിദ്ധമല്ലൊ 8
ജീവാന്തെ മൃത്യുദുഃഖമത്യന്തഭയാനകം
ഇവ നിരൂപിക്കുമ്പോൾ ജീവിതകാലമെല്ലാം 9
ശോകിപ്പാനുള്ള കാലമെന്നത്രെ പറയേണ്ടു
ആകാംക്ഷസാധിപ്പാനായ് മർത്ത്യക്ലേശങ്ങളുള്ള 10
ഈപ്സിതലബ്ധത്താലും ലക്ഷ്യമില്ലനുകൂലം
വസ്തുമോഹങ്ങൾകൊണ്ടു പലരും വലയുന്നു 11
സഹിതാർത്ഥങ്ങളാലും ലാലസാപൂർത്തിവരാ
മോഹാഗ്നി ജ്വലിക്കുകിൽ ദഹനം കൊടുപ്പാനായി 12
ഭൃശശീഘ്രം പ്രയത്നത്താൽ വർദ്ധിച്ചീടുമാറുള്ള
ആശാ സസ്യഫലം ഭുജിപ്പോളവും ബലപ്പെടും 13
മനോജ്ഞങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുള്ളിൽ വളരെ ദാഹിക്കിലൊ
ആ നിമിത്തങ്ങൾ ബുദ്ധിഭേദനെ വരുത്തീടും 14

ഇവ നിർണ്ണയം മനക്കാമ്പതിലുറച്ചു നീ
ത്രിവർഗ്ഗംകൊണ്ടു സൌഖ്യമില്ലെന്നു ധരിച്ചാലും 15
ധനമാനകാമങ്ങളതാപങ്ങൾക്കററമില്ല
എന്നാലൊ സൌഖ്യംപ്രതി തോന്നീടുകഭിലാഷം 16
അലഭ്യഗുണത്തിന്നു നിർമ്മലമോഹമതൊ
എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുള്ളിൽ സമ്മതമുള്ളമതം 17
അന്ത്യതമെന്നവരാ നേരെന്നവരും നൂനം
അന്തകലോകർക്കു കാംക്ഷയാകുന്ന ഗുണം 18
അനഘമെന്നവരു മോഷമാകയുമില്ല
മാനുഷജന്മത്തിന്നു ചേതസിഗുണമോഹം 19
അലഭ്യഗുണത്തിന്നു മോഹമില്ലെന്നവന്നു
എല്ലാ മാനുഷർക്കു തീർപ്പാനും ഭ്രമിക്കുന്നു 20
ഭൂതലാഖിലത്തിലും തീർത്തവരാരുമില്ല
ശീതവുമഗ്നിക്കില്ല, വെപ്പിന്നു മാധുര്യവും 21
ശിലയ്ക്കുദ്രവത്വവും ശോഭയുമിരുട്ടിന്നു
വിലയും പങ്കത്തിന്നു, പാറക്കു പ്രസൂനവും 22
ഏണിയുമിറിമ്പിന്നു, താമസിക്കമിത്യന്തം,
ഗുണവും മോഷത്തിന്നു ഭാഗ്യപൂർണ്ണവും ധര- 23
ണിക്കില്ലെന്നു ദൃഷ്ടാന്തംപോലെ നിശ്ചയിച്ചുറക്കണം
കല്യാണപരിപൂർണ്ണമുപരി ലോകത്തിങ്കൽ 24
വസിപ്പാൻ യോഗ്യമുള്ള ഭാഗ്യപൂർണ്ണതയുള്ള
ആത്മസ്വരൂപികൾക്കു യോഗ്യമാമലോകമുള്ളു 25
എങ്കിലൊ വഴിപോക്കനാകുന്ന മനുഷ്യന്നീ
യാകലം നിറഞ്ഞുള്ള മന്ദിരം ഭൂമിയെന്നും 26
ജ്ഞാനപ്രകാശവശാൽ നിശ്ചയിച്ചുറച്ചുടൻ
ഐന്ദ്രിയഫൽഗുഗുണമറച്ചു ത്യജിച്ചാലും 27
ചേർച്ച വേർപെടുമെന്നു ധരിച്ചു മൌഢ്യത്തിങ്കൽ
ഏറെ രഞ്ജിച്ചീടാതെ പരമം പരലോകം 28
ബുദ്ധിചക്ഷുസ്സാൽനോക്കി ധ്യാനിച്ചു ഗ്രഹിച്ചാലും
ഈവക സമ്പത്തുകളുറച്ചുമനസ്സോടും 29
ഭൂമിയിൽ ശുഭമില്ല ഭൂലോക വാസംമതി
ഹാ ലോകനാമിവിടന്നു ശരണം പ്രതിമോക്ഷം 30

ലോകഭോഗ്യങ്ങളാം വേണ്ട ഞാനവിടെ വസിക്കേണ്ട
ആപത്താം മോഹഭാരമൊഴിപ്പാൻ കഴിവുണ്ടോ? 31
മേല്പോട്ടു പൊങ്ങീടുവാനെന്തൊരുപായം നല്ലു?
പക്ഷിപത്രങ്ങളാം മമ നൽകുവാനാരാനുണ്ടോ 32
ഞാൻ ക്ഷിപ്രം പറന്നന്നാൽ പ്രാപിപ്പേനനാകുലം
ലാഘസാപക്ഷങ്ങളാല്ലൊങ്ങന്നന്യഥാ കാമം 33
മേല്പോട്ടുപൊങ്ങുമെന്നാവും നൂതനം കാണുന്നു ഞാൻ
ഭൂലോകം ചുറ്റുന്നനക്ഷത്ര ഗ്രഹങ്ങളും 34
വലുതായ്ത്തോന്നുന്നില്ലിത്രം വിചിത്രം പാർത്താൽ
ജീമൂതം ഹിമക്കൂട്ടമെന്ന കൺപ്രത്യക്ഷമായ് 35
ധൂമവും ശീതംകൊണ്ടുകൂടുന്ന നേരത്തിങ്കൽ
കനക്കമേറുംപിന്നെ മഴയായ് വീഴും ഭുവി. 36
ഘനങ്ങളാംകൂട്ടത്തിൽ തട്ടുമ്പോളാം മുഴങ്ങീടും
തീക്കുറ്റും മിന്നൽ മിന്നമിടിയും വെട്ടമഹോ 37
അഷ്ടശ്മികളാംഘനമുള്ള മേഘത്തിൽ കൊണ്ടാൽ
വില്ലുന്നതാനാം വൃത്തം പാർത്തി കാണുന്നു മൂലം 38
ആലോകസ്ഥാനം ദിമിങ്ങനെ വന്നതീടും
അല്ലെങ്കിൽവട്ടം തന്നെ കാഴ്ചതിന്നവകാശം 39
ആകാശം സൂര്യനാടെ പ്രതിമയാക്കൊണ്ടു
പ്രാഗ്ദിശിപടിഞ്ഞാറെ ദിക്കിലുമിതുകാണാം 40
വ്യഗ്രഹമേടക്കുമ്പാം ഭൂമിയെ ദർശിക്കുകിൽ
മമ്പിലിതല്ലവൃത്തം സികതാമണിപിന്നെ 41
എന്നു തോന്നീടുമതിൻ കാതങ്ങളേഴായിര-
ത്തഞ്ഞൂറു ചുററെന്നു തോന്നുവാൻപണിയാകം. 42
അങ്ങനെയുള്ളവന്ന ശാസ്ത്രത്തിൽ മതം താനും
ടെക്കമെദൃശ്യമായ്തീരുമെന്നറിഞ്ഞാലും 43
ദൃഷ്ടിമേല്പോട്ടുപൊക്കി നോക്കുമ്പോളാശ്ചര്യമെ
ഭൂലോകാൽ ചന്ദ്രനടെ തട്ടിൽ ചെല്ലുവാനെടൊ! 44
നാല്പത്തുമായിരങ്ങളാം കാതമെന്നറിഞ്ഞാലും
വിസ്മയം ചന്ദ്രനടെ രൂപമെത്രയും ചിത്രം 45
നിർമ്മല വെള്ളിവട്ടമാമിതു പ്രതിബിംബം
കാതങ്ങളാക്കറുത്തറിഞ്ഞാലുമൂറായിരമുണ്ട്. 46

അതിങ്കൽ നിന്നവെള്ളിസ്ഥാനമെത്തുവാൻ പിന്നെ
കാതമിതപത്തുനാലായിരം വെള്ളിയുടെ 47
വൃത്തമിതന്നൂറാറുപത്തെട്ടു കാതം താനും
ന്യൂനമന്നൂറായിരം കാതങ്ങളാം പൊക്കമേറും 48
സൂര്യന്റെ തട്ടിലഥ പോകുവാനവിടന്നു
കാതങ്ങളാം കോടിയുണ്ടു്, സുവർണ്ണരൂപത്തിന്നു് 49
വൃത്തസ്യകോടികാതം ദ്വിശത സഹസ്രവും
ചൊവ്വായ്ക്കു പൊക്കമേറും ശത സഹസ്രകാതം 50
ആ വലിപ്പം ഭൂമിയോടൊപ്പമെന്നു മതം
ധരണിതന്നിൽനിന്നു വ്യാഴമെന്നുള്ള ഗ്രഹം 51
ള്ളരഥമെട്ടുകോടി കാതങ്ങളാം ഭൂതധാത്രി
തൻവലിപ്പങ്ങളാം തൊണ്ണൂറായിരമുണ്ടു വ്യാഴത്തിന്നു് 52
ശനിക്കുപൊക്കമേറും കാതങ്ങളാറുകോടി
ഭൂമിമഹത്വം തൊണ്ണൂറൊന്നെന്നറിഞ്ഞാലും 53
നിർമ്മലഗ്രഹങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചാൽ മതിവരാ
വളരെ ശോഭിക്കുന്നസാധനം മനോഹരം 54
വെള്ളിയും പൊന്നും വൈരാലോഹിതരത്നങ്ങളും
സുരൂപപീതമണി ശോഭിതക്കല്ലുകളും 55
തദയോവ്യവധിഗതമെത്തുവാൻ ശക്തമാമോ?
ഒരുനാഴികകൊണ്ടു തൊണ്ണൂറായിരക്കാതം 56
സൂര്യനയ്യായിരവും പോം നാലായിരം ചന്ദ്രൻ-
ന്റോട്ടത്തിൽ വേഗമേറുമുപരിതാരങ്ങളാംക്കു് 57
രണ്ടുകോടികാതങ്ങളാം ഷഡംക്ഷണം കൊണ്ടുപോകും-
എണ്ണത്തിപ്രായമ്പോളോടകം വന്നതാമോ; 58
കണ്ണിന്നു പ്രത്യക്ഷങ്ങളായിരമുണ്ടന്നനം-
നാല്പതും രണ്ടും നൂറും ഗണങ്ങളാറു വിധം 59
മുമ്പിലുള്ളവ പതിനഞ്ചെന്നു ധരിച്ചാലും-
വൃത്തമഹത്വം കോടാകോടികാതമെണ്ണൂറായിരം 60
അഞ്ചുപിന്നെയും പഞ്ചവിംശതി സഹസ്രവും-
ചേർത്തീയ മഹത്വത്തിൽ നാല്പത്തഞ്ചുമുണ്ടു് 61
പ്പ്രൈരാഹുമതിനന്നൂറ്റെഴുപത്ത-
ഞ്ചായിരം കാതമെന്നു ശാസ്ത്രത്തിൽ ശ്രുതമല്ലൊ 62

ആയതും പിന്നെയിരുന്നൂറെറട്ടു താരമുണ്ടു്-
അങ്ങനെ തോന്നായ്കിലും വലിപ്പമോരോന്നിനു് 63
അഞ്ഞൂറായിരകാതം നാല്പതിനായിരവും-
നാനൂറെറഴുപത്തുനാലാകുന്നു നാലാംകൂട്ടം 64
നാനൂറായിരക്കാതമതിന്നു വട്ടം പിന്നെ.
പഞ്ചസഹസ്രമതിപ്പുറത്തെ മഹത്വവും 65
അഞ്ചാം വലിപ്പത്തിൻെറ താരങ്ങൾക്കെന്നാമതം-
ഓരോരോ താരങ്ങളുടെ വലിപ്പം ചോദിക്കിലോ 66
ധരണിയുടെ വട്ടം മുപ്പതുമെട്ടുമത്രെ-
ആ വട്ടം പതിനെട്ടു താരശേഷത്തിന്നുള്ളു 67
ഇവരെ സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ സംപൂർണ്ണം വരാന്തനം-
മർശനമതുകൊണ്ടു ഭുവനാന്ധകാരങ്ങൾ 68
വർജ്ജ്യമാകുന്ന തോന്നും നക്ഷത്രമനോഹരാൽ-
ദൃഷ്ടിയാൽ പരലോകം അചുമെന്നാച്ചിട്ടും 69
വിഷയമക്ഷികൾക്ക സ്വർല്ലോകമെന്നാരം-
നിഷ്പ്രഭാതാരശോഭയെന്നതു തോന്നും മനോ 70
വിഷയയോഗ്യമേകമാകമിതെന്നു ന്യൂനം.
ഭാഗ്യമിഗ്ദേവാലയം സുന്ദര നഗരമെ! 71
വാഗഗോചര സദാ സന്തോഷമന്ദിരമെ!
സന്തതപൂർണ്ണതതോടു സുഖിക്കും ജനങ്ങൾക്കു് 72
സമ്മോദഭവനമെ! നിർമ്മലപത്തനമെ!
മോഷമരണമിയ ദേഹദുഃഖാദികൾക്കും 73
ദൃഷ്ടിക്ക് മനാഗത സതതവിഷയമെ!
പുറത്തുപ്രകാശത്തിന്നളവില്ലെന്നു കണ്ടാൽ 74
ഏറിയ വിസ്മയങ്ങളകത്തു കൂട്ടീട്ടുണ്ടു്
ഞാൻ സുഖപുരിക്കിപ്പോളടുത്തുവെന്നാകിലും 75
അന്തപ്രവേശോദയമൊന്നമെ കണ്ടില്ലല്ലൊ
ഗോപുരമുഖപ്പുറം വൈരക്കല്ലിമതാപാരെ 76
അപ്പുരിപുക്ക ക്രോധപാനമതും സൂക്ഷിക്കെന്നാ
സുരവിഷ്ടപത്തിനു ദോഷമിത പ്രത്യയൻ നീ 77
കരുണയോടു മമ സാദ്ധ്യങ്ങൾ കേട്ടുകൊൾക

അത്യുന്നതമായ തൃപ്പാദങ്ങളിലില്ലെന്നാകിലോ 78
ഉന്നതമെന്നെപ്രതി ധരിക്ക മന്നാഗുണം
ഭൂപാലപ്രധാനിയെ അമരഭാഗ്യവാനെ! 79
മാം പ്രതി ദയാഗുരു ശിഷ്യരിലസാരനാം
ശിഷ്യാശ വരുത്തുവാൻ സഹായിച്ചീടണമെ 80
ഇഷ്ടനായ് ഭുജിച്ചു ഞാൻ പ്രാർത്ഥന ഗുരു കേട്ട്
അക്ഷയമവൾ ഭോഗം ഇന്നുമോക്ഷം കാണുവാൻ 81
അക്ഷിവിഷ ഭാഗ്യമാനന്ദ സമയമേ!
ഇഷ്ടാശസംഗതിയെ അത്യുത്തമദർശനമേ! 82
ദുഷ്ടമിതന്തപമമിതുപോലെങ്ങുമില്ല
ഭൂലോകഭാഗ്യമിനിഭോഗ്യങ്ങൾ വിളികെന്ന 83
മേല്പഷിത കഷ്ടമതൊക്കെയറുത്തു ഞാൻ
ഭൂതിതസാമർത്ഥ്യവും ധനവുമൊക്കെയുള്ളും 84
ഭൂമിസുഖവു മൊക്കെ യന്ധകാരങ്ങളല്ലൊ
കിംഗുണം ധാത്രിസുഖം കിമർത്ഥം ധനാർത്ഥം 85
അഗ്നുണം സിദ്ധിച്ചാലും താഷ്പൂർണ്ണതവരാ
കാലഫലം ഗുണത്തിന്ന വിശേഷതി ഇന്നാം മോക്ഷം 86
കാൽക്ഷണനം സത്തേയുള്ളുവെന്നാരം ബുദ്ധിവിടം
പാരവിഷ്ടപാതികൾ ഭാഗ്യമാഹാത്മ്യത്തിന്ന 87
വിനാശം വരുത്തുന്ന ദുർഭാഗ്യദോഷമില്ല
കാരണം വർ ചെയ്ത നീതിലംഘനം ശിക്ഷിപ്പതി- 88
ന്നൊന്നാമ സ്ഥലത്തിൽ നിന്നവരെക്കളഞ്ഞൊരു
അന്തശിഷ്ടിയോടെ ഭൂവിലാക്കിയെവൻ 89
സ്വപ്രിയമുള്ളവർക്ക് സൽഗുണസമ്മാനമായ്
ഉപരിലോകസ്ഥലം സൃഷ്ടിച്ചു മോക്ഷപ്രദൻ 90
എന്തേ ശിക്ഷാഭൂമി സമ്മാനഭവനവും?
എന്തോ ദുഃഖഭാഗം സന്തോഷനഗരവും? 91
എന്നമൊ ദുഷ്ടമതികളിഹരാജ്യവും?
എന്നമൊ ധരിത്രിയും ശ്രേയസവിഷ്ടപവും? 92
കിംഗുണം ധാത്രിഗുണമസാരമെന്നു നൂനം
അംഗുണം രിപുജനമായുള്ള പാപികൾക്കും 93
ദ്രോഹമയാഗുരുവായുള്ള ദുഷ്കൃതജനങ്ങൾക്കും

ചിഷ്ടപോറ്റുട്ടതീട്ടും നീതിമാൻ സർവ്വേശൻ 94
ഇഷ്ടമായുള്ളോർക്കൊക്കെ നിർഗ്ഗുണം വരുത്തുവാൻ
വിഷ്ടപോത്തമം വൈകാരണ്യം നിർമ്മിച്ചിട്ടു 95
നിർമ്മലൻ സർവ്വേശൻ സകല ലോകപാലൻ
മംഗളമെല്ലാം സർവ്വഭാഗ്യങ്ങളുമവധി 96
ഏറെ നിരൂപിക്കിലും ബുദ്ധിക്കഗോചരങ്ങൾ
കുറവുവരാത്ത കണക്കയുമതിൽക്കൂട്ടി 97
പ്രബലന്മാരിൽ മുഷ്കരനാകൻ പരൻ
പ്രാബല്യം പ്രകാശിപ്പാനപ്പുരി സൃഷ്ടിചെയ്തു 98
സർവ്വഗുണവാന്മാരിൽ പ്രധാനനനുപമൻ
അവിടെ മോഹനം സൌഗുണ്യം കാട്ടീടുന്നു 99
ദയാസമുദ്രം സ്വക കാരുണ്യം ശോഭിപ്പാനായ്
പ്രിയന്മാരായുള്ളോർക്ക് സമ്മാനാദികളും 100
കല്പിപ്പുനിരുപമ കരുണയ്ക്കുടയാളും
എല്ലാനന്ദവുമതിൽ സമ്പൂർണ്ണം കോരിയാർന്നു 101
പരാപരേശൻ നിജ പ്രതാപം കാട്ടീടുവാൻ-
പരദുവനമിതു ചമച്ചു കാത്തീട്ടു 102
എന്തിതു സർവ്വശക്തപ്രത്യക്ഷമിതെന്തഹോ!—
പ്രതാപമിവണ്ണമേ നിരൂപിച്ചുവരുന്നോ? 103
എന്നതാരുപരത്തിലെന്തൊരു രാജധാനി?-
രത്നവിശേഷംകൊണ്ടും വിസ്മയക്രമംകൊണ്ടും 104
പൊക്കം നീളവും കൊണ്ടു മെത്രയും ശോഭിക്കുന്നു-
പ്രാകാരചിത്രം കണ്ടാലതുല്യം ചിന്തിതവും 105
മരതകമേറമതിശോഭിത വൈരമണി—
ലോഹിതരത്നങ്ങളും ചതുരശ്ര രൂപത്തിൽ 106
ചിത്രമായ് വച്ചിട്ടൊരു ദർശനമനോഹരം-
ഇത്തരമൊരുവാതിലോളമെന്നറിഞ്ഞാലും 107
പിന്നെപ്പുഷ്പലനിറം നിർമ്മല വെളുപ്പുള്ള-
രത്നങ്ങൾ വിശേഷമായതിൽ വിളങ്ങുന്നു 108
ഇങ്ങനെ പന്തിരണ്ടു ദ്വാരങ്ങളൊണ്ടു പിന്നെ-
പന്തിരണ്ടിലും പണിവിശേഷമത്യുത്തമം. 109
ചിത്രങ്ങൾ പൊരുന്ന മുഖ്യതകൊതിച്ചിട്ടു-
ങ്ങുളരൂപം മുഖ്യമേതെന്നു ഭേദമില്ല 110

പന്തിരണ്ടുണ്ടു വാതിൽ ലോകർക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ-
മൂന്നുണ്ടു കിഴക്കോട്ടു തെക്കോട്ടു മൂന്നു ദ്വാരം 111

മൂന്നുണ്ടു പടിഞ്ഞാറു വടക്കോട്ടുണ്ടു മൂന്നു-
രത്നങ്ങൾകൊണ്ടു മെനതീർന്നു പ്രകാശിക്കുന്നു 112

പൂട്ടുമാറില്ല വാതിലവിടെയൊരുനാളും-
ചെട്ടിനെപ്പേടിയില്ല പാറാവുമില്ല 113

അതുകാരണം സദാ തുറന്നു കിടക്കുന്നു-
ചിത്രനഗരിയുടെ വിസ്താരം കേൾക്കേണമോ? 114

ചതുരമതിൻരൂപം നാലുഭാഗവുമൊക്കും-
പന്തീരായിരക്കാതമോരോരോഭാഗം നീളം 115

എത്രയും ചിത്രമഹോ ദർശനം നിരുപമം-
അത്യന്തവിസ്മയംകൊണ്ടെത്രയും മനോഹരം 116

ആഭാസം നിശാകര സൂര്യനക്ഷത്രങ്ങളേ!-
ശോഭയെയടക്കുവിൻ പോകുവിൻ മറയത്തു് 117

ഇരുട്ടു നിറത്തുള്ള ദീപങ്ങൾ നിങ്ങളെല്ലാം
വിരോധഗ്രഹണത്താൽ നിഷ്പ്രഭരെന്നിങ്ങൾ 118

ഇന്ധലരശ്മികാണുന്നേരത്തു രശ്മിയുടെ
നിസ്സാരമെ നിങ്ങൾക്കുള്ളവെന്നും നിശ്ചയിച്ചീടാം. 119

എന്തൊരത്ഭുതമിതഹോ താഴത്തു നിലം കണ്ടാൽ
അങ്കണം സ്വർണ്ണംതന്നെയത്യന്തശോഭപ്രദം 120

തെരുവിലത്തികളും മറവുകളുമില്ല
സന്ധ്യാരം കാണ്മാനില്ല ദൈവപ്രാലോകന്നിലെ 121

ഒരിടത്തുനിന്നു നോക്കിയാലന്തംവിനാ
ദർശനമൂതം ദൃഷ്ടിപ്രസാദത്തോട്ടുകൂട 122

പൂർണ്ണതയെങ്കിലും ദർശിച്ചാൽ മതിവരാ
ഒരോരോ ഗ്രഹങ്ങടെ ചേർച്ചകളൊപ്പിക്കാമോ? 123

സ്വർണ്ണരൂപ്യാദികളാം മോതിരം തന്നിൽ യഥാ
ഓരോരത്നങ്ങളത്യന്തം ശോഭിക്കുന്നു 124

അളവില്ലാത്ത പണിവിശേഷ വിസ്മയവും
പളുങ്കുകൊണ്ടും വെള്ളിദ്വാരങ്ങൾ ചിത്രമഹോ 125

പവിഴപ്പടികളും ശോഭിച്ചു വിളങ്ങുന്നു
ഇരുവർണ്ണദാവർത്തമാം ശോഭിതമന്ദിരങ്ങൾ 126

സ്ഥാനീയം കാരണമാണുള്ളു അസാരമൊന്നുമില്ല
എന്നാലും മുഖ്യമൊരു പ്രസാദമുണ്ടു മഹേശ. 127
അനന്തമവ്യയമെന്നു തോന്നീടുമുടൻ
സമസ്തസാമർത്ഥ്യവും സർവ്വസമ്പത്തുമേക 128
സംപ്രാപ്തിയുടെ നിത്യമൂലവുമവിടത്തിൽ
എന്നത്രെ പറയുന്നു ചിത്രമമേയകമിം 129
ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങുകിലനന്തനിധ്യംബുധി
എന്നതിൻ പ്രത്യക്ഷമാം ചൊല്ലുവാൻ ഭാവിക്കുകിൽ 130
സിന്ധുവിൻ മഹാജലശീകരമെണ്ണിക്കാണ്മാൻ
നിഷ്ഫലം ക്ലേശിച്ചീടും മതിയിലടങ്ങിടാ 131
സൃഷ്ടമാകുന്ന ഗുണസമൂഹമതിന്നോട-
സമാനമല്ല കടലോടംബുഗണംപോലെ 132
സമമല്ലദ്രിയോടു സികതാഗണംപോലെ
പ്രധാനമെല്ലായിലുമിതെന്നേ പറയുന്നു 133
ഖദ്യോതസ്ഥിതി സൂര്യപ്രഭയാൽ താരകാന്ത്യം
ഇരുളുമെന്നപോലെ തൽപ്രഭാം ദൃഷ്ടിപാരശ്യം 134
നിരന്നമൊരുക്കാ ഭ്രാന്തിഹീനമായ് ചമഞ്ഞീടും
നരവിടെ ദൃഷ്ടിതാഴ്ത്തി ശങ്കിതമായവനോടും 135
സ്വാമിനയനത്തോടും ഞാൻ ദൈവമാരാധിക്കുന്നേൻ
അദ്വയപരാപരാ ദൈവമേ ജയ ജയ 136
നിദാനമെല്ലാററിനും നീയെന്നു വരികിലും
ഇതിക്കൂടാതെ നിനക്കെന്നല്ലൊ സത്താ സദാ 137
ആദ്യന്താദികാരണസ്വരൂപ ശ്രീജയ ജയ
അന്തമെല്ലാററിനും നീ സാക്ഷാലായിരിക്കിലും 138
അനന്താനന്താകാരണ കൂടസ്ഥജയ ജയ
നീതിരുവടി വാണു കാലങ്ങളാകമ്മുമ്പെ 139
നിന്തിരുവടിയുമാശ്ചാലങ്ങളാകമ്മുമ്പെ
നിന്തിരുമനസ്സാലെ സകലം ഭൂതമായി 140
തന്മലമതിന്മേലിൽ സ്ഥിതിയും ഭവിക്കുന്നു
നിന്നരുളപ്പാടാലെ സത്തയു ന്നായപോലെ 141
നിന്നരുളപ്പാടാലെ പ്രളയമതിന്നുണ്ടായ്
അനന്തപരമപുരുഷകാരണസർവ്വകാരണജയ 142

സ്ഥാനങ്ങളാകമ്മൂന്നമ്പ സർവ്വത്തെ വ്യാപിക്കുന്ന
സ്വരൂപമാകുന്ന നീ സന്തതം വാണിടുന്നു 143
സർവ്വമന്നില്ലായ്കിലും തേ സ്ഥിതിക്കിടം വേറെ
പരമസ്വഭാവത്തിൽ തേ സത്താനിരന്തരം 144
സർവ്വവും ഭവിച്ചപ്പോൾ ഭവിച്ചു നിന്നിൽത്തന്നെ
സർവ്വവും വ്യാപിച്ചു നീ യനന്ത മഹത്വമേ 145
ഇടത്തിലടങ്ങാത്ത സർവ്വവ്യാപിയെ! ജയ
സൃഷ്ടികൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടു കല്പിച്ചുക്രമം യഥാ 146
ഭവിപ്പാനനുദിനം മുഖ്യദൃഷ്ടതയോടും
സർവ്വത്തെപ്പാലിക്കുന്ന രക്ഷക പരമേ! 147
ഭൂമിയെ വ്യോമമദ്ധ്യേ നിശ്ചലമുറപ്പിച്ചു
വ്യോമത്തിലാദിത്യനെ ചന്ദ്രതാരങ്ങളെയും 148
ദീപങ്ങളെന്നപോലെ തൂക്കിയാമോദത്തിന്നായ്
തപനരശ്മികൊണ്ടു ഭൂമിനംവരുത്തുന്നു. 149
രാത്ര്യന്ധകാരത്തിങ്കലിന്ദു നക്ഷത്രങ്ങളെ
അന്തരം വരാതെ നീ യുദിപ്പിക്കുന്നു സദാ 150
വർഷവുമുടൻ പിന്നെ വേനലും ക്രമമുഖാ
ഓരോരോ കാലാന്തരെ നീ വരുത്തും നീ 151
പാരസ്പര്യമാം ഭൂതഗുണങ്ങൾ രഞ്ജിപ്പിച്ചി-
ട്ടോരോരോ ജന്തുവർഗ്ഗം തിരിച്ചുനിർമ്മിക്കുമോ 152
ധാർഷ്ട്യത്തെ നിരൂപിച്ചാൽ ബുദ്ധിയിലടങ്ങുമോ
കല്പിതം ത്വയാ ഭൂത സർവ്വമാദരിക്കുന്നു 153
ത്രിലോകാധിപമുഖ്യസർവ്വേശ ജയജയ
സർവ്വമംഗലം പരിഗ്രഹിച്ചീടുകകൊണ്ടും 154
സർവ്വമംഗലം തവ സ്വരൂപമാകകൊണ്ടും
പരനന്യനേകനപരനാകുന്നു നീ 155
ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാററിന്നും കാരണം തവബുദ്ധി
അതിലജ്ഞാനാംബുധി സകലജ്ഞാനയുക്തം 156
സന്തതും കഴിഞ്ഞതും മേലാലെ ഭവിപ്പതും
ജ്ഞാതമൊക്കെയെയതിലജ്ഞാതമൊന്നുമില്ല- 157
സൂക്ഷ്മമായ് ഭവിഷ്യത്തും ഭവ്യവുമറിയുന്നീ
വൃക്ഷപത്രങ്ങൾ സിന്ധുശീകരം മണൽമണി 158

നീയറിയാത്തതുണ്ടോ? സർവ്വജ്ഞതാനാലയമേ!
നിന്തിരുവടിയുടെ സ്വരൂപസ്വരൂപത്തെ 159
ചേതസിയടക്കുവാൻ കൂടുമോ? മനുഷ്യരാൽ
സൃഷ്ടികളുടെ മുഖ്യയോഗ്യങ്ങളൊക്കെക്കൂടെ 160
പുഷ്പസൌന്ദര്യങ്ങളും നക്ഷത്രശോഭകളും
തവസ്വരൂപത്തെയുമുപമിച്ചീടുകിലോ 161
ഇവ കടലോടൊപ്പിച്ചീടുന്നതുള്ളിയാകും
തത്സൌന്ദര്യത്തിൻറെയഴകും ചിന്തിക്കുമ്പോൾ 162
ഈ ദേവരൂപത്തിന്നിതെല്ലാം നിഴലുള്ള
നിന്തിരുവടി മമ ബുദ്ധിയെ ഹരിക്കുന്നു 163
മമ മനസ്സിനുടെ സ്നേഹഗോചരം തവ
മഹാസ്വരൂപനിത്യാലോചനം മോക്ഷന്തന്നെ 164
സ്നേഹരഞ്ജനാത്മായാ സകല ഭാഗ്യത്തെയും
ബാലസമ്പൂരിക്കുന്ന സുഖമിതെന്നുന്നം 165
ഭൂലോകജനങ്ങൾക്കമോഹിതം ലഭിക്കിലും
മനസ്സിൽ മതിവരാതതു വന്നീടുന്നില്ല 166
ഇന്നതിന്നവകാശമിപ്പോഴെ ഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ
ആനന്ദഗുണംപ്രതി പ്രധാന ഗുണംപ്രതി 167
ആനന്ദഗുണംപ്രതി മാനുഷചേതസ്സുകൾ
അനുഗ്രഹം മംഗലോപമതത്വമുണ്ട് 168
തത്വവിഷയം സാക്ഷാലറിഞ്ഞീടാതെകണ്ട
ധാത്ര്യാമീഗുണം ശുദ്ധമാരിലുമെന്നാകിലും 169
മാനുഷർ ദാഹന്തീർപ്പാൻ കുടിക്കുമിച്ഛയോടും
സിന്ധുമഹാഗ്നിംകൊണ്ടത്യജ്യമായുള്ള ദാഹം 170
സംസാരം മഴത്തുള്ളി കുടിച്ചാൽ പോകുമതോ?
നീ സർവ്വേശ്വരാ! നിന്നെക്കുറിച്ചു നരവർഗ്ഗം 171
സൃഷ്ടിച്ചു മനുഷ്യർക്കമന്തകാരണന്നീയെ
തത്വത്തിലരിപൂർണ്ണന്നിന്നാലെ നമുക്കുള്ള 172
അദ്വയസ്വരൂപക മനോജ്ഞ ജയ ജയ
സുന്ദരാമലിനെ ലഭിപ്പാനൊരു യാക്കൊ 173
അദ്യേങ്ങൾ പതിന്നാലുമൊരുമിച്ചു പീഡിതപ്പുറം
സ്വർഗ്ഗത്തോട്ട് മാസസൃതികൾം ചെയ്യുമോ 174

ക്ഷയിച്ചുപോകുമാറാ സൗന്ദര്യം പ്രതിബദ്ധ
പ്രയത്നം കഴിക്കുമ്പോളക്ഷയസ്വരൂപമെ! 175
നിന്തിരുവടിയുടെ രൂപമുള്ളളംപ്രതി
ഏതസാദ്ധ്യങ്ങളുള്ളൂ? നിർഭാരമെല്ലാം ക്ലേശം 176
സന്തതം നിന്നെ സേവിച്ചീടുവാൻ സ്നേഹിപ്പാനാം
വൈഷമ്യമൊക്കെ സുഖമെന്നത്രെ പ്രായേണ 177
ദിഷ്ടമെന്നിയെ നിന്നെ ലഭിപ്പാനൊരു വഴി
തെല്ലുണ്ണം പ്രതിസ്നേഹമെന്ന കല്പിച്ചതിയെ 178
മംഗലവസ്തുക്കളിൽ സ്നേഹയോഗ്യതയുള്ള
നിൻഗുണം സ്നേഹിപ്പതിനക്ഷീണത തോന്നീടുമൊ. 179
നിൻഗുണങ്ങളിൽ നിന്നത്യല്പമെങ്കിലും ഇവി
ലോകൎക്ക് കാട്ടുന്നമെ നീയൊഴിഞ്ഞുള്ള ഗുണം 180
സകലമറെച്ചീടും മാനുഷരായുള്ളവർ
തെരുച്ചുമറിഞ്ഞതില്ല നിന്നുടെ രൂപകാന്തി 181
തിരിച്ചു ശോഭിക്കാസ്സുകാരണം നിന്നെപ്രതി
മന പ്രാഹശമില്ലബാധരഹിതന്മാൎക്ക 182
നിൻഗുണം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? കിമ്പുനരതില്ലയൊ
വരുവാനുള്ള കാലമാതമെ കണ്ടതില്ല 183
വരുന്ന കാലത്തിന്ന സാമൎത്ഥ്യം വേണ്ടതാനം
മെലിവുപേക്ഷിക്കുന്ന മൎത്ത്യങ്ങളുപേക്ഷിക്കും 184
ദുർല്ലഭദ്രവ്യം പ്രതികഴിക്കും ബദ്ധക്ലേശം
ഏതൊരെന്ധതപമിതു സൽഗുണനിധെ ദേവ! 185
നിന്നുടെ ഗുണംപ്രതി ക്ലേശാദ്യം കഴിക്കിലെ
അനന്തരാത്മലാഭം ഭവിക്കും നിശ്ചയമായ് 186
അന്തൎഗ്ഗം വിനാ നില്ലും സന്തതം നിശ്ചയമായ്
മംഗലാപ്തിയെ പ്രതിപ്രയത്നം സൎവ്വംവെണ്ടു. 187
സുന്ദരമനോഹര സൎവ്വചാതുരൂപക!
നീയൊഴിഞ്ഞിട്ടു ഗുണമെങ്ങുള്ളൂ? ത്രിവിഷ്ടപെ 188
നിത്യപ്രാതന്ത്ര്യസുഖം വരുത്തുന്നവരെന്നൊ
ഇന്ദ്രിയാധിപത്തിനും സകല ഭൂതങ്ങൾക്കും 189
സമ്പൂർണ്ണം വരുത്തുവാൻ നിനക്കെവശമുള്ളു
നിന്നോട്ട ഭജിക്കുമ്പോളഖില ഗുരുമൂന്നാം 190

നിന്നുടെ പ്രിയത്തിന്നു വിഷയമാകുന്നേരം
ആനന്ദം പൂരിച്ചീടുമിദൃശ്യ മതിയാകും 191
നിന്തിരുവടിയുമായന്യോന്യസ്നേഹത്താലെ.
അനന്തസമ്പൂർണ്ണം മോക്ഷവാസികൾക്കുണ്ടാകുന്ന 192
നിന്തിരുവടിയുമായ് രഞ്ജനയില്ലായ്കയാൽ-
നരകവാസികൾക്കു നരകമതുതന്നെ 193
പരിപൂർണ്ണത്തിന്നേക കാരണമത്രേയാകുന്നിനീ-
ഐശ്വര്യഭാഗ്യസർവ്വമീ മൂലഭൂതമല്ലോ 194
പ്രശസ്തനിമിത്തമെ ഭദ്രശ ജയ! ജയ!-
അക്ഷയ ദയാബ്ധിയെ! താവകാത്മന്യം നന്നായ് 195
രക്ഷിച്ചു ധ്യാനിക്കുമ്പോളെത്രയും ചിത്രമഹോ!-
സർവ്വ വസ്തുക്കളുടെ ഈശ്വരനാകുന്ന നീ 196
കാരണമുള്ളകൊണ്ടു സൃഷ്ടികൾ നിനക്കുള്ള-
നിർമ്മിതരൂപം തീർത്തങ്ങനാകുന്നപോലെ 197
ആകയാൽ പ്രമാണമപ്പോൾ നിന്തിരുവടിക്കിഷ്ടം-
ആകുവാനെല്ലാവരും നടന്നേ മതിയാവു 198
ആകല്പനകളൊക്കെ മാനുഷരായ ഞങ്ങൾ-
തികച്ചു മതിയാവു സമാനമില്ലായ്കിലും 199
ഊന്നാവും തവമായാ പ്രതാപം കാട്ടീടുവാൻ-
മംഗലം ചെയ്യുന്നോർകൾക്കും കല്പനാകർത്താർകൾക്കും 200
സമ്മാനം നിത്യഗുണപ്രാപ്തിയെ വരുത്തുന്നീ-
സൃഷ്ടിവർത്തനത്തിന്നു സർവ്വശതവസഖ്യം 201
ഇഷ്ടി സതതമാമം കഴിയും മന്ദത്തിന്നും-
മാസ്വത്തിക്കു രാജ്യപാലനമഹത്വവും 202
അനുമയായോട്ടു നല്കീടും കൃപാനിധേ!-
ഈ സമ്മാനത്തിൽ ഗുണമാഗ്രഹിക്കാതെ പുനർ 203
അസാരത്തൃന്മാരമീശനെയുപേക്ഷിച്ചു-
സ്വേച്ഛഗോചരങ്ങളാം പാപങ്ങളാം സേവിക്കുന്നോ 204
സ്വാർത്ഥകരുണാനിധേ! തെ ദയാപരിമരു-
ശാസ്താവായീടുംമുൻപെ പലനാൾ ഗുരുവായി 205
കൃതകിൽചെവിയിൽപ്പം ബുദ്ധിയിൽത്തോന്നിക്കുന്നീ-
അനസ്സാപത്തോടുമേ ദുഷ്ടകർമ്മത്തെപ്പാപി 20

സത്യമായ് ഘോഷിക്കുമ്പോഴും മറക്കും ക്രമമോരോന്നം
അതിപ്രിയമേതൊരുപദമെന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നീ 207

അനന്താനന്ദമായുള്ള ലക്ഷണാകരപുണ്യ-
ജന്മന്യഹീന കരുണാംബുധേ! ജയ ജയ 208

തേജസ്സ്വയായോട്ടു സംഗമന്യത്തെച്ചിന്തിക്കുമ്പോഴും-
അപരിമേയവിധിയാശ്ചര്യമെന്നോർക്കു 209

അല്പപരിചയമെന്നാകിലുമെന്റെ സ്വന്തം തവ-
സന്നിധാവന്നർഗ്ഗളമെന്നാരിക്കലും ഹാ 210

അത്യന്തമല്പത്തിൻ സമമാനം കല്പിച്ചീടും-
അപ്പോൾ വിപത്തിനു മോചാല്പമെന്നാകിലും 211

ഉത്തരതാപംവിനാ പോകയുമില്ലത്രനം-
നിന്നുടെ ശാപയോഗ്യദോഷമുള്ളവനാകിലൊ 212

അനുഗ്രഹിക്കാതെ കരുണയ്ക്കും ശിക്ഷിച്ചീടും-
സ്വമാന്യശാസ്ത്രാ നാഥ! തിരുവചനത്തിൽപ്രകാരം 213

അമേയന്യായത്തിന്റെ വാരിധേ! ജയ ജയ
ദൈവിക സ്വഭാവത്തിലർ ച്ചുരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതാമേ! 214

തവ രഹസ്യങ്ങളെ ബുദ്ധിയിലടക്കാമോ?-
തേ സ്ഥിതിവിധ വചാതിരിപ്പാൻ കഴിവില്ല 215

പ്രസ്തുതകം ദൈവസ്വരൂപമെന്നാകിലും-
അല്ലസ്വഭാവത്തിൽ മൂവരുണ്ടെന്നു നൂനം 216

പിതാവും സുതൻ പിന്നെ റൂഹായും മൂവരതിൽ-
പിതാവും പുത്രനല്ല പുത്രനും പിതാവല്ല 217

പിതാവും പുത്രൻതാനും റൂഹായല്ലെന്നു സിദ്ധം
സർവ്വേശൻ പിതാവുമാൻ പുത്രനും സർവ്വേശാൻ- 218

സർവ്വേശൻ റൂഹായെന്നാൽ മൂന്നു ദേവന്മാരല്ല-
ഏകസ്വഭാവം മൂന്നിന്നും കാരണംപ്രതി 219

ഏകദൈവതയുള്ളവരാണു തമ്പുരാൻ മൂവർ
ശക്തിയും ധീയും ദൈവത്വവും മൂവർക്കൊന്നു 220

പ്രതാപം സന്താനത്വം സ്വത്വന്താനവുമേകമെന്ന-
സുതനെ പിതാവു താൻ പിറപ്പിച്ചെന്നാകിലും 221

താതനും മുൻപില്ല പുത്രനും മീതെയില്ല-
പിതാവും [illegible] ശുദ്ധിയും [illegible] 222

കണ്ണുകൊണ്ടു സമരൂപവും ബുദ്ധിയിങ്കൽ
ഉണ്ടല്ലൊ അനാദിയായെപ്പോഴും പുത്രനയാം 223
പിതാവും തനയനുമന്യോന്യസ്നേഹം പൂണ്ടു
അതിനാലർദ്ധ്യശിഷ്ടരൂഹായും പുറപ്പെട്ടു 2:4
സന്തതം മൂവരായി സമയാദരം വിനാ
ആദിത്യൻ തതിരുള്ളും ശോഭിക്കുന്നിവ മൂന്നും 225
ആദിത്യനുണ്ടായപ്പോളുള്ളവും കതിരവ-
നന്നേരം കൂടെയുണ്ടായെന്നപോൽ നിത്യനായി 226
തനൂജൻ പിതാവോടുകൂടവെ സർവ്വേശ്വരൻ
അന്തോന്നപുത്രൻ ദേവൻ റൂഹാദക്കുദശായും 227
ഏകസ്വഭാവത്തിങ്കൽ മൂവരായെല്ലാക്കാലം
ത്രികോടിയുള്ള രൂപമുണ്ടെന്നു വരികില്ലൊ 228
അരൂപമാവമതിൽ കോടി മൂന്നുണ്ടതാനും
സ്മരണവശം ബുദ്ധിമനസ്സുമിതിമൂന്നും 229
ആത്മാവും പലതല്ല മൂവർക്കുമേകംതന്നെ
അംബുമൂലവും സരിത്തടാകം മൂന്നതന്നെ 230
ഉറവുതോട്ടം കുളം മൂന്നിലുമൊരുജലം
ഏറിയ ബുദ്ധി ഗതപ്രായതം പ്രാപ്യമായ 231
അപരിമേയമായുള്ള രഹസ്യമീസാരത്തെതാ-
ട്ടുപമിച്ചീടുമെങ്കിലില്ലൊന്നു സാദൃശ്യമോ 232
സൂക്ഷ്മിച്ചു സത്തായൊന്നിൽ മൂവർവാണിരിക്കുന്ന
ഉന്നവിശ്വാസമൊട്ടു ബുദ്ധിയിലുറക്കണം 233
ഇള മുഴവൻ തിരിച്ചറിവാൻ കൂടായ്കിലൊ
ഉത്താനകൂപത്തിങ്കൽ നീരധി ചുരുക്കുവാൻ 234
അസാദ്ധ്യമെന്നപോലെ അനന്താംബുധിയായ
ആ സത്രപത്തിങ്കലെ ത്രിത്വ രഹസ്യങ്ങളെ 235
അടക്കിക്കൊള്ളുവാൻ നരധീശക്തിക്കസാധ്യം
തെറ്റുമപത്രങ്ങൾക്കറാവുണ്ടെന്നാകിലും 236
എണ്ണിക്കൂട്ടുവാൻ മർത്ത്യമതിക്ക സാധിക്കുമൊ?
അങ്ങയ്സാക്രമമ്പിന്നാട മെഹാസ്ഥിതി 237
ധാർഷ്ട്യവും ദർശനവും ശക്തിയുമറയുമൊ
നരബുദ്ധിയിലാവുള്ളവ കടക്കുവാൻ 23

സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലതിലനന്തം ഗ്രഹിക്കാമോ?
ആദിത്യദർശനത്തിന്നീക്ഷണവശംപോരാ 239
മാനുഷകരം പോരാ ആകാശമെത്തീടുവാൻ
അനിലവേഗത്തിന്നു മർത്ത്യപാദങ്ങൾപോരാ 240
ദൈവരഹസ്യങ്ങൾക്കു നൃബുദ്ധി പോരാതാനും
ഭവിഷ്യം ബുദ്ധിഗമനത്തിന്നിതെന്നറിഞ്ഞാലും 241
അതിനെത്തിരിച്ചറിഞ്ഞീടുവാൻ മോക്ഷകൂട്ട
അത്തനാം മതിയുടെയബലവും ധരിച്ചിട്ടു 242
പിന്നെയങ്ങവരോടു ദൈവമാരാധിക്കണം
മനീഷാപരിമേയ സർവ്വേശാമാദ്യപര 243
പൂർവ്വാന്തഹീനാലയത്രിതപായ നമോ നമഃ
സർവ്വേശപുത്രാ! മമ മാനുഷരക്ഷിതാവെ!! 244
ശരീരാദികം തവകാരണ്യം അപാരമാ
നരകുലത്തിന്നുടെ കാലികകർത്താവു നീ 245
പണ്ടുകാരണർ ചെയ്ത ദോഷത്താൽ പോയഗുണം
വീണ്ടുവരുത്തി തവകരുണാമഹത്വത്താൽ 246
ഇപ്പോഴ് തവ ക്ലേശകാരണം ഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ
ഇപ്പോഴ് തവ വേദസത്യവും പ്രത്യക്ഷമായ് 247
നിർമ്മലശാസ്ത്രപരമാർത്ഥവും ബുദ്ധ്യാകരങ്ങൾ
മരിതദോഷത്തിന്നുപകരം വരുത്തുവാൻ 248
നീയല്ലാതാരും പോരാ കഷ്ടസ്ഥാനത്തിന്നും
ആയുസ്സിൻത്യാഗത്തോടും തേടതും വേണ്ടിവന്നു 249
സന്തതഗുണമൂലം ദൈവത്വത്തെയുപേക്ഷിച്ചു
മർത്ത്യക്ലേശങ്ങൾ വേണമെന്നതും ബോധിപ്പിപ്പാൻ 250
തവചരിതരശ്മിപ്രകാശമുദിപ്പിച്ചു
ദൈവത്വം ത്യജിക്കാതെ മാനുഷാവതാരംചെ- 251
യ്തവനിയിൽവന്നു നീ പീഡനം വിനാതാനും
അർച്ച്യശരീരരൂപമാനെ വിസ്മയപ്രവൃത്തിയാൽ 252
പുറത്തുനിന്നു ജലംവരാതെ നാളികേര
നീരുണ്ടാംവണ്ണമുള്ളിൽവെയ്ക്കും തൈലംപോലെ 253
നിർമ്മല ജനനിക്കു കന്യതഹാനി വിനാ
മാതാവിന്നുദരത്തിൽ ഗർഭമായ് ചമഞ്ഞുടൻ 254

മർത്ത്യനായ്ക്കന്യാപുത്രൻ ഭൂമിയിൽ പിറന്ന നീ
അക്കാലാപല്ലങ്കിനെക്കടക്കമെന്നപോലെ 255
ശ്രുതിയെപ്രതി ക്ലേശമൊന്നറെക്കാതെന്ന
കാട്ടുവാൻ നാനാദണ്ഡം ക്ഷമയാൽ പൊറുത്തു നീ 256
ഉടനെ ദൈന്യം ത്യാജ്യമെന്നതുമറിയിപ്പാൻ
ദ്രവിണാവമാനനം നിസ്വനനീ പഠിപ്പിച്ചു 257
ശ്രവണം ബോധിപ്പിപ്പാൻ മുപ്പതു സംവത്സരം
വഴങ്ങിനടന്നിട്ടു വത്സരം മൂന്നിപ്പിന്നെ 258
ദിവ്യാമൃതമസ്തകം സഭേദപ്രകാശത്താൽ
ആശംസയോഗ്യമോക്ഷ സദ്വിധമറിയിച്ചു 259
നാശകാരണദുരിതപഥമറെപ്പിച്ചു
സർവ്വേശ്വരനെപ്രതി സഹിക്കും ദണ്ഡക്ഷമ 260
ധർമ്മത്തെ ധരിപ്പിപ്പാൻ ഫലമറിയിപ്പാനും
മാനുഷാകൃത ദരിതാത്തരമൊട്ടപ്പാനും 261
അനാഥൻപുണ്യനീയ പാപിയെപ്പോലെ ബദ്ധ
സങ്കടം ക്ഷമിച്ചിട്ടു മരത്താൽ വന്ന നാശം 262
തേ മരണത്താലഥ മരത്താലൊഴിപ്പിച്ചു
രക്തത്തെക്കൊണ്ടു നരദുഷ്കൃതസ്നാനം ചെയ്‌വാൻ 263
നിന്തിരുമേനിതന്നിൽ ഞങ്ങളെല്ലുമൊരു
ഇതിനു ദേവസ്വഭാവനാശം വന്നിടാതെ 264
മർത്ത്യസ്വഭാവത്തിങ്കൽ മരണം പ്രാപിച്ചു നീ
എന്നസ്സിന്നന്തരവും കഴിച്ചുവഴിപോലെ 265
അനന്തേശന്റെ തിരുവുള്ളക്കേടും പോക്കി
മോക്ഷനാശവുന്നിക്കിമലിലെ ഭവിക്കമോ 266
ദുഷ്കൃതപൊറുതിക്കുപായം ഭാവിപ്പിച്ചു
നിന്നാലെ സാധിമിത്ര നിൻദയാകൃതമിത 267
എന്നസാദൃതമായ ദേവാപരാധത്തിന്ന
പകരം വരുത്തുവാൻ സൃഷ്ടിയോഗ്യങ്ങൾ പോരാ 268
പകരം മതിയാവാനത്താം ദേവനെന്ന
കഴിച്ചുമരിയാവു പകരമെന്നോവര 269
കഴിഞ്ഞുംലംപ്രതി സ്നാനകാര്യനിത്താംലെ
അക്ഷയനായ ദേവനാത്തം ചെയ്യുമ്പോവാൻ 270

നീ ക്ഷമിച്ചതുകൊണ്ടു ദുരിതവിശേഷം പോക്കി
മരണംകൊണ്ടുനാശമില്ലെന്നു ഒന്നാമത 271
നരജീവനം പൂർവ്വദേഹത്തോടൊന്നിച്ചിട്ടു
മാനുഷർ ജീവിച്ചീടുമെന്നതു ദർശിപ്പിപ്പാൻ 272
മൂന്നാന്നാം തവമൃതദേഹത്തെ ജീവിപ്പിച്ചു
മനുഷ്യൻ സുകൃതത്തിന്നന്തരമറിവാനായ് 273
നിരതിശയമഹിമയുടെ പ്രഭാവം കാട്ടിതവ
ഗാത്രത്തിന്നക്ഷയവും സൂക്ഷ്മവും ലഘുത്വവും 274
ദീപ്തിയും ശീഘ്രമാകിന ഗമനാം പ്രത്യക്ഷമായ്
നാല്പതുദിവസവും കഴിഞ്ഞോരനന്തരം 275
ഭൂലോകത്തിങ്കൽനിന്നു സ്വശക്ത്യാ മോക്ഷാലയം
പ്രാപിച്ചു സത്യലോകം വാഴുന്നു നിരന്തരം 276
ഉപമാഹീനാ! ജയ സർവ്വപാലകാ
ഞാനന്നു സംശയിച്ചു പണ്ടുശോധിച്ചപോലെ 277
തിരുവാനവകാശമൊന്നുമില്ലിതുകാലം
തെ ഷണ്ണുതരം കണ്ടാൽ ശുദ്ധർതൻ കുലത്തിലെ 278
സിംഹമെന്നറിഞ്ഞിടാം ദേവജനനംകൊണ്ടാം
നിന്തിരുവടിയുടെ സ്വരൂപമോർപ്പിക്കാമോ? 279
മംഗലനിധിയായതിപ്പുണ്യവപുസ്സിന്റെ
സൌന്ദര്യമൊരുക്ഷണം പ്രത്യക്ഷാല്പ്പണമൂലം 280
പിന്നെ സൌമ്യമായുള്ള സ്വരൂപമറച്ചിട്ടു
എന്നതുതന്നെയല്ല ഭൂമിതന്നഴകകം 281
മനസ്സിന്നസഹ്യമാം വിരൂപമെന്നതോന്നി
നിന്തിരുമുഖത്തിന്റെ പ്രതിഭാ പരലോകെ 282
സന്തതം പുണ്യന്മാർക്കു തെളിവു വരുത്തുന്ന
ധ്യാനത്തെമിന്നൽപോലെ പീഡകളൊഴിക്കുന്ന 283
സുനയനങ്ങളാം രണ്ടും നക്ഷത്രത്തോടുപമിക്കാം
ഗണ്ഡപുഷ്പങ്ങളോടു തുല്യമില്ലാതരൂപം 284
ഉത്തരാധരോഷ്ഠങ്ങളാം കരുണാനിധിയുടെ
പ്രതിഹാരങ്ങളും യഥാരൂപയാ ഉറക്കുമ്പോഴാം 285
കാരുണ്യരത്നങ്ങളാംക്ഷ ചരമമില്ലന്താനാം
തിരുമുറിവുകളാൽ മോക്ഷവിഷ്ടപത്തിങ്കൽ 286

എന്നുമസ്തമിക്കാത്ത മദ്ധ്യാഹ്നം ശോഭിക്കുന്ന
സുന്ദരയാകുന്നൊരുതൽഭൂമിയുപമിക്കൽ
ഭൂമികളൊക്കെക്കൂടെയന്ധകാരങ്ങളുള്ള
[illegible]ാലങ്കാര സാദൃശ്യം പറയാമോ? 288

മകുടമണികളോടാദിത്യശതകോടി
ക്കേമോ? കിരണത്താൽ തോറ്റുപോം സൂർയ്യപ്രഭാ 289

മൌക്തികാദികളായ രത്നങ്ങൾ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ
ളെത്തവരാ പൊന്നും പങ്കവുമെന്നപോലെ 290

നിചോളം കുപ്പായവുമത്യന്തം വിളങ്ങുന്ന
ചഞ്ചലതാരങ്ങളുള്ളാകാശമെന്നപോലെ 291

രത്നാഢ്യ സിംഹാസനം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നേരം
ദീപ്തിപ്രതാപംകൊണ്ടു നയനം ശങ്കിച്ചീടും 292

അപരിച്ഛിന്നരൂപമെന്നത്രെ പറയേണ്ടു
ഉപരിഭാഗെഹരിദ്ഭാഹിതമണികളും 293

തിരുമുഖത്തിന്റെ പ്രതിഭാകൊണ്ടു ബാല്യ
കിരണനിധി വൈരംകൊണ്ടുള്ള തൂണും ചുറ്റും 294

മുത്തുകൾ പവിഴവുമധ്യസ്ഥാൽ ചിത്രചിത്രം
ചിന്തിക്കയിവയെല്ലാം വാസ്തവമെത്തീടുവാൻ 295

അത്യന്തം ദൂരമുണ്ടുനിഴലെ കണ്ണുള്ള
എന്തെറെപ്പറയുന്നു? ചിന്തിപ്പാൻ വശമുള്ള 296

മംഗലമൊക്കെ നിരൂപിക്കിലുമിതു സർവ്വം
അഗാധസലിലധി ശീകരമെന്നപോലെ 297

അവ്യയ സിംഹാസനം ശതസഹസ്രകോടി
സേവികൾ ചുഴന്നു നിൻ കരുണാമൃതമൊല്ലി 298

തവമഹത്വം സദാവന്ദിക്കും ഭക്തിയോടും
അവർകളോടുകൂടെ ദൂരത്തിൽ നീചൻ ഞാനും 299

തവ സിംഹാസനേ കുമ്പിട്ടു ഭക്തിയോടും
നിർമ്മലാസ്രജാതംതൻ ഞാനെന്നുമാനന്ദത്തോടും 300

പ്രേമമഹത്വമാദരിച്ചു മനസ്സോടും -
താപം മമ, രക്ഷകനാനന്ദാനന്ദമോഹം 301

സർവ്വേശം മൃത്യുഞ്ജയം നാത്രാതാരം നാഥം -
ന്തുഞ്ജ വേദസ്തം സൃഷ്ടജനപ്രീതം 302

ദേവജം ദേമാന്തരം മർത്ത്യജം മേ പിതരം-
ദേവംചമനുഷ്യം ചൂതം ചൂതം ചൈവ 303

വേദാന്തമിമേഷപ്രദം നിർഗ്ഗുണമയാകരം-
വേദനാഹരം സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനദം മോക്ഷപ്രദം 304

ദരിതഹരം പീഡിതാധാരം നരാശ്രയം-
സചരിതം സർവ്വപാലം സാഷ്ടാംഗം നമാമ്യഹം 305

പരമസ്ഥാനത്തിന്റെ സമീപെ വസിക്കുന്ന-
അപരകന്യകയെ! ഉവത്രയനാഥെ! 306

പാപികൾക്കാധാരമെ! സകല പുണ്യവാന്മാ-
ക്കാദ്യതെ ശവതിയെ!! സർവ്വേശ ജനനിയെ!! 307

തേജോരൂപത്തിന്റെയുമെകൾ പറവതൊ?-
ദേവിനിയെന്തനന്തനാമം ശ്രുതിയിലിരിക്കുന്നാൾ 308

എന്നുള്ള തവകാന്തികണ്ടവരറിയില്ല-
അഗ്നിയാൽ സ്വർണ്ണത്തിൻമാറെറുമെന്നപോലെ 309

മരണംകൊണ്ടു തവൈശ്വര്യമൃതമേറി-
പാവിഷ്ടപവിത്രമാം വാഴുന്ന സമയത്തിൽ 310

പ്രകാശഹീനമിന്നു ചന്ദ്രനെപ്പോൽ ദേവ-
ലോകലോകർക്ക് നിത്യമൃത്യുതിം ശോഭിക്കുന്നു 311

ഈ കാലം സ്വതന്ത്രനാടിക്കു നവ ത്രൈലോക്യത്തെ-
ഏകശാസനംകൊണ്ടു രക്ഷിച്ചുവിളങ്ങുന്ന 312

ചിന്തയനത്തിൽ നാശം ശോഭയാൽ വരുകില്ലം-
നിന്നെക്കാണുന്നതെന്തു സായൂജ്യമായപേക്ഷിച്ചു 313

ത്രൈലോകം ശോഷതപമെന്നിപ്പോഴെ തോന്നുന്നില്ല-
സായൂജ്യത്തെ പ്രാപിച്ചവൻ പുണ്യനായ് ബുദ്ധിമാനും 314

നിന്നുടെ ശോഭകണ്ടാൽ പിന്നെയുമഴകകാം-
കാമമാനാഗ്രഹമുണ്ടായ് വരുമോ? പരലോകെ 315

മനോഗോചരം വരാകന്നുള്ളകൊണ്ടുമതി
തനയനല്ലാതുള്ള സൃഷ്ടികളൊക്കെക്കൂടെ 316

നിഷ്പ്രഭമുള്ളകൂട്ടം നിന്നുടെ രൂപം കണ്ടാൽ
സൃഷ്ടികളൊക്കെക്കാളും ദേവനതെളിയിത്തു നീ 317

സൃഷ്ടികളൊക്കെക്കാളും രൂപമയാഗ്യതകൊണ്ടു
ശിക്ഷയായ് നിന്റെ ദേഹമലങ്കരിച്ചു ദേവൻ 318

രാജമഷ്‌കരതലത്തിന്നൊത്തീടും രാജധാനി
രാജരാജാലയന്നീ ദേവസിംഹാസനവും 319
എന്നാൽ തൽപ്രഭാവത്തിന്നൊക്കുന്നു ശുഭാലയം
കന്യേ! നീയല്ലൊ? സുന്ദരാംഗനാ പുണ്യനാഥേ! 320
കാനകങ്ങളിൽ വൎണ്ണപ്രസൂനംശോഭിക്കുമ്പോൾ
പ്രണത ജനനിയെ സുന്ദരാംഗികളിൽ നീ 321
പക്ഷത്തിൽ സ്വൎണ്ണമൃഗാ സുരൂപികളിൽ നീയെ
അംശുമാൻതാരങ്ങളിൽ പൂൎണ്ണേന്ദു ശോഭിക്കുന്നു 322
തപപുണ്യവാന്മാരിൽ വിശിഷ്ടനാഥേ! നീയും
ദ്വാദശനക്ഷത്രങ്ങളാം കിരീടരത്നങ്ങളായ് 323

കുപ്പായം സൂൎയ്യൻതവ നിൎമ്മലാപാദാധരെ
അപ്രാംശു ചന്ദ്രബിംബം ചവുട്ടിയിരിക്കുന്നു 324

മാനുഷകുലമണെ! നമ്മ്‌കളു ജനനിയെ!
മാനുഷ സഹായമേ! കന്യാരത്നമേയംബെ! 325

നിന്നുടെ ഭദ്രാസനെ കുമ്പിട്ടുവീണിടുന്ന
ഭൃത്യനാമെന്നെ പ്രതികാരുണ്യമാതാവു നീ 326

പുത്രനോടപേക്ഷിപ്പാൻ ദയാവു ധരിക്കണെ!
സുമനസ്സുകളാം ബുദ്ധപ്രതിഭാന്വിതഗണം 327

വ്യോമത്തിൽ നക്ഷത്രമ്പോൽ സ്വൎല്ലോകത്തിൽ
ഉന്നപ്രകാശംകൊണ്ടുശോഭിച്ചുവിളങ്ങുന്ന (നിങ്ങളാം) 328

താരങ്ങളാം ഭൂമിയെക്കാളും വലുതാകുന്നപോലെ
താരങ്ങളൊക്കെക്കാളും സൂക്ഷ്മ നിങ്ങളാംകണ്ടു 329

പരലോകത്തിന്നുടെ പ്രഭുക്കളായ നിങ്ങളാം
പരമപ്രഭാവത്തോടത്യൎത്ഥം ശോഭിക്കുന്നു 330

ശരീരം നിങ്ങൾക്കില്ല ശരീരഗുണങ്ങളാം
സ്വരൂപമുഖ്യമേറും യോഗ്യതയതുപോലെ 331

ധീയുടെ ശക്തിമനോബുദ്ധിയും വല്ലഭവും
ലയമെന്നിടയ സത്താശ്രേഷ്ഠതം നിങ്ങൾക്കുണ്ടു 332

പ്രസ്രാപ്പ്രമഹാപ്രഭായുക്ത സുമനസ്സുകളാം
അനവരതംപ്രതി സ്തോത്രഗാനീ സ്തോപതാൽ 333

ഏറാറവും മഹിക്കുന്ന നിങ്ങളാമിലം വിനാ
മാറുള്ള ജനങ്ങൾക്കും ശ്രേഷ്ഠതാബാധതൊന്നും 334

സർവ്വേശംപ്രതിപ്രിയം വരുത്തുമല്ലോ നിങ്ങൾ
കിരാതവപുന്നൃഗണം സർവ്വേശജ്ഞാനപ്രഭാ 335
കൊണ്ടേറെ ശോഭിക്കുന്ന നിങ്ങൾ സുജ്ഞാനത്തി
ഉണരത്തെയുദിപ്പിക്കുമജ്ഞാനനാശത്തെയും (ന്റെ 336
ഇത്യാദിയുള്ള നവവർഗ്ഗങ്ങൾ കാണുന്നേരം
ഉത്തമദേവാംഗനിർമ്മലാരൂപികളെ! 337
ചിന്തിച്ചാൽ മതിവരാ ആശ്ചര്യമേറെയമെ
ജ്ഞാനശാലർക്ക് മഹത്വമറിഞ്ഞിട്ട് 338
അവധിഹീനരൂപവും ശങ്കിപ്പാനവകാശം
ആപത്തുമുഷ്കരത്വപ്രബലഗണയുക്ത 339
ദേവസേവികളായ മാനുഷർ ബഹുവിധം
അവമാനിതമായ വപുസ്സു കഴിച്ചവർ 340
അക്ഷയമായ ദേഹം ലഭിപ്പാനിരിക്കുന്ന
മോക്ഷലോകവാസികൾ പ്രതിഷ്ഠാപിതദൃഢം 341
അത്യന്തഭാഗ്യനിലപ്പാൾ പ്രാപിച്ചു തോഷിക്കുന്ന
ഇത്രപ്രകാശം നരദേഹത്തിനുണ്ടാകുമോ? 342
ഉപരിയഗതാമവർഗ്ഗത്തിന്നുത്തത
മൺപാത്രമായിടുന്ന മർത്ത്യദേഹത്തിന്നാമോ! 343
മാനുഷവർഗ്ഗത്തിന്റെ മകുടമണികളേ!
ജനകിരീടങ്ങളേ! സർവ്വേശസേവികളേ 344
നിങ്ങടെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ മഹത്വം ചൊന്നൂടാ
നിങ്ങളെ ദാർഷ്ട്യംകൊണ്ടു ശ്രേയസ്സന്തോഷവും 345
സിദ്ധിച്ച പ്രകാരങ്ങളെത്രയും ചിത്രമഹോ!
അധരഭൂമിവാസം ചെയ്യുമ്പോൾ വജ്ഞ്യം ന്യൂന 346
ധനമെത്ര ത്യാഗംചെയ്തു ദരിദ്രജനം യഥാ
നിങ്ങളെക്കാണുന്നേരമവിവേകികളെന്ന 347
ചിന്തയിലെണ്ണിച്ചീട്ടമല്ല ദർശികളെല്ലാം
എന്നാലും നിങ്ങൾ ചെയ്ത നിയമം കാണുന്നേരം 348
ത്യക്താത്മസാരംകൊണ്ടു നിരന്തധനങ്ങളെ
നിത്യനിധികളെയും നിങ്ങൾക്ക നിങ്ങൾതൻകൊണ്ടു 349
അല്പമാം വിത്തു നിങ്ങൾ വിതച്ചിട്ടസംഖ്യമാം
ഫലങ്ങൾകൊയ്തു സദാ സുഖിച്ചു വസിക്കുന്ന 350

തൽകാലത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ ജ്ഞാനനിധി
ധ്യാനിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോളാശ്ചര്യമെന്നേവേണ്ടു 351
സാരമംഗനാദിനം സർവവും പ്രതിസ്നേഹം
ലഭിച്ചു നിങ്ങൾ മനസംപൂർണ്ണം പ്രാപിക്കുന്നു 352
വരെന്നു ജ്ഞാനാംബുധി തമ്പുരാൻ പ്രതി പ്രിയം
കാരുണ്യത്തോടു സദാ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു 353
എന്നാലോ സുഖമിതു ഇതുമിതിനോടുണ്ടോ?
അനന്തജ്ഞാനനിധി സഹായിനായകനാകുമ്പോൾ 354
...ഹാനിക്കുണ്ടോ ശങ്കാവകാശമുണ്ടോ?
കുൽസിതമംഗലം ലഭിച്ചീടുകിലപ്പോഴും 355
പുഷ്ടിയെ വിളിച്ചിടും മനോദാഹവും തീരും
തമ്പുരാൻ സഖിയായാലെന്തൊരു വേണ്ടൂപിന്നെ 356
തമ്പുരാനോളം കൃപയില്ല മറ്റൊരുത്തർക്കും
തമ്പുരാനല്ലോ സകലസുഖജ്ഞാനാംബുധി 357
തമ്പുരാനെ മനസ്സാവർപ്പിപ്പാൻ കരളുവിൻ
സർവജ്ഞൻ! സർവ്വവശൻ! സർവ്വചാതുരൂപകൻ 358
സർവ്വജ്ഞൻ ദേവസ്വാതന്ത്ര്യമംഗലമുണ്ടോ?
മഹിമാന്വിതർകളിലോ അനന്തനാത്മജരെ 359
...ഹിക്കുന്നതിനാലെ മറ്റാരെ സുഖമേകം
സാധിപ്പാൻ ക്രൂരനില്ലവസ്തുനിർമ്മാണത്തിൽ മൂലം 360
സാധിച്ചാലഖിലവും പോം സുഖനാശവും വരും
അതിനാൽ നശിച്ചുപോം ക്ഷണനശീലനായാൽ 361
സമ്പാദനമതിനായിടുമെന്നറിഞ്ഞില്ല
മോഹത്തിൽ വലയുകിലത്സുഖങ്ങളും പോം 362
മഹാവ്യാധി സമുദ്രത്തിലകപ്പെട്ടീടും നൂനം
എന്നാലെ ഐശ്വര്യസുഖം വിരോധ സുഖത്തോടെ- 363
ഐശ്വര്യമംഗലം ശ്രേഷ്ഠമെന്നതു പറയാമോ?
മംഗലം പരിപൂർണം ഭാഗ്യലോകത്തിലുള്ള 364
രക്ഷിക്കും ജ്ഞാനം സുഖവാസത്തിലൊന്നിനോടെ-
ങ്ങൊന്നിച്ചു വരുമൊക്കെ അലംഭാവവും വരും 365
അതിനാലുള്ള ശ്രേയോനിധി തന്നിലൊക്കെ
സംരക്ഷിച്ചുടങ്ങുന്ന സന്തത സുഖമതിൽ 366

സർവ്വജ്ഞനാമബ്ധി സകലജനെ ബുദ്ധിദ്വാര
ദർശിക്കുന്നൊരനന്താനന്ദം ഭവിച്ചീടും 367

മർത്ത്യസമത്തിന്നു കാരണം ബുദ്ധിയത്രെ
മതിയിൽ തോന്നും വസ്തുമാത്രമാവും ഭാസിച്ചീടും 368

ക്ഷേമമെന്നുള്ള ബുദ്ധി സമ്മതിച്ചുറയ്ക്കവേ
സമ്മോദമനാഗമിച്ചീടുന്നു നിരന്തരം 369

ബുദ്ധ്യാലോകനം ലോകപ്രാപ്ത പുണ്യവാന്മാരിൽ
മധ്യാഹ്നസ്ഥിത സൂര്യപ്രകാശമെന്നപോലെ 370

അജ്ഞാനമന്ധ്യകളൊക്കെയുമകന്നീടും
സുജ്ഞാനം തികഞ്ഞീടും വിദ്യകളതിനാലാം 371

ഉള്ളവിശേഷങ്ങളും മേലിലെ ഭവിപ്പതാ-
മുള്ളതും കണ്ണാടിപോലെ സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞീടും 372

പരമസ്വരൂപത്തിൽ രഹസ്യം തിരിച്ചവൻ
പരമസ്വരൂപത്തിൽ ദർശനം തന്നിൽ തഥാ 373

സംവിദചിദ്വയങ്ങളാം വസ്തുക്കളൊക്കെ ക്രമാൽ
കണ്ടുനിശ്ചയിച്ചീടും മാനസ മസ്തകത്തോടും 374

ഇങ്ങനെ ദൃഷ്ടം ജ്ഞാതാ നിർമ്മലസ്വരൂപൻ
സന്തോഷവും ധരിച്ചവൻ തോഷിക്കും ഭയംവിനാ 375

ആശ്ചര്യമുള്ള രൂപം കണ്ണിനെ തെളിയിക്കും
ചക്ഷുസ്സുകളെക്കാളും മത്തദൃഷ്ടിക്കു മുഖ്യം 376

അക്ഷിഗോചരത്തെക്കാൾ ജ്ഞാനഗോചരമുഖ്യം
ചക്ഷുസ്സാ സുഖത്തെക്കാൾ സംവിദാ സുഖമേറും 377

മനീഷാദൃശാമവ നിർഗുണ നൈരവദ്യം
അജ്ഞാനപൂർണ്ണതോർ ദർശിക്കും ഭാഗ്യവാന്മാർ 378

പൂർണ്ണത നിത്യമെന്നാം മനസിമതിയോടു
പൂർണ്ണതാസ്വാദനാളും ശാന്തകയില്ലതാനും 379

അദ്വിക്രിയാതെ കണ്ട ശ്രേയസ്സു വേണമെന്ന
ചിത്താമിലൊരിക്കലുമില്ല ദേവനാലോകത്തിൽ 380

ജ്ഞാനാതിരേകംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു മതിയത
ഇന്നറിയുന്നതാം ബുദ്ധി ചക്ഷുസ്സാ കണ്ടി— 381

ദ്ദുഃഖകാരണമൊഴിഞ്ഞു ലാഭസംപൂരിച്ചീടും
അതിനോട്ടുടനെ പ്രിയ ജ്ഞാനമെന്നറിഞ്ഞാലും 382

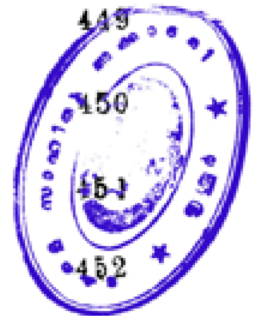
വൃത്തിയാൽ സംസൃതിഭവിക്കുമനന്തരം
കാമങ്ങളെത്താനതിനാലംവരാത്തക- 383
ണ്ടാമെന്നവൃത്തിയും വിഷയമെന്നവന്നാൽ
ജ്ഞാനമാനസമായിട്ടനാപദം 384
ആദ്യസ്വർഗ്ഗാദികന്മോക്ഷവും മംഗല്യവും
ഞ്ഞാൻ സഹികാമിക്ക ശ്രുതസൽഗുണത്തിനാൽ 385
ഉണ്ടും വൈപരീത്യവും മനസിഭവിക്കാതെ
സന്തോഷതിലയനാസക്തിക്കും സമാ കാമം 386
അന്യോന്യമാശ്രിതമായന്യോന്യം ഇഷ്ടിയും നരാം
അന്യസുകൃതംകൊണ്ടന്യസുകൃതഫലം 387
പരിത്യാഗത്തിനും നാരദനുമോടുകൂടെ
ലോകാലോകങ്ങളെല്ലാം മതം നയിക്കമെല്ലാവരും 388
പക്ഷമാം ചെയ്യൽകൊള്ളും ശ്രുത സുകൃതത്തിനാൽ
ആത്മാവരും തൊഴവന്നും സുഖം സംപാദ്യത്തം 389
ദൃഷ്ടിപ്രാപിക്കുമ്പോളവന്നും മറവുള്ളോർക്കും
അതിനാലാനന്ദവും പ്രിയവും ഭവിച്ചീടും 390
സത്യമാം ജനശൈലാപേക്ഷ ചെയ്തശേഷം
ക്ഷേമരാഗസാദ്ധ്യമലത്തിൽ നടന്നാളും 391
വ്യാസദൃഷ്ടിതന്നിലൊരു പുത്രനെ പെറുമെന്ന
വ്യാഖ്യാനികാരം ചെയ്തു സ്വന്തന്ത്യ തനയനെ 392
അരണികൾക്കുന്നവനാൽ ഫലദീപ്താനാരംഭിച്ചു
വിധവും വേദതത്വമാൽ സ്വരഗാത്രം വർദ്ധിക്കമാ 393
ദേവവാക്ക കർമ്മമ്പിൽ വിശ്വസിച്ചുറച്ചതും
സർവ്വവരൻ പുത്രഹോമം മാറിയപ്രകാരവും 394
സേവിച്ചു കൊണ്ടുപ്പിക്കുന്ന സർവ്വസമ്മതത്തോടും
ഇരസ്ഥാക്ക ശ്രവണവും നീതിയും ഭേദരീതിയും 395
യാഗങ്ങൾ ശേഷ്യാദ യഗ്യസ ന്യായങ്ങളെ
സഹികരിച്ചുപായവും ഭവിച്ചു മഹാബലം 396
സദ്ഗുരു പാദവും ചൊന്നപ്രശംസിക്കുന്ന
പൂർവ്വസാമ്രാജ്യങ്ങളിൽ താല്പര്യം തിരിക്കുന്ന 397
പിതൃനാരദ്യശ്വരമേധാൽ യെന്തസപ്പ തന്നെവീറാ
വിശേഷമുള്ള ദൃഷ്ടിയാവുണ്ടായ പരീക്ഷയും 398

നന്മൂലമനേകസംഖ്യകളിലെങ്ങിൽ വാലഭത്തെയും
ദീർഘദർശനംകൊണ്ടു കണ്ടറിഞ്ഞതെല്ലാമഥ 399
രാജശൻ ദേവദത്താൽ പക്ഷത്തിൽനിന്ന് ത്രാതൻ
രാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ചുതാൻ ക്ഷുത്തിനെ ക്ഷയിപ്പിച്ചു 400
നിർമ്മലകഥചൊല്ലി ധൈര്യത്തെ സ്തുതിക്കുന്ന
സുരാജൻ മാവീതാൻ മല്ലന്നക്ഷപ്പുകൊണ്ടു 401
കൊന്നുതാനവമാനമൊഴിച്ചു ശുദ്ധോദന
സിംഹാസനത്തിൽപ്പുക്കവാണതൻ ഗുണങ്ങളും 402
തന്നുടെ ക്രോധഹീനം സങ്കടസഹനവും
അനേകശത്രുജയമുണ്ടായദിക്കുകളും 403
സ്വപരാധത്തിൽ സ്വകമാന്തസവേദനയും
കേൾപ്പിച്ചു ബുദ്ധസംപൂണ്ട സമാരാധിക്കുന്നു 404
ഭൂശതാൻ മാസ്യതിങ്കൽ ബുദ്ധദുഃഖിതരായ
വിശിഷ്ട നരന്മാരെ രക്ഷിച്ചവാർത്തകളും 405
പാദങ്ങൾ നനയാതെ യൂദരെക്കടലിന്റെ
മദ്ധ്യമാർഗ്ഗത്തിൽ ചിത്രം ഗമിപ്പിച്ചതുമവൻ 406
യൂദരെ ഹിംസിപ്പാനായനുഗാമികളായി
ശത്രുക്കളോളങ്ങളിൽ താണതും മുങ്ങിയതും 407
ദിവസേ മേഘംകൊണ്ടും സ്തംഭാഗ്നിരൂപംകൊണ്ടും
ശർവരിതമസ്സിങ്കൽ സുമാർഗ്ഗം സർവ്വേശൻ 408
കാട്ടിയപ്രകാരങ്ങളും വർണ്ണിച്ചു ചൊല്ലീടുന്നു
കോണോടിയെല്ലാവരും ദൈവമാരാധിക്കുന്നു 409
മാനിയൽ വേദം പ്രതി സിംഹ പാതാളത്തിങ്കൽ
ഹീനത്വം വരാതെകണ്ടേഴു നാളിരുന്നതും 410
അവിടെ വസിക്കുന്നോരം പൈയും ദാഹവും തീർപ്പാൻ
നിയ്യുക്രോവ്വുനെ ദേവൻ വഹിച്ച വിസ്മയവും 411
ദ്രാബ്രാജ്യക്കാനികം വന്ദിച്ച വലിയൊരു-
പാമ്പിനെ കൊന്നശേഷം തൻസത്യസർവ്വേശനെ 412
വന്ദിപ്പാൻ ബോധം ചൊല്ലിക്കൊടുത്ത വിശേഷവും
സമ്പൂർണ്ണാനന്ദത്തോടു ഇഷ്ടന്മാരെല്ലാം കേൾപ്പിക്കുന്നു 413
അപരഗൃഹം പ്രതി ബുദ്ധക്ലേശങ്ങളോട-
ൻ താങ്ങളും പൊരുത്ത താൻവിലങ്ങിൽ വസിച്ചതും 414
വേദത്തെപ്രതി പല വിപക്ഷ വിരോധങ്ങളും.
സഹിച്ചുപേദനു ധരിച്ചുള്ളോരെ പ്രാർത്ഥിച്ചതും 415

സംഹിതം ഗുരുവാക്യം താനനുവർത്തിച്ചതും-
അനുകൂലരക്ഷിപ്പാനായ് ശ്രമിച്ചപ്രകാരവും 416
അന്യദുരാചാരഗതത്തിന്നധോമുഖത്തോടു
പരിശീലനങ്ങളിയലും ചൊല്ലുന്നവശമൊൻകേപ്പാ 417
പാപവിമുക്തിയിങ്കൽ സങ്കീർണ്ണസ്വരത്തോടും-
സുവിശേഷസൂക്തം ശ്രുതമാ പുകഴ്ന്ന തോഷിക്കുന്നു 418
പൌലോസു സ്വയമജിത രാജാവിനതിക്രമം-
ഉണർത്തിച്ചു താഡനവും സകല വിരോധവും 419
മംഗലാമിനോടു നാമമാഹാത്മ്യം ചൊല്ലുകൊണ്ടു.
അനുസ്യൂതം മോക്ഷപഥവിസ്താരം വരച്ചതും 420
പ്രസാദത്തോടു പാരംതാരവും തെളിയുന്ന
ഭസ്മതോടുത്രുവിളെല്ലാരും ഘോഷിക്കുന്ന 421
ചെന്തളിർ തിരുവാൽ സൌഖ്യം ലഭിച്ചുവിശേഷവും
വാഗ്ദത്തഫലങ്ങൾ അമൂല്യമായതും 422
ഭൂമിയിൽ ചിലർക്കുമതി സൌഖ്യത്തെ പ്രാപിച്ചതും
അപ്രകാരങ്ങൾ ചൊല്ലി സുഖിച്ചു വസിക്കുന്ന 423
അപാരമായും പോലെയെല്ലാരുമന്യോന്യം.
ആനന്ദപൂർണ്ണത്തോടു സ്തുതിച്ചു പുകഴുന്ന 424
ഈ പ്രിയജനം കരത്തിൽ വാൻ തപ്പുകം-
ചെയ്യും ശരീരത്തെ നനക്കിസ്ഥിരിച്ചതും 425
ചൊന്താളൂർദ്ധ്വമെല്ലാമറുത്തു കളഞ്ഞതും-
വിശുദ്ധിയോടുകൂടെ സ്വന്തം നടന്നതും 426
ഓരോരോ വിശേഷങ്ങളോരോ പുണ്യവാന്മാർ
ആദരാദരത്തോടുകൂടെപ്പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്ന 427
സ്വർഗ്ഗമനു ചിന്തിച്ചുന്നതഭാഗ്യപ്രാപ്തിയിൽ ബദ്ധ
സന്തോഷപൂർണ്ണശേഷമുള്ളവർ മോദിക്കുന്നു. 428
മോക്ഷവിശേഷത്തിലും പൂർത്തിക്കു കുറവില്ല
ശ്രേഷ്ഠത മെന്നെക്കാൾ മറ്റവനെന്നകണ്ടു 429
മാനസ സുഖനാശം ചിന്തിച്ചിട്ടുമില്ല
അന്യന്മാരുള്ളതുകൊണ്ടു മംഗലമിനിക്കുന്ന 430
ചിന്തയുമുണ്ടുപരന്റെ ഗുണത്തിൽ സന്തോഷവും
ഭ്രാതാക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹമുണ്ടു 431
ഭേദമവമാനനം സ്പർദ്ധാമത്സരങ്ങളും

ദൂഷണാദികളായ പ്രിയനാശങ്ങളില്ല 432
ഒരു ശോഭയാലൊരു ശോഭയ്ക്കു നാശംവരാ
അശേഷമീ കൂട്ടമെന്നും പ്രകാശം വർദ്ധിച്ചീടും 433
ഭാഗ്യവാന്മാർ തഥാ അന്യോന്യ ഭാഗ്യങ്ങളാൽ
ഭാഗ്യവർദ്ധനയുള്ള ഭാഗ്യനാശവും വരാ 434
ഇന്ദ്രിയരസങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചാലററമില്ല
അഞ്ചിനുമെല്ലാനേരം പൂർണ്ണത ഭവിച്ചീടും 435
ശ്രീലോകകർണ്ണരസം നന്നായിധരിക്കിലൊ
ആലോകത്തിന്നീപ്സിതം രസിപ്പാൻ പണിയാകും 456
പൂർണ്ണത ദൃഷ്ടിക്കപ്പോഴും വന്നെന്നുവരികിലൊ
സ്പർശനത്തിന്നിമ്പംവരാ അഞ്ചിനും കൂടിപ്പൂത്തി 437
ഏകകാലത്തിൽത്തന്നെ വരുവാൻ യോഗം കൂടാ
ഏകകാലത്തിലഞ്ചിന്നഭീഷ്ടം ഭവിക്കിലും 438
അതിനാലുള്ള ഗുണം രസിപ്പാൻ വശംപോരാ
ഉത്തരലോകത്തിങ്കലൊരു കാലത്തിൽത്തന്നെ 439
ഭൂതപഞ്ചകത്തിനു തർപ്പണമുണ്ടായ്‌വരും
ഓരോന്നിന്നുണ്ടാകുന്ന കുശല പ്രകാരങ്ങളും 440
തിരിച്ചു ചൊന്നീടുവാൻ മമ സാമർത്ഥ്യംപോരാ
നേത്രഗോചരമാകും സ്വർല്ലോക രൂപകാന്തി 441
പ്രതിമധരണിയിൽ പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ടോ
നഭസിനക്ഷത്രങ്ങളും വിശേഷപ്രകാശേന 442
ശോഭിക്കുമതുപോലെ വിശിഷ്ടരൂപങ്ങളാൽ
പരമലോകത്തിലെ ലോകരും വിളങ്ങുന്നു. 443
നിർമ്മലരെല്ലാരും കുറവില്ലാത്തതത്രം
ശ്രേഷ്ഠരൂപവാന്മാരെ യവരൊടൊപ്പിക്കുകിൽ 444
ശുഷ്കപത്രവും പൂവുമെന്നപോൽ ഭേദമുണ്ട്
കനകരജതങ്ങളും കൊണ്ടുള്ള തെരുവുകളും 445
രത്നവിശേഷംകൊണ്ടു നിർമ്മലഗൃഹങ്ങളും
എന്നും വാടാതെ ബഹുശോഭിത പുഷ്പങ്ങളും 446
കസ്തൂരിയൊലിക്കുന്ന ഫലിത വൃക്ഷങ്ങളും
മുത്തുപവിഴങ്ങളാൽ മിന്നുന്ന നദികളും 447
എന്തെന്തെപ്പറയുന്നു കൺപ്രസാദത്തിനുള്ള—
നിത്യവിഷയമെല്ലാംകണ്ണിനെ തെളിയിക്കും 448

ശ്രുതിസുഖത്തിന്നതി മംഗലധ്വനികളും
തന്ത്രീകണ്ഠോത്ഭൂതങ്ങളാം കാകളീസ്വരങ്ങളും 449

വല്ലകി വാദിത്രങ്ങളുത്ത ഗീതങ്ങളും
കാലാന്തം വരാതൊരാം സ്വർഗ്ഗാവാസമുഹൂർത്തങ്ങൾ 450
ഗാനസ്വരങ്ങളാലാമോദം വരും സദാ
എന്നാലുമിവറ്റുടെ ചേതസി മോദപൂർണ്ണം 451
നിത്യമാനന്ദമാകിലും മുഷിപ്പിൽ വന്നീടാതെ
അനാഗതത്തിൽ സുഖമെന്നു നിശ്ചയിക്ക. 452
എങ്ങിനെ പരിപൂർണ്ണമനസ്സായാലലംഭാവം
നീങ്ങുമെന്നകക്കാമ്പിലുറപ്പാൻ പണിയെങ്കിൽ 453
തദാ സംശയം നിരൂപിച്ചാരു മുനിവരൻ
തദാ പുണ്യവാനായ ഖഗസ്വരം കേട്ടു 454
മോദിച്ചു മുനിശ്രേഷ്ഠൻ സ്വർണ്ണപക്ഷിയുടെ
നാദമാധുര്യംകൊണ്ടു മത്യന്തരസമാണ്ടു 455
പാടുന്നപക്ഷിയെല്ലപ്പുറന്നു വനംപുക്ക
കേട്ടു മുനിയുമനുസരിച്ചാവനത്തിലായ് 456
ശ്രവണസുഖംകൊണ്ടുമാനന്ദ കാർത്ത്യശേഷം
അത്യൂർജ്ജം പ്രസാദിച്ചു ശ്രവിച്ചു വസിക്കുന്നോൻ 457
പാടുന്നപക്ഷി മുദാ ശോഭിച്ചു തപസ്വികൾ
കാന്തതകാലങ്ങളിൽ മംഗലസ്വരം കേട്ടു 458
മോദിപ്പാൻ വിധിയിതെന്നത്യന്തം മോദിച്ചിട്ടു
മന്ദമന്ദ്യാൽ മന്ദംപോയ് മുനിഗ്രാമം പുക്ക 459
പരമുള്ളതം മുമ്പിലറിഞ്ഞ ജനങ്ങളിൽ
ആരുമില്ലെന്നുകണ്ടു പകർന്നു ഭിന്നലോകം 460
താൻവനം പുക്കവനാൽ താൻ വന്ന കാലത്തിന്റെ
അവധിനിരൂപിച്ചാരെ ത്രിശതവർഷകാലം 461
ഗാനത്തെ കേട്ടവനെ വസിച്ചുവെന്നു വന്നു
ശ്രുതിരസത്തെക്കൊണ്ടു ക്ഷണ സ്വപ്നങ്ങളാക്കം 462
ആശയെ വിസ്മരിച്ചു സുസ്വരപ്രസാദത്താൽ
ത്രിശതവത്സരവും ക്ഷണാംക്ഷണമെന്നുതോന്നി 463
മോക്ഷവിഷ്ടപത്തിങ്കൽ ഭവിക്കും ശ്രോത്രഭാഗ്യം
സൂക്ഷ്മമറിവാനിതു ദൃഷ്ടമെന്നറിയണം 464
നാസിക സുഗന്ധങ്ങളെപ്പോഴും ഘ്രാണിച്ചീടും

കസ്തൂരിപരിമളഗന്ധയോഗങ്ങൾകൂട്ടി 465
തൽഗുണം ചിന്തിക്കുകിൽ ഗുണല്പമതിന്നില്ല
മുല്ലകൾ പിച്ചകങ്ങൾ പ്രസൂന വർഗ്ഗമെല്ലാം 466
ഒക്കവെ നിരൂപിച്ചാൽസ്വർല്ലോക സുഗന്ധത്തോ-
ടൊക്കുമെന്നകക്കാമ്പിൽ തോന്നുകിൽ മൃഷാവാദം 467
ഉക്ഷഭാമരത്തിന്റെ മാലിത്യപ്രകാശത്താൽ
മോക്ഷ സുഗന്ധങ്ങളാൽ ദുർഗന്ധം നിർഗ്ഗന്ധമാം 468
പൂത്തിര സത്തിത്വം സന്തതം ഭവിച്ചീടും
പൂർണ്ണത വരികിലുമറെപ്പുഷ്പങ്ങളായ്‌വരാ 469
ഇച്ഛിക്ക മിശ്ചാപാരല ഭവിക്കും സദാകാലം
ഇശ്ചെക്കുമതിയാകമിഷ്ടകക്കെട്ടുണ്ടാകാതെ 470
തേനിന്റെ മാധുര്യവും പഞ്ചസാരയും പാലും
എന്നതിന്നല്പരസമുപരി ലോകത്തിലെ 471
രസസാധനങ്ങളോടൊട്ടുമേതൊക്കുന്നില്ല
അസാരരസം ദൈന്യമെന്നറിയുക 472
എന്നാൽ ക്ഷുൽപ്പിപാസാദി മോക്ഷവാനവിടത്തിൽ-
ഇതെന്നു സംശയിച്ചു ചിന്തയിൽ നിനയ്ക്കേണ്ട 473
ക്ഷുത്തൃസാദൃശ്യാഗതരാജ്യമിതെന്നു നൂനം-
പ്രീതിയെ വരുത്തുവാൻ ഭക്ഷണമെന്നു കേൾപ്പു 474
ക്ഷുത്തും ദാഹവും തത്ര ഭവ്യമില്ലെന്നു സിദ്ധം-
സ്പർശത്തിന്നിഷ്ടത്തിന്നു മോക്ഷത്തിലൂനമില്ല 475
അശവിഷയമൊക്കെ ലഭിക്കുമനാരതം-
ഗതരുക്ക്ഷയ ജ്വരരോഗാദിനാമംപോലും 476
ആ ദിക്കിൽ കേൾപ്പാനില്ല ഭൈഷജ്യങ്ങളുമില്ല-
ശരീരഭാരമില്ല ആലസ്യങ്ങളുമില്ല 477
വശശീതങ്ങളാൽ സ്വൈരക്കേടുമില്ല-
വയസ്സിൻ വിശേഷങ്ങൾ വൾക്കൃക്ഷയങ്ങളും 47൮

ആയുരാദ്യവിവേക മജ്ഞാനഭാവങ്ങളും-
അഹമ്മതിയുമില്ല വികാരങ്ങളുമില്ല 479
സഹസ്രയുഗം കഴിഞ്ഞീടിലും മോക്ഷസൗഖ്യം-
ഒട്ടങ്ങിടുകയില്ല ശേഷിക്കും മുഴുവനും 480
ഒട്ടക്കമററമൂലം ഭവിക്കും നിരന്തരം-
അനന്തമിതു വാക്കിന്നപരിമേയമിത 481
ചിന്തിതവ്യത്തിലും മഹത്വമുള്ളതിതും-
എങ്കിലൊ ജാതിപുഷ്പം നിയതം നിറെഞ്ഞുള്ള 482
സന്തതഫലികളായ് യാപനഹീനങ്ങളായ്
നാനാരേഖകളായിട്ടവന്ധ്യവൃക്ഷങ്ങളെ 483
സുമുക്തപ്രവാളങ്ങൾ ചമെഞ്ഞംബുധിതീരെ-
അമൃതമൊഴുകുന്ന നിർമ്മലനദികളെ 484
സ്വർണ്ണരൂപങ്ങളോടു പൊരുതു ജയിക്കുന്ന-
സുരഭിയുക്തങ്ങളാം വരപുഷ്പങ്ങളുടെ 485
ഉത്തമവിശേഷത്താൽ ശോഭിതോദ്യാനങ്ങളെ-
രത്നസാധനംകൊണ്ടു നിർമ്മിതപുരങ്ങളെ- 486
നിത്യകാന്തങ്ങളാമമലാലയങ്ങളെ-
രാത്ര്യന്ധകാരം വിനാ ശോഭിതോദ്യാനങ്ങളെ- 487
ആലസ്യം വരാതെ കണ്ടനന്ത സുഖങ്ങളെ.
സുലഭഗ്രാമക്ഷേത്രങ്ങളോടും ഗുണപൂർണ്ണം 488
നിർമ്മല ജനത്തോടും നിശ്ചല സഖ്യങ്ങളെ
ദുരിതഭയംവിനാ നിത്യമാമനുഭവം 489
സർവ്വശാസ്ത്രജ്ഞാനവുമജ്ഞാനവിനാശവും
ചിന്തിച്ചു നിരൂപിച്ചു തഥ്യമെന്നറെക്കിലും 490
ജ്ഞാനമുള്ളതിലും മോക്ഷമെന്നറികെടൊ
കാന്തിയുള്ളതിലും ശ്രേഷ്ഠമെന്നാകുന്നും 491
ഇതെല്ലാം ശ്രുതമല്ലാ ദൃഷ്ടം ചിന്തിതമല്ലാ
ചിന്തിതവ്യത്തിലും മോക്ഷഭാഗ്യങ്ങളുന്നു 492
കണ്ടസാക്ഷികളുണ്ടു ദിവ്യന്മാർ മാർപൗലോസും
കണ്ടിയാം പരലോകകാഴ്ചകളെന്നായതു 493

ചൊല്ലുവാനൊപ്പിപ്പാനും കൂടുന്നവസ്തുവല്ല
ഇല്ലമിതിനോടൊന്നും മാനുഷാ ചക്ഷുസ്സിനു 494
പ്രത്യക്ഷമായിട്ടില്ലശ്രോത്രവും കേട്ടിട്ടില്ല
മർത്ത്യന്മാരായുള്ളോർക്കാകാംക്ഷയായിട്ടില്ല 495
ഉത്ഥാനാവകാശമവം ദൈവസഖികളുടെ
പരിപൂർണ്ണഭാഗ്യത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നു നൂനം 496
ചിന്തിതമശ്രുതസുഖങ്ങളും കൂടുന്നേരം
മംഗലാസ്പൃഹമിതാശ്ചര്യമെന്നാകിലും 497
എന്നാലും പരലോകമംഗലം പറയുമ്പോൾ
മനീഷാഗതാപ്പുരം ശ്രദ്ധമെന്നതാകനു 498
തോന്നിയതെല്ലാം ദൈവമഹസ്സാരമാപട്ടിലും
അന്ധനസംപാദ്യലോകസാദൃശ്യത്തിന്നപ്പുറ 499
എന്നിവ ധ്യാനിച്ചു ഞാൻ സുഖിച്ചു കഴിയുന്നേരം
മനസ്സാക്ഷി സമാധാനമാച്ചുൻ ദൈവ്യസുഖം 500
എന്നാലും മമ പാപമാതമാവു ശരീരത്തിൽ
രഞ്ജിച്ചു പ്രകാരങ്ങളെ നിരൂപിക്കുന്നേരം 501
അകന്നു സുഖം മമ സങ്കടം വർദ്ധിക്കുന്നു
ശോകിക്കുന്നെന്നാകിലും ബന്ധനമൊഴിപ്പതി- 502
ന്നുപായമില്ല ദുഃഖമൊഴിപ്പാൻ വഴിയില്ല
പ്രാപ്തമെന്നറച്ചുള്ളം പ്രാപ്യമെന്നറിഞ്ഞു ഞാൻ 503
സ്പൃഹയും വർദ്ധിക്കുന്നു താപവുമതിനാലെ
ദാഹത്തെ തണുപ്പിപ്പാൻ ശീതളമൊന്നെയുള്ളു 504
മോക്ഷാർത്ഥമില്ലാതില്ലമാർത്തിമോക്ഷത്തിൽകൂടും
മോക്ഷാർത്ഥമുള്ളാകം മോക്ഷദീപമായുള്ള 505
പ്രകാശമുദിപ്പാളം വിശ്വാസ രശ്മികണ്ട-
ലോകേശ കല്പനകളനുവർത്തിക്ക സദാ 506
മംഗലപ്രദാത നിൻ ഗുണവിഷയത്തെ
സന്തതം സമാധാനാവശത്താൽ സ്നേഹിക്കുക 507

സുന്ദരരൂപം കണ്ടാൽ സൌന്ദൎയ്യസമുദ്രത്തിൽ
നിന്നൊരുതുള്ളിയല്ലൊ സൌന്ദൎയ്യകാരണത്തെ 508
ചിന്തിച്ചതിനെപ്രതി പ്രിയത്തെ ധരിക്കുക
എന്നിവചെയ്തീടുമ്പോൾ മാനസംതെളിഞ്ഞീടും 509
ഒരിക്കലങ്ങൊരു കന്മഷം തോന്നുന്നേരം
സാരമാനത്തെക്കാൾ പരലോകശുഭഗ്രാഹിക്കുക 510
ക്ഷോണിയിലുള്ള ദുഃഖം കറഞ്ഞുപോവാനൊരു
ക്ഷണത്തിലിതൊക്കയും കഴിയുമെന്നു മമ 511
ചേതസി സ്ഥാപിച്ചുഞാൻ തൽക്ഷമഗുണംകൊണ്ടു
ഉത്തരകാലെ കഴിയാത്തത്ഥം വരുത്തുവാൻ 512
ക്ഷമക്കുത്തരമായ സന്താനന്ദമിഷ്ടം
മെമതിയുറെക്കുമ്പോൾ ശീതളമുണ്ടായ്വരും 513
ആയുസ്സിന്നല്പകാലമെപ്പൊഴും കഴിയുന്നു
വായുവേഗത്തെക്കാളും നക്ഷത്രവേഗമേറും 514
ആയതിപ്പുരം താരകാലത്തിങ്കന്നു സിദ്ധം
സുവേഗം കാലത്താലുമാത്മാവു കഴിഞ്ഞീടും 515
ജീവിതകാലാന്തത്തിൽ സകല കരുണാബ്ധേ!
അനുമതിയംകൊണ്ടു ശ്രേയസാം ഗുരുസ്ഥലെ 516
വസിപ്പാൻ ഭാഗ്യം മമ ഭവിപ്പിച്ചീടണമെ
മോക്ഷലോകാന്തഃ ചിത്തന്ത്യജമാം ധ്യാനഗാനം 517
സൂക്ഷ്മമായുരചെയ്യുൻ സാക്ഷിയിൽ കണ്ടപോലെ
ശ്രീലോകമദ്ധ്യത്തെ നിത്യവും സ്മരിക്കഹൊ 518
കാലത്തെ കരുളകിലാമന്യകാലെ സുഖം
വന്നീടും നാശ്യതാം ചാതുൎയ്യവും സദാ 519
ചിന്തിക്കിൽ പാപം വിനാശമോക്ഷത്തെ പ്രാപിച്ചീടും.

എല്ലാ ലോകങ്ങളുടേയും നാഥനും, ഭാഗ്യങ്ങളുടെ കാരണവും,
സത്ഗുണങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടവും, നിത്യനും, ഏകനും, ഉപമയില്ലാത്ത
വനും, മുഖ്യനും, നാശരഹിതനും, വരംകൊടുക്കുന്നവനും, മാനനീയ്യാ
ത്തവനും, സ്തുതിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യനും, സകല ഗുണങ്ങളും നിറഞ്ഞ
വനും ആയ ദൈവത്തെ സാഷ്ടാംഗമായി നമസ്കരിച്ചിട്ട്, ആ സ
ർവ്വേശന്റെ ഭാവങ്ങളിൽ മുഖ്യവും, ഗുണപ്രധാനവും, നിത്യവുമായ
മംഗളത്തെ മോക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പറയുന്നു. 1,3
ഈ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഓരോരോ കാലങ്ങളിൽ വളരെ ദുഃഖമ
നുഭവിച്ച് ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇല്ലാതെയാക്കി
ത്തീർക്കാൻ, ദുഃഖം മാററിത്തീർക്കാൻ എന്തുകഴിവാണുള്ളത്? മരിച്ചു
സങ്കടം ഒഴിവാക്കാൻ എന്താണു വഴി? 4,5
മനുഷ്യന്റെ ശീലം കണ്ടാൽ ഇളക്കമില്ലാത്ത ശീലങ്ങളിൽ ഉള്ള
ആഗ്രഹം മനസ്സിൽ വെയ്ക്കുന്നതു ലഭിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായി തോ
ന്നും 6
ലോകത്തിലെ കാര്യങ്ങളും ചിന്തിച്ചാൽ അനർത്ഥങ്ങളല്ലാതെ ഒന്നും
കാണാനില്ല. സുഖം കിട്ടുന്നുമില്ല. 7
ജനനാരംഭം മുതൽ ഉണ്ടാകുന്ന കണ്ണുനീർ ഈ സങ്കടത്തിനു
സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ പലതരം ദുഃഖങ്ങളും പ്രത്യക്ഷ
സിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. 8
ജീവാവസാനത്തിൽ മരണദുഃഖം ഏററവും ഭയങ്കരമായിട്ടുള്ളതാണ്.
ഇതു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ജീവിതകാലം മുഴുവനും ദുഃഖിക്കാനുള്ള കാല
മാണെന്നേ പറയേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. മനുഷ്യരുടെ ക്ലേശങ്ങളും ആഗ്രഹം
നിറവേററാനുള്ളവയാണ്. 9, 10
ആഗ്രഹിച്ചതു ലഭിച്ചാലും ആനുകൂല്യം കിട്ടാൻ പോകുന്നില്ല. സമ്പ
ത്തിലുള്ള ആശകൊണ്ട് പലരും വലയുന്നു. 11
കൈവന്ന പദാർത്ഥങ്ങളാലും അത്യാഗ്രഹപൂർത്തി വരികയില്ല. മോഹ
മാകുന്ന തീയ് കത്തിക്കാളുമ്പോൾ അതു കെടുത്താൻ ക്ലേശിച്ചു
ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നം അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. അതിന്റെ
ആശ്രയസ്ഥാനം ദഹിക്കുന്നതുവരെക്കും അതു ബലപ്പെട്ടതന്നെയി
രിക്കും 12, 13
ഉള്ളിൽ അഭിമാനം വിചാരിച്ച് വല്ലാതെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു
വന്നാൽ അതുകാരണം വളരെ ദുഃഖം വന്നുകൂടും 14

ഇവ നിശ്ചയമെന്നു് ഹൃദയത്തിലുറച്ചു് നീ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ
കൊണ്ടും സൗഖ്യമില്ലെന്നു് മനസ്സിലാക്കണം 15

ധനം, മാനം, കാമം എന്നിവകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖങ്ങൾക്കവസാന
മില്ല. എന്നാലും [illegible]ത്തെക്കുറിച്ചു അഭിലാഷം തോന്നുന്നു 16
കിട്ടാൻ വയ്യാത്ത ഗുണത്തിന്നു വേണ്ടിയുള്ള കാരണം കൂടാതെ മോഹ
മുണ്ടല്ലോ അതു് എല്ലാ മനുഷ്യരും പൂർണ്ണമായി സമ്മതിക്കുന്ന
ഒന്നാണു്. 17

അസത്യമെന്നു വരില്ല. നേരെന്നു തന്നെ വരും. മനുഷ്യർ അനുഗ്രഹമാ
കുന്ന ഗുണം ദോഷരഹിതമാകണം 18

തിന്മയില്ലാത്തതെന്നു വരു. ദോഷമായിരിക്കയില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗ
ത്തിന്നു പൊതുവെ ഗുണത്തിൽ മോഹം ആഗ്രഹം ഉണ്ടു് 19

കിട്ടാൻ തക്കതല്ലാത്ത ഗുണത്തിന്നു് അനുഗ്രഹമില്ലെന്നു വന്നു. എങ്കി
ലും എല്ലാ മനുഷ്യരും അതു തീർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടു് 20

അഖിലലോകത്തിലും അനുഗ്രഹമെല്ലാം നിറവേററിയവർ ആരുമില്ല.
തീയ്യിന്നു തണുപ്പുമില്ല. വെപ്പിന്നു ലഘുത്വവുമില്ലല്ലോ. 21

കല്ലിന്നു മാർദ്ദവവും ഇരുട്ടിന്നു ശോഭയുമില്ല. ചളിക്കു വിലയില്ല. പാറ
ക്കു പൂവുമില്ല ഇരുമ്പിന്നു [illegible] രാത്രിക്കു (ഇരുട്ടിന്നു) ദൃശ്യമില്ല.
ദോഷത്തിന്നു ഗുണവും ശ്രീക്കു ഭാഗ്യപരിപൂർണ്ണതയും ഇല്ലെന്നു
കണ്ടപോലെ നിശ്ചയിച്ചുറയ്ക്കണം. മംഗളത്തികവും ഉപരിലോക
ത്തിൽ മാത്രമേയുണ്ടാവുകയുള്ളു. 22, 23, 24

ഭാഗ്യപരിപൂർണ്ണം കല്യാണപരിപൂർണ്ണം എന്നീ പദങ്ങൾക്കു്
പരിപൂർണ്ണത എന്നർത്ഥം പറയണം. ഭാഗ്യത്തികവു്, മംഗളത്തി
കവു് എന്നർത്ഥം 25

രസിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ള ഭാഗ്യംകൊണ്ടുള്ളപരിപൂർണ്ണത കൈവല്യ
അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു യോഗ്യമായ ഇരിപ്പിടം ആ ലോകം മാത്രമാകുന്നു.
അല്ലയോ വഴിപോക്കനായ മനുഷ്യാ, നീ ദുഃഖംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ മ
രുഭൂമിയാണു് ഭൂമിയെന്നു് അറിവിന്റെ വെളിച്ചംകൊണ്ടു് വേഗ
ത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചു്, ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ നിസ്സാരഗുണങ്ങളെ – നി
സ്സാരമായ ഇന്ദ്രിയസുഖത്തെ അനാസ്ഥയോടുകൂടി ഉപേക്ഷിക്കുക. 26
അനുകൂലം എന്ന പദത്തിന്നു് അനുകലനം എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം
പറയണം. 'അധരം ഫല്ഗു' എന്ന അമരകോശം. 27

ഭൂമിയോടുള്ള ബന്ധം വിട്ടുപോകുമെന്ന് വിചാരിച്ച് അതിനോട് കൂടുതൽ ചേരാതെ, ശ്രേഷ്ഠമായ പരലോകത്തെ ഹൃദയത്തിന്റെ കണ്ണു കൊണ്ട് നോക്കി ധ്യാനിച്ച് ശ്രമിക്കണം. ഈ ഭൂമിയിലെ സമ്പത്തുകളും അല്പം മനസ്സാക്ഷിക്കു ഗ്രഹിക്കണം. ലൗകികസമ്പത്തുകൾ നശ്വരങ്ങളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് താല്പര്യം 28

ഭൗമ്യം പാരലൗക്യം എന്നീ പദങ്ങൾ ക്ലിഷ്ടാർത്ഥകങ്ങളാണ്. ഭൗമ്യം ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചത്. പാരലൗക്യം പരലോകസംബന്ധി എന്നർത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണല്ലോ? പരലോകം എന്നതാണിവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. 29

ഭൂലോകത്തിൽ സുഖമില്ല. ഇവിടെ താമസിച്ചതു മതി. നമുക്ക് ഇവിടെനിന്ന് പോകാം, മോക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് ശരണമാക്കി എന്ന താല്പര്യം 30

ആ ലോകഭോഗങ്ങൾ വേണം, അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കണം. ആപൽക്കരമായ ശരീരഭാരത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻ കഴിയുമോ? 31

മേല്പോട്ട് പൊങ്ങിപ്പറക്കുവാൻ പക്ഷിച്ചിറകാണ് നല്ലതായിട്ടുള്ളത്. എനിക്ക് പക്ഷികളുടെ ചിറക് തരാൻ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ? 32

എന്നാൽ ഞാൻ വേഗം പറന്ന് അനുകൂലമായ സ്ഥലത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. യഥാകാലം മേഘങ്ങളുടെ ചിറകുകൾ വഴി ഞാൻ പൊങ്ങിപ്പോകുന്നതാണ് 33

മേല്പോട്ടുപൊങ്ങുന്തോറും ഞാൻ പുതിയ വസ്തുക്കളെ കാണുന്നു. ഭൂലോകം ചെറുതായിട്ടും ഗ്രഹങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളും വലുതായിട്ടും കാണപ്പെടുന്നു. ഭൂമി അകലുകയും നക്ഷത്രാദികൾ അടുക്കുകയും ആണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്. ആലോചിച്ചാൽ ഇത് ആശ്ചര്യകരമാണ്. കണ്ണിനു നിസ്സാരമായി കാണാൻ കഴിയുന്ന മേഘങ്ങൾ ആവിയും തണുപ്പുംകൊണ്ട് കൂടുന്ന നേരത്ത് അത് കനക്കുകയും പിന്നീട് മഴയായി ഭൂമിയിൽ പെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു 34, 35, 36

മേഘങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോൾ മുഴക്കം. ഇടിമുഴക്കമുണ്ടാകുന്നു. [illegible] വിധമുള്ള മിന്നൽ മിന്നുന്നു. ഇടിയും വെട്ടുന്നു. 37

സൂര്യരശ്മികൾ തട്ടിയുള്ള മേഘത്തിൽ കൊടുവാൾ വട്ടത്തിൽ കാണുന്നതുമൂലം അത് വില്ലാണെന്നു തോന്നും, കവി ഇവിടെ മഴവില്ലിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് 38

കാഴ്ചയുടെ സ്ഥാനമേതാണു് ഇങ്ങനെ വരുത്തുന്നതു്. അല്ലെങ്കിൽ
വട്ടം തന്നെ കാണുന്നതിന്നു് എന്താവകാശം 39
ആ കാഴ്ച, സൂര്യന്റെ പ്രതിഛായയാലുംകൊണ്ടു് കിഴക്കെ മിക്കി
ലും പടിഞ്ഞാറെ മിക്കിലും മാത്രമെ ഉള്ളു കാണുകയുള്ളൂ. മഴവില്ലി
ന്റെ ദർശനം അങ്ങനെയാണല്ലോ 40
ആ ഗ്രഹങ്ങളും ദൂരെ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളും അടുക്കുമ്പോഴും ഭൂമിയെ
നോക്കിയാൽ ആദ്യം അല്പവൃത്തമായും പിന്നീടു് മഹത്തരമായി ഉ
ള്ളമായും തോന്നും, അതിന്നു ഏഴായിരത്തഞ്ഞൂറു് കാതം ചുറ്റുമുണ്ടു്
എന്നു തോന്നാൻ പ്രയാസമാണു് 41,42
അങ്ങനെയാണെന്നു ശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒട്ടകം ഭൂമി
കാണാൻ വയ്യാത്തതായിത്തീരുമെന്നും മനസ്സിലാക്കണം 43
ഒന്നു മേല്പോട്ടുപൊക്കിനോക്കുമ്പോഴും, ആകാശവും തന്നെ, ഭൂമിയിൽ
നിന്നു് ചന്ദ്രന്റെ അടുത്തു എത്തുവാൻ നാല്പതിനായിരം കാതം ദൂര
മുണ്ടത്രെ. ചന്ദ്രന്റെ രൂപം ഏതാണ്ടും ആശ ചന്ദ്രക്കലതന്നെ. 44,45
പളുങ്കുമായ വെള്ളിവട്ടംപോലെയുള്ള സൂര്യപ്രതിബിംബമായ
ചന്ദ്രബിംബം ഒന്നരത്തെണ്ണൂറായിരം കാതം വട്ടപ്പുറമുള്ളതാ
ണു് ആദിത്യപ്രതിബിംബം ഏറ്റുകൊണ്ടു് സൂര്യന്റെ രശ്മി
തട്ടി പ്രകാശിക്കുന്നു എന്നത്രേ കീർത്തനം. 46
പിന്നെ അതിൽ നിന്നു് വെള്ളിയെന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു്
എത്തുവാൻ ഇരുപത്തിനാലായിരം കാതം ദൂരമുണ്ടു്. വെള്ളിയുടെ
ഇരുന്നൂറ്റെമ്പതു കാതമാണു്. ബുധന് ആയിരം കാതം പൊ
ക്കമുണ്ടു്. 47,48
അവിടെനിന്നു സൂര്യന്റെ അടുത്തു പോകുവാൻ കോടി കാതം ദൂര
മുണ്ടു്. ആ സൗവർണ്ണരൂപമായ വൃത്തത്തിന്നു് ഒരു കോടി രണ്ടു
ആയിരം കാതം വലിപ്പമുണ്ടു്. ചൊവ്വക്കു് അതിനേക്കാൾ ആറാ
യിരം പൊക്കമേറും. 49,50
ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ വലിപ്പം ഭൂമിയോടു തുല്യമെന്നാണു് ചില ശാ
സ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഭൂമിയിൽ നിന്നു് മുപ്പതുകോടി കാതം
ദൂരത്തിലാണു് വ്യാഴമെന്ന ഗ്രഹം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഭൂമിയുടെ
വലിപ്പം തൊണ്ണൂറായിരം കൂടിയുള്ളതു വ്യാഴത്തിന്നു് 51,52
ശനിക്കും പൊക്കമേറും, ഏഴു കോടി കാതം ഭൂമിയുടെ മഹത്വം
തൊണ്ണൂറൊന്നാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കണം 53

നിർമ്മലങ്ങളായ ഗ്രഹങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ തൃപ്തിവരില്ല
വളരെ ശോഭയും ഗുണവും മനോഹാരിതയും ഉള്ള വസ്തുവാകുന്നു. 54
വെള്ളി, പൊന്നു്, വൈരം, മാണിക്യങ്ങൾ, മനോഹരമായ പീതമ
ണി (പുഷ്യരാഗം) മറ്റു പ്രകാശമുള്ള കല്ലുകൾ എന്നിവയെല്ലാം
ഗ്രഹശോഭയോടു് ഒക്കയില്ല എന്നു സാരം. 55

ബൃഹസ്പതിക്കുപോലും ആ വേഗതയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയുമൊ?
ഒരു നാഴികകൊണ്ടു് തൊണ്ണൂറായിരം കാതം ഓടും. സൂര്യൻ ആ
റായിരവും, ചന്ദ്രൻ നാലായിരവും കാതം പോകും. മുകളിൽ
ഉള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു് ഒട്ടും വേഗത കൂടും 56,57
രണ്ടു കോടി കാതം ഒരു ക്ഷണംകൊണ്ടു പോകുന്നതാണു്. അവ
യുടെ എണ്ണം പറഞ്ഞു സമ്പാദിപ്പിക്കുവാൻ വിഷമമാണു് 58
കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാവുന്നവ തന്നെ ആയിരത്തിഅറുനൂറ്റി നാല്പ
ത്തിരണ്ടു് ഉണ്ടെന്നു് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങൾ ആറു
വിധത്തിലുണ്ടു്. 59

ഒന്നാമത്തെ വകുപ്പിൽ പതിനഞ്ചെണ്ണമുണ്ടു്. അതിൽ ഒന്നാമത്ത
തിനു് വൃത്തമാനം [illegible] എണ്ണൂറായിരം കാതമുണ്ടു് 60
അതു പിന്നെയും ഇരുപത്തയ്യായിരം വീതം കാതം ഏറും, രണ്ടാമ
ത്തെവിഭാഗത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ നാല്പത്തഞ്ചുണ്ടു് 61
അറുനൂറ്റെഴുപത്തയ്യായിരം കാതമാണു് അതിന്റെ വൃത്തം എന്നു്
ശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു 62
പിന്നെ ഇരുനൂറ്റെട്ടു നക്ഷത്രങ്ങളുണ്ടു്. അങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ലെ
ങ്കിലും. കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ഓരോന്നിന്റെയും വലിപ്പം അറുനൂറാ
യിരത്തി നാല്പതിനായിരം കാതമുണ്ടു്. നാലാമത്തെ വിഭാഗത്തി
ലാകട്ടെ നാനൂറ്റെഴുപത്തിനാലെണ്ണമാകുന്നു 63, 64

അതിന്റെ വൃത്തം നാനൂറായിരത്തി അയ്യായിരം കാതമുണ്ടു്.
പിന്നെ അതിൽ കുറഞ്ഞ മഹത്വം അഞ്ചാംവിഭാഗത്തിൽ പെട്ട
നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുണ്ടു് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഭൂമിയുടെ വട്ടം മുപ്പ
ത്തെട്ടു് കൂടിയതാണു് ശേഷം നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു് ആ വട്ടം പതിനെട്ടു
കൂടിയുള്ളതത്രെ 65, 66, 67

ഇവയെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കലും പരിപൂർണ്ണത വരിക
യില്ല. സമ്പൂർണ്ണം എന്ന പദം സമ്പൂർണ്ണത എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോ

ഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദർശത്താൽ ഭൂമിയിലെ ഇരുട്ടു ലജ്ജയുമെന്നു തോന്നും. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മനോഹരമായ പ്രകാശത്താൽ പരലോകം നല്ലതാണെന്നു ഉറയ്ക്കാം. മനോഹരം, മനോഹാരിത, മനോഹരമായ പ്രകാശം. 68,69

സ്വർഗ്ഗലോകം കണ്ണുകൾക്കു വിഷയമാകുമ്പോൾ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ശോഭപ്രകാശമാറ്റുമ്പോലെ മനസ്സിൽ തോന്നും. സംസ്കൃതത്തിലെ ആകാരാന്ത സ്ത്രീലിംഗപദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ അകാരാന്തമായേ ഇന്നു പ്രയോഗിക്കയുള്ളൂ. 70

ഇതൊന്നു മാത്രം മനസ്സിന്റെ വിഷയത്തിന് യോഗ്യതയുള്ളതായിരിക്കുന്നു നിശ്ചയം. ആ സ്വന്തം നഗരം തന്നെയാണ് ഭാഗ്യത്തിന്റെ ചിഹ്നം ദൈവത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടവും എന്നവധാരണാർത്ഥകം. 71

വാക്കുകൊണ്ട് വർണ്ണിക്കാൻ വയ്യാത്ത സർവ്വരുടെ സന്തോഷമന്ദിരമേ ആഗ്രഹം പൂർണ്ണമായി സുഖിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ആനന്ദഭവനമേ ഉൾക്കമില്ലാത്ത പട്ടണമേ, ശോകം, മരണം, ഭയം, മോഹദുഃഖം ഇടങ്ങിയവകൾക്കും ദുർഗ്ഗമം കടക്കാൻ വയ്യാത്ത നിത്യസ്ഥാനമേ, ബാഹിർഭാഗത്തു പ്രകാശത്തിന് അളവില്ലെന്നു കണ്ടാൽ കൂടുതൽ വിസ്മയമാം അന്തർഭാഗത്തു കൂടിട്ടുണ്ട് എന്നു കരുതാം. ഞാൻ ഇപ്പോൾ സുഖസമ്പൂർണ്ണമായ നഗരത്തിനടുത്തെത്തി എന്നും ഉള്ളിൽ കടക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രകാശം ഒന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ. ആ ഗോപുരം ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ളതാണ്; വൈരക്കല്ലുകൾ ഇഷ്ടംപോലെയുണ്ട്. പൂർണ്ണതയോടു സുഖിക്കുക എന്നതിന് പൂർണ്ണതയോടുകൂടി സുഖിക്കുക എന്നർത്ഥം. 72 76

ആ പട്ടണത്തിൽ എല്ലാവർക്കും അങ്ങനെ കടന്നുകൂടാ. ദ്വാരപാലകന്മാർ സംരക്ഷിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗലോകത്തിന്റെ കാവൽക്കാരിൽ പ്രമുഖനാണു നീ. 77

ഭക്തനായ എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനോഗുണം നീ മനസ്സിലാക്കണം. അല്ലയോ ദ്വാരപാല പ്രധാനി, മരണരഹിതനായ ഭാഗ്യവാനേ, എന്റെ മേൽ ദയ വിചാരിച്ചാലും. ശിഷ്യരിൽ ഞാൻ നിസ്സാരനാകുന്നു. ശിഷ്യന്റെ ആഗ്രഹം നിറവേറാൻ സഹായിക്കണം. 78 80

ഞാൻ സന്തുഷ്ടനായി. ഗുരു എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു. വൈരക്കല്ലുകൊണ്ടുള്ള നാശരഹിതമായ വാതിൽ മോക്ഷം കാണാൻ വേണ്ടി തുറക്കപ്പെട്ടു. 81

കണ്ണിന്നു വിഷയമായ ഭാഗ്യമായ ആനന്ദസമയമേ, ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആ ശങ്ക കാരണമേ, ആശ്ചര്യകരമായ ദർശനമേ ഈ കണ്ണു് ഉപമ യില്ലാത്തതാകുന്നു. ഇതുപോലെ എങ്ങുമില്ല. ഭൂമിയിലുള്ള ഭാഗ്യത്തെ ഇനി ഭാഗ്യമെന്നു വിളിക്കേണ്ട. സ്വർല്ലോകഭാഗ്യമാണു് മികച്ചതു് എന്നു സാരം. 82,83

അഴകു നിറഞ്ഞ അതിനോടെല്ലാം എനിക്കു് അറപ്പു് തോന്നുന്നു. ഭൂമിയുടെ സാമർത്ഥ്യവും മേന്മയും സമ്പത്തുമൊക്കെ എത്രയോ നിസ്സാരം. 84

ഭൂലോകസുഖമൊക്കെ അന്ധകാരമയമാണു്. ഭൂമിയിലെ സുഖം കുത്സിത ഗുണം കലർന്നതാകുന്നു. സകിം സുഖാ' എന്ന ഭാവപ്രയോഗം നോക്കുക. ഭൂമിയുടെ സമ്പത്തു് എന്തിനാണു്? നിസ്സാരമാണു് എന്നു് താൽപര്യം. 85

ആ ഗുണം സിദ്ധിച്ചാലും ആശങ്ക പരിപൂർത്തി വരികയില്ല. കാൽ പണം ഗുണത്തിന്നു് ഇരുപ[illegible] ദോഷമുണ്ടു് കുറച്ചു ഗുണമുണ്ടെങ്കിൽ നൂറിരട്ടി ദോഷമുണ്ടാകും എന്നു സാരം 86

സന്തോഷം കുറച്ചേ ഉള്ളൂ. അന്തരം പലവിധത്തിലുമാണു്. പരലോകത്തിലെ-മോക്ഷലോകത്തിലെ സന്തോഷത്തിന്റെ മാധുര്യത്തിന്നു് രസക്കേടുളവാക്കുന്ന ഭാഗ്യദോഷമൊന്നുമില്ല. നമ്മുടെ കാരണവന്മാരായ ആദിമാതാപിതാക്കന്മാരെ നീതിപാലനത്തിന്റെ ശിക്ഷയായിട്ടു് സന്തോഷസങ്കേതമായ പറുദീസായിൽനിന്നു് ഇറക്കിവിട്ടു് ദൈവാജ്ഞയാൽ ഭൂമിയിൽ താമസിപ്പിച്ചു. തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു് സൽഗുണത്തിന്റെ സമ്മാനമായി ദൈവം സ്വർഗ്ഗം സൃഷ്ടിച്ചു 87, 88, 89, 90

ശിക്ഷയായി ലഭിക്കുന്ന ഭൂമിയും, സമ്മാനമായികിട്ടുന്ന സ്വർഗ്ഗലോകവും തുല്യമാണോ? ദുഃഖത്തിന്റെ ഭാഗവും സന്തോഷത്തിന്റെ നഗരവും ഒരുപോലെയാകുമോ? 91

യുദ്ധം നടക്കുന്ന ഭൂമിയും ദോഷരഹിതമായ രാജ്യവും തുല്യമാണോ? ഭൂലോകവും മോക്ഷലോകവും ഒരേതരത്തിലുള്ളതാണോ? 92

ഭൂലോകത്തിന്റെ ഗുണം മെച്ചപ്പെട്ടതൊന്നുമല്ല എന്ന കാര്യം നിശ്ചയം. ആ ഗുണം ശത്രുക്കളായ ദുഷ്ടജനങ്ങൾക്കും, ദ്രോഹിക്കുന്ന പലവിധത്തിലുള്ള പാപികൾക്കും ദ്രോഹിക്കപ്പെട്ട വിധത്തിൽ നീതിമാനായ സർവ്വേശ്വരൻ കൊടുക്കുന്നു 93, 94

ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർക്കു് നല്ല ഗുണം വരുത്തുവാൻ ഈശ്വരൻ ഉത്തമമായ സ്വർഗ്ഗം സൃഷ്ടിച്ചു

പവിത്രധനനും, എല്ലാററിന്റെയും നാഥനും, എല്ലാ ലോകങ്ങളെയും
സംരക്ഷിക്കുന്നവനുമായ ദൈവം അനേകം മംഗളങ്ങളും ഭാഗ്യങ്ങളും
എത്ര ചിന്തിച്ചാലും ബുദ്ധിക്ക് അവിഷയമായ വിധത്തിൽ യാതൊ
രു കുറവും കൂടാതെ അതിൽ വാരിക്കൂട്ടി 96, 97
പ്രബലന്മാരിൽ വെച്ച് മുഖ്യനും ശക്തനുമായ ഒരേ പരമപുരു
ഷനായ ഈശ്വരന്റെ മാഹാത്മ്യം പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ ആ നഗ
രത്തെ-മോക്ഷലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. മുഷ്കരൻ എന്ന പദത്തിന്
ആരെയും കൂട്ടാക്കാത്ത ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന പ്രബലൻ എന്നർത്ഥം
പറയണം 98
എല്ലാ ഗുണവാന്മാരിൽവെച്ച് അഗ്രേസരനും അതുല്യനും ആയ
അദ്ദേഹം തന്റെ ദോഷലേശം തീണ്ടാത്ത ഗുണഗണത്തെ അവിടെ
പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. കാരുണ്യത്തിന്റെ കടലായ അദ്ദേഹം സ്വന്തം
കനിവിനെ ശോഭിപ്പിക്കാൻ ഇഷ്ടഭക്തന്മാർക്ക് അതു സമ്മാനധ
നമായി നീക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു 99, 100
എതിരില്ലാത്ത ദയയുടെ അടയാളമായി അതു കല്പിച്ചുവെച്ചിരി
ക്കുന്നു. എല്ലാ നന്മയും അതിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി നിറച്ചു വെച്ചി
രിക്കുന്നു. 101
ഹൃദ്യകാരന്ന സ്വരൂപനായ ഈശ്വരൻ സ്വന്തം മഹത്വം കാട്ടാൻ
കുറവില്ലാത്ത പരലോകം നിർമ്മിച്ചു. കറ തീർന്ന എന്നതിന് കുറ
വ് തീർന്ന എന്നർത്ഥം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 102
സർവ്വേശ്വര, ഇതെന്തൊന്നാണ് പ്രത്യക്ഷമായിത്തീർന്നത്? മനോ
ഹരമായ കാഴ്ച എന്നർത്ഥം. ഇത്തരം ഈശ്വര പ്രതാപത്തെപ്പററി
ആർ ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നു? 103
എന്തൊരു പട്ടണം? എന്തൊരു രാജധാനി? വിശേഷപ്പെട്ട രത്ന
ങ്ങൾ കൊണ്ടും വിസ്മയിക്കത്തക്ക ക്രമംകൊണ്ടും, പൊക്കം, നീളം
എന്നിവ ഏററവും ശോഭിക്കുന്നു. മതിലിന്റെ ചിത്രം കണ്ടാൽ
അതിന് തുല്യമായി മററൊന്നും ഇല്ല എന്ന് വിചാരിക്കണം
104, 105
മഹത്വമേറുന്നവയും ഏററവും ശോഭിക്കുന്നവയും ആയ വൈരക്കല്ലു
കളും ചെമന്ന രത്നക്കല്ലുകളും ചതുരശ്രരൂപത്തിൽ പതിച്ചുവെച്ചതു
കൊണ്ടുള്ള മനോഹരമായ കാഴ്ച ഓരോ വാതിൽവരെയും ആകർഷക
മാണ് 106,107

പച്ചയും വെള്ളയുമായ നല്ലരത്നങ്ങൾ മതിലിന്മേൽ സവിശേഷം ശോഭിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ആകെ പന്ത്രണ്ടു് വാതിലുകളുണ്ടു്. അവയിലെല്ലാം ആശ്ചര്യകരമായ ചിത്രപ്പണികളുമുണ്ടു്. ശ്രേഷ്ഠ്യവും ആഗ്രഹിച്ചു് ചിത്രങ്ങൾ പരസ്പരം മത്സരിക്കുകയാണല്ലൊ എന്നു തോന്നും. അസദൃശവും പ്രധാനവുമായതു് ഏതെന്നു് വേർതിരിച്ചു് കാണിക്കാൻ കഴികയില്ല. 108_110

ജനങ്ങൾക്കു കടക്കാൻ പന്ത്രണ്ടു വാതിലുണ്ടു്. മൂന്നെണ്ണം കിഴക്കോട്ടും മൂന്നെണ്ണം തെക്കോട്ടും. 111

പടിഞ്ഞാട്ടും വടക്കോട്ടും മൂന്നു് വാതിലുകളുണ്ടു്. രത്നങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട അവ നല്ലപോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു 112

അവിടെ വാതിൽ ഒരിക്കലും പൂട്ടിയിടാറില്ല. ശത്രുവിനെ പേടിയില്ല. അന്യൻ എന്ന നില ആരിലുമില്ല. കള്ളനെ ഭയപ്പെടേണ്ട എന്നു സാരം. ദ്വിട്ടു് പരൻ എന്നീ രണ്ടു പദത്തിനും ശത്രു എന്നർത്ഥമുണ്ടു് 'പര' പദത്തിനു് അന്യൻ, ശ്രേഷ്ഠൻ ഇത്യാദ്യർത്ഥങ്ങളുമുണ്ടു് 113

അതുകൊണ്ടു വാതിൽ എപ്പോഴും തുറന്നു കിടക്കുന്ന ആ ആശ്ചര്യകരമായ നഗരത്തിന്റെ വാസ്തുകാരം അറിയണമെങ്കിൽ പറയാം 114

അതു ചതുരാകൃതിയിലാണു് നാലുഭാഗവും ഒപ്പമാകുന്നു. ഓരോ ഭാഗത്തിനും പന്തീരായിരം കാതം നീളമുണ്ടു്. എത്ര അത്ഭുതകരം! ആ നിരുപമമായ ദർശനം ആശ്ചര്യകരങ്ങളായ പലതുംകൊണ്ടു് അതു് മനോഹരമാണു്. 115,116

അല്ലയോ സൂര്യ, ചന്ദ്ര, നക്ഷത്രങ്ങളെ, നിങ്ങൾ ശോഭയടക്കി പുറത്തു് പോക. നിങ്ങൾക്കു നാണമില്ലേ. നിങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തെക്കാൾ മികച്ചതാണു് ഇവിടത്തെ പ്രകാശം. ഇരുട്ടിനിറത്തവിളക്കുകളാണു് നിങ്ങൾ. ശത്രുവായ ഗ്രഹണം വരുമ്പോൾ പ്രഭ കെട്ടുപോകുന്ന ക്ഷുദ്രരല്ലേ നിങ്ങൾ. ഇവിടത്തെ പ്രകാശരശ്മി കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ ചെറിയൊരംശമേ നിങ്ങൾക്കുള്ളു എന്നു നിശ്ചയിക്കാം നിസ്വൻ ദരിദ്രൻ ദാരിദ്ര്യം എന്നു താല്പര്യം 117_119

എന്തൊരു ശുദ്ധിയാണു്. താഴത്തെ നിലം നോക്കൂ. മുറ്റം സ്വച്ഛമയവും ശോഭാകരവുമാണു് 120

തെരുവിൽ കോണുകൾ, മാവുകൾ, കഴ്കൾ എന്നിവയൊന്നും ഇല്ല. എല്ലാം ചൊവ്വുള്ള വരപോലെയാണു്. 'കോണസ്തു സ്ത്രിയഃ പാള്യശ്രികോടയഃ' എന്ന മതം ആയുധങ്ങളുടെ വായ്ത്തല എന്നാണു് അർത്ഥം. പ്രകൃതത്തിൽ കോണു് എന്നർത്ഥത്തിലാണു് അതുപയോഗം എന്നു തോന്നുന്നു 121

മേല്പുറത്തുനിന്നു് നോക്കിയാൽ കണ്ണിന്നു പ്രസാദകരമായ കാഴ്ച അവ
സാനമില്ലാതെ ലഭിക്കുന്നു 122

പരിപൂർണ്ണതയുണ്ടെങ്കിലും കാണാൻ തൃപ്തി വരില്ല. ഓരോ ഗൃഹ
ത്തിന്റെയും യോജിപ്പു പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാൻ വിഷമമാണു് 123

സ്വർണ്ണംകൊണ്ടും വെള്ളികൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയ മോതിരങ്ങളിൽ
പതിച്ച ഓരോതരം രത്നങ്ങൾ ഏററവും ശോഭിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അതു
പോലെ പളുങ്കുകൊണ്ടുള്ള വെള്ളക്കിളിവാതിലുകൾ അളവില്ലാത്ത
തും ആശ്ചര്യമുളവാക്കുന്നതുമായ പണിവിശേഷത്താൽ പ്രകാശി
ക്കുന്നു. മോതിരത്തിൽ കല്ലുപതിക്കുന്നപോലെ കിളിവാതിലുകളിൽ
രത്നങ്ങൾ പതിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നു് അളവില്ലാത്ത പണിവിശേഷം
എന്ന പദംകൊണ്ടു് കിട്ടുന്നു. വിസ്മയവും പളുങ്കുകൊണ്ടും എന്നീ
സമുച്ചയം അസുഖകരം 124–125

പവിഴംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പടികളും പ്രകാശം ചൊരിയുന്നുണ്ടു്. ഇ
പ്രകാരം ആശ്ചര്യകരങ്ങളും പ്രകാശമാനങ്ങളുമാണു് എല്ലാ മന്ദി
രങ്ങളും. 126

അവിടെ എല്ലാം അത്ഭുതമുളവയാണു്. നിസ്സാരമായിട്ടു് ഒന്നുമില്ല.
എന്നാലും മുഖ്യമായ ഒരു മാളിക മദ്ധ്യത്തിലായി കാണാം. സ്ഥാനീ
യം എന്ന പദത്തിന്നു് സ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചതു് എന്നാണു് ശ
രിയായ അർത്ഥം. പ്രകൃതത്തിൽ മികച്ചതു് എന്ന അർത്ഥം പറ
യാം. 127

അതു് അനന്തമായ ദേവാലയം ആണു് എന്നു് തോന്നും. എല്ലാ സാ
മർത്ഥ്യവും (മേന്മ) സമ്പത്തും അവിടെ പ്രധാനമാണു്. 128

ഐശ്വര്യത്തിന്റെ നിത്യമായ മൂലം അവിടെയാണു് പറയേണ്ടതു്
കൌതുകകരമായ സൌന്ദര്യത്തെപ്പററി ചിന്തിച്ചാൽ അനന്തനി
ധി ബുദ്ധിയാണു് എന്നു വ്യക്തമാകും. എല്ലാ നിധികളുടെയും (വി
ശിഷ്ടവസ്തുക്കളുടെയും) സമുദ്രം അവയെപ്പററിപ്പറയുന്നതു് കടലിലെ
വെള്ളത്തുള്ളികൾ എണ്ണുന്നതുപോലെ നിഷ്ഫലമാണു്. അവിടെയുള്ള
വരിഷ്ഠവസ്തുക്കൾ അനന്തങ്ങളാണു്. ബുദ്ധിയിൽ അവ അടങ്ങു
കയില്ല. 129–131

ഈശ്വരസൃഷ്ടമായ ഗുണസമൂഹത്തിൽ ഒന്നും അതിനോടു തുല്യമല്ല
കടലിലെ വെള്ളത്തുള്ളികൾപോലെയാണു് അവ. 132

മണൽത്തരി മലയോടു തുല്യമല്ല. മണൽത്തരിയെവിടെ? മലയെവി
ടെ അതുപോലെ മോക്ഷം എല്ലാററിലുംവെച്ചു് മീതെയാണു്, അതു
ല്യമാണു്. 133

നട്ടുച്ചക്ക് പ്രകാശിക്കുന്ന ചെങ്കതിരവന്റെ പ്രഭയാൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ രശ്മി ഇരുണ്ടുപോകുന്നതുപോലെ അതിന്റെ പ്രകാശംകൊണ്ട്, എല്ലാ വെളിച്ചവും കാന്തി കുറഞ്ഞതായിത്തീരും. അവിടെ ദൃഷ്ടി താഴ്ത്തി ശങ്കയോടും ഏററവും അടക്കത്തോടുംകൂടി ഞാൻ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. ദൈവമേ, കാര്യകാരണ സ്വരൂപനും, ഏകനുമായ അവിടുന്ന് എന്ന് വിജയിച്ചാലും 134-136

എല്ലാററിനും ആദികാരണം നീയാകുന്നു. എങ്കിലും ആദികൂടാതെ നിനക്ക് എപ്പോഴും നിലനില്പുണ്ട് 137

ആദിരഹിതനും എല്ലാററിന്റെയും ആദികാരണവുമായിരിക്കുന്ന സ്വയംഭൂവായ ദൈവമേ, നീ ജയിച്ചാലും, എല്ലാററിന്റെയും അന്തവും നീ തന്നെയാണെങ്കിലും. എല്ലാററിന്റെയും അന്തവും, അന്തമില്ലാത്തവനും, സർവ്വത്തിനും ആദിമൂലഭൂതനും ആയ അവിടുന്ന് ജയിച്ചാലും. നിന്തിരുവടിതന്നെയാണല്ലൊ എല്ലാ കാലങ്ങൾക്കും മുമ്പുള്ളത് 138-139

നിന്തിരുവടി കാലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ നിന്റെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സമസ്തവസ്തുക്കളും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു 140

അതുകൊണ്ട് എല്ലാററിനും മുമ്പ് അവിടുന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. നിന്റെ അരുളപ്പാടാൽ (തിരുവചനത്താൽ) സ്ഥിതി ഉണ്ടായപോലെ നിന്റെ അരുളപ്പാടാൽ തന്നെ നാശവുമുണ്ടായിരിക്കും. അനുപമനും സർവ്വശക്തനും സമസ്തകാരണഭൂതനുമായ ദൈവമേ, നീ ജയിച്ചാലും 141-142

സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പ് എല്ലായിടത്തും വ്യാപനശീലനായ നീ എപ്പോഴും വാണിരുന്നു 143

സർവ്വവും അന്ന് ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും നിനക്ക് സ്ഥിതിചെയ്യാൻ സ്ഥലം ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ നീ എല്ലാടത്തും എപ്പോഴും വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു 144

എല്ലാം ഉണ്ടായപ്പോൾ നിന്നിൽ തന്നെ ഉണ്ടായി. അവസാനമില്ലാത്ത മഹത്വമേ, നീ എല്ലാററിലും വ്യാപിച്ചുനിന്നു 145

ഒരിടത്തും ഒതുങ്ങാത്ത സർവ്വവ്യാപിയായ ജഗദീശ്വര, നീ ജയിച്ചാലും നീ കല്പിച്ച ക്രമംപോലെ ജീവജാലങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ട്, എല്ലാററിനെയും പരിപാലിക്കുന്ന രക്ഷകനായ ദൈവമേ, ജീവിക്കുന്നതിന് പ്രതിദിനം പ്രത്യേകം ഉറപ്പോടെ നീ വാണരുളുന്നു 146-147

ഭൂമിയെ ആകാശമദ്ധ്യത്തിൽ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നിവയേയും വിളക്കുകളെപ്പോലെ

ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. സൂര്യപ്രകാശംകൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ ദിവസം ഉണ്ടാക്കുന്നു. 148-149

രാവിന്റെ കൂരിരുട്ടിൽ, ചന്ദ്രനെയും, നക്ഷത്രങ്ങളെയും യാതൊരു വിഘ്നവും കൂടാതെ നീ എപ്പോഴും ഉദിപ്പിക്കുന്നു. ചന്ദ്രതാരാദി പ്രകാശംകൊണ്ട് രാത്രിയിലെ കൂരിരുട്ടകറ്റുന്നു എന്നു സാരം 150

നീ വർഷവും വേനലും യഥാക്രമം കാലാവസ്ഥയനുസരിച്ച് കൊല്ലംതോറും വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 151

തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഭൂതഗണങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിച്ചിട്ട് ഓരോതരം ജന്തുവർഗ്ഗത്തെ തിരിച്ചു നിർമ്മിക്കുന്ന നിന്റെ കഴിവിനെപ്പററി ചിന്തിച്ചാൽ അവസാനമില്ല. നീ ചെയ്യുന്നതിനെ എല്ലാ ഭൂതങ്ങളും ആദരിക്കുന്നു. പാരസ്പര്യം=പരസ്പരത്തിന്റെ ഭാവം. ത്വയാ=നിന്നാൽ. 152-153

മൂന്നു ലോകത്തിന്റെയും അധിപനും, പ്രധാനമായ സർവ്വേശ്വരൻ അവിടുന്ന് വിജയിച്ചാലും. എല്ലാ മംഗളങ്ങളും പരിഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടും, എല്ലാ മംഗളവും നിന്റെ സ്വരൂപമായതുകൊണ്ടും നീ ശ്രേഷ്ഠനും, സ്വയം പര്യാപ്തനും, ഏകനും, അന്യബന്ധം വേണ്ടാത്തവനും ആകുന്നു. 154-55

നിന്റെ ബുദ്ധി എല്ലാശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും കാരണമായിരിക്കുന്നു. നിലയില്ലാത്ത വിജ്ഞാനത്തിന്റെ കടലാണ്. എല്ലാ ജ്ഞാനത്തോടും സമന്വിതമാണ്. 156

സന്തതമായിട്ടുള്ളതും (നിൽക്കുന്നതും, വർത്തമാനം) കഴിഞ്ഞതും (ഭൂതം), ഭവിഷ്യവും (വരാൻ പോകുന്നത്) എല്ലാം നീ അറിയുന്നു. അറിയാത്തതായി ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ല. 157

വരാൻ പോകുന്നതും ഭവ്യവും നീ സൂക്ഷ്മമായി അറിയും. ഭവ്യപദത്തിന് മംഗളം എന്നർത്ഥം 'ഭാവുകം ഭവികം ഭവ്യം' എന്ന് അമരം. മരത്തിന്റെ ഇലകളും, കാലിലെ വെള്ളത്തുള്ളികളും, മണൽത്തരികളും മററും നീയറിയാത്തതായിട്ടുണ്ടോ? എല്ലാ അറിവിന്റെയും നിറകുടമേ, 158-159

അങ്ങയുടെ സ്വഭാവസ്വരൂപത്തെ മനസ്സിൽ സങ്കല്പിക്കുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് കഴിയുമോ? സൃഷ്ടികളുടെ മൂല്യയോഗ്യതകളും പുഷ്പങ്ങളുടെ സൌന്ദര്യവും, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ശോഭയും നിന്റെ സ്വരൂപത്തോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഇവയെല്ലാം സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തുള്ളികൾപോലെയാണെന്നു കാണാം. നിന്നിൽനിന്നു വ്യതി

രിക്തമായ വസ്തുക്കളുടെ അഴകിനെപ്പററി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ 160-162

എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ രൂപത്തിനുമുമ്പിൽ ഇവയെല്ലാം വെറും നിഴലുകളാം. വസ്തു സത്യവും നിഴൽ അസത്യവുമാണല്ലോ ദൈവരൂപം സത്യവും നിത്യവുമാണ് മററുള്ളവ അസത്യങ്ങളും അനിത്യങ്ങളുമാകുന്നു അവിടുന്ന് എന്റെ ബുദ്ധിയെ ഹരിക്കുന്നു. (വാക്യാരംഭത്തിൽ മമ എന്നല്ലാതെ *മേ എന്നു പ്രയോഗിക്കുക പതിവില്ല 163

എന്റെ മനസ്സിന്റെ സ്നേഹാതിരേകത്തിന് വിഷയമായ നിന്റെ മഹത്വമേറിയ സ്വരൂപത്തിന്റെ നിത്യദർശനം തന്നെ മോക്ഷം തന്നെയാണ്. 164

സ്നേഹത്താൽ നിന്നോടുകൂടിയുള്ള ബന്ധം എല്ലാ ഭാഗ്യങ്ങളിലും വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ആഗ്രഹത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന സുഖമാണ് ഇതെന്നു പറയാം. 165

ഭൂമിയിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ആഗ്രഹിച്ചതു കിട്ടിയാലും മനസ്സിൽ സംതൃപ്തിവരികയില്ല. ആഗ്രഹം അവസാനിക്കുകയുമില്ല. 166

മേൽപറഞ്ഞതിന്റെ കാര്യം ഇപ്പോഴേ എനിക്കു മനസ്സിലായുള്ളു. അനന്തമായ ഗുണത്തെയും പ്രധാനമായ ഗുണത്തെയും പാപരഹിതയായ ഗുണത്തെയും കുറിച്ച് മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ അവസാനമില്ലാത്ത ആഗ്രഹമംഗലോപമായ ആശയുണ്ട്. 167,168

ആഗ്രഹത്തിന്റെ വിഷയം അറിയാതെ ഈ ഭൂമിയിലുള്ള ഗുണം ശുദ്ധദാരിദ്ര്യമാണെങ്കിലും. 169

മനുഷ്യർ ദാഹം തീർക്കാൻ സമുദ്രം കുടിക്കും. കടലിലെ സമൃദ്ധമായ ജലംകൊണ്ട് അടക്കാവുന്നുള്ള ദാഹം അല്ല മഴവെള്ളത്തുള്ളി കുടിച്ചാൽ തീരുമോ? നീ മനുഷ്യരെ നിന്റെ പ്രതിനിധിയായി സൃഷ്ടിച്ചു. മനുഷ്യർക്ക് അന്ത്യകാരണവും നീ തന്നെയാണ്. നിന്നെക്കൊണ്ടേ ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം സഫലമാവുകയുള്ളൂ. 170-172

ഏകനാം മനോഹരമായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരാ! നീ ജയിച്ചാലും സുന്ദരിയായ റാക്കേലിനെ കിട്ടാൻ യാക്കോബ് എന്ന ഒരാൾ പതിനാലു കൊല്ലക്കാലം ക്ലേശിച്ചു പാരവശനായി. ദുഃഖത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും സസന്തോഷം ദാസ്യവൃത്തിചെയ്തു. 173,174

നശ്വരമായ സൌന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഇത്ര വളരെ ക്ലേശം അനുഭവിക്കാൻ തയ്യാറാകുമ്പോൾ നാശരഹിതമായ സൌന്ദര്യസാരമേ, 175

അങ്ങയുടെ മനോമോഹനമായ രൂപത്തെക്കാണാൻ എന്തൊക്കെ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൂടാ. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ക്ലേശം ക്ലേശമല്ല. സുഖ

മാണ്‌ രൂപമെന്നതുംപ്രതി വിശേഷണപദം നാമാർത്ഥകമായി പലയിടത്തും പ്രയോഗിച്ചതായി കാണാം. 176

എപ്പോഴും നിന്നെപ്പററി ചിന്തിച്ച്‌ ആനന്ദിക്കുവാനും സ്നേഹിക്കുവാനും ഉണ്ടാകുന്ന ദുഃഖമൊക്കെയും സുഖമെന്നേ പറയേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. 177

വിഷമംകൂടാതെ നിന്നെ പ്രാപിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം നിന്റെ ഗുണത്തെപ്പററി ചിന്തിച്ച്‌ നിന്നിൽ രൂഢമൂലമാകുന്ന സ്നേഹവിശേഷമാണെന്ന്‌ നീ തന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. 178

മംഗലകരമായ വസ്തുക്കളിൽ വെച്ച്‌ സ്നേഹിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ള നിന്റെ ഗുണം അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിന്ന്‌ താല്പര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുമോ? 179

നിന്റെ ഗുണങ്ങളിൽ നിന്ന്‌ ലേശമെങ്കിലും ഭൂമിയിലുള്ള ജനങ്ങൾക്ക്‌ കാണിച്ചുകൊടുക്കേണമേ. 180,181

നീ കൂടാതെയുള്ള എല്ലാ നന്മയും അസ്ഥിരമാണ്‌. മനുജന്മാർ നിന്റെ രുചി അറിഞ്ഞില്ല. ഐശ്വര്യാനന്ദം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞില്ല. എന്നതിനാൽ നിന്റെ രൂപപ്രകാശം വേർതിരിച്ചറിയാത്തതുകൊണ്ട്‌ ബോധരഹിതന്മാർക്ക്‌ നിന്നെക്കുറിച്ച്‌ നിന്റെ പ്രാപ്തിയെക്കുറിച്ച്‌ മനസ്സിൽ ആശയുമില്ല. 182

അല്ലയോ നിന്റെ ഗുണം അവർ കണ്ടില്ല, അറിഞ്ഞില്ല. പിന്നെ പാർത്തിട്ട്‌ എന്തു കാര്യം? ഇല്ല, വരുവാനുള്ള കാലം ആരും കണ്ടിട്ടില്ല 183

വരുംകാലത്തിന്ന്‌ വേറെ വർണ്ണം താനും. മേലിൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന അർത്ഥങ്ങളെ അപേക്ഷിക്കുകയാണ്‌ ചെയ്യുന്നത്‌ 184

കിട്ടുവാൻ വളരെ വിഷമമായ വസ്തുവിന്ന്‌ വേണ്ടി വളരെയധികം ക്ലേശിക്കുന്നത്‌ എന്തൊരു മൂഢതയാണ്‌. സൽഗുണനിധിയായ ദൈവമേ, നിന്റെ ഗുണത്തെക്കുറിച്ചാണ്‌ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത്‌ എങ്കിൽ ഈശ്വരസേവനത്തിന്നാണ്‌ ശ്രമിക്കുന്നത്‌ എങ്കിൽ അതുകൊണ്ട്‌ അളവില്ലാത്ത ശ്രേയസ്സ്‌ ലഭിക്കുമായിരുന്നു. നാരായണീയത്തിൽ ദൌർല്ലഭ്യംപദപ്രയോഗമുണ്ട്‌. 185-186

അത്‌ അനർത്ഥമൊന്നും കൂടാതെ എപ്പോഴും നിലനിൽക്കും നിശ്ചയം. മംഗളങ്ങളുടെ കടലായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും എല്ലാ പ്രയത്നവും ചെയ്യുന്നതാണ്‌. 187

സുന്ദരനും മനോഹരനും സർവ്വപ്രതിരൂപനുമായ ദൈവമേ, മൂന്നു ലോകത്തിലും നീയൊഴിഞ്ഞ്‌ എന്താണ്‌ ഗുണമായിട്ടുള്ളത്‌? സുന്ദര

മനോഹരച്ഛായാപടങ്ങൾ പ്രായേണ ഒരേ അർത്ഥത്തെത്തന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ സഹൃദയഹൃദയത്തിന് ഉദ്വേഗം തോന്നുന്നു. 188

നീയല്ലാതെ മനസ്സുഖം വരുത്താൻ വേറെ ആരാണുള്ളത്? എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും സകല ഭൂതങ്ങൾക്കും സമ്പൂർണ്ണത കൈവരുത്താൻ നിനക്കു മാത്രമേ കഴിയുള്ളൂ. 189

നിന്നോട് ഒന്നിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ മംഗളങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീരും. ഭൂതം എന്ന പദത്തിന് പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ എന്ന ജീവജാലങ്ങൾ എന്നും അർത്ഥമുണ്ട് 190

നിന്റെ പ്രീതിക്ക് പാത്രമാകുമ്പോൾ, ഹൃദയത്തിൽ ആനന്ദം വഴിഞ്ഞൊഴുകും, ആഗ്രഹസിദ്ധിയിൽ സംതൃപ്തി കൈവരും. 191

നിന്തിരുവടിയുമായുള്ള പാരസ്പര്യസ്നേഹത്താൽ, സ്വർഗ്ഗവാസികൾക്ക് മനസ്സിൽ സമ്പൂർണ്ണത വന്നുചേരുന്നു. 192

നിന്തിരുവടിയുമായി യോജിപ്പില്ലായ്മയാൽ, നരകവാസികൾക്ക് അതുതന്നെ നരകമായിത്തീരുന്നു 193

നീ പരിപൂർണ്ണർക്ക് ഏകശരണമാണ്; ശ്രേയസ്സിന്റെ മഹാസമുദ്രമാണ്. ആശംസിക്കുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവയെല്ലാം ഈ ആദികാരണത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണല്ലോ 194

എല്ലാറ്റിനും പ്രമുഖകാരണമേ, മംഗളങ്ങളുടെ നാഥാ, അങ്ങ് വീണ്ടും വീണ്ടും വിജയിച്ചാലും. അരൂപാ, കൃപയുടെ കടലേ. 195

നിന്റെ കാരുണ്യാതിരേകത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എത്രയും ആശ്ചര്യം തോന്നും. ഈ ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വവസ്തുക്കളുടെയും ഈശ്വരനാണ് നീ. 196

അതുകൊണ്ട് പണിതുണ്ടാക്കിയ എല്ലാ രൂപങ്ങളും ഉരുപ്പടികളും ആശാരിയുടെ എന്നപോലെ ലോകത്തിലെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും നിന്റെ ആകുന്നു. 197

അതുകാരണം, പ്രമാണം പോലെ എല്ലാവരും നിന്തിരുവടിക്ക് പ്രീതി കൈവരാൻ തക്കവണ്ണം നടന്നേ മതിയാവൂ. ഈശ്വരന്ന് പ്രീതി ജനിക്കുന്ന വിധത്തിൽ എല്ലാവരും ജീവിത യാത്ര ചെയ്യണമെന്ന് വ്യക്തം. 198

ആ കല്പനകൾ എല്ലാം അവിടുത്തെ പാദദാസരായ ഞങ്ങൾ അനുസരിച്ചേ മതിയാവൂ. സമ്മാനമൊന്നും ലഭിച്ചില്ലെന്നു വരാം. 199

എന്നാലും നിന്റെ കരുണയുടെ മഹത്വം കാണിക്കാൻ നന്മ ചെയ്തവർക്കും കല്പനകേട്ടവർക്കും നീ മോക്ഷം നൽകുന്നു. സൃഷ്ടി പ്രവർത്തന

തിൽ ദാസ്യന്മാക്ക് സാർവ്വഭൗമന്റെ സഖ്യം ലഭിക്കുന്നു. 200,201

അനുഭവിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടിന് ലാഭമായ നിത്യ സന്തോഷവും ദാസവൃത്തിക്ക് രാജ്യപാലനമഹത്വവും കൃപാ സമുദ്രമായ നീ സവിശേഷമായ ദയയോടെ കൊടുക്കുന്നു. ഈ സന്മാനത്തിന്റെ ഗുണമാഗ്രഹിക്കാതെ, ചില നിസ്സാരന്മാരായ ഭൃത്യന്മാർ ഈശ്വരനെ പരിത്യജിച്ച് സ്വന്തം ആശക്ക വിഷയങ്ങളായ പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. 202-204

നിർമ്മലമായ ദയക്ക ഇരിപ്പിടമേ, നിന്റെ ദയ പരിച്ഛിന്നമാണോ? അല്ല അപരിമിതമാണ്. നീ രക്ഷാശിക്ഷാവിധി കർത്താവായിട്ടു വളരെ മുമ്പേ പലപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു. 205

അപരാധികളോ പാപികളോ ചെയ്യു പ്രവൃത്തി അപരാധമോ പാപമോ ആണെന്ന് നീ അവരുടെ മനസ്സിൽ തോന്നിക്കുന്നു. ആ ദുഷ്ടകർമ്മത്തെ അവർ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ നീ പാപത്തെ മറക്കുകയും അപരാധിയേയോ പാപിയേയോ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 206,207

അവസാനമില്ലാത്ത ദയയുടെ ഭവനവും, കരുണാകരനും പുണ്യസ്വരൂപിയും വലിയ കാരുണ്യക്കടലുമായ സർവ്വേശ്വരാ, നീ ജയിച്ചാലും 'ജലന്യോന്യധർമ്മേപിച' ജയന്ത്യം പരമമന്യ പാശ്ചാത്യ പശ്ചിമാ എന്ന മരം അധമമല്ലാത്ത വർദ്ധിച്ചു എന്ന് കഷ്ടിച്ചർത്ഥം പറയാം. 208

നിന്റെ ദയയോട് തുല്യമായി മറ്റൊന്നിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അങ്ങനെയൊന്ന് നിശ്ചയിപ്പാൻ ഇല്ല എന്നുള്ളത് ആശ്ചര്യം തന്നെ ഈശ്വരന്റെ ദയ അതുല്യമാണ് എന്ന് സാരം. 209

എത്രയും ചെറുതാണെങ്കിലും ഒരു നല്ല പ്രവൃത്തി-സുകൃതം നിന്റെ സന്നിധിയിൽ മറക്കപ്പെട്ടുപോയി എന്ന വിചാരവും വരില്ല 210

കുറവു കൂടാത്ത നിസ്സാരമായ നല്ല കർമ്മത്തിനും സമ്മാനം കല്പിച്ചു കൊടുക്കും. അതുപോലെ നേരെ മറിച്ച് ദോഷകരമായ പ്രവൃത്തി ചെറുതായാലും അതിന്റെ ഉത്തരഫലം ദുഃഖമായിരിക്കും. നിന്റെ ശാപത്തിന് യോഗ്യമായ പാപമുണ്ടെങ്കിലോ അനുഗ്രഹിക്കാതെ എപ്പോഴും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ബഹുമാന്യനായ വിധികർത്താവെ, നാഥാ, ഭയങ്കരമായ ആജ്ഞ (ശിക്ഷാരൂപത്തിലുള്ളത്) കൊടുക്കുന്നവനെ, അളവില്ലാത്ത ന്യായത്തിന്റെ സമുദ്രമേ, ദൈവിക സ്വഭാവത്തിൽ പൂജ്യവും വിശിഷ്ടവുമായ സ്ഥിതിമാനായ നീ ചെൽവ്വതാക 211-214

നിന്റെ രഹസ്യങ്ങളാം ബുദ്ധിയിലടക്കാവുന്നതല്ല. ബുദ്ധിക്ക് അതീ
തമാണ്. നിന്റെ സ്ഥിതിവിശേഷം വാക്കുകൊണ്ട് പറഞ്ഞറി
യിക്കാൻ വിഷമമാണ്. മഹത്വം വാചാമഗോചരം 215
ദൈവസ്വരൂപം ഒന്നു മാത്രമാണ്. ആ ഏകദൈവസ്വഭാവത്തിൽ
മൂന്നുപേരുണ്ട്. ഏകത്തിൽ ത്രിത്വം എന്നു സാരം 216
പിതാവ്, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള മൂന്നു
പേരിൽ പിതാവു പുത്രനല്ല. പുത്രൻ പിതാവുമല്ല. 217
പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവല്ലെന്ന കാര്യം ഉറപ്പാണ് പി
താവ് സർവ്വേശ്വരനാണ്. പുത്രനും സർവ്വേശ്വരൻ തന്നെ 218
റൂഹാദക്കുദശായും സർവ്വേശ്വരൻ തന്നെ. മൂവരും ഒരു സ്വഭാവം ത
ന്നെയുള്ളതിനാൽ മൂന്നു ദൈവമല്ല 219
ഏകദൈവത്വമയുള്ള, മൂവരും ഒരു ഒരു തമ്പുരാൻ മാത്രം ശക്തി
യും ബുദ്ധിയും, ദേവമനസ്സും മൂന്നുപേർക്കും ഒന്നുതന്നെ. 220
മാഹാത്മ്യം, സ്ഥിതി, സർവ്വജ്ഞാനം എന്നിവയെല്ലാംമൂവർക്കും ഒന്നുത
ന്നെ. പിതാവു പുത്രനെ ജനിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിലും. 221
പിതാവിനും പുത്രനും ആദിയില്ല. പിതാവ് സ്വയം ശ്രുതത്തെ ബു
ദ്ധിയാകുന്ന കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടു. 222
ആ കാഴ്ചയാൽ ബുദ്ധിയിൽ സമരൂപവും ഉണ്ടായി. അതാണത്രെ
എപ്പോഴും അനാദിയായിരിക്കുന്ന പുത്രൻ. 223
പിതാവിനും പുത്രനും പരസ്പരം സ്നേഹമുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടും മൂ
ന്നാമാളായ പരിശുദ്ധാത്മാവും പുറപ്പെട്ടു. 224
റൂഹാദ എപ്പോഴും മൂവർ സമന്മാരും കൂടാതെ സൂര്യൻ, രശ്മി, ഉ
ഷ്ണം എന്നിവപോലെ പ്രശോഭിച്ചു. 225
സൂര്യൻ ഉണ്ടായപ്പോൾ രശ്മിയും ഉഷ്ണവും കൂടെ ഉണ്ടായപോലെ
ബാവാതമ്പുരാനോടുകൂടെ പുത്രൻ തമ്പുരാനും റൂഹാദക്കുദശാതമ്പു
രാനും നിത്യമായി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. 226_ 27
ഒരു സ്വഭാവത്തിലാണ് എപ്പോഴും മൂന്നുപേരും. മൂന്നു കോണുള്ള
ഒരു സാധനം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ഒറ്റരൂപത്തിൽ തന്നെ മുക്കോണും
ഉണ്ടാകുമല്ലോ. ഓർമ്മ, ബുദ്ധി, മനസ്സ് എന്നിവയോടുപമിക്കാമെന്നു
തോന്നുന്നു 228_229
മൂന്നുപേർക്കും ആത്മാവും പലതല്ല. ഒന്നുതന്നെയാണ്. സ്വഭാവവും
ഒന്നുതന്നെ. നീരുറവ്, തോട്, കുളം എന്നിവ മൂന്നു തന്നെ 230

എങ്കിലും മൂന്നിലും ഒരേ ഒരു വെള്ളം തന്നെയാണല്ലോ. അതു പോലെ മൂന്നുപേരും ഒരാളിൽ തന്നെയെന്നു സാരം. ബുദ്ധിക്കു പ്രയത്നേന പ്രാപ്യവും പരിച്ഛേദിക്കാൻ വയ്യാത്തതും ആയ ദൈവതത്വം നിസ്സാരവസ്തുവിനോടു ഉപമിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇപ്പറഞ്ഞ സാദൃശ്യം നോക്കേണ്ടതാം, സത്തായ ഒന്നിൽ മൂന്നുപേർ കുടി കൊള്ളുന്നു എന്നു ഗ്രഹിച്ചു് അതു് ബുദ്ധിയിൽ ഉറപ്പിക്കണം 231–233

ഇതുമുഴുവൻ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ, സമുദ്രത്തെ ചെറിയ കിണറ്റിൽ എന്നപോലെ മഹാസമുദ്രമായ ആ ദൈവത്തിൽ ത്രിത്വ രഹസ്യം മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിക്കു് ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ സാധ്യമാണോ? ഒരു മരത്തിന്റെ ഇലകൾ ക്കാറുമുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം എണ്ണിത്തീർക്കുവാൻ മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു കെല്പുണ്ടോ? ഏറ്റവും ചെറിയ ഉറുമ്പിന്റെ ശരീരസ്ഥിതി, സാമർത്ഥ്യം, നോട്ടം, ശക്തി എന്നിവ മനുഷ്യനു് അറിയാൻ കഴിയുമോ? മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു് അറ്റമുള്ളവ പോലും അറിയാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ അളവില്ലാത്തവ ഗ്രഹിക്കുവാൻ അസാധ്യമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സൂര്യനെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നതിനു് കണ്ണിനു കഴിവില്ല. 234–239
മനുഷ്യന്റെ കയ്യു് ആകാശമെത്തിച്ചു തൊടാൻ പോരാത്തതാണ് അവന്റെ കാലിനു് വായുവിന്റെ വേഗത ഒരിക്കലും കിട്ടുകയില്ല. 240
അതുപോലെ ദൈവരഹസ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു് ശക്തിയില്ല. ബുദ്ധിക്കു് എത്താൻ കഴിയാത്ത വിധം അത്ര വിദൂരസ്ഥമാണു് അതു്. 241
അതു് തിരിച്ചറിയാൻ മോക്ഷത്തിൽക്കൂടിയേ സാധിക്കയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു് അത്രയും കാലം ബുദ്ധിയുടെ ശക്തിക്കൊത്തു് മനസ്സിലാക്കി വിനയത്തോടുകൂടി ഈശ്വരനെ ആരാധിക്കണം. മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു പരിച്ഛേദിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവനും എല്ലാറ്റിന്റേയും ആദിയും അന്തവും അത്യന്തരഹിതനും, നാശരഹിതനുമായ ത്രിത്വത്തിനു് നമസ്കാരം. സർവ്വേശ്വരന്റെ പുത്രാ മർത്ത്യന്മാരുടെ രക്ഷിതാവേ, നിന്റെ കരുണയൊന്നുമാത്രമാണു് ശരണമായിട്ടുള്ളതു്. പിഴച്ചു പോയ നരവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഒരേയൊരു രക്ഷകനാണു് നീ. 242–245

പണ്ടു നമ്മുടെ കാരണവർ ചെയ്ത പാപത്താൽ കളഞ്ഞു കുളിച്ച ഗുണം നിൻെറ മനുഷ്യയാറിയ ദയാവായ്പിനാൽ വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. 246

ഇപ്പോഴെ നിൻെറ ക്ലേശകാരണം ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചുള്ളു. ഇപ്പോഴെ നിൻെറ വേദസത്യം പ്രത്യക്ഷമായിത്തീർന്നുള്ളു. 247

പരിശുദ്ധമായ ശാസ്ത്രത്തിൻെറ പാഠം ബുദ്ധികൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കി, ചെയ്തുപോയ ദുരിതദോഷത്തിന് പരിഹാരം വരുത്താൻ വേണ്ടി, 248

നീയല്ലാതെ മറ്റാരാളും ശക്തനല്ല. പാപമാകുന്ന ദോഷത്തിൻെറ കറ കഴുകിക്കളയാനും ആയുസ്സ് ഉപേക്ഷിച്ചില്ല ത്യാഗശീലനായ അങ്ങയുടെ രക്തം വേണ്ടിവന്നു. 249

ശാശ്വതമായ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി ഭൂലോകവാസം ഉപേക്ഷിച്ചു. ദൈമും ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ളത്. മനുഷ്യർ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കണം 250

എന്ന ബോധം നിൻെറ ചരിത്രത്തിൻെറ രശ്മി പ്രകാശം ഉദിപ്പിച്ചു. ദൈവസ്വഭാവം പരിത്യജിക്കാതെ മനുഷ്യൻെറ രൂപമെടുത്ത് ഭൂമിയിൽ പിതാവില്ലാതെ പിറക്കുകയും ചെയ്തു, പരിപൂത സംപൂജ്യനും വിശിഷ്ടനുമായ റൂഹായുടെ വിസ്മയകരമായ പ്രവൃത്തിയാൽ. 250_252

പുറത്തുനിന്നു കേറാതെ നാളികേരത്തിൽ വെള്ളം ഉണ്ടാകും പോലെയും എള്ളിനുള്ളിൽനിന്ന് എണ്ണ ഉളവാകുന്നപോലെയും 253

കന്യാത്വത്തിനു കോട്ടം തട്ടാതെ പരിശുദ്ധയായ മാതാവിൻെറ വയറ്റിൽ ഗർഭമായിത്തീർന്നു. 254

സൂര്യൻെറ രശ്മി പളുങ്കിനുള്ളിൽ കടക്കുന്നതുപോലെ കന്യകയായ സ്ത്രീയുടെ പുത്രനായി മനുഷ്യനായി നീ പിറന്നു. 255

മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി അനുഭവിക്കുന്ന ക്ലേശങ്ങൾ ദുഃഖകരങ്ങളല്ല എന്നു കാണിക്കാൻ എല്ലാ സന്താപങ്ങളും നീ ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിച്ചു. 256

ഭൂമിയിലുള്ളവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് അറിയിക്കാൻ സമ്പത്തിൻെറ അവഹേളനം ദാരിദ്ര്യം ദരിദ്രനായ നീ പഠിപ്പിച്ചു. ദരിദ്രന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്ന തിരുവചനം ഓർമ്മിക്കുക. 257

കീഴ്‌വഴക്കം കാട്ടി പഠിപ്പിക്കാൻ മുപ്പതു കൊല്ലം സവിനയം വഴി

ജനിനടന്നിട്ടു്, പിന്നീടു് മൂന്നാംകാലം നിന്റെ സത്യവേദത്തിന്റെ പ്രകാശത്താൽ അജ്ഞാനമാകുന്ന ഇരുളകററി സ്വപ്രകാശനീയമായ മോക്ഷമാർഗ്ഗം തെളിയിച്ചു. 258,259

നാശത്തിന്നു കാരണമായ ദുരിതമാർഗ്ഗത്തിൽ വെറുപ്പുളവാക്കി. തമ്പുരാനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ദുഃഖങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതു് പുണ്യമാണെന്നു് ധരിപ്പിക്കാനും, മനുഷ്യൻ ചെയ്ത ദുഷ്കൃതം പരിഹരിക്കാനും പരിശുദ്ധനായ നീ പാപിയെപ്പോലെ വളരെ സങ്കടങ്ങൾ പൊറുത്തു. മരം നിമിത്തം വന്ന നാശം നിന്റെ മരണത്താൽ മരംകൊണ്ടു തന്നെ ഒഴിപ്പിച്ചു. രക്തംകൊണ്ടു് നരന്റെ ദുരിതം കഴുകിക്കളയാൻ, തിരുമെയ്യിൽ അഞ്ചു മുറിവുകൾ ഏററു. നിന്റെ ദൈവസ്വഭാവത്തിന്നു് യാതൊരു അന്തരവും വന്നില്ല. അങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെ രീതിയിൽത്തന്നെ നീ മരണമടഞ്ഞു. പാപത്തിന്നു് ശമനം വഴിപോലെ വരുത്തുകയും ചെയ്തു അനന്തനായ ബാവയുടെ തിരുവുള്ളക്കേടു് ഇല്ലാതാക്കി. ദോഷനിമിത്തകമായ നാശം തീർത്തു. മേലിലുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിന്നു് പോം വഴിയും ഉണ്ടാക്കി. ഇതു് നിനക്കു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചതിന്നു് കാരണം നിന്റെ കേടകന്ന കൃപാതിരേകമാണു് 260.261

പാപത്താലുണ്ടായ ദൈവാപമാനത്തിന്നു് പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിന്നു് സൃഷ്ടികളുടെ യോഗ്യത പോരാ. യോഗ്യം എന്ന പദം മുൻപു് പറഞ്ഞമാതിരി യോഗ്യത എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. 268

പരിഹാരത്തിന്നും പാപശാന്തിക്കും ഈശ്വരൻ തന്നെ വന്നു പ്രവർത്തിച്ചു മതിയാകൂ. 269

കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങളിലുള്ള താല്പര്യവും കൃപയും നിമിത്തം, നാശരഹിതനായ ദൈവത്തിന്നു് പരിഹാരം ചെയ്യാൻ വളരെ വിഷമതയനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു് ശാപത്തെ നീക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. മരണംകൊണ്ടു നാശമില്ലെന്നും രണ്ടാമതും മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവു് പൂർവ്വശരീരത്തോടു യോജിച്ചും ജീവിക്കും എന്നും കാണിക്കുവാൻ മരണമടഞ്ഞ നീ മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേററു. മനുഷ്യന്റെ സുകൃതത്തിന്നുള്ള പ്രതിഫലം അറിയിക്കാൻ, നിന്റെ തിരുമേനിയുടെ മാഹാത്മ്യം കാണിച്ചുതന്നു. നിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അക്ഷയത്വവും, സൂക്ഷ്മത, ലഘുത്വം, ദീപ്തി എന്നിവ ശിഷ്യന്മാർക്കു് പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കി. നാല്പതു ദിവസത്തിന്നുശേഷം സ്വപ്രഭാവത്താൽ ഭൂലോകം വിട്ടു് മോക്ഷരാജ്യത്തിലേക്കു് എഴുന്നള്ളി രാജാ

ധിരാജനായി എല്ലാ ലോകത്തെയും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 270_276

സർവ്വരെയും സംരക്ഷിക്കുന്ന അനുപമനായ രാജാവേ, നീ ജയിച്ചാലും, ആരാണെന്ന് പണ്ട് സംശയിച്ച് ചോദിച്ചതനുസരിച്ച് ഇപ്പോഴും അന്വേഷിക്കാൻ അവകാശമൊന്നുമില്ല. നിന്റെ താൽ പൊരിമ കണ്ടാൽ മൃഗകുലത്തിലെ സിംഹമെന്നു പറയാം. ദൈവപുത്രനെന്നും പറയാം. വേദപുസ്തകത്തിൽ തിരുവടിയുടെ സ്വരൂപം വിവരിച്ചു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? 277_279

മംഗളങ്ങളുടെ മന്ദിരമായ ഈ പുണ്യശരീരത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം കണ്ണേറം കണ്ടപ്പോൾ, ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ രൂപങ്ങളോടും വെറുപ്പ് തോന്നും എന്നു മാത്രമല്ല, ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ സൗന്ദര്യവും അസഹ്യമായ വൈരൂപ്യമായിത്തോന്നുകയും ചെയ്യും. നിന്റെ മുഖത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം പരലോകത്തിൽ പുണ്യവാന്മാർക്ക് എപ്പോഴും സന്തോഷമുളവാക്കുന്ന മിന്നൽ ഇരുളകറ്റുന്നതുപോലെ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉപദ്രവം ഒഴിവാക്കുന്നു. പുണ്യവാൻ എന്ന പദത്തിനു പകരം പുണ്യന്മാർ എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു 280_283

നിന്റെ കണ്ണുകൾ രണ്ടും സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശമാനങ്ങളാണ്. കുവലയങ്ങൾ മുതലായ പൂക്കൾ വിളങ്ങുന്നു. അവ അരുളുംപൂങ്ങൾ 284

കരുണാനിധിയായ നിന്റെ ചെന്തളിരടികൾ രണ്ടും അകലുന്നത് കണ്ടാൽ നിക്ഷേപങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ച മുറിയുടെ വാതിൽ തുറക്കുകയാണോ ചെയ്യുന്നത് എന്നു തോന്നും. 285

ഭയത്തോടുകൂടി ദാനത്തിന് ഒരിക്കലും നാശമില്ല, മോക്ഷലോകത്തിൽ അവിടത്തെ ശരീരത്തിലെ തിരുമുറിവുകൾ എന്നും അസ്തമിക്കാത്ത മധ്യാഹ്നപ്രഭ ഉളവാക്കുന്നു. സ്തുതിക്കത്തക്ക ആ ശോഭയുടെ മുമ്പിൽ മറ്റുശോഭകളെല്ലാം വെറും ഇരുട്ടാണ്. ആ പരിപൂതശരീരത്തിലെ അലങ്കാരങ്ങൾക്ക് തുല്യത പറയാൻ ഏതു് ഉപമാനങ്ങളാണുള്ളത്? 286_288

മുടിയിൽ പതിച്ച രത്നങ്ങളോട് കിടപിടിക്കാൻ നൂറുകോടി സൂര്യന്മാർക്കുപോലും കഴിയുകയില്ല. രശ്മിയുടെ പ്രകാശപൂരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സൂര്യപ്രഭ കൂടിയും തോൽവി സമ്മതിക്കും 289

മുത്തുമണികൾ തുടങ്ങിയ രത്നങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നും അവയോട് ഒത്തുവരുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. പൊന്നും പങ്കവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ടായി. ഈ ഉപമേയത്തിനും പറയാൻ പോകുന്ന

ഉപമാനത്തിനും ആവരണപടവും കുപ്പായവും മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളാൽ ആകാശമെന്നപോലെ ഏററവും പ്രകാശിക്കുന്നു. 290_291

ത്രിലോകരക്ഷകന്റെ സിംഹാസനം നല്ലപോലെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ പ്രകാശത്തിന്റെ രശ്മികൊണ്ട് കണ്ണുകൾ ശങ്കിക്കും. കണ്ണുകൾ ചിമ്മിപ്പോകും എന്നു താല്പര്യം 292

പരിഛേദിക്കാൻ വയ്യാത്ത രൂപമെന്നേ പറയേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. പച്ചമരതകക്കല്ലുകളും, ചെമന്ന മാണിക്യരത്നങ്ങളും തിരുമുഖത്തിന്റെ പ്രഭകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായ രശ്മികൾ ചുററും വൈരക്കല്ലുകൊണ്ടുള്ള തൂണുകൾ, താഴെ മുത്തുകളും പവിഴങ്ങളും അലങ്കാരങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ചിന്തിച്ച് വ്യക്തമാക്കാൻ വിഷമമാണ്, വളരെ അകലമുള്ളതുകൊണ്ട് നിഴലേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. എന്തിനധികം പറയുന്നു? ഉദ്ദേശിക്കാവുന്ന മംഗളമൊക്കെക്കൂടി നിരൂപിച്ചാലും ഇതു മുഴുവനും അഗാധമായ സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തുള്ളി പോലെയാണ്. 293_297

ആയിരംകോടി സേവകന്മാർ നിത്യനായ ജഗദീശ്വരന്റെ സിംഹാസനത്തിനു ചുററും നിന്നു നിന്റെ കരുണ വഴിയുന്ന പ്രവൃത്തിയെ അവലംബമാക്കി, നിന്റെ ദൈവത്വത്തെ സങ്കീർത്തിക്കും സമാവന്ദിക്കുന്നു. അവരോടുകൂടെ നിന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഭൃത്യന്മാരിൽ നിസ്സാരനായ ഒരാളാണ് ഞാനും 298_299

ആ ശ്രേഷ്ഠമായ സിംഹാസനത്തിനു മുമ്പിൽ ഭക്തിയോടുകൂടി നമസ്കരിച്ച്, നിന്റെ പരിശുദ്ധമായ രക്തത്താൽ രക്ഷിതനാണ് ഞാൻ എന്ന ഭാവത്തോടെ നിന്റെ പ്രേമമഹത്വം മനസ്സിലാക്കിയ മനസ്സോടെ നിന്നെ എന്റെ രക്ഷകനായിക്കരുതി ഞാൻ ഇതാ നമസ്കരിക്കുന്നു. 300_301

എല്ലാററിന്റെയും ഈശൻ, മരണത്തെ ജയിച്ചവൻ, മനുഷ്യരക്ഷകൻ, സർവ്വജ്ഞൻ, വേദത്തിന്റെ ഗുരു, സജ്ജനങ്ങൾക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവൻ ദൈവപുത്രൻ, എന്റെ അമ്മ, മനുഷ്യപുത്രൻ, എന്റെ പിതാവ്, ദേവൻ, മനുഷ്യൻ, മരണമടഞ്ഞവൻ, മരണത്തെ ജയിച്ചവൻ, അമൃതാവസ്ഥയിലുള്ളവൻ, വേദാന്തപ്രതിപാദ്യൻ, ആഗ്രഹം നിറവേറുന്നവൻ, ജ്ഞാനപരിപൂർണ്ണൻ, ദയ കാണിക്കുന്നവൻ, വേദന

യകററുന്നവൻ, ഗുണങ്ങളെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ മോക്ഷം നൽകുന്നവൻ, പാപം തീർക്കുന്നവൻ, ദുഃഖിതന്മാർക്കാശ്രയി, എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമവലംബം, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ നാഥൻ, സർവ്വപരിപാലകൻ എന്നിങ്ങനെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതു് ആരെയാണോ, ആ ദൈവത്തെ ഞാനിതാ സാഷ്ടാംഗമായി നമസ്കരിക്കുന്നു. 302-305

ഉന്നതമായ സിംഹാസനത്തിന്നു് അടുത്തിരിക്കുന്ന മഹത്വം ഏറിയ കന്യകേ, മൂന്നുലോകത്തിന്റെയും നാഥേ, പാപികൾക്കു ആശ്രയമായിട്ടുള്ളവളെ, സകല പുണ്യവാന്മാരാലും സമാദൃതേ, സർവ്വേശ്വരന്റെ രക്ഷിതാവെ, നിന്റെ ദയാത്രപാതത്വങ്ങളെ പറയാൻ അസാധ്യമാണു്. ഭൂലോകത്തിലിരുന്നകാലത്തു് ദേവി എന്നുപോലും തോന്നിയിരുന്നു. 306-308

നിന്റെ ശരീരകാന്തിസൗന്ദര്യം കണ്ടവർ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. തീയിൽ പൊന്നിന്റെ മാററു് ഏറുന്നതുപോലെ മരണംകൊണ്ടു്, നിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മുഖ്യത വർദ്ധിച്ചു പരലോകത്തിൽ ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്ന കാലത്തു്, പ്രകാശവായ്പുള്ള ചന്ദ്രൻ എന്നപോലെ സ്വർഗ്ഗവാസികൾക്കു് ആനന്ദം നൽകി ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുഖ്യം എന്ന പദത്തിന്നു് മുൻപാഠത്തെപോലെ മുഖ്യത എന്നതിന്റെ അർത്ഥം പറയണം. 309, 310, 311

ഇന്നു് പുത്രനോടുകൂടി മൂന്നുലോകത്തെയും ഏക ശാസനംകൊണ്ടു് രക്ഷിച്ചുവിളങ്ങുന്നു. 312

നിന്റെ ശോഭ നോക്കിയാൽ രണ്ടുകണ്ണിന്നും ദോഷം വരുമെങ്കിലും നിന്നെ കാണണമെന്നു് അപേക്ഷിച്ചു. 313

ശ്രദ്ധ ദോഷതുല്യമാണെന്നു് ഇപ്രകാരം തോന്നുന്നില്ല കാരണം കാര്യം പ്രാപിച്ചവൻ പുണ്യവാനും ബുദ്ധിമാനും തന്നെയാണ്. പുണ്യൻ എന്ന പദത്തിന്നു് പുണ്യവാൻ എന്നർത്ഥം പറയണം. 314

നിന്റെ ശോഭ കണ്ടാൽ പിന്നെയും അഴകു് കാണാൻ പരലോകത്തിൽ ആഗ്രഹമുണ്ടാവുമോ? 315

മനസ്സിന്നു് വിഷമമായിട്ടുള്ളതു് അവസാനിക്കില്ല. കണ്ടതുകൊണ്ടു് സംതൃപ്തിയും വരില്ല. നിന്റെ പുത്രൻ ഒഴികെയുള്ള സൃഷ്ടികളൊക്കെയടങ്ങിയ പ്രഭയില്ലാത്ത കൂട്ടങ്ങളാം നിന്റെ ശോഭ കണ്ടാൽ എ

ല്ലാ സൃഷ്ടികളെക്കാളും ദൈവത്തിന്ന് തെളിഞ്ഞവൻ നീ തന്നെയെന്ന തോന്നും. 316 317

എല്ലാ സൃഷ്ടികളെക്കാളും രൂപയോഗ്യതകൊണ്ട് ഈശ്വരൻ നിന്റെ ശരീരത്തെ സവിശേഷം അലങ്കരിച്ചു. 318

രാജാവിന്റെ മഹത്വത്തിന്ന് ഒത്തതായിരിക്കണം, രാജധാനി. രാജധാനി രാജന്റെ ഗൃഹവും നീയായി. ദൈവസിംഹാസനവും നീയായിരിക്കുന്നു. 319

പ്രഭാവത്തിനൊത്ത ശുദ്ധമായ ആലയം നീ തന്നെയല്ലെ. അല്ലയോ കന്യകേ, സുന്ദരാംഗിയും പുണ്യവതിയും ആയ നാഥയും നീ തന്നെയാകുന്നു. 320

മുള്ളുകളിൽ റോസപുഷ്പംപോലെ, എല്ലാവരാലും സ്തുതിക്കപ്പെട്ട അമ്മെ, സൌന്ദര്യമുള്ളവരിൽ നീ തന്നെ ചളിയിൽ സ്വർണ്ണം പോലെ വിളങ്ങുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളിൽവെച്ച് പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ കൂടുതൽ പ്രകാശിക്കുന്നുവല്ലൊ. അതുപോലെ പുണ്യവതികളിൽ വെച്ച് വിശിഷ്ട നാഥെ, നീയും. പന്ത്രണ്ട നക്ഷത്രങ്ങൾ നിന്റെ കിരീടത്തിലെ രത്നങ്ങളായിത്തീർന്നുവല്ലൊ? 321_324

നിന്റെ കുപ്പായം സൂര്യനാകുന്നു. നിന്റെ പരിശുദ്ധമായ പാദങ്ങളിൽ ചെറിയ ചന്ദ്രബിംബം ചെരിപ്പായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 324

മനുഷ്യവംശരാജ്ഞിയെ, നിഷ്കളങ്കയായ മാതാവെ, മനുഷ്യക്കവലംബമെ, കന്യകാരത്നമായ അമ്മെ, നിന്റെ ഭദ്രാസനത്തിന്ന മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ടു വീഴുന്ന എന്നിൽ നീ കാരുണ്യം പൊഴിക്കുന്ന മാതാവായിത്തീരേണമെ നീ. 325,326

എനിക്കുവേണ്ടി നിന്റെ പുത്രനോട് അപേക്ഷിക്കാൻ ദയയുണ്ടാകണം. ഏററവും പ്രേമപൂരം വഴിയുന്ന ദേവന്മാരുടെ_ മാലാഖമാരുടെ സമൂഹമെ. 327

സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ നിങ്ങൾ. ആകാശത്തിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ, വലിയ പ്രകാശം പൊഴിച്ചു വിരാജിച്ചുരുളുന്നു. 328

നക്ഷത്രങ്ങൾ ഭൂമിയെക്കാൾ വലുതാകുന്നുവല്ലൊ. അതുപോലെ എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങളുടേതിനെക്കാളും അപാരമായ സുഷമാവിശേഷം നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. 329

പരലോകത്തിൽ പ്രഭുക്കളായ നിങ്ങൾ പരമമായ മാഹാത്മ്യത്തോടുകൂടി ഏററവും പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 330

നിങ്ങൾക്കു് ശരീരം ഇല്ല. യോഗ്യതയുടെ സ്ഥിതിപോലെ സ്വരൂപമുഖ്യം-സ്വരൂപമുഖ്യത-സ്വരൂപമാഹാത്മ്യം ഏറിയിരിക്കുന്നു. 331

ബുദ്ധിശക്തി, മനഃശുദ്ധി, സാമർത്ഥ്യം (കഴിവു്), ശാശ്വതത്വം ഉത്കൃഷ്ടത എന്നീ ഗുണഗണങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ കളിയാടുന്നു 332

മഹാപ്രഭകൊണ്ടു് ശോഭിക്കുന്ന സ്രാപ്പുമാലാഖമാരെ, നിങ്ങൾ സർവ്വേശ്വരനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ അഗ്നിയുടെ ചൂടിനാൽ നിങ്ങൾ ശരീരപീഡ കൂടാതെ ഏററവും ജ്വലിക്കുന്നു. മററുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ശുദ്ധതയും ജ്ഞാനവും നൽകി, നിങ്ങൾ ഈശ്വരനു് പ്രീതി വരുത്തുന്നവരല്ലോ. കെറൂബ പുണ്യവാന്മാരെ, സർവ്വേശ്വരന്റെ വിജ്ഞാനപ്രഭകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ ശോഭിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ നല്ല ബോധത്തിന്റെ ഗുണം ഉളവാക്കുകയും അജ്ഞാനത്തിന്റെ കൂരിരുട്ടു് നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 333-336

ഇപ്രകാരമുള്ള ശ്രേഷ്ഠ വർഗ്ഗങ്ങളെ കാണുന്ന സമയത്തു് ഈശ്വരനെ അനുസരിച്ചു പരിശുദ്ധരായ അരൂപികളെ, ചിന്തിച്ചാൽ മതിവരില്ല. പരിച്ഛേദിക്കാൻ വയ്യാത്ത അളവററ ആശ്ചര്യമേ, അനന്തമായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വമറിഞ്ഞിട്ടു്, മാലാഖമാരുടെ അവധിയില്ലാത്ത ശ്രേഷ്ഠതയെ തെല്ലും സംശയിക്കാൻ അവകാശമില്ല, അപരിമിതമായ കഴിവും പ്രബലഗുണങ്ങളുതികഞ്ഞ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന മനുഷ്യർ പലരുമുണ്ടു്. അപമാനിതവും അനിത്യവുമായ ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ചു് അവർ നിത്യമായ ശരീരം ലഭിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു. ശോഭയോടുകൂടിയ മോക്ഷലോകവാസികളുടെ സമൂഹം ഇപ്പോൾ വലിയ ഭാഗ്യം നിമിത്തം സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇതു പ്രകാശം സാധാരണ മനുഷ്യശരീരത്തിന്നു് ഉണ്ടാകുമോ? 337-342

മേൽഭാഗത്തുള്ള സൂര്യനും നക്ഷത്രഗണത്തിനും അടുത്തു നിൽക്കാൻ മനുഷ്യശരീരമാകുന്ന മൺപാത്രത്തിന്നു് കഴിയുമോ? 343

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്നു് മകുടമണികളെ, ജനതക്കു് കിരീടങ്ങളെ, സർവ്വേശ്വരനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവരെ, നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ മഹത്വം അവർണ്ണ്യമാണു്. നിങ്ങളുടെ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടു് മോക്ഷലോകത്തിൽ സന്തോഷം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ എത്രമാത്രം വിസ്തൃ

യമാകുമല്ല, താഴെ ഭൂലോകവാസം ചെയ്യുമ്പോഴും മൎത്ത്യത്വം ഉപേക്ഷണീയം എന്നു കരുതി, സമ്പത്തു ത്യാഗം ചെയ്തു ദരിദ്രരെപ്പോലെ, അല്പബുദ്ധികളെല്ലാം അവിവേകികളെന്നു് ചിന്തയിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നു. എന്നാലും നിങ്ങൾ ചെയ്ത തപസ്സു കാണുമ്പോൾ പരിത്യജിച്ച നിസ്സാരമായ അൎത്ഥംകൊണ്ടു്, അന്തമില്ലാത്ത ധനവും നിത്യമായ നിക്ഷേപവും നിങ്ങൾ വാങ്ങി എന്നു കാണാൻ കഴിയും. 344-349

നിങ്ങൾ അല്പം വിത്തു് വിതച്ചും അനല്പമായ ഫലം കൊയ്തു. ശാശ്വതമായ സുഖമനുഭവിച്ചു വസിക്കുന്നു. 350

അപ്രകാരംകൊണ്ടു് നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ ഭാഗ്യനിധിയെപ്പററി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഐശ്വര്യമെന്നേ പറയാനുള്ളൂ. 351

സാന്ദ്രമായ മംഗളം നിറഞ്ഞ ജഗദീശ്വരനിൽ ഭക്തിയുണ്ടായ നിങ്ങൾ മനസ്സുറപ്പു പൂണ്ടവരാണു്. 352

ഐശ്വൎയ്യങ്ങൾക്കധിപതിയായ ആ തമ്പുരാൻ നിങ്ങളുടെ ഭക്തിക്കു് പകരമായി നിങ്ങളിൽ എപ്പോഴും സ്നേഹത്തിന്റെയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും അമൃതം പൊഴിക്കുന്നു. 353

എന്തൊരു സുഖമാണു് ഇതു്! ഇതിനോടു് തുല്യമായ മറെറാരു സുഖമുണ്ടോ? അനന്തമംഗളമായ ഗുണങ്ങളുടെ നിധിയായ ഈശ്വരൻ സ്വാധീനമായിരിക്കുമ്പോൾ. 354

മംഗളങ്ങൾക്കു കുറവുണ്ടോ? ഭൂലോക വിഷയമായി വേറെ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ? എല്ലാ നന്മകളും കിട്ടിയാൽ അപേക്ഷ സഫലമായിത്തീരുന്നു. മനസ്സിന്റെ മോഹം ആശ തീരും. തമ്പുരാൻ നമ്മുടെ മിത്രമാണു്. അതിൽ പരം ഇനി എന്തു വേണം. 355,356

തമ്പുരാനോളം ഒരു മറെറാന്നുമില്ല. തമ്പുരാൻ തന്നെയല്ലേ എല്ലാ സുഖങ്ങളുടെയും ഗുണങ്ങളുടെയും പെരുംകടൽ. 357

തമ്പുരാനെ എപ്പോഴും മനസ്സിൽ ചിന്തിക്കുക. അദ്ദേഹം എല്ലാം അറിയുന്നവനാണു്, ഭക്തിയുള്ളവൎക്കെല്ലാം അധീനനാണു് സൌന്ദൎയ്യസ്വരൂപനാണു്. 358

ലോകത്തിൽ എന്താണു് മംഗളം? സൎവ്വേശ്വരനായ തമ്പുരാൻ. ഭൂലോകത്തിലുള്ളവരിൽ ഒരാൾ അൎത്ഥങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വേറെ ഒരു സുഖവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. കാരണം

അവയിലുള്ള കൊതി അത്രക്ക വലുതാണ്. 359_360

സാധിച്ചാൽ അത്ഥം പോകം. സുഖനാശം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഭക്ഷണ ശീലനായാൽ അത്ഥങ്ങറം നാശമടയും. 361

അതിന്ന് സ്വസ്ഥതയുണ്ടാകുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മോഹത്തിന്നടിമപ്പെട്ട വലത്താൽ അത്ഥവും സുഖവും പോയ്പ്പോകം. 362

വലിയ ആധിയുടെ സമുദ്രത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോകം. നിശ്ചയം. ലോകസുഖം ശാശ്വതസുഖത്തിന്ന വിരുദ്ധമാണ്. 363

ലൌകിക സുഖം ക്ഷുദ്രമാണെന്ന് പറയാൻ പാടുണ്ടോ? സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലെ അന്യോന്യമായ മംഗലം ദുഃഖത്തിൻെറ സ്പർശമില്ലാത്തത് ഉള്ളൂ. 364

മോക്ഷലോകത്തിൽ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിനോട് ഒന്നുചേർന്ന് ഇരിക്കും. അലംഭാവം_ മതി എന്ന ഭാവം ഉണ്ടാവില്ല. തൃപ്തി വരില്ല. എന്ന സാരം. 365

അവൃതിയററ ക്ഷുദ്രമാകുന്ന സാഗരത്തിൽ എല്ലാം മുങ്ങിയടങ്ങുന്നു. അവിടെ എപ്പോഴും സുഖംതന്നെ. 366

എല്ലാ വിജ്ഞാനങ്ങളുടെയും വാരിധിയായ സർവ്വേശ്വരനെ ബുദ്ധിയാകുന്ന കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുമ്പോഠം അപാരമായ ആനന്ദം ഉണ്ടായിത്തീരും. 367

മനുഷ്യൻെറ സമ്മതിക്ക കാരണം ബുദ്ധിയാണ്. മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന വിധത്തിൽ ആത്മാവ് രസിക്കുകയും ചെയ്യും. 368

ബുദ്ധി സുഖമാണെന്ന് സമ്മതിച്ചുറയ്ക്കുമ്പോഠം തുടർച്ചയായി സന്തോഷം പിൻതുടരുകയും ചെയ്യും. 369

മോക്ഷം പ്രാപിച്ച പുണ്യവാന്മാരിൽ ബുദ്ധിയാൽ ഉള്ള നോട്ടം ഉച്ചക്കതിരവൻെറ ഉഗ്രപ്രകാശം പോലെയാണ്. 370

അജ്ഞാനമനസ്സുകഠം അകലും മനസ്സിലെ അജ്ഞാനം അകന്നു പോകും. നല്ല ജ്ഞാനം വദ്ധിക്കും വിരുകളെല്ലാം കവിയുകയും ചെയ്യും. 471

ഉള്ള വിശേഷങ്ങളും, വരാൻ പോകുന്ന വിശേഷങ്ങളും കണ്ണാടിപോലെ സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാകും. 372

ദൈവസ്വരൂപത്തിലുള്ള രഹസ്യം വേർതിരിച്ച്, ഉത്തമസ്വരൂപത്തിൽ കണ്ണുപോലെ നന്നായി ഗ്രഹിക്കും. 373

ബുദ്ധിക്കു വിഷയങ്ങളായ എല്ലാ വസ്തുക്കളും മനഃ സന്തോഷത്തോടു കൂടി കണ്ടു് നിശ്ചയിക്കുന്നു. 374

ഇപ്രകാരം കണ്ടതിനെ അറിഞ്ഞിട്ടു് തന്റെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ അചഞ്ചലത ധരിച്ചു് സംശയംകൂടാതെ സന്തോഷിക്കും. 375

ആശ്ചര്യകരമായ രൂപം കണ്ണിനെ തെളിയിക്കും. മാംസചക്ഷുസ്സിനെക്കാളും ബുദ്ധിചക്ഷുസ്സിന്റെ കാഴ്ചയാണു് മുഖ്യം. 376

കണ്ണിന്നു വിഷയമായിട്ടുള്ളതിനെക്കാൾ ജ്ഞാനത്തിന്നു വിഷയമായിട്ടുള്ളതാണു് മുഖ്യം, വെറും കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചയെക്കാൾ ജ്ഞാനക്കണ്ണിന്റെകാഴ്ചയാണു് പ്രധാനം. കണ്ണുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാകുന്ന സുഖത്തെക്കാൾ ബുദ്ധികൊണ്ടു് ഉണ്ടാകുന്ന സുഖം ആണു് മികച്ചതു്. 377

ഭാഗ്യവാന്മാർ ബുദ്ധിയാകുന്ന കണ്ണുകൊണ്ടു് ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമായ ഗുണഗണത്തെ സമ്പൂർണ്ണതയോടുകൂടി കാണാം 378

പൂർണ്ണത നിത്യവും ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ മനസ്സിൽ മതിയെന്നു സംതൃപ്തി ഒരിക്കലും തോന്നുകയില്ല. 379

അതുകൂടാതെ ശ്രേയസ്സു് വേണമെന്നു് മനസ്സിൽ ആഗ്രഹമില്ല. ഈശ്വരനാൽ ആ ലോകത്തിൽ ജ്ഞാനവൃക്ഷംകൊണ്ടു് നിറഞ്ഞതാണു് ബുദ്ധി. ആനന്ദഗുണധരനായ അദ്ദേഹത്തെ ബുദ്ധിയുടെ കണ്ണുകൊണ്ടു് കണ്ടിട്ടു്, അന്തഃകരണത്തെ പ്രാപിച്ചു് ആഗ്രഹപൂർത്തിയുണ്ടാകും. ആ ദൈവത്തോടു പ്രീതിസമ്പർക്കത്താൽ ഒന്നിക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിൽ പരിപൂർണ്ണമായ സൌഖ്യമുണ്ടാകും. കാലവ്യത്യാസം കൊണ്ടു് അതിന്നു് അന്തം വരാതെ, നിത്യമായ ദൈവപ്രീതി വിഷയമായിരിക്കുമെന്നു് വന്നാൽ ഉണ്ടാകുന്ന സീമാതീതമായ ആനന്ദം അവാച്യമാണു്, അനുപമമാണു്. 380_384

മറ്റു സ്വർലോകവാസികളുടെ മോക്ഷവും മംഗളവും കണ്ടു് സ്നേഹിതന്മാർക്കുണ്ടായ സൽഗുണത്താൽ, ദുഃഖവും ദൈന്യവും (ഏഷണി, ഉഷ്ണതാപം) മനസ്സിൽ തെല്ലുമുണ്ടാകാതെ, ദൈവേച്ഛയെയനുസരിച്ചു് എപ്പോഴും രസിക്കും 385_386

പരസ്പരമുള്ള ഭാഗ്യത്താൽ പരസ്പരമുള്ള സന്തോഷമുണ്ടാകും. അന്യന്റെ സുകൃതംകൊണ്ടു് വേറെ സുകൃതഫലംകണ്ടിട്ടു്, പ്രവൃത്തിയുടെ ഗുണം സാരസ്യത്തോടുകൂടി കൊണ്ടാടുകയും ആഘോഷിക്കുകയും എല്ലാവരും ധർമ്മം ചെയ്യുവാൻ് ആ സുകൃതപ്രവൃത്തിയാൽ

സന്തോഷമുണ്ടാകും വണ്ണം താൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾ സ്തുതിക്കാൻ അനുഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അപ്രകാരം മററുള്ളവർക്കും ആനന്ദവും പ്രീയവും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. 387_390

അബ്രഹാം തന്റെ ജനനദേശം ഉപേക്ഷിച്ച്, ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയാൽ പരദേശത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു 391

തന്റെ വൃദ്ധയായ ഭാര്യ ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിച്ച് ആയപ്രകാരം ജനിച്ച പുത്രനെ, ഈശ്വരന്റെ കല്പനയാൽ ബലിയിൽ ഹോമിക്കാൻ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹോമിക്കാൻ പോകുന്ന പുത്രനാൽ തന്റെ വംശം വളർന്ന് നിറയുമെന്നുള്ള ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാട് വിശ്വസിച്ചുപോന്നു. സർവ്വേശ്വരനാകട്ടെ പുത്രന്റെ ബലി മാററിക്കല്പിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത് 392_394

ഇവയെല്ലാം സർവ്വസമ്മതത്തോടുകൂടി ഭവിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നു. ഇസഹാക്കിനു പിന്നീട് വർദ്ധനവും നീതിയും ഐശ്വര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 395

യാക്കോബ് തന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെ ഏടുക്കാൻ ചെയ്ത ഉപദേശങ്ങളും, കൈവന്ന ദുഃഖങ്ങളും സർവ്വേശ്വരന്റെ സഹായത്തെയും ചൊല്ലി സ്തുതിക്കുന്നു. പൂർവ്വസാദൃശ്യങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊണ്ട സാരത്തെ പറഞ്ഞറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 396_397

ദുഷ്ടനായ ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിദ്വേഷത്താൽ യൗസേപ്പിനെ വിററു്, ദൌഷ്ട്യം നിറഞ്ഞ സ്ത്രീ നിമിത്തമുണ്ടായ പരീക്ഷ കാരണം കൂടാതെ വിലങ്ങിൽ കിടന്ന വലഞ്ഞു്_അപ്പോൾ ദീർഘദർശനം കൊണ്ടുണ്ടായ അറിവ് 398_399

ഈശ്വരകൃപയാൽ രാജാവ് തന്നിൽ പ്രീതനായി, രാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ച്, ജനങ്ങളുടെ വിശപ്പു തീർക്കുക. 400

ഇപ്രകാരം പാവനകഥകൾ പറഞ്ഞു് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു മഹാരാജാവായ ദാവീദ് മല്ലനെ കല്ലുകൊണ്ട് കൊന്നു. 401

ദൈവത്തിന്റെ അവമാനം തീർത്തു. മംഗളകരമായ ഭാഗ്യസിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന രാജാവായി വാണു. 402

തന്റെ ഗുണങ്ങളും, സാധുശീലവും, സങ്കടവും ക്ഷമയും അനേകം ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചുണ്ടായ സന്തോഷവും. 403

താൻ ചെയ്ത അപരാധത്തിൽ തനിക്കുണ്ടായ പശ്ചാത്താപവും പറഞ്ഞറിയിച്ചുകൊണ്ട് അനല്പമായ ആമോദം കൊള്ളുന്നു. 404

മോശ അടിമത്തത്തിൽ ദുഃഖിതരായ ഇസ്രായേൽ മക്കളെ രക്ഷിച്ചതു് 405

കാൽപോലും നനയാതെ യൂദരെ കടലിന്റെ നടുക്കുകൂടി അത്ഭുതകരമായി നടത്തിയതു് 406

യൂദന്മാരെ കൊല്ലാൻ പിന്നാലെ വന്ന ശത്രുക്കളെ ഓളങ്ങളിൽ വെച്ചു മുക്കിയതു് 407

പകൽ മേഘം കൊണ്ടും, ഇരുണ്ട രാത്രി തീത്തൂണുകൊണ്ടും സർവ്വേശ്വരൻ നല്ല വഴി കാണിച്ചതു് എന്നിവയെല്ലാം വർണ്ണിച്ചു പറയുന്നു. എല്ലാവരും കൊണ്ടാടി ഈശ്വരനെ ആരാധിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 408-409

ദാനിയേൽ (നിവ്യാ) വേദത്തിനുവേണ്ടി സിംഹത്തിന്റെ ഗുഹയിൽ ഭക്ഷണം കഴിപ്പും കൂടാതെ ഏഴു ദിവസം ഇരുന്നതും. 410

അവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ വിശപ്പും ദാഹവും തീർത്തു് ശ്രേഷ്ഠനായ ഹബക്കുക്ക് ദീർഘദർശി വഴി നിവ്യായെ ദൈവം കാത്തു രക്ഷിച്ചതും. 411

ബാബേൽ രാജാവിനാൽ ആരാധിച്ചു ഒരു വലിയ പാമ്പിനെ കൊന്നശേഷം എല്ലാവരാലും സത്യനായ ഈശ്വരനെ 412 ആരാധിക്കുന്നതിനുള്ള വിശേഷബോധം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതും സന്തുഷ്ടരായ സന്താനങ്ങളോടുകൂടി, സംതൃപ്തി കൈവരുമാറു് കേൾപ്പിക്കുന്നു. 413

വിശ്വാസ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി, വലിയ ദുഃഖത്തോടെ വേദന പൊറുത്തു കൊണ്ട് വിലങ്ങിൽ കിടന്നതും 414

വേദത്തിനുവേണ്ടിത്തന്നെ പല ശത്രുക്കളുടെയും വിരോധങ്ങൾ സഹിച്ചു് വേദം ധരിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചതും. 415

ഗുരുവായ മിശിഹാ തമ്പുരാൻ പറഞ്ഞമാതിരി പ്രവർത്തിച്ചു വിശ്രമിച്ചതും ആടുകളെ സംരക്ഷിക്കാനായി പരിശ്രമിച്ചതും. 416

ശാശ്വതമായ മോക്ഷത്തിൽ പോകുവാൻ കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞ മുഖവുമായി കുരിശിൽ തൂങ്ങിയതും ശീമോൻ (പത്രോസ്) കേൾക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ചൊല്ലുന്നു. 417

പരലോകത്തിൽ നല്ല രാഗത്തിൽ സ്വസ്വരത്തിൽ പാടുന്ന പരിശുദ്ധ
വിശേഷങ്ങൾ കേട്ടു അപരിമിതമായി സന്തോഷം കൊള്ളുന്നു 418
പെരുമാറു താൻ ജയിച്ച രാജാവിന്റെ അതിക്രമത്തെയും താഡ
നത്തെയും സകലജനങ്ങളുടെ വിരോധത്തെയും ക്ഷമിച്ചു 419
പരിപൂതമായ ഈശോയുടെ നാമം വിളിച്ചുകൊണ്ടു വാളിന്റെ
വായ്ത്തലയാൽ മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള വിഷമതകൾ മുറിച്ചു കള
ഞ്ഞതും 420
പ്രസാദത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു ഏററവും സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇഷ്ടത്തോ
ടുകൂടി കേട്ടു എല്ലാവരും ആഹ്ലാദിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 421
ഒരാൾ തീയാൽ സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചതും, മൂർച്ചയുള്ള വാൾ പലരുടെ
യും ദുഃഖങ്ങൾ ഭേദിച്ചു കളഞ്ഞതും 422
ചിലർ മരത്തിൽതൂങ്ങി സുഖംപ്രാപിച്ചതും മററുമായ വിശേഷങ്ങൾ
ചൊല്ലി സസുഖം വസിക്കുന്നു. 423
പ്രധാനജയംപോലെ മററുള്ളവരുടെ ജയത്തെ എല്ലാവരും സന്തുഷ്ടാ
നന്ദത്തോടും സംതൃപ്തിയോടും കൂടി സ്തുതിക്കുന്നു, പുകഴ്ത്തുന്നു. 424
ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിക്കാൻ തപസ്സുചെയ്തതു, ശരീരത്തെ പ്രത്യുദ്ധാ
നം കൊണ്ടു ഞെരുക്കി ശിക്ഷിച്ചതു, മനസ്സിലെ ദുർവ്വികാരങ്ങളെ
ല്ലാം അറുത്തു കളഞ്ഞതു, വൈരാഗ്യത്തോടുകൂടി എപ്പോഴും നടന്ന
തു എന്നീ വിശേഷങ്ങൾ ഓരോരോ പുണ്യാത്മാക്കൾ സാമോദം പ
റഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നു. 425-427
സ്വന്തമെന്തുതന്നെ വിചാരിച്ചു മററുള്ളവരുടെ ഭാഗ്യപ്രാപ്തിയിൽ
വളരെ സന്തോഷം പൂണ്ടു മററുള്ളവർ കൃതാർത്ഥരാകുന്നു. 428
മോക്ഷത്തിന്റെ പദവി മേലത്തിലും ഇച്ഛിക്ക കുറവില്ല. തന്നെക്കാ
ളും മററുള്ളവനാണു ശ്രേഷ്ഠത എന്നു കണ്ടിട്ടു, മനസ്സിൽ തെല്ലുപോ
ലും ഇഷ്ടക്കേടു വിചാരിക്കാറില്ല. മററുള്ളവക്കു മംഗളമുള്ളതുകൊ
ണ്ടു തനിക്കുതന്നെയാണു എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചിന്തയുമുണ്ടു.
അന്യന്റെ ഗുണത്തിൽ സന്തോഷമാണു, അസൂയയല്ല. സഹോദര
ന്മാർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹമാണു കാണപ്പെടുന്നതു. 429-431
ദ്വേഷം, നിന്ദ, സ്പർദ്ധ, മത്സരം എന്നിവയും ദൂഷണം തുടങ്ങിയ ഇഷ്ട
ക്കേടുകളും അവിടെയില്ലെന്നു പറയാം. 432

ഒരു ശോഭകൊണ്ടു് മറ്റൊരു ശോഭക്കു് നാശം വരില്ല. മറ്റൊരു
രശ്മി കൂടി ചേരുമ്പോൾ പ്രകാശം വർദ്ധിക്കുകയാണു് ചെയ്യു
ന്നതു് 433
അതുപോലെ മോക്ഷവാസികളായ ഭാഗ്യവാന്മാർക്കു് പരസ്പരമുള്ള
ഭാഗ്യാതിരേകത്താൽ ഭാഗ്യാഭിവൃദ്ധിയേയുള്ളൂ. ഭാഗ്യനാശം ഒരി
ക്കലും വരില്ല. 434
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ രസങ്ങൾ അനന്തങ്ങളാണു്
എന്നു കാണാം. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും എല്ലാ നേരവും സന്തൃപ്തി
ഉണ്ടാകും. 435
ഭൂലോകത്തിൽ കേൾവിയാൽ ഇഷ്ടമുള്ളതു് നന്നായി ധരിക്കിൽ,
കാഴ്ചക്കു് ഇഷ്ടമുള്ളതിനെ കണ്ടു രസിക്കാൻ വിഷമമാകും. 436
കണ്ണിനു് തൃപ്തി കൈവന്നു എങ്കിൽ അപ്പോൾ സ്പർശനേന്ദ്രിയ
ത്തിനു് സന്തോഷം വരികയില്ല. അഞ്ചിനും കൂടി പൂർണ്ണത, ഒരേ
സമയത്തിൽ തന്നെ വരാൻ സാധ്യതയില്ല. ഏതുകാലത്തിൽ അഞ്ചി
ന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടമുള്ളതുണ്ടായാലും. 437_438
അതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണം ഒന്നിച്ചു രസിക്കാൻ ശക്തി മതിയാവുക
യില്ല. ഉപരിലോകത്തിൽ ഒരു കാലത്തു് തന്നെ അഞ്ചു ഇന്ദ്രിയ
ങ്ങൾക്കും സന്തോഷമുണ്ടാകും. ഓരോന്നിനുമുണ്ടാകുന്ന തൃപ്തിയുടെ
പ്രകാരഭേദങ്ങൾ തിരിച്ചു പറയാൻ എനിക്കു് കഴിവില്ല. കണ്ണിനു്
വിഷയമായ സ്വർല്ലോകത്തിലെ പ്രകാശപൂരം, ഭൂമിയിൽ ശരി
യായി കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ആകാശത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ വിശേഷപ്പെട്ട
ശോഭയോടുകൂടി പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ സവിശേഷരൂപങ്ങളോടു
കൂടിയ പരലോക നിവാസികളും വിളങ്ങുന്നു 439_445
എല്ലാവരും പരിശുദ്ധന്മാരാണു്. ആർക്കും യാതൊരു കുറവുമില്ല.
ശ്രേഷ്ഠരൂപന്മാരായവരെ അവരുമായി സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി
യാൽ ശുഷ്കപത്രവും (ഉണങ്ങിയ ഇല) വിടർന്ന പൂവും തമ്മിലുള്ള
വ്യത്യാസം കാണാം. പൊന്നും വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള തെരുവുകൾ
വിശിഷ്ടരത്നങ്ങൾകൊണ്ടു് അലങ്കരിച്ച ഗൃഹങ്ങളും, ഒരു കാലത്തും
വാടാതെ ശോഭിക്കുന്ന പൂക്കളും, കസ്തൂരി മണക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ
നിറഞ്ഞ മരങ്ങളും, മുത്തുകൾ പവിഴങ്ങൾ എന്നിവകൊണ്ടു് മിനു

ന്ന പുഴകളും, എന്തിനധികം പറയുന്നു? കുളിർമ നൽകുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളും കണ്ണിന് പ്രസാദമരുളുന്നു. 444-448

കർണ്ണാനന്ദകരങ്ങളായ മംഗല ധ്വനികളും, വീണാദിവാദ്യങ്ങളുടെ ധ്വനിയിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്ന സ്വരവിശേഷങ്ങളും, വീണ ഇടകലർന്ന ഷഡ്ജർഷഭാദിസാമ്യവിശേഷങ്ങളും അത്ഭുതകരങ്ങളായ ഗീതങ്ങളും ആ സന്തോഷസമ്പൂർണ്ണമായ സമൂഹത്തിൽ എല്ലാ കാലത്തും ഉണ്ടായിരിക്കും. 449-450

പാട്ടിന്റെ നല്ല സ്വരത്താൽ എപ്പോഴും സന്തോഷമുണ്ടാകും. എന്നാലും ഇപ്രകാരം മനസ്സിൽ സന്തോഷസമ്പൂർണ്ണത നിത്യവും ഉണ്ടാകുവാൻ യാതൊരു മുഷിച്ചലും വരാതെ ആശ്രമസീമയിൽ സുഖമുണ്ടാകുമെന്ന് നിശ്ചയിക്കാം. 451-452

എപ്പോഴും പരിപൂർണ്ണതയുണ്ടായാൽ മതി എന്ന ഭാവം ഹിതമോ എന്ന് മനസ്സിലുറയ്ക്കാൻ വിഷമമാണ്. 453

അപ്രകാരം സംശയം ഉദിച്ച ആ മുനിശ്രേഷ്ഠൻ ഒരു പക്ഷിയുടെ മധുരശബ്ദം കേട്ടു. 454

പുണ്യവാനായ അദ്ദേഹം ആ നല്ല വർണ്ണമുള്ള പക്ഷിയുടെ നാദമാധുര്യത്താൽ സന്തുഷ്ടചിത്തനായിത്തീർന്നു. 455

പാടുന്ന പക്ഷി വെളിപ്പറന്ന് കാട്ടിൽ എത്തി. സ്വരമാധുര്യത്തിൽ രസിച്ച് മുനിയും അതിനെ അനുഗമിച്ചു. 456

ശ്രവണസുഖത്താൽ എല്ലാ കാര്യവും മറന്ന് പ്രസന്നഹൃദയനായി അങ്ങനെ വസിക്കുമ്പോൾ പക്ഷി അവിടെനിന്നും പറന്നുപോയി. അപ്പോൾ താപസന് ദുഃഖമായി. കുറച്ചു കാലം മാത്രം മധുരസ്വരം കേട്ടു സന്തോഷിക്കാനാണ് വിധി എന്നു വിചാരിച്ച് വിഷാദത്തോടുകൂടി കാട്ടിൽനിന്നും പോന്ന് സാവധാനം ഗൃഹത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു 457. 459

മുമ്പ് അറിവുള്ള ജനങ്ങളിൽ ആരുമില്ലെന്ന് കണ്ട് വളരെ അത്ഭുതം പൂണ്ടു, കാലം വളരെ കഴിഞ്ഞുപോയി എന്ന് മനസ്സിലാക്കി. 460

കാട്ടിൽ പോയതിന്റെയും അവിടെനിന്ന് മടങ്ങിവന്നതിന്റെയും മറ്റും കാലത്തിന്റെ കണക്കം നോക്കിയപ്പോൾ മുന്നൂറ് വർഷം കഴിഞ്ഞതായി കണ്ടു. 461

പക്ഷിയുടെ പാട്ടു് കേട്ടു് കാട്ടിൽ താമസിച്ചപ്പോഴാം ആ ഗാനാസ്വാദനത്താൽ ഭക്ഷണത്തിന്റെയും ഉറക്കത്തിന്റെയും കാര്യം തന്നെ മറന്നുപോയി. ഗാനപീയൂഷമാധുര്യാസ്വാദനത്താൽ മുന്നൂറു വർഷം ഒരു ക്ഷണമായിത്തോന്നി 462-463

മോക്ഷലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശ്രോത്രസുഖഭാഗ്യം സൂക്ഷ്മമായി അറിയാൻ ഇതു് ഉണ്ടായതു് മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. 464

നാസിക എപ്പോഴും സുഗന്ധം ആസ്വദിച്ചു് രസിക്കും. കസ്തൂരിപരിമളവും മറ്റും മോക്ഷസുഗന്ധത്തോടു് ഒക്കുമോ എന്നു ചിന്തിച്ചാൽ അല്പഗുണം പോലും അതിനില്ലെന്നു കാണാം. മുല്ല, പിച്ചകം മുതലായ വിശിഷ്ടപുഷ്പങ്ങളുടെ സുഖകരമായ സുഗന്ധം കൂടി സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലെ സുഗന്ധത്തോടു് ഒക്കുമെന്നു് മനസ്സിൽ തോന്നുന്നെങ്കിൽ അതു് അബദ്ധമാണു്. 465-467

ആദിത്യന്റെ പ്രകാശത്താൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അദൃശ്യമായിത്തീരുന്നതുപോലെ, മോക്ഷലോകത്തിലെ സുഗന്ധത്താൽ ഭൂലോകത്തിലെ സുഗന്ധം ദുർഗ്ഗന്ധമായി മാറും 468

നല്ല രസത്തിന്റെ ആസ്വാദനത്താൽ നാവിനു് എപ്പോഴും തൃപ്തി കൈവരും. സമ്പൂർണ്ണത വന്നാലും വെറുപ്പു് തോന്നുകയില്ല 469

എന്തെന്തു് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതെല്ലാം യഥേഷ്ടം ലഭിക്കുന്നു. ആഗ്രഹസിദ്ധിയിൽ സംതൃപ്തി അനുഭവപ്പെടും. ഒരിക്കലും ഇഷ്ടക്കേടുണ്ടാകയില്ല. 470

തേൻ, പഞ്ചസാര, പാൽ മുതലായവ അല്പരസങ്ങളാണു്. ഉപരിലോകത്തിലെ രസസാധനങ്ങളോടു് അവ ഒട്ടും തന്നെ ഒക്കുകയില്ല. ലൗകികഭക്ഷണങ്ങൾ നിസ്സാരഭക്ഷണങ്ങളാണു് 471-472

എന്നാൽ വിശപ്പു്, ദാഹം തുടങ്ങിയവ തീർക്കാൻ ഇതാണു് അവിടെ ഉള്ളതെന്നു് സംശയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല 473

വിശപ്പു്, ദാഹം മുതലായവ എത്തിനോക്കുക പോലും ചെയ്യാത്ത രാജ്യമാണു് അതെന്നു നിശ്ചയം. പ്രീതി വരുത്തുവാൻ ഭക്ഷണമാണു് വേണ്ടതു് എന്നു പറയപ്പെടുന്നതല്ലോ 474

അവിടെ മോക്ഷലോകത്തിൽ വിശപ്പും, ദാഹവും ഇല്ലെന്നു് പ്രസിദ്ധം. ഇഷ്ടമായ സ്പർശനത്തിൽ യാതൊരു കുറവുമില്ല. 475

ആശക്ക വിഷയങ്ങളായവ നിത്യവും സുഖങ്ങളാണു്. ക്ഷയം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങളുടെ പേരുപോലും ആ ദിക്കിൽ കേൾക്കാനില്ല. പിന്നെയുണ്ടോ ചികിത്സയുടേയും മരുന്നിന്റെയും ആവശ്യകത. ശരീരത്തിനു് ഭാരമില്ല. ആലസ്യം തീരെയില്ല. 476 477

ഉഷ്ണം, തണുപ്പ് എന്നിവയുടെ ആധിക്യംകൊണ്ട് സ്വൈരക്കേടില്ല. വയസ്സിന്റെ വിശേഷങ്ങളോ, വാർദ്ധക്യം, ക്ഷയം, ആയുസ്സ്, അവിവേകജ്ഞാനം, അഹമ്മതി, വികാരങ്ങളോ എന്നിവയൊന്നും തന്നെ അവിടെയില്ല. 478 479

ആയിരം യുഗങ്ങളോ കഴിഞ്ഞാലും മോക്ഷസുഖം അവസാനിക്കുകയില്ല. പതനവും ഇടരും. 480

ഒടുക്കമില്ലാത്ത ആദി എപ്പോഴുമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ ആനന്ദം അനന്തവും അവാച്യവുമാണെന്ന് പറയാം 481

ചിന്തിക്കാവുന്നതിലുമധികം ഇത് മഹത്വമുള്ളതാകുന്നു. പിച്ചകപ്പൂ എപ്പോഴും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതും, എല്ലായ്പോഴും ഫലമുള്ളതും, വളത്തിന്റെ ആവശ്യകതയില്ലാത്തതും, ആയ അനവധി അസംഖ്യ വൃക്ഷങ്ങളെ അവിടെ (നിറച്ചിരിക്കുന്നു.) 482_483

നല്ല മുത്തുകളും പവിഴങ്ങളും നിറഞ്ഞ സമുദ്രത്തിന്റെ തീരത്തിലായി അമൃതജലമൊഴുകുന്ന പരിശുദ്ധനദികളെയും കാണാം) 484

വർണ്ണവിശേഷത്താൽ സ്വർണ്ണത്തെയും വെള്ളിയെയും നാണിപ്പിക്കുന്നതും പരിമളം വീശുന്നതുമായ വിശിഷ്ടപുഷ്പങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയാൽ ശോഭിക്കുന്ന പൂന്തോട്ടങ്ങളെയും, രത്നങ്ങൾകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച പട്ടണങ്ങളെയും കാണാവുന്നതാണ്.) സുരഭി സൌരഭ്യത്തോടു കൂടിയത് സുരഭിയുക്തം എന്ന പാഠം ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നു.
485_486

എല്ലാ കാലത്തും നാശമടയാത്ത ഭവനങ്ങളെയും രാത്രിയും കൂരിരുട്ടും ഇല്ലാതെ പ്രകാശിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളെയും (നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു) 487

ആലസ്യം കൂടാതെ അവസാനിക്കാത്ത സുഖങ്ങളെയും ശോഭിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠരാജാക്കന്മാരെയും, പൂർണ്ണജ്ഞാനമാരായ പരിശുദ്ധജനങ്ങളുടെയും ഉറച്ച സ്നേഹബന്ധങ്ങളെയും മറ്റിതരയും കൂടാതെ അനുകൂലമായ വിധത്തിൽ (ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു) 488,489

483 മുതൽ ഉള്ള ഈരടികളിൽ ക്രിയാപദങ്ങളില്ലാത്തതിനാൽ സന്ദർഭാനുസൃതമായി ചേർത്തിരിക്കയാണ്.

എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളിലുമുള്ള ജ്ഞാനത്തിന്റെ വരവും, അജ്ഞാനത്തിന്റെ പോക്കും ഒന്ന് ഇത് തന്നെയാണ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് എന്നറിയ്ക്കം. 490

അറിയപ്പെട്ടവയിൽ വെച്ച് മികച്ചതാണ് മോക്ഷം എന്നറിയണം പ്രകാശമാനങ്ങളായ വസ്തുക്കളിൽ വെച്ച് വരിഷ്ഠമാണ് മോക്ഷം എന്നും മനസ്സിലാക്കണം. 491

ഇതെല്ലാം കേൾക്കപ്പെട്ടതാണ്. ചിന്തിക്കപ്പെട്ടതാണ് ചിന്തയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ പോലും വയ്യാത്തതാണ് മോക്ഷഭാഗ്യം. 492

സ്വർഗ്ഗം കണ്ടതിന് സാക്ഷികളുണ്ട് ദിവ്യന്മാരും മാർപൌലോസും ഈ ആൾ (കണ്ട + ഈ + ആൾ) മാർപൌലോസ് പരലോകത്തിലുള്ള സുഖം കണ്ടു. എന്നാൽ അത് വർണ്ണിച്ചു പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്താവുന്ന വസ്തുവല്ല. ഇതിന് തുല്യമായി മറെറാന്നും മനുഷ്യചക്ഷുസ്സ് കണ്ടില്ല. കർണ്ണങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ല. മർത്ത്യന്മാർക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിട്ടില്ല. 493_495

ദൈവത്തിനിഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ പരിപൂർണ്ണമായ ഭാഗ്യത്തെപ്പററി ഗുരു നിശ്ചിതമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് 496

ചിന്തയിലും കാഴ്ചയിലും, കേൾവിയിലും ഉള്ള സുഖങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിയാൽ ഈ മംഗള സ്വർഗ്ഗം ആശ്ചര്യകരമെന്ന തോന്നിയാലും 497

മോക്ഷലോകത്തിലെ നന്മകളെപ്പററി പറയുമ്പോൾ ബുദ്ധിക്കെത്താവുന്നതിലധികം ശ്രേഷ്ഠമായുള്ളതാണ് എന്ന് ഉറയ്ക്കുക തന്നെ വേണം. 498

ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം നിസ്സാരങ്ങളും ആപത്സമ്പൂർണ്ണങ്ങളുമാണ് അവ എവിടെ? സർവ്വ സമ്പത്തും തത്തിക്കളിക്കുന്ന മോക്ഷമെവിടെ? 499

ഇവയെല്ലാം ഞാൻ ധ്യാനിച്ചു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ഭൂലോകത്തോട് മനസ്സിന് അറപ്പ് തോന്നി. ലോകസുഖത്തെ കൈവെടിഞ്ഞു. 500

എങ്കിലും പാപിയായ ആത്മാവ് ശരീരത്തിൽ കുടികൊള്ളുന്നതാകുമ്പോൾ, എൻെറ സുഖമെല്ലാം അകന്നു പോകുന്നു, സങ്കടം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. ദുഃഖിക്കുന്നു എങ്കിലും ഈ ബന്ധം വിട്ടൊഴിയുന്നതിന് ഉപായവുമില്ല. ദുഃഖമൊഴിവാക്കാനും വഴിയില്ല. കിട്ടിയെന്നുള്ളതു കിട്ടാവുന്നതാണെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞു. 501_503

ആഗ്രഹം വളരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സന്താപവും വർദ്ധിക്കുന്നു. ആത്മാവിൻെറ ദാഹം തീർക്കാൻ ശീതളമായ ഒരേ ഒരു വസ്തുവേയുള്ളു. 504

മോക്ഷസമ്പത്തില്ലെങ്കിലും ആഗ്രഹം മോക്ഷത്തിൽ തന്നെ അതു മോക്ഷലബ്ധിക്കു കാരണമാകും. മോക്ഷദീപത്തിൻെറ വെളിച്ചം ഉദിക്കുന്നതുവരെ വിശ്വാസദൃഷ്ടി കണ്ടു ലോകേശൻെറ കല്പനകളെ എപ്പോഴും അനുസരിക്കണം. 505_506

മംഗളം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ദൈവമേ, നിന്റെ സൽഗുണങ്ങളേയും എപ്പോഴും മനസ്സിന്റെ എല്ലാവശവുംകൊണ്ടു് സ്നേഹിക്കണം. 507

സുന്ദരമായ രൂപം കണ്ടാൽ, ആ സൌന്ദര്യത്തിന്നു കാരണം സൌന്ദര്യസമുദ്രത്തിൽ നിന്നുള്ള തുള്ളിയാണു് എന്നു വിചാരിച്ചു് അതിനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ മനസ്സു തെളിയുകയായി 508-509

ദുരാഗ്രഹരൂപത്തിലുള്ള പാപത്തെപ്പററി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, നിസ്സാരമായ ആശയെക്കാൾ പരലോകസംബന്ധിയായ ആശയെ സ്വീകരിക്കുക. 510

ഭൂമിയിലുള്ള ദുഃഖം കുറഞ്ഞുപോകാൻ വേണ്ടി, ഇതൊക്കെയും ക്ഷണത്തിൽ കഴിയുമെന്നു് എന്റെ മനസ്സിൽ ഞാൻ ഉറച്ചു. അതിനെ ക്ഷമാജ്ഞാനംകൊണ്ടു് ഭാവിയിൽ സുസ്ഥിരമായ സമ്പത്തു് സമ്പാദിക്കും 511-512

ക്ഷമക്കു് സമാനമായി നിത്യാനന്ദമാകുന്ന ഭാഗ്യം ലഭിക്കുമെന്നോർക്കുമ്പോൾ, ആശ്വാസമുണ്ടാകുന്നു. തണുപ്പു് എന്നർത്ഥത്തിൽ തണുപ്പുള്ള എന്നർത്ഥമുള്ള ശീതളം എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. 513

ആയുസ്സു് അല്പകാലത്തേക്കുണ്ടു്. അതു് ഇടവിടാതെ അങ്ങനെ കഴിയുന്നു. വായുവിന്റെ വേഗത്തെക്കാൾ നക്ഷത്രത്തിന്നു് വേഗം കൂടും 514

കാലത്തിന്നു് അതിനെക്കാൾ വേഗം ഏറുമെന്ന കാര്യം സുപ്രസിദ്ധം. ഏററവും വേഗതയുള്ള കാലത്താൽ ആത്മാവു് കഴിയുന്നു. 515

ജീവിതകാലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കരുണാവരുണാലയമായ ദൈവമേ, നിന്റെ അസദൃശമായ ദയകൊണ്ടു്, ശ്രേയസ്സിന്നാകരമായ ശുഭസ്ഥലത്തിൽ 516

മോക്ഷലോകത്തിൽ താമസിക്കാൻ എനിക്കു് ഭാഗ്യമുണ്ടാകേണമേ. മോക്ഷലോകം അവസാനത്തെ ചൈതന്യങ്ങളും എന്നിവയിൽ ധ്യാനിക്കാനുള്ള 517

ഗാനം, ഞാൻ സാക്ഷിയിൽ കണ്ടപോലെ സൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞു. ഭൂലോകവാസികളെ നിങ്ങളും എപ്പോഴും ഇതു് സ്മരിക്കണം. 518

നേരത്തെതന്നെ കരുതിയാൽ ആലസ്യകാലത്തിൽ സുഖം വന്നു ചേരും. മനുഷ്യകുലത്തിന്നുള്ള നാലു ഘട്ടങ്ങളും എപ്പോഴും 519

ചിന്തിച്ചാൽ പാപം കൂടാതെ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യാം. ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങളും ഈരടിയിലാണല്ലോ. ഇതിൽ അവസാനത്തേതു് ഒററവരി അടിയാണു്. വിട്ടുപോയിരിക്കുകയോ ആവോ? 520

നിത്യായ നമഃ

തൃതീയസർഗ്ഗം

നരകപർവം

വിശ്വപരിത്രാണനാഥ സകലഗുണപൂർണ്ണ-
പ്രപഞ്ചപാലനാധാര സർവ്വേശ്വരായ നമഃ 1
ഭക്തവാത്സല്യമേ വിമല ഭാവപ്രിയ-
ദുഷ്കൃതശാസ്ത്രാവൃത്തിദോഷനാശകരനേ [illegible] 2
നിർഗ്ഗുണസ്വരൂപായാപി നിത്യസാക്ഷിണേ നമഃ
അശരീരിമംഗള [illegible] 3
സർവ്വജ്ഞസർവ്വവ്യാപി സർവ്വകാരണമേവ
സർവ്വൈശ്വര്യനായക [illegible] നമോ നമഃ 4
ദുർന്നയങ്ങളാലയ്യോ [illegible]-
[illegible] നരകത്തിൽ 5
[illegible] തോന്നിയ [illegible]-
ശ്രവണംകൊണ്ടു ദുഃഖം വരാതുള്ളതുകൊണ്ട് 6
സംക്ഷേപം [illegible] കരുണാകരാ
[illegible] കഴിവുള്ളം 7
[illegible] ചൊൽവാൻ [illegible]
ഏറിയിരിക്കുന്നു [illegible] പിന്നി 8
[illegible] ചിലർ-
ആത്മാക്കളെയിട്ടുള്ളി എന്നു [illegible] ചിലർ 9
അല്ല സാക്ഷിക്കുന്നതാരെന്നു ചോദിക്കും ചിലർ-
[illegible] ചിലർ ബുദ്ധിയിൽ സംശയിക്കും- 10
എങ്കിലോ [illegible] നരകവാസി [illegible]!
ദുഷ്കൃതമാലിന്യം സംരക്ഷിച്ചിരിക്കു- 11
ന്നതുമൂലമെ ശിക്ഷയൊരുനാളിൽ വധിപ്പിപ്പ
മരണകർത്താവായി മൃത്യുക്കശേഷമവൻ- 12
ദുഷ്കർമ്മകഷ്ടം കണക്കിലും സഹനതാസഹം
[illegible]ത്തിന്റെ ഫലം നരകങ്ങളെല്ല 13
[illegible] നിത്യം നിന്ദനമേകിക്കുന്ന
നീ [illegible]ന്നതെല്ലാം ചുരുക്കിക്കേൾപ്പിപ്പനായ് 14

[illegible] കൈകളോ!
[illegible] 15
[illegible] മതി-
[illegible] 16
[illegible]
[illegible] 17
[illegible]
[illegible] 18
[illegible]
[illegible] 19
[illegible]
[illegible] 20
[illegible]
[illegible] 21
[illegible]
കാൽകളും കരങ്ങളും കെട്ടിയ [illegible] 22
[illegible]
[illegible] 23
[illegible]
[illegible] 24
[illegible]
[illegible] 25
[illegible]
വാർത്തകൾ [illegible] 26
[illegible]
[illegible] 27
[illegible]
[illegible] 28
[illegible]
വാർത്തകൾ [illegible] 29
[illegible]
സങ്കടം [illegible] 30
ഞാൻ [illegible]
[illegible] 31
[illegible]
[illegible] 32

[illegible]
[illegible] 33
[illegible]
[illegible] ലോകത്തെല്ലാം 34
[illegible]
[illegible] 35
സർവ്വസൃഷ്ടികളിലെന്നും മുഖ്യമാ[illegible]
[illegible] 36
എന്നു ചൊല്ലീടും ചിലർ സ്വമനസ്സുകളെന്നും
[illegible] 37
[illegible]
[illegible] 38
[illegible]
ദൈവകല്പിതമെന്നറിഞ്ഞു [illegible] 39
[illegible]
സങ്കടം [illegible] 40
[illegible]
[illegible] 41
ലോകവാസികളാൽ [illegible] സുഖിക്കില്ല
[illegible] 42
[illegible]
[illegible] 43
[illegible]
[illegible] 44
[illegible]
[illegible] 45
[illegible] ലോകം
സർവ്വസങ്കടസ്ഥലം സകല [illegible] 46
നരകമെന്നാകും [illegible] ചൊല്ലാം
[illegible] 47
ആത്മാവിന് [illegible] സുഖവുമില്ല
[illegible] മില്ല 48
[illegible] മില്ല
[illegible] മില്ല 49
[illegible]
[illegible] 50

[illegible]
[illegible] 51
[illegible]
[illegible] 52
[illegible]
[illegible] 53
[illegible]
[illegible] 54
[illegible]
[illegible] 55
[illegible]
[illegible] 56
[illegible]
[illegible] 57
[illegible]
[illegible] 58
[illegible]
[illegible] 59
[illegible]
[illegible] 60
[illegible]
[illegible] 61
[illegible]
[illegible] 62
[illegible]
[illegible] 63
[illegible]
[illegible] 64
[illegible]
[illegible] 65
[illegible]
[illegible] 66
[illegible]
[illegible] 67
[illegible]
[illegible] 68

കാന്ത്യാദിമാലിന്യമസ്തമിച്ചീടുംകാലം
ശമനായ ദുഃഖൻ നിത്യം നിസ്സാരമെന്നറിഞ്ഞാലും 69
പാപത്തിൻ ദുഃഖമായി ഭവിക്കുമിന്നീടുന്നു
അനാഥരൊട്ടേറെ നിത്യവും കഴിയണം 70
അത്യന്താഗാധകാരവിഷമതമസങ്ങളും
നവനവസങ്ങളൊക്കെ നരകെ വ്യാപിച്ചീടും 71
ന്യായമർന്നായാൽ മംഗലമെന്ന തോന്നും
ദുഷ്ടരൂപങ്ങളും കാണാൻ വിഷമമുണ്ടാകുമോ 72
ഭീഷണമാം വിരൂപങ്ങളും കാണുന്നതില്ലയോ
ഉന്നതിക്കൊണ്ടു നല്ല മംഗലമർന്നം 73
പ്രസ്തുതപ്രഭാവമോടു മംഗലമെന്നുമാവാ
ഭൈരവ വേഷമെയായാൽ പിടിച്ചുപ്രാണനുള്ളതെല്ലാം 74
ഉന്മീലകപ്രാകൃഷ്ടമാം മന്ദതയില്ലാഴ്ക്കിലും
കഷ്ടമാകുന്നു! കഷ്ടം പാപമേ! നിരൂപിച്ചാൽ 75
നരകവാസികളുടെ രൂപവിരൂപം കാൺകിൽ
കഠിനസഹാപൂർവ്വമെഴുമാപാപികളുടെ 76
ഭൂകമ്പ ഭയങ്കരമേളമില്ലാതെ സുഖം
നിരുപമാന്ധകാരത്തിൽ കാണുംപോലും 77
ജീവനുള്ളതിനെ വരിച്ചീടുന്ന ഭയം
കണ്ടമരപ്പാവയായ് സര്‍വ്വശരീരവുമായാൽ 78
അത്യന്ത ഭീതിപൂണ്ടു പുണ്യവാന്മാരുകണ്ടു
ഇതിനീക്ഷണകാരെ കാണണമെന്നുവന്നാൽ 79
ഇരുട്ടും വരുവോളം ദുഃഖസഹനം നല്ല
എന്നറച്ചുള്ള സത്യം ചൊന്നതെന്നറിഞ്ഞാലും 80
ഗന്ധകവഹ്നിപൂർണ്ണമാകൊണ്ടു പറയേണ്ടു
പിന്തിരിയുന്ന കണ്ണീരാലും സാക്ഷിയാണേ 81
പൂരവും കണ്ണീർകളാൽ സങ്കടം ചൊല്ലാവതോ
ഒട്ടും വന്നീടുമോ അനന്തതാപം ചൊന്നാൽ 82
ചക്ഷുസ്സിൻ ദുഃഖത്തോടു സമാനം കണ്ണീരും
ആക്ഷേപവചനങ്ങൾ പരിഹാസങ്ങളും 83
വ്യാകുല ശബ്ദങ്ങളും കഷ്ടം കൂക്കുകളും
ആക്രോശങ്ങളും കോപാവേശകം ഘോരം 84
ഇഹ കേൾക്കുമാറുള്ള ഈ ദിക്കിൽ ശീലിച്ചു
ദേഹത്തിനന്തരാംഗമാം പുറമേയും 85
മഹാദുഃഖവും മഹാദോഷവും വരുത്തീടും
ഭീമമായുള്ള ദുഃഖം ഭവിക്കുമെന്നാകിലും 86

വഹിക്കമാറങ്ങും നരവാഗതരിക്കുന്നതും
മൂർദ്ധാവതൊന്നിനാറം ഖഡ്ഗങ്ങളാൽ വെട്ടുകയും 87
സൂചിമുനകൾകൊണ്ടു കണ്ണുകളാൽ കുത്തുകയും
ഭൂമിയിലോരോ ദ്വാരത്തിലും കടിച്ചു കീറിക്കയും 88
ക്രോധേന കീടങ്ങളും മാനവും ചാടിക്കയും
ഇത്യാദിയുള്ള ദാരുണ ദണ്ഡനങ്ങളിതാ 89
സൽക്കർമ്മികളിതാവരെ പ്രത്യക്ഷസിദ്ധമല്ലോ
ഉണ്ടല്ലോ വിശേഷിച്ചു നരകേ കാണാകുന്നു 90
അതികാഠിന്യമതിലേറെ പ്രകാരമിക്കുന്നു
അത്യത്ഭുതമിതിവരെ കേട്ടവർ പകച്ചിടുമാറ്
ഉപായമില്ലതിനൊ സങ്കടം പെരുതല്ലോ
കോപത്തെ സാധിപ്പാനതെന്തെല്ലാം ക്രമിക്കുന്നു 92
അസാദ്ധ്യമെന്നുവന്നാൽ സഹിച്ചു കൂട്ടവരോ
അസഹ്യമാം നിത്യനിര വിരോധശോകമിതാ 93
ശയനങ്ങളും ശാപങ്ങളും പ്രാണന്യങ്ങളും
കണ്ടതങ്ങളും കേട്ടു നരകവാസി ഭൈരവം 94
സാമാന്യമല്ല കൃപാകരം വിചാരങ്ങളിൽ
സമാനസ്പൃഹപൂണ്ട സാദൃശ്യമല്ലോ നരകം 95
ഹൃദയം കോപംകൊണ്ടു വിവശമായകൂട്ടം
അത്യന്തം ക്ഷമിക്കുന്നു ക്ഷമിച്ചു മൂർച്ഛിക്കുന്നു 96
ജനകി താതനോടും പുത്രന്മാരോടുമൊത്തും
അന്യോന്യമുള്ളവൈഷമ്യങ്ങൾക്കർക്കടക്കാവതോ 97
നിന്നെ ഞാനെല്ലാമിപ്പു തവ കാരണമിന്നി
കണ്ടതെല്ലാമെന്റെ ഉള്ളിൽ പുത്ര! കേൾക്കനീ 98
നരനായ്പ്പ മമപി ഉഗ്രസർപ്പംതന്നെ
നിന്നെ വിഷത്തിലേറ്റി ഞാനൊരാ വലയുന്നു 99
ദോഷത്തിൽ വീഴ്വാൻപോലും നരക ഘോരത്തിൽ
മുക്കിപ്പാൻ കാരണവും നീയായി ദുരാത്മാവേ! 100
തവ സാമർത്ഥ്യാത്മാഭിമാനൃസംഹരിച്ചു ഞാൻ
ഇവിടെയതിലോകം ഞാനനുഭവിക്കുന്നു 101
ഉൽക്കർഷങ്ങളന്നപ്പോൾ നിന്നെ ശിക്ഷിക്കാതെ ക-
ണ്ടതൊക്കെയൊരുകൂടെ ദൈവമായ് നടത്തിയെൻ 102
തെല്ലാരെന്ന സദാ ഞാനിഹ ഭവിക്കുന്നോൻ
നീക്കളെ ക്ഷമിച്ചിപ്പോൾ കരികാമഹിക്കുക 103
ഇത്തരം പിതൃവാക്യങ്ങൾ കേൾക്കുന്നേരം
ഉത്തരമുള്ളപോലെ ദ്രോഹവും തൃക്കരുപ്രിയം 104

മമ ജനനാന്തരം ഉന്നിമിത്തമെന്നും
ഭീമമാം പൂമതേച്ചു മരാമെച്ചെന്നതുവേണ്ട 105
ഞാൻ പിറന്നതിപ്പുവും കാരാഗൃഹമായ് ദുനം
നിന്നെ ഞാൻ താതനാമം വിളിച്ചതിനാകാലം 106
എത്രയോ പാപിഷ്ഠമാം രാത്രിയായ്പ്പകലോ
നിൻതിരുനാമം ഒരിക്കലും നാവിനാൽ പ്രകാശിപ്പി 10
വെളിവുസമേതരും നശിക്ക ഒന്നുമാക
ബാളിച്ച നിൻ്റെ വാക്കുപിശാചിൻ വ്യാജംപോലെ 108
മതിച്ചു ഗുരുക്കളെല്ലാമിനിക്കാവാഹിച്ചു
നീതനയനെ വിളിച്ചെന്നെക്കണ്ടതുകാലം 109
നീതിമാൻ സർവ്വേശൻ നമുക്ക പ്രമാണിച്ചു
നീതിന്യായ വേദത്തെ നീ ഗ്രഹിപ്പിച്ചില്ലമാം, 110
എന്നെ നീ ഗ്രഹിപ്പിച്ചാൽ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചില്ലയെങ്കിൽ
നിന്നെക്കുറിച്ചു മമ താതനായ് മൊഴിപതൻ 111
പ്രണാമം തൃക്കരുണാമം സർവ്വാംഗം മുറിപ്പിച്ചു
പ്രാണനൊടുക്കുന്നതിൻ നമുക്ക തായ്ത്തിയെങ്കിൽ 112
ഉണ്ടിനിക്കവാശമെന്തിരും പരലോകെ
മരണമിനിക്ക നീ വരുത്തിയിരുന്നവരും 113
എന്നുള്ള ശ്രേണ്യമി നിനക്കൊന്നില്ലല്ലോ?
എന്നെ ഉണർത്തും വെളിച്ചമെള്ള നീ ശീലിപ്പിച്ചില്ല 114
ബോധിപ്പിച്ചില്ല തന്നാൽ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചതില്ല
വലിച്ചു മമ ദോഷം മൃത്യുവിയും പിന്നെ 115
പാപിയായ നിൻ്റെയും ദേഹിപ്പിക്ക നിത്യം
അപരാധ നീ സദാ പൂരിനാൽ നശിക്കുക 116
കാരണർ പുത്രന്മാർക്കിങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ
ഒരികളായുള്ളവരെന്നെല്ലാം പറഞ്ഞിട്ടും 117
ഇത്തരമുള്ള ശാപവാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നോരം
അനന്തരം ദൈവത്തെപ്പോർത്താൻ സംസാരമൊന്നും പോരാ 118
മരിച്ചവരെക്കാ നൂറായിരംപേരികളും
നരകം കലുഷമാന ഗർജിതങ്ങളിവ 119
കേട്ടിട്ടു കണ്ണുനീരോടെ മനസ്സിലായി
കരളിൽ ഭയാപാത്രം മുറിഞ്ഞു നശിച്ചിട്ട് 120
ബോധമായ് വരാതെ മിക്കവാറും തകർന്നവനായ്
നിദ്രുന്നേരത്തിങ്കൽ കൊടിച്ചു കല്ലോലത്താൽ 121
നാശമെന്നറച്ചുകൊണ്ടൊരോരോ തിരകൾ
ഉയ്യുവതിനാനതും ചിന്തിക്കമെന്നപോലെ 122

നാരകന്മാരിടിച്ചുതാം ചേറുകളെന്നപോലു-
ടച്ചിട ചിറകരായവരുണ്ടും ടിക്കയും, 123
ചുടിയെ തേടിക്കയും ദ്രവണമാകൊള്ളുകയും-
ട്ടുക്കുഴിച്ച് ഛരിക്കയും ചാകാതെ വലകയും 124
ശിരസ്സിന്നാര ഗനരമാം യന്മാമെന്നാരംഭാരം-
ബന്ധരാശ്യമിച്ച് ഛരിക്കുന്നതിപ്രിയമാകുന്നു 125
ദുർഗന്ധം നാസികയ്ക്കപ്രിയമാകുന്നപോലെ-
ദ്ദുർഗന്ധപൂരണാകരി ദുസ്സഹ്യമെന്നല്ലൊ 126
ചീഞ്ഞമാം ദേഹങ്ങൾ സംസർഗ്ഗമതിലേറ്റും
ചിട്ടിന്റെ സമീപത്തിൽ വസിപ്പാൻ യോഗ്യനായൽ 127
ആനന്ദമുള്ളവും നിന്നും തെളിവുണ്ടൊരുദാ-
ഗന്ധമാകൊണ്ടു ദുർഗ്ഗന്ധഭ്രമണമെപ്പ്രാ 128
അതിനെ നിത്യമായ് പാർക്കുന്നതതിൽ ദാരം-
സന്താനമായിട്ടവും സന്തത ശോകമത്രെ 129
ദുരന്ധഗന്ധമാമെന്നു പൂപ്പും പ്രാണികളെന്നാം
ചരിവർണ്ണുവും തെന്നാകുന്നൊരുതിനെന്നാകിലും 130
ദുർഗ്ഗന്ധമതിൽ വിഷമമെന്നാടം-
നിഷ്ക്രമണായ ദുരന്തമായതിങ്കൽ 131
പാപശാസനത്തിന്നാഴ്മാത്രകമാനത്തിൽ-
തൽപാതാളത്തിൽ വീണാൽ മരണം പാപിക്കില്ല 132
വെപ്പും ദാഹവുമിതരം വിവിധ സന്താപങ്ങളേ-
ആയുസ്സിൻനാശത്തോളം കരിക്കുമെന്ന കേളീ 133
ജീവൻ പോയിട്ടുകാലം അവ്യാസിസന്താപനാം-
ജീവിതകാലമാകാതെന്നു ഭാഗ്യമുള്ള 134
ഇത്യാദിയായിക ക്കുത്തഗന്ധത്തിലെ-
ന്താപങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠമൊരു ഭേദവുമുണ്ടാമേ 135
അതിക്രമങ്ങൾകൊണ്ടു പാപികൾ മരിക്കുന്നതോ
മൂലമൊന്നത്ര നിരകൾകളുമാനപായവും 136
ഭനരവാരവുമവർക്കില്ലാതേതുവതിന്നാലെ-
മാനുഷരവമാകനും പകലാതതിൽത്തന്നെ 137
കിടന്നു പുഴുക്കളുമന്യത്തിലം നാറുകയും
ചീഞ്ഞഗന്ധത്തിൻ ശക്ത്യാ ജീവനുള്ളോരുംകൂടെ 138
മോഹിച്ചു വീഴുകയും മരണം പ്രാപിക്കയും
ആ ഹേതുകൊണ്ടു ജീവനുള്ളോരെയവിടത്തിൽ 139
ചത്തവർ കൊല്ലുമെന്ന ചൊല്ലുവാനവകാശം
മർത്ത്യകുലത്തിൻ ഖലൻ മറ്റൊരു നരപാലൻ 140

നിഹന്താവതികർത്താ പാപികൾക്കഗ്രേസരൻ
അഹിതൻപ്രതിയുള്ള വൈരാഗ്യമഹം തീർപ്പാൻ 141
പൊള്ളുചിരണ്ട പാതിയഴിഞ്ഞ ശവത്തൊ-
കിടിൽ കെട്ടുത്താശ്ശൂതരു സഹോദരനെ 142
ഒരിക്കൽ പിള്ളിപ്പാൻ സങ്കടമവനായ
നായകന്യൂനതാനന്തം വരുത്തിക്കൊള്ളുമാറായ് 143
ഇന്നാ സ്വച്ഛന്ദ്രമെല്ലാം തീതിലെന്നാകിലും
എന്നാലുമനേക ഭുവനത്താലൊന്നിട്ടമൊഴി 144
അനന്തമങ്ങളുതമല്ലാക സനാതനം
മാനസ പലപ്പിള്ള നിയമമാവിസ്തൃതങ്ങളും 145
പൂതിഗന്ധിയും മലപങ്കഗന്ധങ്ങളെല്ലാം
അതിശയമാവായ്പ്പ നാറ്റമൊക്കയുംകൂടെ 146
നരകഗ്ഗന്ധത്തോടുപമിപ്പിക്കിലോ
ധരണിതന്നിൽ നാസികയ്ക്കുമില്ലക്കൊള്ളതെല്ലാം 147
എത്രയും പരിമളഗന്ധമിതവിടത്തിൽ
ഋതിനരകപാപികളെങ്കിലും ഭുവി 148
പ്രത്യക്ഷമായിട്ടകിൽ ദുർഗ്ഗന്ധവിഷംകൊണ്ടു
നശിക്കുന്ന ജനമെല്ലാമെന്നതും വരം 149
പിശാചു മനുഷ്യജനസംഖ്യം പാപികളും
ഗന്ധപൂമങ്ങളും വ്യാപിപ്പിക്കുന്നപൂതി- 150
ഗന്ധിയായൊപ്പിക്കാരെ വിഷവും ഭുജിക്കിലതാ-
ചെപ്പിപ്പറയരികൊണ്ടു സേനാക്കർമിക്കണം 151
വലുതെങ്കിലും തർക്കിലയും തീർന്നില്ല
ശരീരമുള്ളോർക്കൊക്കെ വിഷമം തങ്ങൾതന്നെ 152
ഉത തങ്ങൾക്ക് ചൂടും വളരെ ഭാരമില്ല
കയ്യാലും ദാഹത്താലും മരിപ്പാൻ വിധിയുണ്ട് 153
മർത്യജന്മത്തിലതിശ്രേഷ്ഠവാനായ നരൻ
ഒരുവൻ ബഹുശത്രുസേനയെ തോല്പിച്ചിട്ട് 154
ശക്തനാലവൻതോറ്റു ബലഹീനവുംവന്നു
ജനധിയിൽ ഭൂതങ്ങളും ദാഹത്തെക്കളഞ്ഞപ്പോൾ 155
സ്വസ്ഥതയ്ക്ക് ജീവിപ്പതിൻ ശക്തിയുണ്ടായ്‌വന്നു
മാനുഷരായുള്ളോരിൽ ബലവാനിൽ വീരനാം 156
എന്നാലും തോറ്റു മഹാ പ്രതാപവാ പരാജിതൻ
സ്ഥലം ശത്രുക്കളിൽ വലുതിതനെന്താണ 157
തൻകോപബലത്തെ പൊറുപ്പാൻ മഹാപാപി
ദുഷ്കർമ്മനായനുപൻ ശത്രുവോടെത്രയെപ്പോഴും 158

ദണ്ഡത്താൽ പരിക്ലിഷ്ടനായെന്നു ദൂതരല്ലോ
സഹിപ്പതിനൊത്തോരു പിപാസ ധരിപ്പവൻ 159
ദാഹത്തിനാശ്വാസമായ്‌ പാനമൊന്നുമില്ല
സാധുജനത്തെയുപേക്ഷിപ്പാൽ സാഹസമാനം മോഹം 160
സാധുജനത്തെയുപേക്ഷിപ്പാൽ ദാഹത്താൽ ജീവനം പോം
എന്നിവകണ്ടു മഹാത്മാക്കളുപേക്ഷിതിപ്പതി 161
മാനമെന്ന കണ്ടിടണം ജീവനൊടുക്കത്തിട്ടും
എന്നതു ചിന്തിച്ചിട്ടു ജീവനെക്കളയുന്ന 162
സങ്കടം സഹിയാഞ്ഞിട്ടിന്നാം നരപാലൻ
സന്താപം തീർപ്പാൻ ദാഹശമനത്തിനു സങ്കടം 163
പരമാമൃതംകൊണ്ടു സലിലം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു
ഭക്ഷണാദിയും ദാഹശമനാദിയുമൊന്ന 164
[illegible]
വിശപ്പനാശത്തിനായ്പ്പൂരിതപാനവിധം 165
കല്പിപ്പാൻ പണിയതും മൃത്യുവാദിയങ്ങൾ
ദുഃഖതാപംകൊണ്ടു പാനമെന്യേ പരവശരായ് 166
ഭൂതങ്ങളെല്ലാമിന്നും സന്താപവേദനയാം
എല്ലാ സങ്കടത്തിനും നരകം ദോഷമിയലും 167
സ്വർഗ്ഗലോകം പരിപാവനമാം തീർത്ഥങ്ങളിലുമാം
തീർത്ഥങ്ങളിലുള്ളവ പോലുമതാകയാൽ 168
പരസങ്കടമെന്നതൊന്നുമേ തിരിക്കാതെ
മോഹിപ്പനാവിനാശം സമ്പന്നൻ തിരിപ്പവൻ 169
മോഹിച്ചുപലരുണ്ണെന്നു സങ്കടം ചൊല്ലി
കൈ നീട്ടുള്ളിയുപേക്ഷിപ്പതിനാലുമൊന്നും 170
നീട്ടുള്ളി പിപാസയ്ക്കുപേക്ഷകം ലഭിച്ചില്ല
ജീവിതകാലെ തനിക്കെണയായ ധനധാന്യം 171
പുത്രദാരാദി ധനസമ്പത്താദി സമ്പത്തെല്ലാം
മരിക്കൽ കളിപ്പാനായ്ക്കൊള്ളുന്നതിനൊന്നിലും 172
കൊടുത്തില്ലെന്നു പാപിയതിനാൽ നിനയ്ക്കിപ്പോൾ
ഒട്ടുമേറെ ദാഹക്ഷുത്താപം കല്പിച്ചില്ല 173
നീട്ടുള്ളിയൊന്നും കിട്ടാ സദാ ദാഹിക്കയുമുള്ള
ജീവിതസങ്കടത്തോടു മോഹിക്കും സദാകാലം 174
ദാഹസംഗമമായ ക്ഷുത്താപം നരകത്തിൽ
പുഷ്ടമെത്രയും നരവാക്കിനപരിക്ഷയും 175
ദുഷ്ടരെത്തോധിപ്പാനായ് സർവ്വശകശയം
ഞ്ഞു മഹാ ഭയങ്കര വേദന ദാഹതാനം 176

ഈ നരകദുഃഖമിവ സഹിപ്പാൻ വശമാമോ
ക്ഷം ശുദ്ധ്യാപ്പെന്നിവർത്തങ്ങൾ നാലുകൊണ്ട് 177
നിഷ്ഠിതം നരമരാം ഭൗതികമാകുന്ന
ശുഭ്ര ഭൂതങ്ങൾക്കഗ്നിദേഹാന്തമുണ്ടാകണം 178
അഗ്നിക്ക ദഹിപ്പിപ്പാൻ സാധനം വേണംതാനും
അപ്പൊഴെകാർക്കൊപ്പത്തോട്ടസ്സാസ്സഭദഹിപ്പിപ്പാൻ 179
ബലവാനെന്നാലുമെപ്പെട്ടം ക്ഷണം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ
വലിക്കമതിനാൽ ഒരു ശരീരസന്താപങ്ങൾ 180
തെന്നരെമാതിരിക്കണം മാനുഷർ പൊറുക്കാത്തതാൽ
പരിപൂർണ്ണനായുള്ള ഭക്ഷിക്കും മടിയാതെ 181
കഷ്ടസഹിതം സമ്മാനിയായപൂരിതുകണ്ട്
ശത്രുക്കൾ പടയേറ്റ നഗരം വള്ളത്താലെ 182
തത്രവാസികളായ ലോകരും വലഞ്ഞുടൻ
ആ മഹാ ലോകർക്കുപ്പോൾ ക്ഷണമായിരുന്നതാം 183
തിരുപ്പിട്ടുടനരോചക സാമഗ്രിയങ്ങൾ-
ആശയാ ഭക്ഷിപ്പവരിതരുള്ള മാംസം 184
ആശിപ്പാൻവിലനല്ലിക്കൊണ്ടിട്ടു കത്തിനമാർ
ഗർഭശേഷികം വെള്ളിയെന്നുള്ളകാശ്രുനാംകി 185
പരവശതയോടുള്ളതെക്കൊള്ളമാറായി-
ത്തുകൊടുമുന്നതം പൊർമട്ടിരാസംഖ്യവിട്ടു 186
അന്നന്നായമംചെയ്തു വാങ്ങിയശനത്തിന്നായി-
ട്ടെവമാമെണ്ണമൂലം യൂദരെ ശിക്ഷിപ്പാനായ് 187
സർവ്വേശൻ പണ്ടതെന്നരെയമച്ചുവല്ലോ-
മറെല്ലാദോഷങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നപാപം 188
ഏറ്റവും ചെയ്പ്പാനായ്പ്പുത്രനെക്കൊല്ലിച്ചു-
ട്ടുന്നം ദൈവപുത്രൻ ക്രൂശിതിൽ സങ്കടമനുവന്ന 189
മരത്ത്യത്രാണം ചെയ്തു കരുണാനിധിദേവൻ-
ഉപരിലോകം പ്രാപിച്ചീട്ടവനെഴുന്നള്ളി 190
നാല്പതു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞതാമനന്തരം-
ഘാതകയൂദരെയും മുടിപ്പാൻ കാലംവന്ന 191
ഉത്തമരിക്കില്ലിടരെക്കൂട്ടുകളെല്ലാംകൂട്ടി
പൃതനായോടുള്ളട സേനാനായകനായ 192
തെരത്തോനെന്നോനാമനാരപാത്രമൻ പുറപ്പെട്ടു-
മുടിഞ്ഞ സർവ്വരാജ്യം വെന്തിട്ടു പുരങ്ങളും 193
പടജീതിയും പുണ്യവാസികളോരോഭക്തൻ
ഉസീമ്പത്തികൾ ശരണം നിരൂപിച്ച് 194

ദൃസംഖ്യമാം കൂടിനിറഞ്ഞ രാജധാനി-
യതുകളും വ്യവഹാരിനാശേഷ ഗ്രന്ഥനാമം 195
വളരെ വലുതുന്ന മാനവർ സംഖ്യയേറ്റ-
മെങ്ങും സമസംഖ്യം സംഖ്യാവാദമാകിലും. 196
അത്യന്തനാശം കണ്ടാൽ ദുഃഖം ജനങ്ങൾ-
ക്കുറിയവും സാധു സല്ലാതെയായ 197
പുറ്റുകളും ലോകങ്ങളിൽ പോലെ-
പുറപ്പെട്ടവർ സത്യവും മഹാപാപം 198
നിഷ്ഠൂരികൾ നിഷ്ഠൂരമായവും കണ്ട
ജനാലയത്തോട് വധിക്കും ജനസമൂഹം 199
പാർക്കിലോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നാശമെന്നും സ്വിഷം
മരണശമം മരണമെന്ന ഭയമായുള്ള 200
സകല ജന്തുക്കൾക്കും ഭീതിദായകമായുള്ളാം
സങ്കടം ഒട്ടുമില്ലാതെ സന്തോഷമാണല്ലം 201
എന്നാലും കണ്ടുനിൽക്കയോരായ്കരണം
എങ്കിലോ ദുഃഖങ്ങളുമകലുന്നതാണ്ടിന്റ 202
പശുക്കളശ്വങ്ങളും പൂച്ചകളുമിവരും മ
ശിശുഹത്യാദികൾ കണ്ടാൽ വിസ്മയമായ് 203
കപൂയമക്ഷ്യമെങ്കിലും ഗന്ധമായത്തും മുട്ടി, മ
ല്ലാദം പഞ്ചവരെ നാന്ന ശവങ്ങളെ 204
മുറിച്ചുവെച്ചിക്കയുമാശയാൽ ഭക്ഷിക്കയും തൊട്ടി
ട്ടവൻ യോഗ്യം ഭക്ഷ്യങ്ങളിൽ മുഖ്യം 205
മാതൃക്കളും പുത്രന്മാരെ വധിച്ചുമറിക്കയും
സ്വന്തമാം സന്തതി ചുട്ടുതിന്നും ശങ്കിക്കാതെ 206
മർത്ത്യശവങ്ങളും തിന്നാർ വ്യാഘ്രസമാനവർ
പുത്രരെ ഭക്ഷിച്ചവർ മനുഷ്യരാകയാൽ 207
ചോരതോന്നലുള്ളവർക്കാരും ദുഷ്ടരായെന്നതാണ
സങ്കടകാലേ സപുത്രരെക്കൊണ്ടെന്താം 208
സന്താപത്തിങ്കൽ സ്വമതിനാൽ വന്നല്ലോ
പിതാവു കഴിയുന്നോളം സ്വന്തമെക്കൊണ്ടു തന്റെ 209
സന്തതി വളർത്തീടും നാമവും ശോഭിപ്പിക്കും
അന്ത്യക്രിയകൾ കഴിച്ചീടുവാൻ പുത്രൻവേണം 210
പാതിയും ജനകൻ പുത്രനെന്നറിയണം
മാനഷമെന്നാകിലോ ദുഷ്ടനായിരിക്കിലും 211
തന്റെ വംശം വധിപ്പിച്ചീടുവാൻ തോന്നീടുമോ
മനുഷ്യരായികളീ തെറ്റുമെന്നപോലെ 212

അനപായങ്ങളായ ദുഃഖങ്ങൾ ചെയ്യുകിലും
മാനുഷർ കഷ്ടമിതു ചെയ്യുംവണ്ണമേ വരൂ 213
കഷ്ടമിഹ ഭൂലോകത്തിലിങ്ങനെ ദുഃഖിപ്പവരും
കഷ്ടമാം നരകത്തിലെത്രയെന്നോർപ്പിക്കാമോ? 214
യൗവനിപ്പോഴും ഉടൻ ദുഃഖമായിരിക്കിലും
ബാല്യമായുള്ളതിനപായം പറയുന്നതാം 215
ഇല്ലാത്തതാൽ കരയുന്നോരെന്നും കഴിഞ്ഞീടും
എല്ലാനാളും പാപികളും വിരസം ക്ഷമിച്ചീടും 216
കാലംകൊണ്ടൊരു [illegible]
വരുമൊട്ടനേകം ദുഃഖിക്കയെല്ലാരേയും 217
ദാനസാധനങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠമാം ഭൂമിദാനം
[illegible] ശ്രേഷ്ഠതമം [illegible] 218
സൂക്ഷ്മമായുള്ളതിലും ശ്രേഷ്ഠമാം [illegible]
ശീലമുള്ളവരിലും ശ്രേഷ്ഠതമം മഹാത്മാവ് 219
[illegible] ദുഃഖങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠതമമുള്ളതിതാം
[illegible] വിരോധമെന്നാകിലും 220
മഹാത്മാക്കൾ [illegible] ഭയാനകം
അല്പകാലത്തുമതു സഹിപ്പാൻ വയ്യല്ലോ 221
എല്ലാവിധ പാപികളും ക്ഷമിക്കും [illegible]
[illegible] പുണ്യത്തെ [illegible] 222
[illegible] സൗഖ്യങ്ങളും ലഭിപ്പാൻ [illegible]
[illegible] ക്ഷമിപ്പാനാകയില്ല 223
[illegible] പാപമനായ്
പാപദ്രവ്യങ്ങളെല്ലാം ഹരിച്ചു സംക്ഷേപിച്ചു 224
മരണകാലേ പാപികൾക്കെല്ലാമൊരുനാൾ
[illegible] പാപിയെ ബോധിപ്പിപ്പാൻ 225
[illegible] സംക്ഷേപണം തന്റെ കല്പനാൽ
[illegible] ദ്രവ്യം [illegible] വിരക്തി 226
[illegible]
[illegible] 227
[illegible] പ്രകാശിക്കും
[illegible] നരക ദുഃഖങ്ങൾ [illegible] 228
[illegible] നിരവധി
ക്ഷണത്തിൽ കഴിയുന്ന ദ്രവ്യത്തെയുള്ളവരായ് 229

[illegible]
[illegible] 230
[illegible]
[illegible] 231
[illegible]
[illegible] 232
[illegible]
[illegible] 233
[illegible]
[illegible] 234
[illegible]
[illegible] 235
[illegible]
[illegible] 236
[illegible]
[illegible] 237
[illegible]
[illegible] 238
[illegible]
[illegible] 239
[illegible]
[illegible] 240
[illegible]
[illegible] 241
[illegible]
[illegible] 242
[illegible]
[illegible] 243
[illegible]
[illegible] 244
[illegible]
[illegible] 245
[illegible]
[illegible] 246
[illegible]
[illegible] 247
[illegible]
[illegible] 248

എന്നാലും കണ്ടകാലേ കരളിളകുന്നില്ല-
ന്നാദേഹങ്ങളെല്ലാം ക്ലിഷ്ടങ്ങളാകയാൽ 249
[illegible] തന്നെ നരകനിലയനി-
കണ്ടിട്ടു മുനിശ്രേഷ്ഠനേതൃത്വം വിചാരിച്ചു 250
[illegible]
[illegible] കരയിച്ചിട്ടു 251
നാശമില്ലാത്ത ജീവൻ പിന്നെയും [illegible]-
അക്കാലം മുനിവരൻ ചോദിച്ചു യമനോടും 252
[illegible] സുഖമോ സന്താപമോ-
[illegible] ശ്രേഷ്ഠമാകണം പ്രാപിപ്പാൻ യോഗ്യതയുണ്ടോ? 253
ദുഷ്കൃതികളെല്ലാരും സങ്കടം ഭവിപ്പിതോ?
എന്നതു പാപംകൊണ്ടു നരകഗതരായി 254
അനന്തമായ ജീവികളെത്രയും വഹിക്കുന്നൻ
ചൊന്നിതു [illegible] മുനിയോടതുകേട്ടു 255
അനവധി [illegible]-
[illegible] സങ്കടമറിയതി 256
[illegible] പറഞ്ഞിട്ടു-
[illegible] 257
[illegible]
[illegible] 258
[illegible]
[illegible] 259
[illegible] കരയുന്ന
കണ്ടിട്ടു മുനിവരൻ കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ 260
[illegible]-
ന്നാൻ [illegible] 261
കൊണ്ടിട്ടു [illegible]
[illegible] സഹസ്രവർഷം 262
[illegible]
നരകസന്താപത്തിൽ [illegible] 263
[illegible] കരയുന്ന
[illegible] ഭുവനത്തിങ്കൽ 264
സപ്തസഹസ്രവർഷമനിശം [illegible]
[illegible] 265
തീക്ഷ്ണങ്ങളാകുന്നൊരുടനെ നിരന്തരം
[illegible] 266

പാപവൃക്ഷവും വൃക്ഷം കനത്തതും
ഭീകരവും കർമ്മവും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും 267
[illegible] കഷ്ടിക്കുന്ന
ശരീരവും നരകപ്പുറം [illegible] 268
പിത്തം ശ്ലേഷ്മവും സദാ ഉരുകിത്തിളക്കുന്ന
ശുക്ലശോണിതാദികളാൽ ദുർഗന്ധം നരകത്തിൽ 269
കിടക്കുമഗ്നിയിൽ പോലെ പാപി നരകാഗ്നിയിൽ
സന്തതം വറുത്തു കത്തുന്ന നരകിക്കുന്ന 270
[illegible] എപ്പോഴും കേഴുന്നു
ജനിമൃതികളാകുന്ന [illegible] 271
പാപികളായവർക്കഗ്നിയിൽ കടക്കുന്നു
തീയാലകത്തുള്ളതെന്നു ചുടുന്ന ദേഹം 272
കൃമിയായവർക്കഗ്നിയിലെപ്പോഴുമറിയുന്നു
ഭൂമിയിലെന്നതുപോലെപ്പോഴും കിടക്കുന്നു 273
തീക്കനലാകും നരകം [illegible]
[illegible] 274
[illegible]
കടിച്ചും ഭക്ഷിച്ചും [illegible] 275
കിടന്നാലെന്തുകൊണ്ടില്ല സങ്കടമുള്ള
കുറ്റങ്ങളിലും [illegible] 276
സന്തതം നരകിക്കും നരകത്തിൽ പതിക്കുന്ന
[illegible] 277
ക്രൂരവിശേഷത്തിനു വിശേഷമുള്ള ക്ലേശം
നരകേ വിശേഷിച്ചു കഷ്ടിച്ചു പാപികൾ 278
യമനിയമങ്ങളിൽ സമത്വവർത്തന
ശേഷമുള്ളവർകളെ നിന്ദിച്ചു നിഗ്രഹിച്ചു 279
ദുഷ്ടബുദ്ധിയാകുന്നവരുള്ള ഭാവത്തോടും
സമ്പൂർണ്ണം പ്രശംസിച്ചു മുഖ്യരായ് നടന്നവർ 280
ആശ്രമധർമ്മം പരിത്യജിക്കും
സത്കർമ്മങ്ങളെ കൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കും സമ്പാദ്യം 281
അഹങ്കാരശ്ശൂന്യന്മാർ [illegible]
സമ്പൂർണ്ണം [illegible] 282
നിർഗ്ഗുണനായി ദേവകളെ വണങ്ങാതെ
സദ്വാക്യകർമ്മങ്ങൾ പ്രധാനം ഭാവിച്ചവർ 283
[illegible]
നരകേ പ്രധാനിയായ് നിന്ന ഭേദങ്ങളിൽ 284

വഹനീയം സിംഹാസനെ വാഴുന്ന ശ്രേഷ്ഠരായി
നിത്യരിൽ മുഖ്യമുഖ്യ താപങ്ങളും പെരുകുന്നു 285
പ്രധാനകാരണമിപ്പോളെത്രയും കുറഞ്ഞില്ല
പ്രധാനാഭിപ്രായവും ഭേദമല്ലാ താനും 286
നാമമോരോരുമിപ്പോഴും പ്രത്യേകമായില്ല
നാമമോ വർണ്ണങ്ങളെല്ലാമതെന്നു മാത്രം 287
ധരിച്ചുകൊണ്ടസ്സാദ്ധ്യ സന്തതം പീഡിക്കുന്നു
വിശ്വാസഘാതകൻ ശാപ വിഷയൻ ദുർഭാഗ്യവാൻ 288
ദാമമെല്ലാറ്റിലും ലോകത്തിനെല്ലാറ്റിലും
അധമമതിനും നിവാരണനിഷ്ഫലം 289
അന്തരഹിത താപംകൊണ്ടവൻ ഖേദിക്കുന്നു
അതിദുഃഖകരം തീർപ്പാനന്യായകർമ്മം ചെയ്തു 290
നീതിയെന്നിയെ പരദ്രവ്യത്തെ ഹരിച്ചവർ
അത്യന്തംഭീതനായ് നരകെ ക്ഷമിക്കുന്നു 291
മഹാത്മാഗ്രഹംകൊണ്ടു വിരാമമേൻ സർവ്വരേയും
സ്തുതിക്കുന്നവരോടെ പറഞ്ഞ മഹാപാപി 292
ഭീതിയേറായ ഉഗ്രമൂർത്തിയെപ്പോലും നിഷ്കൃപരായ-
ശത്രുക്കളെതിർപ്പോടിയെന്നു ശിക്ഷിക്കുന്നു 293
ഉരുളുന്നതും ഹാ! ഹാ! ദുഃഖവും ഘോര ഘോരം
നരകങ്ങളൊക്കെ മാറ്റുന്നു ഭയങ്കരം 294
ഉദ്യാനത്തിന്മേൽ നിത്യം കിടന്നു ക്ഷമിക്കുന്നേൻ-
ഈ വണ്ണമവരെ കോപഭാജനമായി 295
അന്യസങ്കടങ്ങളിലൊന്നു പരിഹാരം
മാനുഷനിസ്സ സഹായത്തിനു നിഷ്കൃപരും 296
എപ്പോഴുമത്യാഗ്രഹം പൂണ്ടവർ ദുഃഖിക്കുന്നു-
താപത്തിലനുഗ്രഹം കണ്ടവർ ധരിച്ചിട്ട് 297
സഹായംവേണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു-
അഹിതമാവതോട്ട് ശേഷമുള്ളവർകളും 298
അന്യവേദനകണ്ടു സന്തോഷംപൂണ്ടപോലെ-
മനസ്സിൽ ദയാഭാവമൊട്ടുമേ ധരിക്കാതെ 299
അവരെ പരിഭാഷിച്ചുകൃത്യം സഹിക്കുന്നു-
ഭുവനാപുരത്തിലെ സാമർത്ഥ്യം കണ്ടു കണ്ടു 300
സ്വാനിസ്വം തിരുവാനായത്യർത്ഥമുണ്ടാകണം-
എന്നുള്ള മനോരഥം ധരിച്ചിരുന്നു വൃഥാ 301
നിഷ്ഫലമെന്നുകണ്ടു കോപിച്ചു ക്രുദ്ധിക്കുന്നു-
ഉത്സാഹപൂർണ്ണ കാമചാരികളായുള്ളവർ 302

അകാമസാധനങ്ങൾ പ്രാപിച്ചാലതുപോ-
കാതിച്ചു പിടിച്ചവർ ഭേദിച്ചു മരിക്കുന്നു 303
സൗഖ്യങ്ങൾ സാധിപ്പിച്ചിട്ടവൻ കൃശിപ്പവർ
മാംസകൃമിക്കൂട്ടങ്ങളിപ്പോൾ പ്രാപിച്ചു പരിധിക്കുന്നു 304
ആരാമസ്വഭവനാംശങ്ങളൊക്കെയും ഫലമൂലം-
സ്വർണ്ണരജതമണിപ്രകരാദ്യെന്നതുമെല്ലാം 305
കഠിനക്കൂട്ടത്തിന്മേലോരോരോ ശരീരാംശം-
കഠിനപരിതാപകരം സന്തതമടിക്കുന്നു 306
പരസ്ത്രീഗാമികൾ കത്തുന്ന ചൂളതന്നിൽ-
സപ്തത്തുള്ള സ്വപരിഷ്വംഗം കടികളും 307
സ്വജനധനങ്ങളുടെ നിയമം ചൊരിക്കുന്നു
സോമപാനപരാസക്തന്മാരെ ദഹിപ്പിച്ചിട്ടു 308
ഗന്ധകവഹ്നിയിൽ പൂർവ്വനാശകാരണം
ഭസ്മമായി ദഹിപ്പിപ്പാനിപ്പോഴും വലിക്കുന്നു 309
ഇത്യാദിരോഗംകൊണ്ടു ചപലമായ ജനം
പ്രിയമല്ലാത്തവരസം ഭക്ഷിച്ചു സഹിക്കുന്നു 310
കണ്ണാടംകൊണ്ടു മോഹനസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞവരായ്
ബന്ധുലോകങ്ങളെല്ലാം കാലങ്ങളെല്ലാട്ടങ്ങളായ് 311
ദുഃഖഭാജനമിപ്പോൾ മോഹപാത്രാംഗമെല്ലാം
സുഖസ്പർശത്തിൽ പരം ദുഃഖസ്പർശനമാകും 312
അന്യേഷാം ഹിതത്തിങ്കലീർഷ്യപൂണ്ടു ചേതസ്സോ
ടന്യമംഗലം കണ്ടു തപിച്ചു ദുഷ്ടജനം 313
പൈശുന്യംകൊണ്ടു നിത്യദീനരായിരിക്കുന്നു
വിധിതമവർകളിൽ കഠോരമഹിമകരംകളായ് 314
സന്ധികൾ ചതം ദുഃഖം സർപ്പങ്ങൾ മുറിക്കുന്നു
മാതാപിതൃഗുരുപൂജകൾ കഴിയ്ക്കാതെ 315
ഭ്രാതാവിനർച്ചയേവൻ ചെയ്യാതെ ബന്ധുക്കളോട്
ഫേളനാരോഷത്തോടു പൈശുന്യചപലനായ് 316
ഭ്രാതൃഹിംസാപരനാം സുഖരഹിതനവൻ
ഉത്താനമുഖം കണ്ടെരാം തപിക്കുന്നു 317
കരളിക്കാലം ക്രൂരസർപ്പങ്ങൾ കരളുന്നു
കരളും നാശത്തിനു സന്തതം വലിക്കുന്നു 318
നീചസാരമേയം പോലെയൊരികന്മാരിപ്പോൾ
വിശന്നാഹരിക്കുന്നു വെണ്ണവെണ്ണതകിയ 319
ഗന്ധകം ചൊരിയലും ഭക്ഷണമവർക്കായി
എന്നതുകൊണ്ടു കണ്ണു വലിക്കയുള്ളതാനം 320

കോപകാരണംകൊണ്ടു നിത്യനരകവാസം
പ്രാപിച്ചു വന്ധ്യനന്മം ക്രുദ്ധിച്ചുരോക്കരും ഹാ 321
നരവ്യാഘ്രവും കടിപ്പേവും തല്ലേവും ഭയങ്കരം
മാമാതടിയ മനശ്ശുദ്ധവാക്കം പിന്നെ 322
മൂർച്ഛയേറിയ ബാഹ്യസൂചികളും ആണികളും
പതിച്ചു പാർശ്വത്തിലൂടെ കരയുന്ന 323
ദൈവമാന്ത്രമാറിപ്പൂ ശേഷമായി പിശാചുക്കളും
അവമാനപ്പൂരാമെസതിച്ചു ഭൂതവൃന്ദം 324
ഭ്രാന്തമാക്കുന്നപോലെ ഇരുളിൽ ബന്ധമായായ്
സന്താപഹൃത്തോടൊത്തു സന്ദേഹമറിഞ്ഞതി 325
വിസ്മയം പിശാചുക്കൾ വരുന്നും സ്വതോമത്താൽ
ശ്രേഷ്ഠമെവെന്ന തൃപ്തിയാരാധിക്കണ സദാ 326
മാംസ ഭുജങ്ങളിപ്പോൾ സപ്തം കേൾപ്പിച്ചുനാകം
ആനന്ദക്കൾ ചൊൽവാൻ പാടവമുണ്ടാകുമോ 327
പരിഹാരമെന്നതിനു ചൊല്ലുവാൻ പണിയത്രേ
ലഭിച്ചുകൊള്ളുവാനും പ്രയത്നമുള്ളതെ 328
പുണ്യത്തിലൊരു ധനവാസി ഗതിക്കുന്നോരം
മറിച്ചവൻറെ സമ്പത്ത് പാരുഷ്യമറിയാതെ 329
ഇടറാ അത്ഭുതമായ ഭയമാമന്നേരം
കേട്ടപ്പോൾ വിചാരിച്ചു തപസ്വി സ്ഥിതിയിൽ ചൊല്ലു 330
ഇതിഹാ കരയുന്നവനെന്നു ചോദിച്ചുതേ
നരകഗതനായതെന്തുകാരണമുണ്ടായ് 331
ചുമന്നെട്ടവൻ നിൻറെ ദൗർഭാഗ്യത്തിൻറെ മൂലം
എന്തെന്നും ഉത്കൃഷ്ടനായി എങ്ങനെയെന്നുമിവ 332
താപസൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ പാതകൻ ചൊന്നാനവൻ
മേപാപം മനുഷ്യരെല്ലാമെന്നറിഞ്ഞാലും 333
ദൈവതാപന്നിതൃമേതെന്നു ചൊൽകൂടാ
ശരീരദുഃഖമതി ഭാരമെന്നറികിലും 334
ആത്മസങ്കടം മഹാഭാരമെന്നറികടോ
രഹസ്യത്തെ ചൊൽവാൻ മഹാവിഷമമാകും 335
ദേഹമുള്ളവർകൾക്ക മിതിൻറെ പ്രകാരങ്ങൾ
ഗ്രഹിച്ചുകൂടായെന്നാലാത്മദുഃഖങ്ങൾ ദുഃഖം 336
ദേഹതാപങ്ങളതിനോടൊട്ടുമൊപ്പമല്ല
മഹത്വമിത്രയെന്നാളവിലടങ്ങീടാ 337
സത്യമിപ്പറഞ്ഞവാക്കാത്മസങ്കടവിധം
അത്ര പ്രവാസികൾക്ക ധരിപ്പാൻ പണിയല്ലോ 338

ഘോരതരങ്ങളായൊന്നിച്ചിരിക്കും കാലങ്ങളിൽ
ഘോരദണ്ഡങ്ങൾകൊണ്ടു ഘോരവും ഭുജിച്ചീടും 339
എന്നാലും സ്വദുഃഖമല്ലാതവർക്കുള്ള
അന്യദുഃഖവുമുണ്ടു സാധിക്കും നരകത്തിൽ 340
അന്യദുഃഖങ്ങൾ ഘോരകഷ്ടക്ലിഷ്ടങ്ങളെല്ലാം
മനോമയനെന്നാഹുഃപീഡകൾ സ്വകരാം 341
ധീസ്മരണവും പിന്നെ മനസ്സിലിരിക്കുന്നു
ശാസ്ത്രത്തിൽ സ്വയംപോലെ വാമനമാവിനാനെ 342
ഇതൊരപ്പാപികൾക്കു പീഡാവാദമേയുള്ളൂ
അതീതവസ്തുക്കളെ ദർശിപ്പാനുള്ള നേത്രം 343
സ്മരണാവശമെന്ന ശാസ്ത്രികൾ ചൊല്ലീടുന്നു
നരകഗണം വൃഥാ വിസ്മയമിതുകൊണ്ടു 344
കണ്ടതിതീവ്രബാധ ശരിച്ചുംഭുജിച്ചീടും
പുണ്യവും ഭാഗ്യങ്ങളും പുണ്യമിതിപ്പുറവും 345
ഭൗതികം ഭോഗങ്ങളും നത്സ്നാ ഗാനങ്ങളും
ഇഹലോകസുഖമെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിക്രാന്തനായ 346
ചെയ്ത ദുരിതഫലമൊന്നാകെ കഴിയാതെ
നിത്യമനുഭവിക്കുമെന്നിവ സ്മരിക്കുന്നു 347
ഭക്തനായതായിതു ബുദ്ധിതെളിഞ്ഞീടുന്നു
ധാരണം പരിശ്രമം യോജനമിതിശ്രുതം 348
കൂന്നിനാലനുതാപം കാരണം പാപികൾക്കുള്ള
എന്നുമൊടുങ്ങീടാത്ത സങ്കടവേദനയും 349
പുനരപ്രാപ്യമായ പുണ്യഭാഗ്യവും പിന്നെ
അനല്പഗുണത്തോടു സന്തതവിരോധവും 350
അനാദി ശാപപരിഗ്രഹവും ദുർഭാഗ്യവും
എന്നിവയൊന്നിനുമൂലമസാരലോകമല്ലോ 351
അന്തകാലത്തിൽ കഴിഞ്ഞൊതുങ്ങും വർജ്ജശോകം
എന്നതിപരിച്ചിട്ടു പരിഭ്രമരിക്കുമേ 352
സ്വാഭിമവിധിവശാൽ ഭജിപ്പാൻ യോഗംവന്ന
നരകദുഃഖമെല്ലാം ഭവിച്ച സമാകാലം 353
അന്തരമതിനില്ല ക്രമസ്ഥവിധിയതു
പ്രാപ്തഭോഗങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞതുപലകാലം 354
ലഘുസുഖങ്ങളെല്ലാമതിതുച്ഛങ്ങളല്ലോ
തമിഴുദൃഢതപ്തദുർണ്ണമനാദ്യനന്തൻതന്നെ 355
മമരോഷതാപംകൊണ്ടു നിയമമിതുവന്നു
മംഗലാബ്ധിയെ ത്യജിച്ചു ദുഃഖസുഖിപ്പാനായ് 356

എന്നെക്കാരുണ്യത്തോടു സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വേശ്വരൻ
അന്തഃകരണം മമ കല്പിച്ച നിജഗുണം 357
മംഗലപൂർണ്ണം മമ ലക്ഷ്യമെന്നറിയാതെ
ഭ്രാന്തമസാരത്തെ ഞാൻ സേവിച്ചതെത്രകഷ്ടം! 358
ഉത്തമമാകും തൃപ്പാദസേവയനേഷിക്കാതെ
നിസ്തുലഭിക്ഷിപ്പാനായ് ക്ലേശിച്ചനാടനം ഞാൻ 359
ഇതിപ്രകാരം കഴിഞ്ഞതായ് മാറ്റമിനിവരാ
സന്തതം ക്ഷമിപ്പാനും സന്തതം വലവാനും 360
സന്തതം വെളിപ്പാനും യോഗമിനിക്കില്ല
സന്തതമിതെത്രയുള്ളതെന്തുകാലങ്ങളിത 361
സഹസ്രവർഷമതോ ശത സഹസ്രംപോര
സഹസ്രകല്പമത് സന്തതകാലമതോ 362
സന്തതമിവിലെനനമെന്നതേ കഴിഞ്ഞിടാ
ഇതിപ്രകാരം തുടങ്ങിയതെപ്പോഴും തുടരുന്നു 363
അതീതമതിനില്ല വർത്തമാനമെന്നുള്ള
ഇതെല്ലാം കാണാതെ ദുഃഖൻ ശോഷിക്കുന്നു 364
ഇതാപ സമുദ്രത്തിന്നാഴം നീ പരീക്ഷിപ്പാൻ
അതലമിതെപ്പോഴുന്നിലമേതിന്നില്ല, 365
സമവിധിയിലതിലായമായ്വെള്ളത്തിന്റെ
സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു നിലംതൊട്ടിട്ടെന്നാകിലും 366
എന്നാലും കാരോക്കത്തോടു നിലത്തെക്കൊള്ളും
സന്തതകാലമുണ്ടു കാക്കയെന്നപോലെ 367
മതിയിലെല്ലാംകൊണ്ടു സമസ്തം കാക്കുന്നു
ഇതിയുള്ളവയെല്ലാം നിശ്ചയിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു 368
എങ്കിൽഞാൻ നിർഭാഗ്യവാനെന്നു തോന്നീട്ടു മഥ
സങ്കടം നിരന്തരം ശരണമിനിക്കില്ല 369
ആർത്തിയെയൊഴിപ്പാനുപായമൊന്നും വരാ
സത്തെക്കാറും വിനാശനമാഗ്രഹാസ്സുമെന്നാൽ 370
സതതെ തൃജിപ്പാൻ മയാസാദ്ധ്യമാകയുമില്ല
ഇത്തരം നിരൂപണം ബുദ്ധിയിൽ തോന്നുംകാലം 371
ചേതസി പരാശത്തെന്നെയൊപ്പിക്കേണ്ടു
അത്യന്ത പീഡാപരിവേദനാ പശ്ചാത്താപം 372
ഭീതിയും ക്രോധദ്വേഷമക്കാന്തി പരിഭ്രമം
ഇത്യാദിയുള്ള രസം നിറയും മനസ്സിങ്കൽ 373
അത്യുത്തമം ഭയങ്കരവായുവുമോളങ്ങളും
ഉദധികലക്കംപോലം വലയും യാനപാത്രം 374

അഗ്നി സമാനമായ നരകത്തിലെറികയും
പാതാളത്തോളമുടനിറങ്ങുകയുമിന്നി 375
ഘോരകുണ്ഡത്തിലടിക്കയും പാരം പൊരുകയും
മാറ്റം കൂടാതെയന്നോളമിങ്ങനെ ദുഃഖിക്കയും 376
നരകവാസികളുടെ മഹാവേദനാസാ
ഗരങ്ങളുടെപോലെ നാനാപ്രകാരങ്ങളും തന്നെ 377
അതിനാലെങ്കിലുമാശയെന്നിയെ ഒരിക്കലും
ശക്തനാം വില്ലാളിയാൽ പ്രഹരിതമായ ശരം 378
സത്വരം ലക്ഷ്യപ്രതിയുടനെന്നതുപോലെ
അവസാനത്തോടു ഭജിച്ചു സമാപിപ്പാൻ 379
അതിവേഗമായാസം ദേവതയിൽ ധരിച്ചീടും
നിഷ്ഫലസാധ്യമല്ല ദുഃഖകാരണമത്രെ 380
അഫലം പ്രതിസഭ്യം ഗലതൃാഗമിലം
അത്യന്തം പ്രവൃത്തിയും മനസി പരിചിച്ചിട്ടും 381
ഉതപ്പോയാലും ഭസ്മം നരകത്തിലാണെന്നു
തനിക്കു ലാഭമായ തന്നെയും നിരന്തരം 382
പാപങ്ങളും ചെയ്യിതാൻ കണ്ടുവില്ലെന്നും
കല്ലോപത്താൽ ദുഃഖിച്ചുടലെ താഴനോക്ക 383
ധരിക്കമാത്തിലെ നിരാശാതുമുള്ള
നരകമഹത്വത്തിലുള്ളൊരു പ്രവൃത്തിയും 384
വർണ്ണിപ്പാനതോട് സമാനം നിശ്ചയം
സങ്കടമെന്ന ബുദ്ധ്യാ നിശ്ചയിച്ചുറപ്പതും 385
ഏകുറിചിയും മനസ്സിലുറച്ചിട്ടു
ധർമ്മമാർഗ്ഗത്തിൽ നടന്നാനന്ദം പ്രാപിപ്പാനായ് 386
ഭക്തിയുള്ള ശ്രമിക്കുകിൽ ബോധമുള്ളോനായിടും
നരകദുഃഖം പറഞ്ഞുവല്ലെന്നാകിലും 387
നരകം പ്രതിഗമിച്ചിടുന്ന മൂഢരെയും
അനേകദൈവന്മാരെയരിയ പുത്രന്മാരെ 388
സേനാനി ഭൂതന്മാരെ ഭഗവതികളെയും
സദ്ദേവ നിന്ദയോടു സേവിക്കും ജനാവലി 389
വേദസത്യങ്ങളോടു വിരോധമുള്ളം പൂണ്ട
സത്യവേദികളോട് പരിഹാസമിക്ഷയും 390
സത്യം വേദസത്തിനെച്ചെയ്യുന്ന നീചരും
ദൈവത്തെ വരിപ്പാനസ്സമർത്ഥൻ പ്രമാണിച്ചു 391
ദിവസം കഴിക്കാതെ നരകം പ്രാപിച്ചവരും
മാതാപിതാക്കന്മാരെ യജമാനന്മാരെയും 392

നിന്ദിച്ചുപരോപകാരികളെ ദുഷ്കൃതികൾ
ദൈവദ്രോഹികൾ നാസ്തികരശിക്ഷകന്മാരും 393
പരസ്ത്രീഗാമികളും രാജദ്രോഹികളാം
ചോരന്മാരതിനാൽ രായ പരദ്രവ്യം 394
കള്ളസത്യമായി വാക്കുരെത്ത സാക്ഷികളും
പരസ്ത്രീകാമം പൂണ്ട ദുരാഗ്രഹമാർന്നോരും 395
പരധനവിഷയത്തിൽ സ്പൃഹയുള്ളവർകളും
അഹങ്കാരികളത്യുഗ്രമാം പാപികളും 396
മോഹപതിതന്മാരും ദൈവദൂഷ്യമുള്ളോർകളും
അജ്ഞാനശീലന്മാരും പാപാത്മാക്കൾ പിന്നെ 397
ദുഷ്കോപികൾ മദ്യപാനികളിവരെല്ലാം
മഴ വർഷത്തിലെല്ലാം പെയ്യുന്നതുപോലെ 398
പുഴലിക്കാറുകൊണ്ടു പഴുത്തതും വീഴുംവണ്ണം
ലോകമാനുഷർ സദാ വീഴുന്നു നരകത്തിൽ 399
എത്രയോ കുട്ടികളും സങ്കടം കരഞ്ഞുപോ
മെന്നു ചൊല്ലീടും ചില ദോഷബുദ്ധികൾതാൻ 400
സന്താപം കാണുമ്പോ തീക്കാരലകന്നോരം
പിള്ളകളറിയെന്നാൽ ദുഃഖങ്ങളുമരുതെ 401
വളർന്നിരുപത്താൽ സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിയുണ്ടോ?
സ്വബുദ്ധിയാൽ ദോഷം ചെയ്തു വന്നിട്ടല്ലോ 402
നന്നായി ബാല്യകാലത്തിലുള്ളതുമതിനിൽ
വ്യസനിച്ചതിനാൽ ദോഷം കെട്ടിട്ടതോ? 403
ശത്രുക്കൾ വധിക്കുമ്പോൾ മന്ദം കരയുമോ
എന്നതുപോലെ നിത്യനരകഗതനായപാപി 404
ജനനമരണത്തിനാൽ സങ്കടമേറിയുള്ള
എന്നാലും സമുദ്രത്തിലുള്ള നീർത്തുള്ളികളെ 405
അനുക്രമത്തിലളന്നീടുവാൻ സാധിക്കിലും
ആരപത്രങ്ങളെണ്ണി സംഖ്യയെയൊപ്പിക്കിലും 406
ഭൂമിസികതയിത്രയെന്നു കൂട്ടുകിലും
അസാദ്ധ്യം സാധിക്കിലും തല്ലുമനായത 407
ഉഗ്രഗലനരകാദി പറഞ്ഞൊപ്പിപ്പാൻ പണി
അറിയും ക്ഷമിക്കുമ്പോൾ കണ്ടാൽ വിശ്വാസമാകും 408
പറഞ്ഞാലൊരാൾക്കാരാ അനന്തമെന്നല്ലാം
അറിവാൻ തക്കവണ്ണമല്ലാം ഞാനറിയിച്ചേൻ 409
അറിഞ്ഞീടരുതാത്ത ദുഃഖമെല്ലാം ക്ഷമിക്കുന്നേൻ
സന്തതം ക്ഷമിക്കുന്നോരാരും ഖേദിക്കുന്നേൻ 410

സന്താപം വരുമെന്നാൽ ഹാ! പാപം!! മഹാപാപം!!!
ഇതി പറഞ്ഞശേഷം ശമനൻ മഹാപാപി 411
ഇതികേട്ടവർ ഭയമുത്തരിച്ചുകൊണ്ടു
പാദപൂജനായൊട്ടുഗമനനായിട്ട് 412
ഉറിയമേഷം പൂണ്ടു നരന്മാർ യഥാകാമം
എന്നാലും ജ്ഞാനമയനോടന്നാ മുനിവരൻ 413
ചൊന്നതുകേട്ടു ബ്രഹ്മ പൂജിതനായുട്ടും
നന്നായിച്ചിന്തിച്ചു ദുഃഖമനുഷ്ഠിപ്പാൻ 414
സങ്കടമിത്ര മോഹതിക്കണ്ണ് നിയമംതിപ്പാൻ
ഉണ്ടെകൊണ്ടവകാശം മനസ്സിൽ തോന്നുന്നില്ല 415
അനന്തരം ദയപൂണ്ടവനാകിയ തപോധനൻ
മനസ്താപത്തെക്കണ്ടു ജ്ഞാനമയനെ നോക്കി 416
അപൂർവം ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞു ജ്ഞാനമയൻ-
അനന്ത നായൻ ദേവൻ കരുണാമയനെന്നു 417
ശാസ്ത്രികളെല്ലാവരും നിത്യം പറയുന്നു-
അവരെയനുകരിച്ചിങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു 418
അല്പധീമാരായ മാനുഷർ പറയുന്നു-
ദോഷങ്ങളധികവും കഴിയാതിരിക്കയല്ലോ 419
ഉൽകൃഷ്ടനിത്യകാലത്തിനന്തരം താനും-
ഈ നിശ്ചയനിയമം ഗ്രഹിപ്പാനൊരുതല്ല 420
ധ്യാനിപ്പാനവകാശം മാനസം കൊള്ളുന്നില്ല-
ഉത്തമനായ മുനിയിങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ 421
തപോധനനായ തപോധനനോടെചൊല്ലി-
അനന്തമായനീതി മംഗലമാകിയൻ ദേവൻ 422
സന്മയശാസ്ത്രമായ കൃപാമയനീതി താനും-
കൃതദുഷ്കർമ്മങ്ങളെ ഈവണ്ണം ശിക്ഷിക്കിലും 423
ഞങ്ങളെദോഷയോഗ്യത്തോടൊക്കുന്ന ശിക്ഷയല്ല-
സ്വകൃതയോഗ്യത്തെക്കാൾ സമ്മാനിക്കുന്ന ദേവൻ 424
ഉൽകൃഷ്ടയോഗ്യ തല്ല ശിക്ഷ കല്പിപ്പാനുള്ള-
തെന്നതു ഗ്രഹിപ്പാനായിക്കേ കേട്ടാലും നീ 425
ചിന്തിച്ചു കേട്ടാൽ തവ സംശയമൊക്കെത്തീരും-
സ്വകൃതകീർത്തിയോടു വാഴുന്ന രാജ്യത്തിങ്കൽ 426
ദുഷ്ടനെന്ന നൃപൻ ദുഷ്ട വിചാരനായ്-
പതിവായതിനെ വെടിഞ്ഞവരന്യനടക്കുമ്പോൾ 427
ക്രൂരനായ ഹിംസ്രന്മാരുടെ കൂട്ടംകണ്ടു
ഉഷ്ണമാവതോടവർ സ്വഗേഹംവിട്ടോടാത 428

യോഷയെ കെട്ടിക്കൊണ്ടു കാമന്ധഹീനാത്മാവു
ധൃഷ്ടക്രമിച്ചതിൻശേഷം താഴ്ത്തയോടിട്ടമാത 429
നൃഷതിം തന്നിലിട്ടു വധിപ്പാനിരിക്കുന്ന-
ഞെട്ടുരവം ശ്രുത്വാ നൃപാധീശ്വരൻ തുക്കെയ്യോറ്റു 430
വദിതമിതെന്നതു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നേരം-
അധികതാപംകൊണ്ടു വിവശയായ സ്ത്രീയെ, 431
അധമചോരഗണം കൊല്ലുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു
നൃപേശനിതുകണ്ടു രുധിരം പൂണ്ടിട്ടു് 432
രൂപവിഹീനസ്ത്രീയെ ഭയയാതുകൾകാത്തു
നിർബ്ബന്ധം കാട്ടിടൊല്ല, വധിച്ചീടരുതഹോ 433
അബലയായവളെയയപ്പിനെന്നു ചൊന്നാൻ
നിഷ്ഫലം രാജാജ്ഞാവചനം പൂർവ്വകൃതസ്മരത്താലവർ 434
ഭൂസുരാവമൂതൻ സാധിപ്പാൻ തുടങ്ങിയാർ
അപ്പോളാദരവം ഭൂപാലപുണ്യനിതാനം ചെയ്യാൻ 435
കൃപയോടെകരോദ്യാനമില്ലാറല്ല ക്ഷിതിപാലൻ
ഭയേന ചോരനോട്ടമേകനായിരിക്കിലും 436
സംയുഗസന്നദ്ധനായ്ച്ചിനങ്ങി നൃപവീരൻ
ഏകനാതൃനീചദുർജ്ജനസമൂഹവും 437
തല്ലാഗ്രഹമിപ്പോഴും ചൊല്ലുവാൻ കാലമില്ല
ധീരതാനിയമപരാക്രമം ഹിതസ്ഥമാക്കം 438
ചൊല്ലുംകൊണ്ടു ബലം വളരുന്നറിഞ്ഞാലും
വലഞ്ഞു നരവരൻ മുറിഞ്ഞു തിരുമേനി 439
ബലഹീനവും വന്നുവെന്നാലും മനസ്ഥിരം
ഒട്ടുമേ കുറയാതെ സ്ത്രീയുടെ രക്ഷാർത്ഥമായ് 44 0
ഭസ്സുരെയൊഴിപ്പോളും യുദ്ധത്തെയുറച്ചിട്ട്
നിഷ്ഫലരാജഭാവം നിശ്ചയിച്ചറിഞ്ഞിട്ട് 441
സൂക്ഷിച്ചു നിജദാരം മനസിലേമംധരി-
ച്ചശേഷം വരാശ്ശാനായ് സുന്ദരാംഗിയെച്ചിട്ടു 442
നൃശംസവൃന്ദമാകവേ വരവീഴ്ത്തവശരാൽ
ഇങ്ങനെ ശുഭാംഗിക്ക മംഗളം ഭവിച്ചപ്പോൾ; 443
അങ്ങേക്കു മുറിവാലെ സന്താപം ഭവിക്കാതെ
നൃവരൻ സ്ത്രീരക്ഷകൊണ്ടേറവും പ്രസാദിച്ചു 444
സേവകന്മാരുംവന്നു നൃപതിക്ഷതംകണ്ടു
സ്വവിഷാദത്തോടവർകണ്ടു നില്ക്കുന്നനേരം 445
അവരോടുടൻ നൃപതീശ്വരാനന്ദംചെയ്തു
എന്നുടെ ചോരകൊണ്ടു രക്ഷചെട്ടവളുടെ 446

നരകം പോലായൊരു ശരിച്ചിവരെല്ലാം വഴോ
അമ്മുന്തന്നെയിരിക്കട്ടുളിയതു ശരിക്കണം 447
ധ്യവൻ കല്പിച്ചപ്പോൾ ഭൃത്യന്മാരെ വഴിപോലെ
ക്ലേശിച്ചു ശിക്ഷകളേറിയ വൈഷമ്യങ്ങളും 448
വിശേഷക്രമത്തോടു വരുത്തിപ്പിരിയാതെ
അവളെ നിരന്തരം സൂക്ഷിച്ചുപോകുന്നോരം 449
ഭയപ്പെട്ടവളെല്ലാമകറ്റിയ ക്ഷതങ്ങളും
മനോവ്യാധിയും പൊറുത്തുകൂടെയല്ലുന്ന 450
വലിയൊരു വിശേഷങ്ങളോരോന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ
നാഥൻ ക്രൂരാംഗിക ദോഷമെന്നറിഞ്ഞുകേട്ടു 451
സ്വരൂപം കേട്ടുവരാം കാണ്മാനാഗ്രഹമേറി
സുന്ദരിക്കലങ്കാരവസ്ത്രങ്ങൾ നിറച്ചാലങ്ങൾ 452
തൈലാഭ്യംഗസ്നാനങ്ങൾ ദിവ്യപുഷ്പങ്ങൾ മണ്ണും
നാരീമണിമാനത്തിനായ് സമ്മാനമുപചരിച്ചു 453
ഉത്തമഭൂഷണം കുങ്കുമം വസ്ത്രങ്ങളും
കസ്തൂരിചാന്തുകളും സുഗന്ധങ്ങളും 454
കണ്ഠശോഭിതമണി നാഗകങ്കണങ്ങളും
ലലാടപ്രസാധനം മാണിക്യകനകാവലി 455
താലിപതക്കം കാഞ്ചി പാദാംഗദങ്ങളിവ
ഉല്ലാസമിയലുമാറു സുന്ദരി ധരിച്ചപ്പോൾ 456
രൂപസൗന്ദര്യങ്ങളെന്നതു പറയാമോ
ഇതുപോലുള്ള കന്യാരത്നമിനിയും ചൊന്നാൽ 457
ആ സ്ത്രീയെക്കണ്ടു രാജൻ പുഷ്പകേതുവോടും
പ്രേമമനസ്സിങ്കൽ പ്രീതിയും ധരിച്ചവൻ 458
അവളെ വേട്ടുപിന്നെ ഭരിച്ചു പിന്നെക്കാലം
ചേടികൾ ദാസിമാരും ധനധാന്യവുമൊക്കെ 459
കണ്ടായി സർവ്വരാജ്യം സ്വാധീനമായ കാലം
സൽഗുണസമ്പന്നയാം രത്നത്തിൻ നാരി 460
ഭാഗ്യപൂർണ്ണമായോടു സുഖിച്ചു വസിക്കുന്നോരം
പറഞ്ഞാൽ കഷ്ടമഹോ ദുശ്ശീലരാജപത്നി 461
മന്നൻ ഭർത്താവിനെ മന്നൻ ജീവിതാന്തം
രൂപനെയുപേക്ഷിച്ചു ചണ്ഡാലരാജനുമായ് 462
അപരാധിയായ് മഹാ പാപത്തിലകപ്പെട്ടു
ഏതെല്ലാം ശിക്ഷയവൾക്കുചിത ശിക്ഷയാകും? 463
എന്നെന്നു മനക്കാമ്പിൽ തോന്നുന്നു മുനിവരാ
ഭാര്യാകൃതദോഷമറിഞ്ഞു നാഗശ്രേഷ്ഠൻ 464

പതിതാപമേറുന്ന കൃതഘ്നസമ്പാതത്തോടും
ദുരിതം പതിതകണമോടും ശിക്ഷിപ്പാനാരച്ചിട്ടും 465
നാരിയെ ഉള്ളരുഗ്രം ശാസനം തടക്കമായ
നീറിവാൻ നരപാലൻ ദുരിതം ക്ഷമിക്കണമോടും 466
ഭീതിനിന്നിട്ടും പാപ നിശ്ചയവും വാണ്ണും
ഏറ്റികിലൊ ഭയങ്കര പ്രതാപമാവത്തോടും 467
ദുഷ്കൃതമെചൊല്ലു സ്ത്രീയെ വാതന്തി ഒരുമുമ്പിൽ
കണ്ടപ്പോ ദുഃഖപ്പിയ ഭസ്മാവാൾക്കകളാൽ 468
നാണിച്ചു നിർല്ലജ്ജയാ പതിത വന്നപോലെ
ഭീരുസ്ത്രീ കണ്ണീർവാർത്തു ശോധിച്ചു വിരപ്പിന്ന 469
കരുണാ ചിന്ത ന്യപതിയാൽ ദുഃഖം മുറുകാ
കാരുണ്യംപൂണ്ട രാജാ ദുഷ്കൃതം മറന്നുടൻ 470
കാമനും പൂർവ്വപ്രിയമവളെന്നോർത്താൽ
കാമാപാപം വാത്സല്യാന്തരം വരുത്താതെ 471
ഭാരിച്ച താപത്തോട സ്വപത്ന്യാമെല്ലാമെയ്തു
ഉത്തമനെയൊട്ടുമിനി കഴിഞ്ഞ പരിശ്രമം 472
നീങ്ങി സ്ത്രീ തനൊരുമിച്ചും മറന്ന ഭർത്താവിനെ
പതിയെപ്പിരിഞ്ഞവൾ നടന്നു യഥാ കാമം 473
മത്തൃശനല്ലവരോടും പൂർവ്വതാപത്തിലും
ഭാരിച്ച പരിചയമെന്നാൽ ചൊല്ലുമെ തൃപ്തിക്കണം 474
എന്നാളു ശ്രേഷ്ഠം തന്നെ ഭോഗമായ മയാ ചിന്തെ
പിന്നെയും ഭോഗം കൃതനാരിയെ ബോധിപ്പിപ്പാൻ 475
ദൂതരെയയച്ചിട്ടു പതിയെ വിളിപ്പിച്ചു
കൃതാന്തം ബോധിക്കകിൽ ഭോഗത്തെ ശിക്ഷിക്കാതെ 476
ചെയ്യുമോ പൊരുത്തിടാമെന്നും ചൊല്ലിവിട്ടാൻ
ഏതുമേ ഫലിച്ചില്ല നാരി കാമിനിയവൾ 477
കാമിച്ചു സ്വപുത്രനെയെന്നു തന്നെയല്ല
പ്രസിദ്ധനൊരുമിതാം നഗരിക്കെന്നാളി 478
അപ്പോഴും രഹിത ലജ്ജാ സ്ത്രീ ജാരനോടുകൂടെ
സ്വപതി സന്നിധിയിൽ ദുരിതകർമ്മം ചെയ്തു 479
ദുഷ്ടനൃപശ്രേഷ്ഠൻ ധിക്കാരം ദർശിച്ചുടൻ
ബോധിച്ചു മഹാപാപമനന്തക്രോധംപൂണ്ടു 480
ദുഷ്കൃതം യഥാ സ്ത്രീയെ ശിക്ഷിപ്പാനരച്ചിട്ടു
നിഷ്ഠുരഭാവമോട ശസ്ത്രശൂലാദികൾ 481
ദുഷ്കർമ്മകാരികളെല്ലാമവനരുചെയ്തു
കേട്ടിതു ഗുണാനഗുണാശ്ചര്യമെന്നു ചൊന്നാൻ 482

ഒട്ടമേറ ശിക്ഷാകാരണം തിരിഞ്ഞിടപ്പാം
അന്യൂന ന്യായമിതു സംശയമൊക്കെ നീങ്ങി 483
എന്നാലുമവർക്കവർക്കറിവാൻ തക്കവണ്ണം
സാമൃത്തെ തപോനിധേ തിരിക്കേണമെ ഗുരോ 484
എങ്കിലൊ മുനിവരാ, കേട്ടാലും യഥാക്രമം
സജ്ജനാഗ്രഹത്തിന്നായ് ചൊല്ലുവാൻ മടിയില്ല 485
പൂജനം മുമ്പിൽചൊന്ന സ്വതന്ത്രീ നാരിതന്നെ
ആശ്ശൂലവും ജന്മകർത്തൃ ചാപല്യംകൊണ്ടു 486
പരിശാപ ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടുകാലം
വലഞ്ഞു ശത്രുക്രോധ സാധനമാകുന്നവം 487
അല്ലലേറവുംകൊണ്ടു ബുദ്ധിക്ഷതവുമേറ
പാപകൃച്ഛത്രുജനം നിർദ്ദയമനസ്സോടും 488
പ്രാപ്താപത്തുള്ളവരെ നരകെ താഴ്ത്തീടുവാൻ
കോപ്പുകൂട്ടുന്നനേരം സർവ്വേശനേക പ്രഭു 489
സല്ഗതിധർമ്മപതി സകല ഗുണപതി
നിഖിലലോകപതി സൽഗുണപ്രജാപതി 490
അഖിലജനപതി സർവ്വൈകപതിവേദ
പതിസർവ്വജ്ഞൻ വിശിഷ്ടകൃതസ്ഥൻ നിരുപമൻ 491
അനന്താനുഗ്രഹനിധി കരുണാശയാംബുധി
സൃഷ്ടിപാലന നാശനങ്ങൾക്കേകപതി 492
ശ്രേഷ്ഠനവ്യയൻ പരൻ അനാദി യോനിധി
അകാരണകാരണൻ സർവ്വപതീനാം പതി 493
സകലനാഥൻ ദേവൻ തന്റെമുഖം തൃക്കൺപാർത്തു
സേവകജനം വെടിഞ്ഞരാതി വൃന്ദത്തോടും 494
പ്രവിശാരണാത്തികൾ പോകിലും തന്നിൽവീണു
എന്നാലും ശത്രുജനം സനാശത്തോടു തോരാറ 495
മാനുഷവർഗ്ഗത്തിന്നു രക്ഷയുമുണ്ടായ്വന്നു
അകന്നു നാശങ്ങളും നരസൗഖ്യവുംവന്നു 496
അക്കാലം ദേവാനുഗ്രഹങ്ങൾ ബഹുവിധം
പ്രതിപാദിച്ചു ദേവൻ കൃപാലുകാരാർത്ഥമായ് 497
അളകാണലംകൃതാ കന്യകാ തെളിഞ്ഞവർ
സ്വസ്നേഹ പാത്രമിവളാകുന്നമെന്നുവന്നു 498
കന്യകയ്ക്കനുസ്സ്വിധാനങ്ങളെന്നരുൾചെയ്തു
സമ്മതമിതുവർക്കും നന്നായിരിക്കുംനൂനം 499
ഉന്നതാ പരാപരപതിയെ ഉപേക്ഷിപ്പാം
അവമാനമായ നരശത്രുവെയപേക്ഷിപ്പാം 500

സർവ്വ ദാനനകന്നാളവരെ രക്ഷിപ്പിച്ചി
ട്ടുവമാന നയോഗ്യ സന്മാൎഗ്ഗ നടക്കാതെ 501
സർവ്വൎക്കും ദേവസന്നിധൌ കഴ്പ്പമായി
ചിന്തിക്കാതെ പിന്നെ ദുഷ്കൃതം ചെയ്യുന്നോർ 502
നീതിമാനായ ദേവൻ ശിക്ഷിപ്പാനവർക്കിട്ടും
നിന്ദിതമായതുകൊണ്ടാഗസ്സുള്ള പാപികളുടെ 503
മനോഹീനതകൊണ്ടും വഞ്ചിച്ചീടുന്ന പാപം
ദുരിതകർമ്മംകൊണ്ടു നിന്ദിതനല്ലോ ദേവൻ 504
പരമ പരാപരൻ സർവ്വമംഗലാംബുധി
അനന്തനീശൻ പിന്നെ മനുഷ്യനിന്ദാകാരി 505
നിന്ദിത നിന്ദാകൃതോ വിശേഷം ദോഷമാനം
അനന്തദോഷികൾക്കന്നു നിശ്ചയമായ് 506
എങ്കിലോ പാപദോഷമനന്തമെന്നു ന്യൂനം
ദുഷ്കൃതന്മരിക്കിൽ കല്പിപ്പാൻ ന്യായമല്ല 507
ദോഷാനന്തശിക്ഷാനന്ത്യവും ന്യായമത്രെ
അന്നേരം ഗുണാനന്ദനായുള്ളവരും ചൊന്നാൻ 508
തന്നുടെ വാക്യങ്ങളാൽ വേദാർത്ഥം പ്രകാശിക്കും
സംശയംതീരും മനോവ്യാധിയുമകന്നുപോം 509
സന്തത ദുഃഖം ഭ്രമപാപവും ഖേദം പൂണ്ടു
നിറഞ്ഞ വിഷാദവും സംഭ്രമം ചെയ്യല്ലു 510
ഉറക്കം നീങ്ങിയശനാശയുമകന്നുപോയ്
നിശ്ചല തവ വാക്ക കേൾക്കുമ്പോഴും ദുഃഖം വരും 511
അന്തസ്താപനത്തിന്നു ശീതളം കേൾപ്പിക്കുകിൽ
ഭീതിയും ദുഃഖം നരകാഗ്നിയിൽ വീഴാതാനായ് 512
കഴിവുണ്ടല്ലീ? എന്നെബോധിപ്പിച്ചീടേണമേ
ഗുണാത്മം പ്രാപിപ്പതിനെന്തൊരുമാർഗ്ഗം നല്ലൂ? 513
തന്നിലും സംക്ഷേപിച്ചു കേൾപ്പിച്ചീടേണം ഗുരോ!
തല്ക്കാലം തപോധനൻ സാരസ്യമോടു ചൊന്നാൻ 514
സകലേശായ നമഃ മമ ശരണം ദേവ
സത്യത്തെ ചൊല്ലുവാനും ചേർച്ചയിലൊപ്പിപ്പാനും 515
തപം പഠിപ്പിപ്പാനും സകലജ്ഞായനമഃ
ആദ്യന്തഹീനൻ ലയമില്ലാത്ത സർവ്വേശ്വരൻ 516
അഭാഗന്മാരാം നരന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചകാലം
സൗഭാഗ്യപ്രാപ്തിക്കായ വഴിമറ്റൊന്നു പിന്നെ 517
ദുർഭാഗ്യനാശത്തിന്നു വെച്ചു വിധിവശാൽ
അപഥം ത്യജതാ ശുഭമോക്ഷഗമനം തദാ 518

കല്പിച്ച പരാപരൻ മാനുഷജന്മത്തിനായ്
ഉൾത്തമായുള്ളതാം സംസർഗ്ഗമറിയാതെ, 519
ദുർവാസന തന്നാലുദ്ഭൂതം വളരുന്ന
അപഥ്യപാനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങീട്ടു 520
സല്ലക്ഷണവിഹീനനായ് ഭുക്തിയെ ദുർവിധ
ഗതി പ്രാപിക്കും നരകാഗമത്തിനു മിതി 521
സ്മൃതി തരണമാകുന്നം മൂന്നാമതൊന്നതില്ല
ഭൂമിയിലെ മർത്ത്യരി വിസ്മൃതരുള്ളവഴി 522
ചിന്തിച്ചാൽമനോഹരമെന്നത്രേ പറയേണ്ടു
ദുസ്സഹം വിനാ ഗിരിഗന്ധങ്ങളതില്ലാതിരിക്കും 523
ഇഷ്ടപ്പിതം യഥാർത്ഥ സുഖിക്കും ഗാമികളും
കാമക്രോധാദിഗ്രസ്ത മനോസാധനമെല്ലാം 524
സംപൂർണ്ണമാകുംവണ്ണമവിടെ ലഭിക്കുന്നു
പുഷ്പിതവൃക്ഷമതും ക്രീഡകളും ലീലകളും 525
മാംസത്തിൻ ഭോഗങ്ങളുമവിടെ ലഭിക്കുന്നു
ഇന്ദ്രിയജയം വിനാതെ സ്വാധമായ് നടന്നിടാം 526
അറിവുമൊഴിച്ചീടാം പർവ്വതം കടക്കേണ
അനായാസത്താൽ വഴികിഴ്പ്പെട്ടു നടക്കേണ്ടു 527
ഗമിപ്പാനായതെങ്കിൽ സ്വന്തമായുള്ളതു തന്നെ
മാംസത്തിനാടെ കനംപൊങ്ങുന്ന നിറഞ്ഞിടും 528
ബന്ധുക്കളും പലജനങ്ങളും പ്രധാന താരങ്ങളും
ജനപാലകർ മഹാത്മ്യപ്പെട്ടവർമാർകളും 529
എന്നതെപ്പോലെയുള്ള ഭൂവിവാസികളൊക്കെ
സ്വരൂപം നേത്രങ്ങൾക്കും ഗാനങ്ങൾ ശ്രോത്രത്തിനും 530
സുരഭി ഘ്രാണത്തിനും ജിഹ്വക്ക് രുചിയും
ത്വക്കിനു മൃദുസ്പർശമവിടെ ലഭിക്കിലും 531
ഇക്കേട്ടതിച്ഛിച്ചു നീയാവഴി നടക്കേണ
ആഴിയിൽ സുഖമുള്ള പിന്നെയും ദുഃഖഭോഗം 532
സ്വർഗ്ഗമോ മനോഹരം സാധിച്ചു ലഭിക്കാതെ
നിത്യമാഹം ലഭിപ്പാനായതൊരു കളവുകിൽ 533
നിന്നാലും ഭൂമിയാകമില്ലെന്നു ബോധിച്ചാലും
സന്തതം ദുഃഖമനുഭവിക്കുമനന്തരം 534
അതുല്യം ദുഃഖം സഹിച്ചെപ്പോഴും സുഖിപ്പാനായ്
ശ്രദ്ധാത്മാവോതനെയും വിഷമമെന്നാകിലും 535
ആഴിയിൽ നിന്ധമകിലുടനെ കരഞ്ഞിടും
അനന്താനന്ദമൃം പ്രാപിപ്പാനണച്ചീടുമേ 536

സമാഗ്ഗാവസ്ഥയിപ്പാറും കേട്ടാലും ഗ്രന്ഥാന്തര-
മംഗലം സിദ്ധിപ്പാനായ് ഭക്ഷിന്നഭോഗപഥി 537
ഗമനം തുടങ്ങുമ്പോൾ നരിയെക്കടക്കണം-
സംസ്ഥംഗങ്ങളെന്നൊള്ള നിർമ്മലസംസാരത്താൽ 538
അജ്ഞാനമയമെന്ന സത്യമായിരിക്കിലും
ഇതെല്ലാമതിന്നൊക്കും നൃജ്ഞാനപ്രമതിത 539
നൈര്‍മ്മല്യമിതിന്നേവ തിരഞ്ഞ വിനാശനം-
ആമയമെല്ലാറ്റിനും ശമനമായ തീർത്ഥം, 540
ജ്ഞാനകാരണം സകലമാരാഗ്യവഹാത്മകം-
സ്നാനമവിടെ മുങ്ങിപ്പുഴിപ്പിനാമഗന്മാർ 541
എങ്കിലേ നടപ്പതിനുപായമുണ്ടായ്വരൂ-
മംഗലമതാന്നാനം കഴിഞ്ഞതാരന്നരം 542
അന്തരാന്ധാന്തമായ മോദപ്രകാശയുക്തം-
വൈമല്യമാം പ്രയോഗിപ്പു വിളങ്ങീടും 543
ദ്ദൂരദർശനത്തിന്നിതെത്രയുമുപകാരം-
വിശാലസംസ്ഥി നാമതൽതത്തെ തിരിപ്പു 544
വിരഞ്ഞില്ലകളിലും ശോഭിക്കമൊക്കപോലെ
അനന്താന്ത നൃത്തനിൽനിന്നമായതതിനാലെ 545
നിത്യാനന്ദകാര നാശമെന്നമനുസ്മരിപ്പീടാ-
പ്രത്യക്ഷം സൃഷ്ടിപ്പയെന്നതാരം നിനക്കണ്ടോ 546
രാത്താനെപ്പോഴുക്കുതെയപ്രഭ നിതുമല്ലോ-
അദൃശ്യമരോരക്ഷതോ സകലശോഭിൽ നിന്ന 547
ഭവിപ്പ നിമിത്താലയെത്ഥിയിത-
ഉദ്ധവമനസ്സുകളശേഷം കളവാനായ് 548
ഇങ്ങെവളിവുമിപ്പിപ്പ കരുണാലയൻദേവൻ.
വാസ്തവമറിവാനായ് ഹീനലോചനന്മാർപോൽ 549
മർത്ത്യന്മാർ പിന്നണിയും തപ്പിയും നടന്നീടും-
ഇരുളിനാകിപ്പുണ്യാപുണ്യവ്യമറിയണം 550
ധർമ്മത്തെ സേവിപ്പാനായധർമ്മം ത്യജിക്കണം
സങ്കല്പമാച്ചു നീ രണ്ടിനെക്കാളുമകൊണ്ടു 551
സന്തത സുഖത്തിന്നായ് രണ്ടിനെ രക്ഷിക്കണം
മൂന്ന ശത്രുക്കളും നാലാൽതോല്പാൻമുത്സാഹത്തോടും 552
ചിന്തയിൽ നാലവസ്ഥ സന്തതം ധ്യാനിക്കണം
അഞ്ചിനെ വശത്താക്കി സൂക്ഷിക്ക കോട്ടപോലെ 553
ഉഴറിന്നൃമാമറിൽനിന്നകലുക
ഏഴിനെയഴിൽവശാലുമൂലനാശത്തെയും 554

എട്ടിനെ ചിന്തിച്ചുള്ളിൽ സാദരം നരകക
ട്ടെന്നാം ചൊന്നാൽ നവസംഖ്യയിൽ സുഖിപ്പാനായ്" 555
പദത്താലൊതുങ്ങീടുംവണ്ണം തങ്ങിനിലത്തികങ്ങ
അതിനാൽ തങ്ങുകാരണമനായിരിക്കാതെ സ്വയം 556
തൽപ്രഭകൊണ്ടു പിന്നെപ്പുഷ്പം കാണാം യഥാ
ഉപരിഭാഗഗ്ഗുണവൃക്ഷമെന്നറിഞ്ഞുടൻ 557
തരുവിലുള്ള സസ്യം രസിക്കാതെനിക്കാം
സ്വരസമുള്ളതിനാൽ ശക്തിവർദ്ധനയുണ്ടാം 558
ഫലത്തിൻഫലം സന്തോഷഭാഗ്യമെന്നല്ലാ
മൂലസ്യമൊക്കെ നീക്കം സന്തോഷം വളർത്തീടും 559
തത്തയിൽനിന്നായ ശാഖയെ പ്രാപിക്കണം
അതു മദ്ധ്യേ പാൽ താങ്ങുമാലസ്യം വരുന്നേരം 560
ശാന്തമുള്ളകൊണ്ടു ശോണകതിനാല്പ്യാ
ഒഴുന്തികത്തിൽ വസിച്ചീടുന്ന സംരുചിയാം 561
ഉപവിയെന്ന നാമമായുള്ള സേവിക്കട്ടെ
സഭാവ സ്വഭാവിയു പകാരിയും പിന്നെ 562
ലോകക്രമശരീരത്തിൻ കരണ ചിന്തനായാം
അർച്ചിതേ പലനിന്നെ നടുത്തും പിടക്കാതെ 563
പാപ്പങ്ങളിൽ നിന്നിറങ്ങിയൊരതാതെ
വീഥിയിൽനിന്ന പാപ്പങ്ങ്ളുമുള്ളതിരി 564
ശീതളംകൊണ്ടു മനസ്സാപത്താം തണുത്തീടും
ഉത്തുങ്ങമൊക്കെക്കുട്ടേ പോം സുഖമുണ്ടാക്കും 565
സൗരഭ്യത ബഹുപുഷ്പത്താം ത്വക്കാണം
സ്വജ്ഞാനിന്ദ്രിയപ്പുണ്ണമാപാനിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടു 566
സ്വജ്ഞാന പ്രസൂനത്തെയെടുക്കും മോദത്തോടെ
ചൂടീടും ഭ്രമണിച്ചീടുമതിനാലജ്ഞാനവും 567
മടിയുമഹം കൃതി ബലഹീനതാംശോകം
സ്വജ്ഞാനപ്പൂണവശാൽ നശിക്കമഹാകാരം 568
അജ്ഞചിന്തകം പാളുഷ്ണ ദോഷങ്ങളും
സ്വാർത്ഥമോശ്യവൃത്തിയെടുപ്പാൻ തോന്നമല്ലോ 569
അവലക്ഷണവും ഉദൈവബന്ധിക്കം നിന്ദയോടും
ആരിരിക്കട്ടെയിന്നും വസിപ്പാനനന്തരം 570
ഉദാസമാസ്ഥ്രശേഷം നടപ്പാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ട
സങ്കടം ഭവിക്കകിലൌഷധമൂതമാണ്ടാം 571

സകല വ്യാധികൾക്കും ശമനംവരു മന്ത്രം
സാരീശ പരാപര സകലഗുണാന്വിത 572
സർവ്വസ്മാൽ പരം മയാസ്തിബസ്സ്യം തവകൃതം
ധരിതം മിഷ്യാമ്യഹമായതിസ്സതഭാവേന 573
വഞ്ചിതം പൂർവ്വാസർവ്വം വഞ്ചിഷ്യാമ്യഹം സദാ
ഈ മന്ത്രം ജപിച്ചുടനൊന്നാസം സങ്കീർത്തനം 574
പാപമാലോചനയുക്തം കഴിച്ചു മടിയാതെ
ആതങ്കം ശമിച്ചീടും നീങ്ങീടും പാപാഘസ്സും 575
ആമയം പൊറുത്തിപാ മാരോഗ്യമുണ്ടായ്വരും
ഏകനായിട്ടുമാവഴി നടന്നീടുകതന്നെ 576
ശങ്കയാലേകനാകിൽ പേടിക്കവേണ്ട വൃഥാ
ഏകനെന്നാലും ധർമ്മ്യവഴി നടക്കണം 577
ലോകസമൂഹത്തോടുകൂടവെ പിഴവഴി
നടന്നാൽ ദോഷമുണ്ടു മുക്തിവരാ പിന്നെ 578
പേടിയെന്നിയെ ധർമ്മപന്ഥാവിൽ നടന്നീടാം
ഏകനല്ലൊരിക്കലും സർവ്വേശൻ തുണയുണ്ട്" 579
സുകൃതസേവികളാവഴി നടക്കുന്നു
എങ്കിലുംമാർഗ്ഗം ഗമിച്ചീടുന്ന സമൂഹമല്ലും 580
സാംവിനാ പരമാർത്ഥം ദുർബലം ഗർവ്വഹീനം
ദീനരാ മിതിപ്പുറം കാണുമ്പോളസാരന്മാർ 581
എന്നറപ്പവരോടു സംസർഗ്ഗത്യാഗം തവ
മനസ്സിൽ സ്ഥാപിക്കാതെ ധർമ്മാഹന്ത്യജിക്കണം 582
നിർഗ്ഗുണപൂർണ്ണമുനിശ്രേഷ്ഠന്മാരവരെല്ലാം
സൽഗുണം പ്രതി ഗുണമസാരമുപേക്ഷിച്ചു 583
മോക്ഷഭാർത്ഥം പൃഥിവ്യർത്ഥം വ്യർത്ഥമെന്നോരെ
ച്ചീക്ഷിതിയിലെ ദ്രവ്യസമ്പൂർണ്ണാദി വഞ്ചിച്ചിട്ടു 584
കാമക്രോധാദികളെയധികതപോബലം
സാത്ത്വപാവനജപമഹങ്കാരരാഹിത്യം 585
പുണ്യകർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടു ശോഭിത സാരജനം
പൂർണ്ണചാരെണ പുരസ്സരിച്ചു നടക്കണം 586
പൂരിതഗുണജന ചരിത ഉച്ചമുദാ
ചരിത്രപുണ്യത്തോടുഗമിപ്പാൻ ശ്രമിക്കണം 587
മടികൊണ്ടെങ്ങുമൊരു താമസമുണ്ടാകേണ്ട
ഉണ്ടെങ്കിൽ വ്യത്തിദോഷകാരണംകീഴ്"പെട്ടുപോയ" 588
അതീതമായ മാർഗ്ഗം പിന്നെയും ഗമ്യമാകും
ക്ഷുതിമടിനിമേൽ മേപ്പെട്ടു പോകുന്നേരം 589

തണ്ടപൂളിളകാതെ പാർക്കണമാറു യാനപാത്രം
അന്നു സ്ഥാനമവലോഭ്യാതിരൊഴുകീടും 590
ഞെളുപോൽ നടക്കാതെ നില്ക്കുമ്പോളകപ്പെട്ടു
ഗാത്രമാത്താലധഃപാതിയാൻ ഭവിച്ചീടും 591
ഇതെല്ലാം നിരൂപിച്ചു സതതം വേഗത്തോടു
ശത്രുമാമയാൽ വലഞ്ഞീടാതെ നടക്കണം 592
വഴിയെന്നിയെ നടന്നീടരുതൊരിക്കലും
വഴിയെന്നിയെയുള്ളതൊക്കെയും പിഴയാകും 593
ആലസ്യം വരാതെന്നായ് സ്വഭാവം കളയണം-
കല്പവിരായത്തോടു ധൈര്യത്തെ രക്ഷിക്കണം 594
ധാത്ര്യാദിമനുഷ്യരിലനുകമ്പയും വേണം-
സാധുത്വം ധരിക്കണം ബുദ്ധിക്ക തൃപ്തിക്കണം 595
ഇത്യാദി വൃത്തികളാൽ സദ്ഗുണം ലഭിച്ചീടും-
സത്വശുദ്ധമേവം പർവ്വതം കാണായ്വരും 596
അതിനഗ്രത്തിൽ രത്നവിളയും ബാല്യവിധം-
അതിലുൾപ്പൂർവ്വമണിരത്നങ്ങളിവയെല്ലാം 597
അത്യുത്തമം ദേവഭീതിവിചാരമാത്മശക്തി-
ബോധവും സുജ്ഞാനവും ഭക്തിയുമെന്നെങ്ങനെ 598
മംഗലമൂടിയണിനായകക്കല്ലിൻകൂട്ടം-
മുൻപറിയെക്കല്ലിന്നിമാകാശവൃന്ദം തന്നെ 599
സൂക്ഷിച്ചു കാണുന്നേരം ദൈവവസ്തുക്കളൊക്കെ-
സ്വഭാവത്തോടു കാണുമ്പോളും ഗുരുവാതിയെല്ലാം 600
സൂക്ഷ്മലക്ഷണമഥ സുനിന്ദ്യമെന്ന ഭേദം
ഉത്തരലോകപ്രകാശത്തിന്റെ പ്രതിമയും 601
അതിമനോഹരമാം വർണ്ണമതിൽകാണാം-
അത്യുത്തമപ്രകാശത്താൽ ശ്രേയസ്സിന്നറിവുണ്ടാം 602
ബുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിലീടും മാനസ തേജസ്സോടും
ഉടനെ നീലശുക്ലമിശ്രവർണ്ണതാരതം 603
കണ്ടിട്ടുപകാരബൃന്ദ ഗുണാവഹം-
രക്തവർണ്ണത്താൽ നിത്യസന്താപമതൊന്നും, ശുക്ലം 604
വർണ്ണത്താൽ ഗുണോത്തമമൃതമറിയുക-
ദേവഭീതിയാൽ തങ്ങും സന്തതം ചിന്തിച്ചുനീ 605
സദ്ഗുണങ്ങളെ ലഭിച്ചീടുവാനൊരുമ്പെട്ടു-
മുന്നാമതാമേവം ഗുണസമ്പദൊക്കെക്കൊണ്ടു 606
എന്നിട്ടും ഗുണങ്ങളും തിരിച്ചിട്ടറിയിക്കാം-
വിചാരംകൊണ്ടു തങ്ങും ന്യൂനമറിയാമല്ലൊ 607

ഷഷ്ഠിയെന്ന വൈരാഗ്യമാണിന്നും സാധനം തന്നെ
ബലവത്തുള്ളതെന്നും നില്ക്കും സദാ 608
ഭ്രമിയാലുടിപ്പാലുമനാശമാകുന്നതും
ആനന്ദമതിമാത്രമാ നിശ്ചലമായും നില്ക്കും 609
ഒന്നിനാലൊരിക്കലും മനസി ഭേദമില്ല
പൂർണ്ണാദിയെന്നരൂപമെന്ന നാമരൂപത്താൽ ജ്ഞാന 610
ഭാഗ്നിന്ന ഭൂപമെല്ലാം കാട്ടീടുമതാം തന്നെ
ബോധത്താലതേകവേ പ്രത്യക്ഷ സിദ്ധമല്ലോ 611
ശ്രുതമെന്ന സ്വപ്നസ്വപ്നത്താലറിയപ്പെടും
ആറാം തന്നെയും പിന്നെ ശോഭിച്ചീടുന്ന നൂനം 612
ഏറിയ പ്രമോദത്തം സ്വജ്ഞാന പൂർണ്ണമല്ലോ
ഉത്തമപദത്തിന്റെ ലക്ഷണമതിങ്ങനെ 613
അറിക മെയ്പ്രിയ ഭാവുത്തമമല്ലോ
ഈ ഏഴു തത്ത്വങ്ങളെ കളഞ്ഞീടാതെവച്ചാൽ 614
നിയമപൂർണ്ണമതുകൊണ്ടു കൊണ്ടീടാമല്ലോ
അപ്പദ്ദ്യത്തിൽ നിന്നു സ്വർല്ലോകമെത്തീടുവാൻ 615
അല്ലമാർഗ്ഗമെന്തുള്ള തെ പറഞ്ഞീടുവതിനം
ഈവഴി ജ്ഞാനാത്മൻ! ഉചിതമെന്ന ബുദ്ധ്യാ 616
ആവിർഭാവമതിനെ പ്രാപിപ്പാൻ നടക്കണം
ആദിയിൽ ക്ലേശമെന്നാം പിന്നെയും സുഖിച്ചീടും 617
മേലിനി സുഖങ്ങൾക്കു മുന്നം ദുഃഖങ്ങൾക്കും
മേലിതെന്നു ബോധിച്ചീടണം മുനിവര! 618
മേലിനിസുഖപ്രാപ്യം സമ്പാദ്യസിദ്ധിപ്പോരം
പരലോകത്തിൽ രസമലസ്യം അച്ചുമല്ല 619
നരന്മാരതിൽ രസം കൊള്ളുമ്പോഴും മോഹമേറും
എന്നിവയുറച്ചിട്ടു സന്മാർഗ്ഗജ്ഞാനത്തോടു 620
സന്തതശ്രേയസ്സിന്നായുള്ളോർക്കു, മുനേ!
ആഗ്രഹിച്ചാ ബാലന്യൻ നടന്നാന്യഥാ കാമം 621
ഇതിനം ജ്ഞാനികൾ ബോധിച്ച വഴിപോലെ
ഭക്തനെക്കൊള്ളുവാനായ് സ്വപ്നത്തെ നല്ലമതി 622
യില്ലാത്ത ഭ്രാന്തനെന്ന ഭൂതാപൃഷ്ഠത്തോടും
സ്വഭാവത്തെ സദാ സേവിച്ചു വസിപ്പാനായ് 623
സാമാന്യമെത്രമുത്ത്യാഗം സമ്പാദിച്ചു മനസ്സോടും
താപസപ്രഭ്രാവീടിച്ച മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി ജ്ഞാന- 624
പ്രാപ്തിക്ക വഴിപോലെ ശ്രമിപ്പാനാരംഭിപ്പാൻ
ബുദ്ധനാം മഹിമയിൽ മാന്തമെന്നുകണ്ടു 625

സത്സംഗപ്രിയത്തോടും സത്യാഗ്രഹത്തോടും
സമ്യക്ക് സ്മരണത്തിന്നില്ലായ്മയുണ്ടായിയാൽ 626
ആമോദമവർകൾക്ക് നിത്യഭാഗ്യവും വരും
അല്ലെങ്കിൽ ഭൂതാസുരരോടും പിശാചുഗണത്തോടും 627
ജ്വലനദാഹംകൊണ്ട് തപ്തന്മാരോടും കൂടെ
ശരണം വിനാ നിത്യതാപത്തിലകപ്പെട്ട് 628
പരിവേദനപൂർവ്വം നിയതം ഖേദിച്ചീടും
ഖേദങ്ങളൊഴിപ്പാനായ ബോധം നിരൂപിച്ച് 629
സദാചാരത്തോടിപ്പോൾ നടന്നുകൊള്ളുകിലോ
ദുഃഖങ്ങൾ ഭവിക്കാതെ ശ്രേയസ്സു ലോകത്തിങ്കൽ 630
സുഖിക്കും നിത്യമുക്തനാക്കീടും ഉത്സാഹി 631

നിത്യായ നമഃ

നരകപർവ്വം

1 സ്വർഗ്ഗം, ഭൂമി, പാതാളം എന്നീ മൂന്നു ലോകങ്ങൾക്കും നാഥനും എല്ലാ ഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞവനും സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരങ്ങൾ (ഉണ്ടാക്കൽ, രക്ഷിക്കൽ, മുടിക്കൽ) ചെയ്യുന്നവനുമായ സർവ്വേശ്വരന് നമസ്കാരം!

2-3 ഭക്തന്മാരിൽ വാത്സല്യമേറിയ ദൈവവും പവിത്രശരായ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവനും, പാപത്തെ ശാസിച്ചും, ദോഷ സ്വഭാവരെ വെറുത്തും, സകല നന്മയുംകൊണ്ട് മഹാസമുദ്രമായി എപ്പോഴും വർത്തിച്ചു പോരുന്ന സാധുവിനു നമസ്കാരം! സ്വയംഭൂതാൻ തനിക്കില്ലാതെ മറ്റാർക്കും കീഴ്പ്പെടാത്തവൻ നിരാകാരനും മംഗളമയനും എല്ലാവിധത്തിലും നല്ല സൗന്ദര്യത്തികവുറ്റവനും.

4 എല്ലാമറിയുന്നവനും, എവിടെയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവനും, എല്ലാറ്റിനും കാരണഭൂതനും, ആദിയും അന്തവുമില്ലാതെ ഒറ്റയ്ക്കു വർത്തിച്ചുവരുന്നവനുമായ മഹേശ്വരനു വീണ്ടും വീണ്ടും നമസ്കാരം!

5 സന്തോഷത്തെ കെടുത്തുന്ന ദുഃഖങ്ങളും ആപത്തുകളും കടികൊല്ലുന്നതും നിലവിളികൾ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗുഹ്യമായ നരകത്തെപ്പറ്റി പറയാൻ തോന്നി, അതിനെന്നായാലുമിപ്പോൾ കേൾക്കാൻ സുഖമില്ലെന്നു വന്നേക്കാം എങ്കിലും

7 അതുകൊണ്ട് നല്ല ഗുണങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയുണ്ടാവും. തെറ്റുകളെ കണ്ടറിഞ്ഞു അകറ്റി നിർത്താനും കഴിഞ്ഞേക്കും.

8-9 കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കഥ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വിഷമമുണ്ട്. മനസ്സിൽ വിശ്വാസം വളർത്താൻ അതിലേറെ വിഷമം. ഇതു വെറും കെട്ടുകഥയാണെന്നു പലരും വിചാരിക്കും. ചിലർ അന്വേഷിക്കും. "ആരാണിതു കണ്ടിട്ടുള്ള"തെന്ന്.

10 മറ്റു ചിലർ ചോദിക്കും. "ആരാണിതിനു സാക്ഷി" എന്ന്. ഇതു ശരിയായിരിക്കുമോ എന്നു പലരും സംശയിച്ചേക്കും.

11 അതിനാൽ, ഏടോ ഘോ! (സ്തുറിയാത്താ) മഹാ പാപിയായി നരകത്തിൽ വസിക്കുന്ന നീ നരകത്തിലെ യാതനകൾ പൃഥക്കി അറിയിക്കുക.

12 ഗുരുശ്രേഷ്ഠനെ ശിഷ്യനായ നീ മറിക്കൊട്ടത്ത വധിപ്പിച്ച് കൊലയാളിയായി ഭൂമിയിൽ ദുഷ്ടനായിത്തീന്നു.

13 നീ, നിന്റെ അശുഭ പ്രവൃത്തിയുടെ കഷ്ടഫലത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി തന്നെത്താൻ മരിച്ച് ആ കമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായി നരക യാതനകളെ

14 നിത്യം അനുഭവിക്കുന്നു യാതൊരു ശമനവുമില്ലാതെ. നീ, പൊറുത്തുപോയതെല്ലാം പൃഥക്കിപ്പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കാൻ.

15 ഏറ്റവും ഭാഗ്യംകെട്ട അവരെ കണ്ടുള്ള ഭീതിയിലേക്ക് വരിക. നല്ല നിലയിൽ പാടിക്കേൾപ്പിക്കാനാവില്ലെങ്കിൽ കരഞ്ഞു കൊണ്ട് പറയുക

16 ഉടലെ വത്തമാനം കേട്ടാൽ മതി. ഇതുകേട്ട് ആ വീരൻ പാപി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വന്നു നില്പായി.

17 ആകൃതി കണ്ടാൽ പേടിയാവും. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കാൻ ധൈര്യം വരുന്നില്ല. അയ്യോ! ജീവൻ ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നു!

18 തലമുടി ചെമ്പരം പാറുകൾ. വിരൂപങ്ങളായ കണ്ണുകളിൽ തെളുകൾ!

19 എപ്പോഴും കടകരെ കണ്ണീരൊഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തിളച്ച വെള്ളത്തിൽ നിന്നെന്നപോലെ പുക (മുഖത്തുനിന്ന്) പൊങ്ങുന്നു.

20 കവിളുകളിൽ, വളരെ അറപ്പ് തോന്നിക്കുന്നതക്ക നിലയിൽ പുഴുക്കളരിക്കുന്നു. നരക ജന്തുക്കൾ മൂക്ക കരളുന്നു.

21 മേൽചുണ്ടും കീഴ്ചുണ്ടും ചുട്ട മാംസം പോലെ ഉരുണ്ടു വീത്തിരിക്കുന്നു. വലിയ ചൂടനുഭവിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമായി പുകയായിരിക്കുന്നു വായിലെ ശ്വാസം.

22 തീക്കനലിന്റെ നിറത്തിലുള്ള ചങ്ങല കൊണ്ട് കാലുകൾ രണ്ടും കൈകളും മുറുകെ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

23 വന്യത്വം, കഠിനത്വം, ദുർഘടത്വം എന്നിവ – തീർച്ചതന്നെ. പാവം! കഷ്ടപ്പാടിയിൽ പെട്ട ആ രൂപം പേടി തോന്നിക്കുന്നതാണെങ്കിലും,

24 ഒട്ടും സംശയിക്കണ്ട, ദൈവം കല്പിച്ചയച്ച് നരക വൃത്താന്തങ്ങളറിയിക്കാൻ വന്നിരിക്കയാണ്.

25 ഇതുകേട്ട് മനസ്സിലാക്കി എല്ലാവരും പുണ്യം നേടാനും ദുഷ്ടതകളുപേക്ഷിക്കാനും തീർച്ചയാക്കണം.

26 എന്നാൽ തോമസ് പറയും നരകത്തിലെ കഥകൾ. സജ്ജനങ്ങളേ, ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുവിൻ!

27 കഷ്ടം! അപ്പോൾ വല്ലാത്ത ദുഃഖത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നവനും ആരാലും വെറുക്കപ്പെട്ട സ്വഭാവത്തോട് കൂടിയവനുമായ പാപി നിർഭാഗ്യഭാവത്തോടെ നെടുവീർപ്പിട്ട് പറയാൻ തുടങ്ങി.

28 പലവിധം കഷ്ടപ്പാടുകളേറെ ഭുജിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിനേക്കാൾ ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

29 കണക്കററ വ്യാകുലതകളുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് വർത്തമാനങ്ങൾ പറയാൻ മനസ്സു വരുമോ?

30 ഭൂലോകത്തിൽ ചങ്ങാതിമാരെ, ദുഃഖങ്ങൾ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അവ കുറഞ്ഞു പോയേക്കും. വിഷമങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസവുമുണ്ടാവും.

31 ഞാൻ പൊറുത്തു പോയതൊക്കെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കിലും എന്റെ ദുഃഖം ശമിക്കുകയില്ല. കുറവ് അനുഭവപ്പെടില്ല.

32 സങ്കടങ്ങളെല്ലാം പറയാൻ ഉള്ള കഴിവില്ല. മുഴുവൻ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാൻ ലേശം പോലും അറിഞ്ഞുകൂട താനും.

33 ആ, സങ്കടങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ വളരെ ചുരുക്കി അറിയിക്കാം.

34 എല്ലാററിനും കാരണഭൂതനും, ആദ്യവും അവസാനവുമില്ലാത്തവനുമായ ഈശ്വരൻ, തീയ്, മണ്ണ്, ആകാശം, വെള്ളം, എന്നിവയും ലോകങ്ങളും

35 ആദിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചു വാസസ്ഥാനമായിട്ടു്. ഒപ്പം അനന്ത
തങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി. അപ്പോൾ സർവ്വേശ്വരന്റെ മഹത്ത്വവും
വെളിപ്പെടുത്താൻ

36 അരൂപ സ്വരൂപികളായ മാലാഖമാർ ഉണ്ടായി.

37 അവരെ ചിലർ സുമനസ്സുകളെന്നും പറയും. മറ്റ ഭാഷക
ളിൽ പല പേരിലും അവർ അറിയപ്പെടുന്നു.

38 സർവ്വേശ്വരൻ അവർക്കു് വല്ലവക ചൊന്ന ഗുണങ്ങളും കനി
യാവോളം കൊടുത്തു മോക്ഷം കിട്ടാൻ വേണ്ടി

39 മനുഷ്യനായി മന്നിൽ പിറക്കുന്ന ദേവനെ സേവിച്ചു് ദൈ
വ കല്പനകൾ വണങ്ങിക്കേട്ടിടേണം

40 എന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. മോക്ഷ പ്രാപ്തിക്കു് അല്ലെങ്കിൽ
എപ്പോഴും മാറ്റ്കേണ്ടിവരുമെന്നും

41 തീർച്ചയായും പ്രവർത്തിക്ക തക്കവണ്ണം എന്നെന്നും അനുഭവി
ക്കേണ്ടി വരും. ഈ വ്യവസ്ഥയും അനുകൂലിച്ചും ഒരു കൂട്ടർ അംഗീ
കരിച്ചു് ആചരിച്ചു പോന്നു.

42 അവർ മോക്ഷത്തിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു് എപ്പോഴും സുഖി
ക്കുന്നു. നാശമില്ലാത്ത സൽഗുണം കണ്ടറിയാം ദൃഷ്ടാന്തപ്രകാരം

43 വ്യവസ്ഥ പാലിക്കാൻ ഭാവം കൂട്ടാക്കാതെയായി. അതു
കൊണ്ടു് ഗർവ്വിഷ്ടരായ

44 അവർക്കു് ധർമ്മഹാനിയും ദൈവ ശാപവും കൈവന്നു. അ
ങ്ങനെ മാലാഖമാരിൽ ഒരു വിഭാഗം ദുഷ്ടരായിത്തീർന്നു.

45 അവരെ ഭൂതങ്ങളെന്നും പിശാചുക്കളെന്നും പറഞ്ഞു വരുന്നു.
നീതിമാനായ ഈശ്വരൻ അക്കാലത്തു് ശിക്ഷാ സ്ഥാനമായിട്ടു്.

46 ഭൂമിക്കടിയിൽ പാതാള ലോകമുണ്ടാക്കി. അവിടം എല്ലാ
ദുഃഖങ്ങൾക്കും വിഷമങ്ങൾക്കും പാർപ്പിടമാകുന്നു.

47 അതിനെയാണു് നരകമെന്നും ദുർഗ്ഗതിയെന്നും വിളിച്ചു വരു
ന്നതു്. അതിലൊക്കെ ദുരിതങ്ങളല്ലാതെ നന്മയായിട്ടൊന്നുമില്ല.

48 വെളിച്ചമെ അതിലില്ല. താമസിക്കാൻ സുഖമില്ല. കത്തി കാളുന്ന തിയ്യിനു് അടക്കമില്ല.

49 അതിൽ ഖേദമേയുള്ളു ആ ഖേദങ്ങൾക്ക് മതിയതില്ല. രോദനമല്ലാതെ അതിൽ ഒട്ടും തന്നെ കളിയില്ല.

50 ഭാഗ്യം കെട്ടവർ എക്കാലത്തും പാൎത്തുവരുന്ന സ്ഥലവും സുകൃതമില്ലാത്തവൎക്ക് കഷ്ടപ്പാടേറിയ വിലങ്ങുമാണതു്.

51 പാപ ശിക്ഷക്കുള്ള ഇരുണ്ടിയ ഇരുട്ടറയും ക്രൂരതം നിറഞ്ഞു കനിവിന്റെ കണികപോലുമില്ലാത്തതുമാകുന്നു ആ രാജ്യം.

52 കാവൽക്കാരായ മാലാഖമാർ, നിർദ്ദോഷികളായ മററ ദേവന്മാരുടെ വിധിയനുസരിച്ച് ശിക്ഷയ്ക്കായി അതിലകപ്പെട്ടു.

53 അവരുടെ കള്ള പ്രചാരണത്തിൽ മയങ്ങി മററ പാപികളും അവരെ പിന്തുടൎന്നു് അവിടെ ചെല്ലും.

54 ഇങ്ങനെ നരകത്തിലെ കഥകൾ സജ്ജനങ്ങൾ ചിന്തിച്ചറിയാൻ വേണ്ടി ഞാനെന്തും ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞു.

55 ബുദ്ധി കുറഞ്ഞവൎക്കു മനസ്സിലാകാൻ വിഷമമുണ്ടെങ്കിൽ ഇനിയും വിസ്തരിച്ചു പറയാം.

56 അവസാനമില്ലാത്ത ഈ അവസ്ഥകളെല്ലാം ഒന്നാമതായി കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസം തോന്നിയില്ലെന്നു വരാം.

57 ഓരോ രംഗത്തിലും എണ്ണമറ്റതായ ദുഃഖങ്ങളാണു്. ആ ഉഗ്ര ശിക്ഷാ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയാനും കേൾക്കാനും കഴിവുള്ളവരായി ആരുമില്ല.

58 എന്നാലും അവിടെ ഉണ്ടാവുന്ന ദുഃഖങ്ങളെ കണ്ടറിയാൻ എന്നിലാവുംവണ്ണം പറയാം.

59 എന്തെല്ലാമാണ് മുമ്പെ പറയേണ്ടതെന്നറിയില്ലെങ്കിലും കാഴ്ചയില്ലായ്മയെപ്പററി പറഞ്ഞു കൊണ്ടാരംഭിക്കാം.

60 ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം കാണാൻ ഭൂമിയിൽ സൂൎയ്യൻ പ്രകാശമാകുന്നു. അതുപോലെ മനുഷ്യ ശരീരത്തിനു കണ്ണുകളാകുന്നു

61 സൂൎയ്യനില്ലാഞ്ഞാൽ ലോകം ഇരുണ്ടു പോകും.

62 കണ്ണുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ മനസ്സും ഖേദിക്കും. സൂൎയ്യനില്ലാത്തതാലും കണ്ണില്ലാത്തതാലും ഇരുട്ടു തന്നെ.

63 വെളിച്ചം കൂടാതെ ഇരുട്ടൊഴിയില്ല. വെളിച്ചമുണ്ടായാലും കണ്ണില്ലെങ്കിൽ

64 ഒന്നും കാണാൻ കഴിയില്ല. ഇരുട്ടേയുള്ളുകയുമുള്ളൂ. ഒരു ശോകംകൊണ്ടു ഒരു പശ്ചാത്താപമറിയാവൂ.

65 കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചയും സൂൎയ്യന്റെ കാന്തിയും ഒരു പോലെയാകുന്നു. മിഴികളും സൂൎയ്യനും ഒരുമിക്കിലേ ഗുണമുള്ളൂ.

66 ആകാശത്തിൽ സൂൎയ്യന്റെ അയനങ്ങൾ (മാൎഗ്ഗങ്ങൾ) രണ്ടും (ഉത്തരായണം, ദക്ഷിണായനം) കാണാൻ കഴിയുന്നതുപോലെ നരകത്തിൽ പ്രകാശത്തിന്റെ രൂപമൊന്നും കാണുന്നില്ല.

67 അതിരില്ലാത്ത കറുത്ത ഒരു രാത്രിയാണ് നരകത്തിൽ. ആ രാത്രി നിലാവുള്ളതല്ല. ഘന യാമങ്ങളോടു കൂടിയതുമല്ല.

68 രാത്രിക്ക് എപ്പോഴും ഒരു യാമമേയുള്ളൂ. ഭയങ്കരമായ ആ ഏകയാമം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്തതുമാകുന്നു.

69 ജീവനും സൂൎയ്യനും അസ്തമിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ആ സന്ധ്യ നിത്യരാത്രിയായി ഭവിക്കുമെന്നറിയണം.

70 പുലർകാലമുണ്ടാവും അതിനു മുമ്പെ അവസാനിക്കാത്തതു അവസാനിക്കണം സ്ഥിതി നീങ്ങണം.

71 അതേവരെ, നരകത്തിൽ ഇരുട്ടുകൾ, ഉറച്ച ഇരുട്ടുകൾ, കൂരിരുട്ടുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കും.

72 കൺ കാഴ്ചയില്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു തോന്നിക്കുന്ന ചീത്ത രൂപങ്ങൾ കാണാൻ വിഷമമുണ്ടാവില്ല.

73 വെറുപ്പു തോന്നിക്കുന്ന വികൃത രൂപങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു് കൺപൂടലുണ്ടായിരിക്കലാണ്. കാഴ്ചയില്ലായ്മ നന്മയാണ്.

74 നരകത്തിലെ തിമിസ്രയിൽ നല്ലതായിട്ടൊന്നും തന്നെയുണ്ടാവില്ല. എല്ലാം ഭയങ്കരമായ മെയ്‌വെ കല്പന കൊണ്ടു വല്ലാതെ വേദനിക്കുന്നവയാണ്.

75 കാണാൻ മനസ്സില്ലെങ്കിലും കൺമുന്നിലകപ്പെട്ടം കഷ്ടം. പാപരേ, ആലോചിച്ചാൽ മഹാകഷ്ടം!

76 നരകത്തിൽ പാർക്കുന്നവരുടെ വല്ലാത്ത വടിവു കണ്ടാൽ ആന, സിംഹം, പുലി, പെരുമ്പാമ്പ് എന്നിവയുടെ

77 ആകൃതി മട്ടും ഭയങ്കരമായി തോന്നുകയില്ല. നരകത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഹീനത്വം കാണുന്നതുകൊണ്ട്;

78-79-80 ഭീകരമായതിന്ന ഭയം വർദ്ധിക്കുന്നു. പാപങ്ങളറ്റു കൃതമായി സർവ്വേശ്വരന്റെ വിധിയാൽ ഇതുകണ്ടു അത്യന്തം പേടിച്ചിട്ടാണ്. പുണ്യവാൻ, ഇനിയിതൊരുനേരം കാണേണ്ടി വന്നാൽ ഭൂലോകവാസം അവസാനിക്കും വരെയുള്ള ദുഃഖങ്ങളൊക്കെ നല്ലതെന്നോർച്ച് അതു സത്യമായി പറഞ്ഞതെന്നറിയണം.

81 എന്തു പറയാനാണ്? ഗന്ധകത്തീയിന്റെ പുക കൊണ്ടു ധാരയൊഴുകുന്ന കണ്ണീർ, വേദനക്ക സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

82 ചൂടേറിയ മിഴി നീരുകൾ കൊണ്ടുള്ള സങ്കടം പറഞ്ഞു തീർക്കാമോ? അളവറ്റ താപം പറഞ്ഞാലൊതുങ്ങുമോ?

83 കണ്ണീരിന്റെ ദുഃഖം പോലെതന്നെ ചെവികൾക്കഴലേറുന്ന ആക്ഷേപവാക്കുകൾ, നിലവിളികൾ,

84 പരാതികൾ, കടുത്ത ചീത്ത പറച്ചിൽ, പിരാക്കുകൾ, ശുണ്ഠിയെടുത്തു കൊണ്ടുള്ള വചനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പലതരം

85 ഇവിടെ കേൾക്കുമാറുള്ളു. നരകത്തിൽ പാട്ടാണിത്. ദേഹത്തിന് പണ്ടേ ഉത്തമമായും അധമമായുമുള്ള അംഗമാണ് നാവ്.

86 വലിയ ഗുണവും വലിയ ദോഷവും വരുത്തുന്ന നാവിനാൽ പല ഗുണവുമുണ്ടാവും എന്നാലും

87 അതു, തന്റെ വാക്കിനാൽ ബന്ധിപ്പാനാവാത്ത വിധം വിപത്തുകളേല്പ്പിക്കുന്നു. അതിന്ന് കണക്കറ്റ മൂർച്ചയുണ്ട്. വാളുപോലെ വെട്ടുക,

88 സൂചിത്തുമ്പുകൊണ്ടു കുത്തും പോലെ കുത്തുക, വിറളിപിടിച്ച നായയെപ്പോലെ കടിച്ചു കീറുക,

89 ക്രൂരതകൊണ്ട് ജീവനേയും അഭിമാനത്തേയും നശിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയ മഹാപാപങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്ന നാവ്.

90 സജ്ജനങ്ങൾക്കിതൊക്കെ നേരിട്ടറിയാമല്ലോ? നരകത്തിൽ ഇതെല്ലാം പ്രത്യേകിച്ച് കണ്ടുവരുന്നു.

91 അതിൽ കനത്ത കോപവും ഏറെത്തെളിഞ്ഞു കാണുന്നു. അത്യന്തം നിന്ദാവാക്കുകൾ കേട്ടവർ പകരം വീട്ടാൻ

92 വഴികാണാത്തതാൽ വല്ലാതെ സങ്കടപ്പെടുന്നു. കോപം നേടുവാൻ വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങൾക്ക് കണക്കില്ല.

93 ശ്രമങ്ങളൊന്നും ഫലിയ്ക്കാതെ വരുമ്പോൾ സഹിയ്ക്കാനാക്കുമോ? അസഭ്യങ്ങളും എന്നും വിദ്വേഷമുളവാക്കുന്നവയും

94 നിന്ദയുൾക്കൊള്ളുന്നവയും, ശാപരൂപത്തിലുള്ളവയും, ചീത്തത്തം നിറഞ്ഞവയും ഇങ്ങനെയെല്ലാമുള്ള കടും മൊഴികൾ കേട്ട്, നരകത്തിൽ പാർക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന വൈരം.

95 അസാമാന്യമാകുന്നു. കോപത്താൽ പക വീട്ടാൻ മനസ്സിൽ ആശിച്ചുറപ്പിച്ച് സാദ്ധ്യമാവാതെ വരുമ്പോൾ

96 അക്കാരണത്താൽ കോപം പൂണ്ട വിവശരായ കൂട്ടർ, ശക്തിയായി കോപിക്കുന്നു. അങ്ങനെ കോപിച്ച് ബോധം കെടുന്നു.

97 പിതാവ്, അമ്മ, മക്കൾ എന്നിവർ കേൾക്കാൻ കൊള്ളാത്ത ദുർവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു തമ്മിൽ തമ്മിൽ വഴക്കടിക്കുന്നു.

98 ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചു. നീ, കാരണം എനിക്ക് ഒടുങ്ങാത്ത സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. ദുഷിച്ച മകനേ, നീ, മാഴ്കുക.

99 നീ, എന്റെ മകനല്ല. ദുഷ്ടസർപ്പം തന്നെയാണ്. നിന്റെ വിഷമേററു ഞാൻ അത്യധികം വലയുമാറായി.

100 നീ, നിമിത്തമായി (ഞാൻ) പാപത്തിൽ വീഴുകയും നരകത്തിൽ കിടന്നു പൊരിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

101 ഞാൻ നിന്നെ സമർത്ഥനാക്കുവാൻ വേണ്ടി അന്യരുടെ മുതൽ കട്ടെടുത്തു. അതിന്റെ ഫലം എനിക്കിവിടെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നു.

102 നീ ചീത്ത വഴിക്ക നടന്നപ്പോഴും നിന്നെ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ നിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു നടത്തി.

103 ഇന്നിമിത്തം ഞാനിവിടെ എപ്പോഴും അഴലാഴ്ത്തപ്പെടുന്നു. നീയും കൂടെ എല്ലാം പൊറുത്തു മുടിയുക, ദഹിക്കുക.

104 പിതാവിങ്ങനെ പറയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ മകൻ അതു പോലെ അപ്രിയമായിട്ട മറുപടി പറയും.

105 ഞാൻ ജനിച്ച നാളിൽ ദുർന്നിമിത്തമായി ഗണിച്ചു പോരുന്ന ഭയങ്കര വാൽ നക്ഷത്രം ഉദിച്ചു ശോഭിച്ചു വെന്ന പറയേണ്ടു.

106 ഞാൻ ജനിച്ചതു തീർച്ചയായും മഹാ കഷ്ടപ്പാടായി, ശാപമായി. നിന്നെ ഞാൻ താതനെന്നു വിളിച്ച ദിവസം ആ സമയം.

107 കനത്തിരുണ്ട രാത്രിയായിത്തീരട്ടെ! അയ്യോ നിന്റെ മുഖം കാണാനെന്നിൽ ആശിച്ചു,

108 വെളിച്ചവും, സൂര്യനും നശിക്കട്ടെ! വെണ്ണീറായി പോകട്ടെ! പിശാചിന്റെ കള്ളത്തരം പോലെ, ജ്വലിച്ച നിന്റെ മൊഴി,

109 എന്നിൽ എല്ലാ നന്മയും പകർന്നു വച്ചതു ചതിയായിത്തീർന്നു, മകനെന്നു വിളിച്ച് എന്നെക്കണ്ട കാലത്തു്.

110 നീ, നിത്യനായ സർവ്വേശ്വരൻ നമുക്കെഴുതിയ നീതിന്യായ വേദങ്ങളെ എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തന്നില്ല.

111 എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ട ഞാൻ പഠിക്കാതിരുന്നതാണെങ്കിൽ ദയാശാലിയായ ദൈവം നിന്നെ എന്റെ പിതാവായിക്കല്പിച്ച്,

112 എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള വാത്സല്യം ഉപേക്ഷിച്ച് അംഗങ്ങളെല്ലാം മുറിച്ചു ജീവൻ കളഞ്ഞു കടലിൽ താഴ്ത്തിയേനെ

113 അപ്പോൾ, എനിക്കുള്ള ഭൂമിയിൽ പരാജയമാണെങ്കിലും പരലോകത്തു ഗുണം കൈ വരുത്തി, നീയെന്നും കൃതാർത്ഥമായിരുന്നു.

114 അല്പവും സൽബുദ്ധി ഉണ്ടായില്ലല്ലോ നിനക്ക് ഉചിതം ചെറുപ്പത്തിലൊന്നും എന്നെ നീ, ശിക്ഷിച്ചില്ല.

115 അറിയിച്ചില്ല, അതിനാൽ ഞാൻ ഗുണം അറിഞ്ഞില്ല. എനിക്ക് പാപം വർദ്ധിച്ചു, പിന്നെ നരകോപദ്രവവും കൈവന്നു.

116 പാപി! നീ, അതിന്റെ ഫലം എപ്പോഴും അനുഭവിക്കുക! പിശാചാണവനെ, നീ എന്നും വെന്തുരുകി നശിച്ചു പോകട്ടെ!

117 കാരണവരും മക്കളും തമ്മിൽ ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ, എന്തെല്ലാം പറയും ശത്രുക്കൾ!

118 ഈ വിധം വിശേഷം വരുത്തുന്ന മൊഴികൾ കേൾക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന താപം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വാക്കില്ല.

119 കനത്തു ഭയങ്കരമായ ഇടിമുഴക്കങ്ങളും നരകം കല്പിതമാരുള്ള അട്ടഹാസങ്ങളും ഇവ

120 കെട്ടിട്ട് കുന്തംകൊണ്ട് അതിന്റെ [illegible] ആഴി യിൽ കുത്തി [illegible] നരകിപ്പിട്ട്

121 കുപ്പിയിലാക്കി, പ്രാണ [illegible] നിറഞ്ഞ [illegible] [illegible]

122 [illegible] അതിന്റെ [illegible] കണ്ട് അതിന്റെ [illegible] സംഭവിക്കുന്നു [illegible]

123 നരകത്തിലുള്ളവർ, ഇടിവെട്ടുന്നതു [illegible] അത്യ ന്തം വിവശരായി, [illegible] പരിഭ്രമിക്കയും

124 ഇടിയും മേഘപ്പുകയും അഗ്നിജ്വാലകളെ കൊള്ളുകയും ഇനി [illegible] ശം ചത്താൽ മതിയെന്നു വിചാരിക്കയും പാവമെന്ന വിലപിക്കയും ചെയ്യും

125 ഇങ്ങനെ കൊതിക്കുന്ന മരിച്ചിട്ടുമാണ്, [illegible] യിട്ടുള്ള ദുഃഖ് എന്നു [illegible]

126 നല്ലമരണം ദുഃഖിനു ഇല്ലപ്പെട്ടതാണ്. [illegible] മരണം സഹിക്കാൻ അതിനു [illegible] സാധിക്കില്ല.

127 [illegible] വൈരികളായി ഇങ്ങനെയുള്ള അത്യന്തം വെ [illegible] വൈരിയായിട്ടുള്ള [illegible]

128 ഇങ്ങനെയും [illegible] ഉദാഹരണമില്ല. [illegible] മൂക്കി ന്നു വൈരിയാകുന്നുവല്ലോ

129 എന്നും അതിനെ വലിക്കുന്നതു വലിയ [illegible]. അതി ന്റെ [illegible] മേൽക്കുമേൽ [illegible] എപ്പോഴും ശോക ത്തിനിടയാക്കുന്നതത്രെ

130 ഒരു സുഗന്ധ [illegible] തന്നെ എപ്പോഴും [illegible] [illegible] മടുപ്പു തോന്നും

131 ഒരു ദുർഗന്ധ വസ്തുവാണെങ്കിൽ എതിനെ മടുപ്പു തോന്നും. [illegible] [illegible] [illegible]

132 [illegible] വലിയൊരു [illegible] [illegible] [illegible] വീണാൽ [illegible]

133 [illegible], [illegible] ഇങ്ങനെ പല പ്രകാരത്തിലുള്ള ദുഃഖങ്ങളും [illegible] [illegible] [illegible]
134 ജീവൻ [illegible] അതിൽ വസിക്കുന്നവരുടെ ദുഃഖം [illegible] [illegible]. ജീവിത കാലത്തെ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

135 ഇങ്ങനെ [illegible] [illegible] നിറഞ്ഞതുമായ [illegible] [illegible] വലിയ ദുഃഖങ്ങളിൽ [illegible] [illegible]

136 പാപികളും അതിക്രമം കൊണ്ട് മരണം പൂകണമാവാം. തെറ്റു ചെയ്യാത്ത മഹാത്മാക്കളായ വരിയും

137 ന്യായവാദവും അംഗീകരിക്കാത്ത വന്നതിനാൽ മനുഷ്യ ശവത്തിന്റെ മാംസം പാപത്തിൽ തന്നെ

138 ചിലരെ പരസ്പരം ദുഷ്ടരായ നരകവും തെറ്റപ്പെട്ട കത്തിയുടെ മുനകൊണ്ട് കീറലുമായും കൂടെ

139 മൂർച്ചയുള്ള വിഴുങ്ങലും, ചാട്ടവാറും കൊള്ളുന്നു. അതിനാൽ പ്രാണനുള്ളവരെ തടവിലെ വാള്

140 മരിച്ചവർ വസിക്കുന്ന പാതാളത്തിലേക്കായി. മനുഷ്യരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവരും ക്രൂരരായ ഭയങ്കര രാജാവ്

141 കൊലയാളികളിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ, പാപികളിൽ ഒന്നാമൻ, (നരകത്തിൻ രാജാവ്) ശത്രുക്കളോടുള്ള പക വീട്ടാൻ

142 പരസ്പരം വിരോധം പകതീർക്കാൻ അവിടെ ശവശരീരത്തോട്— ഇതിൽ മുഴുവനും കെട്ടിയിട്ട വിധത്തിൽ പ്രാണനുള്ളവരെ

143 ചോര കെട്ടിയുള്ള ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന ഉഗ്രഗന്ധത്താൽ കൊല്ലും പാപികളെ

144 മരിച്ചവരുടെ ഈ ശവങ്ങളും ഭയങ്കരമായതെന്തെങ്കിലും നരകത്തിലെ നരകത്തോടു തുല്യമായില്ല

145 ഈ ലോകത്തിലെ ഭക്ഷണം നരകത്തിലേക്കുള്ള പുതിയ വിത്താണ്, നന്മ ചെയ്യാത്ത

146 പിന്നെ നരകവും, മരണത്തിൽ നിന്നും മരിക്കുന്നവരിൽ നിത്യമാകുന്ന നരകവേദനയും അവിടുത്തെ വസിക്കുന്ന ദുർഗന്ധവും കൂടെ

147 നരകത്തിലെ ദുർഗന്ധത്തെ ഉപമിച്ചു നോക്കിയാൽ പാതാളത്തിൽ മുഴുവൻ അടിപ്പെടുന്നതൊക്കെ

148 അവിടെ (നരകത്തിൽ) അത്യന്തം സൗരഭ്യമുള്ള ഗന്ധമാണെന്നറിയാൻ കഴിയും. ഇത്രയധികമായാൽ നരകത്തിലെ പാപികളിൽ ഒന്നാമനെങ്കിലും ഭൂമിയിൽ

149 നരക കവാടത്തിൽ ദുർഗന്ധത്തിന്റെ വിഷമേറ്റ് മനുഷ്യ വർഗ്ഗവും മറ്റ ജന്തുക്കളും മരിക്കുന്നു.

150 വിശപ്പുകളുടെ വലിയ സംഘം, കണക്കറ്റ പാപികളും ഗന്ധകപ്പുക ഇരട്ടിയായി തിങ്ങി നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള (അവിടെ) ദുർഗന്ധത്തെ

151 പറഞ്ഞറിയിക്കാനോ, മനസ്സിൽ വിചാരിക്കാൻ പോലുമോ ആർക്കും കഴിയില്ല. വിശപ്പ്, ദാഹം മുതലായവ കൊണ്ട് നാവു വരളുന്നു.

152 വിശപ്പോ, ദാഹമോ വല്ലതെന്ന സംശയം കൂടാതെ പറവാൻ വയ്യ. ശരീരപീഡക്ക് രണ്ടും വിഷമം തന്നെ.

153 ഇവ രണ്ടും ഒരുപോലെ അസഹ്യങ്ങൾ. വിശപ്പും ദാഹവും മരണത്തിന്നിടയാക്കും.

154 മനുഷ്യ വംശത്തിൽ വലിയ ശൂരനായ ഒരാൾ (ശെംശോൻ) വളരെ ശത്രു സൈന്യങ്ങളെ തോല്പിച്ചിട്ട്

155 ദാഹത്താൽ തീരെ ക്ഷീണിച്ചവനായി, കുഴിയിൽ നിന്നൊഴുകി വന്ന വെള്ളം കുടിച്ച് ദാഹം കെടുത്തപ്പോൾ

156 പോകുന്ന പ്രാണൻ വീണ്ടും ഉയിർക്കൊണ്ടു. ശക്തിയും കൈവന്നു. ആയിരമായ മനുഷ്യരെ കൂട്ടത്തിൽ വധിക്കയായി.

157 പിന്നെയും, കഠിന ദാഹത്താൽ വലയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശത്രുക്കളെക്കാൾ വലിയതു് ദാഹമാണെന്നു വന്നു.

158 അതിന്റെ ശേഷം പേരുകേട്ട വളരെ ശക്തനും- ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു രാജാവ്, ശത്രുക്കളോടെതിർത്തപ്പോൾ

159 ദാഹിച്ചു പൊറുതി കെട്ടുപോയി എന്നതു് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ? രാജാവിനു സഹിപ്പാൻ വയ്യാത്ത ദാഹമുണ്ടായി

160 ദാഹം കെടുത്താൻ ഒരു വഴിയേയുള്ളൂ- രാജ്യത്തെ കൈവിടുക.

161 രാജ്യത്തെ കൈവിടേണ്ടിവന്നാൽ ദാഹിച്ചു മരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നറിഞ്ഞു് ആ, രാജാവു് പെരുത്ത ദാഹത്തിനു്-

162 ജീവനെ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടായാലും മാനം കാക്കണം എന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ ജീവൻ വെടിയുന്നതിലുള്ള-

163 സങ്കടം പൊറുക്കാൻ വയ്യാതെ വിവശനായി, തന്റെ ദാഹം കെടുത്താൻ രാജപദവികളെയും ജനത്തെയും കൈവിട്ടുകൊണ്ടു്.

164 ചേറും വിറ വെള്ളം വാങ്ങിക്കുടിച്ചു ദാഹം തീൎത്തു. രാജസ്ഥാനം ഉപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

165 ഏററവും ഭാഗ്യം കെട്ടവനായ ലിസിമാക്കസ് എന്ന ഒരു രാജാവ് ദാഹം തീർക്കാൻ വെള്ളം കുടിച്ച കഥ പറയാൻ

166 വളരെ ഭയങ്കരമുണ്ടു്. ദാഹം കൊണ്ടുള്ള പൊരിച്ചൽ സഹിക്കാനാവാതെ, മൂത്രവും ചോരയും ചേറ് കലങ്ങി മറിഞ്ഞ വെള്ളം കുടിച്ചു് മരിച്ചവരുണ്ടു്.

167 ഈ ദാഹങ്ങൾക്കൊക്കെ സ്വന്തം സ്ഥാനങ്ങളിൽ കെല്പു. കൂടും നരകത്തിൽ ദുഃഖങ്ങൾക്കെല്ലാം ശക്തിയേറും.

168 ദുഃഖങ്ങളുടെ പാർപ്പിടമാണ് നരകം. അതിൽ ദുഃഖങ്ങൾക്ക ശക്തി കൂടും. ദാഹം കൊണ്ടുള്ള സങ്കടം അതിലുള്ളപോലെ മറെറങ്ങുമില്ല.

169 മററു ഭൂഷണങ്ങളൊന്നുമറിയാതെ ദാഹം കൊണ്ടു നാവിറങ്ങുന്ന പോലെ ദാഹിച്ചുവല്ലോ ധനവാനൻ (നരകത്തിൽ പോയ) അറിഞ്ഞതല്ലേ.
170 ഞാൻ ദാഹിച്ചു പൊരിയുന്നു എന്നു സങ്കടപ്പെട്ടു പറഞ്ഞുംകൊണ്ട് ഒരു തുള്ളി വെള്ളത്തിന്നപേക്ഷിച്ചു; കിട്ടുമെന്ന ഉറപ്പോടെ.

171 പക്ഷേ, ആ അപേക്ഷ വെറുതെയായി. ഒരു തുള്ളി വെള്ളം പോലും കിട്ടിയില്ല ദാഹം തീർക്കാൻ-ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്ത് തനിക്ക് കൈവന്ന ധനവും ധാന്യങ്ങളും
172 പട്ടണത്തിൽ വിളയുന്ന വിലപിടിച്ച തങ്കവും സ്വർണ്ണം മുതലായ സമ്പത്തുകളെല്ലാം കൂട്ടി വെച്ചിട്ടും- ദാഹകർക്ക് കുടിക്കാൻ ഒരു തുള്ളി വെള്ളം പോലും

173 കൊടുക്കാത്ത പാപിയായതിനാൽ നിനക്കിപ്പോഴും ഒടുങ്ങാത്ത ദാഹവും വിശപ്പും വിധിച്ചിരിക്കുന്നു.
174 ഒരു തുള്ളി വെള്ളംപോലും കിട്ടില്ല. എപ്പോഴും ദാഹിച്ചുകരയുകയുള്ളൂ. നാവ് എല്ലായ്പ്പോഴും ദാഹിച്ചു പൊരിഞ്ഞും കൊണ്ടേയിരിക്കും.
175 ദാഹത്തോടു ചേർന്ന വിശപ്പിന്റെ താപം നരകത്തിൽ മനുഷ്യവാക്കുകൾക്ക് പറഞ്ഞു തീർക്കാനാവാത്ത വിധം വളരെയേറെ വളർന്നിരിക്കുന്നു.
176 സർവ്വേശ്വരൻ, ഇപ്പോൾ അടിസ്ഥാനമായുപയോഗിക്കുന്ന ചട്ടിയാണല്ലോ. അതിന്റെ കഷ്ടപ്പാടറിയാതെ ഭോഗം അനുഭവിച്ചു കഴിയും.
177 ഇങ്ങനെയുള്ള ഭവിതങ്ങളെല്ലാം പൊറുക്കാൻ ഈ മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്നാകുമോ? ആകാശം, ഭൂമി, അഗ്നി, വെള്ളം എന്നീ നാലു ഭൂതങ്ങളും കൊണ്ട്-

178 ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ് മനുഷ്യശരീരം. ഭൗതികമാണല്ലോ. അഗ്നി, മററു മൂന്നു ഭൂതങ്ങളെയും വളർത്തണം.
179 ദഹിപ്പിക്കാൻ സാധനം വേണം താനും അഗ്നിക്ക്. അല്ലെങ്കിൽ അതു ക്ഷോഭിച്ച് തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തെ ദഹിപ്പിക്കാൻ-
180 ശക്തിയോടെ ഒരുങ്ങും. ഭക്ഷണം ദഹിച്ചു വിശക്കുമ്പോൾ അഗ്നിക്ക് ചൂടു കൂടും. ശരീരം തളർന്നു വല്ലാതെ വിഷമിക്കയും ചെയ്യും.

181 അനന്തരം വിശപ്പു വർദ്ധിച്ചു സഹിക്കാൻ വയ്യാതായാൽ മനുഷ്യർ, വെറുക്കപ്പെട്ട ഭക്ഷണ പദാർത്ഥവും പെട്ടെന്ന് മടി കൂടാതെ ഭക്ഷിക്കും.

182 കഷ്ടപ്പാടനുഭവിക്കുന്ന സമരിയാ രാജ്യത്ത് ഇങ്ങനെയുണ്ടായി- പടയുമായി ശത്രുക്കൾ നഗരം വളഞ്ഞപ്പോൾ

183 ഉടനെ, നാവിലെ പാൽപ്പിരുന്ന അട്ടകളും വരുന്നു. ഒരു, വലിയ കാര്യവും കേൾക്കുന്നതിനുള്ള

184 പദാർത്ഥങ്ങൾ കിട്ടുകയ് ഉടനെ കലഹം, കഴവ്, നാശ നഷ്ടങ്ങൾ ആത്മീയമായ ലാഭം. ഉത്തമത്തിലുള്ള മരണം.

185 മിന്നൽ, വിശപ്പുള്ളവർ വിശപ്പു മാറി- എരിവുള്ള വെള്ളി കാശു വില കൊടുത്തു വാങ്ങുന്നു.

186 വളരെ വിലകിട്ടു് ഉണരാൻ വരുക പരിവാരങ്ങളോ-ടും ചിത്രപ്പുഴ കടന്ന്, പ്രാവ് എന്നിവയുടെ കാഴ്ചകൾ;

187 കമ്മത്തിനു ചോദി പണം കൊടുക്കുന്നത്. തീപ്പെട്ടി പൂശിച്ചു കൊണ്ടതിനു ആവശ്യമായ വിലപിക്കുന്നത്.

188 സത്യവാൻ പലതരം വിരുന്നു വരുന്നു മറ്റുള്ള മറ്റുള്ള ദോഷങ്ങളിലും കടന്നുകയറുന്നു

189 കൂട്ടത്തിൽ ഭയങ്കരമായ ഉണർന്നുള്ള പരവശം തുടങ്ങിപ്പോകും- ഇത് ദുർവിധിയുള്ള ഉണ്ണികളിൽ ദുർഭാഗ്യം ആരംഭിക്കുന്നു വരും.

190 ദുർവിധിയുടെ മാംസങ്ങൾ കരയുകളിൽ ഉയർന്ന സമുദ്രത്തോളം വരും ചെയ്തിട്ട്

191 നാട്ടുകാരുടെ ഭക്ഷണം ഒന്നാകെ കൊലയാളികളായ ദുഷ്ടന്മാരുടെ വംശം മുടിയുന്ന കാലമായി

192 വരുകാർ ചിലതിൽ പരിഹാസങ്ങൾക്കെല്ലാം കൂട്ടി ദൈവങ്ങളോടു കൂടി സംഹാരകരായ

193 തെരുതെരെ വന്നുവരുന്ന മഹാ ദൈവന്യായവിധി പുറപ്പെട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ നാടാകെ മുടിഞ്ഞു. വീടുകളും ചുട്ടു ചാമ്പലായി.

194 നാട്ടുകാർ പടപടിച്ച് നെറ്റ്ശേഷം എന്ന പേർകേട്ട നഗരത്തെ ശത്രു പ്രാപിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു.

195 കണക്കറ്റ ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു രാജധാനി നിറഞ്ഞതു- ദുഷ്ടന്മാരുടെ വിനാശം വന്നതുകൊണ്ടത്രെ

196 വളരെ ആളുകളും വന്നു മഴുത്തു ചെയ്യുന്ന യുദ്ധം പോലെയുള്ള യുദ്ധം- വിനയങ്ങളോടെയായിട്ട് ദോഷങ്ങളൊക്കെയെല്ലാം വരുമെന്നോ ളം

197 നഗരത്തിൽ അത്യന്തം ഭക്ഷണ പദാർത്ഥമുണ്ടാക്കുവാൻ വളരെ പണിപ്പെട്ടിട്ടും സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു വന്നു.

198 പുറത്തും അകത്തും ഒരുപോലെ ശത്രുക്കൾ- പുറത്തു പട, അകത്തു കടുത്ത പഞ്ഞം

199 പുറത്തു കടന്നാൽ മരണം നിശ്ചയം. ശൈത്യത്തോടും ഒരു ക്രോശം ചെല്ലും

200 സകലരും പാപികളായവരെങ്കിൽ പലതും കൊണ്ടു മരണം നിശ്ചയം.–ആ, മരണം സ്വാഭാവികമായതിനാലായാലും വരാതെതന്നെ ഒരു ക്കും.

201 എല്ലാ ജന്തുക്കൾക്കും പ്രാണരക്ഷക്കു വേണ്ടി എല്ലാ ഉപായവും ചെയ്യുകയാണെന്നതിനു് ഒട്ടും സംശയമില്ല.

202 എന്നാലും ഭോഗാശിക്കു് (വിശപ്പിനു്) ശമനമുണ്ടാകണം.– അതിനു് പ്രാണികളെ കൊല്ലുന്നതെന്ന വഴി.

203 ചാറുകം, കരിക്കം, ചൂർണ്ണകം, ഏരിക്കം എന്നിവ ഒക്കെ ഭക്ഷണങ്ങളായിത്തീർന്നു.

204 ചിലർ ഭക്ഷണത്തിനൊന്നുമില്ലെങ്കിലും പിന്നിട്ടും ഒരുങ്ങി. അപ്പോൾ കുട്ടികളെ–മറ്റുള്ളവരെ നായ്ക്കളെ

205 മുറിച്ചു വെവിച്ചു് ആർത്തിയോടെ തിന്നുകയും അറുത്തുകൊന്ന നിലയിൽ അത്യന്തം ക്രൂദ്ധരാകും വണ്ണം

206 അമ്മമാർ മക്കളെ കൊന്നുകറി ആ, മാംസം ചുട്ടു സംശയമില്ലാതെ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

207 മനുഷ്യരെ ശവങ്ങളെ തിന്നവർ പുലികളുടെ സ്വഭാവമുള്ളവരായി–മക്കളെ തിന്നവർ ജന്തുക്കളാകുന്ന ഭയം

208 ബുദ്ധികെട്ട ഭ്രാന്തന്മാരും ഉച്ചരായിത്തീർന്നു–ഉദയകാലത്തു പുത്രനെ കാണുമ്പോഴും

209 അതുകൊണ്ടു് ആശ്രയവും ഉണ്ടാകയില്ലേ? പിതാവു മരിക്കുമ്പോഴും മകനെക്കൊണ്ടു് തന്റെ

210 സന്താനങ്ങളെ വളർത്തും. ചേർത്ത ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും.– മരിച്ചാൽ ശേഷക്രിയ ചെയ്യാൻ പുത്രൻ വേണം

211 പിതാവിനെ രക്ഷിക്കുന്നവനാണു് പുത്രൻ. (പുംനാമ്നോ നരകാൽ ത്രായതെ ഇതി പുത്രഃ) മനുഷ്യരായാൽ– ഉച്ചരായാലും

212 തന്റെ വംശം കൂടിക്കാൻ തോന്നുമോ? മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഒരു പോലെ വെറുക്കുന്നതാണിതു്

213 ഉപദ്രവംകൊണ്ടു് വഴിമുട്ടുമ്പോഴ്, മനുഷ്യർ ഈ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യു.

214 ഈ ലോകത്തിൽ വിശപ്പു് ഇങ്ങനെ കൊടിച്ചപ്പോഴും നരകത്തിലെ വിശപ്പിന്റെ കഥ പറയാവതല്ല.

215 ഭൂമിയിൽ വിശപ്പും ദാഹവും ചെയ്യുകയാണെങ്കിലും അവ കെടുത്താൻ പല വഴികളും ഉണ്ടാകും.

216 ഇപ്പ്രകിൽ കുറെ ദിവസം കൊണ്ട് അതെല്ലാം തീരും—പാപികൾക്കുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷ് ഒരിക്കലും ഒടുങ്ങാത്തതാകുന്നു

217 കാലം കൊണ്ടൊന്നിനാലും ഒരു കുറവുണ്ടാവില്ല— എപ്പോഴും അതിന്റെ വലുപ്പവും ദുഃഖവും തന്നെ.

218 ഏറ്റവും കനമുള്ള സാധനം ഭൂമി. വേഗതയിൽ മേലെയറിയുന്നത് കാറ്റ്—

219 നേടിയ വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം ആകാശത്തിനാണ്—ശോഭയിൽ മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നത് അഗ്നിയാകുന്നു.

220 ശരീര ദുഃഖങ്ങളിൽമുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്നത് ചൂടാകുന്നു. പാതാളത്തിൽപ്പെട്ട അല്ലലെല്ലാം ഇതോടെ തന്നെ—എന്നാലും

221 തീയ്യെല്ലിക്കുന്ന ചൂട് അത്യന്തം ഭയാനകമാകുന്നു. അത് അല്പംപോലും പൊറുക്കാവതല്ല.

222 ലാഭത്തിനു വേണ്ടി വിശപ്പും ദാഹവും പൊറുക്കും പിശുക്കൻ, ധനം കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതിലുണ്ടാകുന്ന പല വിഷമങ്ങളും

223 ഭൂലോകത്തിൽ ഏവരും പുകഴ്ത്തപ്പെടുന്ന കഴിവു നേടാൻ തീപ്പൊള്ളലിന്റെ വേദന തെല്ലിടക്കെങ്കിലും സഹിക്കാവുന്നവരാരുമില്ല

224 ഒരാൾ ധനത്തെക്കുറിച്ച് വല്ലാതെ പിടയുന്ന മനസ്സോടെ മറ്റുള്ളവരുടെ മുതൽ വളരെയേറെ തട്ടിപ്പറിച്ചു ശേഖരിച്ചു വച്ചു.

225 പാപിയുടെ മരണകാലത്ത് അവനെ ഒരു താപസൻ കണ്ടു. അദ്ദേഹം, അവന്റെ ദുഷ്കൃത്യങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു പറഞ്ഞു.

226 മറ്റുള്ളവരുടെ മുതൽ കയ്യടക്കിയാൽ തന്റെ വംശം നശിക്കും. നെറികേടോടെ നേടിയ ധനം, ആ നെറികേടിനാൽ മുടിയും.

227 ദുർന്യായത്താൽ കിട്ടുന്നതൊക്കെ, ആ ന്യായത്താൽ ഒഴിയും. മലവെള്ളം പോലെ വേഗത്തിൽ ഒഴിയും

228 അന്യന്റെ മുതൽ, ഇടിമിന്നൽ പോലെ തെല്ലൊന്നു ശോഭിക്കും.—പാതിത്യത്തിനാൽ കിട്ടുന്നത് എന്നെന്നേക്കുമുള്ള നരകവാസവും, ദുഃഖിച്ചു വിഷമിക്കലും

229 ഇത് പെട്ടെന്നവസാനിക്കില്ല—അതിന്റെ വിധം ദുഃഖിക്കും—വേഗത്തിൽ നശിച്ചു പോകുന്ന ധനം സമ്പാദിച്ചു കൂട്ടവാനായി·

230 എല്ലാ ഗുണങ്ങളിലും ശ്രേഷ്ഠമായ മോക്ഷത്തെ വെടിയുന്നവൻ മൂഢനാകുന്നു. മരണമടുത്തു ഇപ്പോഴും ആത്മരക്ഷകൊള്ളണം.

231 അന്യന്റെ മുതൽ ഉടമസ്ഥനു കൊടുക്കണം ഉടനെ—അല്ലകിൽ എന്നെന്നും നരകത്തിൽ കഴിയേണ്ടി വരുമെന്ന് താപസൻ

232 [illegible]

233 [illegible]

234 [illegible]

235 [illegible]

236 [illegible]

237 [illegible]

238 [illegible]

239 [illegible]

240 [illegible]

241 [illegible]

242 [illegible]

243 [illegible]

244 [illegible]

245 [illegible]

246 [illegible]

247 [illegible]

218 ആ മുനി പറഞ്ഞപോലെ [illegible] പ്രവർത്തിച്ചു—കാറ്റിനും [illegible] വിളക്കിൻ നാളത്തിന്റെ [illegible].
219 എങ്കിലും [illegible] കഴിയുന്നില്ല. ഭൂമിയിലെ [illegible] കൂടി (നരകത്തിലേക്ക്) [illegible]
250 ഭൂമിയിലെ തീയ് തണുപ്പു തന്നെ. നരകത്തിലെ [illegible] തീയ്—ഇതു കണ്ട് മഹർഷി [illegible].
251 തീയിന്റെ ഈ ചൂട് [illegible]
262 [illegible] ജീവൻ [illegible] ചോദിച്ചു
253 നീ, [illegible], [illegible] ഉത്തമമായ [illegible]
254 നരകത്തിൽ ചെന്നുവോ? [illegible] നരകം [illegible] പറഞ്ഞു. 'എന്റെ [illegible] കൊണ്ട്'
255 ഞാൻ [illegible] തീയിൽ [illegible] ഈ വാക്ക് കേട്ട് മുനി പറഞ്ഞു.
256 'തീയിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം അത്യന്തം അധികമാണ്. [illegible] നിന്റെ [illegible]
257 എന്താണൊരു വഴി?' ആ [illegible] വെള്ളം നിറച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന പാത്രത്തിൽ കൈ മുക്കിയിട്ട്
258 അതിൽ (ആ വെള്ളത്തിൽ) വിളക്കിടുവാൻ പറഞ്ഞു. മുനി, അപ്രകാരം ഒരു [illegible] വിളക്കിട്ടു.
259 ആ വിളക്ക് വെള്ളത്തിൽ വീണ് [illegible] കൊണ്ട് [illegible] പോലെ [illegible]— ഉത്തമനായ ഒരു മുനി [illegible] ജീവിപ്പിച്ചു
260 ഈ ജീവൻ എപ്പോഴും [illegible]—മഹർഷി, ഇതു കണ്ട്, കാരണമെന്തെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ
261 അവൻ [illegible] പറഞ്ഞു: നരകത്തിലെ കഠിന ദുഃഖങ്ങളെപ്പറ്റി [illegible] കാരണം.
262 എന്തെന്നാൽ, [illegible] നരകത്തിലെ തീയിന്റെ ചൂട്—ഭൂമിയിലെ തീയിന്റെ ചൂട് [illegible]
263 [illegible] നരകത്തിൽ [illegible]

264 [illegible] (നാടകത്തിൽ)

265 [illegible]

266 [illegible]

267 [illegible]

268 [illegible]

269 [illegible]

270 [illegible]

271 [illegible]

272 [illegible]

273 [illegible]

274 [illegible]

275 [illegible]

276 [illegible]

277 [illegible]

278 [illegible] നാടകത്തിൽ [illegible]

279 [illegible]

280 [illegible] പ്രമാണികളായി നടന്നവർ

281 (ആ) കാലത്തിന് [illegible] [illegible] ചവിട്ടും [illegible] [illegible] [illegible] താഡനത്താൽ

282 [illegible] [illegible] [illegible] എന്ന [illegible] [illegible] [illegible] കൊണ്ട് സർവ്വേശ്വരനെ നിന്ദിച്ചു.

283 അവൻ വളരെ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] കൂട്ടുകാരെ [illegible] [illegible] [illegible] അനുഭവിച്ചു.

284 ഇപ്രകാരം [illegible] [illegible] [illegible] നരകത്തിൽ പ്രധാനിയായി [illegible] [illegible].

285 ഓ മഹാപാപി, [illegible] സിംഹാസനത്തിൽ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

286 പ്രധാനിയാവാനുള്ള മോഹത്തിന് ഇപ്രകാരം [illegible] [illegible] പ്രധാനിയാകണമെന്ന വിചാരം [illegible] [illegible] [illegible] തന്നെ.

287 ഇപ്രകാരം അവന്റെ [illegible] [illegible] [illegible]. എല്ലാവരും അവനെ [illegible] എന്നാണ്.

288 ഇവ്വു മനുഷ്യരെ എപ്പോഴും ഉപദ്രവിക്കുന്ന—കാരണം കൊള്ളാത്തവൻ—ദുഷ്ടൻ—ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ—ഭാഗ്യം കെട്ടവൻ!

289 എല്ലാവരിലും നീചൻ—[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] നിലയിൽ പെട്ടവൻ—[illegible] [illegible]—[illegible]!

290 അവൻ, നാളില്ലാത്ത [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] ആഗ്രഹത്താൽ [illegible] [illegible] ചെയ്തു

291 നിന്ദിച്ചിട്ട് [illegible] [illegible] [illegible] വളരെ [illegible] നരകത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു.

292 ഞാൻ [illegible] [illegible] മോഹംകൊണ്ട് സർവ്വേശ്വരനെ (തന്നിലുള്ള) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]—[illegible] മഹാപാപി!

293 ഇപ്രകാരം എന്നെ [illegible] [illegible] ചക്രത്തിന്മേൽ കെട്ടിയിട്ട് [illegible] [illegible]

294 [illegible] ചക്രം [illegible] സങ്കടം [illegible]. നരകത്തിലെ പിശാചുക്കൾ ഭയങ്കരമാകുംവണ്ണം [illegible].

295 ഞാനിങ്ങനെ എപ്പോഴും ഈ ചക്രത്തിന്മേൽ കിടന്നു പൊറുക്കുന്നു. അവരുടെ (പിശാചുക്കളുടെ) കോപത്തിനു പാത്രമായിട്ട്

296 [illegible] സങ്കടം കാണുമ്പോൾ കനിവോടെ സഹതപിക്കാത്തവർ—[illegible] [illegible] സഹായിക്കുവാൻ [illegible] [illegible] [illegible]

297 എപ്പോഴും [illegible] കൊതി [illegible]. ഇവരെല്ലാം [illegible]

[illegible]. അവർ [illegible] അനുഗ്രഹത്തിന്റെ [illegible] കണ്ടിരിക്കുന്നു

298 [illegible] വളരെ [illegible]. [illegible] ളമാർ, വിരോധ [illegible].

299 അന്യരുടെ [illegible] സന്തോഷമായി [illegible] [illegible] ഒട്ടും [illegible]

300 [illegible] ചിരിക്കണം. ലോകത്തി [illegible] കണ്ടുകൊണ്ടു

301 [illegible] — എന്നു [illegible].

302 [illegible] കൊടുക്കണം— [illegible].

303 [illegible] കൊണ്ടു [illegible]. [illegible] കൊണ്ടു കഴിയുന്നു.

304 [illegible] ചെയ്തുവിടാൻ [illegible] — [illegible] ബുദ്ധിമാന്മാരായി [illegible].

305 ആ, [illegible]. [illegible] കൊണ്ടു

306 [illegible] വസ്തുക്കളിൽ [illegible], [illegible].

307 [illegible] മനുഷ്യരിൽ സർപ്പ ങ്ങളെ [illegible] പിടിക്കലും കടിക്കും.

308 [illegible] എപ്പോഴും പൊറുക്കണം. [illegible], [illegible]

309 [illegible] എപ്പോഴും [illegible]. [illegible] വീണ്ടും [illegible]

310 [illegible] കൊണ്ടു [illegible], ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത [illegible] പ്പിടത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടും.

311 [illegible] കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുപോയി. [illegible] വസ്തുക്കൾ ഫലങ്ങളായി കിട്ടിയതു് ഒരിക്കലും തീരാത്ത [illegible].

312 ഗുരുക്കന്മാർ പാത്രമായിരുന്ന [illegible] — ഇപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ പാത്രമായി. [illegible] താണു് [illegible]

313 അന്യരുടെ ശ്രേയസ്സിൽ അസൂയയുംകൊണ്ടു അന്യരുടെ നന്മകണ്ടു വേദിച്ചു — [illegible]

314 ഗന്ധകംകൊണ്ട് എന്നും വിടാതെ കത്തുന്നു- അവിടെ പാ ർക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവർ സർപ്പങ്ങളും കടികൊള്ളുന്ന പാതാള കാരം.

315 നായികന്മാരും, ഭോഗങ്ങളും, അവിടെ കത്ത ഏല്ലാവരും കടിച്ചു കീറിക്കുന്ന സർപ്പങ്ങളും- എല്ലാ ജന്തുക്കളെയും കൊല്ലുന്ന (നായ, കാമൻ) തന്റെ പൂജ ചെയ്തവരെ.

316 നരകത്തിന്റെ (അതായത്, ആത്മാവിന്റെ) പൂജയെ ദൈവം കനിവില്ലാത്ത ഇരുമ്പുപാത്രങ്ങൾകൊണ്ട് കൊടുപ്പിച്ച് എന്നും ദുഃഖമാ മായി.

317 നരകത്തെക്കൊണ്ട് ഭോഗമരണത്തെ അവർ സ്വമിപ്പിക്കുന്നവനാ യി-പിന്നെ അനേകം ഭാഗങ്ങളുടെ സുഖംകൊണ്ട് വളരെ ക്ഷമിക്കുന്നു.

318 ഉഗ്രങ്ങളായ പാപങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അവരുടെ കരളിനെ ക ളുന്നു- നശിക്കാത്തതായി കരൾ എപ്പോഴും വളരുകയും ചെയ്യുന്നു.

319 വയറുപൊറികളായവർ, ഇപ്പോൾ നീചങ്ങളായ നായ്ക്കളെ പ്പോലെ വിശപ്പും ദാഹവുമേറ്റ വലയുന്നു- തെണ്ടിത്തെണ്ടി നടക്കുന്ന

320 ഗന്ധകവും മനുഷ്യരെയും അവർ ഭക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊ ണ്ട് വിശപ്പു കൂടുകയേയുള്ളൂതാനും.

321 കൊലപാതകം എന്നും നരകത്തിൽ പാർക്കുന്നവർ പാപിക ളവർ (കൊലപാതികൾ) അതിനാൽ കൊണ്ട് നായ്ക്കളെപ്പോലെ.

322 ഭൂതങ്ങൾ കൂട്ടമായി തമ്മിൽ തമ്മിൽ കടിക്കുകയും മാന്തിപ്പി ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു- വേദവിപരീതം മടിയന്മാരും അമാനുഷൻ അമായവർ പിന്നെ-

323 അത്യന്തം മൂർച്ചയുള്ള സൂചികളും ആണികളും തറച്ച കട്ടി ലിൽ കിടന്നു കേഴുന്നു.

324 ദൈവമല്ലാത്ത ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ മുതലായ പിശാ ചുക്കളെ രക്ഷാകർത്താക്കളായി കരുതി ആരാധിച്ച മൂഢന്മാരും,

325 ഭ്രാന്തന്മാരെന്നപോലെ ചങ്ങലകൊണ്ട് കെട്ടപ്പെട്ടവരായി സന്താപമേറ്റ നല്ല ദൈവത്തെയും വിളിക്കും.

325 എത്രയും ക്രൂരരായ പിശാചുക്കളുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടുണ്ടാകു ന്ന കഠിന വേദനയാൽ ഉത്തമ ദൈവത്തെ വന്ദിച്ചാരാധിക്കുന്നു എപ്പോഴും.

317 ഞാനിപ്പോൾ മാംസദുഃഖത്തെ (ശരീരത്തിനുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖ ത്തെ)പ്പറ്റി മാത്രമേ പറഞ്ഞുള്ളൂ. ആത്മാവിന്റെ സങ്കടങ്ങൾ പറയാൻ കഴിയുമോ?

328 ഉരപ്പിക്കാൻ വയ്യാത്ത ഇതു പറയാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ, മനസ്സിലാക്കാനും പ്രയാസം.

329 പണ്ടൊരു മഹർഷി കാട്ടിൽക്കൂടെ നടന്നുപോകുമ്പോൾ—മരി ച്ചവന്റെ എല്ല് ചവിട്ടി, അറിയാതെ.
330 പെട്ടെന്ന്, അയ്യോ, എന്നു സങ്കടത്തോടെ നിലവിളി കേ ട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെ നിന്നു. വിഷാദത്തോടുകൂടെ.
331 "ആരാണിക്കരയുന്നത്?" എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ മറുപടി യുണ്ടായി. "നരകം പൂകിയ ഞാൻ "നന്ദൻ" എന്ന്. "ഞാൻ", "ഒരു നരകാഗതൻ എന്ന്"".
332 ഇത് കേട്ട്, ഉടനെ, നിന്റെ ദുർഭാഗ്യത്തിന് എന്താണ് കാരണം? നരകത്തിലെ ദുഃഖം എങ്ങനെയായിരിക്കുന്നു? എന്നും—
333 മഹർഷി ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉടനെ പറഞ്ഞു പാതകൻ: "എ ന്റെ പാപം മൂലമാണ് ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നത്"—
334 എന്നും ഭയം വളർത്തുന്ന ദുഃഖം എന്താണെന്നു പറയാവതല്ല— ശരീരദുഃഖം വളരെ കനപ്പെട്ടതാണെന്നിരിക്കിലും.
335 ആത്മാവിന്റെ സങ്കടം അത്യധികം കനപ്പെട്ടതാണെന്നറി യണം. ഒരു വിഷമമുണ്ട് അതിന്റെ വലിപ്പം പറഞ്ഞറിയി ക്കാൻ.
336 ശരീരികൾക്ക് ഇതെപ്രകാരമുള്ളതാണെന്ന്, അറിഞ്ഞുകൂട- എന്നാൽ, ആത്മാവിന്റെ ദുഃഖമാണ് ദുഃഖം.
337 ശരീരതാപം അതിനോടൊട്ടും കിടപിടിക്കില്ല—അതി ന്റെ വലിപ്പം കണക്കറ്റതാകുന്നു.
338 ഇപ്പറഞ്ഞ വാക്ക സത്യമാണ്, ആത്മദുഃഖത്തിന്റെ നില- അതു ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക മനസ്സിലാകാൻ വളരെ ഞെരുക്കമുണ്ട്.
339 ശരീരത്തോടൊന്നിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു ആത്മാവും ശരീര ബന്ധംകൊണ്ടുള്ള സങ്കടം അനുഭവിക്കും.
340 എന്നാലും ആ ദുഃഖം അതിന്റെ (ആത്മാവിന്റെ)തല്ല—വേ റിട്ടുള്ളതാണ്. നരകത്തിൽ സ്വന്തം ദുഃഖവും മററു ദുഃഖവുമുണ്ട്.
341 ശരീരത്തിനു കഷ്ടപ്പാടേല്പിക്കുന്ന ദുഃഖം, മററു ദുഃഖം—എല്ലാ ദുഃഖം സ്വന്തം (ആത്മാവിന്റെ) ചുവട്ടാത്ത—എന്തെല്ലാമോ പല തരത്തിൽ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതും—
342 ശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളപോലെ ആത്മാവിനു ശ്രേഷ്ഠങ്ങ ളായി മൂന്നെണ്ണമുണ്ട്. ബുദ്ധി, ഓർമ്മ, മനസ്സ് എന്നിവ.
343 ഇതെല്ലാം പാപികൾക്ക ദുഃഖം വളർത്താനേ ഉപകരിക്കൂ—കഴി ഞ്ഞവയെ കാണുന്നുള്ള കണ്ണ്.
344 ഓർമ്മയുടെ പക്കലാണെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. ന രകത്തിലെ കൂട്ടർ. ദുഃഖത്തിനു വിഷയമായതെല്ലാമെന്ന്; ഇതു കൊണ്ട്—(ഓർമ്മയാകുന്ന കണ്ണുകൊണ്ട്)

345 കണ്ട് [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible]

346 കളി, ഗാനം, നൃത്തം, പാട്ട് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആനന്ദസു ഖങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയി

347 [illegible] [illegible] എന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

348 ആത്മാവിന്റെ [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] എന്നി [illegible] അതിന്റെ [illegible] എന്നത് പ്രസിദ്ധമാണ്.

349 ഇവ മൂന്നും പാപിക്ക് [illegible] [illegible] കാരണമാകുന്നു. [illegible] ദുഃഖങ്ങളുടെ പാർപ്പിടവും

350 വീണ്ടും [illegible] [illegible] കൈവിട്ട്, [illegible] [illegible] എപ്പോഴും [illegible]

351 ആദിയില്ലാത്ത (ദൈവത്തിന്റെ) രൂപങ്ങൾ, [illegible] എന്നിവ [illegible] [illegible] തന്നെ

352 എത്രയും [illegible] സ്വന്തമായ [illegible] കഴിഞ്ഞുപോയല്ലോ എന്നോർത്ത് [illegible] ഉറപ്പിക്കും.

353 ദൈവികമായ [illegible] [illegible] ദുഃഖമെല്ലാം [illegible] എന്നെന്നേക്കുമായി

354 അതിനാൽ [illegible] വഴി ഇല്ലാത്തതാണ് - എല്ലാം സ്വന്തം അനുഭവിച്ചു [illegible] തെറ്റു സമയംകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞുപോയി.

355 കിട്ടിയ സ്വത്തുക്കളൊക്കെ [illegible] ദ്രവ്യങ്ങളാണല്ലോ- [illegible] [illegible] അവൻ (ഈശ്വരൻ) തന്നെ.

356 എനിക്ക് [illegible] കൊണ്ട് ഈ [illegible] [illegible] എപ്പോഴും സുഖിക്കാനായിട്ട്

357 [illegible] എന്ന [illegible] എന്റെ [illegible] കാരണമായി തന്റെ [illegible] കല്പിച്ചു.

358 തികഞ്ഞ [illegible] എന്റെ [illegible] [illegible] ഞാൻ നിസ്സാരമായതിനെ ആശ്രയിച്ചത് എന്തു കഷ്ടം!

359 ഞാൻ, എല്ലാറ്റിലും [illegible] [illegible] തീർക്കാൻ [illegible] [illegible] ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

360 ഇതിപ്പോൾ [illegible], [illegible] - [illegible] എപ്പോഴും [illegible]

361 എപ്പോഴും [illegible] എന്തിനുള്ള – [illegible] ഈ എപ്പോഴും എന്നത്? [illegible]

362 ആയിരം വർഷമോ പതിനായിരം വർഷമോ [illegible]

363 എപ്പോഴുമെന്നത് [illegible]

364 [illegible]

365 [illegible]

366 [illegible]

367 എന്നാലും [illegible] (ഉണ്ടോ) [illegible]

368 [illegible] സത്യവും – [illegible]

369 വിചാരിക്കെ. '[illegible]' എന്ന് –

370 [illegible] എന്നാൽ –

371 [illegible] എന്നുള്ളതിനെ കൈവിടാൻ കഴിയുകയുമില്ല. [illegible] വിചാരം [illegible]

372 മനുഷ്യനിലുണ്ടാകുന്ന [illegible] പറയാവതല്ല. [illegible] വല്ലാത്ത [illegible],

373 ഭയം, കോപം, ദൈന്യം, ക്ഷമകേട്, പരിഭ്രമം തുടങ്ങിയുള്ള ഭാവങ്ങളും നിറയും മനുഷ്യനിൽ.

374 വളരെ ഭയങ്കരമായ കാറ്റും തിരകളും സമുദ്രത്തെ ഇളക്കി മ[illegible]റിക്കുമ്പോഴും കപ്പൽ വലഞ്ഞു പോകും.

375 മലയോളം ഉയർന്ന പൊങ്ങുകയും പെട്ടെന്ന് പാതാളത്തോളം താഴ്ന്നിറങ്ങുകയും [illegible] വന്നടിച്ച്

376 പാമരം മുറിയുകയും വഴിതെറ്റി അലഞ്ഞുതിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

377 ക്രൂരന് താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള പലതരത്തിലുള്ള പാപങ്ങൾ നരകവാസികളുടെ ഉള്ളിലുണ്ടാകും.

378 അതൊന്നും അനുകൂലമല്ലെന്നറിയണം - ശത്രുവായ വില്ലാളി തൊടുത്തയച്ച അമ്പ്.

379 ഉദരം പൈശൂന്യത്തിനു തെക്ക് പാതാളങ്ങളുള്ളപോലെ - അന്നദാനത്തോട് (ശരീരത്തോട്) ഇണങ്ങിച്ചേർന്ന് സന്തോഷിപ്പാൻ.

380 മനസ്സിൽ ഉളവാകുന്ന നിരവധി കാര്യങ്ങൾ വിചാരിച്ചു തീർക്കും അതെല്ലാം വിഷമമായി ദുഃഖത്തിനു കാരണമാകുന്നതും.

381 ഫലിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എല്ലാ നന്മയും കൈവെടിയുമ്പോൾ മനസ്സ് അത്യന്തം വേദനിക്കും.

382 ഇത് എല്ലാറ്റിലും കുതിയത്. ഇതുകൊണ്ടാണ് നരകം - താൻ സമ്പാദിച്ച പാപങ്ങൾ നിറഞ്ഞ

383 കപ്പലുകൾ, തോണി (യാനപാത്രം) നോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കെ. കാറ്റിന്റെ കോപത്താൽ സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിത്താഴുമ്പോൾ -

384 ഉണ്ടാകുന്ന സങ്കടം ഒരു സാരമുള്ളതല്ല - നരകവാസികളുടെ മനസ്സിലുള്ള സങ്കടമാകട്ടെ -

385 കൈവിട്ടുപോയ ഗുണങ്ങളോട് കിടപിടിക്കുന്നതാകുന്നു - ഇതു (സങ്കടം) എതിരറ്റതെന്നു ബുദ്ധിയാൽ നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിക്കണം

386 എന്നാൽ, ഈ ദുഃഖമെല്ലാം ഉള്ളിൽ അടക്കി നിത്യ-ധർമ്മത്തിന്റെ വഴിയിൽ കൂടെ നടന്ന് മോക്ഷത്തെ കൈവരിക്കാൻ.

387 ഭൂമിയിലുള്ള ആളുകൾ ശ്രമിക്കുമെങ്കിൽ, അവർ അറിവുള്ളവരാകും - നരകത്തിലെ ദുഃഖം ഇന്നവിധത്തിലെന്നു പറഞ്ഞതു എങ്കിലും

388 നരകത്തിലേക്കുള്ള വഴിയെ പോകുന്ന മൂഢർ വളരെയുണ്ട് - അനേക ദേവന്മാരെ - അദിതിയുടെ മക്കളെ -

389 പരദേവന്മാരെ ഭഗവതികളെ - ഇവരെയെല്ലാം നല്ല ദൈവത്തെ നിന്ദിച്ചു കൊണ്ടു ഭജിക്കുന്ന ആളുകളും

390 വേദസത്യങ്ങളിൽ വിരോധമായവരും, സത്യം അറിയുന്നവർക്കു ശത്രുക്കളായ ദുഷ്ടന്മാരും.

391 കള്ളത്തിനു സത്യം (പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്യുന്ന നീചന്മാരുടെ കൂട്ടവും ദൈവ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് സർവ്വേശ്വരൻ നിശ്ചയിച്ച -

392 ദിവസം പ്രാർത്ഥന കഴിയ്ക്കാതെ നടക്കുന്ന പാപികളും, മാതാപിതാക്കളെയും, തങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു പോരുന്ന ഗുരുജനങ്ങളെയും—
393 നിന്ദിച്ചു സംസാരിച്ചും ആദരിയ്ക്കാത്ത നീചരായ പാപികളും, കന്നുകാലികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവരും, മനുഷ്യരെ ഹിംസിയ്ക്കുന്നവരും—

394 പരസ്ത്രീകളെ പ്രാപിയ്ക്കുന്നവരും, പ്രണയ ചാപല്യമുള്ളവരും, കള്ളന്മാരും, പണം നേടുവാൻ വേണ്ടി വഞ്ചന ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടരും,

395 കവർച്ചക്ക് സഹായികളായവരും, കള്ള സാക്ഷികളും—അന്യസ്ത്രീകളെ കാമിച്ച് ദുരാഗ്രഹത്തോടെ നടക്കുന്നവരും,

396 മറ്റുള്ളവരുടെ മുതൽ കൈവശപ്പെടുത്താനാഗ്രഹിക്കുന്നവരും ദുഷ്ടന്മാരും, പണത്തെക്കുറിച്ച് ഉള്ളിലക്കം പൂണ്ടവരും,

397 അഹങ്കാരത്താൽ അധഃപതിച്ചവരും, പിശുക്കന്മാരും—ഭിക്ഷക്കാരെ കാതിയവരും, മദ്യപിച്ച് മത്തരായവരും പിന്നെ.

398 വളരെ കോപിയ്ക്കുന്നവരും, കഴിവില്ലാത്തവരും ഇങ്ങനെ ലോകത്തിലെ പാപികളായ മനുഷ്യരെ കൂട്ടംപലർക്കൊണ്ട് പോരാടി ചെയ്യും പോലെയും,

399 പുഴുവരിക്കുന്നതിനാൽ മരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇലകൾ കൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്നതുപോലെയും—എല്ലാവരും നരകത്തിൽ വീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

400 എന്നാലോ, കുട്ടരെ, അതിനാൽ ദൈവത്തിനു ഇഷ്ടമുണ്ടാവും എന്ന് വ്യക്തിപരമായി ഞാനവർക്ക് പറയും.

401 തിക്കനാലെറിയാൽ പൂവ് കായ്ക്കാ—മുള്ളുകൾ അധികമായാൽ പൂക്കളും അധികമാകയേയുള്ളു—

402 വളരെ ദരിദ്രരായവർക്ക സാമർത്ഥ്യം വളർത്താൻ കഴിയില്ല—കുന്നത്ത പൂട്ടിപ്പോലും തണുപ്പുണ്ടാവില്ല.

403 കത്തിക്കൊള്ളുന്ന തീയ്യിൽ നെയ്യൊഴിച്ചാൽ ആ തീയ്യ് കെടുകയില്ല.

404 വൈരികൾ വർദ്ധിയ്ക്കുമ്പോൾ മനസ്സം കറയില്ല. എന്നതു പോലെ നിത്യനരകം പൂകുന്ന പാപികൾക്ക്—

405 കുട്ടം എന്തിനാണുകൊണ്ട് ദുഃഖം കറയില്ല. എത്രകാലമുള്ള എന്നാലും ആഴിയിലെ വെള്ളം മുഴുവൻ—

406 മറ്റ കിണറ്റിലെല്ലാ പകരാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരാം—മരങ്ങളുടെ ഇലകൾ എണ്ണി സംഖ്യ തിട്ടപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചെന്നു വരാം

107 ഭൂമിയിലെ മണൽ തരികൾ എണ്ണം കൂട്ടിക്കൂട്ടിയാൽ പാപിയു-
ടെ ദണ്ഡം-ആരംഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തത് പോലെയിരിക്കും എന്നും ദണ്ഡം എല്ലായ്
പ്പോഴും.

108 ഉപവാസമായി കിടക്കുന്ന നരകത്തിലെ ദുഃഖം പറഞ്ഞറി
യിക്കാൻ അറിവുള്ള ആരുമില്ല-അവരെല്ലാവരും താഴ്മയോടെ അറിയും-
കണ്ടാൽ വിശ്വസിക്കും.

109 അവസാനമില്ലാത്തതാകയാൽ (നരകദുഃഖം) പറഞ്ഞു തീ
രാവതല്ല-ഞാൻ എല്ലാ ദിവസവും അറിയാൻ ആശ നിറഞ്ഞിട്ട്

110 അറിയാൻ ചട്ടങ്ങൾ അത്രയും ഞാൻ കാണുന്നു. എന്നും
കാണുന്നു-എപ്പോഴും ഭയപ്പെടുന്നു-

111 ഞാനെപ്പോഴും പറയുന്നു, അയ്യോ, പാപം! മഹാപാപം!!-
മഹാപാപി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു മരണം മരണമില്ല.

112 ഇങ്ങനെയെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ ആത്മാവിനുള്ളതെ മനസ്സിൽ
ഭയം പൂണ്ടു-തിരിച്ചും ജ്ഞാനം വഴിയിൽ നടക്കാൻ തുടങ്ങി-

113 ഉടനെ ഒരു ദൂതൻ സമീപേ വന്നു-എന്നാലും ജ്ഞാന
ശരീരനായ മഹർഷി-

114 പാപി പറഞ്ഞ കഥകൾ കേട്ട് അത്യന്തം മനം നൊന്ത്
വ്യസനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന് അതിന്റെ കാരണമന്വേഷിച്ചു.

115 പാപികൾക്ക് ഇത്രയും ദുഃഖം കല്പിക്കാനുള്ള കാരണമെന്തെന്ന്
എത്ര ചിന്തിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

116 അപ്പോൾ ദേവദൂതനായ ഒരു യുവാവ് (ഒരു ദൂതൻ) മന്ദഹാസം
ചെയ്ത് ജ്ഞാനശരീരനോട് ചോദിച്ചു-

117 അതിന്റെ കാരണം ചോദിച്ചു. ജ്ഞാനശരീരൻ പറഞ്ഞു
നിരന്തരമായ ദയയാർന്ന സർവ്വേശ്വരൻ കരുണാസമുദ്രമാകുന്നു-

118 ദോഷങ്ങളെല്ലാം ക്ഷമിച്ചു പറയുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള കനിവു
ള്ളവൻ (ദൈവം) ഇങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു.

119 സ്നേഹിക്കാനറിയാത്ത മനുഷ്യർ തെറ്റു ചെയ്യുന്നു. അവരെ
ന്നും കൊണ്ട് ദോഷങ്ങളൊഴികയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ.

120 അതിനാലവസാനം ഉണ്ടാകാത്ത ഈ ശിക്ഷ, എന്തൊന്നോർക്ക
മ്പോഴുള്ള നരകവേദനയാണ് താനും- കനിവില്ലാത്ത ഈ വിധി
എപ്പോഴും മനസ്സിലാകുന്നതല്ല.

121 അതിന്റെ ന്യായമെന്തെന്ന് ധ്യാനം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴി
യുന്നില്ല-ദേവദൂതൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞപ്പോൾ.

422 ധാന്യവകയിലാവുന്ന ശാപമോചനം അതളി ചെയ്തു. അതിന്റെ കനിവുകൊണ്ടെന്നും തികഞ്ഞ നന്മയൊത്തുല്ലസിയ്ക്കുന്നവനായ ദേവൻ.

423 നല്ല നന്മയെ പാലിയ്ക്കുന്നവനാണു്. അവിദ്യസു്, കാരുണ്യ കല്യാണകന, ചെയ്യപ്പെട്ട പാപങ്ങൾക്കിങ്ങനെ ശിക്ഷ നല്കിലും.

424 അതു്, ദോഷത്തിനു തക്കതായ ശിക്ഷയല്ല- പുണ്യത്തെ ഓ ർഹിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ സമ്മാനിക്കുന്ന ദൈവം-

425 പാപത്തിനു് അർഹിയ്ക്കുന്നതിനെക്കാൾ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയെ വിധിക്കാറുള്ളൂ- ഇപ്പറഞ്ഞതു മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടി, അതു് ഈ കഥ കേൾക്കുക.

426 മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാൽ അങ്ങയുടെ സംശയമെല്ലാം തീരും- പുണ്യവും കിട്ടിയിരുന്ന വിധം തെളിക്കപ്പെട്ട പോകുന്ന ഒരു രാജ്യത്തു്.

427 പ്രതാപശാലിയായ ഒരു രാജാവു്, വേട്ടയാടിത്തളർന്നു് പരി പാലിവാരങ്ങളുമായി വേർപിരിഞ്ഞു് തനിച്ചു കാട്ടിൽ നടക്കുമ്പോൾ-

428 ഉഗ്രരായ ഘാതകന്മാരുടെ സംഘത്തെ കണ്ടു- അവർ ക്രൂരമായ ത്തോടെ പാഞ്ഞുകയറുകയായി

429 നാരിയെ പിടിച്ചു ബന്ധിച്ചു് കനിവു കൂടാതെ ആക്രമിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആട്ടം കൂടിയ ഒരു

430 കണ്ടിട്ടു വിറ്റത്തി വലിയ്ക്കുന്നായി വലിച്ചിഴക്കുന്നു- ഈ ദൃശ്യം കേട്ടു ഞെട്ടിപ്പോയി മഹാരാജാവു്.

431 എന്താണീ നിലവിളി? എന്നു വീക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ദാരുണ താപം കൊണ്ടവശയായ നാരിയെ-

432 നിഷ്ഠുരരായ കവർച്ചക്കാർ കൊല്ലാനൊരുങ്ങുന്നു. രാജശ്രേഷ്ഠൻ നിന്നു കണ്ടു് ചോരപ്പുഴു്-

433 വിരൂപയായ സ്ത്രീയെ കനിവോടെ ഞെട്ടിപ്പോയി, ഓ നിർബന്ധം കാണിക്കരുതു്. കൊല്ലരുതു്.

434 അവളെയെ വിട്ടയക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു – രാജാജ്ഞ അവിടെ വിലപ്പോയില്ല- അതു ഫലിച്ചില്ല. അവർ, ആദ്യത്തെ പോലെ ക്രൂരതയോടെ

435 വേഗത്തിൽ ഉഗ്രസ്വരത്തോടെ നിറവേറ്റാൻ തുടങ്ങി- അപ്പോൾ ആ സങ്കടം കണ്ടിട്ടു് സ്ത്രീയെ വീണ്ടെടുത്തു രക്ഷിയ്ക്കാൻ-

436 രാജാവു് കാരുണ്യത്തോടെ മനസ്സിൽ കരുതി- ഏകനാണെ ങ്കിലും തെല്ലും പേടിക്കാതെ-

437 ചോദിക്കാനൊരുമ്പെട്ട് എതിർത്തു—രാജാവ് തനിച്ചും സേവകർ കൂട്ടമായും

438 അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി പറയാൻ ഇപ്പോൾ സമയമില്ല—രാജാവിന്റെയും സേവകന്മാരുടെയും പോരിക്ക് എതിരില്ല.

439 കൂടുതൽ ആളുകളെത്താണ് സംഹരിക്കാനും—രാജാവ് ജയിച്ചു. തിരക്കെല്ലാമൊക്കെ മുറിവുമായി.

440 സാധിക്കില്ലാത്തതായാലും പട്ടും കൊട്ടും തട്ടാതെ കാവൽക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയെ രക്ഷിക്കാനായിട്ട്

441 ഉണ്ടായതുകൊണ്ട് കഴിയുന്നതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തീർച്ചയാക്കി അദ്ദേഹം—കള്ളന്മാർ രാജാവിന്റെ ദേഹം വിടാതിരിക്കാനായിട്ട്—

442 ഉടനെ നോക്കി മനസ്സിൽ ഭയം വളർന്നപ്പോൾ തങ്ങൾക്ക് നാശം വരാതിരിക്കാൻ സ്വന്തമായ കൈവിട്ടു.

443 ഉഗ്ര സംഘം രാജാവിന്റെ വീര്യത്താൽ ഇങ്ങനെ ശ്രദ്ധിക്ക മംഗളം കൈവന്നപ്പോൾ

444 തനിക്ക് മുറിവുണ്ടായല്ലോ എന്ന് ഓർക്കാതെ ദൃഷ്ടിയെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞല്ലോ എന്ന ആശ്വാസമാണുണ്ടായത് രാജാവിന്.

445 പരിചാരകരും വന്ന് അവന്റെ മെയ്യിലെ മുറിവു കണ്ടു. വളരെ വിഷാദത്തോടെ നോക്കി നില്ക്കുന്നു—

446 അവരോട് മഹാരാജാവ് ഉടനെ അരുളിച്ചെയ്തു. എന്റെ ചോരയാൽ രക്ഷപ്പെട്ടവളുടെ—

447 ജീവനൊഴിയാൻ നിങ്ങൾ എന്നെ പരിചരിക്കും പോലെ തന്നെ ഇപ്പോൾ ഇവളെയും പരിചരിക്കണം

448 രാജകല്പനയനുസരിച്ച് ഭൃത്യന്മാർ വേണ്ടുംവണ്ണം പരിക്രമിച്ച് വൈദ്യന്മാരെയും വരുത്തി മരുന്നും മറ്റും ചികിത്സാ സാമഗ്രികളും—

449 പ്രത്യേകം ഉത്സാഹത്തോടെ വരുത്തി, പിരിയാതെ അവളെ എപ്പോഴും കാത്തുപോരുന്നവരും—

450 അതെല്ലാം നീങ്ങി, മുറിവുകളും, മനസ്സുഖവും ചൊരുന്നു ഭേദകൾക്കും ചെയ്തു.

451 ദൃഷ്ടിയുടെ വിശേഷങ്ങളൊന്നും രാജാവ് പരിചാരകരോട് ചോദിച്ചു—അവർ പറഞ്ഞു: ദോഷമെല്ലാം ഭേദമായി—

452 നല്ല [illegible] എന്നു് [illegible] (രാജാവ്) [illegible] ഒരു [illegible] വസ്ത്രങ്ങളും, [illegible]

453 [illegible], ആഭരണങ്ങൾ എന്നിവ തികച്ചും [illegible]

454 മാറിൽ [illegible] നല്ല രത്നങ്ങളും, പവിഴങ്ങൾ, [illegible]

455 [illegible] കിന്നിരിക്കുന്ന [illegible]

456 നടന്മാർ, [illegible]

457 [illegible] കന്യക [illegible]

458 രാജാവ് ഒരു [illegible] വളരെ [illegible] തന്റെ [illegible]

459 [illegible]

460 [illegible] കാലത്തു് തന്റെ [illegible]

461 [illegible] അഹോ! മഹാരാജ [illegible]

462 [illegible] രാജാവിനെ [illegible]

463 [illegible]

464 മുനിശ്രേഷ്ഠ! [illegible] രാജാവ് [illegible]

465 സന്താപവും [illegible] ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ [illegible]

466 ശിക്ഷയെ [illegible] രാജാവ് [illegible] സഹിക്കുമ്പോൾ

467 [illegible]

468 [illegible] പറഞ്ഞു കേട്ട്.

468 [illegible]

470 [illegible] മഹാരാജാവ് ഈ സങ്കടം കേട്ട് [illegible]

471 [illegible]

472 [illegible] ഇങ്ങനെ കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ [illegible]

473 [illegible]

474 അപ്പോൾ [illegible]

475 [illegible]

476 [illegible] ഇനി [illegible]

477 [illegible]

478 [illegible] മാത്രമല്ല, [illegible] മഹാരാജാവ് [illegible]

479 അപ്പോൾ [illegible] ആ പെണ്ണ് [illegible] ദുഷ്പ്രവൃത്തി [illegible]

480 ശക്തനായ രാജാവ് [illegible] കണ്ട് ഉടനെ [illegible]

481 ദുഷ്ടയായ ആ സ്ത്രീയെ ശിക്ഷിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി [illegible]

182 [illegible] തയ്യാറാക്കി വക്കാൻ [illegible] ആശ്ചര്യം! എന്നു പറഞ്ഞു.

183 അളവില്ലാത്ത [illegible]

184 എന്നാലും, [illegible] അങ്ങ് ഈ [illegible] വിധത്തിൽ തിരിച്ച് [illegible]

185 എങ്കിലോ, [illegible] പറയാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ല.

186 [illegible]

187 [illegible]

188 [illegible]

189 [illegible] നാടകത്തിൽ [illegible]

190 [illegible] ലോകത്തിനും [illegible]

191 [illegible]

192 അളവില്ലാത്ത [illegible] സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരങ്ങൾ ചെയ്ത് [illegible]

193 [illegible]

194 ഇങ്ങനെ [illegible]

195 [illegible]

196 [illegible]

497 ആ സമയമുള്ള ദേവൻ തന്റെ ശാപവാക്കുകളെയും ദുഃഖങ്ങളെ പല വിധത്തിൽ ആശ്വാസമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു ചെയ്തു.

498 കന്യക ഇതൊന്നും അറിയാതെ അലംകൃതയായി വെച്ചിരിപ്പു- ദേവൻ നിശ്ചയിച്ചു ഇവളാകണം തന്റെ പ്രണയഭാജനമെന്ന്,

499 പ്രണയിക്കുവാൻ കന്യകക്ക് മനോജ്ഞനാകുമെന്ന് അവളി ചെയ്തു. അങ്ങനെ സമ്മതിച്ചു ദേവന്മാരുടെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കു ന്നതും-

500 അവനെ ഭർത്താവാൽ ഭർത്താവിനെ വേർപിരിഞ്ഞ് വിശ്വാസ സമ്പൂർണ്ണവിനെ സ്വീകരിച്ചു കൈക്കൊണ്ടു

501 സമ്പൂർണ്ണമായ് ഭാഗ്യത്തിൽ നിന്നൊഴിച്ചു തന്റെ ഓർമ്മ താൻ എല്ലാം നാശമാകിയിട്ടും കുട്ടികളെ നിരാശരാക്കാതെ അവനെ

502 എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദേവന്റെ മുമ്പിൽ വച്ച്, അയ്യോ, കഷ്ടം! ഒട്ടും പേടിക്കാതെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവനോ

503 നിശിതനായ ദേവൻ നിന്ദിതനായിട്ട് ശിക്ഷിക്കാനൊരുങ്ങുന്ന നിന്ദിതന്റെ മഹത്വവും കണക്കാക്കാതെ നിന്ദിച്ചവരെ

504 നിന്ദ്യമായ പാപത്തിന്റെ വളർച്ചക്ക് കാരണമാകുന്ന- ദുഷ്പ്രവൃത്തിയാൽ നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നവരല്ലോ ദേവൻ

505 ശ്രേഷ്ഠന്മാരിലെല്ലാം ശ്രേഷ്ഠനും സകല ഗുണവും നിറഞ്ഞ കടൽപോലെ വിസ്തൃതമായിരിക്കുന്നവനും-നാശമില്ലാത്തവനുമായ പുരുഷനെ (ഈശ്വരനെ) മനുഷ്യർ നിന്ദിക്കുന്നു.

506 നിന്ദിതന്റെയും നിന്ദിക്കുന്നവന്റെയും അവസ്ഥ ഒരുപോലെ യാണ് ലോകത്തെ കണക്കാക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, ഈ കൂട്ടരെ (ഈശ്വരനും മനുഷ്യനും) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അറിയില്ലാത്തവരെ ന്നെന്ന തീർച്ച.

507 പാപം ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള ലോകത്തിന് അറുതിയില്ല തന്നെ. ആ ലോകത്തിന് തക്കതായ ശിക്ഷ കല്പിക്കണം- ന്യായമതാണ്.

508 ലോകം അളവറ്റതാകുമ്പോൾ ശിക്ഷയും അളവറ്റതാകുന്നു് ന്യായമത്രേ-ഇതു ബന്ധുവിൻ ഇതെല്ലാം ചൊന്നപ്പോൾ ഗുണവാൻ സന്തുഷ്ടനോടെ പറഞ്ഞു-

509 അങ്ങയുടെ വാക്കുകൾ വേദാന്തത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവയും എല്ലാ സംശയങ്ങളും തീർക്കുന്നവയും മനോ വ്യാധിയെയൊഴിക്കുന്ന വയുമാണ്.

510 എപ്പോഴും ശിവനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ട് ഉള്ളില്ല ഖേദം പൂണ്ടു. വിഷാദം നിറഞ്ഞ സംഭ്രമത്തിനും കുറവില്ല-

511 ഉറക്കം വരാതായി-ഭക്ഷണത്തിനു രുചിയുമില്ലാതായി-അങ്ങയുടെ നിഷ്കളങ്കമായ വാക്ക് കേൾക്കുമ്പോൾ സുഖം വരും.

512 [illegible]

513 [illegible]

514 [illegible]

515 [illegible]

516 [illegible]

517 [illegible]

518 [illegible]

519 [illegible]

520 [illegible]

521 [illegible]

522 വഴി [illegible] ആദ്യത്തേത് (ചിന്തവഴി) [illegible]

523 ആലോചിച്ചാൽ മനോഹരമായ [illegible] ചിന്ത [illegible] കൂടാതെ വാക്യവിശേഷങ്ങളോടു കൂടിയ പാട്ടുകൾ.

524 അവിടെ [illegible] സുഖിക്കുന്ന [illegible] കാമം, ക്രോധം, ഗർവ്വ്, ലോഭം തുടങ്ങിയതിനുള്ള [illegible]

525 അവിടെ [illegible] കിട്ടുന്നു [illegible]

526 മാംസ സംബന്ധമായ (ശരീര സംബന്ധമായ) സുഖങ്ങളും ആ വഴിക്ക കിട്ടുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിക്കാതെ സ്വൈരമായി നടക്കാം.

527 ഇന്ദ്രിയങ്ങളൊക്കെ [illegible]. [illegible] വിഷയം ഇല്ലാത്ത വഴി കിട്ടാത്ത [illegible].

528 നടക്കാൻ [illegible] അവിടെ [illegible] ഉടനെ [illegible].

529 പലതരം [illegible], പ്രധാനികളായ [illegible]ന്മാർ, [illegible], [illegible] പ്രതാപശാലികൾ എന്നിവരെ

530 എന്തിനധികം പറയുന്നു? [illegible]കളെല്ലാം [illegible] കാര്യങ്ങളും, [illegible] ഉണ്ടാകുന്ന [illegible].

531 [illegible] സൗന്ദര്യവും, നാവിന് [illegible]വും, [illegible] അവിടെ ആസ്വദിക്കാം എന്നാലും.

532 ഈ കേട്ടതെല്ലാം ആശിച്ച് അന്ന് ആ വഴിയെ നടക്കണം. ആരംഭത്തിൽ സുഖം തോന്നിയ [illegible] പിന്നെ [illegible]ന്നു.

533 [illegible] ഇതിന് [illegible] അവരുടെ മോഹം [illegible] ആനന്ദ[illegible] കളയുന്നുവെങ്കിൽ—

534 അങ്ങയോളം [illegible] — [illegible] സങ്കടമെല്ലാം പിന്നീട്.

535 വളരെ [illegible] സങ്കടമെല്ലാം സഹിച്ച് എപ്പോഴും [illegible] വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും

536 ആരംഭത്തിൽ വിഷമം ഉണ്ടായാലും ഉടനെ [illegible] ആശ്വാസ[illegible].

537 [illegible]! ഇപ്പറഞ്ഞതു കേൾക്കുക, [illegible] നിലയെ[illegible]— മോക്ഷം കിട്ടാൻ [illegible] വഴിക്ക്,

538 നടക്കാൻ ഇടയാവുമ്പോൾ [illegible]. [illegible] ലോകമൊട്ടാകെ സംസാരമായിരിക്കുന്നതിനാൽ—

539 [illegible] — സത്യമെന്നിരുന്നാലും ഈ വെള്ളം ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] — നല്ലതും കൊടുക്കുന്നതാണിത്.

540 ഇതിന്റെ [illegible]. [illegible] കേട്ടു[illegible] — സകല രോഗങ്ങളും [illegible] തീരും

541 അറിവില്ലാ[illegible] സകല ആരോഗ്യത്തെയും കൈവരുത്തുന്ന അമൃതവും ആകുന്നു [illegible]. [illegible] എല്ലാം അതിൽ കുളിപ്പിൻ!

542 എന്നാലേ നടക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാവൂ-മംഗലമായ ജന്മാന്തരം (മോക്ഷത്തിനു) കടിഞ്ഞാണിടുന്നതാണ്-

543 ഉള്ളിലെ ഇരുട്ടകറ്റുന്ന വെളിച്ചം പ്രകാശമാനവും വളരെ നിർമ്മലവുമായ പുര ഉയിർപ്പു തിന്നിരിക്കുന്നു-

544 അകലെ കാണാൻ കഴിയുമെങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതാണുത്തമം-മാറിനിന്ന് വരുമ്പോൾ ഒട്ടി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഒട്ടും തെറ്റില്ല

545 തെറ്റുകൾ ചെയ്യാതെ ശേഖരിക്കുക-അറിവില്ലാത്ത സ്വപ്നത്തിനു മറവു വരുമ്പോൾ-

546 നിത്യമായ ഇരുട്ടകറ്റുന്നു. ഒരിക്കലും തീരുമാനിക്കയില്ല. ഒന്നിൽ കാണുന്നു. സ്വപ്നം പോലെ എന്നു കരുതണം.

547 ആ പുര സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ നിത്യമല്ലേ? എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ ശോഭയുള്ള വെളിച്ചത്തിൽ നിന്ന്.

548 ഉണ്മയാകുന്നത് നരകമില്ലാത്ത സ്ഥിതിയാണിത്-ഇതിനെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ-

549 ഈ വെളിച്ചം ഉയിർപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്ന തന്റേതാൻ-വാക്കുവരമ്പിലിരിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും-

550 ഗുരുക്കൾ പറഞ്ഞതിലും ശുദ്ധിയും നടക്കും. ഈ വെളിച്ചത്തിൽ മാംസത്തിലിരിക്കുന്ന ദേവതകളെ-

551 തന്റെ ശരീരത്തെ കൈകൊള്ളുവാൻ വേണ്ടി അത്യന്തത്തെ ഉപേക്ഷിക്കണം-ഇതിൽ (ഒരുമിച്ചുള്ള കാര്യം ഒന്നാകുന്നു എന്നു മറച്ചുവെച്ച്) ഉറപ്പ് തന്നിലെ (ദൈവത്വത്തെയും പരമാത്മാവിനെയും) കാണുകയാണ്.

552 എല്ലാറ്റിനും സ്വഭാവമായി വേണ്ടി (മേൽപ്പറഞ്ഞ) തന്നിലെ പാപത്തെ ഉപേക്ഷിക്കണം. മൂന്നു ദോഷങ്ങളെയും (മോഹം, പിശാച്, മാംസം) നശിപ്പിക്കാൻ (വിവേകം, അറിവ്, നീതി, ആത്മശക്തി) തെളിയിക്കാൻ ഉണ്ടാകണം.

553 പിന്നീട് എല്ലാറ്റിനും നാശകാരണമായ (മരണം, വ്യാധി, നരകം, മോക്ഷം) ഒഴിവാക്കണം അതിനെ (കണ്ണ്, ചെവി, മൂക്ക്, നാവ്, ത്വക്ക് എന്നീ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ) അടക്കി സൂക്ഷിക്കണം കോട്ടപോലെ-

554 ഉന്നതമായ ആറിൽ നിന്ന് (ആറാം പ്രമാണത്തോട് ചേർന്നുള്ള മോക്ഷത്തിൽ നിന്ന്) ഉയരുന്ന ഒഴിവാക്കാനാകാതെ-എട്ടിനെ (മുന്തിയ മോക്ഷമാം എട്ടിനെ) എട്ടിന്റെ (എട്ടിക, മുതലായ പുണ്യങ്ങളെ) സ്വായത്തമാക്കി തുടിക്കുക.

555 എട്ടിനെ (എന്നാൽ ശേഖരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാം എട്ടിനെ) ചിന്തിച്ച് സന്തോഷത്തോടെ നടക്കുക-കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ഒമ്പതിൽ സ്വഭാവമാകാൻ വേണ്ടി-

556 ഒന്നിനെ പത്തിന്നാലാമത്തെ വർണ്ണം തികയ്ക്കുക-അതുകൊണ്ട് ഒന്നിനാൽ ഒന്നായിരിപ്പുവാനാം സുഖമുണ്ടാകും-

557 അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മല കാണാം അതിന്റെ മുകളിൽ മരംപോലെ ക്രൂശായി നില്ക്കുന്നതു് ജീവവൃക്ഷമെന്നാണതു് മുടന്ന–

558 വൃക്ഷത്തിൽ കയറി കനി പറിച്ചു തിന്നാലു–നല്ല സ്വാദുണ്ട് തിന്നു്–തിന്നാൽ ശക്തി വർദ്ധിക്കയും ചെയ്യും

559 ആ കനി തിന്നാൽ തീർച്ചയായും എപ്പോഴും ആരോഗ്യമുള്ളവനായിരിക്കയും ചെയ്യും–ആപത്തുകളെല്ലാം നീങ്ങും. നല്ല ഉന്മേഷം വർദ്ധിക്കും

560 ഒരു ചില്ല പറിച്ചെടുക്കണം ആ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നു്. അതി നെല്ലാപ്പോഴും കൂടു് ഉത്തരവടിപോലെ താങ്ങായിരിക്കയും ചെയ്യും

561 ശരണമായവൻ അവിടെ ശരണമെന്നു വിളിക്കുന്ന–സത്യത്തിന്നരികിൽ ദൈവ്യസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ സന്തോഷത്തോടെ വസിക്കുന്ന–

562 ഉപവിയെന്ന പേരുള്ള ആളെ ആശ്രയിക്കുക–സത്സ്വഭാവിയും ഉപകാരിയും ചിന്ന,

563 ലോഭം, കോപം മുതലായ ദോഷങ്ങളില്ലാത്തവനും ശാന്തശീലനുമാണയാൾ–അങ്ങനെ പിരിക്കാതെ സ്നേഹമായ്ത്തന്നിൽ നടത്തും.

564 മലയുടെ മുകളിൽ നിന്നു് ഇറങ്ങി അടിവാരത്തിൽ മനോഹരമായ ഒരു ദിക്കിൽ നിന്നു നടക്കുക–

565 കളിയെന്ന മനസ്സിലെ താപങ്ങളൊഴിയും–കടുത്ത ദുഃഖമെല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകും–സുഖം കൈവരും

566 നല്ല വാസനയുള്ള പുഷ്പം അവിടെ ധാരാളം കാണാം. നല്ല അറിവുള്ളവൻ അവയിൽ അധികം ഗുണമേറിയതെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞു്

567 സുഗന്ധമാകുന്ന പൂവെടുത്തു തലയിൽ ചൂടുകയും മണക്കുകയും ചെയ്യും–അതുകൊണ്ടു് അഹങ്കാരവും

568 മടിയും ക്രോധം, കള്ളില്ലായ്കയും പോകും–നല്ല അറിവിന്റെ ഗുണത്താൽ അഹങ്കാരവും നശിക്കും.

569 അറിവില്ലാത്തവൻ ചെയ്തതായ ചിന്തകളും അനുതപ്പിക്കുകയെന്ന ദോഷവും തീരും. സ്വർഗ്ഗം പൂകാൻ പറഞ്ഞ വഴിയിൽ പ്രവൃത്തിക്കയും ചെയ്യും.

570 അവമാനത്താലുണ്ടാകുന്ന സങ്കടം തീരെ ഉപേക്ഷിക്കും നിന്ദയോടെ–അരികിൽ കുറച്ചു ദിവസം വസിച്ചതിനുശേഷം–

571 സന്തോഷത്തോടെ നേർവഴി നീളംവണ്ണം നടക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാവില്ല. ദുഃഖം വന്ന ചെളികളിൽ അതൊഴിക്കാൻ ഉള്ള മല ഒന്നുതന്നെ പറയാം.

572 എല്ലാ രോഗങ്ങളും ശമിപ്പിക്കുന്ന മന്ത്രം—സകല ഗുണങ്ങളുമൊത്തിണങ്ങിയവനും പരംപുരുഷനുമായ ദൈവമേ!

573 ഞാനെല്ലാററിലുമധികം അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഞാൻ ചെയ്ത പാപത്തെ വെറുക്കുന്നു. ഇനിയുള്ള കാലം സൽഭാവത്തോടുകൂടിയാവട്ടെ—

574 അവിടുന്നു വഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ദൂതൻ ഞാനെപ്പോഴും വഴങ്ങിക്കാം. ഈ മന്ത്രം ജപിച്ചു ഉടനെ കമ്പസാരം—

575 പാപങ്ങളിൽ വെറുപ്പോടെ മടിക്കാതെ കഴിക്കുക—ആത്മരോഗങ്ങളൊഴിയും. പാപം ചെയ്തതിന്റെ കുററവും തീരും

576 രോഗം മാറും—ആരോഗ്യമുണ്ടാവും—ഏകനായ് പെരുവഴിക്ക നടക്കയെന്നായ ചൊല്ലുള്ളതിനാൽ—

577 ശങ്കിച്ച് താനേകനാണല്ലോ എന്നു വെറുതെ പേടിക്കേണ്ട ഏകനായാലും ധൎമ്മമാൎഗ്ഗത്തിൽ നടക്കണം

578 ലോകത്തിലുള്ള കൂട്ടുകാരോടുകൂടെ വഴിതെററി നടന്നാൽ ദോഷമുണ്ട്. പിന്നെ ഗതിയില്ലാതെ വരികയും ചെയ്യും.

579 പേടിക്കാതെ നടക്കാം ധൎമ്മമാൎഗ്ഗത്തിൽ. ഒരിക്കലും ഒററക്കല്ല. സഹായിയായി സൎവ്വേശ്വരനുണ്ട്.

580 പുണ്യത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നവർ ആ വഴിക്ക നടക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ മാൎഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന സംഘം കുറച്ചേയുള്ളു.

581 ചരിത്രവും, നാടകവും, കെട്ടുകഥയും എളിയ നിലയിൽ പെട്ടവരും അലസരും ആയ കൂട്ടരെ കാണുമ്പോൾ നിസ്സാരന്മാർ—

582 എന്നുറച്ച് അവരോടടുത്തു കൂടാ എന്ന മനോഭാവം അങ്ങക്കുണ്ടാവരുത്. പൂൎവബോധം ഉപേക്ഷിക്കണം.

583 അത്യന്തം ഗുണവാന്മാരായ മുനിശ്രേഷ്ഠർ പുണ്യത്തിൽ താല്പൎയ്യം വളൎത്താത്ത നിസ്സാര ഗുണങ്ങളെ വെടിഞ്ഞു—

584 മോക്ഷം കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി, ഭൂമിയിലെ സമ്പത്ത് ഉപകാരമില്ലാത്തതെന്നുറച്ച് ഈ ഭൂമിയിലുള്ള വെള്ളി, സ്വൎണ്ണം മുതലായവയെ കൈവിട്ട്—

585 കാമം, ക്രോധം, മോഹം, (ലോഭാദനം) മദം, മാത്സൎയ്യം എന്നീ മനശ്ശത്രുക്കളാറിനേയും ജയിച്ച്, അധികമായ തപശ്ശക്തി, ധൈൎയ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഉപവസിക്കൽ, മൌനം, അഹങ്കാരമില്ലായ്മ ഈ—

586 പുണ്യകൎമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്ന സുകൃതികളെ വേണ്ടും വണ്ണം ആദരിച്ച് വന്ദിച്ചു നടക്കണം.

587 അങ്ങനെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട സുകൃതികളുടെ ചരിത്രം കണ്ടറിഞ്ഞു് അവരുടെ വഴിക്കു നടക്കാൻ ശ്രമിക്കണം.

588 മടികൊണ്ടു് ഏതും സാധിക്കയില്ലു്. സാധിച്ചാൽ കാര്യം ഒക്കെക്കൊണ്ടു കീഴ്പ്പെട്ടുപോയി.

589 കടന്നുപോന്ന വഴിയിൽ വീണ്ടും നടക്കേണ്ടിവരും. ഒഴുക്കുള്ള പുഴയിൽ വഞ്ചിയിറക്കി പോകുമ്പോലെ

590 നാവികൻ തണ്ടുകൊണ്ടു തുഴയാതിരുന്നാൽ തോണി ഒഴുക്കിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു് കീഴ്പ്പോട്ടൊഴുകും.

591 അതുപോലെ നടക്കാതെ നില്ക്കുന്നവനും ഒരു കടന്നതു തന്നെ വീണവൻ ഒഴിച്ചും,

592 ഇതെല്ലാം ഓർത്തു് എപ്പോഴും ശ്രേയസ്സിന്റെ പാതയിൽ ഒട്ടു വലയാതെ വേഗത്തിൽ നടക്കണം.

593 ഒരിക്കലും വഴിതെറ്റി നടക്കരുതു്. വഴിതെറ്റിയാൽ ദോഷത്തിലാണു് ചെന്നെത്തുക.

594 കണ്ണിനു കാഴ്ചയുള്ളവൻ തന്റെ കണ്ണിനെ ഉപയോഗിക്കണം. നല്ല വിനയത്തോടെ ശരിയായ് പോകണം.

595 ഭൂമിയിലുള്ള ഈ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു് കനിവുണ്ടാകണം–സാധുത്വം വേണം, തിന്മയൊക്കെ കളയണം.

596 ഇങ്ങനെയെല്ലാം ചെയ്താൽ ഉന്നതസ്ഥാനത്തെത്താൻ കഴിയും–അപ്പോൾ വളരെ ഉയരമുള്ള മല കാണാം.

597 അതിന്റെ മുകൾപ്പരപ്പിൽ പലതരം രത്നങ്ങൾ വിളങ്ങുന്നു. അവയിൽ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ രത്നങ്ങൾ ഏഴെണ്ണമാകുന്നു.

598 അദ്ധ്യാത്മം, വൈരാഗ്യം, വിചാരം, ആത്മശാന്തി, ബുദ്ധി, സത്യജ്ഞാനം, ഭക്തി എന്നിങ്ങനെ

599 ഇവയെ പൂജിക്കാനിടയായ സാധകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ–മലയിലെ കല്ലിന്റെ നിറം ആകാശത്തിന്റേതു തന്നെ.

600 സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ ലൗകിക വസ്തുക്കളൊക്കെ അതാതിന്റെ നിലയിൽ നശ്വരങ്ങളാണെന്നു കാണാം.

601 വളരെ ചലിക്കുന്നവയും അത്യന്തം നിസ്സാരവുമാണു് എന്നു തോന്നും–ആകാശം പ്രകാശത്തിന്റെ ആകാരവും.

602 വളരെ മനോഹരമായ നിറം അതിൽ കാണാം. അത്യുത്തമ
പ്രകാശത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രത്യേകത അറിയാൻ കഴിയും.

603 മനസ്സിന്റെ വാസനകളെ ശരിയായി തെളിയിക്കയും ചെയ്യും.
ഇങ്ങനെ, കറുപ്പും വെളുപ്പും കലർന്ന ഒരു തരം-

604 ഏറെ ഉപകാരമുള്ള ഗുണങ്ങളും നിറത്തിലിരിക്കുന്നതാണെന്നു
കാണാം. കറുത്ത നിറത്താൽ ഏറെ നാനാമാരുള്ള സന്താപ
ങ്ങളൊന്നും, വെളുത്ത-

605 നിറത്താൽ ഉത്തമ വിചാരങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നവെന്നറി
യുക-ദൈവമെയം കൊണ്ട് നീ എപ്പോഴും ഒന്നും ചിന്തിപ്പ്.

606 മോക്ഷ സമ്പാദ്യങ്ങളെ നേടാൻ ശ്രമിക്കം. ജ്ഞാനമത്തെയും
മോക്ഷമേറിയതാണ്. നാകലെയുള്ളവയെയെല്ലാം കാട്ടും

607 മോഹങ്ങളും ഗുണങ്ങളുമെല്ലാം തിരിച്ചറിയിക്കം. ഒന്നും
വിചാരിച്ചറിയാമല്ലോ

608 വിളക്കം കൂടും നാനാമത്തെ ഒരാമായ ദൈവകല്പിനാ-അതു
പോലെത്തന്നെ എപ്പോഴും തികഞ്ഞ ഉറപ്പുണ്ട്

609 തല്ലിയാലും തടിച്ചാലും കേട് വരില്ല. ആത്മശക്തികൊ
ണ്ട് എപ്പോഴും ഉറച്ചു നില്ക്കും.

610 ഒന്നുകൊണ്ടും മനസ്സിൽ ഒരു മാറ്റമുണ്ടാവില്ല. കണ്ണാടി
പോലെ നിഷ്പ്രയാസം മനൊ-

611 കണ്ണിനു എല്ലാ രൂപങ്ങളും കാട്ടും. അന്ധകാരത്തെ ഒന്നു-
മാറ്റം കൊണ്ടറിയാമല്ലോ നേരിട്ട്?

612 കാഞ്ചന പൊന്നിൻ നിറത്താൽ ശോഭ കൂടിയ ആകാരത്തെ
ഒന്നും പിന്നെ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന തീർച്ചയായും,

613 മോക്ഷമേറിയതും സൗന്ദര്യമുള്ളതുമാണല്ലോ? - മോക്ഷ
ഫലത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ് മരതകല്ല്,

614 ഭക്തിക്ക് ദൈവം ഇഷ്ടദാനമായി കൊടുക്കുന്നതാണല്ലോ,
മോക്ഷം!- ഈ എഴും രത്നങ്ങളും കളയാതെ സൂക്ഷിച്ചാൽ

615 അതുകൊണ്ടു നിത്യപൂർണം കൈക്കൊള്ളാമല്ലോ? ആ, മലയിൽ
നിന്നു മോക്ഷത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ

616 കാച്ചു വഴിയേയുള്ളൂ. വൈഷമ്യം വളരെ ചുരുക്കം. ഗുണാ
ഢ്യ! ഈ വഴി ഉചിതമെന്നറിഞ്ഞു

617 ഒടുങ്ങാത്ത സന്തോഷം വരിക്കുവാൻ നടക്കണം. ആത്മ- സ്ഥരെ ബുദ്ധി ഉണ്ടാകും, പിന്നെ സുഖം കിട്ടും.

618 മഹാത്മനേ! ഭൂലോകത്തിലെ സുഖങ്ങൾക്കും മോക്ഷസുഖങ്ങൾക്കും എന്താണ് എന്നു പറയാം, തമ്മിൽ മാറ്റ്റ്റിലാക്കണം.

619 ലോകത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുന്ന സുഖം ഉടനെ കെട്ടുപോകും. പരലോകത്തിലെ സുഖം ആസ്വദിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ആസ്വദിക്കേണ്ടതുമാകുന്നുവല്ലോ?

620 മനുഷ്യരിൽ തമ്പുരാൻ മേൽക്കരുണ അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം കൂടിയുള്ള വഴി–എന്തറച്ചിട്ട് നേർവഴിയറിയണം–

621 മകനേ! നിന്റെ സംസാരത്തിൽ നിന്ന് എന്നന്നേക്കുമായുള്ള മോചനം ലഭിക്കാൻ മനസ്സിരുത്തുക. ഉണർന്ന് പാർത്ത് ആത്മാവിൻ ഭയം നരകം.

622 ഇപ്പറഞ്ഞതു ജ്ഞാനികൾ വഴിപോലെ മനസ്സിലാക്കി, ഒപ്പിച്ചിടാൻ സ്വർഗ്ഗം കൊടുക്കുന്ന ബുദ്ധി–

623 പിന്നെ ഭ്രാന്തർ എന്തറച്ച് എപ്പോഴും മോക്ഷസുഖമനു- ഭവിച്ച് വസിപ്പാൻ

624 പാതാളത്തിലെ നരകക്കുഴിയിലെ അഗ്നിയും നിസ്സാരങ്ങളാ- യി കരുതി കൈവെടിഞ്ഞ് തപസ്സു കാട്ടിതന്ന വഴിയിൽ കൂ- ടെ പൂണ-

625 മുടക്കൊള്ള ക്രൂരതയില്ല. വലിയ കഷ്ടമാണ് വരാനി- രിക്കുന്ന ദുഃഖമെന്നറിഞ്ഞ്

626 സജ്ജനങ്ങളുമായിണങ്ങിച്ചേരുന്നതിൽ പ്രിയമാണ്. മോക്ഷ സുഖത്തിൽ ആശപൂണ്ടും എല്ലാവരും നേർവഴിക്കു നടക്കാൻ ഇട- ണമിയാൽ

627 മോക്ഷ സന്തോഷവും നിത്യഭാഗ്യവും, ഒപ്പിക്കിൽ ദുഷ്ടരാ- യ കൂട്ടരോടും പിശാചിൻ കൂട്ടത്തോടും

629 തിയ്യിന്റെ ആവിയേറെ പൊട്ടിപ്പൊള്ളുന്നവരോടും കൂടെ, ഒരാ- ശ്രയവുമില്ലാതെ നിത്യനരകത്തിൽ പെട്ടുപോകും.

629 വല്ലാത്ത വേദന പൂണ്ട് എന്നും വേദിക്കും–വേദങ്ങളുകറ്റാൻ ആവേശം ചിന്തിച്ച്–

630 ഇപ്പോഴും നല്ലകാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് നരന്നാൽ ദുഃഖമൊ- ന്നുമുണ്ടാവാതെ മോക്ഷലോകത്തിൽ

631 എന്നെന്നും സുഖമനുഭവിക്കാം- മോക്ഷ നരകപീഡ ഇല്ലാ- താകുകയും ചെയ്യും.

നരകപർവ്വം കഴിഞ്ഞു.

സകലജ്ഞായ നമഃ.

ഉമ്മാപർവ്വം.

അതായത്

ദേവമാതൃസംക്ഷേപചരിത്രം.

വിണ്ണവർശോഭായുതാനന്ദേശ്വര മാതാ
വിണ്ണവരാരാധ്യ ദൈവസ്യമറിയമേ! 1
നിന്നുടെ വിണ്ണതയോർപ്പാൻ ചിന്തിച്ചു ഞാനപ്പോൾ
നിന്നിലെൻ ഭക്തിയോക ചോരായെന്നതു ന്യൂനം. 2
എന്നാലും ഭവത്സ്തുതി വിണ്ണിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു ഞാൻ
എന്നാലുമാകെ വിണ്ണും ചൊല്ലിയാലൊരാതനം. 3
നാവിന്മേൽ സ്വാധീനമാം നീതന്നെ വരത്തിനാൽ
നാവിന്മേൽ സ്തുതികൾ കേൾപ്പാൻ വിധിയാകും. 4
ആദികാരണൻ വിശേഷമാക്കതിരുന്നു
ആദികാലരഹസ്യം നീ കന്യയായിരുന്നു. 5
അധികം ജ്ഞാനാദി നീയാകണമെന്നരുളി
അധിവാസങ്ങളും നിന്നുടെയിളയുള്ള. 6
കാരണം നിന്നപ്രതികാരണ്യം കൊണ്ട് തരാ
കാരണരുടെ ദോഷത്താൽ രക്ഷിച്ചു നിന്നെ ദൈവൻ. 7
നിപ്പുളവ പരിശുദ്ധം വരാതെയും
നിപ്പുളകളെല്ലാവും നിനക്ക വരത്തിനാൽ. 8
അചലശൃംഗം മലയ മാനുഷരായുള്ളോരിൽ
അചല ... നായത്തി നിന്റെ സ്ഥാനം. 9
സ്വപ്നശുദ്ധതയോടൊപ്പം നിന്നുടെ ജ്ഞാനാദി
സ്വപ്നത്തിൽ ചതിയോഷിപ്പുവിളങ്ങുന്നു. 10
[illegible]
കന്യായികമാരിൽ പിന്നെയും വഴിപ്പിച്ചിതു. 11
ശൈശവം കുട്ടികളാവാൻ നിഷ്ടമുള്ള ദേശ
ശൈശവത്തിലെല്ലാം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടുവരാ. 12
ജനിതകാരണത്തെ ദൃഷ്ടമായവനോടും
ജനിതമായുള്ളപ്പോൾ ത്രൈലോക്യം പ്രസാദിച്ചു. 13
വയസ്സുമൂന്നുമൊപ്പം കഴിഞ്ഞ കാലത്തിങ്കൽ
വയസ്സ് പുത്രിപുത്രസ്വാധീനമാകുന്നതും. 14

ഉപരിലോകം പുക്ക സാമോദന്നടക്കുമ്പോൾ
ഉപരിതമമാം സർവ്വശാലയംപ്രാപിച്ചിട്ടു. 15
പരമണ്ഡപത്തിങ്കൽ ധീരത്വാ ചെന്നാളുടൻ
പരമപരനായ ദേവനെച്ചെന്നിതനായ്. 16
ദേവാലയത്തിൽ ഭക്ത്യാസാദരം വസിക്കുന്നോ
ദേവാലയധനാസ്ഥിനിസ്തുലകന്യയുമായ്. 17
പരലോകവാസികളുമ സംസക്തമായി
പരലോചനത്തിലു മാഗ്രഹംവെച്ചില്ല. 18
പരമതപസ്സുകരംചിന്തിച്ചുകണ്ടാലതിൽ
പരമുള്ളതും പരാനിശ്രേഷ്ഠയെല്ലാതിലും. 19
സ്വാമിതൻഭക്തിനിത്യം മനസിപൂണ്ടുദേവം
സ്വാമിതൻഗുണംപ്രതി സ്നേഹിച്ചുവസിച്ചീടും. 20
അതിനാലേവ ദാനംവർദ്ധിക്കം ക്ഷണംതോറും
അതിനായകധർമ്മവർഗ്ഗവുംബഹുവിധം. 21
ഉത്തരഗുണാശയന്തരസ്വനിശയും
ഉത്തരസ്സ്വാദുദേവകല്പനാശ്രവണവും. 22
മനശുദ്ധിയുമഹങ്കാരഹീനവുംധാർഷ്ട്യം
മനുഷ്യരാനന്ദ്യത്തിലെവശീതിയുംപിന്നെ. 23
സന്താപസ്വാനിശയുംക്രോധനതാഹിത്യവും
സന്താപ ഭൂമ്നായത്തിൽ ധ്യാനവും നിദ്രാഹാരവും. 24
ശമനയന്തരംഭാന്തി നരകരിപുക്രിയ
ശമനംവരുത്തുന്ന സൽഗുണസമൂഹവും. 25
വത്സരമാരായാതെ ലീലകളാതെകണ്ട
വത്സരം പതിനാലുതികഞ്ഞശേഷം സർവ്വ. 26
ഭർത്താവു വിധിച്ചപ്പോൾ വിസ്മയപ്രത്യക്ഷമായ്
ഭർത്താവു നിനക്കപ്പോഴം ഭവിച്ചു പുണ്യശ്രേഷ്ഠൻ. 27
കല്ലുന്നവടിയിയാംഭക്ത്യാൽ മാധുര്യത്താൽ
കല്ലുന്നചെവിപൂർവ്വമശ്രുതംകേട്ടനേരം. 28
അന്യങ്ങളീവണ്ണമെ കഴിഞ്ഞോരനന്തരം
അന്യങ്ങളാം ഗുണപൂർണ്ണം ഭൂമിയിൽ വർദ്ധിപ്പാനായ്. 29
സ്വമനശ്രേയസ്സുകരം നിരാശതവസ്ഥയെ
സ്വമനസ്സുകളിൽ വച്ചാദ്യനൊരു ഭൂതൻ. 30
സകലലോകേശ്വരകല്പന നിമിത്തമായ്
സകലമാകംവണ്ണന്നിനോട വചിച്ചേവം 31
സ്വതന്ത്രത്തിനോട് ദൈവസമ്പൂർണ്ണ നിറഞ്ഞോളെ
സ്വതന്ത്രനിലിലേശ്വരസഹായന്നിനക്കേ 32

ഗിരിശോവതിൽ യഥാകന്യകകളിൽ വന്നാ
ഗിരിശോചരമറിയാഞ്ഞിട്ട് ശങ്കിച്ചേറ്റം 33
മാനസചരിത്രം കണ്ടവൻ ചൊന്നാനപ്പോൾ
മാനസം ഭൂകത്തിലവൻ ശങ്കിക്കവേണ്ട നാഥേ! 34
തെളിഞ്ഞ ദൈവമനസ്സുഖിലേശനെ നീ
തെളിഞ്ഞ ഗർഭംപൂണ്ട് പുത്രനെ പ്രസവിക്കും 35
ഈശോ നാമധേയമായ് സുതനെ വിളിക്കണം.
ഈശോ നാഥൻ രാജ്യവാണിടും സദാകാലം 36
ജനകസിംഹാസനമിയാക്കെ ദൈവന്നൽകും
ജനകാരങ്ങൾക്കിയാളധിപൻ വസിച്ചിടും 37
ഇവനിപ്രകാരങ്ങൾ ചൊന്ന കേൾപ്പിച്ചശേഷം
ഇവനിരൂപിച്ചുടൻ കന്യകയാൾ ചൊല്ലു 38
നരകസംസർഗ്ഗമറിയാത്തവളാകുന്നു ഞാൻ
നരസം മോഹവൃത്യാ കന്യകാവ്രതം വേണ്ട 39
സുഖമതിനു ഞാൻ കഴിച്ചു ബാല്യത്തിങ്കൽ
സുഖമുള്ള ദേവമാതാവാകയില്ലതല്ലോ 40
തനയനായതിൽ ദേവൻ ജനിപ്പാൻ കല്പിക്കുന്നാകിൽ
തനയമാതാവിനെയെങ്ങനെ പാലിക്കുന്നു 41
സതതമിതുകേട്ട് ദിവ്യദൂതനരുളിച്ചു
സതതമറിക കേട്ടുകൊള്ളു പുണ്യകന്യേ! 42
സമസ്തചരാചരനാഥന് കാര്യമസാധ്യമല്ല
സമസ്തകന്യാവ്രതഭംഗമിതല്ല 43
ഗർഭമായതിൽ വൃദ്ധമക്കളോടെ വന്നോ
ഗർഭമാണവൾ പുത്രൻ ജനിക്കും സംശയമിനാ 44
നിവ്വശ്യമേവനില്ലവരെയെന്ന ചൊല്ലുള്ള
നിവ്വശാവഹിപ്പവൾ ഗർഭണിയാണാറുമാസമായ്" 45
അചിരവാക്കുകേട്ട് കന്യക ചൊന്നാളപ്പോൾ
അചിരഹിതമേറെ ശൃംഗമില്ലെന്ന ഞാൻ കേട്ടിപ്പോൾ 46
ചൊല്ലിയ കലരിൽ സദ്വ്യശചൊടികേട്ട
ചൊല്ലിയപോലെ നിന്റെ വചനം തികയട്ടെ 47
അന്നേരം പുണ്യവാന്മാർ സന്തോഷംപൂണ്ടവൻ
അന്നേരപ്പകൽകേട്ട കാരുണ്യം ധരിച്ചേറ്റം 48
ജഗൽത്രാസത്തിനന്തം സകലദോഷനാശം
ജഗൽത്രാണവുംകേട്ട വചനസാരവിപ്പാനായ്" 49
തനയവരം പുണ്യകന്യക കൊടുത്തപ്പോൾ
തനെത്തുക്കമാന റൂഹായുടെ പ്രവൃത്തിയാൽ 50

അതിരറ്റിൽക്കാര്യജാനിയ്ക്കിത ശരീരമായ്
അതിനിനിവരാമാരാരാചിന്തരെയും 51
ഭവനം സർവ്വപാലദേവസിംഹാസനവും
ഭവനാപൂർവ്വകിത്ര വിദ്യുയമെന്നവണ്ണ 52
നാസ്ത്യാദ്യാഹാവാ സർവ്വശ്രവണനിമിത്തമായ്
നാസ്ത്യാദ്യുവാപ്യധിവ്യുതനിയ്യം ഭവിപ്പിപ്പൂ 53
സന്നാസ്ത്രിലെശോകപ്പ്റാ സത്തതാൽ
സന്നാസ്ത്രപക്ഷത്തിൻ കാരണമെന്നവനാ 54
സർവ്വത്രവന്നനാശമൊഴിപ്പാൻ നരനാ
സർവ്വത്രജനനത്താൽ സമയമിതിപ്രതം 55
സപക്ഷനാരോഹത്രാണത്ല്യാമായുള്ളവരം
സപക്ഷനായശ്രേസര പ്രൊഷ്യനാം ഭോഗാനാഭ 56
അധിരാജ്യപ്രസാദത്തിൽ സ്ഥാപിപ്പാൻ നാകത്തിൻ
അധിരാജ്യസ്യം പുരാതനെന്നൊഴിപ്പാനം 57
കാന്താരമെഴുന്നള്ളിയരുളീട്ടാഭയെക്കാണ്മാൻ
കാന്താരപർവ്വതവും കണ്ടവസരിയോ 58
ധാമപ്രവേശനംചെയ്തുതന്ന പുഷ്പങ്ങളും
ധാമപ്രകാരം ഉദ്ധാരം തെളിഞ്ഞുവെള്ളാവശം 59
കശലവാക്കുതപാണ്യാമമേരിട്ടുവാ
കശലവൽമാനം ധരിച്ച നൃപാജ്ഞാലെ 60
സന്നാമമൊട്ടു തദാ ചൊല്ലിയാളെരീട്ടുവാ
സന്നാമദോഷതോഷസമയം ഭവിച്ചപ്പോൾ 61
നാഥ്യാഥ്യാ! നീ നിൻപുത്രൻ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ടനാ
നാഥ്യാഥ്യാ! ആരാധാ ദോഷാനന്ദരാജ്യം നിങ്ങളും 62
എന്നെക്കാണ്മതിന്നിപ്പോൾ വന്നതു ചിത്രമഹോ
എന്നെക്കാൾ ഭാഗ്യം വരുമെന്നു ചിന്തിച്ച താതനോ 63
സകലചന്ദ്രനേക്കാൾ ശോഭിതപുണ്യനാഥാ!
സകലനാഥ മാതാവെന്നതെ ഗ്രഹംപുക്ക 64
സാരമൂലപ്പുക്കനേരം പരമാനന്ദമോടു
സാരമുഖപ്രസാദമനസ്സിൽ ചാരിക്കൊണ്ടു 65
കുമാരവയസ്സുകന്നിയ്ക്കലസ്സീന്നാം വരാ
കുമാര ബാല തദാ കന്യകാഭവനങ്ങളപ്പോൾ 66
സതാംമംഗലദേവം ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു മമ
സതാമലീലകാനാരാതൃനതോത്സവംപൂണ്ടു 67
തനയെ മാസിയുടെ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യഗ്രഹം
തനയെയുമവനാളു കൊണ്ടിളസർവ്വജനം 68

സ്വഭാഗ്യയുക്തന്മാരെന്നെപ്പോഴും പറഞ്ഞീടും
സ്വഭാഗ്യശ്രേഷ്ഠമേ ദുഃഖക്കാരൻ തന്നതുലം 69
തന്ത്രിയനാഥം ബഹുസ്തുതിഭാജനം നൂനം
തന്ത്രിയവുള്ളം തന്നോടൊപ്പടിയുള്ളവർകളെ 70
പ്രതിജ്ഞാതമ്പോൾ നിത്യമവരെ സഹായിപ്പാൻ
പ്രതിജ്ഞചെയ്തു വ്യാജരഹിതസത്യവാദി 71
ചിത്തസമുന്നതിയെ ധരിച്ചോർകളെ സദാ
ചിത്തസമ്മോഹമായിരിച്ചു സകലവും 72
അത്യുത്തമം ബലവാന്മാരെത്താഴ്ത്തീടാൻ നിസ്സാരമാക്കി
അത്യുത്തമം നല്ലി ബഹുശോഭിതമഹത്വവും 73
ദാഹമുള്ളവർകൾക്ക സമ്പൂർണ്ണം വരുത്തീടാൻ
ദാഹമുള്ള സങ്കടമൊഴിപ്പാനുപായവും 74
സമ്പന്നന്മാർക്ക ധനനിക്ഷേപകത്തിനിൽ
സമ്പന്നന്മാരോടു വസിപ്പാൻ നിയോഗിച്ചു. 75
ഇസ്രാ"പ്രസന്നപൂർണ്ണസ്രായേൽ ദാസനെ തുണച്ചോളു
ഇസ്രാ"സമേതക സന്തോഷകാരുണ്യപൂർണ്ണത്താൽ 76
പൂർവ്വമഹാജ്ഞാനകലത്തിൻ ഗുണത്തിനായ്
പൂർവ്വന്മാരോടു ദൈവനമുളിച്ചതുപോലെ 77
അനന്തസക്കറിയാഗൃഹത്തിൽ മൂന്നുമാസം
അനന്തസമ്മതോടു കന്യക വാസംചെയ്തു 78
സലിലവാഹനത്താൽ വൃദ്ധുംബുദ്ധനംകൊണ്ട
സലിലതത്തും പൂർണ്ണചാരങ്ങൾ തന്നെക്കണ്ടപ്പോൾ 79
സ്വതനായക മാതാവിനുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ
സ്വതനാം യോഹന്നാനന്തനുടെ ജനനിക്കും 80
ബഹുലാനന്ദ പൂർണ്ണമുണ്ടായി തദ്ഗൃഹേ
ബഹുലാഭവും ഭേവഭാവും ബഹുവിധം 81
ദൈവത്മമാതാവാകന്യാഗർഭവും പ്രകാശിച്ചു
ദൈവത്മമാവസമയമറിയാഞ്ഞതുമൂലം 82
ഭർത്താവു ഖേദിച്ചോരം നല്ലൊരുരാജ്യത്തിന്റെ
ഭർത്താവു നമ്മുടെ കണ്ടിട്ടു ശങ്കിക്കുമ്പോൾ 83
പതിവ്രതായാഗ്യൻ ഭാര്യയെ ത്യജിപ്പാനും
പതിതാൻ കണ്ടായിരുന്നെച്ചു രഹസ്യത്തിൽ 84
ദേവവികാരംകൊണ്ടു ഹേതുവും പുണ്യകന്യ
ദേവവിസ്മയമനസ്സറിയിച്ചില്ലതാനും 85
അഗസ്ത്യമദ്രമലയ്യു നിശ്ചലം നില്ക്കും യഥാ
അഗസ്ത്യമീശ്വരിയാ നൂനം വളരുമ്പോൾ 86

അരചാനുമതി സ്വയം നിശ്ചയിച്ചിട്ടിതാം നാഥ
അരചനൊരവൈ പാലിച്ചെമാനസഹർഷിച്ചു 87
ചിന്താപാരത്തിൽ ദൈവം ശരണം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ
ചിന്താഭാരമാസുടൻ ശമിക്കുമെന്നു സിദ്ധം 88
സ്വപ്രത്യേകാനന്യചരിത്ര സാക്ഷിയായപ്പോൾ
സ്വപ്രതാപതിയോടു ദിവ്യനാം ദൂതൻ ചൊന്നാൻ 89
അത്യന്തകരമുള്ള ദുഃഖങ്ങൾ ഭുജിച്ചാലും
അത്യന്തമവർക്കു വിനയമറിഞ്ഞാലും 90
മാനസക്ലേശം വേണ്ട നിങ്ങൾക്കേതുമേ തെല്ലും
മാനസംശയമില്ല റൂഹായാൽ ഗർഭിതം 91
പ്രസവഫലമീശോ പേർകൊണ്ടു വിളിക്കണം
പ്രസവത്തിനാൽ വന്നദോഷങ്ങളില്ലാതാം പോകും 92
സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു പതിയുണർന്നു മനസ്സിന്റെ
സ്വാപത്തിൽനിന്നു ശങ്കപോക്കിയുള്ളതു നന്നായ് 93
സ്വഭാര്യയോടു ചേർന്നിരുന്നു നമസ്ക്കരിച്ചു
സ്വഭാര്യയാകിയ പതിവ്രതയെ രക്ഷിപ്പിച്ചോ 94
നവമാസങ്ങൾ ഗർഭഭൃത്യകാലങ്ങളിലും
നവമംഗലം ഭവിച്ചുണ്ണിപ്പിറക്കുംകാലം 95
ഭൂലോകർ പടക്കൊപ്പമൊരുങ്ങി വസിക്കുന്നോ
ഭൂലോകവ്യാപ്തമാകും കല്പനനിമിത്തമായ് 96
സന്നഗരമാം ബേത്ത്ലെഹെം പോയി യൗസേപ്പു
സന്നഗരനാം സ്വഭർത്താവിനോടുകൂടെ 97
നിജവംശാവലിയറിപ്പാൻ സ്ഥലമന്നാകാ
നിജമാതാം സദ്ഗുണാഢ്യന്റെ ജനങ്ങളപ്പോൾ 98
സമന്നഗരത്തിലെങ്ങുമെ യൊഴിവില്ല
സമവിഷയവുമവിടെ ഭവിച്ചുള്ള 99
അധിഷ്ഠാനമുള്ളവർക്കധിപനെ പ്രസൂ
അധിഷ്ഠാനത്തിലിടംകാണാത്ത ഗോഷ്ഠാനത്തിൽ 100
അയനസമീപത്തിൽപ്പുക്കിടനാളചിത്രം
അയനമൊന്നും മൂന്നു മാസവും കഴിഞ്ഞിട്ടു 101
വല്ലഭൻ സദ്ഗുണവാൻ കൈസർ ഔഗുസ്തൻ
വല്ലഭമോടു റോമാനഗരം വാഴുന്നോനാം 102
ചതുസ്സമുദ്രയുക്തധരണി ഭരിച്ചിട്ടു
ചതുസ്സഹസ്രംനവ ശതമൻപതും കാലം 103
ആയിരം തെണ്ടുലപ്രളയം ഭൂതലവർഷം
ആയിരത്തു തെറ്റുംതൊണ്ണൂറവളുന്നം റോമാ 104

നാഗരം ഭരിച്ചിട്ട മെഴുന്നുറവാളും
നാഗരജനിതപുഷ്പനിരകളുണരായാമെ 105
ഉദരത്തിങ്കലൊന്നിന്റെ ധനമാം മനസ്സിതികൾ
ഉദരാദിയമ്മാപകാരണൻ സമസ്താതി 106
നൃപ്തൃപദങ്ങളിനെ കൽക്കളെന്നപോലെ
നൃപ്തപാദങ്ങൾ മാതൃകയാൽ നിർമ്മിച്ചി 107
കെഹിസ്ഥാരക്ഷ്യകാക്കും ശമിച്ചിതന്നേരം
കെഹിസ്ഥാനത്തിൻ ബാലൻ സ്വാമെയ ശോഭിപ്പിച്ചു 108
ചെറിയപുഷ്പം ദുവിപോലെതകാറ്റിനൽകി
ചെറിപ്പു ജൈചന്താമാതും ഷൽഫോയിൻ വാഷമുട്ടി 109
ഭാമകോം മൂന്നം പ്രകാശിപ്പാതനേരന്തന്നെ
ഭാമകംകണ്ടയാൻ പിറന്നതിൻ മൂലം 110
വിണ്ണാദിനാദശേഷിതകം കേട്ടിപ്പിച്ചുടൻ
വിണ്ണാദിപതിനായ പുത്രനെ വണിച്ചുതാ 111
സൃഷ്ടാനന്ദംകണ്ട മനോഗോചരനായ
സൃഷ്ടാ ബാലനാലക്ഷ്യനിറിയിട്ടനോക്കി 112
നയനാനിളകാതെ ബാഹ്യമനോകത്യാ
നയനായകൻ മുമ്പിൽ കമ്പിട്ട കന്യകാംബാ 113
തനവാപ്ത്യമം നീട്ടിവന്ദകൻ മാതാവിന്റെ
തനവാഗ്ഗ്രഹത്തെയും പ്രിയതെ വശിപ്പിച്ചു 114
അതിവൃദ്ധരെന്നുവ്യാ സൃക്ഷിച്ചുനോക്കംപിടയെ
അതിവരണാവാദരമെന്നതു പറയേണ്ടു 115
ഉടമതൊടീവാർത്ത ഭിവ്യന്മാതറിയിച്ചു
ഉടയൊന്നിഭാതകണ്ഠവം പുറപ്പെട്ടു 116
സ്വജനപുത്രപാദാക്കനാനസോമത്തോടും
സ്വജനപുത്രായ നരജാതനോടുണർത്തിച്ചു. 117
കാമണം ഭാവം കാട്ടി വത്സകണ്ഠാതളപ-
കാമന്യമോഭവം സ്വരൂപംശോഭിപ്പിച്ചു 118
വേദന്യായം പോലെട്ടാഴിവരെ ലോകം പ്രതി-
വേദനയെന്നാകിലും കഴിഞ്ഞു വരഗിസ്യം 119
ഉപരിസ്ഥമാം ലോകരക്ഷകനായമൂലം
ഉപരികളുന്നപോലീശോനാമവുംവച്ചാർ 120
തമാകണ്ണൊതതാരം മൂന്നഗ്രാമാക്കന്മാർ
തമാകാരത്തെ നോക്കി ജ്യോതിഷശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ 121
സുതാരശോഭാം ഉദ്ധൃതാവിസ്തൃത ചിത്തത്തെത്തൊടും
സുതാരത്യ നാമമൃശ്രേഷ്ഠതാം ജനതാപാന്യ 122

ശാസ്ത്രജ്ഞനാമംശത്തിന്നായുപഗ്രഹാദ്യന്തം കൂട്ടി
ശാസ്ത്രാനന്ദ വൈചക്ഷണ്യം പ്രകാശിപ്പുവേഗത്തോടും 123
ക്ഷിതിയിലതയവരൊ കാട്ടുവാൻ ചൊല്ലിയൊര
ക്ഷിതിയുടെമേൽ താമുറച്ചു രാജാക്കളും 124
അന്തരാലയത്തിങ്കൽ വന്നിച്ചു മിശിഹായെ
അന്തരം മോദത്തോടു തിരുക്കാഴ്ചയും വച്ചു. 125
സുജ്ഞാനമാനസന്മാകളും കള്ളിവനം-
സുസ്നേഹകരുണാനന്ദമിലെശനമിതി 126
വസതിനാളുള്ളതൻ കഴിഞ്ഞശേഷം, ദേവ
വസതിപൂകകന്യ സ്വപുത്രനോടുകൂടെ 127
അര്‍ഹനായായിട്ടപ്പോൾ ദൈവേഷ്ടം വരുത്തുവാൻ
അര്‍ഹനന്ദനനെയും മാതാവു കാഴ്ചവെച്ചാൾ 128
അനാവാതനിന്നാൽ ജനിതപുത്രനെന്നിൽ
അനാവനാവനിയെ രക്ഷിപ്പാൻ നരനായി 129
ഉരകമ്പയോടിന്നിക്കാലത്തെന്നപോലെ
അരക്ഷിപ്പാനിപ്പോളുയോളത്തെയന്ന ഞാൻ 130
നന്ദനനെക്കാൾ ശ്രേയസ്സില്ലല്ലോ പുത്രനാലൊ
നന്ദനം ചാങ്ങൾ സർവ്വേശ്വരനെന്നം ചൊന്നാൾ 131
കരളുവശത്താടിയിവരിപ്പുവാഴപ്പന്ന
കാളവണ്ണം തന്നു കൊടുത്തു വിധിപോലെ 132
സദാഗന്ധപ്പുഗം ചെയ്തു മോമമാൻ വൃദ്ധനായോരെ
സദാഗമനംപാർത്തു ബാലനെക്കണ്ടനേരം 133
അവനതൃനകുത്തുപൂർണ്ണനൊചെയ്തു
അവനനാഥനെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോം പൂർണ്ണം വന്നു 134
കളങ്കം ബാലനിവനായിട്ടും ഭക്തരുടെ
കളങ്കവിഷയവുമെന്നമ്മയോടു ചൊന്നാൻ 135
ഇവനാൽ ദുർബ്ബാസിനികൊള്ളുവാൻ യോഗംവരും
ഇവനാനാവാർത്തകം ഭീർഗ്ഗക്കറിയിപ്പാൻ 136
ഉദിതമൊക്കെയും മനസ്സിൽ സംഗ്രഹിച്ചാൾ
ഉദിതചിന്തംദേവ വിധിയിലുറപ്പിച്ചാൾ 137
ഭൂപാലസകലം കേട്ടു ഹേറോദേശനന്നൃപൻ
ഭൂപാലനാശത്തോടു ബാലരെക്കൊൽവാനാകി 138
ഇതറിഞ്ഞിട്ടാവം കന്യയോടഖിലേശൻ
ഇതരാജാജ്ഞയെയും നീക്കിപ്പാനറിയിച്ചു. 139
സതിയാമമ്മാകന്യാ യൗസേപ്പും ബാലനെ
സകലരക്ഷാർത്ഥം പാരദേശത്തിൽ വാണിപ്പാൻ 140

തത്രസാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു മൂവാണ്ടു വാസമെങ്ങു
തത്രസംഗീന്ന ദുഷ്ടൻ ഹേറോദേശ്മരിച്ചപ്പോൾ 141
ജ്ഞാനാംബരാത്മജയും സർവ്വേശകല്പനയാൽ
ജ്ഞാനാത്മാക്കളോ നസ്രസിലവർ വാണു 142
വളർത്തുണ്ണിയുടെ പുണ്യമാഹാത്മ്യവും
വളർത്തുണ്ണിയുടെ സൽഗുണം കാണുന്നോക്കം 143
ജനകിരണരിവോടും സന്തോഷത്തോടും പുണ്യ
ജനകിപ്രീതമായ പുത്രനെ ശുശ്രൂഷിക്കം 144
തരുണീരത്നമാലെ നയനാമൃതദായത്ത
താരാസ്വർമലപ്രിയാരോപിച്ചു കന്യാ പുത്ര 145
സന്നിധ്യസല്ലോകംകൊണ്ടു സൽഗുണങ്ങളുടെ
സന്നിധ്യപൂർണ്ണംവരെ സ്വാത്മാവിൽ സന്തോഷവും 146
മായനാം പന്തിരണ്ടതികഞ്ഞ കാലെദോഷ
മായനാം യഥാ ഗ്രഹിച്ചീടുന്ന മിശിഹാ താൻ 147
സ്വജനകന്റെ തിരുമുൻപിലാരാധിപ്പാനായ്
സ്വജനനതോടും ജനകിയോടുംകൂടെപ്പോയാൻ 148
സകലേശന്റെ മുൻപിൽ പൂജിച്ചുപോയശേഷം
സകലെന്ദ്രിയക്കാളും ശോഭിത പുണ്യകന്യ 149
സ്വാന്തമതാൻ പുത്രനെയെങ്ങു കണ്ടുമില്ലാഞ്ഞു
സ്വാന്തമാശ്ലേഷംകൊണ്ടു താതനും പരിഭവിച്ചു 150
ജീവനാംഗങ്ങളിൽ നിന്നകലും ദുഃഖംപോലെ
ജീവനാഥ സ്വാമിയെന്നെക്കാണാഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചതാ 151
വാസരത്രയം കഴിഞ്ഞനന്തരം ദേവാലയ
വാസരത്നമീപ്സിത പുത്രനെയവർ കണ്ടു 152
സ്വതാപാന്തവും വന്നു താപത്തിൽ വൃദ്ധ്യാ യഥാ
സ്വതാപാരാ നിധി ഇഷ്ടിയെയുമിപ്പിച്ചു 153
അങ്ങനെശോഭയോടെ ദിവസം കഴിക്കുമ്പോൾ
അങ്ങനെശോകനാമമെയൊത്തളിയിച്ചു 154
തന്റെ പതിനെട്ടുവത്സരം സ്വതന്മയായ്
തന്നാസത്തോടു കന്യകാവസിച്ചനാൾ 155
സ്വതന്മയുടെ ചൊല്ലുപോൽ പ്രവൃത്തിക്കം
സ്വതന്ത്രകാലമെല്ലാം തോന്നിയെന്നതേവേണ്ടു 156
സാരസമോടും ഭംഗമില്ലാത്ത പ്രിയത്തോടും
സാരസമുഖീകന്യ പുത്രനെ സേവിച്ചീടും 157
പരമഗുണ ദൈവരാജ്യ രഹസ്യങ്ങളും
പരമഗുണമഹിമ രസവും ദേവലോക 158

അതുല ഐശ്വര്യവും ശ്രേയസ്സാം സമ്പത്തും
അതു ലഭിപ്പാൻ പുത്രനാമസ്സു യോഗംകൂട്ടും 159
അന്നാളുകളിൽവച്ചു മുഖ്യനാം യൗസേപ്പതാൻ
അന്നാളുകളിൽ മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രിയനായി 160
മോക്ഷകാരണൻ മുമ്പിൽ കന്യകാതികത്തിൽ മെഹാ
മോക്ഷകാരണവിവരം വന്നിതു ഹിതമായും 161
ഭർത്താവിൻ മരണത്താൽ കന്യകാവിധവകൾ
ഭർത്താവിൽ ശോഭിച്ചവൻ ദൈവകല്പിതമോർത്ത 162
സ്വതന്ത്രയെന്നാകിലും പുത്രനെ നോക്കുന്നോരം
സ്വതന്ത്രാൾ ശാശ്വതീനിത്യത്വവും മോക്ഷം 163
മധുരവാക്കുകേൾക്കുകാരണമാണിതെ
മധുരസത്താൽ ദൈവ്യഭാഗ്യമൊഴിഞ്ഞിടും 164
നമ്മിലിക്ഷമിത്തനാരെ രക്ഷിതാവും
സമയമോട് പിതൃകല്യാണമൂലത്തെപോലെ 165
ലോകരക്ഷാർത്ഥം പുറപ്പെട്ടവൻ തൻറെ ഗുരു
ലോകവശ്യമായി സത്യവഴിയെ പ്രകാശിപ്പാൻ 166
പുരസ്സരൻ മാമ്മോദീസാ കൈകൊണ്ടു വെളിവായി
പുരസ്ഥാനിന്നു തന്നിൽ മാർ യോഹന്നാൻറെ കയ്യാൽ 167
ജനകിപുത്രൻ കയ്യാൽ മാമ്മോദീസാ മുങ്ങി
ജനകിൽ ബഹിഷ്കരിച്ചവൻ പുത്രനെ ഗ്രഹിക്കുന്നോരം 168
മധുരൻ പുഷ്പമനസ്സിലാക്കുന്നോരം പുത്രനക
മധുപാനാഗ്രഹത്താലനുഗമിക്കുന്ന 169
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പുഷ്പം സ്വർഗ്ഗത്തെ നോക്കുമ്പോൾ
സ്വർഗ്ഗൈശ്വര്യം കണ്ടു സന്തോഷിച്ചിടും 170
ഉത്തമമായ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ വർത്തിക്കുമ്പോൾ
ഉത്തമസ്ത്രീസ്വരൂപവർത്തിക്കുന്ന 171
കന്നാനാമമായ ഗ്ലീലിയാം നഗരിയിൽ
കന്നാനമോടെത്തോടു പെൺകെട്ട് കഴിയുന്നേരം 172
കല്യാണാലയമാം മിശിഹാമാതാ സഹ
കല്യാണത്തിനെത്തി വിവാഹപുണ്യം ചെയ്തവൻ 173
മധുരസമധുവോടെഴിയവിരുന്നിൽ
മധുരപിത കന്യാ കണ്ടില്ല പുത്രനോട് 174
കല്പിച്ചു പുത്രൻ വാരി വിശേഷമധുവാക്കി
കല്പിച്ചു വിളമ്പിച്ചു ആശ്ചര്യപാനരസം 175
പുണ്യഗ്രഹപതികളനുഗ്രഹംകൊണ്ടു
പുണ്യശാലയാൽ മുമ്പിലെന്നപോൽ തെളിഞ്ഞവരോ 176

ഭർത്താവുമുള്ളൊരാം ദ്വാരാന്തരത്തിന്നു
ഭർത്താവു മിതിവാദമെ ശിക്ഷ്യാനാചുറ്റി 177
ആശ്രൂനനേറിയോരവൻ സമ്മതിയാണ്ടുകളെ
ആശ്ചര്യമായുടെ സമ്പാദ്യമായിട്ടു കാട്ടി 178
ഭാവനിലമൊന്നതിനു ശക്തിയായവും ചെയ്യും
ഭാവനിലെ കന്യാവസ്ത്വയിൽ സംഗ്രഹിക്കും 179
സുതാപംകൊണ്ടുമിനി സപരിയും കരിക്കുമ്പോൾ
സുതാപദമാശംസ ജാനകി ചാലം ചെയ്യും 180
ശക്തിമായസംപൂർണ്ണ മാർത്താണ്ഡൻ താനാകെ
ശക്തിമാന്തേരതിൽ ചിന്തിച്ചുകൊ നേരാചിട്ടുതാമ് 181
ജനകപുത്രം വരുത്തുവാനും നയ്മതയാൽ
ജനകൻ കല്പിച്ചപോൽ യാത്രയാകുന്നു നൃപൻ. 182
മംഗലാസ്വിവാഹിക്കെണമെന്നുള്ളം
മംഗല്യാരിവുള്ള കന്യകാരത്നമതോ 183
മതിയിൽ വരുന്നതെന്തോ ചോദ്യമുണ്ടാൽ ശൃംഗാരത്തിന്നു
മതിയല്ലേനവച്ചു കന്യകയെങ്ങു കൊണ്ടുപോവാൻ 184
ഭൂപാലകന്മാരും സ്നിഗ്ദ്ധമതാനവരെ കേൾ
ഭൂപാലന്മാരെല്ലാം കണ്ടു വിസ്മയിച്ചീടും 185
ഭൂവില്ലുതാനും നാലുമറിക്കും വർത്തമാനം
ഭൂവാചനാങ്ങളാലതും ചെയ്യിട്ടുതാൻ. 186
അമളിതീപ്പോരം തിരികെച്ചെന്നീടുവാൻ സമയമായ്
അമളിക്കെചെല്ലുതെല്ലാമറിഞ്ഞു വല്ലാതീയും 187
മാനസഖേദം മേന്മേൽ പിറകല്ലിതല്ലോ
മാനസംവർത്തത്തോടു മരണമിനിക്കിണ 188
പ്രസ്തുതിക്കനങ്ങളെല്ലാം മാനസഖേദത്തിന്റെ
പ്രസ്തുതിന്നതിൻ ഫലമാണെന്നു തീർച്ച ചൊല്ലാം 189
വിഷമമിനിക്കേറെയാകുന്നു ദോഷത്തിന്റെ
വിഷമതിനൊത്തിട്ടുള്ള പരമൊന്നേയുള്ളൂ. 190
പുത്രീടെന്റെ മുഖസങ്കടം നീക്കാകും
എങ്ങനെൻ ചിന്തിക്കുമ്പോഴും മരണം വരിക്കുന്നു 191
ഭർത്താവിൻ നാശം ചോദിപ്പാനിനിക്കൊരുവനെ
ഭക്തമതിനു വില്ലാതെയിനി വരുത്തുവാൻ 192
എങ്കിലും സ്നിഗ്ദ്ധത മാതാവേ! ഭയപ്പെടും
എങ്കിലും സ്വധർമ്മമാകും നിനക്കിതുമാവു 193
മഹേശ്വാ ഭൂതനാഥ കൃപയിട്ടു നിന്നെക്കണ്ടു
മഹേശംപൂർണ്ണ വരമരുളീടുവാൻ നാഥനിതെന്നു! 194

പ്രസൂനം മഹാമർദ്ദനത്താൽ തളരുമെന്നപോലെ
പ്രസൂനാനനതന്റെ വാക്കിനാൽ വാടിക്കൊണ്ട് 195
ഉത്തരം പറയാതെ നിന്നവളല്പനേരം
ഉത്തരപ്രമാണമെന്നോർത്തുമുരചെയ്താൾ 196
ഉള്ളതിൽ സുഖനാശമിതിനാലെന്നാകിലും
ഉള്ളതിൽ ദുഃഖാവഹമിതെന്നുവരികിലും 197
മാതാമഹന്റെ പുണ്യമഹോ ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം
മാതാവിനെയതിക്രമിക്കയെന്നാകിലും 198
സ്വാമിതൻ കാരുണ്യത്തെക്കാട്ടുവാൻ കല്പിക്കുന്ന
സ്വാമിതൻ തിരുമനസ്സാകട്ടെ മനസ്സതു 199
ഇവ തികെച്ചിട്ടടൻ ഒട്ടിന്നവഹമേലെ
ഇവ തിരുമുഖത്തിലക്ഷികം വഹിച്ചപ്പോൾ 200
പുഷ്പമുഖിയുടെയാത്താവു കണ്ണിൽനിന്ന
പുഷ്പധാരകളിലൊഴുകുമെന്നതോനും 201
സുജാത രക്ഷാത്തമായാത്മജൻ പോയതോറം
സുജാതയെന്നോർക്കുടെ വേർപെട്ടു സുഖമെല്ലാം 202
വാസവമുഖം പുത്രദുഃഖത്താൽ വിവൃത്തൻ
വാസവനാരി പുണ്യകന്യയോടറിയിച്ചു 203
തനയനുടെ പീഡനവുമാക്ഷേപവും
തനയനുള്ള ദുഃഖമൊക്കെയും മാതാവിന്റെ 204
തരുവില്ലൂന്നപോലെ ക്രൂരമതി കമനിച്ച്
തരവല്ലാത്ത ചെമ്മിതെന്നെ പറയേണ്ട 205
അതുലം പ്രശംസിപ്പാൻ വചനവശംപോരാ
അതുലദുഃഖാംബുധൌ വീണെന്നു ചൊല്ലീടേണ്ട 206
വിധാനം തനയനെ ദുഃഖപ്പെടുത്തുന്ന
വിധാനമനസ്സതിന്റെ കഥയും കേട്ടനേരം 207
പുറപ്പെട്ടവനാമക്കാലം സുതന്റെ
പുറപ്പാടെന്തോ! സപ്തലോകമതെല്ലാം 208
ചോരനെന്നതുപോലെ മറിപ്പാൻ യാത്രയായി
ചോര നൽതിരുമേനി സർവ്വാംഗമൊഴുകുന്ന 209
കണ്ണുനീരിൻ ഭൂമിയിലൊഴുകുന്ന
കണ്ണുനീരന്യമില്ല ലോകമതെല്ലാം! 210
പ്രാണനാഥൻറെ ദുഃഖമിതും കണ്ടാൽ
പ്രാണനാഥൻറെ കന്യാ സകലവും ശക്തിയാ 211
നിന്നുതന്നാത്മജനെക്കണ്ടു ദുഃഖിച്ചുകണ്ണിൽ
നിന്ന് തണ്ണീറിൽ കടൽവാർത്തിരി ചൊന്നാംവണ്ണം 212

കൊല്ലുവിതെന്നെയെന്നാൽ ഞാൻ മരിച്ചീടാം വിട്ടു
കൊള്ളുവിൻ പ്രാണപ്രിയനാം നിർമ്മലതനയനെ 213
എന്നാൽ ഞാൻ മരിക്കിലുമതികഠിനം കൂടാവിധി
എന്നാൽ നാൻലോകകാര്യം സാധിപ്പാൻ പോരായല്ലോ 214
അതികഠിനകഠോര ദയയില്ലയോയിയാളെ
അതികഠിനമാം ദുഷ്കർമ്മമില്ലല്ലോദേവ 215
സുതനെന്നെ സുതനെന്നോതി വലയുന്ന
സുതനൊരുത്തികൾ സൃഷ്ടിയെന്തിനൊഴിഞ്ഞുനീ 216
കഷ്ടമഹോ! മഹാകഷ്ടം!! കാരണമിതെന്തു്?
മൃത്യുവാകയാൽ പ്രിയനാകർ നാരകമെയോ 217
ചൊല്ലിയവനൊരുപുരുഷൻ കരയാൽ നിന്നെക്കണ്ടി
ചൊല്ലിയ ദുഷ്കർമ്മത്താല്ലോ കൊല്ലിപ്പാൻ വിധിയിതോ 218
ഇതിനു സമ്മതം കണ്ടവർ ലോകരുണ്ടോ
ഇതിനു മുമ്പിൽ മമ പുത്രനിൽ പ്രത്യക്ഷമോ 219
അതികഠിനമായ നിന്ദ്യം കൈതനയന്റെ
അതികഠിനം കൊല്ലിയെന്നാനോരോ നാളിൽ 220
ആകയും വരുത്തുവാൻ കാരണമെന്തായിപ്പോൾ
ആകുലനായൊരിവൻ കൊല്ലിപ്പാൻ മൂലമെന്തു്? 221
സുതാ! മരിപ്പാൻ കൂടെ വിധി വരണമേ
സുതശ്രേഷ്ഠനുമുറ്റം മമ കല്പിക്കണമേ 222
താപസരായോരാര്യന്മാരുടെയന്ത്യാചാരം
താപസവരരെ സഹായം ചെയ്യുവോം 223
ജീവിക്കയില്ലൊരാൾ ജീവാത്മാവുമെ മമ
ജീവിക്കാനനുവദിക്കല്ലോ ജീവനിന്നൊരിച്ചോർക്കം 224
തന്റെ ചോരകൊണ്ടു ചുവന്നമാല്യങ്ങളണി
തന്നെ മരിപ്പവൻ പുത്രസമീപെ നിന്നാലും 225
ജനനിയിലെത്താവണ്ണമെയെ മറക്കാതെ
ജനനിയോടു ചൊന്നാൻ സ്വയം കരിശിങ്കൽ 226
നിന്നെയവൻ നാരി നിനക്കാത്മജനിവൻ
നിന്നുടെ മാതാപിതാവെന്ന യോഹന്നാനോടും 227
അതിനാൽ യോഹന്നാനും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനും
അതിനാവശ്യത്തിനു കന്യകമാതാവായാൾ 228
പ്രതിവാക്യമായൊന്നും ചൊന്നില്ല സ്ഥിരം പുത്രം
പ്രതിവാദ്യമൊഴിയും വചനാമൃതം നീക്കി 229

അനാദരനായിരാഗമായിട്ടില്ലതാനും
അനാദരത്വം കണ്ടിട്ടുമവൾസാദരനിന്ന 230
അതുലമായ ഹൃദയമകൊള്ളുമെന്നകാണാം
അതുല്ലാഭമിപ്പയോഗമില്ലതാനും 231
സാത്വികം ബന്ധ സിന്ധുവെന്നപോൽനിറഞ്ഞുള്ളിൽ
സാത്വികവ്യഭാവതമം സൂക്ഷ്മമായലെത്തിക്കൂടാ 232
ജഗതീശപ്രാണൻ ശരീരം വിട്ടനേരം
ജഗതിവിറച്ചേറ്റം ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടനൃപ്ന് 233
ജനനീതിയെ വിട്ട മാനുഷകത്വം കണ്ട
ജനനി മരിക്കാതെ മരിച്ചുന്നതെവണ്ണ 234
അധികാര്യ്യമതാണിറക്കി പുത്രരാം
അധികാരതൃപ്തിയായ കന്യകയുമവച്ചു 235
തദാലോകത്തിൽ ഭൂതസമ്പ്രദായ്പ്പിക്കാനെ
തദാലോചനാത്മകരാം സപ്രകാശിവാദികളായ 236
സാമാന്യദുഃഖം കണ്ടെത്തപ്പിക്കാതിരിയായാൾ
സാമാന്യ കന്യാദുഃഖം വാക്കിലുപരിമേയം 237
ഗുണമേശനായോർത്താലോത്മാന്തർഭാഗത്തിങ്കൽ
ഗുണമമെന്നാഗ്രഹം ഭൃത്യവർഗതദ്ദുഃഖം 238
കറയില്ലാത്ത കന്യ സാക്ഷാത്തുള്ളതാമാ
കറയില്ലാത്ത കൃത്യകാരണചിഹ്നംകണ്ട 239
പാദകരങ്ങളിലും ശരീരാംഗങ്ങളിലും
പാദകാരണമായ ശിരസ്സിൻ മുറിവുകൾ 240
മറക്കയില്ലെന്നിക്കൊരു ദുഃഖാധിയോടു ദുഃഖം
മറക്കുമില്ല നരവാരമാപ്പിക്കയുമില്ല 241
കണ്ണകം ജലമോട്ട ഉള്ളിച്ചു പുകവിധം
കണ്ടകമലർ തന്നിൽ മുഴുമനായാകൈക്കൊണ്ട 242
പകലോനോടൊപ്പമാം നയനാം തണുമിറ്റം
പകലൊഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള രാത്രിയിലകപ്പെട്ട 243
മൃതസഞ്ജീവിനിയാം നാവിന്റെ വാക്കുംകൂട്ടി
മൃതസന്ധ്യകളൊക്കെത്തള്ളൻ വരംകെട്ട 244
അകമന്ദസ്മാപത്താൽ മറിച്ചുപാകംവണ്ണം
അകമലരിലിളം ചിന്തിച്ചുവെളിച്ചുറ്റം 245
ഇതിനിടയ്ക്കലകന്യാ പരിധിച്ചു സുഭ്രഖിതാ
ഇതിനിക്ഷണംകൊണ്ടു മാഴ്ച്ചയെത്തിരുന്നായി 246
മൃതിവിപ്രരഹിത പുണ്യശരീരക്ഷതം
മൃതിവിധാതോരമായ്ത്തുയ്കിടിമെന്നി 247
ഉപലാലിത്തിലും പൊതിഞ്ഞു മൂടിവച്ചു
ഉപലബ്ധിയും തത്ര ദേവകളോരൊക്കെ 248

[illegible]
[illegible] 249
[illegible]
[illegible] 250
[illegible]
[illegible] 251
[illegible]
[illegible] 252
[illegible]
[illegible] 253
[illegible]
[illegible] 254
[illegible]
[illegible] 255
[illegible]
[illegible] 256
[illegible]
[illegible] 257
[illegible]
[illegible] 258
[illegible]
[illegible] 259
[illegible]
[illegible] 260
[illegible]
[illegible] 261
[illegible]
[illegible] 262
[illegible]
[illegible] 263
[illegible]
[illegible] 264
[illegible]
[illegible] വഴിയില്ല 265
[illegible]
[illegible] 266

എന്നതുകൊണ്ടു ഭൂമിലോകെ നീയറിയേണം
എന്നതു പിതാവിന്റെ കല്പനയറിഞ്ഞാലും 267
ചൊന്നിതു പുത്രൻ കന്യദേവകല്പിതം ഗ്രഹി
ചൊന്നിതു സാദ്ധ്യമല്ലായെന്നതെൻ ബുദ്ധ്യാരവപ്പാറ 268
നിന്നാലെന്നാലുമാവില്ലന്നും കല്പിച്ചത
നിന്നാലെന്നെന്റെ ദേവന്റെ തവേഷ്ടം യഥാർത്ഥവാൻ 269
എന്നാലറിഞ്ഞാലും നിന്നാസ്ഥകളെ
എന്നാലെന്നുമേയുള്ള മറ്റൊരസ്ഥിത്വമില്ല 270
അങ്ങലാതെമനസ്സിനകത്തെല്ലുണ്ടായതൂലം
അങ്ങലെക്കുള്ള ഭാരമെനിക്ക ഭാരമുള്ള 271
ബ്രഹ്മന്യാകിം മേമനാം പ്രത്യക്ഷം നിനക്കല്ലോ
ബ്രഹ്മന്യായത്തോടിവ കന്യകയുണർത്തിച്ചു 272
പ്രത്യക്ഷമായസ്വത നമ്മുടെ ഉക്കകൾക്ക
പ്രത്യക്ഷംഭവിച്ചുടൻ മനസിനാശ്വസിച്ചീടൻ 273
ഇതതിക്രാന്തമായ വിഷയം ശ്രേഷ്ഠമതത്തെ
ഇതതിമിരജനം വിശ്വസിപ്പിച്ചുകന്യാ 274
ദേവാധികാര്യമെല്ലാം ഭാവിജനന്മാരാൽ സ്വയമേതോ
ദേവാത്മകളുടെ വിശേഷം ബോധിപ്പിച്ചാറം 275
ഇനി നല്ലതുമിനമിതന ബോധിയാരെ
ഇതിനകത്തുള്ള പുത്രചരിത്രം കണ്ടുംകേട്ടും 276
ദൃത്തോടു സമമായ ശ്രുതു വ്യാപാരത്തോടും
ദൃത്തോടു ചരിത്രങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചുള്ളിൽപൂണ്ടു 277
ആ ദിനം കഴിഞ്ഞീടും സമയമങ്ങതൊരെ
ആദിനായകനമ്മെക്കണ്ടു യാത്രയും ചൊന്നാൻ 278
ആനന്ദമോടു വാഴ്"ക സൃഷ്ടമുള്ളതിൽപ്രിയെ!
ആനന്ദപൂർവ്വകോടികൾ വാഴുവാൻ പോകുന്നു ഞാൻ 279
താപത്തിന്നല്ല യാത്ര ഭവിപ്പാനായിന്നു
താപത്തിനിക്ക വന്നു കഴിഞ്ഞു ക്ഷമാകാലം 280
പ്രമോദമോടു യാത്രയുവിൽ നിന്നിതുകാലം
പ്രമോദമുണ്ടൻ നാണിച്ചീടുകെന്നുടെ രശ്മിയാൽ 281
മാനസപീഡവേണ്ട ഭക്ഷിപ്പാൻ നിന്നെ സദാ
മാനസം സിദ്ധിയോടുകൂടവെ നീയും വാഴ്"ക 282
ജനകല്പിതമെല്ലാം തികഞ്ഞതെയാവൂ
ജനകനിതൊക്കെയെയിവണ്ണം പ്രമാണിച്ചു 283
പത്തുനാളിന്റെയുള്ളിൽ രാഹാരയെയപ്പാനാ
പത്തുനായകനിയാളെഴിക്കം മുള്ളും തമം 284

പ്രിയതനിപ്രതി ഞങ്ങൾക്കിവയേകിന്ന
പ്രിയമുള്ളതുംകൊണ്ട് നീയിവർക്കിരിപ്പാകം 285
കാലയമകത്തീടും നിന്നോടു രമിച്ചീടും
കാലയശേഷം നിന്നെ മോക്ഷ സന്തോഷിപ്പിക്കും 286
എന്തന്നാൽ വേണമതപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം നീ
എന്തന്നാലതു താതൻ തന്നീടും പ്രിയത്തോടും 287
മക്കളിവർക്കനീയെ സതതസ്നേഹത്തോടും
മഹിയിലിരിപ്പാനായ് നിന്നെ രക്ഷിക്കും സദാ 289
നിന്നെക്കണ്ടു ഞാൻ നിത്യം പാലിപ്പനാകാശത്തിൽ
നിന്നെ, കാന്തപ്രേമമാല്യമുള്ളകൊണ്ടിരിപ്പാൻ ഞാൻ 289
എന്നെക്കാണാത്തനേരം നീ ശിഷ്യാശ്വാസമാകും
എന്നെകല്യാണശീലയവർക്ക തണ്ണപ്പാവൂ 290
അത്ഭുതം ചെയ്തിട്ടുനാഥൻ കന്യകജനനിയും
അത്ഭുതം ചേതസിധരിച്ചുണർത്തിച്ചിതു ഭക്ത്യാ 291
നിനക്ക തോന്നുംവണ്ണമെങ്കിലോ മറ്റൊന്നു ഞാൻ
നിനയ്ക്കവേണ്ട തവ പ്രീതമായതേവേണ്ടു 292
എന്നുടെ സൃഷ്ടൻ നീയേ നീ പോയാലിതെങ്ങാകും
എന്നുടെയവൻ നീയേ മാനസേ പ്രകാശിക്കും 293
ശത്രുംകഴിയുമ്പോളനുസ്മരിച്ചീടാതെ നീ
ശത്രുനേക്കാൾ ഭാഗ്യന്നിനക്ക വിളങ്ങീടും 294
ലോകതലം നിനക്ക ചിതവാസമല്ല
ലോകളമിക്കവേണ്ട തെളിവു മറഞ്ഞില്ല 295
വെളിവിനേക്കാളന്ധത മനസ്സിൽ പ്രിയമുള്ള
വെള്ളിവിലത്തേക്കാൾ കീർത്തനെ വിലയുള്ള 296
എന്നാലും ലോകം പ്രതിക്ഷമയും മരണവും
എന്നാലുമപ്പൂവിലരിപ്പിപ്പതല്ലല്ലൊ നാഥ! 297
ഭ്രാതാവനിയെപ്രതി മയമെ കളയല്ലെ
ഭ്രാതാവലിജനം മംഗലം വരുത്തുക 298
നരകമരണങ്ങൾ ജയിച്ച ജയത്താലെ
നരകലികളൊക്കെ നാശം ചെയ്തീടണമെ 299
നരകന്മഷം മാററി പ്പുണ്യത്തെ നൽകേണമെ
നരകലുഷങ്ങളൊന്നിയെ മോക്ഷത്തേയും 300
വന്ധ്യമാകവാനല്ല നിൻശ്ലേശസ്ത്രകാലമ
വന്ധ്യമാക്കുക ദിവ്യഫലവും വർദ്ധിപ്പിക്ക 301
സൃഷ്ടാവായതിനാൽ നീയേകേശൻ ഭൂമിനര;
സൃഷ്ടാവലിക്കനാഥാതപരിയം തൃജിക്കല്ലെ 302

തിങ്കളെത്താനാം സമയം ചിന്താമണിയം
തങ്കനിലാവാർന്നുണ്ണിയെഴുന്നേം വിളങ്ങുകൊണ്ട് 303
ചൊന്നാൽ തിരുവാതിരയിൽ നിന്നൊരാക്കുന്നിന്നി
ചൊന്നെന്നവൾ മടിപ്പിച്ചവരുടെമാതൃക 304
സുകൃതിയായവരെ ഒരിപ്പിച്ചിരുന്നു
സുകൃതിയാവും ധർമ്മത്ത്യക്കു നൽകുന്നു 305
അധികൃതത്തിപ്പാൻ കന്യകയായിപ്പുണ്ടും
അധികാരങ്ങളിലൂരുക്കളുണർത്തിപ്പു 306
തൊഴുതൂക്കുട്ടി സൈന്യനിരയിൽ ചെന്നു
തൊഴുതാവതാം വിദ്വജ്ജനത്തൊടൊന്നിച്ചു 307
അന്നാമൂലദ്യുതി ശ്രീകണ്ഠസ്വാമിയെന്ന
അരചനരുളി പോകൻ സ്വർഗ്ഗലോകം പരമേശി 308
അന്നാദിയൊരു ദിവ്യമൊന്നൊരുന്ന നേരത്തിങ്കൽ
അന്തഃപുരമായവായും പ്രകാശിപ്പു 309
മന്നവരെല്ലാരും വാഴ്ത്തിപ്പുകഴ്ത്തുന്നൊരു
മന്നവസൂനുക്കൾ മാമലയേറുന്നെങ്ങി 310
വലയാകെത്തിളങ്ങിനൊരുമിപ്പുതുമയേറി
വലയാകത്തിൽ തുകൽ പുറവും ശോഭിപ്പിപ്പു 311
അനഘരൊത്തൊരു പുരസ്കരിച്ചിരിപ്പുറം
അനവദ്യരൊത്തൊരു മന്ദിരത്തിലുറങ്ങിക്കൊണ്ടും 312
ശ്രീമാനവനുടനെന്നുള്ളിൽ ശോഭിച്ചുകൾ
ശ്രീമാനവനിലുള്ളിൽ ശോഭിപ്പു ശിഷ്യന്മാർക്കും 313
മേല്പോട്ടുനോക്കിനോക്കി ബാഹുപൃണാമത്തോടും
മേല്പോട്ടുയർന്നുപശോഭയായി പ്രകാശിപ്പു 314
അപ്പറിച്ചുവായുനോക്കുന്നുള്ളിയശേഷം
അപ്പറിച്ചോളുമായവർ കാണാണ്ടുന്ന 315
നോക്കിനിൽക്കുന്നതെന്തേ! വിസ്മിത ജനങ്ങളേ!
നോക്കിനിൽക്കുന്നതോ ഭവാ വന്നിട്ടൊരുകാലം 316
പൂർവ്വലോകസംഘാൻ ഭൂമിയിലെഴുന്നള്ളും
പൂർവ്വലോകസമ്മതോട് പ്രകാശം വിളിപ്പുണ്ടായ് 317
തൊഴുകൈപ്പൂവൊടുകൂടിയ നരഗണം
തൊഴുകൈത്തൊഴുതെഴുന്നപ്പോൾ പുരിപൂണ്ടു 318
മഹോത്സവകം ഭീകരമായന്ന കാലത്തിങ്കൽ
മഹോത്സവമെങ്ങും വിസ്മയനായികാരവൽ 319
മേൽവായുസംഘത്തെപ്പോൽ മാനവർ ഉണ്ടായ്
ആനന്ദാനന്ദം നിറപ്പു സുവിസ്മയം 320

ജലധാരതോട്ട ദേവ സ്നേഹാഗ്നിക്കൂട്ടവനായ്
ജലധാരപ്പത്തികൾ ശിഖാകടം കാണായ്വന്ന 321
വരവർണ്ണിനി കന്യാസ്ത്രീപ്പാദങ്ങളോട
വരവര്യമക്കന്യാ പാദ്ദുകന്യകയുടെ 322
ചെമ്പട്ട് സിംഹാസനത്തിൽ സർവ്വേശനൊത്തെന്നുള്ളി
ചെമ്പട്ടികളും ഗുണസംപൂർണ്ണം വരുത്തിയാൻ 323
സംഭവസമയോഗ്യമായ കന്യക ഏറെയും
സംഭാസമാക്കി തത്ര സ്വർണ്ണസ്സോത്ര വാണ 324
സൃഷ്ടിയായതുകൊണ്ട് സൗഖ്യം കാട്ടിയത
സൃഷ്ടിയാക്കിയോൻ സന്തോഷം കന്യയിൽക്കൂടിയാനും 325
സ്വർണ്ണത്തനിൽ മണി ശോഭിക്കുമെന്നപോലെ
സ്വർണ്ണകന്യകയിൽ ധന്യതാശോഭിച്ചുറം 326
മാറവുള്ള ചെറാസ ശൊഭാശേഷത്തിലെന്നപോലെ
മാറവുള്ള ധർമ്മസംഗമത്തിൽ പ്രകാശിച്ചു 327
താങ്ങിയും ക്രിയമായമെന്നുള്ള ഭേദത്തോടും
താങ്ങിയുള്ള സമ്പ്രകാന്തിതൻ ശുശ്രൂഷയോടും 328
വിശ്വസ്ഥനങ്ങളിൽ ദ്ഗാശയമെന്നുള്ളി
വിശ്വാസമാനം സ്വീകരി വെളിവും ധരിപ്പിച്ചു 329
വിശേഷഗർഭമതിൽ വസിച്ചു കന്യാനാഥ
വിശേഷപ്രസന്നനായ് സർവ്വേശാലയവും 330
ധന്യ സർവ്വലോകം സന്തോഷമറിയിപ്പാൻ
ഗന്ധമായ് പിതാവിൻ ശിഷ്യയോഗം 331
അനുകമ്പപുത്രൻെറ കല്പന തികപ്പാനായ്
അനുമകന്യകയുമാശീർവ്വചനം ചൊല്ലി 332
അതിബലങ്ങളാകും ക്ലേശങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ
അതിവേദനകളെയൊഴിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം 333
അധികസ്നേഹത്തോട് മാതാവുചൊന്നശേഷം
അധികമലം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ യാത്രചൊല്ലി 334
നിന്ദിതമുഖംകണ്ട് സ്വപിപ്പാൻ മഹാഭാഗ്യം
നിന്ദിതരുള്ളക്കേശ്വരനാകും ദായികയെപ്പോൾ 335
ഉത്തരലോകത്തിങ്കലിരുന്നുമ്പാപ്പികൾക്കും
ഉത്തമം സർവ്വക്ഷമിക്കുന്നമിതാകം നിരന്തരം 336
തങ്ങളെപ്പറ്റി സദാ കാരുണ്യമാവതോട്
തങ്ങളെപ്പുരവിധി തികപ്പാനായ്പ്പോലും 337
താമസമെന്നിക്കി സന്തോഷമറിയിപ്പാൻ
താമസം വിനാ പോയവൻ വെടികൂട്ടിതല്ലോ 338

സാരമീവപുണ്യസമൂഹമുണർത്തിച്ച
സാരഹിതസംഭ്രമത്തോടനമ്പാംചെയ്യാം 339
മാർഗ്ഗണം ചെയ്തു സർവ്വഭൂമിലോകരെ ക്രൂര
മാർഗ്ഗന്യായത്തിൽ നടത്തീടുവാൻ പോരുമ്പോളമവിൻ 340
കൊലനിങ്ങൾക്ക വരുത്തിക്കൊള്ളും ദുരിതന്മാർ
കലിനിർഗ്ഗുണത്തിന്നിതൊക്കവെ വരുന്നതാം 341
മന്നവർ മരുത്തീടും ദേഹത്തെ നിഗ്രഹിക്കും
മന്നവർ രാജാക്കളും മേദിനീപാലന്മാരും 342
ആത്മനാശത്തെ വരുത്തീടുവാനശക്തന്മാർ
ആത്മനാശത്തോടവർ നിഷ്ഫലം ഭ്രമിച്ചീടും 343
സുവർണ്ണമലനികേ മാററിനെക്കരയേറി
സുവർണ്ണമുറപ്പെടീച്ചതുത്തമം ശോഭിപ്പിക്കും 344
മരണദുഃഖമകാരണം ചിന്തിച്ചിട്ടു
മരണമേൽകരം ശങ്കടം പുത്രം പ്രതി 345
സഹായമസ്സ്ഥാനാതരോഗ്യമായുഷ്മത്തും
സഹായസ്ഥലിം ഓതര മാവിനിസമംഗലം 346
യോഗാസമായുഷ്മാ നൃഭരാരസഃ
യോഗാസഹായ ദൈവസംയുഗേകോനിശവൻ 347
ഭദ്ദ്രങ്കളിൽ പൊരും റോമായിൽ പരന്തോരേ! നീ
ഭദ്ദ്രകളിൽ മൂഢനേറൊനൊന്നൊല്ലിച്ചീടും 348
അധസ്സിലപോൽ നിന്നെൽ പൊരുതീടും ദേവസഭാ
അധസ്സിന്നുൻ മോക്ഷലോകത്തെ ഗമിച്ചീടും 349
അഘായ മനസ്സുള്ള നൃപന്റെ ഐശ്വര്യംകൊണ്ടു
അഘായരാജ്യത്തിൽ നിയന്ത്രേയ ജയിച്ചീടും 350
സഹജന്മാരെ! നിങ്ങൾ കരിശിൽ ഗ്രഹമോടു
സഹജനെന്നു മററു സുഖങ്ങൾ പ്രാപിച്ചീടും 351
ജ്യായജ്യോഷക്കാലെ! മുൻപിൽ കറവുകൂടാതെ നീ
ജ്യായജ്യോഷ്ഠനം വൃക്ഷമേദിന്യുമെല്ലമിഹ 352
വത്സലമോഹനാരെ! തേ വാത്സല്യരഹസ്യം
വത്സലംഘനംചെയ്തു ജീവിക്കും ദുരശി 353
പ്രാസിഭത്തെ ശിഷ്യരോടെ ദേവതാഭാനവും
പ്രാസീദ്യുന്നാലവൻ പോകമ്പോഠംകൈകൊള്ളുക 354
ശോഭനമാകംവർണ്ണനദാനം ചെയ്തീടുവാൻ
ശോഭനശീലയാക്കിവെപ്പുരി വീഴുന്നീയെ 355
ഉത്തമസ്സിനെന്നിക്കി ഹിമയപ്പോലിവനെ
ഉത്തമപീലിയിപ്പുരെ! മേല്പോട്ടുപോവാൻപൊങ്ങും 356

വളർത്തുട്ടുവിവേകനാടത്തിലേഷണനാൾ
വത്സലമേറിയ വാത്സല്യമെന്നൻ നിരൂപണവൾ 357
പൂജയെ കഴിക്കുന്നവർക്കു കഥാ മതത്തെയാദരവ
പൂജയെത്തിയോപ്യയിൽ നീ ശ്യുവില്ലയേവം 358
ലോപിക്കുന്നിയെക്കാൾ ശോഭിക്കും നിങ്ങളെ
ലോപിയ്ക്കും പുത്രാർത്ഥം തന്നെയോ നീമോദമോടെ 359
നിങ്ങളെ ഞാൻ പോകുമ്പോൾ കാണുമതിനാശയുണ്ട്
നിങ്ങളെപ്പോഴും വരുമെന്നുമറിഞ്ഞില്ല 360
ഉത്തമനാണക്ഷി മമ പുത്രന്റെ തോഴി! നിന്നെ
ഉത്തമമറിയിക്ക ഇതെന്തു ചൊല്ലിത്തരൂ 361
സകലലോകസൃഷ്ടിയാകവേ ചൊല്ലുമേഷം
സകലലോകസൃഷ്ടമാതാം ശ്രീഹാന്മാർ പുറപ്പെട്ടാർ 362
അനന്തമഹിമയുള്ള നിർമ്മലപ്രേമത്തോടും
അനന്തരാഗത്തോടും യോഹന്നാൻ തപോധനൻ 363
സ്വജനകിയെപ്പോലെ കന്യയെ ശുശ്രൂഷിച്ചു
സ്വജനാന്തത്തിൽ ചെലവുമുണ്ടായിത്തന്നെയേറ്റു. 364
തെല്ലും സൂക്ഷിക്കുമ്പോലെ മാതാവെ നോക്കിക്കൊണ്ടു
തെല്ലും വിനാ പൂജിപ്പാൻ യോഹന്നാ സിദ്ധം 365
അകന്നാ രാജ്യങ്ങളിൽ വേദമറിയിക്കിലും
അകന്നാവ്വായിൽ നിന്നകന്ന പോകയില്ല 366
ഉത്തമംപോലവളെ നോക്കിയോരുന്നവനാലെ
ഉത്തമമായവനെ നോക്കിടും മങ്കമാരോ 367
ഓമനിക്കാൻ മിക്ക ശോഭാ ശോഭനമോ
ഓമനത്തക്കണ്ണാൽ തൊഴുവാൻ ചെല്ലുമിന്നെ 368
സത്തമ കന്യതാനും പുത്രചരിത്രങ്ങളെ
സത്തമനസ്സിൽ വെളിവെന്നപോൽ സൂക്ഷിച്ചിടും 369
സ്വാപത്തിൽ പ്രജാഗരണത്തിലുമിളുതന്നെ
സ്വാപത്തിലും മോദത്തിലുമില്ല ചിന്ത 370
സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുമി സങ്കടത്തോടുംകൂടെ
സ്വാതന്ത്ര്യമൊരുക്കവും മറക്കാതെ 371
അനുസാരങ്ങളായ ചിന്തനങ്ങളെ
അനുസാരണമൊണ്ടിതാക്കവേ നിരൂപിക്കും, 372
ചിലനാൾ പുത്രൻ ചോരവിയർത്ത ഭൂവില്ലോകം
ചലനംവിനാ പുത്രസ്നേഹമൈശ്വര്യമോക്ഷം 373
കാകുന്നസഹിതത്തിൽ ചിലനാൾ പോകുമിന്നെ
കാകുന്നസഹിതത്തോട് സ്വർഗ്ഗമേറ്റുയർത്തിപ്പിടും 374

ഉദയമെന്നതാദ്രിയിൽ മേവീടും ദിവാകരം
ഉദയാനന്തരമപ്പതിത്തകം ലോകത്തിനോ 375
പാദലക്ഷണങ്ങളെ മുത്തീടും പുത്രന്മാരെ
പാദലസദതെ സദ്ഗുരോ ശ്രീനാരായണം 376
സ്വകാര്യമിവണ്ണമെത്തിക്കുമാറദിനം
സ്വകാര്യാന്തരജനം തൃപ്തിപ്പെട്ടിടും പിന്നെ 377
കലുഷംനീക്കി ദേവസേവികളുടെ മനം
കലുഷനാശകരസദുപദേശമൊപ്പും 378
ബ്രഹ്മനാകിയ മൂലത്തിലിരുന്ന പുണ്യവാന്മാർ
ബ്രഹ്മന്യായമസ്ത്രിയായ കന്യകക്കൊത്തവന്നു. 379
ആനന്ദാതിരേക പ്രഭോ കണ്ടവർ സവിനയം
ആനന്ദമോദയം ലഭിച്ചേററവും പ്രസാദിച്ചാർ 380
അജ്ഞാനങ്ങളിൽ ചിരകാലനിസ്സനാതനാശരീർ
അജ്ഞാനകിയെക്കണ്ട സൈന്യത്തിന്നറിയിച്ചാൻ 381
പ്രഭാവം മനുഷ്യരിലിവണ്ണമൊക്കെയില്ല
പ്രഭാവനിയിലെ തിരനോട്ടവും ചെയ്തില്ല 382
അജ്ഞാനമതമെങ്കിൽ ദേവിയെന്നോർപ്പവന്മാർ
അജ്ഞാനപാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കുന്നുണ്ട് 383
വേദനായനംകൊണ്ടും നാദിയെന്നുള്ളകൊണ്ടും
വേദനമിളക്കൊണ്ടു ദൈവമല്ലെന്നു ബോധം 384
ജനനിരൂപസാക്ഷിയിവണ്ണം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു
ജനനിയുടെ സ്വിനൃപവിവണ്ണം പ്രകാശിച്ചു 385
അംഗനാരൂപം മോഹകാരണം കാണുന്നോരിൽ
അംഗനായക ഭക്തിയിതുപോലെയല്ല 386
ഭാവവിൻരൂപംയഥാ കന്യകാവേഷമോതവും
ഭാവവിശേഷഗുണമനം വർത്തിച്ചിടും 387
വിനയരാഗം കൊടുത്തഗ്നിയെ ജലംപോലെ
വിനയം ജനിപ്പിക്കും ഭക്തജനങ്ങളിൽ 388
ആചാരങ്ങൾ ദേവീതിരിയും വിരക്തിയും
ആചാരണവും ഗുണഭാവവും ധരിപ്പിക്കും 389
വേദനായകത്തിടും രാത്രിയെ സൂര്യൻപോലെ
വേദനായകന്റെയും സമീനമരിപ്പിക്കും 390
ഏറെമെന്തിനു ഞാനോ പുത്രനെക്കൊന്നവർ
ഏററമേതുമേ കന്യകയോടു കാട്ടിയില്ല 391
വേദജ്ഞന്മാരും വർത്തിടുവാൻ ശ്രമിച്ചവർ
വേദജനനിയോടുപദ്രവം ശങ്കിച്ചല്ലോ 392

ജലവാഹങ്ങൾ വായുവിനൊത്തുചേരുന്നപോലെ
ജലവാഹരാഗങ്ങൾ സപദിവശംകെട്ടിപ്പോകും 393
സമകം പതിന്നാലു കഴിഞ്ഞതാനന്തരം
സമാകാംക്ഷയോടുമാ സ്വർല്ലോകമാഗ്രഹിച്ചാൽ 394
ഐഹികമുള്ളതാകെ മറന്നു ദേഹത്തിന്നു
ഐഹികവിഷയവുമസഹ്യമെന്നു തോന്നി 395
ശ്രമാവസ്ഥയിൽ വന്നു സദാ രഹിതമെന്നും
ശ്രമാവമാനമാര്യഗൃഹാകമുമെന്നും ബുദ്ധ്യാ 396
സാരസംയുതം പരലോകമെന്നും ജ്ഞാനാൽ
സാരസം മോഹമോക്ഷം പ്രാപിച്ചാൽ കന്യാമണി 397
പുളകമോടും ഭാവം സന്തോഷപൂർണ്ണതെ
പുളകമംഗലം കൊണ്ടാകെത്തൂവാൽ വലയും ഞാൻ 398
മോഹാൻ ജ്വലിക്കുന്ന മേല്ലോട്ടുപോവാൻ ഊഷാ
മോഹാബ്ധം പൊറുത്തീടുവാൻ വശമല്ല 399
ചോലമേ! മൈ ലോകമേ!! ദേവിമേ!! ഹാ!! ദുഃഖം
മോഹമാത്രയും വലഞ്ഞിവിടെ പ്രാപ്തയായ് 400
പക്ഷത്തിലൂരുത്തിപ്പോൽ യാതൊരുവിധമിവ
പക്ഷത്തിന്നപ്പുറം ഞാനിതാ വേറിടുന്നു 401
ബന്ധനം കഴിഞ്ഞു നീ മൈവമേ! മറാവിയേ!
ബന്ധനാശങ്ങൾ ചെയ്തു പ്രാണനെ കൈക്കൊള്ളുക 402
നിന്നെ കാണാതെ പാർത്തുകൂടുന്നില്ലിനി നിന്നിൽ
നിന്നെ കാന്തമോഹത്തിൽ ചേർന്നും വന്നുകൂട 403
സ്വർല്ലോകർ മമപ്രിയനോടുടനറിയിപ്പിൻ
സ്വർല്ലോകം സകല കാന്ത്യാവസ്ഥാരോഹണം സദാ 404
വ്യാധിതാ വലയുന്നു ശോകനാൽ മഹോല്ലസ്തനാൽ
വ്യാധികാരണം ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവനെയാകിൽ 405
ഒട്ടുമേ വൈകാതെ താനെന്നെ വന്നെന്നെ കൂട
ഒട്ടുമേ മോഹമേകീട്ടു ഞാൻ പാർത്തിരിപ്പാൻ 406
ഉന്മലവൃക്ഷംപോലെ വാടി ഞാൻ വശംകെട്ടു
ഉന്മൂലനമൂലവും മൈ പ്രിയവിഷയമായ് 407
സാരസം ശിലോപരിയെന്നപോൽ മനസ്ഥാനം
സാരസന്താപമോടു നിർബലം വേറിടുന്നേൻ 408
മാനസമോഹം മമ വ്യാധിയെന്നറിയിപ്പിൻ
മാനസാ ചികിത്സക്ക വരണമിപ്പോൾത്തന്നെ 409
ഗ്രന്ഥപുസ്തകങ്ങളെയുംകൂട്ടി വരികവേണം
ഗ്രന്ഥചൂഡാമണികൾ വ്യാജമുഖഭയവുമെല്ലാം 410

താതനെന്ന വരമെന്നെയൊരു മയസ്സുണ്ടെ
താതനെന്ന ന്യായപിതൃവം പ്രകിതിവന്താരതനെന്ന. 411
ശരാദിമസ്സൈഹാഷ്മമെ പ്രകാശകാരണം
ശരാദിമാൽ ദോഷവും പോയതുളോറ്റകളെ 412
ശ്രുതമാതെണ്ണെത്തു മതിയുള്ളന്നമാം
ശ്രുതമതീതമധുരപ്രാജ്ഞിത്രിയം വരമെട്ടെ 413
പ്രാണനാഥം പാഴുളനതിനോക്കയോളുമുള്ള
പ്രാണനാഥംകൃപാമെ ഞാനെങ്ങനെ ജീവിച്ചതു 414
ശുദ്ധസംസുമായം മമ സകല ദുഃഖത്തിലോ
ശുദ്ധസംവൃതിനിക്കില്ലാതാം ശുദ്ധസംശുദ്ധമില്ല 415
ആശ്വാസം തെപാലെന്നമെത്തനന്നയന്നതെപാൽബിൻ
ആശ്വാസമായ്മയില്ലാത്ത ഗതിപ്പിച്ചിരുന്നോ 416
മെപ്രിയൻ പാദകമ്പ്പന്ത്രിനാം വൈകിക്കകിൽ
മെപ്രിയം സർവ്വരമാവിലില്ലാതൊന്നുമില്ല 417
സർവ്വാശ്രയമായിതാപക്ഷിച്ചു ഓടിക്കുന്ന
സർവ്വാശ്രയമായാം പക്ഷമെന്നതു മുണർത്തിപ്പിൻ 418
പാത്തുകൊള്ളുന്നതൊട്ടുമെ മനോരഥം ഞാനെൻ
പാർത്തുകൊണ്ടെങ്ങനെയുള്ളിയെങ്കിലേ തന്നുപ്പുള്ള 419
മുഖകിട്ടുള്ള മഹിമാന്ത്രിയ സ്വരംപോലെ
മുഖവിയലക്ഷിച്ചുമവിലെശ്വരൻ കേട്ട 420
അബലകന്യാ ചെതസ്സുതാപമിഹ ലഭിച്ചപ്പോൾ
അബലയോനാംഗീകരിച്ചു യഥാകാമം 421
സഹിതം യഥാസ്യരമെ സമുദായം
സഹിത മനുപ്പത്ര ശിഷ്യരൊ യാത്രയാക്കി 422
തിരുവുൾപാദൻ പ്രാപിച്ചതുനമ്മെക്ക്യോ ചൊന്നാൻ
തിരുമുഖത്തിൻമേലം കളക ന്യായ്യനിമായെ 423
ദിവ്യസൂവരാത്രി യിതിയാ പുരാതന
ദിവ്യസൂഖാരമൊക്കെ നിങ്ങനപ്പാർത്തിരിക്കുന 424
സകലലോകരായവർ പുത്രിയെയുയർത്തുവാൻ
സകലരൊതൃമാവാഹമെയ സന്തോനിപ്പാൻ 425
സകലമർത്ത്യരാം പൈതൃപതിയെ സുഖിപ്പിപ്പാൻ
സകലാനന്ദം കല്പിച്ചുന്നുകൊണ്ടുവന്നവൻ. 426
സർവ്വേശൻ തവ പുത്രനിപ്പോഴുതെങ്ങനെയുള്ളം
സർവ്വമൊരാപരിപൂർണ്ണം വമ്മജ്ജുനംവന്നിനം 427
അന്നേരം പുത്രവനം ഷഡംപദം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ
അന്നേരമന്നുള്ളതെ ശ്ലീഹന്മാർ തങ്ങളെന്നു 428

അഗ്രഗമെയ്യുവനാലെന്നപോൽ ശിഷ്യന്മാരാൽ
അഗ്രഗമനമകൊണ്ടു സന്തോഷമവർകൂടി 429
പുണ്യപാദത്തിൽ വെച്ചു ചിത്ത പ്രസാദത്തോടും
പുണ്യപാദങ്ങളും വന്ദിച്ചശ്രുമുഖന്മാരായ് 430
അവരോർത്തുകളോടുള്ള കന്യകയതാംചെയ്തു
അമരലോകങ്ങളെപ്രാപിതസജ്ജനമേ! 431
പരലോകികളായ നിങ്ങളെക്കണ്ടിട്ടു ഞാൻ
പരലോകത്തെപ്രതി ഗമിപ്പാനിച്ഛിക്കുന്നു 432
എന്തെന്നാൽ വേണ്ടുവതെന്നെന്നോടു ചൊല്ലിക്കൊൾവിൻ
എന്തെന്നാലതൊക്കവെ ലഭിപ്പാൻ സഹായം ഞാൻ 433
ഉത്തരമാദരവോടു മുമ്പനാം ശെമോൻ കേപ്പാ
ഉത്തരമുണർത്തിച്ചു ഗദ്ഗദസ്വരത്തോടും 434
വീതതാതന്മാർ ഞങ്ങൾ സൽഗുരു പോയശേഷം
വീതതാപിയുമായാലെങ്ങനെ പൊറുപ്പവർ 435
മോക്ഷസന്താപു നിനക്കു ചിതവാസന്തന്നെ
മോക്ഷസങ്കടം ഞങ്ങൾക്കേറെയുണ്ടതാണം 436
തെല്ലുമില്ല വൈരണ്ഡധാരയോഗ്യം തന്നെ
തെല്ലുമിക്കതെല്ലാപത്താൽ മഹാരചതം 437
ഉലയിലുള്ള വിലയിവരമണിപോയാൽ
ഉലയിലുള്ള ഗുണഹൽഗുതം ശേഷിച്ചീട്ടും 438
ജനനിപോകും ഞങ്ങൾക്കീവേദമൊപ്പിക്കാമോ
ജനനിവഹം തൃകന്ദ്രാപോയാലെ തണ്ടപ്പുള്ള 439
അധികം ചൊല്ലുവാനും ഭാവിച്ചു ഗുരുവരൻ
അധികശോകാഗമവും ബോധിച്ചു വത്സകം 440
ഒരുവരെ കണ്ടനേരം സ്വപ്നത്തിലുണർന്നതു
ഒരുവൊന്നുരശീല കന്യകയുരചെയ്തു, 441
മാർജ്ജനം സുപ്രയോഗിയെക്കിട്ടാ ശരവൃതെ
മാർജ്ജനം ചെയ്തു വേഗമുന്നിപ്പ്രാകുംപോലെ ·442
മാനസാശകരംകേക്കുലക്ഷമാകുന്നതിന്ന
മാനസാപേക്ഷയെല്ലാമനോക്ഷിക്കുന്ന മെ 443
സമഗ്രമിനിക്ക നിയല്ലാതെയേതുംവേണ്ട
സമഗ്രഹണം നിന്നാലിനിക്ക വന്നുകൂട്ടും 444
നാരിണാം വരയതാംചെയ്യുന്നവിലേശൻ
നാരീനായകന്ന നീ വരിക് മഹാസഹ 445
അസംഖ്യമാലാഖാമാർ സ്വർല്ലോകരെല്ലാവരും
അസംഖ്യഭാഗ്യങ്ങളും നിന്നെപ്പാർത്തിരിക്കുന്നു 446

ഖണ്ഡനമായ്തീർ പ്പൂം മർത്ത്യരിൽ നിറഞ്ഞവൻ
ഖണ്ഡകാരനായോർക്കും പാരിടങ്ങളിൽ വന്ന 447
ഗുരിപ്രകാശത്താൽ സദാ മനുഷ്യരാജ്യങ്ങളിൽ
ഗുരിപ്രമിതുരാം കൊണ്ടു നീ ഓരോതിക്കുന്ന 448
വാരിധരാകിലെ! വാഴ്ക നിരന്തരം
വാരിധ ശ്രേഷ്ഠകന്യ! വാരിധരനാഥരെ 449
ലോകനാഥനെ മിന്നൽ കളിപ്പെട്ടുണർത്തും
ലോകനാഥകരത്താൽ ഗുരിമഴ പെയ്കിച്ചു 450
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന വേർപെട്ട നിവാസികൾ
സ്വർഗ്ഗത്തിനാളുകളുടെ മോക്ഷലോകത്തിൽപൂക 451
പ്രാണനാഥനാകും മാനസത്തിലൊരു
പ്രാണതുല്യനാം ശുദ്ധിയുള്ളവൻ 452
ആമോദത്തോടെ ദിവ്യന്മാർ ശ്ലീഹാമാർ
ആമോദമായ് ശാന്തിതേടുന്നവരെ 453
ഉപരിലോകത്തിൽ പ്രകാശമായുയർന്ന
ഉപലോകത്തിൽ സ്വർഗ്ഗകന്യക 454
ശയനാദ്യമെല്ലാം മാനുഷരിൽക്കണ്ട
ശയനത്തിങ്കൽ മുമ്പനായുള്ളോരു 455
അപ്പോസ്തലന്മാർ ശ്ലീഹാമാർ സംപ്രാപ്തരായ്
അദ്ഭുതകന്യകയെ കണ്ടാരാധിച്ചാർ 456
ആവിലും ഉന്നതമാം പുണ്യദേഹവുമുടെ
ആവിലും വിശുദ്ധയിൽ പുകഴ്ന്ന പ്രത്യക്ഷമായ് 457
സഹസ്രനാമകന്യാ സർവ്വേശമാതാവിന്റെ
ദേഹവും പുണ്യതരവുമുള്ള ശ്ലീഹാമാരും 458
പുനരുത്ഥാനത്തിന്നു സാക്ഷി മാലാഖമാരും
ഉത്ഥാനത്തോടു സർവ്വരുമറിയിച്ചാർ 459
നിശ്ചയമായിട്ടറിയിച്ചതുപോലെ
നിത്യമോദം കന്യാസ്വർഗ്ഗാരോഹണം പ്രകാശിച്ചു 460
ഉത്തമനാം സ്വർഗ്ഗോന്നതമാം പ്രഭയോ ജിതാംബര
ഉണർന്ന മോക്ഷലോകമെല്ലാം പ്രത്യക്ഷലോകം 461
പ്രാപിച്ചു ദിവ്യന്മാരും മാലാഖമാർ നിവ്യന്മാരും 462
അപരലോകത്തും സ്തുതിച്ചു ഘോഷമായും 463
നാഥകരൻ സർവ്വേശനെ വാഴ്ത്തി 464
ഭാഗ്യമാം മാതാവിനെ മാനിച്ചുകൊണ്ടെന്ന 465
ഏറ്റി സ്വർഗ്ഗാസനത്തിലും സിംഹാസനത്തിലും 466
കേട്ടു ഉന്നതത്തിനും മനുഷ്യത്തിനും 467

സഹായമരുളീടുവാൻ പാപമകറ്റീടുവാൻ 468
ഉപായിച്ചീടുവാനും കേട്ട് നീക്കീടുവാനും 469
പുത്രന്തിരുപ്പാദെവച്ചു രാജമുടിയുംവച്ചു 470
പുഷ്പാസനംകൊണ്ടും കനകക്കിരീടംകൊണ്ടും 471
അത്യുന്നതരാജ്ഞിയുമായ് സ്ത്രീകളിൽ മന്നിയുമായ് 472
ജനനീ ത്രിലോകത്തിൽ വാഴുന്നു മേലോകത്തിൽ 473
ഭൃത്യസഹായവും ജീവരുടെ നിർണ്ണയവും 474
നാഥയായിരിക്കേണം നമ്മളെയും രക്ഷിക്കേണം 475
അർക്കങ്ങളിൽ നിത്യം നമസ്കാരമനിത്യ 476
ലോകത്തിന്നപേക്ഷയാ മോക്ഷത്തിന്നപേക്ഷയാ 477
സജ്ജനം സേവിക്കണമാചാരം പഠിക്കണം 478
അജ്ഞാനം ത്യജിക്കണം സച്ചിന്ത ധരിക്കണം 479
രാജ്ഞിയേ! ത്രാതാവിന്റെ മാതാവേ ദേവാവിന്റെ 480
അനുഗ്രഹജനനിയേ! ജീവമാധുര്യനിയേ 481
ഞങ്ങൾക്കു ശരണമേ! സങ്കടം തീർക്കണമേ! 482
ഞങ്ങളോ ഹവ്വായുടെ മക്കളും പാപികളും ഭ്രഷ്ടരായോർ 483
ഭ്രഷ്ടരുമീക്ഷിതരായ് സങ്കടമേൽക്കിന്നവരായ് 484
കരഞ്ഞുവിളിക്കുന്നു ദയയപേക്ഷിക്കുന്നു 485
അനേകക്രന്ദനംകൊണ്ടും നെടുവീർപ്പുംകൊണ്ടും 486
ഞങ്ങളെ നോക്കണമേ താപവും പോക്കണമേ 487
ജീവാനന്തരത്തിലും മൃത്യുപൂർവ്വത്തിലും 488
ആശ്വാസമാകേണമേ ആശ്രയമാകേണമേ, 489
ഞങ്ങടെ ജീവഫലം ഈശോയാമുദര ഫലം 490
ഞങ്ങൾക്കു കാട്ടേണമേ ദുഃഖമകറ്റേണമേ 491
നാരികളിലുപരേ! അത്യുന്നതമേ പരേ! 492
സ്വരസമാധുര്യമേ! വിശുദ്ധമറിയമേ! 493

ദൈവമാതൃസ്തോത്രഗീതാന്തം

ജനോവപർവ്വം

ഏകത്രയീശായ നമഃ

സർവ്വേശപരാസർവ്വനാഥാപരാപര സർവ്വേശസർവ്വഗുണാംബുധേ ദേവ
സർവ്വസൃഷ്ടിക്കും നീകാരണമാകയാൽ സർവ്വേശനിന്നെസ്തുതിച്ചീടുന്നേൻ
കീർത്തിയെകീർത്തിപ്പാനാളല്ലയെങ്കിലും ആർത്തിയുണ്ടുള്ളിലിനിക്കെന്നും
കീർത്തിയെവാഴ്ത്തിസ്തുതിപ്പാനും മററുള്ള ആർത്തികൾതീർത്തുരക്ഷിക്കണമേ
കന്നിമറിയമേകന്യകമാർമണേ അന്നതന്നുടയേധന്യശീലേ
ലോകരക്ഷയ്ക്കു നീകാരണമാകയാൽ ലോകപ്രസൂലോകേശപ്രസൂവേ
സർവ്വംതവസ്വഖകെഞ്ചുമിയാലമ്മേ സർവ്വാന്ധകാരത്താംനീക്കണമേ
സർവ്വേശമാതരെ സർവ്വകാലത്തിലും സദൈകനാഥൻത്യജിപ്പാറില്ല
എന്നുള്ളസത്യംഗ്രഹിപ്പാനൊരുകാലം ഇന്നതാൻ ചൊൽവാൻ തുടങ്ങീടുന്നേൻ
സല്ഫലമായിട്ടുസർവ്വേശമാതരെ ഉദരത്തിൽവെച്ചുജനിപ്പവാറം
ഘോഷനാകുന്നതാൻഭാഷയിൽചൊൽവതു പാരിലാക്കീടല്ലേദൈവകന്യേ
ധന്യമനോഗുണകാരുണ്യമാതാവേ കന്നിമറിയമേപാഹിപാഹി
ഭക്തിയിൽകേട്ടുഗ്രഹിപ്പിനെല്ലാവരും ഭക്തിപതിഗുണരക്ഷാമാർഗ്ഗം

പൃഥ്വീപതിമാരിൽ ശക്തൻമഹാധീരൻ ഉഗ്രനാമെന്നുള്ളൊരുനൃപൻ
തന്നുടെരാജ്യമശേഷവുംതന്നാലെ മാന്യമായ്പ്പാലിപ്പാൻസാധിയാഞ്ഞു
ദൂരദേശത്തുള്ളരാജ്യങ്ങളൊക്കെയും മാന്യമായ്പൂർണ്ണമായ് പാലിപ്പാനായ്
രാജപ്രഭുക്കളെയേല്പിച്ചുപിന്നെ രാജ്യത്തിലൊക്കവുംഭൂമിപാലൻ
ശ്രീപരൊവാഴിച്ചുഭൂപാലപാലകൻ ഭൂമിപരൊക്കെയൊന്നായിളച്ചു
ബന്ധുക്കളായ്നിന്നുപാരണമെന്നുടെ ബന്ധംപിരിയാതെഭൂമിപരേ
ശത്രുവന്നാളിലെതിരിടുവിപ്പാനായ് മിത്രരായ്നിന്നുള്ളസഹിക്കേണം
ഭൂമിശരണംചെയ്തീടുന്നതിനാലും സന്താപംതന്നുടെരാജ്യംപുക്ക
സന്തോഷമായതാവും രാജ്യവുംരക്ഷിച്ചുപത്തനെവാണീടുംഭൂമിപാലൻ
ഇങ്ങിനെയുള്ളോരുമന്നവന്മാരിൽവെച്ചുന്നതകീർത്തിമാൻ സിപ്രീസോസിൻ
കീർത്തിയുംബുദ്ധിയും വിക്രമശക്തിയും പാർത്ഥിവശ്രേഷ്ഠചരിത്രമെല്ലാം
ഉച്ചരിപ്പാനായിട്ടൊരുങ്ങുന്നുഞാനിപ്പോൾ വാച്ചമോദത്തോടുകേട്ടുകൊൾവിൻ

വിശ്രുതകീർത്തിവിളങ്ങും അലമെന്യധാത്രീശപതിഗോത്രംതന്നിൽ
ശക്തനാംയുക്തിമാൻജന്മത്തിൽസിപ്രീസോ ധാത്രീപതിവീരനുദിച്ചു
നേത്രകളഫലനാകിയപൃഥ്വീശൻ കീർത്തിബഹുഗുണമെത്രചിത്രം
ബാല്യകാലത്തിങ്കൽലീലയുപേക്ഷിച്ചു ചാലവെവിദ്യകൾ പാഠംചെയ്തു
ശാസ്ത്രപുരാണവും വേദാന്തയുക്തിയും സിദ്ധാന്തതത്വമായുള്ളതെല്ലാം

സംഗീതസാഹിത്യവിദ്യാദിസർവ്വവും ഒന്നൊഴിയാതെ ഗ്രഹിച്ചുന്നതം
നാലു പാദങ്ങളുമാറംഗങ്ങളും നാനാവിധവിദ്യയെല്ലാംകൊണ്ട
ശാസ്ത്രപ്രയോഗങ്ങളൊക്കവേ ശാസ്ത്രോക്തം യുക്തിപോൽസർവ്വവുംസംഗ്രഹിച്ചു
സൂക്ഷ്മമായന്യായവുംകൊണ്ടവൻ ശുദ്ധപ്രയോഗങ്ങളൊന്നുംവേണ്ടാ
പാതകിവധങ്ങളെല്ലാംഗ്രഹിച്ചവൻ പിന്നെ സുഖത്തോടു ദേവിയെല്ലാ
ധന്യൻമഹീപതിമാന്യശീലൻധീരൻ മാന്യജനങ്ങളിൽപ്രീതിയുള്ളവൻ
ശാന്തൻ സർവ്വജനോപകാരം ചെയ്വാൻ കാന്തിമാനാകുന്നമാനശാലിൻ
ഭാഗ്യവാനാം തന്നുടെമന്ത്രിയോടൊന്നിച്ചു ചിലകാലം വസിച്ചിട്ടങ്ങ
മന്ത്രിയെന്നല്ലവൻമന്ത്രിയെന്നപ്പോലെ അനേകംപോൾ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന
ഭൃത്യന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നുപോലെ തിങ്കൾ ഓരോന്നായ്കാലം
യൌവനംവന്നതിലത്ര ദേഹിഭോഗിക്കുവിന്നിട്ടാര്യാതാപം
താല്പര്യമുള്ളമന്ത്രിയോടതോതി രാജലോകനാഥൻ ചൊല്ലിയോരോൽ
ഭൂപതിമന്ത്രിയോടൊന്നിച്ചു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുമേൽവേണ്ടതെല്ലാം
സമ്പത്തുകളെല്ലാം സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഭൂമിയിൽമാനുഷർക്കൊക്കെത്തന്നെ
ക്ലേശിപ്പിക്കുവാൻ ചെല്ലിപ്പോയപ്പോൾ കൂടെയൊരുവഴിപോന്നവന്റെ
സന്യാസംകൊണ്ടിങ്ങനെക്കൂടെ സന്യാസിസഞ്ചാരപ്രീതിയോടെ
ഭാഗ്യത്താലെപ്പോവിന്നും ഇവിടെ രക്ഷിക്കേണ്ടുന്നുള്ളതും
ഒന്നിലും സല്ലഭിച്ച സന്യാസത്തിനും എന്റെ പക്ഷം നമ്മുടെ രാജ്യത്താൽ
സംസാരസാഗരത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകുവാൻ സമ്മതമാണാലാഗ്രഹംകൊണ്ടല്ലോ
നാനാഗ്രഹങ്ങളെ തീർക്കുന്നതിൽ ചിലകാലമൊക്കെനിലയാകാതെ
ദുഃഖവും സന്തുഷ്ടിയും ഭോഗവും ഉണ്ടായിരുന്നാലൊന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട്
നാശമില്ലാത്ത ലോകത്തിൻകാരണം നാശ്വരമായതറിഞ്ഞുകൊണ്ട്
നാശ്വരമായുളളതും സമ്പത്തിനാലുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖവും
ഭൂമിയിലാകുന്നോരുമക്കളെന്നാൽ മോക്ഷമാർഗ്ഗംസാധിക്കയില്ല
സന്യാസംഗ്രഹിക്കുന്നതിനുകാരണം അന്യായമില്ലഗ്രഹസ്ഥരും
സന്തോഷിച്ചുകല്പിച്ചുകൂടായ്കയാൽ നിത്യമായിരുന്നോരവും
ഒരുപോൽമോക്ഷത്തിലാചരിക്കുവാൻനല്ലവഴി

നന്നായുള്ളതിങ്ങനെ ചൊല്ലി നാഥൻ

നന്നായതിൽ ബുദ്ധിയില്ലപോലെയില്ലല്ലോ ഒന്നിനും ഭേദമായികയില്ല
നല്ലപോൽ രാജ്യമൊന്നിച്ചുകളിച്ചു ചൊല്ലപ്പോൽവ്യത്തിയും ചെയ്തു
ഏകാന്തരായിരിക്കുന്നോരാൽ ഏകാന്തമായി സുഖിച്ചിരുന്നാൽ
സന്തതിസമ്പത്തും സന്തോഷവും സമ്പൂർണ്ണകീർത്തിയും ലഭിച്ചീടും
ഇങ്ങനെ സുഖവുംലഭിക്കയില്ലകൊണ്ടു സന്യാസമിലോകൈശ്വര്യം തന്നെ
അർത്ഥവാൻ ചെറ്റാൽ സുഖാർത്ഥമായം തന്നെ അർത്ഥമില്ലാത്തോരുനർത്ഥമൊന്നാം
മനസ്സിനില്ലാത്തവൻ സന്ന്യാസം ചെയ്താൽ നാണക്കേടെല്ലാമനുഭവിക്കും

പാണിഗ്രഹണത്തെ ന പാർത്ഥിവധർമ്മമാകേണ്ടം നാണികേർത്തി [illegible] യില്ല
ബാല്യകൃകാരിക്കുകീർത്തികളയാതെയാത്രിരക്ഷിപ്പാനും പുത്രൻവേണം
എന്തിന്നിതെല്ലാംപറയുന്നതൊന്നിപ്പോൾ [illegible] ച്ചുകാര്യംഗ്രഹിപ്പാലുംനീ
സന്തതിക്ഷേമത്തിനുംയശസ്സിനും [illegible] കാര്യംതാൻകാരണംകേരം
എന്നതുകൊണ്ടുനൃപേക്ഷാതരാര്യയെ നാഥിച്ചുപാണിഗ്രഹംചെയ്യേണം
ധന്യൻപ്രബോധൻമഹീപതിപുത്രിയാം [illegible] ന്യയായുള്ളൊരുകന്യാമണി
മാനിനിമാർമണിയാകുമവളുടെ നാമംമനോരമ കോമളാംഗി
മന്നിടംതന്നിൽപ്രസിദ്ധമവളുടെ ഉന്നതസൽഗുണകീർത്തിയെന്നും
ഇന്നിവളെപ്പോലെയുമതിയില്ലെന്നും മന്ദേതരംപലർചൊല്ലീടുന്നു
ഭക്തിവിശ്വാസം സൽഗുണരാദിയേറെറവും [illegible] ചാലും
യുക്തിസാമർത്ഥ്യവുംവിദ്യാഭ്യാസപൂർത്തിയും [illegible]
ഇങ്ങിനെയുള്ളോരുതന്വംഗിതന്നെന്നി [illegible] പറയുന്നുണ്ടേണം
കേട്ടപോൽസൽപുത്ര [illegible] നെന്നും [illegible]
ബന്ധുജന [illegible]
കന്യകതന്നെന്നിനക്കപ്രസാദിച്ചാൽ [illegible]
നിഷ്ക്രിയത്തിങ്കൽ പ്രസാദിച്ചുകാര്യങ്ങൾ [illegible]
[illegible]
[illegible] സർവ്വകാര്യങ്ങളും [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] അന്യോന്യമുഷ്ടിയിൽ [illegible]
[illegible] കണ്ടാലേകേരംരാജധാനി
[illegible]

വന്നകാര്യങ്ങളുമിന്നിവൻ വേണ്ടതും ഒന്നൊഴിയാതെ ... ല്ലോ
എന്നുപറഞ്ഞു ലിഖിതവും മന്ത്രിതാൻ മന്നൻ പ്രണാമം നൽകിയോരാൽ
പത്രലിഖിതവും വായിക്കുന്നോരളവു വക്രൻ പ്രസംഗത്തെ കണ്ടതുപോലെ
ചിത്തം കലങ്ങിനിന്നീടുന്നനേരത്തു വൃത്താന്തമെല്ലാം പറഞ്ഞു ഭൂപൻ
ഉത്തുംഗനോടറിയിച്ചിരിപ്പു പണ്ടവർ വൃത്താന്തമൊന്നൊഴിയാതെ ചൊല്ലി
വിക്രമമേറിയ സിപ്രിനേസരാജന്റെ വിശ്രുതകീർത്തികൾ കേട്ടുമുന്നേ
സൗഖ്യമായിപ്പാർത്തിരിക്കുന്നോ ഭൂപതി സൗഖ്യമൊന്നിങ്ങൾക്കു വേണ്ട
മെന്നാൽ
എന്നു നക്ഷത്രമാലിയും പൊല്ലാത്ത നന്നായ് വെളിച്ചമിട്ട ദൈവയോഗാൽ
എന്തു കല്യാണമതിനോ വേണ്ടതെന്നാൻ നരപതിയോടു ചൊല്ലിടുന്നാൻ
ഇന്നുപാർത്താലും നിയമങ്ങൾ ചൊല്ലി ചന്ദ്രികതന്നിലകപ്പെട്ട
ആശ്ചര്യമായ് വിചാരിച്ചു നൃപതി മൈസൂർ രാജാവിനെഴുതിയല്ലോ
ഇന്നേപ്പുറം വേണം വിവാഹമെന്നുള്ളതും സന്തോഷമോടെ ഗമിക്കയെന്നും
പിന്നെയും വേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കവേ ഒന്നൊഴിയാതെയെഴുതി വെച്ചു
പ്രത്യുഷസി ഗോപുരത്തിൽ കൂട്ടിലണച്ചു പത്രവും നൽകി പുറത്തുവിട്ടു
സത്യത്തിനെന്നുമിളക്കമില്ലെന്നതും ഭവ്യമായുള്ളിലുറച്ചു കാർക്ക
ഇത്ര മാത്രം കർമ്മം ചെയ്തിട്ടു ഭൂപതി പത്രത്തിലെല്ലാമെഴുതുകയാൽ
യാത്രയയച്ചു പ്രതീക്ഷണം നൽകി ധാത്രീപനോടു സമോദത്തോടെ
വന്നജനങ്ങളെയൊക്കെ വരുത്തിച്ചു സമ്മാനം നൽകിയയച്ചിതപ്പോൾ
വൃത്താന്തമെല്ലാമറിഞ്ഞു മനോരമ ചിത്തമോദത്തോടു താനും തന്നിൽ
അല്ലിമാരോടുമൊരുമിച്ചു തെളിച്ചു കേളിക്കു സന്തോഷമിക്കുന്നേരം
സൈന്യങ്ങളൊക്കെ പറഞ്ഞവൻ ചൊല്ലി പിന്നെയും മന്ത്രിയാം
ഗോപാലൻ താനപ്പോൾ
ഉദ്യാനദേശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന മാതംഗമിന്നുമ്പിൽ ചെന്നു
ഭംഗമായ് നിൽക്കുന്ന ഗോപാലനെ കണ്ടപ്പോൾ ചിത്രമോരോന്നു തെളിച്ചു
ചിന്തിച്ചുവന്ന ദശാനനനെപ്പോലും ഹാ സംഗമിക്കവിവാഹം വേണ്ട
നാലഞ്ചു രാജകുമാരിമാർ വിവാഹത്തിനു നാലുദിക്കിലും പ്രസിദ്ധമെല്ലാ
വിവാഹമെന്നയിപ്പിക്കും തൻ പിതാവെന്നും വിത്തമെന്നിപ്പിക്കും മാതാക്കന്മാർ
ബന്ധുക്കൾ തൽകലത്രങ്ങൾ തോന്നിച്ചിരിക്കും ബന്ധുരരൂപികൾ കന്യമാർക്ക്
ഉപവാസങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ചുറവു മാത്രമിന്നാലുമിപ്പിച്ചിട്ടും
ഇച്ചൊന്ന നാലുഗുണങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ വാഴ്ച്ചയും മംഗളമെന്നേ വേണ്ടു
ഉത്തമകർമ്മം ചെയ്തു ലക്ഷണമാവതാകെ സംഭാരം പോകെന്നറിഞ്ഞു നല്ലി
നൃപൻ തിങ്കൾ ചാതുര്യനാകുന്നോൻ വീരമഹോരമയും പുണ്യനാമ
മൈ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നൊളിച്ചു കന്യാവരണമിതറിയിച്ചവേഗാൽ
തത്രാനുമോദിച്ചിട്ട മന്ത്രിയും ചിത്തമോദാൽ തന്റെ രാജ്യം പൂക
സിപ്രിനേസ പതി തന്റെ തിരുമുമ്പിൽ സൽപ്രീതിയോടവൻ ചെന്നു നിന്നു
കന്യാവരണമിളിച്ചവേഗത്തിൽ പത്രം കൊടുത്തവൻ തിരിച്ചു

ഭാഗ്യരാശേതവയോഗ്യംനിമിത്തമായ് യോഗ്യനാസ്സനനിയോജ്യനഹോ
നിൻനിയോഗേനാഗമിച്ചടിയൻചൊന്ന വൊന്നിനിക്കൊത്തപ്രമാണതൻ തന്നെ
അൻപോടുകണ്ടുലിഖിതവുംനൽകിഞാൻ തല്ലാമെകമ്പിട്ടുനിന്നനേരം
പ്രീതാത്മനാത്തുഹാസേനമഹാരാജൻ പ്രത്യുത്തരമിമപത്രം നൽകി
യാത്രയുംചൊല്ലിയയച്ചുമഹീപതി ചിത്തസുഖേനാഗമിച്ചടിയൻ
ദൈവയായുള്ളോരുകന്യകതന്നെഞാൻ ദൈവഗത്യാകണ്ടുപൂവനത്തിൽ
സത്വരംചെന്നുസമീപത്തുനിന്നപ്പോൾ ഉല്ലംഗിയെന്നോടരുളിച്ചെയ്തു
കാര്യങ്ങളൊക്കെയുംഞാനറിഞ്ഞുവെന്നും [illegible]
അൻപോടവളെയുംനൽകിനാൻപോന്നിതു വമ്പനാം നിന്റെതിരുമ്പാകെ
പത്രത്തെദർശിച്ചാൽകാര്യമശേഷവും സത്യമാംവണ്ണംഗ്രഹിക്കാമല്ലോ
സുന്ദരി തന്റെഗുണഗണംചൊല്ലുവാൻ ഇന്നടിയനതിനാസാദ്ധ്യമല്ല
സർവ്വാംഗസുന്ദരിയെന്നുപറയാവു സർവ്വവും ചൊൽവാനെളുതല്ലാഞ്ഞ
സർവ്വത്തെക്കാളുംസർവ്വേശനെ ഭക്തിയാൽ സർവ്വകാലത്തിലുംസേവിക്കുന്നു
ഞങ്ങളിലുംസൈന്യവർഗ്ഗങ്ങളിലുമെന്നും കണ്ടവർചൊല്ലിയുംകേട്ടനാലോ
രാജസ്ത്രീയെന്നുകാണുന്നവരെല്ലാരും വ്യാജമെന്നിയെ [illegible]
ഇന്നിവൃത്തഗുണഗണംചൊല്ലുവാൻ ഇന്നടിയനതിനാസാദ്ധ്യമോരാ
മന്നോർമണിയെന്നിനക്കുചിതമായ കന്യകയെ [illegible]
ഇത്തരംഗോലോതൻവചനംകേട്ടപ്പോൾ [illegible] മനംതെളിഞ്ഞു
രൂപഗുണംകൊണ്ടുകാര്യമില്ലേതുമേ ചിത്തനിർമ്മലശീലമാവേണം
കോലവുംശീലവുമൊന്നുപോലുണ്ടെങ്കിൽ കോലാഹലമെന്നുചൊൽവാനുള്ള
തൊക്കെയുംസർവ്വശക്തന്റെകൃപയാലല്ലോ [illegible]
ഉത്സാഹമോടെനീചെയ്ത കർമ്മങ്ങളാൽ മത്സഹായംമൂലം നിനക്കുണ്ടാം
പത്രത്തിൽനോക്കിയറിച്ചുവിശ്വാസത്തിൽ ചിന്തകളൊക്കെ [illegible]
വെളിക്കപോകുന്നവർക്കൊന്നുമതിനു നാളെവന്നാലുമറിയാകയില്ലാ
ഇത്തരംകേട്ടുകേട്ടുപാവതളിൽ ചിത്തകളുകാൻ [illegible]
തൻപുരംതന്നിൽ പ്രവേശിച്ചതിന്റെ [illegible] പത്രത്തെ വായിച്ചു [illegible]
വൃത്താന്തമെല്ലാമറിഞ്ഞവനാനന്ദം [illegible]
പിറ്റേന്നാൾഗോലോഗമിച്ചതിനുശേഷം [illegible]
ഗോലോവെച്ചാരെവിളിച്ചവൻപോരെ [illegible]
പാണിഗ്രഹണംകഴിച്ചു [illegible]
ഇന്നിവമന്നോരവധ്യ [illegible]
മന്ത്രിപ്രവര [illegible] നിച്ചുകമ്പംവളരെ
ഇമ്പ [illegible] വൻപടയൊക്കെ [illegible]
കീർത്തിപങ്ക [illegible] വൻപ [illegible]

മംഗല്യഘോഷത്തിനുള്ളൊരു ഭംഗികൾ മംഗലമായൊരുവേണം താനും
പുത്രനായിട്ടുള്ള തൊപ്പികുപ്പായങ്ങൾ വസ്ത്രവിഭൂഷണമൊക്കെയോരോൽ
പെട്ടികൾ കെട്ടും ചുമപ്പതിന്നായിട്ടു ഒട്ടകം വേണമതിനുവേറെ
മദ്ദളഗീതവാദ്യങ്ങൾ സമ്മാനങ്ങൾ മെന്നിയിൽ വെച്ചുതുഴക്കുവാനായ്
ഉന്നതമേറുന്നൊരോട്ടകക്കൂട്ടങ്ങൾ അത്രയും വേണമതിനുതന്നെ
ശത്രുക്കളൊക്കവെ തച്ചുവെളുപ്പിച്ച ഖഡ്ഗം പരിചകളിട്ടികളും
പിന്നെയുമൊക്കെത്തരത്തിൽ വെവ്വേറെ ഒന്നൊഴിയാതെയൊരുക്കീടണം
ഛത്രങ്ങൾ താലവൃന്താദിയും തോരണം നൃത്തക്കൊടികളും ചാമരങ്ങൾ
ഇത്രയെന്നല്ല നിനക്കുവഹിക്കുംപോൾ എത്രയെന്നാകിലും കൊള്ളാമല്ലോ
ഇങ്ങിനെയോരോരോ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടതു നന്നായ് വിചാരിച്ചു കൂട്ടിക്കൊൾക
ഇത്ഥമരുൾ ചെയ്തു നാം ഗാലവൻ ചിന്തകളുമെന്നു കോപ്പുകൂട്ടി
നാലഞ്ചുനാൾകൊണ്ടു നാനാവിധമായ ചാലവേ കോപ്പുകളെല്ലാം കൂട്ടി
പാണിഗ്രഹത്തിനു പോവാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ പാണികൾ കൂപ്പിപ്പറഞ്ഞു ഗാലോ
കല്പനപോലെ തികച്ചു ഞാൻ സർവ്വവും ഉല്ലാസമോടു ചൊന്നാലും നാഥ
ഏവം നിയോഗം നിവർത്തിച്ചുനോക്കു ഭൂപാലവീരനതുളിച്ചെയ്തു
നൃത്തവാദ്യങ്ങളും നൃത്തയത്നത്തിനു ഭൈരവമായ് സർവ്വേശൻ കോവിൽ പൂക
സർവ്വേശനോടപേക്ഷിച്ചു സർവ്വവും നിർവ്വാഹമിങ്ങു പുറപ്പെട്ടു
പോകേണം നാമിവിടെന്നു ഘോഷത്തോടെ ഭൂപാലൻ ചൊല്ലിയാലും
നിശാന്തേ നീയും
ഭൂപാലനായുള്ള രാത്രിയിൽ നന്ദിയോടാവിച്ചു ചിന്തയോടേറെ വസിച്ചു രാത്രി
നൃത്തവാദ്യങ്ങൾ നാൾ നൃത്തമിച്ചപ്പോൾ ഉദ്യാനം പതിനന്നതികെ
ചാമവനങ്ങളിൽ നിറമായ് നിന്നപ്പോൾ മന്നവൻ സ്വപ്നസാക്ഷിയോടെ
മന്ത്രിയോടും കൂടെപ്പോയവിചാരത്തിൽ മന്ത്രസ്വാദിനിദ്രാപവാസാൽ
പാപനാശിനിയാം പുഷ്പാദ്യുപചാരങ്ങൾ പാപഹരമായ പൂജകളും
സർവ്വേശനോടപേക്ഷിച്ചു സർവ്വേശനോടപേക്ഷിച്ചു നാനായ്
സർവ്വപ്രാപത്തിലും നിന്നെൻ ദയാനായവൻ സദാരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമേ
നിൻതിരുകല്പനപോലെ ഞാൻ ദൂരെ വന്നു വിവാഹം ചെയ്യാൻ പോകുന്നേൻ
ഒന്നിനും സാമർത്ഥ്യമില്ലെന്നാൽ നിന്നുടെ നന്ദയോടെന്നെ സർവ്വേശാ
ഇത്ഥം സ്തുതിച്ചു മൻപതനം പ്രാപിച്ചു സന്തോഷം പോവതിന്നായിട്ടു നിന്ന
കന്ദനായുള്ളൻ സമീപത്തു നില്ക്കുന്ന ചിന്തതലയം ഗാലവൻ വാട്ടം
സന്തോഷം പോകുന്നാൻ എന്നരുളിച്ചെയ്തു ചിത്തം തെളിഞ്ഞാശ്ശുതൊരിവൻ
വൻപനാം ഭൂപൻ ഗമിച്ചതിൻ പിന്നാലെ ചന്ദ്രനാം മന്ത്രികൾ സേവകന്മാർ
മുമ്പിൽ നടന്നടങ്ങാ മൊക്കവേ കൺ്പിയും വാദ്യമേളങ്ങളും
കൂടിയ സന്തോഷമോടെ പുറപ്പെട്ടു ഭൂപന്മാർ കണ്ണിനു വിവാഹത്തിനു
വാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു രാജ്യം മുഴങ്ങിച്ചു ദ്വിപകൾ ഒക്കെക്കെ പുത്രന്മാർ

തിക്കിത്തിരക്കിനടന്നവരെല്ലാവരും ഭാഗ്യമെന്നിവംമറഞ്ഞുപോയി
ഇങ്ങിനെചെന്നപ്രബന്ധനരപതി തന്നുടെരാജ്യംപുകിന്നുമോദാൽ
വന്നെതിരേറ്റുപാലനെയുമന്നേരം . ഹർമ്മ്യമതിലങ്ങിരുത്തിമോദാൽ
അംഗനമാർമണിതന്നെയുമന്നേരം മംഗലമാകുന്നഘോഷത്തോടെ
സിംഹപരാക്രമൻസിപ്രിസോതന്നുടെ തൽപരിപൂർണ്ണമാംതേരിലേറി
സിപ്രിസോതൻഭാര്യയോടുമൊന്നിച്ചു സൽപ്രീതിയോടെവിവാഹംപുക്ക
പെണ്മണിതന്നെമഹാജനസംകലെ വെണ്മകലർന്നോരുസിപ്രിരാജൻ
വേദവിധിപോൽവിവാഹവുംചെയ്തുടൻ വേഗാൽപുറപ്പെട്ടുഘോഷത്തോടെ
കല്യാണഘോഷങ്ങളൊക്കെഗ്രഹിപ്പാനായ് ചൊല്ലുവാനെല്ലാമസാദ്ധ്യമല്ലോ
കൂടിയലോകർക്കസംഖ്യയിലൊട്ടുമേ ആടലുണ്ടാമുളെകേൾക്കുന്നോർക്കും
കംഭീരപഞ്ചകതിയലാനഘോഷവും വൻപിച്ചവാദ്യനിനാദങ്ങളും
തേരുകരുതോരണാലിയെന്നുള്ളഘോഷവും വീരഭാഗത്തിൻശബ്ദങ്ങളും
കൂടിയലോകർപറയുന്നവാക്കുകൾ നാനാദേശങ്ങൾക്കുമുള്ളമാറം
ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുവെളിക്കോലാഹലം എങ്ങുമില്ലെന്നുപറവാനല്ല
മംഗലമായുള്ളഘോഷത്തോടൊത്തുനാൾസിംഹപരാക്രമൻസിപ്രിസോവും
മംഗലഭാര്യയോടൊന്നിച്ചുമെല്ലെച്ചെംഗിയോടെത്തുരുവിച്ചശേഷം
നാഥനാംസിപ്രിസോതാതൻപ്രബന്ധനെആദരാൽചെന്നുവണങ്ങിച്ചൊന്നാൻ
പോകുവാനുള്ളസമയമടുത്തിനി ചൊല്ലുവാനുണ്ടൊന്നുകേൾക്കണമിപ്പോൾ
സിപ്രിസോചൊന്നവാമൊഴികേട്ടപ്പോൾ സൽപ്രിയത്തോടവൻചൊല്ലീടിനാൻ
നിൻപത്നിയാകുംജനനായെയാമിനിയും സൽപ്രിയത്തോടെരക്ഷിച്ചുകൊൾക
എന്നുടെകണ്ണുണ്ണിയാണെന്നറിഞ്ഞു നീ എന്നെമറന്നീടൊല്ലാതിപ്പോൾ
വിശ്വാസംപൂണ്ടുവാണീടുക നീ താനും ഇങ്ങുസുഖമെങ്ങനാനുറ്റാം
പുത്രിയെ പാണിഗ്രഹണംചെയ്യുന്ന പുത്രൻമനസ്സിലെ നന്ദിയെന്ന
സംഭവമെല്ലാച്ചൊന്നാൻ പാർക്കുന്നനേരം സ്വന്തത്തിൽനിന്നുമിളച്ചുകൊണ്ട്
കണ്ണുനീരോടെതൻപുത്രിയെവീണ്ടും ഓർത്തുതാപംപൂണ്ടുനിന്നായ്
കന്നിമറിയമമ്മതാതാവിനിയെന്റെ അമ്മകളെ നീ പാലിക്കണം
ഇതമനസ്സിൽനിരുപിച്ചുമന്നവൻ സന്തോഷംസിപ്രിസോപുത്രനോടും
പക്ഷമാമാറങ്ങനെച്ചൊല്ലിയവനും പക്ഷമായ്ചൊല്ലിച്ചൊല്ലിയേവം
ഭർത്താവിനോടുസംഗമിച്ചുൻപോട്ട ഭർത്തൃശുശ്രൂഷചെയ്കവേണ്ടു
മുക്തിനൽകുംവഴിപെടമിന്നതിൽസത്യംപരംപൂജനീയതയോടും
നന്നായുറുതികന്നിങ്ങളിന്നുകേൾക്കുകൾ എന്നിങ്ങനെയായോതിയാൽചെയ്തു
പെണ്മണിമാരെകരേറിപ്പടിയിൽ അൻപോടൊക്കെതേരിൽതാനുംകേറി
കൂടിയകോലാഹലത്തോടൊപ്പമിച്ചു പ്രൗഢിയോടിരുന്നുതിരിച്ചുപോയ്ക്കം
മെട്ടുംകൂടെനടന്നവൃന്ദംചുറ്റും ചെമ്പട്ടുംനാനാവർണ്ണമോദാൽ

പോന്നിതുതന്റെപുരംപുക്കമന്നനും നാളികളങ്ങുസുഖിച്ചിരുന്നു
സിപ്രിസോരാജനുംഭാര്യയുമായവർ തൽപുരംതന്നിൽപ്രവേശിച്ചപ്പോൾ
മിത്രബന്ധുക്കളോടൊന്നിച്ചുഭൂപതി തത്രവസിച്ചിതുനാലഞ്ചുനാൾ
എല്ലാരെയുംസന്തോഷിപ്പിച്ചുഭൂപതി സമ്മാനംനല്കിപ്പറഞ്ഞവരോടവൻ
നിങ്ങളെന്നെപ്രതിചെയ്തമനോജ്ഞങ്ങൾ മംഗലഗാത്രിയെവേട്ടതാനും
ഒന്നിനുംതാഴ്ചവരാതിങ്ങുപോന്നതും നിങ്ങളുടെയത്നംതന്നെപാർത്താൽ
ആയതുനിങ്ങളെന്നെപ്രതിചെയ്തതു ആയതകാലംമറക്കയോന്നാൻ
ഇത്തരമാംചെയ്തയച്ചിതെല്ലാരെയും സന്തോഷംഭാര്യയോടൊത്തുമോരോൽ
ചിത്തംതെളിഞ്ഞുവസിച്ചപ്രകാരങ്ങൾ എത്രമനോഹരമെന്നേവേണ്ടു
ഗോലോസചിവനും സ്വാമിതൻചിത്തംപോൽ ഢിലകലൻസമീപത്തിങ്കൽ
ഇങ്ങിനെമെല്ലെമാടംഗനാരത്നവും പുംഗവനാകിയസിപ്രിസോനും
സല്ഗുണരത്നവുംകൂടിക്കളിച്ചപോൽ പതിയുംപത്നിയുമേകഭാവാൽ
തമ്മിൽസ്നേഹിച്ചിങ്ങിനെയൊരുസുഖത്തോടെ ഉണ്മക്കൾകൂടാതെസുഖിച്ചുവാണു
ഇങ്ങിനെലോകസൌഖ്യത്തോടുംകൂടവെ മംഗലസുന്ദരൻവാഴുംകാലം
എന്റെമിസിയുംപ്രകാരംകൊണ്ടുമഹീപതി എഴുന്നവർതന്നോടുയുദ്ധത്തിന്നായ്
ദുഷ്ടമഹാരാജൻകൂട്ടുകൂടവെ വാക്കിനാലവനെവിളിച്ചുചൊല്ലി
വീരനായ്നിങ്ങളിലാരാനുമുണ്ടെങ്കിൽ പോരിനെത്തുജയിച്ചുകൊണ്ടുവിൻ
ഇപ്രകാരംകേട്ടുഎബ്രുവൊർത്തുപാരം സിപ്രിസോരുപരാക്രമിയായ്
പത്തുമെഴുതിയയച്ചുവിനാഴിക പോർക്കളംതന്നിലെഴുന്നിട്ടവാൻ
ഉദ്യമംതന്നിൽ ചിത്തമെകൊണ്ടുപോയ് സിപ്രിസോസിനകൊടുത്തശേഷം
പത്രംവായിച്ചുകൊണ്ടന്നേരത്തു ഉടൻസംഭ്രമംപൂണ്ടുസിപ്രിരാജൻ
ശീഘ്രമായിമന്ത്രിമാരോടുമൊത്തുമൊരോ നിർഗ്ഗമിച്ചുൻപോരുപത്തനത്തിൽ
ഭാര്യാസമീപപ്രവേശിച്ചുപാരം ഭാര്യയെപ്പാരെവിളിച്ചിതതി
ഇന്നുകാലംതന്റെപത്നിമടിയിൽവെച്ചുതുമവളെനോക്കിപാരം
ഓർത്തുമൊരിരുചൊരിയുംകണക്കിനെ ഗാത്രമശേഷംനനച്ചുഭൂപൻ
കാര്യമിതെന്തെന്നറിയാതെപേർത്തും ആര്യനാംഭൂപതിയോടുചൊന്നാൾ
അന്തമില്ലാതോളംഖേദിപ്പാൻകാരണം എന്തെന്നറിയാതെനിക്കുമേ
ചോദിച്ചഭാര്യാവചനങ്ങൾകേട്ടപ്പോൾ ആര്യനാംഭൂപതിചൊല്ലിയേവം
മുല്ലബാണിപിടിച്ചുമഹീപതി മഞ്ജുളമെയ്യാളൊടുചൊന്നാൻ
പാവമാമെഭാര്യെ ഹാഹാജനോവേ ഹാഹാവിധിഫലമിന്നിക്കണം
നിന്നോടുവേർപെട്ടുപോവാൻകാലംവന്നു മന്നവൻചൊന്നതിൻകാരണംകേട്ടു
മാനിനിചൊന്നതുകേട്ടുജനോവേ ഉന്നതദുഃഖത്താൽചൊന്നിവളും
ഞാനുംവന്നിന്നവർപെട്ടുപോവാനിട്ടവാൻ ചിന്തയൊന്നുമിക്കൊല്ലുവില്ല
എന്നെനിവർപെട്ടുപോകുന്നതെങ്ങനെ മന്നവൻമണിയെപ്പോവരുന്നു

പതിവ്രതയാമവളിവണ്ണംപറഞ്ഞപ്പോൾ ഭർത്താവുമതിപ്രീതനായിചൊല്ലിനാൻ
എന്നുമോർക്ക പതിയെന്നോടുപോരിന്നായ് വൻപടയുമായ്ക്കലഹമിക്കയാലെ
യുദ്ധത്തിന്നായിപ്പോകേണ്ടതുണ്ടിപ്പോൾ മിത്രമായവനോടൊത്തിവനു
എന്തിനെഞാൻനിന്നെവേർപെട്ടുപോകുന്നു അംഗനാരത്നമേ ഹാ ഹാ പാപം
പോകാതിരുന്നാൽ ദോഷമാകും പതിയെന്നെയും പോയാൽമരിക്കും

നീയെന്നുമോർത്തു

കീർത്തിക്കുമാനിനക്കവയുമല്ലൊ ആർത്തിതീർപ്പാനായ്ദൈവമേനൊ
ദുഃഖിച്ചുപതിയിവണ്ണംപറഞ്ഞപ്പോൾ മന്ദസ്മിതമാകും ഭാര്യയും
കാന്തനോടിതുംപറഞ്ഞുപലക്കവെ ഹന്ത ശമിക്കാതെ പോരിനുകൂടെ
ഭാര്യയെച്ചൊല്ലിവരുംപരമാർത്ഥം വീരന്മാരായോർ ത്യജിപ്പാറില്ല
ഭൂപതിമാർക്കു ഉള്ളിലിരിക്കുന്ന വീര്യപരാക്രമമെന്നതുതാൻ
പാതിനാൾക്കു സുഖംവാഴുന്നവർകൾക്കും പലതിലുംകിടക്കുന്നോർക്കും
സത്യംസർവ്വജ്ഞൻചിന്തിച്ചെന്നാലും വസ്തുവുമില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും നീ
ഭാര്യാവചനങ്ങളിവണ്ണംകേട്ടപ്പോൾ കാര്യമെന്നോർത്തു പറഞ്ഞുഭൂപൻ
മൽപ്രിയേനിന്നോടുകൂടെയിരിക്കുന്ന മൽപ്രാണനെന്നുധരിച്ചാലും നീ
ദേഹമെന്നിന്നോടുവേർപിരിയുന്നല്ലൊ ദേഹത്തിലല്ലിമാം ഭാര്യയാലെ
നിന്നെപ്പരിപാലനംചെയ്യുന്നതിന്നുഞാൻ എന്നുടെ ഗോപാലരുണ്ടല്ലൊ കൂടെ
ബാലസതിമാരെ പാലിക്കും നിന്നെയും ഗോപാലരതിനായി വരും
ഉത്തരമില്ലാതെ അൻപുള്ളനെപ്പോൾ അപ്പോൾ കേട്ടിട്ടു വൻ പാലിച്ചിട്ടും
ഇത്തരംഭർത്തൃവചനങ്ങൾകേട്ടപ്പോൾ ചിന്തമിടിഞ്ഞുകൊണ്ടുമരംപോലെ
ഉത്തമഭർത്താക്കന്മാരിൽ കൂടെനടക്കുന്ന ഭർത്താവുപോകുന്നതിനാലുള്ളം
ദുഃഖത്തിൽമുങ്ങിയവൾ ഉടനെ ദുഃഖം പറഞ്ഞുവിലപിച്ചു
ചിന്തയിൽ ഏറ്റം തളർന്നിട്ടു പറഞ്ഞവൾ കൈകൂപ്പി വിലാപിച്ചപ്പോൾ
ഗാത്രങ്ങൾ വിയർത്തുശരീരവും നേത്രങ്ങളിലൊക്കെ മിഴിനീരും
പരവശമായിട്ടവളെ വിചാരിച്ചു പരമാനുഗ്രഹം ചൊല്ലി പ്രിയനവൻ
ഭാര്യയെ വാരിയെടുത്തു വിരവോടെ വാരിതളിച്ചുമുഖാംബുജത്തിൽ
നേരിയ ശ്വാസത്തോടെ ഉണർന്നപ്പോൾ ചാലെ പറഞ്ഞവൻ ഭാര്യയോട്
മർത്ത്യരിലാരേയും നിന്നെ ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ മൽപ്രിയയല്ലാതെ ഇല്ലെന്നറി
പെട്ടെന്നവൾ ഇവണ്ണംപറഞ്ഞപ്പോൾ മെല്ലവേ ഭർത്താവിൻ കൈപിടിച്ചു
സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചവളോടെ കൂട്ടുകാർ നിന്നപ്പോൾ
നാഥനോടുണർത്തിച്ചു നമസ്കരിച്ചുമയങ്ങി ഇവണ്ണം
ലോകനാഥനാം മഹാദേവനെ പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ ലോകേശനായ മഹാദേവ പാഹി പാഹി
പാപികൾക്കാധാരമായുള്ളവനേ പാപികളാം ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണമേ
പാണിഗ്രഹണം കഴിച്ചവർ ഭാര്യയെ പാലിച്ചിടുന്നതും നീ താനല്ലോ
ഇപ്പോൾ [illegible] പതിയെ

നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കേണം

ദുഃഖത്തിൽനിന്നൊക്കെനീപാലിക്കേണമെ ദുഃഖാർത്തയാമിവൾക്കീശ്വരാ
നിൻകല്പിലെല്ലിച്ചതാനിഹപോകുന്നു ശങ്കരംപരിപാലിക്കനീ
ഇത്ഥംസ്തുതിച്ചുതൻകല്പിലെല്ലിച്ചുസത്വരംമാർഗ്ഗേയെക്കതിയോരെ
പിന്നെപ്പറഞ്ഞിതുസിഫ്രിസോമ്പതി തന്വംഗിയാകുംജനോവയോടായോട്
അമ്മപാലിച്ചീടുംനിന്നെമനോജ്ഞാംഗിപെണ്മണിയിത്ഥമുറച്ചാലുംനീ
ഒന്നുകൊണ്ടുമിളകേണ്ടദൈവത്തിങ്കൽനല്ലപോൽഭക്തിയുറച്ചുപോക
മന്നവനിത്ഥംപറഞ്ഞുപ്രിയത്തോടെ കണ്ണീർമിഴിയെത്താൻപോകട്ടിപ്പോൾ
ഇത്തരംകേട്ടവൾഭക്തിയുറച്ചുള്ളിൽ ശക്തനാംഭർത്താവോടിത്ഥമേ
പോയാലുംഭർത്താവേതാമസമെന്നിയേ പോയാലുമെന്നെമറന്നീടല്ലെ
നന്നായുഴവാൻനിനക്കസമസ്തവുംകന്നിമണിമാതാവോടുപ്രാർത്ഥിക്കുംഞാൻ
ഏവംപറഞ്ഞവരോരോവരുംവാങ്ങിപ്പോയ് ശോകത്തിൽമുക്കിക്കടച്ചു
കന്നിമറിയത്തിൻവിഗ്രഹസന്നിധൌ തന്വംഗിയൈതമ്മുട്ടുകുത്തി
നിന്നുസ്തുതിച്ചുസ്തുതിപറഞ്ഞീടുവാൻ എന്നാലുമാരാവും സാദ്ധ്യമല്ല
ലോകപ്പുഷ്ടവായത്തിരാവുപോയപ്പോൾ രോമഞ്ചിവട്ടിന്നു ജനോവാവായും
ദുഃഖാപൂരത്താലിവനു നാരീമണിഭക്തിവന്നീടാൻതക്കവണം
സിഫ്രിഡപ്പനവപ്പോഴ്ജനോവയോട ദുഃഖംപറഞ്ഞാലൊട്ടുമില്ല
ഹാസ്യതിൽനിന്നങ്ങിനെയിമ്മഹീപതി വെൺതിങ്കൾശോഭാവോടിത്ഥമേ
വീര്യവുംശൌര്യവുംസ്വൈരമേന്മയും [illegible] പാലിക്കണം
[illegible] ദുഃഖത്തിനാൽ [illegible] ഭർത്താവായവർകളുണ്ടായാൽ
[illegible] സത്വരംപിന്നെയുമൊന്നുചൊന്നാൽ
[illegible] സന്തോഷത്തിലുമൊത്തുകൊൾക
[illegible] എങ്ങിനെയായാലുംചൊല്ലീടല്ലേ
[illegible] ദോഷക്കൂട്ടമെന്നീപാലിക്കണം
[illegible] ആശമിച്ചുൻപോട്ടസിഫ്രീഡൻ
[illegible] പാരാവാരമായാൽ
[illegible] ഭൂമയമുണ്ടായിക്കുള്ളിലൊരം
ഇത്ഥംപറഞ്ഞ [illegible] പറഞ്ഞുകിട്ട പൻ
[illegible] ചൊല്ലുപതി [illegible] ജനങ്ങളുമായിട്ടും
[illegible]
[illegible] ഭൂപാലകർക്കുള്ളാരാരില്ല
[illegible] ജനങ്ങളുമായിട്ടും
[illegible] സിഫ്രിദാമ്പതി [illegible] ഭൂമണ്ഡലമങ്ങായമിച്ചു
[illegible] സിഫ്രിദൻ
[illegible] [illegible]

അംഗനാരത്നത്തെപ്പാട്ടിലാക്കാമെന്നു അങ്ങവനുള്ളിലുറച്ചുനന്നായ്
രാത്രൗകിടക്കുമ്പോഴുംവിചാരിച്ചു ശാസ്ത്രത്തിൽപിന്നെയുള്ളവസ്ഥ
ലുബ്ധസ്യവിത്തംരണ്ടാമത്തെതിൻെറ ശത്രുവുംപിന്നെകാമിനിയും
വീഴ്ത്തുമെന്നുചമരിപ്പുശത്തിൻെറ ബാലമാരിങ്ങിനെനാലെക്കും
അബ്ധാമതാകംപതിവ്രതനാരിതൻ കോകിലയംശേഷഗാത്രങ്ങളും
പഞ്ചവസ്തുക്കളിലൊന്നുകിട്ടുവാൻ പഞ്ചതകംകിലലബ്ധമാവും
ഇങ്ങിനെപൂർവ്വശാസ്ത്രസ്മൃതിചൊല്ലുന്ന ഏങ്ങിനെസാധിക്കുംഞാനിക്കാര്യം
ഉദ്യോഗമുണ്ടെങ്കിലതാഴുന്നാമെന്നുദ്യോഗശാലികൾചൊല്ലിട്ടുണ്ട്
ഉദ്യോഗമെന്നാലാകംവണ്ണംചെയ്യുന്നാൽ ഉത്തമനാരിയെപാട്ടിലാക്കാം
കാട്ടിലിരിക്കുന്നമൃഗങ്ങളെ കൂട്ടിൽപിടിച്ചിട്ടുശുശ്രൂഷിച്ചാൽ
ഒട്ടുനാൾചെല്ലുമ്പോൾപാട്ടിലാകുന്നിതും ചട്ടങ്ങളിവണ്ണം കാണുന്നു
യത്നംചെയ്യാൽകഴിയാത്തതെല്ലാന്നും യത്നത്താൽസർവ്വംസാദ്ധ്യമല്ലോ
ഭൂതലമൊക്കവൻതപ്പിറിയാതെ കാര്യത്തിനൊപ്പിച്ചുസേവിച്ചൊരം
സേവിച്ചുസമയിലായെന്നുകണ്ടപ്പോൾ ദേവിയപിപാപവുമെന്നോർത്തവൻ
വിങ്ങിയങ്ങിവരുന്നിട്ടുന്നതുമാത്രം കണിയങ്ങിതളർന്നപാടം
അംഗനാരത്നത്തിൻകാലിൽവീണാരവൻ അങ്ങവളോടുപറഞ്ഞതെല്ലാ
നിൻമടിയിലൊരി ഏറാഗമാംകാൺകയാൽ ഞാനിരിപ്പുള്ളൊരാശയുള്ളിൽ
ചൊന്നാലൊട്ടുണ്ടതിവൻ നപ്രഭുത്വംഞാൻ അംഗംതളർന്നുമരിപ്പാറായി
വണ്ടിറമിനൽപൂണ്ടിരുന്നകരങ്ങളും നിന്നിപ്പുറവടിവും
നീണ്ടപുരണ്ടുപൊത്തത്തിമലുന്ന കണ്ടിവാർകുന്തളംകണ്ടുകണ്ട
പഞ്ചമിച്ചന്ദ്രനനെന്നോർപ്പിക്കം ശോഭയുംതാവുന്നസ്സ്‌ലം ചില്ലിയുമം
അംഭോജപത്രംതാഴെന്നൊരു നയനവും മൽപാമ്പുനാസികയും
തൊണ്ടിപ്പഴംനിറമിനൽപൂണ്ടിരുന്ന ചുണ്ടിൻെറമംഗിപറയാവതോ
മുല്ലമുകളമുകൾദശനവും ചൊല്ലെറുംകേതകികളും
പല്ലിൻെറമംഗിപറയുന്നതാരോ മല്ലവിലോചനേ പറയുമോ
കണ്ണാടിനിന്നൽപോൽ കവിൾകളുമെന്നതിൻകാന്തിപറയാവതോ
പങ്കജകോരകം പന്തുപോൽ കുമിളമ്പോലകുചകുംഭങ്ങളും
ഉരസ്സ്വർണ്ണമനോഹരം കമ്പുകൊക്കുകളുടൻപിന്നാലെ
തന്വംഗിമാർമണി സന്തോഷമോടിപ്പോൾ എന്നാഗ്രഹിച്ചുചെന്നിത്തസിച്ചുതാൻ
ആലിലകണ്ടാൽമടിച്ചുപിടിക്കുന്ന ചെറുവയറ്റത്തിൽമംഗലകണ്ടാൽ
കണ്ടാൽമയങ്ങുമനാരികളുടെയുൾവും കൊണ്ടൽനിറവുംപുറവടിവും
കണ്ടുകൊണ്ടുനാളുതൽപൂണ്ടിതിനാ മിണ്ടാതെപോൽ പറഞ്ഞിടുന്ന
ഉന്നിക്കമടിക്കേണമെന്നുള്ളതോർപ്പിച്ചാൽകനന്ദമിടിയാതുള്ളതാണ്മരിക്കും
കൊല്ലാതെനീയെന്നെപ്രാണനാഥനേ വല്ലതുംനീയെന്നെപ്പരിപാലിക്ക

നല്ലപോലെന്റെ മനോരഥം തീർത്തനാൽ നല്ലതാമെന്തിനി നിനക്കെന്നോകം
സുരാസുരലോകനാഥന്മാരെന്നിയേ ഭാരതാമെന്നപ്പോൾ പാലിക്ക
മാനസമെന്നതാൽ കാമമിലാതത്തെ മാനിച്ചു ചൊല്ലുന്നതുൻ തന്റെ
ഭക്തിയും കേട്ടവളെത്രയും പ്രീതിപ്പൂ ചിന്തയും കീർത്തിച്ചു നിന്നു
ഉന്നതമാകിന നിന്നവളുടെ ചിന്തകോപത്താൽ ദഹിപ്പവൾ
പാപം ചെയ്യുന്നവൾ ചിന്തയറിഞ്ഞപ്പോൾ രൂപവും കണ്ടു നോക്കുന്നേരം
ഭയം ഭവിച്ചു പാരമന്നേരം ഭവിച്ചു വൈരിസമീപത്തുനിന്നുമാറി
ശങ്കിച്ചു നിന്നിതു നാരദൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുമെല്ലാം പറഞ്ഞതുമെല്ലാം
എന്നു നിനക്കിനി ചൊൽവാൻ കാരണം ഹന്ത നിനക്കിനിയാരുമൊരുകാലം
എന്റെ പാതിവ്രത്യമാഹാത്മ്യമിന്നാകിലോ നിന്റെ മനോരഥം നിറവേറുമോ
എന്നതു കൊണ്ടു പാർക്കുമ്പോഴും മന്ദിരത്തിലെ വാതിൽ തുറന്നതിൽ
ഭംഗത്തോടുള്ള വിചാരങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ നിനക്കുള്ളതൊക്കെ പറഞ്ഞു
മാതാവും താതനും പുത്രന്മാരും മാനസമോഹം കളഞ്ഞു നീ
മാറ്റുവാൻ മായകൾ ഒക്കവേ മിഥ്യയാം ജ്ഞാനമാകാവും
താപങ്ങളും പതിവ്രതാധർമ്മവും നാലും പഞ്ചഭൂതങ്ങളോടു പ്രാ
എന്നതിൽ വെളിപ്പെട്ടതുകൊണ്ടിനി മനസ്സിൽ പതിയുന്നതുമറി
ഭേദമില്ലാത്ത ബോധമതുകൊണ്ടു ഭേദമാകുന്ന മായകൊണ്ട്
ഉണ്ടായ്‌വന്നുള്ള ദേഹങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവയെല്ലാം ചൊൽവാൻ
സത്യസ്വരൂപത്തിൻ ചിന്തയാകുന്നതു കാണുമ്പോൾ വെളിപ്പെടും
സത്യമായൊരു ബോധമെന്നതു സത്യത്തിന്റെ മന്ത്രമാമോ
ഉള്ളതിൽ നിന്നു പിറക്കുന്ന ഉള്ളൊരു സദ്വസ്തു സന്നിധിയിൽ
ആരും ചിന്തയുടെ ചൈതന്യം അന്യോന്യ ചിന്തതാൻ കൈപ്പിടിച്ചു
സർവ്വജ്ഞൻ സാക്ഷിയാം സർവ്വേശൻ കല്പിച്ചു സർവ്വജ്ഞ പട്ടങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ
അപ്പോൾ സത്യത്തിനുള്ള വിചാരം വിസ്മരിച്ചാൽ വന്നു കേട്ടകൊണ്ടു
ആദിയിൽ ബ്രഹ്മാവു തന്നിൽ നിന്നാൽ ആ കണ്ടതു സൃഷ്ടിച്ചു മാനസിൽ
മാനസത്തെ സങ്കല്പിച്ചതിനാൽ തന്നുടെ ചിത്തമാകുന്ന സന്ധിയാലെ
സൃഷ്ടിച്ചനേകം സർവ്വേശ്വരൻ താൻ ഉണ്ടായൊരു ജഗത്തിന്റെ ലോകം
എന്തു കാരണമിന്നതെന്നു ചിന്തിച്ചു കണ്ടവയെല്ലാമൊന്നി
കാലിൽ നിന്നായാലുമിങ്ങു മേലെ ശിരസ്സിൽ നിന്നായാലും
വാക്കിലായാലും സർവ്വേശ്വരൻ തന്നിൽ വിളിച്ചുവന്നു പോയി
തന്റെ സങ്കല്പം വഴിയിൽ നിന്നവൻ തന്റെ പ്രാണനെ സൃഷ്ടിച്ചു
പിന്നെ ദേഹങ്ങളിലൊന്നിൽ പോക ദേഹമെന്നുമതിനെ മാറ്റിടുവാൻ
ഭക്തിയാലതിൽ ഭക്തന്മാരെ തന്റെ ശരീരമാക്കിയല്ലോ
ആദിയിൽ പോലെ ബ്രഹ്മാവൻ ന്യായവിധിപോലെ ചെയ്തിട്ടു

ഇപ്പോഴുംദൈവവാഹകാരണംചെയ്യുന്നതെപ്പോഴുംകണ്ടാൽഗ്രഹിക്കാതെല്ലാ
സർവ്വേശൻസാക്ഷിയായ്ചെയ്യുന്നസത്യത്തെ സർവ്വവുംപോയാൽമറന്നീടാമോ
ഈദോഷംപോലൊരുദോഷമില്ലെന്നോർത്തു മേൽദോഷമൊന്നുംവരുത്തിടാതെ
ദുഷ്ടനിഗ്രഹണംകഷ്ടംമറച്ചുനീസാദ്ധ്യമാംസർവ്വേശപാദത്തിങ്കൽ
ചെയ്യിതംവന്നതുനീക്കുവാനായിട്ടു ചെയ്യുന്നപക്ഷികൾസർവ്വനാഥ
ഏറെയടുത്തതിൻകാരണംനിൻചിന്തേ ഏറിയപക്ഷകരുത്തൊന്നിലേറും
ആരായാലുംനാരിമാരുടെചാരത്തു ചെറുപ്രായമപ്പോഴുംചെന്നിരുന്നാൽ
ധൈര്യംവെടിഞ്ഞപരാധരായിട്ടവർപണ്ടുമൊല്ലിട്ടനാ
ഏന്നതുംകേട്ടുനീഎന്റെസമീപത്തു വന്നതുംപോരുംനീപോകയില്ലോ
അപ്രിയമാവതിനിക്കില്ലെന്നോർത്തുനീ മൽപ്രിയകിങ്കര ! പോകപോക
ഇഷ്ടൽകോപത്തൊഴിച്ചൊന്നുമാകിനാൽ മോഹനാംശോഭാലാഭവും
ചിത്തതാപം
മാറാതെപിന്നെയുംക്രൂരൻവേഗാൽ സർവ്വത്ര കൈവല്യകമ്പിട്ടതാ
കോപിച്ചുമാവത്തെയോഷാതെപിന്നെയും കാപട്യമൊന്നില്ല
പാപിയോഗമോ
കോപിച്ചീടല്ലെന്നിമാസനാഥനോടു പാദത്തിൽവീണനമസ്കരിച്ചുൻ
പാദത്തിൽവീണപക്ഷിയെന്നവരുടെ ദോഷത്തെഴിക്കാമരായ ചലും
രാജധർമ്മമുദ്യോഗമല്ലെന്നു രാജധിരാജനിയായചെന്നി
രാജധർമ്മത്തെതൃജിക്കില്ലിനിയില്ലേറം രാജവധൊചനരാജദോഷം
അല്ലദോഷമോരോദോഷമല്ലെന്നോർത്തു മൽപ്രിയംപോലെയൊന്നാചരിച്ചാൽ
ഏറിയദോഷംപോരാത്തസർവ്വേശൻ ഏതുംദോഷത്തിനന്തേകിക്കാമോ !
പരദ്രോഹമുമ്പാലെന്നിതുംദോഷത്താൽ ഏതുംപോരാത്തില്ലസർവ്വേശൻ
പങ്കജനാഭനായത്തായിനവരെ പങ്കംപോരാത്തില്ലസർവ്വനാഥൻ
കരുണാനിയാകംകിന്നാലൊരിയുടെ ദോഷംപോരാത്തില്ലസർവ്വനാഥൻ
ദോഷമറംമറിയംസകലമതാരെ കോപമെന്യേതരിച്ചില്ലനാഥൻ
ഉന്നിയമറിയസാക്ഷിയംപൊല്ലുവാൻ ഉന്നപക്ഷികൾപോരായെന്നൊരുവെണ്ണ
ഏണ്ണമില്ലാതൊളംപുണ്യവാളന്മാരും എണ്ണമില്ലാത്തദോഷംചെയ്യോർ
ഈദോഷംദോഷങ്ങളെന്നവതികില്ലം തത്ത്വമപേക്ഷിച്ചാൽചിരംചിരം
മോഹദോഷമൊരുദോഷമല്ലേയു ദേവേന്ദ്രിയങ്ങളും മോഹത്തെ
മോഹമെന്നുള്ളതുദേഹസ്ഥിതിയാകി ദേഹാദിദേഹിയുംകല്പിച്ചപ്പോൾ
ദേഹത്തിൽവച്ചതുകാരണമാകയാൽ ദേഹിയിന്ദ്രിയംസാധിക്കേണം
ഒന്നുമില്ലാതുള്ളശൂന്യതണ്ഡം മനമേന്യേമോഹസൗഖ്യത്തെ
ഇക്കാര്യമില്ലാത്തൊലിലോകസൗഖ്യത്തെ ഏകമേവംനാസ്തിയാത്തുള്ളൊരീ
പണ്ടുന്യായവിധികല്പിച്ചതിൽകൂടെ ദുഷ്കാര്യംകല്പിച്ചുള്ളതാരെ
കല്പനപോലെനടക്കാത്തവർക്കു കല്പിച്ചനാഥനപ്പോഴിട്ടുള്ള
കല്പനപോലെനടക്കുന്നവർചിന്ത കല്പനപോലെ പഴിയില്ലീശൻതന്നെ

തന്റെയാജ്ഞാപ്രതിപേടിയുണ്ടാകുവാൻ എന്തുപേപോക്കിനീരക്ഷിച്ചാലും
സിപ്രീസോളപതിക്കൊപ്പിയുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷിപ്രംപറഞ്ഞുഞാൻ
പോക്കിക്കൊള്ളാം
നാട്ടിലെരാജാവുതാനെന്നാശാകിനി നാടുമല്ലിക്കാര്യംപോരമല്ലോ
തന്റെയാജ്ഞതന്നെസർവ്വദാപേടിപ്പാൻ പിന്നെയാതകാര്യവുംചെയ്യയില്ല
[illegible] പെട്ടന്നുപേക്ഷിച്ചാൽതീയംതീയം
അല്ലാതെയിപ്പോഴെസേവിച്ചെന്നാകിലൊ വല്ലാതെവന്നീടുംകാര്യമെല്ലാം
ശാസ്ത്രസൂത്രംപോൽ നടപ്പാനീലോകത്തിൽ മർത്യരിലാർക്കാനുംസാദ്ധ്യമാമോ
പത്തിന്നഞ്ചായിട്ടതൊപ്പിച്ചുനിന്നെന്നാൽ പത്തുംപത്തായിട്ടതീയമല്ലോ
ഉത്തപ്രതിജ്ഞതന്നെനിനക്കെന്നാകിലൊ ശുശ്രൂഷകന്യായവ്രതംകാക്കാതെന്തു
കെട്ടിപ്പുലമ്പുന്നതതിമാത്രമെന്നാൽ മട്ടൊട്ടിളകിയുറച്ചാൽമതി
അന്യപുരുഷനെതന്നുസംസാരം [illegible] അന്യായത്തിങ്കൽ
[illegible] ന്യായകായ്‌വന്നിട്ടുണ്ടെ
[illegible] വിചാരിക്കനീ
എന്തിനാമനസ്സുപോൽചെയ്യുന്നാകിലൊ നിന്റെ [illegible] നീക്കിടുവർ
എപ്പോഴും [illegible] ചെയ്യാതെന്ന മല്ലാക്ഷീനീഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ
അതിൽ [illegible] പോൽകേട്ടാലും നല്ലതല്ലാതൊന്നും ചെയ്യിട്ടമൊ
എന്തുകൊണ്ടാൽ [illegible] കേട്ടാലും [illegible]
[illegible] വഴിപ്പിട്ടു
[illegible] സന്തോഷം [illegible]
ദോഷനായിനീദോഷത്തിൻകാരണം [illegible]
ദോഷത്തിൽ [illegible] ദോഷയിൽഞാൻ
ചൊല്ലുംവാക്കുകൾനീ
[illegible] ചിത്തത്തിൽ [illegible] പിന്നെ
ചിത്തത്തിൽ [illegible] യുക്തികൊണ്ടെയവർബോധിച്ചിടു
[illegible] സന്തോഷംഞാൻചൊല്ലും
വാക്കുകൾനീ
സർവ്വേശൻതന്നുടെരൂപമായിസൃഷ്ടിച്ച മൂർത്തിയിൽ [illegible] തന്നെ
എന്തിനായ്‌സൃഷ്ടിച്ചുദൈവമെന്നതും ചിന്തിച്ചുകൊൾകമലപ്രിയേനീ
അല്പകാലം [illegible] വാഴുന്നകാലത്തു [illegible] നിത്യം
അത്യന്തഭക്തിയാൽ [illegible] പ്രാപിച്ചു [illegible] മോക്ഷത്തിൽവാണീടുവാൻ
ന്യായവിധിപോൽനടക്കുംജനങ്ങൾക്ക നായകൻ കല്പിച്ചുമോക്ഷ [illegible]
തന്നിഷ്ടംപോലെനടക്കുന്നവർ [illegible] വൻനരകാഗ്നിയെപ്രാപിക്കുന്നു
[illegible] സർവ്വേശ്വരൻ [illegible] പോലെനടപ്പാനല്ല
നല്ലതുകളെഗ്രഹിപ്പതിന്നായിട്ടു അല്പൽക്കൂടാതെനയനംനല്കി
[illegible] പെട്ടെന്നതൊലുമതിനാണാക്കി
[illegible] ദുഷ്ടിതന്നീട്ടില്ലസർവ്വനാഥൻ

ഈശ്വരദ്ധ്യാനങ്ങൾചെയ്തുസേവിപ്പാനു മീശ്വരവൃത്തിയെവർണ്ണിപ്പാനും
ആശ്ചര്യമായുള്ളവാക്കപറവാനും ശാശ്വതനീശ്വരൻനാവുനൽകി
അന്യായമായുള്ളവാക്കപറവാനുംഅന്യരെവാക്കിനാൽനിന്ദിപ്പാനും
ഇങ്ങിനെതോന്നിയാലംശമില്ലാതെതങ്ങടക്കീട്ടുവാൻനല്കീനിന്നും
കർമ്മവിധിപോലെനന്മനിറഞ്ഞുള്ളിൽ ധർമ്മത്തെചെയ്വാൻകൈകൊണ്ടുദേവൻ
തന്നിഷ്ടംപോലെനടന്നുമറ്റുള്ളോരെ അങ്ങിഷ്ടമോടാക്കിശിക്ഷിപ്പാനും
തന്നിട്ടില്ലകരംധന്യനാമീശ്വരൻ എന്നതുധരിച്ചാലുംഭാഗ്യധനി
അല്ലൽകൂടാതെനടപ്പാനുംനല്ലപോൽ ചൊല്ലുള്ളകാൽകളുംതന്നുദേവൻ
ദോഷത്തിന്നായിഗമിപ്പാനുംമറ്റുള്ളദോഷത്തിൽപോകുവാനുള്ളമാർഗ്ഗം
കാട്ടുവാൻകാലാക്കംനല്കീട്ടില്ലീശ്വരൻ കാട്ടിയാൽശിക്ഷിക്കുംനിശ്ചയമില്ല
ഇങ്ങിനെയോക്കനീയെല്ലാററിനാക്കാളും വല്ലതുംചെയ്യാനേതന്നിട്ടുള്ള
അംഗങ്ങളോരോന്നേനന്നുചിന്തിച്ചാൽ അങ്ങോരു പോലെനടപ്പാനത്രെ
കൈകൾതിരിച്ചു പറവാൻകാലംപോരാ ഒക്കെയറിഞ്ഞിരിക്കുന്നല്ലോനീ
മാനുഷജാതിക്കുംനാനാജന്തുക്കൾക്കും ദൈവമൊന്നതുധരിച്ചുകൊൾക
മാനുഷജാതിക്കുപകാരത്തിന്നായി നാനാജന്തുക്കളെസൃഷ്ടിച്ചതും
ആകാരമൊന്നാലവർക്കാവശ്യമായതെല്ലാംകൊടുത്തില്ലേ ഏകനാഥൻ
ആഹാരംനൽകുംഫലമൂലാദിയും ലോകൈകനാഥൻകൊടുത്തവർക്ക്
സന്തതംകാണിനാലുചിതമായുള്ളതു സത്യവൃത്തന്മാർചൊല്ലിക്കേട്ടിരിപ്പു
ഇടറിപ്പുക്കക്കുഞ്ഞിനാലെചെയ്യപോൽ കൂടപ്പിറന്നവരെന്നോർത്താൽ
പക്ഷിമൃഗാദിയും മത്സ്യങ്ങളെല്ലാം ഒക്കെയുംധാന്യമായാകുന്നത്രെ
ഓരോരോജാതിക്കോരോരോജന്തുക്കൾ ആഹാരമായിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട
ഈസമയംചോദ്യംചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ ഉത്സാഹംകൊണ്ടുചൊല്ലിയത്രെ
മൃഗമാംസാദിയും ഭക്ഷിക്കാമെന്നും ഭദ്രമായെല്ലാമുള്ളോർക്കുണ്ടിഹ
പുത്രരെകൊണ്ടുപകാരമില്ലെങ്കിൽ പുത്രരെച്ചൊല്ലിമരിക്കുംതാനും
താതജനനിമാർ സ്ഥിരമായിരിപ്പതിനോ ബോധങ്ങൾചൊല്ലുകമെന്നുകണ്ടു
സന്തതിമേലുള്ള സന്താപംകല്പിച്ചു ജന്തുപോലാകുവാനുള്ളവസ്ഥ
ജന്തുക്കൾകാട്ടുന്നസൃഷ്ടികളൊക്കെയും ചിന്തയിന്നായുധംകൊണ്ടല്ലോ
മനുഷ്യരായുള്ളപോലെയല്ല വധിമായവൻകൾപിച്ചതെന്നുകേൾപ്പു
കൃത്യാകൃത്യങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടുസർവ്വവും സത്യസ്വരൂപൻവിധിച്ചവണ്ണം
അൽപംപിഴയുംതെറ്റുമെന്നാകിലൊ സ്വൽപമാംമോക്ഷമനുഭവിക്കാം
ആമോദംഏറെദോഷമില്ലാതുള്ള താൽപരാംബുധിവിചാരിക്കേണം
അല്ലാതെകൊണ്ടിട്ടു നല്ലഗുണങ്ങളെങ്ങും നിത്യമായിട്ടിന്നല്ലൊ
ദോഷങ്ങൾമേൽക്കരേൽചെയ്തുമഹാപാപങ്ങളുൾമോക്ഷംപോയിട്ടുണ്ട്
എന്തിനെന്നറികിൽ ദുഷ്ടരായവർ അങ്ങവർനശിച്ചതും

ദാസ്യത്താൽനിന്നതെ ദേഹവുംദേഹിയും തീർക്കംസർവ്വേശന്റെനീക്കമില്ല
ഇക്കാര്യം കൊണ്ടുവേവിച്ചോരനർത്ഥം [illegible] പ്രായമെന്നാകിലോ
ആക്കംവശമില്ലതീർത്തുപറവാനും [illegible] വില്ലയെന്നാ വേണ്ട
[illegible] പുണ്യമഹാരാജനീ ഭോഷൻ താപിച്ചുകൊണ്ടനേകംകാലം
ദേഹവുംഗേഹവും രാജ്യഭാരവും ആകെത്യജിച്ചുഗഹനെവാണു
[illegible] പുണ്യവാനീഭോഷൻ രാജാവിൻപുത്രിയെ
കൊൽകയാലെ

[illegible] പോലെ [illegible] പ്രായവൻ [illegible] ചെയ്തു
[illegible] ചെയ്യപ്പെടുത്തില്ല [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] പ്രസാദ [illegible] ഉപദേശിച്ചു [illegible] പോലെ [illegible]
[illegible] കാര്യം [illegible]
[illegible] ദോഷവും [illegible] ദോഷം [illegible] കൂട്ടിവെച്ചാൽ
[illegible] വിശ്വാസം [illegible] ദൈവം [illegible]
[illegible] തന്റെ [illegible] കാര്യം [illegible]
[illegible] സർവ്വേശൻ [illegible]
[illegible]
[illegible] പാർത്താലുമീ
[illegible]
[illegible]
[illegible] ന്യായമുണ്ടാകയാലേ
[illegible] പ്രാണൻപോയാലുംമറന്നീടാമോ
[illegible]
[illegible]
[illegible] കൊല്ലേണ്ടതില്ലെന്നറിഞ്ഞു
കൊൾക

[illegible] ചെയ്താലുമീ ചിന്ത [illegible] സാധിപ്പാൻകൂടാ [illegible]
[illegible]
ന്യായം [illegible] കാര്യം [illegible]
[illegible] ചിന്ത [illegible] ശേഷം
ചിന്ത [illegible]
[illegible] പറഞ്ഞാൻ
[illegible] പറഞ്ഞിട്ടില്ല

ഇത്തരം സത്യമെരിക്കാതെ ചൊല്ലുവാൻ ചിത്തന്നിനക്കെന്തു തോന്നിയല്ലോ
ഇപ്പോളന്നവാക്കിൻഫലം നിനക്കിപ്പോൾ ഞാൻ ചെയ്യമെന്നു കാട്ടാം
സത്യവാക്കൊക്കെയതിനിന്നിതിനെ ദൃത്യവരുള്ള [illegible]
ഇതരം പറഞ്ഞങ്ങു കരംപിടിച്ചു ക്രൂരമാം കോപാൽ വലിച്ചിഴച്ചു
കൊണ്ടുകിടക്കുന്നോരു [illegible] ചിതമാൽ [illegible] പോലെ
[illegible] ഒളിക്കപ്പെട്ടാനാക്കുന്ന കർമ്മത്തിൽ മച്ചിനൻ [illegible]
വിലങ്ങിലാക്കി
ഇട്ടു പൂട്ടിക്കൊണ്ടും ബന്ധിച്ചു പെട്ടെന്നു കാവലും [illegible]
[illegible] പാരാതെ [illegible]
[illegible]
ഈ വണ്ണം തന്നുടെ ദൃത്യരെ മേൽപ്പിച്ചു ഈശ [illegible] പിച്ചപ്പെട
[illegible] പാർക്കണമെന്നുള്ളത് [illegible]
[illegible]
[illegible]
കൊടുപ്പിൻ
[illegible]
പാചകൻ [illegible]
[illegible] പാചകൻ [illegible]
ഇങ്ങനെ [illegible] ഞാൻ [illegible]
ഇതുവലച്ചിട്ടു [illegible] ഇല്ല
ഇന്നിതൊരു [illegible] അറിഞ്ഞില്ല [illegible] ചെയ്യും
ഇതുപ്രതിജ്ഞ [illegible] എങ്കിൽ [illegible] ഞാൻ [illegible]
സാധിക്കണമെന്നാൽ [illegible] പാത്രം [illegible]
കാര്യം [illegible] എങ്കിൽ [illegible] കാര്യം [illegible]
ചെല്ലുക [illegible] വരുത്തുവാൻ [illegible]
വല്ലപ്രകാരവും [illegible] കൊല്ലിച്ചു [illegible]
[illegible] എങ്കിൽ [illegible] കൊല്ലിക്കുന്നേൻ
[illegible] വേർപ്പിച്ചു [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] പിടിച്ചു [illegible] പാറ് [illegible]
[illegible] പ്രകാരങ്ങൾ [illegible]
[illegible] കെട്ടു [illegible]
[illegible] ! [illegible] ! [illegible] ! [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

അംബരവാസിയാമമ്മേസദാനേരം ആദരവാലെമനസ്സിലോർത്തു
ദുഷ്ടന്റെചേഷ്ടിതം സ്പഷ്ടമാക്കീടേണം ഇഷ്ടമാതാവേനീയെന്നിനി
ഭർത്താവിനോടവൻദുസ്സാമർത്ഥ്യംചൊല്ലി ഭർത്താവെക്കൊണ്ടെന്നെക്കൊല്ലിച്ചീടും
എന്തെല്ലാംചൊൽകിലുമെൻപതിയെന്നെത്താൻ കൺമുമ്പിൽനിന്നിൽകണ്ടീ
ടുമെങ്കിൽ
എൻപരമാത്മഗുണങ്ങളശേഷവും അൻപനാംഭർത്താവേകേൾപ്പിച്ചീടും
കാണ്മാൻകഴിവുവരുത്തേണംമാതാവേ പെണ്മണിനായകക്കല്ലേയമ്മേ!
പണ്ടേനീയല്ലാതിനിക്കില്ലോരാശ്രയം ഉണ്ടോകൊല്ലപ്രിയംദൈവകന്യേ!
നിന്നെയാശ്രയിച്ചുസ്തുതിക്കുന്നവർകളെ എന്നതുമുപേക്ഷിപ്പാറില്ലെന്നുള്ള
വിശ്വാസമുണ്ടെനിക്കെന്നതിനാൽ നിന്നെവിശ്വസിച്ചുമ്പോട്ടു പ്രാർത്ഥി
ക്കുന്നേൻ
ദുഃഖത്തെക്കണ്ടീവൻചെയ്യുന്നതൊക്കെയും പോക്കേണംമാതാവേ! ദൈവകന്യേ!
വല്ലപ്രകാരവുമുള്ളകപടത്തെ വല്ലഭൻമുമ്പാകെ തീർക്കേണമേ
ഇവളെകുറ്റമറിയേണ്ടതിനെങ്കിലും ആലോചനയെന്നാലുപേക്ഷിക്കല്ലേ
ദുഷ്ടനാംഗോലോവെന്നവനേവം ദുഷ്ടമായിപ്പാർത്തുപോതംപോയം
മാമകദുഃഖംപോൽമാതാവേനീയിനി ഭൂമിയിലാർക്കുംകൊടുത്തീടല്ലേ
ഇത്ഥംപറഞ്ഞവൾദുഃഖിച്ചുമേവുന്ന വൃത്താന്തമെല്ലാംപറയാമെടോ
ഇങ്ങിനെനാലഞ്ചുമാസംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അംഗനാരത്നംപെറ്റുണ്ണിയുണ്ടായ്
ഭക്ഷണമില്ലാതെകഷ്ടിയുംദേഹവും ക്ഷീണിച്ചുതാണെചളിപാരം
കണ്ണീരിനാൽസർവ്വേശ്വരനിലെപുഷ്പംകണ്ടം പകർന്നവൾക്കീശ്വരിയോടെ
ഉണ്ണിയുണ്ടായപോൾകൊണ്ടുവന്നിട്ടിരിയുമായൊരു
തൊട്ടിലെടുത്തീട്ടിനായിട്ടുശക്തിയിൽമാതാവെച്ചു
വെള്ളത്തിലാമുക്കിനീരൊടുത്തു വെളിച്ചവസ്ത്രമായൊടിനാ
അതികൊണ്ടുംസുഖിയായിനിക്കില്ലയ്യോ! ദേനാതാകുഞ്ഞിനെപൊതികൊറവു
സർവ്വത്തിനാധാരമായസർവ്വേശ്വര സർവ്വവുമറിവോനിയെങ്ങളെല്ലാം
പ്രാണനുകളെന്നുള്ളിൽനിന്നുമീയിപ്പോൾ മർത്ത്യരിലാരുമില്ലാധാരമായ്
ചിത്തഖേദത്തോടീവണ്ണമപേക്ഷിച്ചു ഭക്ത്യാദരംകൊല്ലുന്നിനിയ
സേവിച്ചുവക്ഷസ്സതെക്കൊട്ടകന്ന ദേഹമെൻറെയല്ലപ്പാടാൽ
മേലായമാർവ്വതമ്പാലികതന്നെ മാംസംതേച്ചുപോലെപാലിക്കയാൽ
ഒന്നുകൊണ്ടുമൊരുസങ്കടമെന്നെ വൈഭവമാർന്നപൊറപുത്രനെയും
പുത്രനെക്കണ്ടുവല്ലസന്തോഷത്താൽ തുടയിലെടുത്തുവെച്ചു
ഭർത്താവെന്നിനാൽ പതിപുത്രനാം ദുഃഖമെത്രതാനകിടക്കുന്നിപ്പോൾ
നീയിതിനെന്നകറ്റാതിരിക്കുന്ന ഞാനൊന്നുചെയ്യുന്നനിന്നെകാണ്മാൻ
പുത്രനെകാണ്മാനുംയോഗമുണ്ടാകില്ല അതുമഹാപാപിയായനീയും
പുത്രരുപമറിയാതെശമിച്ചുനീ പുത്രനാകാണമെന്നുസംശയമേ
ഇത്ഥംപറഞ്ഞവൾദുഃഖിച്ചു പുത്രനെസന്തോഷംഞാനാസ്നാനംകഴിച്ചു

ദുഃഖത്തിലുത്തമിച്ചുന്നതുമൂലമായ് ദുഃഖാർത്തനെന്നെ വിളിച്ചുചൊല്ലും
ആമയമാണ്ടവൻ താനതോർമ്മിച്ചു വെണ്മയിൽ സർവ്വേശൻ പാർത്തിങ്കൽ
ഗർഭമതോർത്തു ദുർഗന്ധം നീക്കിയ പ്രത്യക്ഷം കണ്ടുകൊണ്ടാലുമായും
പണ്ടേതിൽ പത്തിരട്ടിച്ചതിനെത്തിയാൽ കൊണ്ടാടിയമ്മെ സ്തുതിച്ചീടുന്ന
വിശ്വസിച്ചുൾക്കൊണ്ടുണ്ടെന്നുറച്ചുവരും വിശ്വാസം പണ്ടേതിലേറെമേറം
എത്രവന്നാലുമിനിക്കില്ലൊരു ഭയം എന്റെ സന്തോഷമാട്ടിയമ്മെ കന്യ
എന്നെയുപേക്ഷിക്കയില്ലെന്നുറച്ചുവരും മന്നവൻ [illegible] വന്ദിച്ചീടുന്ന
[illegible] മനതാരിൽ [illegible] [illegible] പിന്നെ
[illegible] പുത്രനും [illegible] [illegible]
[illegible] പാർത്തു [illegible]
പേർത്തു വിചാരിച്ചവനിന്നെന്നെല്ലാം ഭർത്താവെ കൊല്ലുക ദോഷവൃത്തം
ഭർത്താവെ കൂടാതെ കൊല്ലിക്കെന്നെയും പാർത്താലിതിന്നൊരുപായമില്ല
[illegible] കൊല്ലിക്കെന്നെ
[illegible] പിന്നെ
[illegible]
[illegible]
ദുഷ്ടൻ പറഞ്ഞൊരു [illegible] വാക്കും
ദുഷ്ടനാകുന്നവൻ [illegible] കൈപിടിച്ചിട്ടിരുട്ടിലാക്കി
[illegible] ശിഷ്ടനാമെന്റെ പറവതാം
[illegible] കൈക്കൊണ്ടു [illegible]
[illegible] ഭർത്താവെ നിന്നെ ഞാൻ കൈ
പിടിച്ചു
[illegible]
[illegible]
നിന്നെ [illegible] കൊല്ലിക്കുമിന്നിവൻ നിന്നെ [illegible]
മൃത്യുവതും
പുത്രനെയാരക്ഷിക്കുന്നവരില്ല മിത്രമെല്ലാമിനി വൈരികളായി
നീയിനിയറിയ കാലം [illegible]
സർവ്വേശ [illegible] സർവ്വേശ [illegible]
[illegible]
[illegible] ഹാ! ഹാ! [illegible]
എന്നെപ്പിരിഞ്ഞു [illegible] തന്നെയിന്നല്ലോ പോയിതാതാ
എന്നതിനെന്നു നീ [illegible] ഹാസിപ്പാൻ കാരണം [illegible]
കൊല്ലുന്നതു കൊണ്ടു [illegible] വല്ലനീയിന്നതാൻ കൂടെങ്കിൽ
നിൻ കയ്യിൽ പുത്രനെ [illegible] മൃത്യുവരികിൽ [illegible]
[illegible] [illegible]

എൻപതികണ്ടിവയൊക്കെയുംബോധിപ്പാൻ തമ്പുരാട്ടീയിടക്കൂട്ടേണമെ
ഇപ്രകാരത്തിലെഴുതിയൊരുപത്രം തൽപ്രാണനാഥനുമതിപ്പിച്ചുവെച്ചു
ദൈവമേഎന്റെലിഖിതത്തെനിൻകൃപാ ദൈവമേഭർത്താവേകാട്ടേണമേ
ഇത്ഥംപറഞ്ഞുകവാടത്തിന്മീതെവം തച്ചരിതത്തെയൊളിച്ചുവെച്ചു
പീഡിച്ചുസർവ്വദുഃഖത്താൽമകനുമായ് ആഴൽപെട്ടങ്ങുവസിച്ചീടുന്നു
അങ്ങിനെവാഴുന്നവളിനികേട്ടാലും മംഗലസിഫ്രിസോവർത്തമാനം
വിക്രമമേറിയസിഫ്രിസോഭൂപതി വിക്രമൻതുർക്കിനെയാക്രമിച്ചു
എട്ടുമാസംകൊണ്ടുദുഷ്ടനാംതുർക്കിനെ നഷ്ടംവരുത്തിനാശിപ്പിക്കയാൽ
ദുഃഖമകന്നുള്ളൊരിന്നും സൌഖ്യമായ്സിഫ്രിസോശക്തിയാലെ
സിഫ്രിസോമഹാസന്തോഷേനപോയാലും വൈകാതെ സൽപ്രിയംമന്ദിരേൽവേ
ക്കേണമേ
കൈപിടിച്ചാദരവാക്യങ്ങളുംചൊല്ലി ചെറ്റുനേരംവിശ്രമിച്ചീടുമ്പോൾ
സിഫ്രിസോളുപതിവേഗംപുറപ്പെട്ടു സൽപടസേനാസമേതമോടൊരാൽ
ഐശ്വര്യനിധിയാകിയസിഫ്രിസോ സ്വന്തമായുള്ളൊരുരാജ്യംപുക്ക
കോലാഹലംകേട്ടുഗോലോവാമന്ത്രിയും ഘോഷങ്ങളെന്തിതെല്ലാമെന്നായി
സേനാസമേതമഹാഘോഷത്തോടുമൊരുമിച്ചുപാതയിൽ ... വരുന്നതോടും
ഭണ്ഡാരത്തോടുമെഴുന്നവൻസിഫ്രിസോ മന്നനെകണ്ടുവണങ്ങിയൊരാൽ
അശ്രുപൊഴിച്ചവൻസിഫ്രിസോളുപന്റെ വക്ത്രംതിരിക്കാതെ ... നിന്നു
ചിത്തമഴിഞ്ഞുള്ളദുഃഖത്തെകണ്ടപ്പോൾ സത്വരംപാരംവിളിച്ചുരാജൻ
ദുഃഖിപ്പാൻകാരണമെന്തെന്നായിതോ വൃത്താന്തമെല്ലാമുളിച്ചൊല്ലു
പത്നിക്കെന്തെങ്കിലും ... ദുഃഖമായതോ
ഓർത്താൽമരണംവരുത്തിയോ പാരാതെദുഃഖിപ്പാൻമൂലമെന്തു
വീരസചിവാ ... പതി ധീരതകൈവിട്ടുചൊന്നശേഷം
... ചൊന്നളിച്ചവൻ ഉൾക്കാമ്പിൽ ... നെടുവീർപ്പിട്ടു
... കേട്ടാലും ശക്തിവർദ്ധിച്ചമന്ത്രിവീരൻ
ചിത്തമതിലേറ്റിട്ടതില്ലെങ്കിൽ സത്യസർവ്വേശന്റെ ചിത്തമല്ലോ
ചിത്തമിതെന്നിയേ ... വന്നില്ല ശക്തൻവേണമായകാരണത്താൽ
ശക്തിബലവീര്യമുള്ളഭൂപതേ ചിത്താൽകറവുമതിയില്ല
ശക്തിയായ്നില്ലുമ്പോൾ കീർത്തിഹാനിവന്നാൽ ചിത്തത്തിനേക്കാളുംദുഃഖമത്രേ
ശക്തിമാനായനിനക്കുള്ളകീർത്തിയെ പത്നികളഞ്ഞുവസിച്ചീടുന്നു
... ഒന്നും ... ഇല്ല ചതിച്ചാൽ ... വല്ലതാനും
ഭൃത്യന്റെവാക്കിവകേട്ടൊരുനേരത്തു ഏറ്റവുംക്രുദ്ധിച്ചുചോദിച്ചരാം
ചൊല്ലുനീ ... ചൊല്ലീവല്ലതാനും വല്ലതെന്നാലുംമറച്ചീടൊല്ല
ചൊല്ലുകയെന്നുള്ളസല്ലാപംകേട്ടപ്പോൾ മെല്ലെപറഞ്ഞുതുടങ്ങിഗോലോ
നീചനായദുഃഖത്താൽമറച്ചിട്ടാം ആമയംപൂണ്ടുവസിച്ചീടുന്നോൾ

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] പിന്നെ
[illegible] കാലത്തിങ്കൽ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] എന്നാലും
[illegible]
[illegible]
[illegible] പിന്നെ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ഇന്നിയുമെങ്ങ [illegible] പറയേണം എന്നവകാട്ടിത്താൻ ബോധിപ്പിക്കാം
നാട്ടിലുണ്ടാക നവവധുകളൊക്കെയും കാട്ടംമുക [illegible] ത്തിൽ
ഇങ്ങനെ [illegible] വിഭാൻ സമീപത്തിൽ ഇങ്ങവൻ തന്നെ
വന്നിരിക്കട്ടും

ഇവണ്ണം ഗോശാലോതൻ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ തീർന്നിതെ [illegible] നസി
പ്രിയസാദം

എന്നാലവനെ വരുത്തുക സത്വരം വന്നാലറിയാം പരമാർത്ഥങ്ങൾ
ഇത്തരമാരങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ ഗോശാല [illegible] നാം [illegible] സമീപത്തിങ്കൽ
ചൊന്നവൻ തന്നെ വരുത്തിവിരവോടെ ചൊന്നപോൽ കാട്ടികപടവൃത്തം
[illegible] സമീപത്തിങ്കൽ പാചകൻ [illegible]
കണ്ടപ്പോൾ [illegible] കോപത്തോടെ [illegible]
[illegible] കൂടാതെ കൊൽകെന്ന [illegible]
[illegible] ത്തിൽ [illegible]
[illegible] കൊൽകെന്നും [illegible] വധിക്കയെന്നും
സത്വരമിന്നവൻ തന്നെ വധിപ്പൻ [illegible] കാന്താൻ സത്യം തന്നെ
സത്യമല്ല [illegible] കേട്ടപ്പോൾ [illegible]
[illegible] പൂക്കകോപാൽ
സത്യ [illegible] വിലത്തിൽ [illegible]
പാചകൻ [illegible] ഗോശാലയും [illegible] വധിപ്പവൻ [illegible]
[illegible]
[illegible] ത്തിൽ [illegible]
സത്വരം കൊണ്ടു [illegible] കോപാൽ
[illegible] ചൊല്ലി
[illegible] ഇന്നിതു കൊണ്ടുവരികനി [illegible]
[illegible] ഗോശാലയും [illegible]
[illegible]
[illegible] നാൾ
[illegible]
[illegible] ഗോശാലൊന്നങ്ങളെയെല്ലി [illegible] പുറപ്പെട്ടാലും
ഇപ്രകാരം [illegible] പുറപ്പെട്ടു [illegible] യി
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ഇങ്ങിനെ [illegible]
[illegible] ചൊന്നിവ [illegible]

ദുഃഖിച്ചാൽപോരനുകനിനിവൈകാതെ   മാനിനിപോകണംനീക്കമെന്യേ
വേഗംപുറത്തുപോകെന്നവർചൊന്നപ്പോൾ   ഖേദിച്ചുഖേദംപറവാനാത്
മാനിനിതന്നുടെ ദുഃഖമറിഞ്ഞുള്ള ഒക്കയുംസൃഷ്ടികർത്താവുതന്നെ
പുത്രൻറവക്ത്രം മുഖാംബുജേചേർത്തവൾ   പേർത്തുപേർത്തൊട്ടുചുംബിച്ചേററം
ആധാരമില്ലാത്തവരുടെദുഃഖങ്ങൾ   ആരുംപറഞ്ഞാലൊടുക്കമില്ല
ഇഹലോകമൊക്കെമറന്നവൾ ദുഃഖത്താൽ ആലോകമോർത്തവളിതുരചെ
പോകാമകനെനമുക്ക മരിപ്പാനായ് ഖേദിക്കവേണ്ട പിതൃനിയോഗം
എന്നുടെദോഷത്താൽനിന്നെയുംകൊല്ലുവാൻ   ഇന്നാജ്ഞചെയ്തുപിതാവെന്നറി
അയ്യോ!മകനെനിനക്കവിധിയിതോ   പൊയ്യല്ലനിന്നെയുംകൊല്ലുവാനായ്
ഞാൻദോഷത്താളത്തിയെന്നവരികിലും   ന്യായംമോനിന്നെയുംകൊൽവതോ
ത്താൽ
ഹാ!ഹാ! എൻഭർത്താവേനീയിതുചെയ്‌വതിന്നാകാംക്ഷതോന്നിയതയ്യോ
പാപം
അല്ലവുംനിന്നോടൊരപ്രിയംകൂടാതെ തൽപ്രിയയെക്കൊൽവാൻവിധി
ച്ചാനീയും
സ്വപ്നത്തിൽപോലുംനിനച്ചില്ലാനീനിന്റെ പത്നിയെക്കൊല്ലുന്നതയ്യോപാപം
ഗോലോമഹാഖല! ചാലവേനിന്നുടെ   ആടോപംകൊണ്ടതും ചിത്രമോർത്താൽ
ആഗ്രഹംപോലഞാൻചെയ്യാത്തകാരണം   നിഗ്രഹിപ്പാനുറച്ചുനീയും
നിഗ്രഹംകൊണ്ടുനിനക്കസുഖമല്ലോ   ആഗ്രഹംപോലെ ചതിച്ചിട്ടെ
ഭർത്താവെദുഷ്ടൻറവാക്കുകൾകേട്ടുനീ   ഇത്രകൊല്ലിച്ചാലുംപത്നിതന്നെ
ബോധരഹിതമാംനാനാജന്തുക്കൾക്കും   പുത്രവാത്സല്യംപറയാവല്ല
നിന്നുടെപുത്രനെ സ്നേഹമില്ലാത്തിട്ടോ   എന്നോടുകൂടെവധിപ്പിക്കുന്നു
അയ്യയ്യോപാപമെഭർത്താവെനീയെൻറ ആത്മജനെപ്പതിചെയ്യാനീയും
ഇത്ഥമവനായുംമറന്നപ്പവൾ   ദുഃഖിച്ചുചൊല്ലിക്കരഞ്ഞശേഷം
പുത്രനെയും ചൊല്ലിപ്പായയാരവസ്ഥകൾ   കൈയുംകെട്ടിക്കമഹാജനമേ
ഇക്കിടക്കുന്നതിൽചാവതുനല്ലൂ   പൊന്നേനാംചാവാൻനേരമാരാട്ടം
നന്ദനൻതന്നോടീവണ്ണംപറഞ്ഞവൾ   നന്നായ്മുഖംതാഴ്ത്തിപുത്രം .
ആരുമില്ലായാരമെന്നോർത്തുദുഃഖിച്ചു   ഹാഹാവിധിയെന്നുചൊന്നാൾ
ഭർത്താവിതെന്നെയുപേക്ഷിച്ചിതെന്നാൽ കർത്താവേനീയല്ലാതാരുമില്ല
കണ്ണുനീരാലെനനച്ചിളമൂതലം   തിണ്ണന്നുപിന്തിരിഞ്ഞിട്ടുപിന്നെ
വീണുമലച്ചുംകിടന്നുമെഴുന്നീററും കണ്ണുംപതിക്കെന്നഹാവിളിച്ചും
സർവ്വേശമാതാവേ! സർവ്വേശനായകി!   നിർവ്യാജമെന്നെപ്പതിച്ചാലയെന്നും
ഉണ്ണിയെതന്നെനിന്നുദുഃഖാൽഭാവിച്ച   നന്ദനനോട്ട്മോഷിച്ചിട്ട്
ഖേദ്യമിക്കുന്നനെണ്ണുചൊന്നാൾ   ദീർഘികനിന്നിവിടങ്ങിരിപ്പോൾ
അംഗനാരത്നമിവളാരവസ്ഥനേരം   അങ്ങുദൂതിമാർവ്യന്തതണച്ച
വൈവാഹചിഹ്നമാംമോതിരമിന്നിതാ   വൈവൃതമൂൽഭർത്താവിനെ
ചട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചവൾ   കുട്ടിപ്പിടിച്ചു   തലപതിച്ചാൾ

അരണ്യവാസിയാമെന്നെ നിനച്ചവനും [illegible]
കൊല്ലുവാൻപോയ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
പുത്രനെക്കൊല്ലു [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
എന്റെ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
കൊടുംവിൻ
എന്ന പറഞ്ഞ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
പാപകർമ്മത്താൻ
[illegible]
[illegible]
പിടിപ്പേൻ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

തങ്ങളിൽമാറിവിചാരിച്ചവരപ്പോൾ എങ്ങിനെയവളെന്നസംശയത്താൽ
അല്പവുംദോഷമിവൾക്കില്ലനിശ്ചയം തല്പരകേണായായുള്ളൊളിവാൾ
ദുഷ്ടൻചതിച്ചുകൊല്ലിപ്പാൻമുതിരുന്നു കഷ്ടമായ്വന്നിടുംകൊന്നുവെന്നാൽ
കൊല്ലാതയക്കെന്നതല്ലയെന്നോർത്തവർ തങ്ങളിൽചിന്തിച്ചുറച്ചുനന്നായ്
നമ്മുടെയാത്മാവിതിനാൽപോകയെങ്കിലും നമ്മെവിട്ടിവൾക്കുമേവൽ
ഇത്ഥമുറച്ചുവത്തമനോരിതൻ ചിത്തംകുളുക്കമാറാക്കിച്ചൊന്നാർ
മാതാവെയപേടിക്കവേണ്ടമനോജ്ഞാംഗി മോദമോടെവാഴ്കകാനനത്തിൽ
ഭൃത്യരെവിട്ടപ്പോൾപോക്കീകാനനെ സത്യസർവ്വേശനെചിത്തെയോർത്തു
ചിത്തത്തിലോരാതീവാർത്തയറിഞ്ഞെങ്കിൽ ഭൃത്യവരത്തീടുംനമ്മെഗോലൊ
നാരിനിനക്കുമപായമായ്വരും ആയതറിയാതെന്നിക്കാർക്കും
ആയതിലൊന്നുംവരാത്താതെകണ്ടിനി ആയതലോചനെവാഴ്കാരണ്യ
ഇത്ഥംപറഞ്ഞവർക്കേതുംവണങ്ങിട്ട് സാപരംവിണ്ടുടനമ്മെയോകൽ
മത്തെഗോലിനിസത്യപ്രകാശങ്ങൾ ചിത്തത്തിലെത്തുപറഞ്ഞുകൊണ്ട്
ഒട്ടുവഴിചെന്നനേരംവിചാരിച്ചു ചെട്ടെന്നഗോലൊപറവാനായി
ചമത്തുചൊല്ലുന്നപൊന്നുകാട്ടീടാഞ്ഞാൽ നാമൾമടിപ്പിക്കുന്നത്
ഗോലൊ

കൊല്ലാതെകണ്ടയച്ചോരപരാധമിതിൽ ചൊല്ലാതെചതിത്തുടങ്ങിയപാപം
എവംനിനച്ചവരായതലോചനാ മേവുന്നകാനനംതന്നിൽപുക്ക
ഒട്ടൊലുംവാണിയിതിന്നുവിടാത്തിലും ചെട്ടെന്നല്ലാടവുമൊന്നുനോക്കി
കന്നിമണിതന്റെ കാരുണ്യകാരണാൽ മന്നവൻപത്നിയെക്കാണാതെയിട്ട്
കാട്ടിൽനടന്നന്വേഷിക്കുന്നനേരത്ത് പെട്ടെന്നൊരുമാനെചെന്നുകൊൽവാൻ
വെട്ടിവധിച്ചതിൻനാവുമെടുത്തുടൻ പെട്ടെന്നുതാനുകാഴ്ചവെച്ചു
പത്നിതൻനാവെന്നറിഞ്ഞമഹീപതി പത്നീവധത്തിൽസന്തോഷത്തോടെ
ഗോലൊപ്രസാദിച്ചുചിലകലൻതുടൻ ചാലവെസൌഖ്യംലഭിച്ചുമോദാൽ
മന്നവൻതന്നോടുമൊന്നിച്ചുമന്ത്രിയും വെന്നികലൻസുഖിച്ചുവാണു
ഇങ്ങിനെയിക്കഥപിന്നെപ്പറഞ്ഞിടാം തന്വംഗിതന്റെചരിത്രംകേൾപ്പിൻ
ഘോരമാംകാനനേപോരുംദുഃഖത്തോടെ നാരീമണിതൻപുത്രനോടും
ചിത്തമഴിഞ്ഞുകരഞ്ഞവൾകേണിതു ഇത്ഥംസർവ്വേശനോടന്നോതിനാൾ
സർവ്വലോകനായകസർവ്വേശനെ സർവ്വദുഃഖംപോക്കിപ്പാലിക്കേണം
ദുഷ്ടന്റെവാക്കുകൾകേട്ടവർതകാരണം ശിഷ്ടനാംനിന്നെയോർത്തിട്ടുത്തു
നിന്റെകല്പനപോലൊന്നെതന്നെ എന്നിയിപക്ഷിക്കയില്ലറിയും
എന്നുള്ളവിശ്വാസംവച്ചകാരണം വിശ്വസിച്ചുഞാൻരക്ഷിക്കേണം
വിശ്വാസത്താലെവലയുമെന്റെ സത്യസർവ്വേശകാരുണ്യംതന്നെ

[illegible]

പ്രത്യേകം പുത്രനെ രക്ഷിപ്പാൻ കൊടുത്തോനം അത്രയല്ലാഞ്ഞിട്ടാൽ വരുന്നതുണ്ടോ
ഇത്ഥം പറഞ്ഞുകരഞ്ഞുകൊണ്ടവും ഒരുമടിയിൽ വച്ചാശ്ലേഷത്താൽ
കൊല്ലാനുപേക്ഷിപ്പതെന്തുകൊണ്ടെന്നെയെല്ലാമെന്നാലിൽ വരുത്തെന്നെ
പാപിയാമെന്നപ്രതിപാലിക്കുന്നവൻ പാപികളെ രക്ഷിക്കുന്നതും
ദുഃഖിപ്പിയല്ലാതെ രക്ഷിപ്പാനൊരു ദുഃഖമതിപ്പാൻ സന്തോഷകനായോൻ
മാലോകരെന്നെയെപ്പോഴും തങ്ങളുടെ ആലസ്യം തീർത്തു രക്ഷിപ്പാനായി
അംബരേ ശത്രു പിന്നമാലോകരും അന്നുവന്നെന്റെ സകലപാപവും
ദുഃഖാലിലോകം മറന്നുകളിക്കുന്ന കൈകൾ കൂട്ടി യാതൃമാലോകരെ ചെന്നാൻ
ദുഃഖിക്കവേണമിനി ഭക്തജനങ്ങളേവരും ദുഃഖമതിപ്പാക്കർ സർവ്വനാഥൻ
ഭൂലോകദുഃഖം കൊണ്ടെന്നു ദുഃഖിക്കുന്ന ഭൂലോകസൗഖ്യം പിന്നക്കയറി
സമ്പൂർണ്ണം ഭവിപ്പതാമെന്നതും പോലെ സമ്പൂർണ്ണം ദ്രോഹിക്കലോകം
തിന്നൽപ്പിലവർ പാലിക്കുന്നലോകരെ ഉന്നിക്കുന്നതും ചെറ്റുകളും
കണ്ണിൽ കണ്ടിരുന്ന വൃക്ഷങ്ങളൊക്കെയും കണ്ണുപൊട്ടി പിന്നെ അവരെല്ലാം
എന്നുപോലെ ലോകം സൗഖ്യമെന്നും സൗഖ്യം ഉന്നതമാക്കിയവനെ ലോകത്തിന്
കന്നിമണിയാകുമെന്നാൽ സർവ്വലോകവും തന്നിൽ പൻപാർത്തിരിക്കുന്നല്ലോ
മംഗല്യമാതിധിയാകുന്ന സൂര്യനാൽ മംഗലം ഏകുന്ന ധരിത്രി മക്കൾക്കും
തിമിരങ്ങൾ നീക്കിയെന്നാകിലെ അരിയോർ മംഗല്യമെന്നിയോനെ
തോയം സമീപത്തു കാൺകെ തോന്നുമോ തോഷിപ്പവർക്കു നരകാഗ്നിയിൽ
വേണ്ടുന്നനേരത്തു രക്ഷിക്കുമാറെന്ന് എന്നെക്കരുതിടാനേറ്റിട്ടവൻ
ഇങ്ങനെ ധ്യാനാഭ്യാസത്തിൽ വന്നാലും തന്റെ പാദത്തിൽ പാപികളൊക്കെയും
പുത്രനാം തൻ രക്ഷിതാവിൽ ജീവിക്കും എത്രയും ശ്രേഷ്ഠമായ് വസിപ്പതും നീ
ഇത്ഥം പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു മാലോകരും ചിത്തം തെളിഞ്ഞു സ്നേഹമായവരും
പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു മാനസമായ തൃക്കരത്തിൽ വെച്ചു പുത്രനെ നാഥനോടും
മേലെയിലിട്ടു രക്ഷിപ്പവനെ ബാലകനോടു വസിപ്പിക്കുന്ന
എന്നാക്കിയാകും പരാപരപുത്രനും എന്നും കാക്കുന്ന രക്ഷിതാവിലെ
പ്രാണനാഥനെപ്പോലെ പ്രസ്ഥിയും വർദ്ധിപ്പിപ്പാനെത്തുന്നതും
ആയതിലാശ്രമകാലം വന്നതാം നാമലിവോടെ കേട്ടിപ്പ
ഞങ്ങളെ പോറ്റുന്നവരിലൊരുവനും ജ്ഞാനം നേടുവാനും
പൂജ്യമെന്നു പൂർണ്ണമാം ശ്രേഷ്ഠവും പൂജിപ്പതിനായ്
തോയമെന്തിനെകൊണ്ടെഴുന്നൊരു തോയത്തിൽ കുമ്പിട്ട
വിന്നനേരം
വെള്ളത്തിൽ തന്നെ ഉദ്ധാരകനെ കണ്ടവൻ ഉള്ളിൽ ചിന്തിക്കുന്നൊരു
അന്നതിൽ രണ്ടാമതായ് തൊഴുതു ഉന്നതദുഃഖമുപേക്ഷിപ്പാനാം

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ഇങ്ങനെ എല്ലാമെനിക്കു [illegible]
നീ ചെയ്ത പ്രത്യുപകാരങ്ങളൊക്കയും നീ ചെയ്താൽ [illegible]
[illegible] ഉപകാരങ്ങളെന്നു കണ്ടിട്ടു [illegible]
[illegible] ചെയ്കയില്ല
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ചെയ്കയില്ല [illegible]
[illegible]
[illegible] ചെയ്യുന്ന
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ഇതമപേക്ഷിച്ചുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടവാം സന്താപമെല്ലാട്ടനാക്കന്നേരം
തിരുകൊണ്ടുന്നതേജസ്സുംനേരേ എത്രയുംശോഭയെന്നാകക്കചൊല്ലാം
പൂൎണ്ണനിശാകരകൊവുതിശോഭയും സൎവ്വപ്രകാശമെതിരിതങ്ങി
മെയ്യുംനാണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടവാം മൈക്കണ്ണനിരൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോം
കണ്ണിളകാതവാം വിണ്ണിൽവെച്ചിച്ചുകൊണ്ടെണ്ണമില്ലാതെതിരയോടിനാ
ഉഷ്ണിയയത്തിജനോവേവാജനോക്കവാം പെട്ടെന്നകീഴ്പോട്ടുതാണുകൊണ്ടായ്
ഭൂലോകമൊക്കെവിളങ്ങുന്നതേജസ്സു ഭൂലോകനാഥയെഴുന്നെള്ളുന്ന
എന്തെന്നറിയാത്തസന്താപംപൂണ്ടവാം അന്തരംഗേനചിന്തിക്കുന്നു
സ്വൎഗ്ഗാഗമനമധോഗേഹമില്ലല്ലൊ വിസ്മയനിലവെമെല്ലാട്ടല്ലൊ
എത്രഗംഭീരതയിങ്ങിനെയാകുന്ന ആശ്ചൎയ്യമോൎത്തിരിക്കുമ്പോൾ
മനമായിങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചിരിക്കുമ്പോം [illegible]
തിങ്കിന്നമാലാകമായെക്കൂട്ടത്തിൽ [illegible]
എത്രയുംനിൎമ്മലയാംദേവമാതാവു [illegible]
സാഷ്ടാംഗമായ്ഭൂമിയിൽനിന്നവാം [illegible]
ചിത്തത്തിൽവുള്ളാത്തകെതിരയോട്ടവാം ഉഷ്ണിയംവോത്തു [illegible]
കെതരെച്ചിത്തത്തിൽ സ്ഥായിയെന്നുള്ള സത്യത്തെ
ബോധിപ്പാനായിട്ടപ്പോം
ഭദ്രാധിദേവമാതാവുമന്നേരം [illegible]
എത്രയുമെങ്ങിനെയിച്ചപക്ഷം [illegible]
നിന്നെത്രയോ [illegible] പുത്രനാൻ [illegible]
നിന്നെ [illegible] എന്നാലുംഭൎത്താവകാൎയ്യം [illegible]
നിന്നെ [illegible] ധൈൎയ്യം [illegible]
അങ്ങിനെ [illegible]
സത്യത്തെബോധിപ്പിച്ചിട്ടുടൻതന്നെ [illegible]
നാദരെ
നന്ദത്തിൽചിത്തമിളകാതെയിന്നിയും സത്യ [illegible]
ദുഃഖിച്ചുമതിമൈക്കണ്ണിമാർമണെ [illegible]
[illegible] ദുഃഖിക്കന്ന [illegible]
ഇലോകംചൊല്ലിനി ദുഃഖിക്കെന്നൊട്ടും [illegible]
നാദരെ
സൎവ്വേശ്വരനാഥനാംപുത്രൻതൃപ്പാദം [illegible]
ഇഹമേ [illegible] ചെയ്യാതെ [illegible]
എന്തൊ [illegible] സന്തോഷ [illegible]
സൎവ്വേശ്വരനാഥനിതപ്പോം [illegible]
ശത്രുശയിന്നിമ [illegible]
[illegible] മക്കൾക്കും [illegible] ആവാൻ
[illegible] പാലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ മൈക്കണ്ണിനീയൊട്ടു
കെയിക്കണെ

സർവ്വേശനെ [illegible]
[illegible]
[illegible] ചെയ്യുവതൊന്നൊടെ [illegible]
ലോകങ്ങൾ [illegible]
ആകാശവാസി [illegible]
[illegible]
[illegible]
സർവ്വേശൻ [illegible] സർവ്വ [illegible]
കണ്ണുനീർ [illegible] തിങ്ങുന്ന [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ചിന്തിച്ചു [illegible]
എന്തായാലും [illegible] ചിന്തിച്ചാൽ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ഗോലോക [illegible] ബാലികാ [illegible]
എത്രയും [illegible] വൃത്താന്തം [illegible]
ബോധ [illegible]
ഭൃത്യവർ സാക്ഷികൾ [illegible]
[illegible]
[illegible]
എന്നെ [illegible]
ഗോലോക [illegible] ബാലികാ [illegible]
[illegible]
[illegible]
കഷ്ടം കഷ്ടം [illegible]
[illegible]
[illegible]

ഇത്ഥം ഞങ്ങളൊക്കെക്കരസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടുരാത്രിയിലാരുമറിഞ്ഞിടാതെ
പോയിമറുരാജ്യം പുക്കിളമന്ത്രിയും പോയെന്നറിഞ്ഞു ചിലമന്മാർ
ചെന്നുമഹീപതിയോടുണർത്തിച്ചപ്പോൾ ചൊന്നിവസിപ്രിസോളമിനാഥൻ
ദുഷ്ടനിനിയെന്റെ കണ്മുന്നിൽ കാണേണ്ട പെട്ടെന്നുപോകട്ടെ വല്ലേടത്തും
ഇത്ഥം പറഞ്ഞു വിരവോടെ ഭൂപതി ചിത്തത്തിൽ ഭാര്യയെയോർത്തു പിന്നെ
ഞങ്ങളൊരു ദുഃഖിച്ചു മംഗനാമൌലിയെ മറന്നാതെ ചിന്തിച്ചു വാഴുംകാലം
ഏകദാ പത്നികിടന്നപുരത്തിങ്കൽ ഏകനായ് വീക്ഷിച്ചു നോക്കി ഭൂപൻ
പത്നിസഹിച്ചോരു ദുഃഖത്തെയോർത്തവൻ വീക്ഷിച്ചു ദുഃഖിച്ചു നോക്കുന്നേരം
എൻപതികെ ഞ്ഞ്ഗ്രഹിക്കെന്നെഴുതിയുള്ള ഒൻപോലൊരു പത്രം കാണാകുന്നു
ഏവമതു ചിന്തിച്ചെടുത്തുനോക്കുന്നേരം സന്താപം പൂണ്ടിതൻപത്രലേഖ
വായിച്ചു ഭൂപതി കണ്ണോടുതനേരുള്ള "ഏറിയ ദുഃഖം ദുഃഖമുള്ളു ചിത്തെ
ഭാര്യാ സഹിച്ചോരു ദുഃഖത്തെയോർത്തിട്ട് വീണാനാം ഭൂപതി കണ്ണീരാരം
ദുഃഖം വളർന്ന മഹീപതി ഇരിക്കുന്നേരം പൊട്ടിത്തകർന്ന ഹൃദയമപ്പോൾ
മിണ്ടാതൊരാളുമില്ലാ മഹീപതി [illegible] ഏർക്കിങ്ങു പിന്നെയൊക്കും
തിങ്ങും വിഷാദമകളുംതെല്ലി [illegible] ധീരോദാത്തനാ [illegible]
എന്നെമറക്കാതിരുന്ന ഗുണവാനെ നിന്നെ ഞാൻ കൊല്ലിച്ചു മഹാപാപം
പുത്രനെക്കാണാനും യോഗമിനിക്കില്ല അത്രമഹാപാപിയല്ലോ ഞാൻ
ഒട്ടും പൊറുക്കയില്ല പുത്രൻ ഭാര്യക്കും എല്ലാമിനിക്കുതെ വന്നുകൂടി
ലോകമഹാപാപികളിൽ ഞാനീ ബാലയാം മൽപ്രിയയെക്കൊല്ലിച്ചോനീ
നിന്നെ [illegible] ഞാനെന്നുടെ [illegible] ഭാര്യത്തന്നെ
ഹിംസിച്ചു [illegible] ഏറക്കരഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചു പിന്നെ
നേരറിയാതെ [illegible] കൊല്ലിച്ചതോർത്തിട്ട് [illegible] ദുഃഖം പറയാവതോ
ദൈവമതിന് [illegible] എന്നോടെന്നും കൈവല്യദൈവത്തെ പ്രേരിയോടും
ദൈവമേ [illegible] എന്നോർത്തിട്ട് ഇങ്ങനെ ഏറെ നിലവിളിച്ചു
പത്രവുമോർത്തു [illegible] മഹീപതി നിദ്ര [illegible] ശയിക്കുന്നേരം
ചിത്രം [illegible] ശീതാംശുബിംബസമാനമായി
ദിവ്യ [illegible] ഗാത്രമെല്ലാം
വ്യൂഹ [illegible]
ഭൂപതി [illegible] പിടിച്ചവൻ പൂവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ
[illegible] ചൊന്നാനിന്ന്
ഭൂപതിയോടവൻ [illegible] പറഞ്ഞന്നേരം [illegible]
നീയെഴുന്നിച്ചു [illegible] വെള്ളം [illegible] കിടന്നാല്ലോ
സത്യമിതൊക്കെ [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

നിന്ന [illegible] ഞാൻ ചെയ്തതൊക്കെപ്പൊറുക്ക [illegible] എന്നാത്മജാതൻ
ചൊല്ലിപ്പിന്നെ

[illegible] ഞാൻ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ശിഷ്യ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] കല്പിച്ച [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] കല്പിച്ചും
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ഇത്ഥം പറഞ്ഞവൾ സത്യസർവ്വേശനെ ചിത്തേ സ്മരിച്ചു വസിക്കുംനേരം
ഭൂപാലനാം ഗനെക്കാണാഞ്ഞത്യന്തം ദുഃഖമായ് പൂണ്ടവളെയാരാഞ്ഞു
കാനനമെല്ലാം നടന്നവർ ചൊല്ലുമ്പോൾ കാണായി ഭൂപനാം ദുഃഖിതനെ
സേനാജനങ്ങളും കോലാഹലങ്ങളും ഉന്നം കൂട്ടാതെ കേട്ടവൾ കൂടി
മായവൻതന്റെ മനോഗുണമാകയാൽ മാനിനി പാർത്തതിൽ ദുഃഖിതനായ്
വന്നവൻ തന്റെ സമീപത്തു കാൺകയാൽ വന്നോരു ലോകർ വണങ്ങി മാതാവിൻ
ബാലകൻതന്നെയും ലീലകൾ തന്നിൽ ചാലെ പിതാവിന്നടുത്തിൽ കൊണ്ടായ്
കോലാഹലത്തോടു കൂടിയ ലോകവും ബാധികാതന്നെ സ്തുതിച്ചുനിന്നായ്
സൽപ്രീതി പൂണ്ടവൾ നിന്നു നന്നായൊന്നു സിപ്രിദസ് താൻ ഭാഗ്യം ചൊല്ലിനാൻ
ലോകർ ഇതാ വന്നു നിന്നു നിന്നീടുന്നു ലോകരെ കണ്ടതു കേട്ടു കൊൾവാൻ
ഞാനിന്നു നിന്നോടുപേക്ഷിക്കുന്നില്ലാതും മാനിനിമാർമൗലേ ബാല

കേട്ടാലും

ലോകരപേക്ഷിക്കും നേരം കേട്ടനീ സർവ്വേശനെ പ്രതി പാലിക്കേണം
നാഥ നിന്നെ ഞാനിപ്പോൾ നാലു പ്രകാരം മാനമോടും ചെങ്കുന്ന സ്വാമിനി
ഇങ്ങിനെ സിപ്രിദസാം കേൾക്കുമ്പോൾ ... പറഞ്ഞവൾ ധന്യ
ഭാര്യയായി വാണവൾ ... പുണ്യവതി ...
എൻ ചിത്തം സർവ്വേശം ധ്യാനിച്ചു നിൽക്കുന്നു ... കേട്ടാലും നീ
ഇന്നു ഭൂമി ലോകരെ ... മനോവാസനയെന്നില്ല
കന്യാമണി തന്റെ കാരുണ്യ കാരണാൽ അനുഭവമിന്നിതാവിലത്തെ
ഇതെല്ലാം കൂടെയില്ലാതെ വാഴേണമെന്നതു ... വർദ്ധ്യം
ചൊല്ലിയ പോലെല്ലാമുൾമെയ്ക്കാതെ എല്ലാതിലും ...
അല്ലാതൊരാശ്രയമില്ലയിപ്പൊഴിൽ കൊല്ലേണ്ട ... വാനിലുള്ള
ഏവം പറഞ്ഞ ജനോവേവതന്നുടെ ആപാദചൂഡം നമസ്കരിച്ച
സിപ്രിദസാൾ പതിക്കേതനായെ താവും തൽപ്രിയതന്നോടിയന്നും ചൊല്ലി
... അതിലെന്നെ കൊണ്ടു മനക്കാമ്പിൽ ഇതിനിപ്പോഴും ... വേണ്ട
കന്യ മേലിതന്നെ കണ്ടതിനിനക്കെന്നോ അനുഭവം ...
പതിയെന്നുള്ളതിനി ... സ്വപ്നത്തിൽപോലും ... ഇല്ല
ഭാര്യയായ് നിന്നെ ഞാൻ വെച്ചു മനക്കാമ്പിൽ നിൻ പാദ ... ചെയ്തു

കൊള്ളാം

കാനനവാഴ്ന്ന ദുഃഖത്തെയോർത്തു ഞാൻ ... പറഞ്ഞിട്ടന്നാൻ
ഭക്തിയായ് നിന്നുടെ ... ചിത്തേ സ്മരിച്ചു ... വാഴാം
പോരുന്നില്ലായിനിയെന്നവൾ ... ചൊല്ലിതാൻ ...
ഇത്തരം ... കേട്ടു ചൊന്നാൾ
എന്നുടെ കാരണം ... കൂടെ മന്ത്രി ... ചൊല്ലി
പണ്ടെന്നെ ... ചൊല്ലി ചിത്തം ...
ഇത്ഥം പറഞ്ഞവൾ സർവ്വേശ ... ചൊന്നാൾ

കേട്ടമഹീപതിവാട്ടമകന്നുള്ളിൽ പെരുത്തമ്പതിയുംപുത്രനുമായ്
കൂടിയലോകരോടൊന്നിച്ചുവേഗനാളുകലകസതിരിച്ചുമോദാൽ
ഉപോത്തനെന്നുള്ളപുത്രനെക്കാളേറെ ഭൂവലയത്തിങ്കലെങ്ങുമുള്ളവന്ന
ഏറ്റവുംതൻപുത്രൻതന്നെപ്പിരിയാതെ കണ്ടതിൽപ്പിന്നെയൊപ്രത്യക്ഷമാൽ
ചൊന്നതു [illegible] ചൊന്നാലൊത്താ [illegible]
വൃത്താന്തങ്ങളിങ്ങനെകേട്ടപ്പോൾ [illegible]
[illegible]യോഗ്യമായോരവൾ [illegible]
കാവലെല്ലാവരുംവിസ്മയംപൂണ്ടിട്ടും [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
എണ്ണവുമെണ്ണാക്കുറിതന്നപുത്രനും വാണുസുഖത്തോടെപത്തനത്തിൽ
കാനനേയുന്നനിരതയാജ്ഞാണപ്പോൾ മാനസമൊട്ടുമിളക്കീടാതെ
സന്തതംസപാരന്തനിരന്തരംബന്ധുരഗാത്രിഭജിച്ചുകൊണ്ടും
സന്താപഹീനംസകലസന്തുഷ്ടിയോടന്തഃപുരമതിൽവാണമോദാൽ
പട്ടണത്തിൽക്കേതിയാൽസിപ്രിസോത്രപനം കൊണ്ടാടിയവൈശേഷിച്ചുവാണു
ഇങ്ങിനെനാലഞ്ചുവാസരംചെന്നപ്പോൾ അങ്ങോട്ടുപ്രത്യക്ഷംപിന്നെയുണ്ടായ്
[illegible] അംഗുലീയംതൊട്ടതിലിട്ടശേഷം
വെട്ടിവിട്ടി [illegible] വെട്ടാലയിലെയ്തിവിനയം
[illegible]മോദാൽ ശിഷ്യന്മാർ [illegible] വെച്ചു
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] വരുള്ളവാനായ്
[illegible]
[illegible]
[illegible] കൊല്ലുവാനായ്
[illegible]
[illegible] കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ നിന്നിങ്ങനം
[illegible] കൊണ്ടുപിടിപ്പാനായി

ബന്ധുരരൂപിതൻബന്ധുക്കൾതന്നുടെ സ്വാന്തമോദത്തോടുള്ളവനാം
ഇത്ഥംനിരൂപിച്ചുകൃത്യാന്തരത്തോടും സത്വരംഭൂപതിപിന്നെച്ചൊല്ലി
ദുഷ്ടയാകുന്നജനോവേവതന്നോടും വൈരമെണ്ണാതിരവസ്രാജൻ
വീര്യപരാക്രമമിതിനെകേട്ടപ്പോൾ ദുഷ്ടതാപത്തോടെയുള്ളിലേവം
എന്തിനാലെല്ലാണിട്ടിവനെന്നെകൊല്ലുന്നു എന്തുപകാരമിതിനാലുള്ള്
എന്നോടിവൻചെയ്തുകുറ്റങ്ങളുള്ളവാൽ നന്മപലതുംവന്നെനിക്കെന്നാൽ
നന്ദിയുംചെയ്തവനൊന്നുവിചാരിച്ചു അല്ലൽതോന്നിയെന്നിനിക്കുചിത്തെ
എന്തവനൊന്നോടുചെയ്തുവെന്നുള്ളതു ചിന്തിച്ചുചിത്താവേകട്ടാലുംനീ
എന്നാലുമെന്നെക്കൊന്നതുകൊണ്ടവൻ തന്നെവിലക്കിക്കുംസർവ്വാധിപൻ
ഉത്തമമാനിന്നെയെനിക്കുള്ളവാത്സല്യം ഓർത്താൽമനസ്സിലിടക്കൊല്ലു
എന്നവിധത്തിലായിസർവ്വേശ്വരൻ ഇന്നവനെക്കൊണ്ടുപൊറുപ്പിച്ചു
എന്നവിനെന്തിനാവനോടു വൈരസ്യം മന്നവമാനസേ തോന്നിടുന്നു
ചെയ്യുമെന്തോത്തരംസത്വരംശിക്ഷിപ്പാൻ വൈരാഗ്യനീതൻമനസ്സിലുറച്ചു
ഉർവ്വിയിൽമാനംനഷ്ടമാകിലില്ലെന്നു സർവ്വമാനിന്നിതുപ്പെട്ടുപോയി
എന്നെല്ലാംപാപങ്ങൾമെല്ലെമെൻചെയ്താലും എന്നെപിഴച്ചതാരെന്നോർത്തു
ചിന്തിച്ചുനേരിയാൽസർവ്വപാപങ്ങളും നന്നായനുവദിച്ചുപോരുമെന്നും
എന്നതുപോലെനാമെക്കമിപ്പാനായ് നന്നായിക്കല്പിച്ചിട്ടുമേനായി
ആയതുപോലെനീചെയ്താൽമോദത്തെ നായകൻനിന്നെപ്പരിപാലിക്കും
ഇന്നിവൻചെയ്തപരാധങ്ങളൊക്കെയും നന്നായ്പൊറുത്തുപരിപാലിക്ക
നന്ദനീനക്കെമവിക്കുംമേലെന്നും എന്നനസ്സിങ്ങിനെകേൾക്കുന്നോ
ഇപ്രകാരം ജനോവേവപറഞ്ഞപ്പോൾ സിപ്രിനോസും പണ്ഡിതച്ചൊല്ലു
കാന്തനീചൊന്നതുകാര്യംമഹാസാരംസ്വാന്തത്തിലൊട്ടുമിളക്കമില്ല
എന്നാലുംമന്നവന്മാർക്കുള്ളധർമ്മത്തെ ഇന്നുഞാൻചൊല്ലിട്ടറിയേണമോ
ദുഷ്ടരെശിക്ഷിച്ചുവാഴുന്നതുംഭൂവി ശിഷ്ടരെരക്ഷിക്കയെന്നുള്ളതും
ന്യായമതുള്ളിച്ചുനായകനെന്നതുംനാമധേയത്തിലിരിക്കുന്നല്ലോനീ
അങ്ങിനെപോലെമൽകൃത്യമല്ലാഞ്ഞാൽ ഭൂമിമേൽദുഷ്ടതവർദ്ധിച്ചിടും
ദുഷ്ടരെക്കൊല്ലാഞ്ഞാൽദുഷ്കൃതംവർദ്ധിക്കും നൽകൃത്യകാരന്മാർക്കില്ലയില്ല
മാനുഷർചെയ്യുംമനോജ്ഞവൃത്തിയും മാനമേ മോക്ഷപദത്തിനായിതിൽ
ദുഷ്ടന്മാരായവരെശിക്ഷിക്കയെന്നതു തോന്നുന്നില്ലമമ മാനസേ
ഇന്നിവൻതന്നെരക്ഷിച്ചാൽമനോഹരേ മന്നിൽപലദോഷംസംഭവിക്കും
എന്നതുകൊണ്ടിവൻചെയ്തദോഷത്തിനു ശിക്ഷകൊടുക്കണംതിന്നുപോലെ
ഇത്ഥംപറഞ്ഞവൻപത്നീമുഖംനോക്കി ചിത്തവിഷാദത്തെക്കണ്ടുടൻ
ചിത്തബന്ധുക്കളാം ... ചിത്തകേ ... ചൊന്നു
ബന്ധനംചെയ്തവനെ ...

സംസ്കരിച്ചുമ്പോഴെത്തെന്യുക്തിയെന്നം തന്നുടെപുത്രനോടൊത്തൊന്നിച്ചു
കൊണ്ടവൻപുത്രനോടുമനേകംപ്രതി നാനാകനൊന്നാദി കഴിഞ്ഞശേഷം
എങ്കപുത്രനെപ്പോൽവിളിച്ചവൻ ഉപദിഷ്ടിനെക്കയ്യുള്ള
ഉള്ളിലകന്നതികളുള്ളവരെന്നെക്കുറ്റിന്നുതാനമായമൃതോ
ഞാനിനിനിന്നോടുപെരുന്നാവാക്കുകം ഗാനമാവത്തേടുകൊണ്ടെന്നി
ഞാനതിച്ചപ്പോനാവുംതിയ്യുംഎന്മനോനസൌഖ്യമശേഷംവിങ്ങി
എന്തിന്നുതാപമോടെവസിക്കുന്നു ഞാനികിലീലോകസൌഖ്യംവേണം
ഞാൻപൂർവ്വപക്ഷിച്ചുവാഴുന്നമാനുഷർ ഞങ്ങളിപ്പക്ഷംമഹാജനങ്ങൾ
എന്നുകൊണ്ടുതാനീലോകസൌഖ്യത്തിൽ ഇന്നിയിരിപ്പാനെളുതല്ലോർത്താൽ
പുത്രനീസല്പ്പീർത്തിവയ്യിക്കൊണ്ടിനി ധാത്രിയെപ്പാലിച്ചുവാഴ്കമേലിൽ
ഞാനാളുവാഴുമീലോകംകേട്ടിന്നും ഇങ്ങിരിക്കുമ്പൊഴും പിന്നെയവാൻ
ഞാനിനിയീലോകസൌഖ്യമെന്നുള്ളത മനസാവിച്ചിട്ടില്ലതെല്ലാം
കാമകാമുകന്മാരുടെ സന്തോഷിച്ചും വേദിയന്മാരുമാസഹ
ഇതംപറ്റിനവിധംപുത്രൻപുരുസന്തുഷ്ടനായുള്ളവരിച്ചു
ചൊന്നവാക്കിനുകേട്ടുടനെകേട്ടുംതാതന്റെകല്പ്പനയാകയാലെ
എല്ലാംമടിയാതെവേദമടങ്ങിനോ നാഭമവാദങ്ങളനുസരിച്ചു
ധാത്രീശൻതൽക്ഷണമെത്രയുംഘോഷത്താൽപുത്രനുരാജ്യാഭിഷേകംചെയ്തു
പൃത്ഥ്വീപതിയാക്കിവാഴിച്ചുകൊണ്ടുടൻ സന്തോഷംപൂണ്ടിതപസ്സിന്നായി
ചിരേണസർവ്വേശരാമപുത്രൻവാർത്തനം പൃഥ്വിയെപ്പാലിച്ചുവാണു
മോദാൽ

യയാതിചർവ്വം സമാപ്തം

കേരളസാഹിത്യ
അക്കാദമി